

ΕΡΞΕΙΝΟΣ Λέσχη
ΠΟΝΤΙΩΝ Νάουσα
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εὐξείνως Λέσχη
Ποντίων Ναιουσας
Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυρούπολης

675
43

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΗΜΕΡΟΝ

ἀπασαν τὴν ἀστυνοσαν αὐτῷ Ἀκιδουσαν,
κατὰ τὴν ἀρχαίαν μὲν, νεωστὶ δὲ τοπωδύσαν διαταξὴν τῆς Ἁγίας
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΤΥΧΙΚΟΥ,

διορθωθῆν καὶ, ὡς ἦν δυνατόν, ἐξακριβωθῆν
ἐπὶ
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ

ΤΟΥ ἹΕΡΕΙΟΥ
ΕΚΘΕΣΣ ΤΡΙΤΗ,

ἀναδιωρθῆναι ἐπὶ τοῦ κειμένου, ἐπιδιορθωθῆναι τε,
καὶ πολλῶς προσθήκῃς πλουτηθῆναι.

ΕΠΙΣΤΑΣΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚῆ

ΠΡΩΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΗΣ ΑΓΓΛΕΥΑΝΘΩΝ ΒΕΛΟΤΑΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

1878

Η πασάς ἡ πολύρτος, καὶ σιμὴ ἡ ὑπερ-
τιμος, καὶ καὶ ὁ ἄγιος καὶ εὐρύχωρος,
ἐνδὸν Θαλάμων εἰσάγουσα, τοῦ Ναοῦ τοῦ Κύ-
ριου, προμνηστεύεται αὐτὸν, τῆ σεπτῆ Ἐκ-
κλησίᾳ αὐτοῦ, ἰκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ
κινδύνου λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκου,
ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Συμεῖν ἰερωτάτε, τὴν ἐλπίδα ἢ κέλτηται,
τὸν Χριστὸν θεάσασθαι, θεοῦ πρόσβλε,
ἐν τῇ ναῷ, καὶ ὑπόδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βόη-
σον· Νῦν ἀπόλυσον Σωτήρ, ἐκ τῆς γῆς με τὸν
δουλόν σου· καὶ συγμάλεσον, τὴν Προφήτιδα
Ἄννα· καὶ δοξάσαι, μετὰ σοῦ τὸν Κυδεργέτην,
σαρκί φοικτῶς νηπιόχοντα.

Τοῦ Μαρτύρου.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρύφων παναύδιμε τρυφῆς, ἀκράτου μέ-
τοχος, ἐν οὐρανῷ ἐχορημάτισας, διακα-
νέστατα, γενικῶς ἀγγέλων, διαλήψας ἐνδοξῶς,
καὶ Μάστως ἀληθείας γενόμενος, Χριστὸν ἰκέ-
τευε, διαρῆθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παναύδιμε φωτός, αἰδίου λάμψε-
σι, φωτισιῶδῆς ὅλος γέροντας, κατασρεφά-
μενος, τὴν ζωὴν πλάην, καὶ τοὺς κοσμο-
κράτορας, τοῦ σκότους καλεῶν· Ζεῖα· χαριτί-
διό ἰκέτευε, διαρῆθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων πανμικαρίστε· χάρις, καὶ ἀγαλ-
μιάσεις, Ἀγγελικῆς κατὰστάσεως, ἀπαρ-
νησάμενος, τὰ τερπνά τοῦ βίου, καὶ ψυχῆς
στερόδητι, τὰ πάντα παρ' οὐδὲν πηρασάμενος·
καὶ καρτερώτατα, διακύνεις τὸ Μαρτύριον, νῦν
προσβύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β΄. Κυπριανοῦ.

Υπερφρονήσας τὸν τῆς γερῶν, παμμα-
καρ Τρύφων σεβάσμιε, πρὸς τὸ σκόμμα
ἀνδρείως ἐσπεύσας· καὶ τῇ πάλῃ δι' αἵματος,
σὺ ἐντέχνως Μάρτυς τὸν ὑπερήφανον καθε-
λῶν, ἐκομίσω τῆς νίκης στέφος. Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν, ἐκλιπαρῶν δι' ἡμᾶς, μὴ ἐλλίπης,
Ἄθλοφρε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Σήμερον Συμεῖν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύ-
ριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ἐν ὑπὸ τὸν
γυφόν πρῶην ὁ Μωυσῆς εθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει
τῷ Σινᾷ, πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὕτως ἐστὶν ὁ
ἐν τοῖς Προφήταις ἰσθῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιη-
τῆς· οὕτως ἐστὶν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει, ὁ

τοῖς πᾶσι φοβερός, ὃ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλου-
σιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια,
Ἦχος πλ. β΄. Τὴν Ἀνάστασίν σου.

Σέλις τὸ τρισάθλιον ἐκρυπῶς, λάμβαν ἐκ
Παρθένου καινοπραπίως, ἀστραπαῖς τῆς
υπερφύτου Θεότητος, ἐραιδρυνε τὴν σύμπα-
σαν ἀφρότητα.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, Δέσποτα.

Τὴν ἐκ παραδάσεως τοῦ Ἄδου, πᾶσιν ἐν-
υπαράξαν τοῖς βροτοῖς, ὁ Χριστὸς ἐπα-
νορθώσων ἐπέρανεν, ἀτρέπτως νηπιάσας ἐκ
Παρθένου.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Νόμον τὸν ἐν Γράμματι ἐκλήρωσεν, ὁ τοῦ
νόμου Κύριος καὶ δότης, ἐν ναῷ τῷ νο-
μικῶν προσαίεται, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου
βρέφος θεῖον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Τὸν Ἰσραὴλ ἰσρα Παρθένος προσεκόμενος,
ἐν ἰσραὶ τῷ Ἰσραὴλ ὑπλάσας δὲ ἀγκάλαις
ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ
ἐδοξασ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Δέσπο-
τα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἀπολυτικὴν τοῦ Μαρτύρου.

Ἦχος δ΄.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀλήσει αὐ-
τοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀθλασ-
σίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν
ισχύν σου, τοὺς τυράννους καθέλειν· ἔβρασε
καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα Σάσση. Αὐτοῦ
ταῖς ἰκυσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σώσον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Καὶ Προεόρτιον,

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικῶς.

Ουράνιος χορὸς, οὐρανίων ἀφίδων, προκύ-
φας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς
βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς ναὸν τὸν Πρωτότοκου,
πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνθρου,
προεόρτιον, νῦν σὺν ὑμῖν μελωδοῦσι, φοικτῶς
ἐξιστάμενοι· (·)

Καὶ Ἀπολύσις.

(·) Τὸ δὲ ἄξιον τοῦ Τριτοκίτου τοῦτο ἐπαύρη ἐν Κεκοίρῃ ἢ
ἐν Ἰουδαίᾳ ἐσέβασται ἄλλως· Ἀπόστολος ἐκ τούτου ὑπερβύθου
πάλαιον τελευτήσαντος τῷ 1888 ἐστὶν. Ἐκ τούτου γίνεσθαι ὄφειλε, πᾶ-
σιν παρακαλεῖσθαι καὶ διακρίθων εὐδοκίᾳ τῆ ἰσρα Ἀρχιεπίσκοπος ἐκ τῶν
διακρίθων μεταστροφῆς καὶ συζητήσεως μεταστροφῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετά τὴν Α' Στιγολογίαν, Κάθισμα.

Ψαλμὸς α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Οὐδὲν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐβλῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνιος ὡν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξιόμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίριμον, εὐφρανῶν τὸν δούλον σου. **Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.**

Μετά τὴν Β' Στιγολογίαν, Κάθισμα,

Ψαλμὸς δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνθρου Μητρὸς, χερσὶ γηραιαῖς σου, ἀγκάλισθεις Συμεῶν, Χαίρων τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπαρσιν δόξῃ· εὐλπῆρας τῶν Σαυμάτων, τὴν ἀέναντον χάριν· διό σε ἀξιολογῶν πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα φαλλοῦται οἱ Κανόνες, ὁ μὲν Προεόρτιος μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς κ', ὁ δὲ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ'.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος.

Ὠδὴ α'. Ψαλμὸς δ'. Ὁ Εἰρημὸς.

• **Α**σμοὶ σοὶ Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξήγαγες λαὸν, δουλείας Αἰγυπτίων πικρᾶς, ἐκάλυψας δὲ ἄριματι, Φαραῶν καὶ τὴν οὐρανὸν.

Ασμοὶ σοὶ Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ, καὶ νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι' ὃν γέγονας ἄνθρωπος.

Αγκάλαις δεξιόμενος ὁ Προεσβύτης, τὸν ζωοδότην καὶ Θεὸν, τῆς ζωῆς ἀπεκλύετο, βιωῶν· Νῦν ἀπολύεις με· κατείδον γὰρ σε σήμερον.

Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῖς τοῦ Γράμματός σου Θεοῦ, κατὰ νόμον ὑπέειπες Χριστέ, ὁ πρὶν ὑπαγορευσῆς μοι, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινῶ. **Θεοτοκίον.**

Ασμοὶ σοὶ Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, Παρθένου τῆς ἁγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν φυγῶν ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, φέρων Ἀλφροσύνην· Τρυφῆς μετέξεν ἀξιώσάν με, Τρυφῶν.

Ποίημα Θεοτόκου.

Ὠδὴ α'. Ψαλμὸς πλ. δ'. Ὑγρὰν διδοῦσάς.

Τῆς ὄντως ἐνθεοῦ ἐν οὐρανοῖς, τρυφῆς ἀπολαύων, ὡς ἀήττητος Ἀθλητῆς, ταῖς σαῖς ἰεραῖαις τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν παλῶν βουλαῖς συγχύσεως.

Ρημάτων τῶν θεῶν ἐνηχηθεῖς, ἐτέλεσας ταῦτα, παναοίδιμε πρακτικῶς, τὴν ἀγιωσύνην ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος.

Υπῆρξας τῷ ὄντι ποιμαντικὸς, ποιμαίνων ψυχὰς σου, ἐν σοφίᾳ τοὺς λογισμοὺς, φυγὰς ἐπιστορέφων πλανουμένας, καὶ τῷ Θεῷ προσάγων ἐνδοξῆς. **Θεοτοκίον.**

Φωτίσας με φέγγει τῷ νοητῷ, ἀπαύγασμα δόξης, ἡ τεκούσα τὸ πατρικόν, πανάμωμε κόρη, καὶ τὸν ζόρον, τῆς ἁμαρτίας διασκέδασον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρημὸς.

• **Ε**ν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθῃ ἡ καρδία μου· διό οἱ ἀσθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Ανοήθησθ' ὁ νόος· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη Νόος, γαυρὸς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

Νῦν παρήλθεν ἡ σκιά, καὶ ἀντεισῆχθη ἡ ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης· νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεῶν.

Σῆρα Ἄννα σάφρον, ἡ μεμονωμένη καὶ ἄγαστῃ τῷ Θεῷ, νῦν ἀνθρομολογεῖσθαι, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ δι' ἡμᾶς. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ημελίνας τὴν δύναμιν, τὴν υπερέρανεν ἐνδοξῆς, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν ἐκ τοῦ Ὑψίστου, ἐνδυσάμενος δύναμιν.

Σάρκα περιεξίμενος, ὄρῳν τὴν ἄσαρκον ἐσθεςα, τὸν δυσμενῶς, καὶ σεσαρκωμένον, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας.

Μὴν φυλαδεύοντά, τῇ ἐπαλήθειᾳ σε πνεύματα, τὰ πονηρά, Πνεύματος Ἁγίου, διωκόμενα χάριτι. **Θεοτοκίον.**

Εἶχον σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυρήσομαι· Πάναγε, Μήτηρ Θεοῦ· ἔχων σε προσάτιν, τῆς ζωῆς μου σωθήσομαι.

Ὁ Εἰρημὸς.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ἡμῖν σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος,

Ψαλμὸς δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῶν πόνων μακάριε, κατατροφῶν τῆς σαρκός, τὴν θεῶν καὶ ἀπονον, ἐκ Παραδεί-

σω τρυφήν, ἀζίως ἀπειλήνας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδωγμένους· ὄθεν και ἰαμάτων, ποταμούς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τῆ σκέπῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προσεύχτιον.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σπραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιόνας, ὑπὸ νόμον ἐγμένο· ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλατεί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινῶ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγγίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀστέρα σου κατεκάλυψε,
• καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χοι-
• στέ· διὸ ἀπαύτως κράζομεν· Δόξα τῇ δου-
• λάμει σου Κύριε.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Προσβύτου Θεασάμεναι, τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὑμνούμενον, ὡς Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ἡμῶν ἀτελεὲς οἰκειοῦμενος, ὁ παντέλειος Θεὸς τῆ κατὰ νόμον, προσαγγελῆ, τὸ τέλειον, τῆς χάριτος ἡμῶν ἐδαρῆσατο.

Ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεγόμενος, κ' Θεὸν τῷ πνεύματι Θεώμενος, ὁ Συμεὼν σπητήριον, τοῦ κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε.

Μωσῆς τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινῶ· ὅτι Χριστὸν τὸν Κύριον, ἀγκάλαις σου Προσβύτα ἐβάστασας.

Θεοτοκίον.

Ἡ "Αννα προσφτενούσα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ τῆς μήτρας σου Θεὸν προαναγγόρευσε· διὸ ἀπαύτως προσέειπες, σωθῆναι Θεομητορ τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰσακτικὸν Κύριε.

Θεωμένους κατέπληξας, τῆ σῆς καστερίας μάκαρ στερρότητι· τὰς βασιάνους γὰρ ὑπέμενας, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ πάσῳ σώματι.

Ἐνερύνας μακαρίε, τοῖς τῶν ἀληθῶνων πόνοις νυττόμενος· νῦν τρυφᾷς δὲ καθαρώτερον, αἰδίου δόξης ἐμφοροῦμενος.

Ἐνομένου τοῦ σώματος, ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀνύχων οξύτησιν, ἐνευροῦτ' οὐκ εἰσπέσεις, τῆς ψυχῆς ὁ τόνος θεῖα χάριτι. Θεοτοκίον.

Ἐπί σὲ τὴν ἐλπίδα μου, πάσαν ἀνατίθμη Μητροπάρθενε· τὴν ψυχὴν μου διαφύλαξον, ἡ Θεὸν τειοῦσα τὸν Σωτήρᾳ μου.

Ἦχος ε'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ ἀνταίτιος τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρ-
• θρον, καὶ δεῖξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι
• δόξα σοι, Υἱὲ Θεοῦ, φιλόνηρωπε, δόξα σοι.

Ἐν τῇ τοῦ νόμου σκιᾷ, τὸν τῆς χάριτος λόγον, τρανώς ἐχηρηματίσθη, Συμεὼν ὁ δίκαιος, σωματικῶς, τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Ὁ ὕτος εἰς πᾶσιν ἠσθί, καὶ ἀνάστασιν κητάι· εἰς πᾶσιν τῶν ἀπίστων, καὶ πιστῶν ἀνάστασιν, ὁ Συμεὼν, ἄρτι προσεφῆτευσε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυήτορ Ἀγνή, τὸν Υἱὸν σου δυσάπει, λυτρώσασθαι κινούνων, καὶ πάσης περιφάσεως, τοὺς σὲ δεξάζοντας, Θεοτόκε ἄχραντε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁσβρίζοντες βοῶμεν σοι.

Ἰνώματα τῆς πλάνης κατήρησας, Ἀλλοφῶρε· εἰκόνι λατρεύειν γὰρ, Θεοῦ ὄντως ἠγάπησας.

Νενίκηκας γενναίως τὸ φρονημα, τοῦ τυράννου, τὸ ἄθεον πάνσοφε, Χριστοῦ τῇ πίστει νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀνεκράφας ἡ σύλληψις γέγονε, σοῦ Παρθένης, ὁ τόνος ἀπύροτος, διαμεμῆνηεν ἄχροατε.

Ἦχος ς'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὡς Ἰωάνν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ
• κήτους, Χριστὲ ὁ Θεός, κἀμὲ τοῦ βυ-
• θροῦ τῶν πταισιμάτων, ἀνάγαγε καὶ σώσω
• με μόνε φιλόνηρωπε.

Ἐχηρηματίσθη Προσβύτης, μὴ θανεῖν, πρὶν ἰδεῖν τὸν Δεσπότην Χριστὸν· ἀγκάλαις δὲ σημερον φέρει, καὶ τοῦτον προδεικνύεσ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὁ Προσβύτης ὡς βρέφος δεξάμενος, Θεὸν προαἰώνιον ἔγνω, καὶ φῶς ἔθνω καὶ δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ τὸν Χριστὸν.

Νῦν Συμεὼν προσηρτεῖσει, νῦν ἡ "Αννα ἀνευροῦσθεται τῷ Θεῷ· ὁ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ, ἡ δὲ τῷ ἐκ Παρθένου ἀναδειχθέντι σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ὁ μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν ἐβλάστησας; Θεὸς τὸ τεχθὲν ὡ Παρθένη, καὶ φῶς ἔθνω, καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωσις.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐπράνας τὰς μυσαράς, σπονδάς καὶ κνίσσης μιάσματα, μανία ἐιδωλικάς, σοῖς αἱμασιν ἐνόηξ, κατηρόδυσας ἄπαντα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, εὐγενῆ Ἰρρύφην βλαστήματα.

Γχαρές μαρτυρικοί, ὡς μύρον εὐαδιάζουσι· τὸ αἶμα τῶν Ἀθλητῶν, πηγάζει ἰάματα ἢ κόνις τοῦ σώματος, ψυχὰς ἀγιάζει, τὰν πιστῶς προσερχομένων αὐτοῖς.

Θεοτοκίον.

Ως ἐμφυγος κιβωτός, ἐδέξω Λόγον τὸν ἀναρχον, ὡς ἅγιον ἱερόν, τὸν Κτίστην ἐγώρησας· ὡς Δρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομήτορ πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνομίας μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κουτάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Τριαδικῆ στερεότητα, πολυθεῖαν ἔλυσας, ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν αἰδέμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γενόμενος· καὶ κινήσας τυράννους, ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέρος εἰληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα Δόξαν ἴσπευαν, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Ιεράν πανδυσίαν προτίθεται, φιλερώτων τὸ σύστημα σήμερον, προσόρτια σύμβολα φέρουσαν, τοῦ Κυρίου τεσσαρακονήμερον, τὴν ἐκ Παρθένου φοικητὴν γεννήσιν, ἢ Πρεσβύτου σεπτὸ ἐναγκαλίσιν, ἢ καὶ σεπτὸ Ἄλλοτρόπου μητρύσυνα· οἱ αὐτὸν γὰρ τὸν Χριστὸν, τελειοῦται κηρικῶς, ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Μὴν Φεβρουάριος, ἔχει ἡμέρας κβ· εἰδὲ ἐστὶ Βίσακτος, κ.λπ.

Η ἡμέρα ἔχει ὥρας ια· καὶ ἡ νύξ ὥρας γζ· Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχη.

Σοὶ δὲ Τρύφων τίς τὸ ἔξος; Ζητήσω φθίσας.
Καιρός δὲ τίς σου τοῦ τέλους; Νουμνία.

Ἐν Φεβρουαρίῳ Τρύφων πρό τομῆς Ζάνε πρώτη.

Οὗτος ὑπέρχεν ἐκ Λαμφάκου τῆς κόμης, τῶν Φρυγῶν ἐπαρχίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Γορδιανῶν, ἐν τῷ δικαιοσυστῶ ἐνενηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει, ἀπὸ τῆς Ἀυγούστου βασιλείας. Ἐπι τῷ κομιτῆ νέος ἄν, καὶ τῇ ηλικίᾳ κατάλληλον ἐπιτόδεσμα μετῶν, (ἧχνας γὰρ ἔβωσκεν, ὡς φασί) Πνεύματος Ἁγίου ἐπλήσθη, καὶ ἦν πᾶσαν ἰώμενος μαλακίαν, καὶ δαίμο-

νας ἐξελαύνων. Ἐθεραπέυσε δὲ καὶ τὴν τοῦ Βασιλείως θυγατέρα, ὑπὸ τοῦ δαίμονος κρατουμένην ἔθα λέγεται ὑποδείξει τὸν δαίμονα τοῖς παροῦσιν, ὡς κύνα μέλανα, τὰς ποιηρὰς προάξει αὐτοῦ διαγγέλλοντα, καὶ πολλοὺς ἐπὶ τῷ Σαυματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μεταγαγεῖν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ βασιλείως Δεκίου, ὃς Φίλιππον διεδόξατο, τὸν κρατήσαντα μετὰ Γορδιανῶν, διεβλήθη Ἀζυλίῳ τῷ ἐπάργῳ τῆς Ἀνατολῆς, ὅτι μὴ λατρεύει, φασί, τοῖς θεοῖς. Ἀχθεῖς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ὁμολογήσας τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, πρῶτον σταθίζεται· εἶτα ἰπποκίς δεσμεύεται, καὶ ἐλάνθεται, χεῖμῶνος ὥρα, κατὰ δυσθεῖαν καὶ ὄσπροσόναν χωρίων καὶ μετὰ τούτο, ἡμῶν ἐπάνω σιδῆρων ἦλων σύρεται. Ἐπι δὲ μαστιγθεῖς, καὶ λαμπάσι πύρος τὰς πλευρὰς ἐκκασίς, τὴν δια ζίφους ἀπόρασιν δέχεται ἦν προσθάσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέλετο. Τελίζεται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρεῖᾳ αὐτοῦ, τῇ ἡμερᾷ ἐνδον τοῦ σεπτῶ Αποστολῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἁγιοτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Γαλιταίᾳ.

Οὗτος, παρὰ Γαλιταίς, τοῖς πρὸς τῇ Ἀγνώρᾳ, τραφεῖς, ἐν ἐπτά μὲν ἔτεσι τοῖς γενεῦσαι συνῆν· ἔπειτα δὲ, ἰστορίας ἔνεκα, τὰ Γερουσίονα καταλαμβάνει. Ἐκείθεν δὲ εἰς Ἀντιόχειαν παραγίνεται· καὶ τῶρον εὐρών, ἐν αὐτῷ εἰσέδου, ὑπερῶν ἔγοντα, ἢ δρυφρακτον προβαβλημένον, δι οὐ τοὺς ἀνιόντας ἐδέχετο, δι ἡμερῶν δύο, ἄρτι βραχέος ἢ ὕδατος γενεῖμενος μετρίου. Ἰάσατο δὲ πρῶτον διὰ προσευχῆς δαιμονοῦντά τινα, ὃν ἢ σὺνιοικον ἐποιήσατο. Ἄλλα καὶ τὴν μητέρα τοῦ μακαρίου Θεοδώρητου, Ἐπισκόπου Κύρου, εὐλαβεσάτην οὖσαν καὶ Θεάρεστον, ἰφθαλιμῶσαν ἰάσατο· καὶ ὄψοποιόν τινα, ὑπὸ δαίμονος ὄχλου αὐτοῦ, εθεράπευσεν· καὶ ἔτερον ἀγροίκου τοῦ αὐτοῦ ἠλευθέρωσε πάθους· καὶ τὸν στρατηγὸν τῆς πόλεως, παρβένον τινὰ βιάσασθαι βουλόμενον, τῆς ἐγγχειρήσεως διεκάλωσεν, πρῶστας τοῖς ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ· ἢ τὴν προρρηθείσαν μητέρα τοῦ Θεοδώρητου, ὀστικοῦσαν ἢ κινδυνεύουσαν, τοῦ θανάτου ἐλυτρώσατο. Ἐπι ἐνεγέκοντα οὖν καὶ δύο γόνους Θεαρέστας βίβιας, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέλετο, τὰ τῶν πόγων ἐπάλλα κομισάμενος.

(*) Ἀρρατῆρα πᾶ χαρῶνταρα ἔχουσι, ἀρρατῆρασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενδομειανῶ.

Στίχ. Βενδομειανός, δένδρον ἀρετῆς μέγχι,
Φυτευθὲν εἰς γῆν, ἔ μεταχθὲν εἰς πόλιν.

Οὗτος μαθητὴς γέροντος τοῦ Ἁγίου Λύξεντιου· καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευταίην, εἰς βραχάδα πέτραν ὑποδύς, ἐκεῖ κατεσκευάσεν οἰκίσκον τινα μικρότατον· ἔν ἐν αὐτῷ ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους διαβίους, ἐν τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, τὸ γόνυ προσερείσας τῇ γῆ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου Λογισπισκόπου Θεσσαλονίκης, ὁρμημένον ἐς Ἄλιαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσίος Τιμόθεος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμόθεε μετέσχε τιμῆς τῆς ἀνι,
Μὴ τι προκίνας τῆς Θεοῦ τιμῆς κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεῶν, μετὰ δύο παιδῶν ζῆσι τελειοῦται.

Στίχ. Οὐλόκουσι καισιν ευπροθύμας ἐκ ξίρας,
Ὁλῆ Θεῶν εἶπετο προθυμία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Καρίων, τὴν γλώτταν ἐκτμήθει, τελειοῦται.

Στίχ. Φωνῆς στερήσει γλωττότμητος Καρίων,
Πλασσῶν πλάνων ἔπαυσεν ὕλοσυνίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Περπετουάς, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ Σατρον, Ρευκάτου, Σατρονίου, Σεκούδου, καὶ Φιλικητάτης.

Στίχ. Τὴν τῶν σφαγέντων Περπετουά πεντάδα
Ἡμεῖς, σφασαγείσα πρὸς τὴν ἐξάδα.

Η Ἁγία Μάρτυς Περπετουά ἦν ἐκ πόλεως Ἀλεξανδριανῆς Ἀραβίης· συνελήφθη δὲ ὑπὸ τῶν ἀπίστων, καὶ ἤχη τῷ Χιλιάρχῳ μετὰ τῶν εἰρημένων νεανίσκων κατηχουμένων.

Τῇ δὲ Ἁγία Περπετουά, ἅμα τῇ Φιλικητάτῃ, ἀφίσταται δάμαλις ἀγία, ἥτις ἐπιδραμοῦσα διεσπάρασεν αὐτά. Οἱ δὲ λοιποὶ Ἅγιοι ὑπὸ τοῦ ὄχλου νεανιστρῶν ἀναιροῦνται. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

- Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, μὴ καταισχύνης ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν, ἐν πόρῃ-σῃ σία βοῶν σοι. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ο ἐνοικήσας Θεός, ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου, ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν, ὡς περ ἐν Ἰσὼφ πυρίνῳ, σημερον ἐνδρανόζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ἐνηπίασας σαρκί, καὶ νομικῶς καθαρῶν, μετέσχεσ ὡς περ νήπιον.

Η σωφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεῦει τὸ μέλλον, καὶ προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἀσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μήτρης, διχα σπέρματος ἀνδρὸς, σεσαρκωμένον τεκῆσσα, ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Μάρτυρον. Οἱ εἰ τῆς Ἰουδαίας.

Στεφάνου χροεῖς, τοῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων συνευφρανόμενος· τὴν πλάνην γὰρ νικήσας, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἀναμείλιπτος γηθόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ο Δεσπότης τῶν ὄλων, τῶν αὐτοῦ παιδημάτων στέρει τὸν Μάρτυρα· καὶ τοῦτον ἐναυλιζει, σκηναῖς σπουραναῖς, κεκραγῶτα ἔ λέγοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρὸ πάντων αἰῶνων Θεῶν Ἡγνάμας, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, μὴ παύση δυσσηπύσσα, τοῦ σωθῆναι τοὺς θάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν Βασιλεῖα Χριστόν, συναμολόγησαν οἱ αἰμαλλήτοις Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῃ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὸν δι ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γεγόμενον, ὑπὸ νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ νόμου πάντα ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ιδὼν σε φῶς νοερόν, Συμεῶν ὁ πρεσβύτες, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι ζωὴν ἐκ τῆς προσκαιρου.

Τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν, τὸν εὐδοκήσαντα δι ἡμᾶς νηπιάσαι, καὶ ἐν χειρὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτες Συμεῶν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλεῖα Χριστόν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, ἔ μετὰ τούτων ἔμεινε Παρθένος ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τὸν Μάρτυρον. Ἐπαπαλασίας κάμνον.

Μέχρι τομῆς· καὶ καύσεως, μέχρις αἵματος χύσεως, μέχρι καὶ θανάτου, τελευταῖον ἤλπισας, ἀντικλησιστάμενος, πρὸς ἀμαρτίαν

Μάρτυς Χριστοῦ· νῦν δὲ τῆς ζωῆς, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης, λαβόμενος κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψυθεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επὶ τῆς γῆς ἠγάμισαι, δυσσεβέσι μαχόμενος, πρὸς ἀπατηλὴν, καὶ Ψευδομαχὸν πλάσσαν, πικρῶς ἀναγμάζουσιν· ἐν οὐρανῷ δὲ Τρυφῶν τρυφᾷ, στεφανοφροῶν, καὶ σὺν Ἀγγελίοις κραυγάζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυθεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικὴν διήληξας, ἀθεότητα πάνσοφς, καὶ δαιμονικὴν Ψευδομαχίαν ἐδόξασας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν ἐν Τριᾷδι ἕνα Θεόν, ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλλων, καὶ σέβων καὶ κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψυθεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι σοῖς ἐπόμενοι, μακαρίζομεν Πανάγγελον, σὲ τὴν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γεννήσασαν, τὸν ὄντως μακάριον, τὸν φῶς οἰκουμένης αὐτοῦ, καὶ φωταγωγὸν καὶ φωτιστὴν Δεσπότην· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσιν, λαοὶ ὑπερψυθεῖν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κείμενον, τῶν Χαλδαίων ὁ τυραννός, τοῖς Θεοσεβέσι ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δύναμις δὲ κρείττονος, περισυβέντας· τοῦτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Ἀυτοῦ τὴν ἀνεσθία, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυθεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὸς Σ'. Ὁ Εἰρμός.

Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε Σωτῆρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ ἑσθάνος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνων τὴν μνήμην τῆς Τελευτήσεως σε.

Ὁπλαξὶν ἐγγραφάας, τὸν τοῦ Γράμματος νόμον, χερσὶν ἀρχαλιζέταις, Πρεσβύτου ὡς νόμιον, καὶ ἀγίαγραφον ἡμῶν, ὑπαγορεύει νόμον, τὸ Εὐαγγέλιον.

Σήμερον ἐν τῷ ναῷ, Συμεῶν ὁ πρεσβύτερος, ἀρχαλαῖς ἐδέξατο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐβόησε λέγων· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Δέσποτα.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀρχαλαῖς τοῦ Πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φῶδι ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεῶν Θεολόγε, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, καὶ νόμου καὶ χάριτος, ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, μνεῖαν ποιοῦ καὶ ἡμῶν, τῶν τιμῶντων τὴν σεπτὴν σου μετὰστασιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσομε Ἀγνή, παρθενίας καύχημα, καὶ τοῦ κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία Μητήρ καὶ δούλη, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸν Μάρτυρον. Σὲ τὴν ἀπειρογάμον.

Υπὲρ τὰ ὀράμενα, αἱ τῶν Μαρτύρων προσδοκίαι, πλήρης ἀθανάτου λήξεως, καθοράται ἡ τούτων ἐλπίς, πλήρης Συμφυδίας καὶ χάρας, καὶ φαιδρότητας ἀνεκφράστου· ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται.

Φῶς ἐγένετο δεύτερον, φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, αἴγλη τῆ αὐτοῦ πυρσοῦμενος, καὶ μορφοῦμενος Τούφῳ σφέ, καὶ ταῖς ἐξ αὐτοῦ χορηγοῦμεναι, ἀλλάμψαι διαλάμπων· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὡφθης ἀκατάπληκτος, ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀβελόρος· ὠφθης ἀληθῶς ἐπώνυμος, τῆς ἐνέου καὶ Ξείας τρυφῆς· ἧς νῦν ἀπολαύων, καὶ τρανῶς ἐνηθόμενος, σωτηρίαν τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῶν αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσιν τὸ φρόνημα, Θεογεννητὸρ τῆς σαρκός μου· ζώωσον φυγῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργεῖα τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐσθ' οὐ τεχνείσης κατὰ σάρκα, δι' ἀφάντων εὐσπλαγγίαν, καὶ σωτηρίαν τῶν ὑμνοῦντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρογάμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ Υἱοῦ, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀαιρήτοις δόξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλῆριον τοῦ Μαρτύρου.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τρυφῆς κατεμφορούμενος, παραδόξου καὶ Ξείας, Ἀγγέλοις ὁμοδιαίτος, ἐχρημάτισας μάλαρ· καὶ γῆνας νέμων ἐν νόμοις, πρὸς Θεοῦ ἀπειλήσας, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, Τρυφῶν Μεγαλομάρτυς, Ξεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Προεότιον, ὁμοιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου· καὶ τοῦτον, ἀρχαλαῖς ὡς ἐδέξατο, Συμεῶν ὁ

δικίως, ἀντέφισε τῇ Παρθένῳ· Οὗτος κείται εἰς πῶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ εἰς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰώνων, Στιχηρὰ προσόμοια προερότια,

Ύμνος β'. Οἶκος τοῦ Ἐσραθί.

Ρύπου διγα Χριστός, γεννάται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀββύσσου, Υἱὸς πρὸ Ἐωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδάμ κλυτρώμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπόλυξ ἐν δαδῶν σου, Δέσποτα.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γὰρ, ἐν τῷ ναβί ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Δέχου ὁ Συμεὺν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχορημάτισας, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰσὺ γὰρ παραμέγε.

Δέξα, καὶ νῦν. Ύμνος β'.

Οκτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκαλίαις ἐβαστάζετο ὑπὸ Ἁγίου Συμεῦν, τοῦ πρεσβυτέρου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σατῆρά μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρβου, κατὰ τὸ συνήθη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΗΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΩΡΤΗΣ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

101

ΚΥΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν τύχην τῆς Κυριακῆ τοῦ Τελαιῶν καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀπέκρουσ, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Εσπείρας, μετὰ τὸν Προοιμαῖον καὶ τὴν συνήθη Στιχηρολογίαν τοῦ Μακάριου ἀνῆρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξα, ἰατήριον Στίχους δ. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Τρωπίτου γ. καὶ τῆς Ἐορτῆς δ'. Δέξα, τοῦ Τρωπίτου· Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἐσπείρας. Φῶς Ἰλαρόν· Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δέξα, τοῦ Τρωπίτου. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἀπολυτικόν, Ἀναστάσιμον τῆς Ἐορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρβου, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἢ Αἰτή

τῆς Ἐορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Τρωπίτου τῆς Ἐορτῆς. Μετὰ τὴν α. καὶ β'. Στιχηρολογία τοῦ Ψαλμοῦ, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο· καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Μετὰ δὲ τὸν Πολυδίκου, Καθίσματα τῆς Ἐορτῆς δις. Ὁ Ἀναθάριος τοῦ Ἱεροῦ. Προκείμενον τῆς Ἐορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς αὐτῆς, τὸ εἰς τὸν Αἰτωροῖν. Τὸ, Ἀνάστασιν Ναισσοῦ. Ὁ Ν. Δέξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμενον τῆς Ἐορτῆς, Ἀναστροφῆς ἢ πύλλοι. Κανόνος, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τρωπίτου, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Ἀπό γ. Ὡδῆ, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τρωπίτου. Εἶτα Καθίσματα τοῦ Τρωπίτου, Δέξα καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἀφ' ἑκταῆς Ὡδῆ, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἐορτῆς. Καταδύματα τῆς Ἐορτῆς. Ἐν τῇ ε'. Ὡδῆ, φάλλομα ἢ τῆς Ἐορτῆς μόνῃ, μετὰ τὸν Μεγαλομαρτίνου αὐτῆς εἰς ε'. Ἐξαποστειλόμενον Ἀναστάσιμον, τοῦ Τρωπίτου, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἐορτῆς δ'. Δέξα, τοῦ Τρωπίτου. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὸν Αἰτωροῖν, ἢ βῆσαι, φάλλομα τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἐορτῆς, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἐορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαίρετος Θεοτόκος ἢ ἑλεῖς. Κοινωνίον τῆς Ἐορτῆς, καὶ μετ' αὐτό, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν τύχην τῆς Σαββάτου τοῦ Ψυχῶν.

Νῦν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τύχη ἡ Ἐορτὴ καὶ αὐτὸ, ἢ ἡ Ἀσπασίας αὐτῆς, ἢ αὐτὴ Ἀσπασία τὸν Ψυχῶν μετατίθηται εἰς τὸ Σάββατον πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου· ἢ ἡ Ἀσπασία τῆς Ἐορτῆς φάλλομα μόνῃ, καθὼς ἐστὶ τιμωμένη.

Εἰς τὴν τύχην τῆς Σαββάτου τῆς Τυροφάγου.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπείρας, μετὰ τὸν Προοιμαῖον, στιχηρολογεῖται τὴν α. αὐτῶν τοῦ Μακάριου ἀνῆρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκείραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς ε'. καὶ τὸν Ἁγίου δ'. Δέξα, τὸν Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἐσπείρας. Φῶς Ἰλαρόν· Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς. Δέξα, τὸν Ἁγίου. Καὶ νῦν τῆς Ἐορτῆς. Ἀπολυτικόν τῆς Ἐορτῆς. Δέξα, τὸν Ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἐορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρβου, ἢ Αἰτῆ τῆς Ἐορτῆς, καὶ Τρωπίτου αὐτῆς. Μετὰ τὴν α. Στιχηρολογία, Καθίσματα τῆς Ἐορτῆς δις. Μετὰ τὴν β'. Στιχηρολογία, Καθίσματα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυδίκου, Καθίσματα τῆς Ἐορτῆς δις. Ἀναθάριος, τὸ α. Ἀντίφωνα τοῦ δ'. Ύμνος. Προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἐορτῆς. Ὁ Ν. Δέξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμενον τῆς Ἐορτῆς. Κανόνος τῆς Ἐορτῆς, καὶ τὸν Ἁγίου. Ἀπό γ. Ὡδῆ, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁγίων· εἶτα, Καθίσματα τῶν αὐτῶν. Δέξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἀφ' ἑκταῆς. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἐορτῆς. Καταδύματα τῆς Ἐορτῆς. Ἐν τῇ ε'. Ὡδῆ, ἢ τῆς Ἐορτῆς μόνῃ μετὰ τὸν Μεγαλομαρτίνου αὐτῆς. Ἐξαποστειλόμενον τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰῶνας, τῆς Ἐορτῆς γ'· καὶ τῶν Ἁγίων γ'. Δέξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὸν Αἰτωροῖν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἐορτῆς, κτλ. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὸ

Ἐσθίοντες Θεοτόκι ἢ ἑλπίς. Κοινωνικὴ τῆς Ἐσθίας· καὶ μετ' αὐτὴν, εἰς θεμεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπολύσει.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τὸ ἀνωτέρω Ἄρθρον, μὴ ἐπισημαίνον ἐν τῷ τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀντιληφθέν ἐκ τοῦ παλαιῦ τυπικοῦ. Κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἑτάς Σημειώσεις καὶ τυπικῆς διατάξεως, τὰς ἀνωτέρω ἐν τῷ Μ. Ἐκκλησίῳ, ἢ μὴ Ἀκολουθία τῆς Ἐσθίας, τυχούσα τῆς Ἐσθίας τῆς Τυροσφύρου, φάλλεται ἀπὸ τῆς, ἐν τῷ Ἐπισημῷ καὶ τῷ Ὁλόθῳ ἢ ἐν Ἀκολουθία τῶν Ὁσίων Πατέρων φάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείξεσι.

Ἐάν τύχη τῆ β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστεϊῶν.

Τῆ Κυριακῆ τῆς Τυροσφύρου ἰσχυρῆς, εἰς τὸ, Κύριε ἐκάλει ἔξ, φάλλεται Ἐπίγραμμα τῷ Ἰωάννῳ γ'. Ἐγκρατικὴ τῆν ἁθῶνα καὶ τὸ ἴδιον ἔτρα καὶ γ'. τῆς Ἐσθίας, Δόξα, καὶ ἡμεῖς τῆς Ἐσθίας. Εἰσοδος. Φῶς Πατρῶν. Πνευματικῆ. Ἐσθίοντες ἐν τῶν Κύριου καὶ τῆς Ἀποδείξεως τῆς Ἐσθίας—Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Γοητικόν, Ἐπισημῶν ἡ γῆρας σου Κύριε, ἀπὸς, καὶ ὄσο τῆς Ἐσθίας, μετὰ τὸν Στίχον αὐτόν. Δόξα, καὶ ἡμεῖς, τῆς Ἐσθίας. Ἀπολύτικον τῆς Ἐσθίας ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπολύσει.

Εἰς τὸν Ὁλόθῳ, ἢ Ἐπί τῆς Ἐσθίας, καὶ καλεῖται ἡ λαοὶ αὐτῆς ἰσχυρῆς ἀκολουθίᾳ, ἀπὸ Ἰωάννου. Μετὰ δὲ τὸν Μεγάλον Δεσφολογίον, φάλλεται ἡ εἰς Ἀσπασίαν τοῦ Νηστεϊῶν· αἱ δὲ Ἄρται ἀναγορεύονται ἐν τοῖς κελύσι γῆρα, ἀπὸ μετανόου. Ἐπὶ δὲ τὸν τρίτον γῆρα καταλόγιος εἶναι καὶ ἴσως, εἰς ὄσον Θεῷ.

Τῆ δὲ Δευτέρῳ ἰσχυρῆς φάλλεται ἡ Ἐσθίας τῆς Ἐσθίας, καὶ ἡμεῖς αὐτῆς ἢ Ἀποδείξεσι. Ἀποδείξει δὲ ἰσχυρῆς τὸ Μετὰ ἐν τοῖς κελύσι, ἀπὸ τῆς Ἐσθίας ἀποδείξει. Καὶ ταῦτα μὴ ἴδιον ἐν τοῖς κελύσι· εἰ δὲ ἐν τοῖς ἰσχυρῆς ἀκολουθίᾳ, κατὰ τὸ ἀρχαῖον τῶν Κηρίων αὐτῶν τυπικῶν.

Περὶ τοῦ, πῶς ἡμεῖς ἑορτάζονται, καὶ πότε ἀποδίδεται ἡ Ἐσθία τῆς Ἐσθίας.

1. Ἐάν ἡ Ἐσθία αὐτῆ τύχη πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσίου, ἰσχυρῆς ἡμεῖς ἴσως.
2. Ἐάν τύχη τῆ Κυριακῆ τοῦ Ἀσίου, ἢ τῆ β'. ἢ τῆ γ'. τῆς Ἀπῆρας, ἀποδίδεται τῆ Παρασκευῆ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.
3. Ἐάν τύχη τῆ δ'. ἢ τῆ ε'. ἢ τῆ ς'. ἢ τῆ Σεβῆτον τῆς Ἀπῆρας, ἀποδίδεται τῆ γ'. τῆς Τυροσφύρου.
4. Ἐάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς Ἀπῆρας, ἢ τῆ β'. τῆς Τυροσφύρου, ἀποδίδεται τῆ ε'. τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.
5. Ἐάν τύχη τῆ γ'. ἢ τῆ δ'. τῆ ε'. τῆ ς'. ἢ τῆ Σεβῆτον τῆς Τυροσφύρου, ἀποδίδεται τῆ Κυριακῆ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.
6. Ἐάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς Τυροσφύρου, ἑορτάζεται μίαν μόνον ἡμέραν, ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἐπισημῶν τῆς αὐτῆς Κυριακῆς.
7. Ἐάν τύχη μίαν ἡμέραν ἑορτάζεται, ἐάν τύχη τῆ β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστεϊῶν, ὡς ποιήσονται Ἄρθρ Δ'.

Τῆ β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Ἐσθία τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκάλει ἔξ, ἰσχυρῆς, Στίχους δ'. καὶ φάλλομεν τὰ τρία προσόμοια Στίχων, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τὸν ἀπερίγραφτον Λόγον καὶ ὑπερούσιον, τὸν οὐρανίους ἑσόνος, ἐποχούμενον δόξῃ, εἰσοδέχεται ἀγκάλαις ὁ Συμεὼν, ἐκδῶν· Νῦν ἀπόλυσον, κατὰ τὸ ὄμα σου Σωτῆρ, ἢ τὸν πιστῶν, σωτηρία καὶ ἀπολαύσει.

Βῆρος· ὄσον σε εἶσα ὁ Σουμιατῆς Συμεὼν· Τὸν πρὸν αἰῶνον Λόγον, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, φρίττω καὶ πσοῦμαι χερσὶ ταῖς ἐμαῖς, ἀγκάλιασθαι Δεσποτα· ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ τὸν δούλον σου ἐκλήτῳ, νῦν ἀπόλυσον ὡς εὐσπλαγγος.

Νῦν ἀνοίξῃς τὴν πύλην τῆς ἐπουρανίου· ὁ ἐκ Πατρὸς ἀσάουως, γεννηθείς Θεὸς Λόγος, ἐπὶ ἦν ἐκ Ἡαρίῶν, σάρκα λαβὼν, τὴν βροταίαν βουλήμενος, ἀνακαλέσασθαι φύσιν ὡς ἀγαθὸς, καὶ τιμῆσαι δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Δόξα, καὶ ἡμεῖς.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερά Μήτηρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλότερα, ἐπὶ τὸ ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τὸ κόσμον, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητῆν, καὶ τοῦ νόμου ἄρχοντα· ὁ καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδέξαμενος, ὁ πρεσβύτερος Συμεὼν, γεραίρων ἐκράυγαξ· Νῦν ἀπολύσει τὸν δούλον σου· ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σήμερον ὁ Σωτῆρ, ὡς βρέφος γεννηθέντα, ἐν τῷ νῶϊ Κυρίου, καὶ χερσὶ γρηναῖας, ὁ Ποσειδῶνς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύσει τὸν δούλον σου.

Ἀνθραξ ὁ προσφθείς, τῷ Σείῳ Ἡαίᾳ, Χριστός ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβυτέρῳ δίδεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν εἶθῶν.

Φόβῳ τε καὶ χαρῇ, ἀγκάλιας τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἡταῖο λήσει, ὑμῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Δέχου ὡς Συμεῶν, ἢ Πάναγος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, και κόσμου τὸ σωτήριον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Χαῖρε κεχαριτωμένη. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους γ΄. και ψάλλομεν, τὰ ἰσόμελα ταῦτα Στιχηρὰ, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Δέχου Συμεῶν, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ κατὰ ἀγάλλῃ; τίμῃ κραεῖς και βιός; Νῦν ἡλευθέρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτήρα μου; Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Θεοῦ Θεός Λόγος, ὁ σαρκωθείς δι ἡμᾶς, και σώσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δέχου Συμεῶν, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον, Μωσῆς νομιθεῖσθαι, προεώρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γενόμενον, νόμῳ ὑποταττόμενον. Οὗτός ἐστιν, ὁ διὰ νόμου λαλήσας· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις ῥηθείς, ὁ σαρκωθείς δι ἡμᾶς, και σώσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δεῦτε και ἡμεῖς, ἀσκησιν ἐνθέοις, Χριστῷ συνανηθώμεν, και δεξάμεθα αὐτὸν, οὐ τὸ σωτήριον ὁ Συμεῶν εἰράκεν. Οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας, ὁ σαρκωθείς δι ἡμᾶς, και νόμῳ φεγγόμενον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα, και νῦν.

Ἦχος πλ. β΄. Ιωάννου Μοναχοῦ.

Ανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἀναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικῆν, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μῆτρος ἐκὼν προσφέρεται, ἐν κατὰ τῷ νομικῷ· και τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς, Ἀπόλυσον κραζών, ὁ δουλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. Ὁ ἔλθων εἰς τὸν κόσμον, σώσας ἔγνος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰσοδος. Προκείμενον, και τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῆ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἢ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου, λέγων· Ἀγιασόν μου πᾶν πρω-

τότουον πρωτογενές, διανοίγον πᾶσαν μήτραν ἐν ταῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ Μωσῆς πρὸς τὸν λαόν· Μηνομνεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐξῆλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται, ὡς ἂν εἰσαρχῆ σε Κύριος ὁ Θεός εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, ὃν τρόπον ἄμισε τοῖς πατοῖσί σου, και ἀφροεῖς πᾶν διανοίγον μήτραν τὰ ἀρσενικά τῷ Κυρίῳ. Ἐκὼν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· Τί τοῦτο; και ἐροῖς αὐτῷ· Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἦνικα δὲ ἐπλήρουν Φαραὼ τὸν ἐξαποστολεῖται ἡμᾶς, ἀπέκτενε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτότοκων ἀνθρώπων, ἕως πρωτότοκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοίγον μήτραν τὰ ἀρσενικά, και πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, και ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ· Ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. Καὶ ἔσται πᾶς ὅς ἂν τέσῃ παῖσιον ἄρσεν, τῆ ἡμέρᾳ τῆ ὀρθῆς περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀροῦσυστίας αὐτοῦ. Καὶ τριάκοντα και τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ Ἅγιασθῆναι τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἱερέα, ἕως πληρωθῆσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως. Καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἀρνὸν ἐνιαυσίου ἁμμου ἐἰς ὄλακαῦμα, και νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόνος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς ἀκτῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα· ἢ, ἀντὶ τούτων, προσοίσει ἐναντι Κυρίου δύο νεοσσὸς περιστερᾶς, ἢ δύο τρυγόνος. Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ Ἱερεὺς· ὅτι ἀπόδομα ἀποδοδομένοι οὗτοι μοί εἰσιν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· και εἰλησα αὐτοὺς και ἠγάσσα αὐτοὺς ἐμοί, ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, ἢ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· εἶπεν ὁ Θεός ὁ ὕψιστος, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο τοῦ ἔτους, οὐ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ και ἐφηρμένον· και πληρὸς ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σαρραφὶ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἐξ πτέρυγες τῶ ἐνὶ, και ἐξ πτέρυγες τῶ ἐνὶ· και ταῖς μεν θυσι κατεκάλυπον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ θυσι

κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ τὰς δυνάμεις ἐπέταυον. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πάσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπῆρθη τὸ ὑπέρουρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· Ὡς τάλας ἐγώ! (ὅτι κατανύνηται) ὅτι ἄνθρωπος ἂν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντας ἐγὼ οἴκω, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεθάλη πρὸς με ἐν τῶν Σαραπί, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐγχευ ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβον ἀπὸ τοῦ Θεοκράτηρου. Καὶ ἔφατο τὸ στόματός μου, καὶ εἶπεν Ἰδοὺ, ἦφατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελῆ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου παρικαθάρσει. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου, λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαόν τούτον; καὶ εἶπον· Ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι, ἀποστείλον με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ εἰπέ τῷ λαῷ τούτῳ· Ἄκουστέ με, καὶ οὐ μὴ συνήτε, καὶ βλέποντας βλέφετε, καὶ οὐ μὴ ἴδτε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάλυψαν, μή ποτε ἴδωσι τὴν ὀφθαλμῶν, καὶ τοὺς ὦτιν ἀκουσῶσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ εἰσις ἐβῆσθε, καὶ ἴσασθε αὐτούς. Καὶ εἶπα· Ἔως πότε, Κύριε; καὶ εἶπεν· Ἔως ἂν ἐσημαθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπου, καὶ ἡ γῆ καταλειθῆσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μαρτυρεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται αἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ησαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κύριος κἀνήκει ἐπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ἴξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ οἰσθησεται τὰ χεῖροποιεῖται Αἴγυπτον ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκιδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίου σκληρῶν, τὰδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίνονται οἱ Αἴγυπτιοὶ ὕδωρ τὸ παρα θάλασσαν· ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηραθήσεται. Τὰδε λέγει Κύριος Πουθ εἰσι νῦν οἱ σοφοὶ σου; καὶ ἀναγγελάτωσαν σοι, καὶ εἰπάτωσαν· Τί βεβούλευται Κύριος Σαβαώθ ἐπὶ Αἴγυπτον; Τῆ ἡμέρα ἐκείνη ἔσονται οἱ Αἴγυπτιοὶ, ὡς γυναῖκες, ἐν ῥόδῳ καὶ

ἐν τρώμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἢν αὐτοὺς ἐπίβαλῃ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται Θεοκράτηρον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρα Αἴγυπτίων, καὶ στηλῆ πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν γῶντι Αἴγυπτου· ὅτι κικράζονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἴγυπτιοῖς· καὶ γνώσονται οἱ Αἴγυπτιοὶ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ ὄψωρον, καὶ εὐξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσιν (*).

Εἰς τὴν Λατίν, Στεγερὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α. Ανατολίου.

Ο παλαιὰς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον παλιν ἐν Σινᾷ ὄρους τῷ Μωσῆι, σήμερον βρέφος ὁράται· καὶ κατὰ νόμον, ὡς νόμου Ποιητῆς, τὸν νόμον ἐπιπληρῶν, καὶ προσάγεται, καὶ τῷ Πραεσίτῃ ἐπιδίδοται. Δεξιμενος ὁς τούτου Σουμῶν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν Θεσμῶν τὴν ἐκβάσιν ἰδὼν τελεσθεῖσαι, γρηγορῶνως ἐβόα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ μου, τὸ ἀπ' αὐτοῦ Μωσῆθριον ἀποκεκομμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθῆν· φῶς διασκεδάζον, τῶν ἀπίστων ἔλθων τὴν σκοτόμενον, καὶ δόξαν τοῦ νεολεκτοῦ Ἰσραὴλ· διὸ ἀπόλυτον τὸν θυλόν σου, ἐκ τῶν θεσμῶν τούτου τοῦ σαορίου, πρὸς τὴν ἀγῆρω καὶ Σαυμασίαν ἄληκτον ζωὴν, ὁ παροῦν τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ παλιν τῷ Μωσῆι, ἐν Σινᾷ νόμον ἐπιδοῦς, τοῖς νομίκοις υποκῆπτε Θεσμῶν, δι' ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγγίος καθ' ἡμᾶς γεννητός. Νῦν ὁ καθαρὸς Θεός, ὡς παιδίον ἅγιον, μήτρον διανοῖξαν ἀγῆρω, ἐαυτῷ ὡς Θεὸς συγκομιζεται, τῆς τοῦ νόμου κατάρτας ἐλευθερώσιν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ον περ οἱ ἄνω Λειτουργοὶ τρώμῳ λιτανεύουσι, κατὰ νῦν ὁ Σουμῶν, ὑλικῶς, ἀρχαίως δεχόμενος, τὸ Θεῖον τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦσαι ἐκήρυττε· καὶ βροτῶν τὸν οὐράνιον Θεὸν ὀπτανόμενος, ἀναχωρῶν τῶν ἐπὶ γῆς, χαρομο-

(*). Ἐπὶ τῷ εὐαγγελίῳ ἀναγράφεται τὸν χρονογράμῳ ἔχοντι ἔσονται, ἐπὶ σελ. 33 καὶ 34 Κωνσταντῆ τῆς πρῆφρητικῆς τοῦ Ἰωάννου. Τὸ δὲ ἀποκρίθῃ παλαιότατον τῶν χρονογράμῳ αὐτῶν ἐστὶν ἐπὶ Ἀποκρ. ἀπὸ Κωνσταντῆ, ἀπὸ τῶν Ἀποκρ. τῶν ἡμερῶν, καὶ ἐπὶ Δεσφ. τοῦτο, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦμον, φησὶ εἰς ἐπισημάνωσαν ἰδὼν, ἀποκατασταθῆναι ἐν τῷ Ἰωαννῆ τῆς Δ. τοῦ παρῶντος ἡμεῶν.

νικῶς ἀνέκραζεν· Ὁ τοῖς ἐν σκότει ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γρόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθέασατο, ἐν τῷ ὄρει τῆ Σινῆ πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν ταῖς Προφηταῖς λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτος ἐστίν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

οἱ δέ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν Ἰερὸν ἢ Ἰερά Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν Ἰερῷ τῇ Ἱερῇ· ἀπλώσας δὲ ἀγκάλαις ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγκυλίμενος, καὶ εβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Οκτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ὁ ἐδαστάζετο, ὑπὸ ἀγίου Συμεὼν τοῦ προσβύτου σήμερον· αὐτός γάρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτήρα μου.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

οἱ δέ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον Συμεὼν ὁ προσβύτου, ἐν τῷ ναφ εἰσεργεῖται, χαίρων τῷ πνεύματι, τὸν Νομοδότην Μωϋσῆ, καὶ πληρωτὴν τοῦ νόμου, ἀγκυλίας εἰσδέξεσθαι· ἐκεῖνος μὲν, διὰ γρόφου καὶ φωνῆς ἀμυδράς, Θεοπότης ἦλθατο, καὶ μεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τῶν Ἑβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας ἀνηλεῶς· οὗτος δὲ, τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρὸς, σωματωδῶς ἐθάψασε, καὶ τὸν Ἑθνῶν ἀπεκαλύψε τὸ φῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Καὶ Ἄννα, Προφήτις ἀναδείκνυται, τὸν Σωτήρα λυτρωτὴν τοῦ Ἰσραὴλ κηρύττουσα. Αὐτῷ βοήσωμεν· Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλήσων ἡμᾶς.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ Ἱερά Μήτηρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλιότερα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέμονα, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου παροχόν· ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδέξαμενος, ὁ προσβύτης Συμεὼν, γεραιῶν ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου· ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ερευνάτε τὰς Γραφὰς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς

γὰρ εὐρίσκωμεν αὐτὸν, τιτλούμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνομένου καὶ γαλακτοσοφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταγθέντα, ὃν δοκῆσαι οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰῶνων Θεὸς, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Γερμανοῦ οἱ δέ, Ἀνατολίου.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσιος σαρκί, ὑπὸ Μαρτὸς Παρθένου τῇ Ἱερῇ προστάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρὸν τὸ ἐπαγγελίμα· ὃν Συμεὼν δεχόμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δούλον σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰσομέλεια,

Ἦχος βαρύς. Κοσμῶν Μοναχοῦ.

Κατακόμιστον τὸν νυμφῶνά σου Σιών, καὶ ὑποδέξαι τὸν Βασιλέα Χριστὸν· ἀπέσαι τὴν Μαριὰμ, τὴν ἐπιστάτιον πύλην· αὐτὴ γὰρ Ἰερὸς Χερουδικὸς ἀνεδείχθη· αὐτὴ βαστάζει τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· μερὴν φωτὸς ὑπάρχει ἢ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκί Υἱὸν πρὸ Ἑωσφροῦ· ὃν καθὼν Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἐκράυε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τῷ Σανάτου, καὶ Σωτήρα τοῦ κόσμου.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου.

Τὴν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς, φέρουσα ἐν τῷ ναφ, ἢ ἀπειργόμιμος Μήτηρ, τὸν ἐν Συναίῳ νομοθετήσαντα ὄρει, τῇ διατάζει τῆ νομικῇ πειθαρχούντα, προσῆγεν Ἱερεῖ, ποσβύτη καὶ δικαίῳ, Χριστὸν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντι· ὃν δεχόμενος Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἠγκυλίασατο βροῶν· Θεὸς ὑπάρχει οὗτος, Πατρί συναίδιος, καὶ Λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν.

Τὸν ὀχούμενον ἐν ἄσπασι Χερουδίμ, καὶ ἱμνούμενον ἐν ἄσπασι Σαραφίμ, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν Νομοδότην νόμου, πληροῦντα νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ προσβύτου Ἱερέως· ζωὴν δὲ φέρων, ζωῆς ἡεῖτα λύσιν, λέγων· Δέσποτα, νῦν ἀπόλυσόν με, μνηύσαι τῷ Ἀδάμ, ὡς εἶδον ἄτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώνιον, καὶ Σωτήρα τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ο ταῖς Χερουδίμ ἐποχούμενος, καὶ ἱμνούμενος ὑπὸ τῶν Σαραφίμ, σήμερον τῷ Στίχῳ

Γερῶ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, προσδου-
καίς ἐνθρονίζεται ἀγκυαίς· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ
εἰσδέχεται δάρα Σοσπρεπῶς, ὡς ζεύγος τρυ-
γόνων τὴν αἰμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν
τὸν νεόλεκτον λαόν· περιστερῶν δὲ δύο νεοσο-
σοῦς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιῆς τε καὶ Καινῆς.
Τοῦ πρὸς αὐτὸν γοασμοῦ δὲ Συμεῶν, τὸ πέ-
ρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτό-
κον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους συμβόλα, τοῦ ἐξ
αὐτῆς προηγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαίτεται
τὴν ἀπόλυσιν βιωῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσπο-
τα, καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἰδὼν σε τὸ
προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτήρα Κύριον, τοῦ Χρι-
στανύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Χαῖρε χαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε·
ἐκ σοῦ γὰρ ἀπέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δι-
καισύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς
ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σύ Προσβύτα δί-
καιε, δεξάμενος ἐν ἀγκυαίς τὸν ἐλευθερωτὴν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν
Ἀνάστασιν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Ἀυτομέλον.

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπληττέσθω τὸ Σαῦμα·
βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακραζόμενοι ὑ-
μνον, ὁρῶντες τὴν ἀφ᾽ οὐραίου, τοῦ Θεοῦ συγκατά-
βασιν· ἐν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυ-
νάμεις, γηράλλει νῦν, ἐναγκυαίζονται χεῖρες,
τὸν μόνον φιλόδηρον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Οὐκ σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ Σπρίνου ἀγία, ἐλ-
θῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη,
καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνιος ἂν ἀπερίγραπτος·
ἐν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκυαίς, χαίρων
ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν
δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυμέλον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δὲ ἐμὲ, ἡ Παλαιὰ τῶν ἡμερῶν, κα-
θαρίστων κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶν τεταῶς Θεός,
ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου·

Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω
τὸν αὐτόν, Θεὸν φανεῖντα σαρκί· καὶ ὡς ζῶν
ἠσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύ-
γαζεν· Ἀπόλυσον με· σὲ γὰρ κατείδον, τὴν
ζῶν τῶν ἀπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

**Τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ τε-
τάρτου Ἦχου.**

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξήρευξάτο ἡ καρδία μου. Πᾶσα ψυχή.

Εὐαγγελιον κατὰ Λουκᾶν.

Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Ἐἴτα τὸ Ἰδιόμελον,

Ἦχος πλ. β΄.

Αναγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ
γὰρ ἀναρχὸς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν
λαβὼν χρονικήν, μὴ ἐκείας τῆς αὐτοῦ Θεογεν-
τος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθῆ-
μερον, Μαρτὸς ἐκὼν προσφέρειται, ἐν ναῷ τῷ
νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκυαίς εἰσδέχεται ὁ
Πρέσβυς, Ἀπέλυσον κραζῶν, ὁ δοῦλος τῷ Δε-
σπότη· αἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ με εἶδον τὸ σωτήριόν
σου· Ὁ εἶπὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος
ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Μετὰ τὸ φάλλεται ὁ Κανὼν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·
Χριστὸν γενηθῆς Ποῦσδους ἀγκυαίζεσται.

Ποίημα Κοσμά Μοναχοῦ.

Ὡδή α΄. Ἦχος γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Χέρον ἀβυσσοτόκον πέδον ἦλιος, ἐπαπό-
λευσε ποτὲ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πέζοπονητοπορῶντι,
ἐκατέρωθεν μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ρανάτασαν ὕδωρ νεφέλαι· ἥλιος, ἐν νεφέ-
λῃ γὰρ κούρη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκη-
ράτοις ὠλέαις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος·
διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐν-
δόξως γὰρ δεδόξασται.

Ισχυσατε χεῖρες Συμεῶν, τῷ γῆρα ἀνειμέ-
ναι, καὶ κνήμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου,
εὐθυβόλως κινῆσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑκαντῆν.
Χοροῖαν σὺν Ἄσωμάτοις στήσαντες, ἄσωμεν
τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνεσεὶ ταλέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγα-
λου δὲ ἡ γῆ· ὑπερβῶν γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ
τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρ-
θένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νῆπιος ὁ πρὸ
πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥῆ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ τοῖ πεποιθότων,
- στερέωσαν Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
- ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ο πρωτότοκος, ἐν τοῦ Πατρὸς πρό αἰώ-
νων, Πρωτότοκος υἱῆς, Κόσμος ἀβύσσου,
τῷ Ἀδάμ χεῖρα προτείνας ἐπέφανε.

Νηπιόρρονα, τὸν γενοῦντα ἀπάτη, Πρωτό-
πλαφον ἐμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λό-
γος, νηπιόσας ἐπέφανε.

Γῆς ἀπόγονον, καλυδρόμησασαν ταύτη,
Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης,
ὡς ἀτρέπτως, νηπιόσας ἀνέδειξεν.

Καθίσμα. Ἦχος δ'. Κατεβάρχη Ἰαχήρ.

Εν τῷ ὄρει τῷ Σινῇ, πάλαι κατεῖθε Μω-
σῆς, τὰ ἰσχύια Θεοῦ, ἢ ἀμυδρὸς θείας
φωτῆς, κατήβηθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ·
νῦν δὲ Συμεῖν, τὸν σαρκολόγητα Θεοῦ, ἀτρέ-
πτως δι' ἡμᾶς, ἐναγκαλίσαστο· καὶ γεγηθῆς ἡ-
πειγοῦται τὸν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώ-
νιον, Διὸ εἶβᾶ· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δούλον σου
Δέσποτα.

Ῥῆ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐκαλυφεν οὐρανούς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ·
- τῆς κεισώτων γὰρ προελθὼν, τοῦ αγιά-
- σματός σε, τῆς ἀβύσσου Μητρός, ἐν τῇ ναῶ
- τῆς δόξης σου, ὄφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφο-
- ρούμενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς
- αἰνέσεως.

Πηθόμενος Συμεῖν, τῶν ἀπορρήτων μυστα,
ἡ Θεοτόκος εἶβᾶ, ὅν ὑψ' Ἁγίου πάλαι, κε-
χρημάτισα Πνεύματος, νηπιόσασα Λόγον,
Χριστὸν ἐναγκαλίζου, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη
τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ην ἠλπίσας Συμεῖν, ἠλικιώτην βρεφῶν,
χαίρων ὑπὸ ζεῖαι Χριστόν, τοῦ Ἰσραὴλ
τοῦ Σείου, τὴν παράκλησιν, τὸν νόμου Ποιη-
τὴν καὶ Δεσπότην, πληροῦντα νόμου τάξιν,
κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς
αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεῖν, Λόγον τὸν ἀναρχον, με-
τὰ σαρκός, ὡς ἐν θρόνῳ Χερυδικῷ, Παρ-
θένῳ ἐποχοῦμενον, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ
πάντα, ὡς βρέφος, ἐππλαγείς εἶβᾶ αὐτῷ· Ἐ-
πλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως,

Ῥῆ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- Ὡς εἶδεν Ἥσαϊας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
- ἐπληρμένῳ Θεοῦ, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης
- δορυφορούμενον, ὡς τάλαι, εἶβᾶ ἐγὼ· πρό

- γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φῶτος ἀνε-
- σπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Συνεῖς ὁ Θεὸς Πρέσβυς, τὴν προφανείσων
πάλαι, τῷ Προφήτῃ ὄψεσθαι, χερσὶ Λόγον
βλέπων Μητρός, κρατούμενον, ὃ, Χαίροις, εἶβᾶ,
Συμεν· ὡς γὰρ θρόνος περιέχει τὸν Θεόν, φω-
τὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Προκύβας ὁ Προεβύτης, καὶ τῶν ἰγγῶν, ἐν-
θῆως ἐφάβασμενος, τῆς ἀπειρογνώμου καὶ
Θεομήτορος, πῦρ, ἐφθ, βιατάξεις Ἄγγελ, βοέ-
ρος φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φῶτος ἀνε-
σπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ρύπτεται Ἥσαϊας, τοῦ Σαραφίμ τὸν ἀνθρα-
κα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς εἶβᾶ τῇ Θεομή-
τροι· σὺ ὡπτη λαδίδι χεραὶ, λαμπρύνεις με,
ἐπιδοῦσα ὅν σφείεις, φῶτος ἀνεσπέρου, καὶ εἰ-
ρήνης δεσπόζοντα.

Ῥῆ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐβόσῃ σοι, ἰδοὺ ὁ Προεβύς, τοῖς ὄφθαλ-
- μοῖς τὸ σωτήριοι, ὃ λαοὶ ἐπέστη· Ἐκ
- Θεοῦ Χριστέ σὺ Θεός μου.

Συνὸν λίθος, ἐναπετέλης, τοῖς ἀπειθοῦσι
προσκύματας, καὶ σκανδαλίον πέτρα,
ἀφραγῆς πιστῶν σωτήρια.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρό
αἰώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἰ-
κτου, νῦν ἀσθένεια περιέβου.

Υἰὸν Ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν παι-
δίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν
ἀπέλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ομήτραν παρθενικὴν αγιάσας τῷ τόκῳ
σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεῖν εὐλογήσας
ὡς ἐπρεπε, προσθήσας καὶ νῦν, εἰσώσας ἡμᾶς
Χριστέ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις
τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὐς
ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόνηρωπος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῃ προσδράμωμεν, οἱ βουλόμενοι
κατιθεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεῖν
ἀπαγόμενον· ὅν περ οὐρανόθεν οἱ ἀσώματοι
βλέποντες, ἐξεπλήττονον λέγοντες· Θαυμαστοὶ
θεωρούμεν νυνὶ καὶ παράδοξοι, ἀκατάληπτα,
ἄφρασα· ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας, βαστά-
ζεται ὡς βρέφος· ὁ ἀχώρητος χωρεῖται, ἐν
ἀγκάλαις τοῦ Προεβύτου· ὁ ἐπὶ τῶν κολπῶν
ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ,
ἐὼν πεπονημένος σαρκί, οὐ Θεότι, ὁ μόν-
ος φιλόνηρωπος.

Συναξάριον.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εορτάζεται, ἐν ἣ ἐδόξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀρχαίας αὐτοῦ ὀδικαίους Συμεῶν.

Στίχοι.

Κόλπας Πατρὸς τυποῖσι τοῦ σου, Χριστέ μου,
Τοῦ Συμεῶν αἱ χεῖρες, αἱ φέρουσι σε.

Δεξάτω δευτέρῃ Χριστὸν Συμεῶν παρά νῆφ.
Τεσσαράκοντα ἡμερῶν διελθούσων, μετὰ τὴν σωτήριον τοῦ Κυρίου ἐνανθρώπησιν, καὶ ἐκ τῆς ἀγίας Ἀειπαρθένου ἀνευ ἀνδρὸς γέννησιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν προσήλθῃ τῷ ἱερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, παρὰ τε τῆς πανάγου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ ἰωσῆ τοῦ δικαίου, κατὰ τὴν συνθήκην τοῦ σκιαῶδους καὶ νομικοῦ γράμματος· ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς Συμεῶν καὶ προσεβύτης, ὃς ἦν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεκοιμισμένος, μὴ ἰδεῖν Σάνατον, ποῦν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀρχαίας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἢ ἀνομολογησάμενος, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥημά σου, ἐξέβασε· καὶ μετὰ προεχρησίας τοῦ τῆδε βίου μετέστη, τῶν ἐπιγεῖνων ἀνταλλαξάμενος τὰ οὐράνια καὶ ἀτελεύτητα. Ἡ τοιαύτη δὲ συνάξις τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς ἀγαθῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῇ ὄντι ἐν Βλαγγέραις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγασθούρου.

Στιχ. Ἀγασθούρου δάρον ἐξ ἐμῶν λόγων
Δαρωθ, δόξεναι τῷ Θεῷ δι' αἰμάτων.

Οὗτος, νέος ὢν, προσήλθῃ τῷ Ἀρχοντὶ Τυαμένῳ· καὶ διὰ τῆν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ζέεται· καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πεपुरακτωμένης τίθεται· καὶ μαχαίρα τὴν γλώτταν τέμνεται· καὶ πυράργα τοὺς ὀδόντας ἐκτίλλεται· τὴν δορὰν τοῦ προσώπου ξηρῷ ἀφαιρεῖται· τὰς κνήμας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται· κοντῶ τὰς πλευράς περιπειράται· ὀβελίσκως πεपुरακτωμένος διὰ τῶν μηνίγων δέχεται· καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ ὄσα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Ὤδη ζ. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ ὄρασίσαντα, Παῖδας Θεολογήσαντας, καὶ Παρθενῶ ἀκράτῳ ἐν-

Febbraro.

οικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελοδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄδαμ φηκίσαν ἀπειμὶ, εἰς Ἄδα διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὐά προσκορίσαν εὐαγγέλια, Συμεῶν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορευῶν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χαλκὸν ῥυσόμενος Θεός, ἕως τοῦ Ἄδα ἤξει· αἰγυμάλωτος δὲ παρέξει πᾶσιν ἀφῆσιν, καὶ ἀνάβλεψιν περὶ, ὡς ἀλάλις βοήσαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν κερθίαν ἀβύρρη, ῥομφαία διελεύεται, Συμεῶν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσε, ἐν Σταυρῷ καθλωάσας, σὺν Υἱόν, ὃ βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὤδη ε. Ὁ Εἰρμός.

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωλήντες, οἱ Θεοσεβείας· Ἀπροσετάτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λαβηθέντες, Ξεῖον ἔμνον ἐκαλποῦ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀσὺς Ἰσραὴλ τὴν σὴν ὄσαν, τὸν Ἐμμανοὺλ ὁσῶν παιδὸν ἐκ Παρθένου, πρό προσώπου τῆς Ξεῖας κίβωτου νῦν χόρευε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδοῦ, Συμεῶν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεός ὢν καὶ παιδὸν· τούτῳ πίστει μέλφωμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκῶς οὗτος ἔσται, πῶσιν ἀπειθούσι, νηπιῶσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς ἐν πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ Θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὤδῃ ταύτῃ. Ψῆχος γ'.

Ἀκατάλητον ἐστὶ, τὸ τελοῦμενον ἐν σοὶ, καὶ Ἀγγέλους καὶ βροτείς, Μητροπάρθενε ἄγρη.

Ἀγκυλίξεται χριστῶν, ὁ Προεβύτης Συμεῶν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητῆν, καὶ Διαπότην τοῦ παντός.

Βουλῆθεῖς ὁ Πλαττωρῆς, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, κήτραν ὡκῆσε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἄφρη.

Γένος ἄπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζε σε Ἄγρη, καὶ θεάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὲ ἴδωτε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βασιτάξῃ Συμεῶν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιθίπαιε πρὸς τὸν κύριον, καὶ πάλιν τρέμων αὐτόν· καὶ πάλιν ἔλεον κερκῆσαι, εἰ κατὰ μέτρον ἐν χειρὶ;

Οὐδ' ἐ γίνουμι κραταί, ἀλλ' ἐνὶ χερσὶ κατὰ τὸν ἐξ ἑμοῦ καὶ γὰρ αὐτὸς, τὸν ἀπόλυτον ζητεῖ.

Ζήσας ἐπὶ Σουμῶν, ἕως εἶδεν τὸν Χριστόν, ἀνεβόη πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυτον ζητεῖ.

Ἡ λαβὴ ἡ μυστικὴ, ἡ τὸν ἄδελφον Χριστόν, συλλαβεῖσθαι ἐν χερσὶ, οὗ ἡ ἀπόκρισις Μαρτίνου.

Ἢ πρὸς τὸν Σουμῶν, ὑποπίχου τὸν Χριστόν, ἐν ἐρίσῃ σου ἀγάθῃ, ἡ ἀγαθὴν Μαρτίνου.

Ἄνα σφόδρον γρηκεῖ, διὸς στήθῃ μετ' ἑμῶν, καὶ ἀπομαλῆσθαι, τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ.

Λύμπρυνόν μου τὴν ψυχάν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ὅπως εἶδον καθ' ἑμῶν, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπρόβουε ἀγάθῃ, τί προσήρως τῷ κυρῷ, νέον βροῖος ἀποδοῖς, ἐν ἀγκάλαις Σουμῶν;

Νῦν ἀπόλυτον ζητεῖ, ἀπὸ τοῦ τοῦ Πλατωναίου, ὅτι εἶδεν εἰ Χριστὸν, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅτι εἰ ἀνα λειτουργεῖ, τὸν λαὸν λειτανεύουσι, κάτω οὖν ἐ Σουμῶν, ἀγκάλιαται χερσὶ.

Δόξα.
Ἡ τῷ φῶσι μὲν Μουκῆ, τοῖς προσώποις δὲ Τριᾶς, ἐλάττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πεποιθέντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν.
Θεοτόκῃ ἡ ἑπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, καίπε προσέειπε ἐλάττε, τοὺς ἐπιπρόντας εἰς σέ.

Ὁ Εἰρμῆς

- **Ε**ν νόμῳ σικῆ, καὶ γράμματι τύπον, κατὰ τὸν νόμον οἱ πιστοὶ πάν ἄρσαν τὸ τὴν μήτραν διανοίγον, ἀγῶν Θεῶν· διὸ πρῶτό-τοκον Λόγον Πατρός ἀνάργου Υἱόν, πτωτοκοζυμένον Μητρὶ ἀπειρανδρῶν, μεγαλύνομεν.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν, τουγόνων ζευγος, δυᾶς τε ἦν νεοσῶν· ἀπὸ τῶν ὁ Σείος, Ἡρέσθους, καὶ σῶφρον Ἄνα Προφήτις, τῶ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἶψ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναφ προσιόντι, λειτουρονοῦντες ἐμεγαλύνου.

Απέθακας μοι, εἶθᾶ Σουμῶν, τοῦ σωτηρίου σου, Χριστέ ἀγκάλιασιν· ἀπλάβε σου τὸν λάτριν, τὸν τῷ σικῆ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, Ἰεροκήρυκα μυστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Ιεροπρεπῆς ἀνωμολογεῖτο, Ἄνα ὑποφεινέουσα, ἡ σῶφρον καὶ ὄσια, καὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐν τῷ ναφ διαρρήθην· τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακρητύτουσα πᾶσι, τοῖς παροῦσιν ἐμεγαλυνεν.

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμειλον. Ἐκ γ'

Εν Πνεύματι τῷ ἱερῷ, παραστάς ὁ Πρεσβύτερος, ἀγκάλιας ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἰρηκας ἐν εἰρή-

νῇ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἑλθῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηριαν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἱθάμεν Στίχους δ'· καὶ φαλλομεν Στιχηρὰ προσῶν, τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Ἦχος δ'· Ἐδωκας σημειώσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάδελφος, τῷ ναφ νῦν προσάγεται· καὶ τοῦτον εἰσδὲσεται, γρηκεῖσιν ἀγκάλιας, Σουμῶν ὁ πρῶτος, Νῦν ἀπολύεις με βροῦν, πρὸς τὴν ἐκείνῃ μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περιεζήμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου ὀσποζῶντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἑλθῶν ἐπέφραξας Κύριε, ἐπὶ κούρας καλήμενος, νεφέλης ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιάδες, ἀποπληρῶν, καὶ τὴν ἀογῆν, καλυποφάντων τῆς νέας χάριτος· διὸ σε Θεασάμενος, ὁ Σουμῶν ἀνεκραύγασεν· Ἐκ τῆσθας με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδον σε σήμερον.

Κόλπον τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεῖς τῆ Θεότητι, σαρκωθεῖς ὡς εὐδοκῆσας, ἀγκάλιας κρατουμένους, τῆς Λειπαρθένου, χερσὶν ἐπρόβουε, τοῦ Θεοῦ γόνου Σουμῶν, ὁ τῷ χερσὶ σα κρατῶν τὰ σῶφροντα· διὸ, Νῦν ἀπολύεις με, πρὸς τὸν ἀνεκραύγασεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δούλον σου, ὅτι εἶδον σε Δεσπότη. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ο ἐν χερσὶ πρὸς τὴν Θεοτόκην, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἄματος Χερουδίου, ἀνακλιθῆναι εὐδοκῆσας Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παλῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ρύσαι, καὶ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγαλὴ, καὶ Ἀπολυτίσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'. καὶ γ'. Ὁδὸν. Εἰ δὲ βουλεῖ, εἰπέ τὰ πρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Ταῖς πρὸς βεβαίαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κίλαμος γραμματέως ὀμυγράφου.

Ταῖς πρὸς βεβαίαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.

Ταῖς πρὸς βεβαίαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός ἐν τὸν αἰῶνα.

Ταῖς πρὸς βεβαίαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α. Περίξωσαι τὴν βρομίαν σου ἐπὶ τὸν μηρὸν σου, δυνατέ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὃ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς, φάλλοτάς σοι, Ἀλληλοῦια.

Στίχ. β. Καὶ ἔντεινε, καὶ κατενουδοῦ, καὶ βασιλευε.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ.

Στίχ. γ. Τὰ βέλη σου ἠκουημένα, Δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ.

Στίχ. δ. Ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ Ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α. Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλίνον τὸ αἰς σου.

Χαῖρε κεχαριτωμένη...

Στίχ. β. Τὸ πρόσωπόν σου δικαιώσουσιν οἱ πλοῦτοι τοῦ λαοῦ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη...

Στίχ. γ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη...

Εἰσοδικίον.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ πάντων τῶν Ἑβραίων ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὃ ἐν ἀγκάλαις, κτλ.

Ἀπολυτίκιον· Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Κοντάκιον· Ὁ μήκερς παρθενικῆν.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Κοινωνικόν· Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, κτλ.

Εἶδομεν τὸ φῶς.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐπειδὴ συμβαίνει πολλοίς, ὅτε τὸ Πάσχα γίνεται πρώμωτερον, ἀρχίζουσι τὰς νεκρῶν ἡμέρας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἀπ' αὐτῆς ἡμέρας τῆς ἀρχῆς τοῦ Φεβρουαρίου, καὶ ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν, οὕτε Μελέριον λέγουσι, οὕτε Δοξαστικὴν Ἰδιότητα, ἀλλὰ Θεοτοκίαν, ἢ Σταχυοθεοτοκίαν, ἔραται ταῖς

προσωμίαις τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, διὰ τοῦτο ἐτίθησαν, ἐν τῇ τέλει τοῦ παρόντος μηνός, ταῦτα Θεοτοκία, καὶ Σταχυοθεοτοκία, διὰ τὰ Προσώματα τῶν Ἱεραρῶν ὡπαύτως καὶ ἕτερα, διὰ τὰ Κερίσματα τῆς γ' Ἰδέως, χρησικαὶ τὰ πάντα εἰς τὰς ἐπιχρῆστας τῶν Μελερίων, ὅταν τύχουν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, ἵνα ἔχη αὐτὰ ἕκαστος ἐκ τοῦ προηγουμένου. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον προτίθηται ἕτε καὶ εἰς τὴν δ' ἰ. α. ιγ. καὶ ιδ. τοῦ παρόντος, Θεοτοκία καὶ Σταχυοθεοτοκία, μετὰ τὰ Προσώματα τῶν ἐν ἰκινίας ταῖς ἡμέραις Ἁγίων, ὡς μὴ ψάλλομεν τῶν Δοξαστικῶν αὐτῶν, ὡς προείρηται, νεκρῶν οὕτως.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'· καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσώμοια τῆς Ἑορτῆς γ'· καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦμος α. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ο Ποιητῆς τῶν ἀπάντων, καὶ Αυτορωτῆς δὲ ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ νεῷ προσηνήλη· ὅθεν ὁ Προσβύτης τοῦτο λαβὼν, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγασε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθὴ, ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐδόκῃσας.

Ο Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν, τὸν πρὸ πάντων αἰῶνων, γεννηθέντα Σωτῆρα, Εἶδον, ἀνεδόξα, τὸν φωτισμένον, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθὴ, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τελεθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεδόξα· Εἶδον τὸ φῶς, τῶν Ἑβραίων καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· Νῦν ἀπολύεις, ὡς εἰρηκας ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῆς τῆ κελεύσει σου.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦμος δ. Ἐδοκας σημεῖωσιν.

Δίκαιος καὶ τέλειος, καὶ κατὰ πάντα αἰοδίμωτος, χρηματιζῶν θεοπνευστε, Θεὸν μόνον τέλειον, εἰς τὸ δικαιοῦσαι, τὸν κόσμον ἐλθόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσὶ σαματαθέντα καὶ ἀπολέλυσαι, τὸν σώματος, βῶν αὐτῶ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλιόβρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Νεάζων τῷ πνεύματι, προβεβηκώς δὲ τῆ σὺματι, Συμεὼν κεχρηματίσται, μὴ ὄψεσθαι θάνατον, εἰς ἰδὸς βρέφος, νέον τὸν προῖοντα, πρὸ τῶν αἰῶνων Ποιητῆν, Θεὸν τῶν ὅλων ἄσφακ πτωγείσαντα· ἰδὼν δὲ ἀνεσίγητος, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ἤτησας, πρὸς τὰ θεῖα σικνώματα, μετὰ τῆς ἀγαλλόμενος.

Αννα ἡ θεοπνευστος, καὶ Συμεὼν ὁ πάνδηλος, προφητεία λαμπρόμενοι, ἐν νόμῳ τῆ ἀμειμπτοί, ἀποδοτεγμένοι, τὸν νόμον Δατῆρας,

βρέφος ὄφθεντα καθ' ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦτον νῦν προσεικύνθησαν· αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον, περιγχαρῶς ἐστάσασμεν, κατὰ χάριος δεξάζοντες, Ἰησοῦν τὸν φιλόνηρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. **Ψῆχος πλ. α.**

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιᾶστας σαρκί, ὑπὸ Μητροφῶς Παρθένου τῆ ἱερῶν προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος εἶπεν· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμα σου τὸν δοῦλό σου· εἶδον γὰρ ὁ ὀφθαλμοί μου, τὸ σωτήριόν σου Ἁγίε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στίχηρον, προσομ. τῆς Ἑορτῆς.

Ψῆχος β. Οἶκος τοῦ Ἐφραθῆ.

Σήμερον ὁ Σωτῆρ, ὡς βρέφος προσπνέχλη, ἐν τῇ ναῷ Κυρίου, καὶ χειρὶ Ἰσραηλῆαις, ὁ Κρέσθους τοῦτον ἀεγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλό σου.

Νήπιος τῆ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὀράται παραδόξως, τὴν σήμερον ἡμέραν, καὶ τῇ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔβη.

Δέχου οἱ Συμεῶν, ἡ Πάνανθος ἔβσα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆ· δόξας, καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. **Ψῆχος α.**

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον πάλαι ἐν Σινᾷ δούξ τῷ Μωσῆϊ, σήμερον βρέφος ὀράται, καὶ κατὰ νόμον οἱ νόμου Ποιητῆς, τὸν νόμον ἐκπληρῶν, ναῷ προσάγεται, καὶ τῷ Προσβύτῃ ἐπιτίθεται. Δεξίμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ Δίκαιος, καὶ τῶν Ψευδῶν τὴν ἐλθασιν, ἰδὼν τελεσεθεῖσαν, γηθούσους ἔβσα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ ἀπ' αἰῶνος μνηστῆρον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τοῦτων ἡμερῶν φανερωθῆναι, φῶς διασκεοῦσάν, τῶν ἀπίστων ἔβων τὴν σκοτούμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραηλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλό σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήροιν καὶ Ψευμασίαν ἀληκτον ζωῆν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ψῆχος α. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιᾶσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλατῆϊ, τὸν νόμον ἐν ὄρει

τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀ-ἀλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου Σωτῆρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Μετὰ τὸν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ψῆχος πλ. α. Τὸν συνάντησον Λόγον.

Εν τῷ ναῷ προσπνέχλης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητῆς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτῆρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεῶν εὐδοκίᾳ τῆ σῆ, βραχυλῆσαι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πατὴρ φοβερὸς, καὶ πᾶσαν κτίριν συνέχων, ἡνέσχον μόνε Οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Εἰσαγγεῖται ὁ Κανόνας, ὁ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Δέχου τὸν ὕμνον, Συμεὼν Θεοδόχῃ.

Μετὰ τὸν ἕκτον.

Ὠδὴ α. Ψῆχος α. ἡ Εἰρμὸς.

- Ἀνοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσε-
- ται τὸ πνεῦμά μου, καὶ λόγον ἐρεύξομαι,
- τῇ βασιλείᾳ Μαρτῆ καὶ ὀφθησομαι, φαιδρῶς
- πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταυτῆς
- τὰ θαύματα.

Δικαίων σκηνομάσει, περιγχαρῶς αὐλιζόμενος, τὸν δίκαιον Κύριον, Συμεὼν δίκαιε, τοῦς τὴν Ζεῖαν σου, τελούστας δικαιοῦσαι, μεταστασιν αἴτησαι, μακαριώτατε.

Εν νόμῳ γενόμενος, ἱεροουργὸς ἱερώτατε, ὃν νόμος ἐκήρυξες, βρέφος τέλεισαι, καὶ τῆς φύσεως, τῷ νόμῳ Θεοδόχῃ, Ψωνῶν πρὸς ἀθάνατον, χαίρων μετέδεις ζωῆν.

Χεῖρὶ τὸν κατέγοντα, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, Πυθόενου φερόμενον, χειρὶν εὐφρακας· καὶ τιμαῖς σου, δεξάμενος ἀγκάλαις, Μωσῆως ἀνώτατος, ὤφθησας πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Πλάστης πλάττεται, ὁ ἀχάρπτος, χωρεῖται ἐν κοιλίᾳ, τῇ σῇ σωματοῦμενος, Θεοχαρίτατε.

Ὠδὴ γ. Ὁ Εἰρμὸς.

- Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἔβων Ἐκκλη-
- σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠθένησας
- συναγωγῇ, τῷ Ψευμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοή-
- σωμεν· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Υψιβεις ταῖς ποᾶξαι, ταῖς ἱεραῖς Ψευγῶρε, φωτοειδῆς ὡς στύλος, ἐπεριδιδόμενος

σαφῶς, τῷ Παναγίῳ Πνεύματι γεγέννησαι ὅθεν εὐφρονοῦμέν σε.

Τὸν τοῦ νόμου Κύριον, καθυπανοίξαντα μήτραν, παρθενικῆν καὶ βρέφος, σωματοφόρον Συμεῶν, γεγεννημένον ἐδλεψας, δωροῦμενον, πᾶσιν ἀπολύτρωσιν.

Ο χεῖρὶ τῶν ἀνθρώπων, δημιουργήσας, χειρὶ σου, σωματωδῆς κρατεῖται, καλοῖαζων σε σαρκῶς, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν μέλλουσαν αἰτήσαντα, μάλα ἀπολύει σε.

Θεοτοκίον.

Νοπτήν λαβὴς σε, ἀνθρώπου φέρωνταν Θεῖον, τὸν ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων σωματωθέντα ὑπὲρ πάντων, ὁ Συμεῶν ὡς ἐδλεψε Πανάμωμε, χαίρων ἑμακαρίζε.

Καλισμα. Πχος γ. Τὴν ἀραιότητα.

Εκ τῆς Παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερός Συμεῶν, Νῦν ἀπολύεις ἐκθῶν, τὸν δοῦλόν σου ὁ Δέσποτα Ἄγνα δὲ ἡ ἀμειπτος, ἡ Προφῆτις καὶ εὐδοξος, τὴν ἀνθρωπόγνωστον, καὶ τὸν ὕμνον προσήγε σοι. Ἥμεῖς δὲ ἠνωδοτά βωθῶμεν σοι. Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκῆσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῆ ἀκρατῆ παλαμῇ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Υπερήμισσας τῷ γήρῳ, τῇ δὲ πίστει ἐνεάξες, νῦν βρέφος θέλων, βλέψαι Συμεῶν, τὸν παντέλειον, ἀνακαινίζοντα κόμητιν τὸν γηράσαντα, ἐπιθέσει τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος.

Μακαρισώμεν συμφορῶν, Συμεῶν τὸν μακάριον, ὡς ἀζωοθέντα, βλέψαι τὸν Θεὸν τὸν μακρόν, σάρκα φορέσαντα, ὅπως ἀπεργάσῃται, μακαρίους τοὺς πρὶν ἀθλίους χρηματίζοντας.

Νομιδοτήν σε γενώστω, καὶ νομίμων τῆς φύσεως, σαρκωθέντα διχα, νόμον τε καινὸν εἰσοικίσαντα, ὁ Συμεῶν ἀνεξῆς μόνε Κύριε· Νῦν ἀπολύσόν με πρὸς ζωὴν τὴν ἀκήρατον.

Θεοτοκίον.

Ο χεῖρὶ τὰ πάντα φέρων, ἐν χειρὶ βασιλεύμενος, τῆς ἀειπαρθένου, ταύτην Χερουβίμ ἀπειργάσαστο, καὶ Σαραφίμ ἀνωτέρων ὡς γεννήτριαν· ἦν ὑμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρισώμεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ Θεῖα δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἐσχας ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέκνας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσά σε, σωτηρίαν βρομβεύοντα.

Νοὸς καθαρότητι, Θεῶ τῷ παντοκράτορι, ἄγγελος καλῆται λειτουργήσας, μάλα ἐναίσιμος Ψυχαῖς ἴγνισας, πάλαι τὸν λαόν τοῦ Ἰσραὴλ, αἶμα τὸ σωτήριον, προηλώσας τρανώτατα.

Σαυτὸν ἀπετέλεσας, ναὸν Θεοῦ πανάγιον, πράξειςιν ἐνέλεος Θεολόγος· ὅθεν ὡς βρέφος ἐν τῷ ἁγίῳ ναῷ, ἐδλεψας Θεὸν μετὰ σαρκὸς, καὶ μεταβιβάζοντα, πρὸς τὰ Θεῖα σκηνώματα.

Υμνήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορευόντες, πάντες Συμεῶν τὸν Θεοδοχόν, καὶ σὺν ἐκείνῳ Ἄγγαλ τὴν σάρφρα, προφήτας ὑπάρχοντας Θεοῦ, τοῦτον κατιδόντας τε, οἱ ἡμᾶς νηπιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτρον σου, ὁ φύσει ἀναλλοίωτος, μόνη Χερουβίμ ἀγνωτέρα, ἄνθρωπος ὤφθη, ἐκ σου τιχόμενος, καὶ τοὺς ἀποκθέντας, τῇ φθορᾷ, πάντας ἀνεσώσαστο, Θεοῦτορον παντάμωμε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει ὀδύμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυναμῶν.

Εβόησας, ὀηνίκα κατείδες τὸν Κύριον· ὡς ὑπέσχου, νῦν τὸν δοῦλόν σου Σῶτερ ἀπόλυσον, τοῖς ἐν Ἄδῃ πᾶσι, σοῦ τὴν Θεῖαν μνηύσοντα σάρκασιν.

Ο ραιώθης, καὶ Μωσῆς λαμπρότερος γέγονας, ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐν κάλλει ὠραῖον δεξάμενος, Συμεῶν Πρεσβύτα, δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα Κύριον.

Ναμάτων σε, πεπλησμένον τῶν Θεῶν ἀπάραντα, καὶ πρὸς Ἄδου, τοὺς νεθυνας χωρήσαντα βλέψαντες, οἱ ἐκεῖ δεσμάται, Συμεῶν Θεῖας δρόσῳ ἐπλήθησαν.

Θεοτοκίον.

Θηρεύσαι με, καὶ ἐκάστην ζητεῖ ὁ παμπόνητος· ἀλλ' αἰτοῦμαι, τῶν παγιῶν ἐξάρπασον Δέσποινα, καὶ τῇ Θεῖα σπέτρῃ, τῶν πετρῶν σου σῶν συντήρησον.

Κοντάκιον τῆς Ἐορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Συμεῶν τοῦ Θεοδοῦρου, καὶ Ἀννης τῆς Προφήτιδος· ὣν ἡ Συναξίς τελεῖται ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ, τῷ ὅτι ἐν τῷ τεθραμῷ κατὰ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, πλησίον τῆς ἀριωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Ἦγγιστε νεοκτὸς Ποσῆδες, ὡς Θεὸς Λόγος,
Ἄνθρωπος ὄφθεις, μέχρι καὶ τοῦτα φάσαι.

Οὐ γῆ; ἀπῆρεν ἡ Φανουὴ Συγάτηρ,
Ἐως ἐπ' αὐτῆς τὸν Θεὸν εἶδε βέβρος.

Τῆ τρίτῃ δεσμοῦ ἔβη Συμεῶνης.

Οὗ, ἐν τῇ παρούσῃ βίῳ, τὴν παραταταμένον ζῆλον δεόμενος διὰ τὸ χρηματισθῆναι ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον ποτὶ ἢ τοῦ Χριστοῦ θεασθῆναι, ἐν ἀγκάλαις τούτου υποδεξάμενος, καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ ἐσόμενα, Πνεύματι Ἁγίῳ θεωροῦν καὶ προσηκῶς, κατὰ τὸν αὐτοῦ χρηματισμὸν, τοῦ βίου περὶ ἐδέξατο.

Ἡ δὲ Προφήτις Ἄννα Συγάτης ἢ Φανουὴ, ὁ; ἐξ Ἀσῆρ κατήγετο· συνουκῆσα δὲ ἀνδρὶ ἐπὶ χρόνους ἑπτὰ, καὶ τοῦτον ἀποβαλοῦσα θανάτου νόμον, νηστία καὶ προσευχῇ ἐν τῇ κατὰ σχολάζοντα, πάντα τὸν βίον αὐτῆς διετέλει. Ὅθεν ἀδισπαστάς τούτων ἐχόμενη, κατήκειτο καὶ αὐτὴ αὐτὸν τὸν Κύριον ἰδεῖν, ὑπὸ τῆς Παναγίας αὐτοῦ Μητρός, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Δικαίου, τεσσαρακοντὴμερον τὸ κατὰ ὄραμα τῷ κατὰ προσφερόμενον. Ἀναμολογεῖτο δὲ τῷ Θεῷ, καὶ προσέφητε τραγῶς περὶ αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς ἐν τῇ κατὰ παρατυχοῦσι γέγραστα· Τούτο τὸ βέβρος, ὁ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν στερεώσας Κύριός ἐστιν· αὐτός ἐστιν ὁ Χριστός, περὶ οὗ οἱ Προφῆται προσηκῶς ἔγγισαν ἅπαντες. Τούτων τοίνυν τὴν μνήμην ποιούμενοι σήμερον, τὴν φρικτὴν καὶ ἀρρήτον τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς καταγγέλλομεν συγκατάβασιν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανῶν καὶ Βυβούλων.

Στίχ. Ἀδριανὸν, χαίροντα τμηθῆναι ζῆφι,
Χεῖρ, ἢ φόνους χαίρουσα τέμνει ζῆφι.
Ἐφει θανάτῳ Εὐβούλε, Κυρίου γάριν,
Βουλὴν ἐπέγνω ὡς ἀρεστὴν Κυρίῳ.

Οὔτοι τὸ γένος εἴλκον ἀπὸ τῆς Βανέας·
πόθω δὲ τῷ πρὸς τοὺς Ὁμολογητάς τοῦ

Χριστοῦ ἐλκόμενοι εἰς Καισάρειαν ἀγίοντο.
Φυραθέντες δὲ διὰ τὸ τῆς παρρησίας καθαρὸν,
ὡς οὗτος Χριστιανὸς, προσάγονται Φιριλλανῶ
τῷ ἀρχοντι· καὶ αὐτίκα πληγὰς κατὰ τῶν
νώτων καὶ τῶν πλευρῶν δέχονται, καὶ ἑτέρας
μείζονσι βασάνων υποβάλλονται. Ὡς δὲ εἰς τὴν
προτέραν ὁμολογίαν ἀκλινεῖς ἴσταντο, θάρσιος
αὐτοῦ εἰς βορᾶν ὁ Ἄρχων ἐπέδωκε. Καὶ ὁ
μὲν Μακάριος Ἀδριανός, λένοντι παραβλήσεις,
ἀνδρικώτατα τὸν ἀγῶνα διεξῆλθεν, ἔπειτα ζῆ-
φει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἄγιος Εὐ-
βούλος, πολλάς παρακλήσεις καὶ Σωκείας ὑ-
πομεινας, καὶ μὴ πεισθεῖς, τὸν αὐτὸν θῆρα κα-
ταχρησιάζομενος, τὰ ἴσα τῷ προτέρῳ παθῶν,
ὑστάτος τοῦ αἵματος ἐπεσφραγίστατο.
Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρτύρου
Βλασίου τοῦ Βουβόλου.

Στίχ. Βούλον ἐπαύλει Βλάσιον εἶχον πάλαι·
Αὐλαὶ δὲ τὸν ἐχρηστῆν αὐτὸν Κυρίου.

Οὗτος, ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας
ἔλκων τὸ γένος, γονέων πλουσιωτῶν σφό-
δρα ὑπέρχεν υἱός, ἐκ τῆς τῶν βουσιωτῶν
πληθῆς τῆς περιουσίας αὐτῶν αὐξανόμενος,
ἐξ ὧν καὶ θαυμάσιος παρεῖχον τοῖς πένησι τὰς
ευεργετίας. Ἐπεὶ δὲ, ἀνιχνυοῦ γερουμένου, ὡς
Χριστιανός, ὁ μακάριος Βλάσιος ἐξήτειτο, καὶ
οὐκ εὐρίσκατο, καὶ νῆπι καὶ ἐρημικῇ ἐξη-
σενῶντο, τοῦτο μαλῶν ὁ γυναικίος, καὶ ὡς περ
ἐπὶ δεῖπνον κεκλημένος βυσυτικῶν, προσέειπεν
ἑαυτοῦ δίδωσι τοῖς δίκωκοσι, καὶ ὡς ευεργε-
τας ἔναγκαλ.

Ὡς δὲ τῷ δικαστηρίῳ παρέστη, καὶ ἠρωτή-
θη, εἰπέ καὶ τὸ ὄνομα, καὶ τὴν πίστιν, καὶ
τὸ ἐπιτήδευμα· καὶ αὐτίκα αἴρεται ἐκ τεσσά-
ρων, καὶ ταινεται, καὶ νεύρος ἀμύξ μαστιξεί-
ται. Εἶτα κυριζεῖ ὁ Θεός τὰς ὀδύνας αὐτοῦ,
καὶ θεραπεύει τὰς πληγὰς. Οὐ γενουένος, γρη-
τείαν τοῦτο καλέτας ὁ Ἦμεῶν, λέδοτι μερί-
στω, ὕδατος καχλάροντος πλήθει, τὸν Ἄγιν
ἐμβάλλει· καὶ ἢ θάυμα καὶ ἐκπλαῆς τὸ ὁ-
ρώμενον, ἄνθρωπος ὡς ἱμάτιον ἀναβαλλόμενος
τὸ πῦρ, ἐξ οὗ καὶ ἐφθέργητο. Καὶ τί τὸ μετα-
ταῦτα; ἡμέρας πέντε ἐνδιατροῖδεν ὁ Ἄγιος τῷ
λέδοτι κατακοίεται. Ἄγγελος δὲ αὐτὸν θάρ-
ρεῖν ἐγκλεισάσμενον, τὴν ἐκ τοῦ πυρός ἄλκην
καὶ βλάβην ἀπεσκέδαζον. Ὅθεν οἱ τοῦ λέδοτος
τοῦ Ἁγίου ἐξενεργεῖται φρατῶνται προσαχθέντες,
ζῶντα τοῦτον ἰδόντες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συμ-
φάλλοντα, Χριστιανούς ἑαυτοῦς ἀνεκφώσαν.

Τούτο μαθῶν ὁ Ἠγεμῶν, ἑτέρος στρατιώ-
τας ἐξέπεμψε, καὶ αὐτοὶ παραγενόμενοι, Χρι-
στianoῦς ἐαυτοῦ ἀνηγόρευσαν. Εἶτα, καὶ αὐ-
τὸς ὁ Ἠγεμῶν ἐλθὼν, καὶ τὸν Ἄγιον ἐν τῷ τοῦ
λέβητος βράσματι θρασυάμενος, καὶ ὑποπα-
σας ἐβύχαι το ὕδωρ, τὰς ὄψεις αὐτοῦ ἀντλεῖ-
σθαι προσέταξε. Καὶ τούτου γενομένου, μετὰ
τῶν ὄψεων καὶ τὴν ψυχὴν ἀπέβλεπται. Ὁ δὲ
τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρ, πάντας τοὺς πιστεύοντας
ἐν τοῦ λέβητος ἐκείνου περιόραντίας, εἰς τὸ
τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐξάπτισεν ὄνομα.

Ἐγγὺς δὲ τῆς ἐπαυλίας τῶν ἐαυτοῦ θρη-
μάτων γενόμενος, τῆ τε μητρὶ καὶ τοῖς ἰδίοις
ἐπισκήψας τὰ προσκίοντα, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ
παράκλησεν. Οἱ δὲ παρατηρόντες τῆ αὐτοῦ
τελειούσας, εἶδον ὡς περιστεράν φωσειοῦ καὶ
λευκῆν, τοῦ στόματος ἀναπτῶσαν τοῦ Μάρτυ-
ρος, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνεβούσας. Διὸ καὶ
τὸ ἱερόν αὐτοῦ σῶμα ἐν αὐτῇ τῇ τόπῳ κα-
τατίθεται, καὶ ἡ αὐτοῦ φάβη παρα τῷ θυ-
σιαστικῷ βλαστῆσασα καὶ θενύρωθισα, τὸ
θυσιαστικόν καταπέτασεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Προφήτης Ἀζαρίας, υἱὸς
Ἀδῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Στίχ. Χρησμοῦ διδόντος πρὶν θανεῖν Ἀζαρίᾳ,
Σίχῃ προσετίθησθε λόγῳ πυθία.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἀδῶν, ἐκ γῆς Συμβαθα, ἕς
ὑπέφρεθεν ἐξ Ἰσραὴλ τὴν αἰμαλωσίαν
Γουδα, καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παῦλος καὶ Σίμων οἱ Μάρτυ-
ρες, ζήφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καὶ Παῦλον ἀδὲ, καὶ Σίμωνα γραπτέον,
Μὴ καὶ λήσασιν, ἐκκοπέντες τὰς κάρσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κλαύδιος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγαίρειν εὐρῶν Κλαύδιος βίβν τέλος,
Ὡς εἴ τις εὐροὶ φαλιμῶς πολλὰ σῦδλα.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες,
• παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πῦρος ἀ-
• πείλην, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔ-
• φαλλον Ὑπερῦμνιτε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
• καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Εννομάτα Κυρίῳ παντοκράτορι, σὺ ελεῖ-
τουργήσας, ὀικαίος ὡς ἀληθῶς, ἐν νόμῳ
τε ἀμειπτος μάκαρ γενόμενος ὅθεν ἐφαλλες.
Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Η χαρὰ τῶν θλιβομένων ἐπεδήμησεν, ἡ ἀ-
πολύτρωσις, τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθῶς, ἀράθη
ὡς νήπιον ἐν τῷ κατ' αὐτοῦ, ἀπολύων με, πρὸς
τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν, Συμεὼν ἐδόξα χαιρών.

Διὰ σπλάγγνα οἰκτιρῶν σε κεκμηκότα με,
νόμου τῷ γράμματι, κατακαμφθέντα τε,
τῷ γῆρα ἀπολύσου, Σῶτερ τὸν δούλον σου, ὅτι
εἶδόν σε, ὁ Συμεὼν ἐκράτηαζεν, ἐπὶ γῆς φο-
ροῦντα σάρκα.

Θεοτοκίον.

Οὐ κενώσας ὁ πληρέστατος τὸν ἄχραντον,
κόλπον τοῦ φύντος Πατρός, σοῦ ἐν τοῖς
κόλποις Ἀγνή, ὡς βροῦρος καθέζεται ἐτοιμαζό-
μενος, οἷς ἠέλειπσεν, ὁμοιωθῆναι Ἀχραντες, ἱεράν
σαφῶς καθέδρην.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- **Π**αῖδας ἐναγείς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
• τῆς Θεοτόκου διεσώπασα, τότε μὲν τυ-
• πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-
• μένην ἅπασαν ἀγείρει φάλλουσαν· Τὸν Κύ-
• ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυφουτε, εἰς
• πάντα τοὺς αἰῶνας.

Χρησμοῦ κῶσμον θείας ὁδοῦς, ἐλλόντα
κρυμφοτόληται τὸν ὑπέρθεν, γῆρα χρι-
ματίζουσα, Ἄγνα ἡ πανεύφημος, καὶ Προφητείας
χάριτι περιστραπτῆσα, ἐδόξασεν αὐτὸν καὶ τὸ
μέλλον, πᾶσι τοῖς περὶ οὐσιν, ἐδήλα θείον λύτρον.

Εναίμως θυσίας προσήγαγα, ἀμύνη τοῦ
δὲ ὄψον ἀδιήγητον, αἶμα τὸ σωτήριον,
γυῖον τὸ ἱερώτατον, προμηνύσας πόρρωθεν
ὄν σωματούμενον, κρατήσας Συμεὼν ἐδοξάσθης,
ὑπὲρ Μωυσεῖα, καὶ πάντας τοὺς Προφῆτας.

Ιδὼν τὸν ποθοῦμενον, τὴν λύσιν, ὑπέφης τοῦ
σώματος θεόπνευστα, καὶ καθάπερ ὄριμος,
σῖτος μεταβεβηκας, πρὸς τοὺς πατέρας ἐνόσθη,
τραφεῖς ἐν γῆρα καλῷ· διὸ σου τὴν πανέορτον
μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει, φυγῆς ἐπιτελούμεν.

Θεοτοκίον.

Ως κρίνον, ὡς εὐσσομὸν σε ῥόδον, ὡς θείον
δόσφοάδην ἐδρέψατο, Λόγος ὁ ὑπέρθεν,
πάνταγε Θεόνυμφε, καὶ σοῦ τὴν μήτηρα ἀκη-
σεν εὐωδιάζων ἡμῶν, τὴν φύσιν δυσωδίας πλη-
οῦθισαν, τῆς ἐξ ἁμαρτίας, Μαρία Θεοτόκε.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς, νοσήματι, τὴν
• **Κ**ατάρων εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
• Θεοτόκε, τῷ τῆς κλοφορίας βλαστήματι, τῷ
• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήθησας· ὅθεν σε πάν-
• τες μεγαλύνομεν.

Σεπτὰ σου αἱ χεῖρες ἀληθῶς, προσφάυστα-
σαι, Θεοδόχε θείαις μέλεσι, τοῦ ἀπομέ-

νου τῶν ὀρέων, ὡς Δαυὶδ μελῶδι καὶ κληνίζονται μακάριος τῷ ὄντι σὺ γέγονας ὅθεν ἀξίως εὐφημοῦμέν σε.

Η δὲ μήτηρ βλύζει τοὺς πιστοὺς, ἰάματα, ἢ δὲ μήτηρ μεμακάρισται, λάμπουσα πλέον τοῦ ἡλίου, καὶ πάντων τὰς ψυχὰς σελαγίζουσα, πρὸς φῶς Σεργιωσίας ἀναγούσα, ἰερωμύστα πανσεβάσμιε.

Φωτίζουσι φέγγει νοσητῶ, ὡς ἡλιος, καὶ σελήνη τὴν ὑψέλιον, Ἄννα ἡ σώφρων καὶ Προφῆτις, ὁ Προεβδου Συμεῶν τε ὁ ἐνδοξος δι' ὧν ἡμᾶς φιλόθροπε Κύριε, ἀμαρτημάτων σκότος λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φανεῖταιν Μητέρα σε Θεοῦ ὡς ἐβλεπε, Θεοτόκε ὁ προσβύτατος, ἐψησον ἀπάπερ Προφῆτις· Ἰσοῦ ὁ σὸς Υἱὸς εἰς ἀνάστασιν, καὶ πῶσαι τῶν πολλῶν καίτοι Δέσποινα, καὶ εἰς σημεῖον δυσσεμνέντων.

Εξαστασίαιον. Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Ατρέπτως καὶ ὑπότασιν, ἐν σοὶ Θεογενήτρια, σαρκὶ ἐνοῦται ἀσπράς, καὶ κληνίζεῖ ὁ Λόγος ὄν ἐν ἀγκάλαις μένουσα. Χεσούδικός ὡς Ἰρῶνος νῦν, Θεῶ Πατρὶ προσηγμεν· καὶ Συμεῶν ὁ Προσβύτας, χάρισον ἐδέξατο τούτου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἁγίων, Στιχηρὰ προσωπια.

Ψχος πλ. β. Ταμίμερος ἀνεστής Χριστέ.

Υπάδεξαι φησὶ Συμεῶν τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων χεσῶν· ὁ Προσβύτας, ἀγκάλιζου τὸν Χριστὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπράως, εἰς ἀγκάλιασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεοῦ, ὃν φρίτουσιν Ἄγγελων πλῆθος, συνελόντας, ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὸν μόνον ἐνεργέτην, καὶ μόνον Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἔθνων.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δούλον σου ὡς εἰρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰῶνων, δεσμῶν με τοῦ σαρκίου, εἰς ἀποκαλύψιν ἔθνων Ἰσραὴλ.

Δέξα, καὶ νῦν. Ψχος β.

Τὸν Ἰερὸν ἡ ἱερά Παρθένος προσεκόμεν, ἐν ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἀπλώσας δὲ ἀγκάλιας ὁ Συμεῶν, ἐδέξατο τούτου ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρῶνου Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπολύεις.

Εἰς τὴν Δοξατοῦργίαν, Τὰ Τυπικά, καὶ ἡ γ' καὶ ς'. Ἐξὸς τοῦ Κανόνος, καὶ τὰ λοιπὰ.

Τῆ Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΕΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλοσσιταίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσταμέν Στίχους ς'. καὶ Παλλόμεν Στιχηρὰ προσωπια τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἁγίου.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ψχος α. Τῶν οὐρανιαῶν ταγματῶν.

Θεωραναίαι ἀρρήτου, νῦν ἐορτάζομεν, σωτηριώδη χάριν· ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἀτρέπτως κληπίσας Χριστὸς ὁ Θεός, ἐν καιῷ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑπὸ Μητρὸς νῦν προσάγειται· ὃν λαβὼν, Συμεῶν ἐνηγκλίωστο.

Εν τοῖς Προσῆταις ὠρῆθης, ὡς Σέμις ἦν Ἰησοῦ, σὲ Θεῶναι πάλαι· ἀλλὰ νῦν Θεοῦ Λόγος, σαρκὶ παντὶ τῷ κόσμῳ, ὠρῆθης ἐκῶν, ἐκ Παρθένου Μαρίας Χριστέ, σοῦ τὸ σωτήριον πασαι τοῖς ἐξ Ἀδάμ, εὐφρανίσας ὡς φιλόθροπος.

Ο ἐν Συναίῳ τῷ ὄρει, τὸν νόμον τάξας ποτε, νῦν ἐν Σιών τῇ πόλει, ἐκπληρῶν τὰ τοῦ νόμου, χεσῶσι τῆς Θεοτόκου, βεβῆρος Χριστέ, σοῦ τοῖς ὀλοκαυτώματι, τοῦ Συμεῶν ἐν ἀγκάλιας εἰς τὸν ναόν, εἰσαγῆναι κατεδῆξω σαρκί.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ψχος δ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωραίαι καὶ προξέσι, πρὸς Θεόν ἀνυφόμενος, διὰ βίου πάνσοφς διτελέσας, τῆς θεωρίας ἐπίβουσι, τὴν πράξιν πηξάμενος, καὶ σοφῶς τῶν ὀρεκτῶν, ἀγαπίσας τὸ ἔσχατον οὐ γενόμενος, τῆς ἐρέσεως ἔστης μακαρίου, ἀξιούμενος νῦν τέλους, καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως.

Τῆ πλημύρα τῆς χάριτος, καὶ τοῖς ἔμβροισ τῶν λόγων σου, καταρθεύεις ἀπαντας τοὺς Σεόφρονας· τῆς ἀνωτάτω σοφίας γὰρ, κοιτῆρι τὸ στόμα σου, ἐπίθεις ὡς ἐκ πηγῆς, ὀυβιλιῶς οὐ ἐξήνητλησας, καὶ διέδωκας, πανταχοῦ τὰς ἀκτίνας τῶν δογματῶν, ἐπιστελλῶν καὶ διδάσκων, καὶ νομβετῶν ἀξιάγαστε.

Εγκρατεία τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς θαναίνωσας, ζωηφόρον νεκρῶσιν ἐνδυσάμενος· καὶ τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν, πλατύνας παύοις, ἀναργῶς χαριστικήν, χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἀπετέλεισας, καὶ δοχῆριον ἐγένου

Σεοπνεύστων, διδαγμάτων και σοφίας τῆς ὑπερνοῦν ἐνδιάιτημα.

Δόξα, και νῦν. Ἦχος βαρύς.

Φώς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων, ἤλθες ἐπὶ γῆς ἐξ οὐρανοῦ Σωτήρ ἡμῶν· και προσελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν· ἔδει γάρ σε Ἰωσοῦτα τῶν ἀπάντων, ὑπὸ τοῦ Προσδύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολύσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥῆμά σε, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στιχόν, Στιχηρὸν προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑβραῖο.

Δέγνω ὦ Συμεῶν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Ἡνεύματος Ἀγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγένου.

Στιχὸν. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου.

Φέρουσα ἡ Ἄγνη, και ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην και Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στιχὸν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Μέγα και φοβερόν, Μυστήριον και ἕξον· ὃ πάντα περιέπων, και βρέφην διαπλάτων, ὡς βρέφος ἀγκυλιζέται.

Δόξα, και νῦν. Ἦχος β'.

Σήμερον Συμεῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γρόνον πρώην ὁ Μωυσῆς εἰσάασατο, ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινᾷ πλάσας ὄντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν ὃ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, και τοῦ νόμου Ἰουδαίου· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει· ὃ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὃ ἔγνων τὸ μέγα και πλούσιον ἔλεος.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Και Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχηρολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Χρὸς Ἀγγελικὸς.

Οὐκ ἂν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, εἰδῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, ἢ βρέφος ἐγένετο, χρόνιος ὢν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὃ Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίριμον, εὐφράνας τὸν δούλον σου.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχηρολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Τυχρὸ προκατάλυτος.

Σαρι νηπιόσαντα, ἐξ ἀπειροάνθρου Μητρός, χερσὶ γηραιῆς σου, ἀγκυλισθεὶς Συμεῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξ-
Febbraio.

ἰδοῦν, τὴν ἀπόφασιν δόξῃ· εἰληφας τῶν θανάτων, τὴν αἰώνιον χάριν· διὸ σε ἀξιοχρῶας πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἑορτῆς και τοῦ Ἀγίου τούτου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τῶν Μουσταῶν τὸ κλέος μέλω, Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾨδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Ως ἐν ἡπειρω περσεύσας, ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔχυσαι, τὸν διώκτην Φαραὼν, καθροῖν ποντοῦμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἔβου, ἄσωμεν.

Συντετριμμένης καρδίας, τὸν στεναγμὸν, ἐπακουσίας Δέσποτα, τῆς ψυχῆς μου τὴν δεινὴν, συντρέξῃν Θεράπευσον εὐχάις, τοῦ Ὁσίου σου Χριστέ, ὡς παντοδύναμος.

Επιβὰς Θεοσόφος, τῆς πρακτικῆς, ἀρετῆς Ἰσίδωρε, Θεωρίας ἀκραφνοῦς, τὴν τερπνὴν ἐμφάνειαν Θεῷ, ὀμιλῶν διαπαντός, σαφῶς ἐπλοῦτισσας.

Τὸ ἐπὶ τῆς σοφίας κρατῆρι, προσταγμάτων, τὸ σὸν στόμα πάνσοφες, τῶν ἐκείθεν δωρεῶν, τὴν ὁπν ἐξήντησας Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἀνακραυρούμενος. **Θεοτοκίον.**

Ως ἐπὶ κούφης νεφέλης, ὁ Πλατουργός, ἐπὶ σοὶ ἐλήλυθε, καλεῖσθαι ὡς δυνατός, τὰ ἀγύπτου Δέσποτα ἀγνή, χειροποίητα Χριστός, ὡς παντοδύναμος. **ᾨδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.**

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὃ ὑψώσας τὸ κέραν, τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, και στερεώσας αὐτοῦς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Νοός ὀξύτητι σαφῶς, τὴν τῶν ὄντων ἀσθησας, πανοιδίμεν φύσιν, δι' αὐτῆς τὴν ἀρχαῖκην, αἰτίαν ὡς καθαρός, Θεολόγος, ἀπλανὸς κατέλαβες.

Μελέτην Σέμενος τρανώς, τοῦ θανάτου τὸν βίον, Θεοφόρος τρισμακάρο, τῶν πατρῶν τὰς υἱεῖας, ἐνέλωσας ἀφορμιάς, ἀπαθείας, συναχθεῖς τῷ ἔρωτι.

Οπισθὰ χαίρων τοῦ Χριστοῦ, τὸν σταυροῦ σου βασιτάσας, ἠκολούθησας Πάτερ, ἐν ἀσκήσει καρτερᾷ, και τούτῳ ὡς δυνατὸν, ἀμωμῆθης, βίου καθαρότητι. **Θεοτοκίον.**

Νομίμων φύσεως ἐκότος, τὸν Δεσπότην τελοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε, τῆς παλαια ραικοῆς, διέλευσας τὴν ἀραν, εὐλογίας, τὴν πηγὴν βλυστάνοσα.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου,
Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Βίβλος γνῶσεως διδασκαλία, πλοῦτος πίστεως συντεταγμένη, τῷ πανουργῷ ἀνεδείχθης ἐν Πνεύματι, ἀνακαλύπτων τὰ θεῖα τοῖς χρήσοις, καὶ τὴν ζωὴν θησαυρίζων τοῖς θέλουσι. Πάτερ Ὅτις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευς, δασήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς,
Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνεστός ἐκ νεκρῶν.

Ετέχθης ἐκ Μητρὸς, ὁ προάγων Λόγος, προσήχθης τῷ ναῷ, ἀκατάληπτος μένων· χαίρων δὲ ὁ Προεσθῆτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε υπεδέξατο, χαράων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπισκέψῃ κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος,
- ἡ σπητὴ Ἐκκλησία, Θεοπρεπῶς, μέλει
- περὶ ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρὰς, ἐν
- Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Αφθόνος Ὅσιε, Χριστῷ πενήθεις, τὸν δοθέντα σοι πλοῦτον, ὡς εὐπειθῆς, ὁσῶτος διαδέδωκας, καὶ τῆς ἀφράστου σε χαρὰς, ὁ Δεσπότης κατηξίωσε.

Σοφίας πέλαγος, διανηξάμενος, τὸν καλὸν μαργαρίτην, ὡς ἀγαθὸς, ἔμπορος ἐκέρδησας, καὶ τοῦτον μόνον θησαυρὸν, ἀδαπάνητον ἐπλοῦτησας.

Τῷ θεῷ Πνεύματι, καταλαμπόμενος, τὰς ἀκτίνας τῶν λόγων, ἠλιακῶς, πᾶσιν ἐξαπέστειλας, τῆς σωτηρίας, τῶν πιστῶν, Θεοφάντορ ὀρεγόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς οὕτως ἀβελγῆτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτικῆς, Θεοπρεποῦς, πέφυκε κυψέως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε Μυστήρια.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθῆ, τὰς τῶν ὀφθριζόντων σοι ψυχὰς, πῶθω καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ τῶν ὄντων Θεοῦ, ἐκ ζῆσου τῶν πταισμάτων, ἀνακαλούμενον.

Νεκρώσει πάνσοφς τῶν παθῶν, ἔξω γεγῶνός καὶ τῆς σαρκὸς, πῶθω Θεῷ προσωμίλησας, τῷ καθαρῶτάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ φαντὶ, καὶ μόνῃ ἀπαιτοῦντι, τὴν καθαρότητα.

Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθῆ, νῦν ὁ Θεοφόρος αἰγασθείς, στύλος ὀλόφωτος γέγονε,

πᾶσι πέμπων θεῖου φωτός τὰς θείας αὐγὰς, καὶ ζῆρος τῆς ἀγνοίας, ἀποσιόμενος.

Ὁ θεῖων πάντας ὡς ἀγαθῆ, πάνσοφς σωθῆναι ποθόντων, τοῖς πλανωμένοις σε εἰδείξε, πολλοὺς ἐπιτρέφειν πρὸς σωτηρίας ὁδόν, Ἰσιδωρε τρισμάκαρ, Πάτερ πανόλιβε. **Θεοτοκίον**

Κυρίως στόματι καὶ ψυχῇ, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, ὁμολογῶ σε πανάναμμε, σεσωματωμένον Θεὸν τεκούσα Ἀγνή, καὶ βίου σε προστάτιν, πίστει προβάλλουαι.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸ βίου τὴν Σάλασσαν, ὑφουμένην κα-
- θορᾶν, τῶν πειρασμῶν τῇ κλυδῶνι, τῷ
- εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀ-
- νάναμμε, ἐκ φθορᾶς τῶν ζωῶν μου Πολυέλεε.

Ασπῆ τῶν κρίσεων, κοσμηθείς ὡς Ἱερεὺς, λογιστικῶς ἐδίωκσας, Θεοφόρε καὶ σῶματι καὶ ψυχῇ, τὸ γέρον τῷ κρείττονι, ὑποτάξας ἐμψρόνως ἀειψάστας.

Ετόνως τὴν Αἴγυπτον, τῶν παθῶν καὶ τῆς τρυφῆς, σὺ Μουαστῶν τὸ καύχημα, τῆς ἐγκρατείας ἐνόηξες ταῖς πληγαῖς, ἐτάξων ἐμάστιξας, τοῖς πιστοῖς θρησκίον τὴν διάβασιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ φέρων τὰ σύμπαντα, δυναστεία Θεϊκῇ, καὶ συγκρατῶν ὡς εὐσπλαγγχος, σαῖς ἀγκάλαις Πανάναμμε σκουκίθει, ὡς βρέφος βαπτάζεται, ὁ Πατρί κατ' οὐσίαν συναΐδεις.

Κουτάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξαρίον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Στίχοι.

Πηλουσιώτα, χαίρε, χαίρε πολλά μοι,
Τὸν πλοῦν ἐκούς, καὶ χαρὰς τυχῶν ἔξηνς.

Ἐν Ὁ Ἰσιδώρων ἔθεντο τετάρτῃ σήματι λυγρῷ.

Ὁ ὕτος ὁ Ἄγιος, Αἰγύπτιος ὑπάρχων τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ Θεοφιλῶν γονέων υἱὸς ἐργαρίζετο, συγγενῆς τε ἂν Θεοφίλου καὶ Κυρίλλου, τῶν τῆς Ἀλεξανδρείης Ἐκκλησίας Ἐπισκόπων. Οὗτος, γράμμασι τῆς θείας σοφίας καὶ τῆς ἔξω εἰς ἄλλοις ἐξηρακηνέως, πάμπολλα συγγράμματα, λόγου καὶ μνήμης ἄξια, τοῖς φιλομαθεῖσι καταἔλιπε. Καταλιπὼν γὰρ παντοῖον πλοῦτον, γένος λαμπρῶν, εὐδαιμονίαν βίου, καταλαμβάνει τὸ Πηλούσιον ὄρος, καὶ τὸν μοναδικὸν ὑπέρχεται βίον.

Ἐκεῖ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐντυγχάνων,

ἄπασαν τὴν οἰκουμένην τοῖς ἑσίοις αὐτοῦ λό-
γοις διδάσκων ἐφώτιζε, τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐ-
πιφέρων, τοὺς κατορθούτους ἐπιφρίζων, τοὺς
ἀπειθούνας, τῷ τμητικῷ τῶν ἑσίων, ἐλέγχων
καὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν διεγείρων· ἀλλὰ καὶ Βασι-
λεῖς πρὸς τὸ τῆς οἰκουμένης συμφέρον ὑπομι-
νήσκων καὶ νομιμῶν, καὶ ἀπλῶς πᾶσι τοῖς
αὐτῶν ἐρωτῶσι τὰς τῆς Θείας Γραφῆς ῥήσεις
σοφύτατα ἐρμηνεύων. Λέγεται δὲ εἶναι τὰς
ταύτας Ἐπιστολάς ὡσεὶ χιλιάδας δέκα. Οὕτω
γούν ἄριστα βιώσας, καὶ κατὰ Θεὸν πολιτευ-
σάμενος, ἐν γῆρα βαθεῖα καταλείπει τὸν βίον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Νικολάου Ὁμολογητοῦ, τοῦ Στουδίου.

Στίχ. Ἐξοῖς τὰ στήναται μέτρα τῷ βίῳ,
Καὶ Νικόλαον ἐκμετρητὰι τὸν βίον.

Οὗτος ὁ Ὁσίος ἔφυ μὲν τῆς τῶν Κρητῶν
γῆσου· τὸν συγγενὴ δὲ αὐτοῦ Θεοφάνην
βαλόμενος Σεσασαίαι, τὴν Κωνσταντινουπολιν
καταλαμβάνει· καὶ τοῦτον συγκατελεγμένον
τῇ Ἀδελφότητι τῶν Στουδίων εὐρών, καὶ αὐτὸς
τὸν μοναχικὸν βίον ἀποδέχεται. Διὰ πάσης δὲ παι-
δεύσεως ἐλθὼν, καὶ τῆς μοναχικῆς ἀγωγῆς τὰ
σύμβολα ἀκριβέστατα ἐκδιδάχθεις, χειροτονεῖ-
ται Πρεσβύτερος· εἰς γὰρ τὸ ἀκρίτατον τῆς
ἀρετῆς ἔφθασε. Τί τοι ἐπέυθην; ἔξωρῳ σὺν
Θεοδώρῳ, τῷ τῆς μονῆς πρεσβυτέρῳ, ὁ ἑσίων
Νικόλαος κατακρίνεται· καὶ κείθεν ἀνακληθέν-
τες, βουνοῦροι τύπτονται παρὰ Λέοντος τοῦ
Σηριανοῦ καὶ μισοχριστοῦ, ὅτι προσκυνῆται
τῶν ἑσίων Εἰκόνων τυγχάνουσιν. Εἶτα φρου-
ραῦνται, καὶ τῇ εἰρκῇ θεσμιευθέντες ἀναπο-
ρίπτονται. Τρισὶ δὲ ἔτεσι τῇ φρουρᾷ προσκαρ-
τήσαντες, καὶ λιμῶ καὶ οἴφει καὶ γυμνότη-
τι προσκαλίσαντες, ἐν τῇ Συρναίῳ ἐκπέμ-
πονται. Κακῆσαι ματιχθέντες, καὶ τῇ φρουρᾷ
ἐμειλιθέντες, ζύλων τοὺς πόδας ἐμβάλλονται.

Εἰκοσι δὲ μηνῶν περισσῶν, τελευτᾷ τὸν
βίον ὁ Λεών, καὶ πρὸς τὰ ἐκείθεν δικαιοσύνηρα
παρὰπέμπεται. Τότε οἱ μακάριοι τοῦ Χριστοῦ
Ὁμολογηταὶ ἀναχθέντες, τὴν Χαλικηδόνα κα-
ταλαμβάνουσι, καὶ τὸν τρισόβιον Νεκφόρον
τὸν Πατριάρχην κατασπασάμενοι διήγον ἀμ-
φοῖ· καὶ μετὰ μικρὸν ἐν τῇ Προῦθῃ περιορί-
ζονται, Μεγαλὸν τοῦ Καίσαρος τοῦτο προστά-
ξαντος. Εἶτα ἐν τῷ Ἀκρίτῳ, ἐν ᾧ καὶ ὁ πο-
λύθαλος Θεόδωρος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.
Ἀλλὰ τοῦ ἀνακτος τοῦ βίου ἀπολιπόντος, καὶ
Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν δρα-

ξαμένον, πάλιν κατὰ τῶν Εὐσεβῶν ἀνὰρρίπι-
ζέτο πόλεμος.

Καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ Θεοφίλου τὸν βίον κατα-
στρέψαντος, καὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβστατῆς,
καὶ τοῦ ταύτης υἱοῦ τῆς βασιλείας ἐπικλημέ-
νων, καὶ εἰρήνης σταθιρᾶς γενομένης, ἐπεὶ Βα-
σίλειος ὁ ἐκ Μακεδονίας τὴν βασιλείαν διεδέ-
ξατο, τὸν Ὁσίον τοῦτον καὶ πολυάθλον Νικόλαον,
πολλὰς παρακαλήσει πείσας, ἠγούμενον τῶν
Στουδίου καθιστᾷ. Τοσοῦτους οὖν καὶ τηλι-
κούτους ἀγῶνας ὁ τρισόσιος διανύτας, καὶ ὑπὸ
τῆς πολλῆς κακουχίας τραχυλεῖς, ἐδουληκο-
στὸν πέμπτου χρόνον τελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνι-
πύασατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγ. Ἰσομάρτουρος
Ἀβραμίου, Ἐπισκόπου Ἀρσίνῃ τῆς Περσίδος.

Στίχ. Πῶς τοῦτο φοικτόν τοις Ἀθηναῖς Κυροῖς,
Ἐρασκι δεικνύς Ἀβραμῖος τὸ ζῆλον.

Πέμπτη ἔτει τοῦ ἐν Περσίδι κατὰ τῶν Χρι-
στιανῶν ἀθίου καὶ παρανόμου διαγμῆς,
ἐκρατήθη ὁ Ἁγιος Ἀβραμῖος, παρὰ τοῦ Ἀρχι-
μάγην, καὶ ἠναγκάσθη παρ' αὐτοῦ ἀρνητα-
σθαι τὸν Χριστόν, καὶ προσκυνῆσαι τῷ Ἠλίῳ.
Ὁ δὲ Μακάριος ἔλεγε πρὸς αὐτόν· Ἄλλιε καὶ
ταλαιπώρος, πῶς οὐ ναρκᾶς τὰ μὴ δεόντα ἐπι-
τρέπων ἡμᾶς ποιῆν; εἰκόσ ἐστίν ἐλάτι σὺν
Ποιτηνῇ, καὶ τὸ κτίσμα καὶ ποίημα τοῦ ἐμοῦ
Θεοῦ προσκυνῆται; Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐ μι-
κροῖς ἐξετάραξαν τὸν Τύρκανον κατὰ τοῦ Ἀ-
γίου· καὶ αὐτίκα ὁ Ἀρχιμάγος ἐκδιθῆναι αὐ-
τὸν ἐκέλευσε, πρὸς γῆν τε ἄρρηγαν, καὶ ἀγρίαις
ράβδοις μαστίγισθαι. Καὶ τοῦτο γενομένου,
ὡς εἶδεν ὁ Ἀρχιμάγος γενναίως φέρουσα τὸν
Ἅγιον, μᾶλλον δὲ καὶ ὑπερυψημένον τῶν ασ-
στιζόντων, καὶ λέγοντα, Κύριε, μὴ στήσης
αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ
οἶδασιν τί ποιοῦσι, ζῆφι τὴν κεφαλὴν αὐ-
τοῦ ἀποτυμῆθῃαι κελεύει· καὶ ἐτελεσθῆν ὁ
Ἅγιος Ἀβραμῖος ἐν Κώμῃ λεγομένη Θελημᾷ,
τῇ διὰ τοῦ ζήφου ἐκτομῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν Εἰρηνοπόλει, ἐνὸς τῶν
τριακοσίων δεκαοκτῶ Ἁγίων Πατέρων, τῶν ἐν
Νικαίᾳ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Θεοκτίστου.

Στίχ. Θεῖος σκεπασθεὶς πίστεως Θεῖος ὄποιος,
Γυμνοὶ τράχηλον Θεοκτίστης τῷ ζήφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσίος καὶ Θαυματουργὸς
Γάσιμος ἐν εἰρήνῃ τελεῖται.

Στίχ. Ἄλλ' ἰασίμου καὶ μόνη κωφή κόνις
Νέμοι νοσοῦσι τὴν ἰάσιμον χάριν.

Ταῖς αὐτῶν ἀρίαις πρεσβεΐαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

- » **Δ**ροσόβλου μὲν τὴν κἀμνονο εἰργάσατο,
- » **Α**γγέλῳ τοῖς ἰσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
δαίους δέ, καταφθῆγον πρόσσχημα Θεοῦ, τὸν
» ὑπὸ τῶν ἑπίσει βλάθῃ· Ἐυλογητός εἶ ὁ Θεός,
- » ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στερεώματι τῆς πίστεως ἐνέθετο, καθάπερ
Πάτερ ἡλιον, ὁ Δεσπότης σε, καταλάμπειν
φάγγει νοσητῶ, φυγὰς τῶν βουόντων ἐπενεύς·
Ἐυλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μολυσμὸς σαρκὸς καὶ πνευματὸς ἀπέπλυ-
μας, μάκαρ ἀκροῦν γένουσι· καὶ γε-
νόμενος, Θεοφόρος φῆς τοῖς ἐπὶ γῆς, τοὺς πάν-
τας εἰδιδάξας βλάθῃ· Ἐυλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοδοκίον.

Επὶ ἀσειστον κορηπίδα ὄντες πίστεως, σὲ
Θεομήτορ ἀγχαντε, ὁμολογοῦμεν Θεοτό-
κον· Λόγον γὰρ Θεοῦ, ἀσπόμενος ἐγένετας σε-
μνή· Ἐυλογημένος ὁ καρφός, τῆς σῆς κελίας
Ἀγνή.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**κ φλογός τοῖς Ὁσίοις, ὁρῶσον ἐπήματα,
- » **Κ**αὶ Δικαίαι, Ἰουσίαν, ὑδαὶ ἐυλιεῖαι· ἀ-
- » παντα γὰρ ὁρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βουλεύσαι.
- » **Σ**ὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ασχηκὸν ὡς Ἰουσίαν, πάντα τὸν βίον σε, εἰς
Ἄσκητὴν εὐδοκίας, Πάτερ προσηγάμε, τῇ
ἐπὶ Σταυροῦ, κρεμασθέντι Χριστῷ τῷ Θεῷ·
ὄν ὑπερυψοῦμεν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πλεονάζεις τὸν πλοῦτον, ἢ μετὰ θάνατον,
τοὺς ἐμφύχους σου λόγους, ὡς περ πολύ-
τιμον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, κληροδοσίαν Πάτερ
λίπῳ, τῷ ὑπερυψοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωραιώθησ' ταμιάκαρ, κἀλλει τῶν λόγων
σου· τοῦ Ἁγίου γὰρ ἄφλης Πνεύματος
κἀλιμος, γραφῶν εὐσεδῶς, τοῦτου γνώσιν τὴν
ἐνθεον, τοῖς ὑπερυψοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοδοκίον.

Πρὸς τὴν σὴν καταφεύγα, σπένην Πανάμω-
μας, καὶ προστατὴν ζωῆς με, τανῶν προ-
βάλλομαι, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Θεὸν Λόγον κη-
σασαν· ὄν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

- » **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὄν οὐ τολ-
» μᾶ, Ἀγγέλων ἀπεισίαι τὰ τάγματα· διὰ
» σοῦ δὲ Πάναγκε ἄραβη βροτοῖς, Λόγος σε-

- » σαρκωμένος· ὄν μεγαλύνοτες, σὺν ταῖς οὐ-
» ρανίαις Στραταίαις, σὲ μακαρίζομεν.

Ακτὶς καθάρην φωτός ἐνήστραψε, σοῦ τῇ
φυγῇ, τῆς χάριτος ὁ λόγος πανόλιβι· διὰ
σοῦ δὲ πάσα ἡ γῆ πεπλήρωται, τούτου τῆς
λαμπηρόνος· ἧς οἱ μετέγοντες, τὸν τῆς σῆς
σοφίας θησαυρὸν, Πάτερ θαυμαζόμεν.

Τρισὶ προσώποις μονάδῃ φύσεως, τοῖς πα-
τρικίαις, ἐπόμενος Θεοφῶρον διδάξουσι,
Θεοφῶρον προσκυνεῖν εἰδιδάξας, σέβειν θεολο-
γούντας, ἀκτιστον ἀναρχον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς
τὸν φωτισμὸν, ἀναπηγάζουσαν.

Ευρῶν τῶν πόνων τῶν σάν τὰ ἐπάλλα, ἐν
οὐρανοῖς, ζωῇ, ἀτελευτήτου λαβόμενος,
ταῖς ὑπνοῦσι πάνσορε τὴν μνήμην σε, αἰτήσαι
σωτηρίαν, μάκαρ Ἰσίδωρα, θρόνῳ τοῦ Σωτήρος
μετ' Ἀγγέλων παριστάμενος.

Θεοδοκίον.

Ρευστὴν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἀόρυστος, μορ-
φήν λαβὼν, ἀβυσσοῦ ἀβυσσῶν ἐνεδου-
σεν, εὐδοκίᾳ πατρικῇ σκηνώσας ἐν σοί, τῇ κε-
χαριτωμένῃ· ὄθεν Πανάγχαντε, σὺν ταῖς οὐ-
ρανίαις Στραταίαις, σὲ μεγαλύνομεν.

Εὐχαριστία τοῦ Ἁγίου. Γυναικίαις ἀκούσθητε.

Ιδοῦσαί τῆς ἀκηΐσεως, πάλιν τὴν φλόγα ἐ-
σβέσαι, καὶ ἀπολείας πρὸς ὕψος, ἀναδρα-
μῶν Θεοφόρε, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, πα-
ρέτης ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ἰσι-
δάρε τῶν τελοῦντων, τὴν παναγίην σε μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμιον.

Εξ σὺ Θεογεννήτρια, ὁ Κτίστης οὐρανοῦ
καὶ γῆς, τεχθεῖς ἀφράτως ὡς οἶδεν, ἐν
τῇ ναῷ νῦν ὡς βρέφος, εἰσῆλθ' ἐπαλένιος· ὄν
Συμεῶν δεξάμενος, Θεός· ὑπάρχεις Δέσποτα,
Σωτὴρ καὶ ρύστης ἐδῶα, βροτῶν τοῦ γένους
Χριστέ μου.

**Εἰς τὸν Στίχων τῶν Αἰνων, Στιχηρὰ προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος β. Οἶκος τοῦ Ἐρραβῆ.

Ρῦπον δῖχα Χριστός, γεννάται ἐν Παρθένῳ,
ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως, Υἱὸς πρὸ Ἐσω-
φοροῦ, ὁ τὸν Ἀδάμ κλυτοῦμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολείας τὸν δοῦλόν σου.

Πύλαι τῶν οὐρανοῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς
γὰρ, ἐν τῇ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μαρτῶς
Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φᾶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον,
ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφην διαπλάτ-
των, ὡς βρέφος ἀγκαλιέζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Φέρουσα ἡ ἀργὴ, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφους ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ καθ' εἰσέρχεται.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνθεσις, καὶ Ἀπολυταί.

Τῆ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστάμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ' Ἑθνακῆς σημειώσιν.

Νόμον τὸν ἐν γραμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνωβρος, τῷ καθ' οὗ προαίρεται· καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, Συμεὼν ὁ Πρέσβυς, γηραιαῖς ἀγκάλαις. Νῦν ἀπολύεις με βωῶν, πρὸς τὴν ἐκείθεν μακαριότητα· κατείδον γὰρ σε σήμερον, πάρα Σηπτικῶν περιζήμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθὼν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφῃς καλίμενος, νεφέλης ὁ Πηλῖος, τῆς δικαιοσύνης, ἕκου τὸ σκιαῶδες, ἀποπληρῶν, καὶ τὴν ἀργὴν, καθυποφαίνων τῆς νεῆς Χάριτος· διὸ σε θεοσάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκράυαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Κόλπον τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρίζεις τῇ Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς νησώπασας, ἀγκάλαις κρατοῦμενος, τῆς αἰετπαρθένου, χερσὶν ἐπέδωξες, τοῦ Θεοδόχου Συμεὼν, ὁ τῇ χειρὶ σου κρατῶν τὰ σύμπαντα· διὸ, Νῦν ἀπολύεις με, περιχρῶδες ἀνεκράυαζεν, ἀγαθὴ καὶ φιλάνωβρος, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Προσόμοια τῆς Ἁγίας, ὁμοία.

Αφροσὸν ἐτήρησας, σῶμα Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, παρθενίας ἐν κάλλεσιν, Ἀγάθη Ζεῖνυμφε, καθωροῦσμένῃ, καὶ λελαμπρυσμένῃ, μαρτυρικῆς μαρμαρυγαῖς, καὶ πρὸς νυμφῶνα Θεοῦ ἐχώρησας· διὸ σου τὴν παγκόσμιον, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, τὸν αἰεὶ σε δοξάζοντα.

Μαστοῦ τὴν ἀφαιρέσιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ ζεσημῶς τοῦ σώματος, ὑπὸνυμφίας ἐνόηξες, τὰς αἰωνίζουσας,

ὄμμασι καρδίας, ἀποστοποῦσα ἀμοιβὰς, καὶ τὴν ἐκείθεν μακαριότητα, ἢ στέφος τὸ ἀμάραντον, ὅσοι Χριστὸς νῦν δεδώρηται, δι' αὐτὸν πανασοῖμε, ἀλλήλοισιν λαμπρότατα.

Ορμημα ἀκαθελίτου, πυρὸς αἰτναίου ἀνέστεϊλας, σαῖς εὐχαῖς ἀγαθάνυμς· καὶ πόλιν διέσωσας, τὸ σεπτον σου Μάρτυρ, λείψανον τιμώμεν, ἐξ οὗ τρυγᾷ σου ποταμοῦς, τῶν ἰαμάτων ἐν Ζεῖῳ Πνεύματι· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀλλήλασα, τὸν δυσμενῆ ἐταπεινώσας, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐχομίσω πανεύφημε.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας, Ἦχος πλ. δ'. Συμεῶντος.

Παράδοξον θαύμα γέγονεν, ἐν τῇ ἀλλήσει τῆς πανενδόξου Ἀγάθης, καὶ Μάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐράμιλλον τῷ Μωϋσῆϊ· ἐκεῖνος γὰρ τὸν λαὸν νομοθετῶν ἐν τῷ ὄρει, τὰς ἐγγραφεῖσας ἐν πλατῇ Σηομαρίτιος Γραφᾶς ἐδέξατο· ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἄγγελος, οὐρανῶν τῶν τῶν ἀφᾶν πλάκα ἐπεκοιμήσεν ἐγγεγραμμένην· Νοῦς ὅσος, αὐτοπροαιρέτως, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ πατριδος λύτρωσις.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ο τοῖς Χερουδίμ ἐποιοῦμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σέρραφων, σήμερον τῷ Ζεῖῳ ἱερῷ, κατὰ νόμον προσηφροσύνης, πρᾶσβυτικαῖς ἐνηρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα Θεοπροπέως, ὡς Ζεῦχος τουργῶν τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν Ἑθνῶν τὸν νεοεικτον λαόν· περιστρωθὲν δὲ δῶα νεοσσοῦς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς αὐτὸν χορηγοῦν ὁ Συμεὼν, τὸ πέρας δεξόμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον Θεοτόκον Μαρῖαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτείται τὴν ἀπόλυσιν βωῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον, τοῦ χριστανύμου λαοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ως ἔντας ὑπέρακμπος Θεοῦ, κωδῶτος ἡ ἄχραντος, τὸ διαστήριον σήμερον, Χριστὸν προσφέρουσα, ἐν κατ' εἰσάγει, καὶ σεπτῶς προστίθῃσιν, ἀγκάλαις Συμεὼν τοῦ Θεόφρονος· διὸ ἠγάσας, τῶν Ἀγίων νῦν τὰ Ἄγια, καὶ τῷ μόνῳ Ἁγίῳ συχαίρουσι.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δεδόξασται σήμερον Χριστὸν, Συμεὼν εἰς ἀνθρακα, Θεοπροπέως εἰσδεξόμενος, καὶ

περιτύσσειται, καθαρθεὶς τῇ χειρὶ ἀνομολογῆται δὲ, καὶ χαίρων ἐξαιτεῖ τὴν ἀπόλυσιν. Αὐτὸν οὖν ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν μακαρίζοντες, ἀσίγητοις ἐν ὕμνοις τιμῶμεν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλυψὴν ἔθνων.

Η πύλῃ ἡ ἐμφυσις ἀγνή, ἡ Παρθένοσ σήμερον, τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἔδου ἐσχῆκεν, ἐν κατ' εἰσάγει, διὰ πύλης βαιίνουσα, τῆς πάλαι κεκλεισμένης, ὡς γέγραπται· ὅθεν χορεύοντες, πρὸ προσώπου ταύτης ἅπαντες, Σεῖοις ὕμνοις, αὐτὴν εὐφημῶμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. **Ἦχος δ'.**

Σήμερον ἡ ἱερά Μητηρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ ἱερόν παραγένονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου παροχόν· ὃν καὶ ἀγκαλαῖς ὑποδέξαμενος ὁ Προσδύτης Συμεών, γεραίρων ἐκραύηλας· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπολύσις.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν, **Καῖσιμα.**

Ἦχος α΄. Αὐτοκέλευν.

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπλαττέσθω τὸ Σαύμα βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακραζόμενοι ὕμνοι, ὁρῶντες τὴν ἄρατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις, ἠραλεῖαι νῦν, ἐναγκαλιζόνται χεῖρας, τὸν μόνον φιλόκτρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, **Καῖσιμα,**

Ἦχος πλ. δ'. Αἰεστός ἐκ νεκρῶν.

Ετέχνης ἐπὶ γῆς, ὁ προάναρχος Λόγος· προσήχθη τῷ κατ', ἀκατάληπτος μένων· χαίρων δὲ ὁ Προσδύτης, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκῆσας σώσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Εἶτα λέγονται οἱ **Κανόνες**, ὁ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὴν Σεῖαν Ἀγαθὴν ἀγαθὸς μελφωμεν ἐν ὕμνοις.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**εῦτε λαοί, ἀγαθὸν ἄσμα Χριστῷ τῷ
• Θεῷ, τῷ διεκόντι θάλασσαν, καὶ ὀδη-

- γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίω, ὅτι δεδόξασται.

Τῶν ἀγαθῶν, πρώτην αἰτίαν ποθήσασα, ἀγαθωνύμη κλήσεως, Μάρτυς ἠξίωσαι, τῆς ἀφράστου προνοίας, τῶν τρόπων σου προνούσης, τὴν ἀγαθότητα.

Η ῥθης ἀγνή, πρὸς πολιτείαν ὑπέρλαμπρον, τοῦ τῆς σαροῦς φρονήματος, καταφρονήσασα, καὶ τῆς πλεονοτίας, Νυμφίῳ σου συντόνως ἐνατενίζουσα.

Νύμφη Θεοῦ, Σεῖα Ἀγάθη κεκόσμησαι, καὶ παρθενίας κάλλεισι, καὶ Σεῖοις αἵμασι, τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, διπλοῖς γεσησχυμένη, στέμναισιν ἐνόησε.

Θεοτοκίον.

Θεοπραπὲς, ἀπὸνυμα ἀγνή συπέφνας, τῶν οὐρανῶν πλατύτερον, καὶ καθαρώτερον, Θεοτικῆ Παρθένο· καὶ νῦν ἐπὶ σοὶ χαίρει, ὁ τῶν Παρθένων χορὸς.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- Στερέουσα ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλὴ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν υμνοῦντων σε.

Αγάθη τὸ φαύλον καὶ τὸ τερπνότερον, τῶν Σεῖων Μαρτύρων ἄσλος καὶ κλέος, τῆς ψυχῆς μου σὺ τὴν κάκισιν, θεραπεύουσα· Μάρτυς κατακάλλυνον.

Τοῖμοις ἀρεταῖς σαυτὴν ἐφαιδρυνας, Ἀγάθη καὶ Μάρτυς ἀνηγορεύθης, τῶν προσκαιρῶν ἀλογήσασα, καὶ Θεοῦ βασιλείαν ἀγαπήσασα.

Απάντων τῶν τερπνῶν Χριστὸν προέκρινας, Ἀγθὴ Σελ. γθεῖσα τῷ Σεῖῳ πόθῳ, καὶ Τυράννων τὰ φρονήματα, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Θεόνυμφε σεμνὴ Θεὸν ὄν ἔτεκες, δυσώπει ῥυσθῆναι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων καμμακάριστε.

Καῖσιμα τῆς Ἁγίας. Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως. Κλέος πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὀσιότητος καὶ παρθενίας, προθυμία κοσμουμένη ἀ-επίστεως, ἀνηγορεύθης Ἀγάθη νοῦς ὀσιος, αὐτοπραίρετος, ὄντως τιμὴ εἰς Θεόν, πατρίδος λύτρωσις, Χριστῷ νυμφικῶς προσβένουσα, ὀρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.** Τὴν ἀραιότητα.

Εκ τῆς Παρθένοσ σε, σμακτωθέντα Χριστῷ, νῦν ὑπεδέξατο, ὁ ἱερός Συμεών, Νῦν ἀπολύεις ἐκδῶν, τὸν δούλόν σε ὁ Δέσποτα.

Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφήτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσήγαγε. Ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βρωμέν σοι· Δόξα τῷ οὐτως εὐδοκῆσαντι.

Ὤδη δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Υμῶς ἀκοῇ γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμὲ ζῆ- τῶν τὸν πλανηθέντα διὰ τὴν πολλὴν σε συ- κατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Πολυέλεε.

Ἠσχύνθη, τοῦ δολίου δράκοντος, ἡ ἀπόνοια καὶ ἠλέγηθη· παρθενοὶ γὰρ τοῦτου νῦν, τὸ φρούαγμα καταπατοῦσι. Χριστοῦ ἐκ Παρ- Σένου ἀνατειλαντος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντας καταναγάσαντος.

Νομιμας, σωφροσύνην ἀσπίλον, ἐξασκήσασα Ἀθληφόρε, τὰ πνεύματα χαίρουσα, κατέ- βαλες τῆς ποιηρίας, Χριστοῦ ὀπισθεμένη τῇ χάριτι, καὶ τὸν φανερὸν ἐπ' ἄνω τούτου ἄρασα.

Γενού μοι, προστασία πάνσοφε, τῶν δεϊνῶν, καὶ ἐξαιρουμένη, καὶ πειρασμῶν ζαλῆς τε, καὶ ἑλιφωσῆς καὶ δυναστείας ἐχθροῦ, λυτρωθεῖς ὅπως ὑμῶς σε, ὡς ἀγαθὴν προστατὴν Ἀγα- θῶνυμε.

Θεοτοκίον.

Ἀπείρω, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, τὰς λαμ- πρότατας ὑπερέβης, τὸν νοητὸν Ἥλιον, κηύσασα ἀνεμνηστώτα, Χριστὸν τὸν ἀκτίσι τῆς Θεότητος, τὰς τῶν πιστῶν ἐννοίας κα- ταυγάσαντα.

Ὤδη ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Οὐ τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητής Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκουμεν.

Θεοῖσι προσταγμάσι, ρυθμιζομένη τοῦ Χρι- στοῦ ἐνδόξε, συμβολικῶς, σαρκὸς προ- παιδεῖας ἐλύθη τῶν δεσμῶν, Ἀγάθη ἐλαία, φανεῖσα κατάκαρπος.

Ὄλω τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τὰς φανοτάτας ἀ- στραπάς βλέπουσα, τὰς ἐπὶ γῆς, χαμαὶ συρομένας παροῖδες ἠδονάς, ἐκείνου καὶ μόνου πόθουσα τεργνότητα.

Ἰνα τὴν ἀραφον, ἀξιωθῆς διαγωγῆν ἐνδόξε, τῶν ἐλεκετῶν, ἰδεῖν τὰς βασιάνους ὑπέμε- νας φερρώς, ἀγαλλωμένη, Ἀγάθη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκοίῃσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντός Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἀγνή· χαῖ- ρε ἡ τὸ φῶς ἀνατειλῆσασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρή- σασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὤδη ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Εἰν ἀδύσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγχίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄδυσσον· Ἐκ φορῶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ματαιόφρων ὑπάρχων ὁ Τύραννος, σὲ τὴν καλλιπάρθενον συλῆσαι ἠλπισεν· ἄλ- λ' ἀναιδῶς ἐληλεγμαι, προσδαλῶν τῷ στερρῶ σου φρονήματι.

Ἐσχύνθη σου χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρτυς Ἀγαθῶνυμε· τρανώς γὰρ ἠλεγξας, τὸν προφανῶς ἀναίσχυντον, Θεοδιδάκτον λόγον πλουτήσασα.

Ἄϊθος ἀφθῆς πανέντιμος ἐνδόξε, νοῦν αὐτο- προαίρετον ὅσιν ἔχουσα, καὶ τῆς πα- τριδὸς λυτρωσις, ἀσφαλῆς γενομένη Ἀγάθη σευῆ.

Θεοτοκίον.

Ψαλιτικῶς εὐφημοῦντες βρωμέν σοι· Χαῖ- ρε τὸ πτότατον ὄρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ κατοικεῖν εὐδόκησε, δι' ἡμῶν σωτηρίαν Θεο- νυμφε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, προφ- ρύδα ἐνδόξου, καταβοαρῆσαν ἐξ ἀγγῶν, λυβρῶν Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος, Χαῖρος, βοῶσα, Κατάνης τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Στίχοι.

Χαίρει, σκότει δοθεῖσα φρουράς, Ἀγάθη, Μισούσα καὶ φῶς, εἰ πλάνων ὄψεις βλέπει.

Πέμπτη ἐν φυλακῇ Ἀγάθη θάνεν εἶδος ἀρίστη. Ὑπὴ ἢ ἐκ πόλεως Πανόρμου τῆς κατὰ Ἀσικελίαν, ὅρα σώματος καὶ ἀφορία, καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα, καὶ πλούτῳ κομῶσα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, Κυντιανῶ τῷ ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ πρῶτον μὲν δίδοται ἀφροδισια τινὶ ἀπί- στῳ γυναικί, τοῦ μετατεθῆναι παρ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐν Χριστὸν πίστεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης εἶχετο, καὶ μᾶλλον ἐπεθύμει τὸν διὰ μαρτυρίου θάνατον, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τὸν μαστὸν ἐκκόπτεται, ὃν ὁ πανεύφημος Ἀ- πόστολος Πέτρος κατέστησεν ὑγιῆ. Εἶτα ἐπ' ὀστράκῳ ὑρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται· καὶ βληθεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦ- μα παρέθετο.

Λέγεται μὲν τοι, ὅτι ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς Ἄγγελος πλάκα ἐπέκλεισεν, ἐγγεγραμμένην οὕτως· Οὐδὲ ὅστις, αὐτοπροαίρετος, τιμὴν ἐκ Θεοῦ, καὶ πατριδὸς λυτρώσεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῆς τῷ ὄντι ἐν τῷ Ἑρμιόγγῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ ἐν τῷ Σινοπέλῳ.

Στίχ. Στενὴν ὀδεύσας Θεοδοσίας τρίβον,

τὴν εὐρύχωρον τῆς Ἐδέμ πατεῖ τρίβον.

Οὗτος Ἀντισχευὴς μὲν ἦν τοῦ γένους, λαμπρῶν καὶ περιφανῶν γονέων· ἐν δὲ τῷ πρὸς Κιλικίαν ὄρει, γάβην τινὰ εὐρῶν, ἐν αὐτῇ οἰκίσκον βραχυτάτων ἀκοδόμησεν. Ἐνθα νηστείας, καὶ ἀγρυπνίας, καὶ χαμεινίας ἦν σχολάζων, ἐνδύμα ἔχων τρίχινον· ἀλλὰ καὶ σιδῆρου βαρῆ φορετὴν ἔφερεν ἐν τε τῷ τραχήλῳ, καὶ τῇ στήρῃ, καὶ ταῖς χερσὶ. Διὰ καὶ πολλὰς ἐτύχε παρα τῷ Θεῷ χάριτός τε καὶ παρόσιας· ἐκ πέτρας γὰρ ἀνίκου ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Οὕτω δὲ πολυβούλητος γέγονεν, ὡς τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐπικαλεῖσθαι τρεῖς τὸν Κιλικίον κόλπον πλέοντας, καὶ τῆς ζάλης ῥυθισταί.

Παρσένετο δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, διὰ τὸ ληλατῆσθαι ὑπὸ τῶν Ἰσσηρῶν τὴν τῶν Κιλικίων γῶραν. Ἐνθα ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πολυελάτου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥῆθ' ζ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰκόνας χριστιᾶς, ἐν πεδίῳ Διεργῆ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, ὀροσιζόμενοι ἐφαίλον·

• **Ε**υλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὁς λίαν φαιδρῶς, φθειγγόμενος καὶ σαφῶς τυράννους ἐπλήσας, λόγῳ σοφίας καὶ τῆς χάριτος, ὑπομονῇ τε κολάσων· ἄνθρωκας πυρὸς γὰρ ἀπόνως, καρτεροῦσα ἐκράυγαζες·

• **Ε**υλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

• **Μ**ανία θειῆν, συσχεβείς ὁ δυσμενὴς ἐξήπαρεῖτο θεινῶς, τὴν σὴν θεώμενος ἀναεώσων, καὶ τοῦ μαστοῦ σου τὴν βλάστησιν· χαίρουσα γὰρ Μάοιτος ἐδάς, τῷ σαῖ Νυμφίῳ κραυγάζουσα·

• **Ε**υλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Επέστη φαιδρῶς, τοῦ Χριστοῦ ὁ μαθητὴς σοὶ φρουρουμένη, τὰς σὰς ἰώμενος θεινὰς μάστιγας, ἀς περ ὑπέστης ἀήτητες, Μάρτυς τοῦ Σιτῆρος παρθένης, ἀγαλλομένη καὶ λέγουσα·

Θεοδοκίον.

Νειροῦται Ἄδᾶμ, παραβάς τὴν ἐντολὴν τοῦ Παντοκράτορος· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν αἰώνιον, ζωὴν Παρθένη πανάμωμος, τοῦτον ἐλυτρώσω θανάτου, εὐχαρίστως σοὶ κράζουσα·

Ῥῆθ' η. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καινίῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς καιοῖ συγκαταβάοντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄροσον, μεταβαλόντα Θεοῦ ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα αἷς Κύριον, καὶ ὑπερφυοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Εν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, δι' αἰῶνας κατοικεῖν ἀζώθητα, τῇ ἀσπαστῇ σου δόξῃ, κατανασθῆναι τοὺς σὲ τιμῶντας, Ἀγάθῃ δυσσάπτησον, καὶ τῆς ἀκροῦτου, ζωῆς κατατροφήσαι.

Νῆ καὶ καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, ἀγαπήσασα Χριστοῦ τὴν ὑπὲρ λόγον, πολυέριστον Θεοῦ, ἀνεπερωθήης αὐτῷ βοῶσα·

Υπερψέσι κοσμοσωτοῖς, καὶ ὠραία τῇ στολῇ ἡγλαίσμεν, βασιλέως Συγάτηρ, ἐν τῇ τιμῇ τοῦ Χριστοῦ παρέστης Ἀγάθῃ κραυγάζουσα, καὶ ὑπερφυοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοδοκίον.

Μύρον γινόμενον ἡλῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυφοροῦσα, ἐνδοξίας κόσμον, ἐν θεοπνεύστοις ὀμῆαις·

• **Κ**αίως μυσθῆναι, τοῦ αὐρηπνοῦ μύρου.

Ῥῆθ' θ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεοῦ Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦγοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄδᾶμ, βρωθείς φθορᾷ πεπτακότα θεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένης, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὀνοφροῖναι, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Νικητικὸς ἐν στεφάνοις, κοσμηθεῖσα θεοφρον, Ἀγάθῃ δεξιᾷ ζωοποιῆ, νῦν λυτρωθῆναι δυσσάπτησον, τὴν πατρίδα σου ζάλης, ὡς πρὶν πυρὸς ἀνέστειλας ὀρμῆν· ἵνα ὕμνους σε πάντες, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Οδεῖκῃ προμνηθεῖα, περιέπων τὰ πάντα, Χριστός· νῦν αἰετιζόμενος τὴν σὴν, Μάρτυς

ἀνδρείαν κατόμισεν, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις, ὡς νύμφην παναυώμητον αὐτοῦ, καὶ συγχαίρειν Ἀγγέλοις, καὶ Μάρτυσιν ἡξίωσεν.

Πλεον ὦ Ἀθληφόρε, τὸν Κριτὴν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν μοι παρασκευάσον σεμνή, ταῖς ἰκεσίαις σου πόνησεμε· καὶ πταισμάτων τὰ πλήθη, καθάραι μου τὸν εὐσπλαγγχον αἶνι, δυσωποῦσα μὴ παύση, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεῖς ἀπορόρητος, ἐξ ἄγων σου αἱμάτων, ὡς ἦλος ἐπέβηκεν ἡμῖν, πάναγε Μητὴρ ἀνύμφευτε, πρὸ αἰῶνων ἀπάντων, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος Υἱός· καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα.

Ἐξαποστειλῆριον τῆς Ἁγίας.

Γυναικες ἀκουσίθητε.

Αγάθη μεγαλήνυμε, Χριστὸν νύμφη ἀήρατος, κάλλος ἀπόθετον Θεῶν, καὶ Μάρτυς ἡγλασμένη, μνείαν ποιῶ τῶν πιστεῖ σε, τιμῶντων καλλιπάθενε, καὶ τὴν ἁγίαν σου μήνυμν, χαριτωτικῶς ἐτελούντων, πταισμάτων λύσιν εὐρέσθαι.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρορητον, αἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ κατὰ προσανέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειρανύου· ἴσον δέ σε ἐκαυούγαξεν, ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δούλον σου ὡ Δέσποτα· Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ πατριῶν φῶς, Χριστέ υἱν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β. Οἴκῃς τοῦ Ἑβραῖα.

Φόβητε καὶ χαρῆ, ἀγαλαῖς τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέγων, ζωῆς ἤτετο λύσιν, ὑμῶν τὴν Θεομήτρεα.

Στίχ. Νῦν ἀπόλυεις τὸν δούλον σου.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἔδοξ, Σωτὴρ μου· εἶδον γὰρ σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἔθνων.

Αἴνα προσητικῶς, ἡ σφόδραν καὶ ὁσία, νῦν ἀνθρωπολογεῖτο, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Ἡερωμήτορος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

κατὰ τὴν ταξίν, καὶ Ἀπολύσεις.

Τῆ 5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 4'. καὶ ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ὁσίου.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος 4. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ο Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, ὁ Λυτρωτὴς καὶ ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ κατὰ προσπνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτερος τοῦτον λαβὼν, μετὰ χαρᾶς ἀνεκρούγαξεν· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Ἀγαθε, ἐν εἰρήνῃ ὡς νυδόχικας.

Ο Συμεὼν ἐν ἀγαλαῖς, ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν, τὸν πρὸ πάντων αἰῶνων, γεννηθέντα Σωτῆρα, εἶδον, ἀνεβόα, τὸν φωτισμὸν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Ἀγαθε, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδον σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεθλόντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγάλλῃς Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· εἶδον τὸ φῶς, τῶν ἔθνων καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· νῦν ἀπολύεις ὡς εἰρηκας ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῆδε τῆ καλεῖσαι σου.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. β'. Τρίτημερος ἀνεάτης.

Φωτὶ τῶν Σεουργῶν ἀρετῶν, ἀστράπτων ἱερατάων, φῶς ἐτέθης, ἐν λυχνίᾳ μυστικῶς, τῆς Σείας Ἐκκλησίας, λαμπρῶνων ταύτην Πάτερ, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Τὸ Πνεῦμα σε τὸ Ἅγιον, Βουκόλε ἀγίατατε, ἀγίασαν, διὰ σοῦ ἁγιασμόν, ταῖς πίστει προσιοῦσι, παρέχει Σεφόρος, ἢ φωτισμὸν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακωθέντας, ἀγαθύνεις τοὺς λαούς, σοφῆ ἀγαθοδοτίας, προσάγων τῷ Σωτῆρι, ἰσρουργός ὡς ἱερατάτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. 4'.

Ερευνετὰς τὰς Γραφὰς, καθὼς εἶπεν ἐν Ἐξαγγελίῃς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὐρίσκομεν αὐτὸν, τικτόμενον καὶ σπαργανόμενον, τιθηνούμενον καὶ γυλακτοτροφοῦμενον, περιτομῆν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, οἱ δοκῆσαι, οὐδὲ φαντασία, ἀλλ' ἀληθεῖα τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ἐν βροσάμεν· Ὁ πρὸ αἰῶνων Θεὸς δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρ. προθύμια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἰκίς τοῦ Ἑσραῖά.

Φέρουσα ἡ Ἀγνή, καὶ ἄχροντος Πασθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκυαίαις, ἐν τῷ νυθ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐγκρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· Ἰδοὺ γὰρ παραγγέλλει.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἔθνῶν.

Νὺν εἶδον ἀγαθὴ, Θεὸς οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν ἀπόλυσον με τάχος, τὸν δούλόν σου φιλήνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Νὺν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄψα, ὦ Συμεὼν εὐα, Σωτήρ μου· εἶδον γὰρ σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογία, Κἀθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Εν τῷ νυθ προσπνέχθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων· δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένετο, ὁ παλαιοὶ χαράσας ἐν πλακί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινῶ, ἵνα πάντα ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου παλαιοῦ δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλήνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογία, Κἀθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εν τῷ νυθ προσπνέχθης τὰ εὐσημένα πληρων, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτὴρ, καὶ ἀγκυαίαις Συμεὼν, εὐδοκίᾳ τῆ σῆ, βασταχθῆσαι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβρός, ἢ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἡνέσχου μόνε Οικτίρμον, τὸ φῶς σε πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ Βουκόλου μέγιστον ὑμνήσω κλέος.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

- Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχθυεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ,
- καθορῶν ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδῆν,
- ἐξῶα ᾄσαμεν.

Ταῖς Σεϊκαῖς ἀγκυαίαις καὶ ἱεραῖς, καὶ φωσφόροις λάμψεσι, λαμπρυνόμενος αἰεὶ, τὴν ἐμὴν καταύγασον ψυχὴν, τὴν λαμπρὰν σου ἑορτῆν, ἡπύτερ γεαίρουσαν.

Οὐλαμπὴ σε ἀστέρα ὁ νοτῶς, ἀναδείξας Ἥλιος, ταῖς λαμπρότησι τῶν σῶν, ἀρετῶν εφαιδρυνε τὴν γῆν, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, Βουκόλε πάνσοφε.

Βίου αἰεὶ ἡγρισμένον καὶ καθαρὸν, καὶ κηλῶν ἀμικτον, ἐνδεικνύμενος Χριστοῦ, ἱερὸν κειμήλιον σοφῆ, ἐγνωρίσθ' ἐπὶ γῆς, Βουκόλε ἐμῶς.

Θεοτοκίον.

Οτῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενῆς, ὑπὲρ νῦν ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς Θεοπεπῶς, τοὺς βροτούς εὐέωσεν Ἀγνή, διὰ πλήθος οἰκτιρισμῶν, ὁ ὑπεράσπαστος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ὅτι ἐστὶν Ἄγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψίστος το κλέος, τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ φερρώσας αὐτοῦ, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Υἰὸς ἡμέρας καὶ φωτός, γεγωνῶς Ἱεράρχα, διὰ πόνον εὐθέων, κατεσκλήνυτας σαφῶς, ἐν ταῖς λαμπρότησι νῦν, τῶν Ἁγίων, χαρίζε λαμπόμενος.

Κρίστῶν μίαν εὐσεβῶς, τῆς Τριάδος οὐσίαν, τὴν πολυθεον πλάνην, ἐξερίζωσας ἐκ γῆς, ὡς Ἱεράρχης σεπτῶς, ὡς τοῦ Λόγου, ἀληθῆς διακόνος.

Οδὸν ὑπέδειξας ζωῆς, πᾶσι τοῖς πλανηθεῖσι, δυσμενοῦς ἐπηρεΐας, καὶ προσήγαγες αὐτοὺς, οἷα παιρὴν λογικῶς, σεσωσμένους, Ἀγνὴ ἀρχιποιμεν.

Θεοτοκίον.

Λίμην γενού μοι καὶ φρουρῶς, ταῖς θειναῖς τρικυμῶσι, τῶν παθῶν ἀνευδότως, χειμαζομένη αἰεὶ, ἐν τῇ θαλάσῃ Ἀγνή, τῇ τοῦ βίου, μόνη ἀειπάρθενε.

Κἀθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις.

Ερωσύνης τῷ φωτὶ διαλαμπῶν, ἐφωταγώγησας λαοὺς Ἱεράρχα, τὸ τῶν εἰδώλων σκότος τε ἠράνισας· αἰγλή ἱαμάτων δὲ, τῶν παθῶν τὴν οὐίχλην, λύσας μεταθέσθης, πρὸς τὸ ἄδυτον φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς, τῶν σε τιμῶντων, Βουκόλε μακάριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμὲ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρῶν κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός,

ἵνα τὴν σάρκα πιστώσω μου, τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν, μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζῶν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεχομένη γαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ τῶν πάντων.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος,
• ἡ σελτὴ Ἐκκλησία Θεοπερατῶς, μέλ-
• πει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν
• Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Ο προηνωστικῶν σου, Θεομακάριστε, τῆς
ψυχῆς τὸ ἰεράριον καὶ τοῦ νοῦς, τὴν κα-
θαρότητα, Ἱεροκήρυκα σοφόν, ἱερῶς σε προ-
χειρίζεται.

Υπὸ τοῦ Πνεύματος, λαμπαδουχούμενος,
τοῦς ἐν σιότητι τῆς πλάνης φωταγωγεῖς,
καὶ διὰ Βαπτίσματος, υἱοῦς ἡμέρας ἐκτελεῖς,
Ἱεράρχα παναγιότιμα.

Μυρίαν ἔσωσας, Σφραγῖν τὸ ποίμνιον, τῶν
ταρῶντων ζητούντων καὶ ἀριστῶν, τῆς
αἰώνου ἡσυχίας, Ἀσχηρῶν καλλοῦν, καὶ
Ποιμένων ἀκαρδίον.

Εὐρών σε χάριτι, περιφράττουσα, ὁ κλει-
νός Θεολόγος χειροθετεῖ, Σείας εἰσηγί-
σσει, καὶ Ἱεράς ἐκτελεῖ, ἱερῶν Βουκόλε πάν-
σοφς.

Θεοτικίον.

Γνωστῶς ἐν βίῳ σε, Μωσῆς εἰώρακεν, ἱε-
ρῶς τυπομένην τὴν τοῦ πυρός, μέλλου-
σαν λογιεῖσθαι, ἀναφανήναι μυστικῶς, Θεο-
τόκε ἀειπαρθένε.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῶ Σείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ-
• θραζῶντων σοὶ ψυχὰς, πᾶσι καταύγα-
• σον δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεοῦ τὸν ὄντως
• Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων, ἀνακα-
• λούμενον.

Ιερυσίνης τὸ ἱερόν, εὐδύμα φρεσίας ἱερῶς,
τοῦς ἀνίερους ἐφώτισας, σείεις Ἱεράρχα
Μονάδα ἀκτιστον, τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, Βου-
κόλε πάνσοφς.

Στάματος λίκου τοῦ νοητοῦ, ἠρπασας λαοὺς
ταῖς διδασκαίαις, τοῦ Σηγήρου σου στόμα-
τος, καὶ ἀρετικίζοντων Πάτερ ἀπύλωτα, ταῖς
σαῖς Σειυήρσι, ἐφράξαι στόματα.

Ταῖς φωτοβόλοις κατανασθῆεις, Ὅσιε τοῦ
Πνεύματος αὐγαῖς, φωτισιδῆς ὅλος γέγο-
νας, λάμπαν ταῖς τῶ σιότητι ἐνυπαρχούσαις
ψυχαῖς, Βουκόλε Ἱεράρχα, Θεομακάριστε.

Ο βδελυρὸς ἤττηται ταῖς σαῖς, ἱερολογίαις
ἱεραῖς, Μαρτίων ἢ ἐξωστρακίσται, πά-
σης αἰτοπίας ἐξερευγόμενος, βόρβορον, ὁ λυσ-
σώδης, Βουκόλε ἐνδόξε.

Θεοτικίον.

Νόμους τῆς φύσεως Ἰησοῦς, ὁ πανυπερού-
σιος Θεός, καινοτομῆς Παναμώμητε, σοῦ
ἐκ τῆς νηδύος ἀποτικόμενος, ὁ μόνος οὐσιώ-
σας, τὸ πᾶν βουλήματι.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑβουμένην κα-
• θαρῶν, τῶν πειρασμῶν τῶ κλύδωνι, τῶ
• εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βῶθ τοι· Ἀνα-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζῶν μου ἠλυθῆες.

Υφούσαν ταπεινώσει, καθαρότητα νοῦς,
ἀγάπην ἀνυπόκριτον, πίστιν ἐλπίδα ἔ-
χων εὐλαστῆ, Βουκόλος ὁ ἐνδοξός, τῆς Τριά-
δος εὐδείχθη καταγῶγιον.

Μεγάλως κομήσαντα, τὴν Σμυρναίων ἱε-
ρῶν, καθέθραν σὲ Πανεύφημε, μυστα-
γωγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸν μετὰ σέ, ποιμένα Πολύ-
καρπον, τῆ χειρὶ σου Βουκόλε τελειούμενον.

Νόσας τὴν κλίσιν σου, διὰ Πνεύματος σο-
φῆ, τὸν μετὰ σέ ἐν χάριτι, τῶν λογικῶν
θραμμάτων καθηγητῆν, προσάγεις τῆ βήματι,
ἀρετῶν λαμπρότιν ἐξαστραπτόντα.

Θεοτικίον.

Η πύλη τῆς χάριτος, ἡ ἀνοῖξασα βροτοῖς,
τὴν πύλην τὴν οὐράνιον, τῆς μετανόιας
πύλας μοι τηλαυγῶς, διανοῖξον Δέσποινα, καὶ
πυλῶν τοῦ θανάτου ἐλευθέρωσον.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι.

Σμύρνης ὁ Ποιμὴν Βουκόλος Συμπόλος
Ἀγρυπνῆς ἔσσι, καὶ θανάτῳ ποιμνὴς φύλαξ.

Ἀγλῶν ἡλίου φάος λίπε Βουκόλος ἔκτη.

Οὗτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἐαυτὸν καθαρῶ-
σας, δοχεῖον γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύμα-
τος· ὃν εὐρών δόξῃον καὶ ἀξίον ὁ πανεύφημος
καὶ φιλοῦμενος ὑπὸ Χριστοῦ Σείας Ἱακύνθης ὁ
Θεολόγος, Ἐπίσκοπον καὶ ποιμένα εὐχοιστον
τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας προχειρίζεται. Ὁς
ὑπὸ τοῦ Ἁγίου λαμπαδουχούμενος Πνεύματος,
τοῦς ἐν σιότητι πλάνης φωταγωγεῖ, καὶ διὰ
τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος υἱοῦς ἡμέρας καθιγῆξ,

μυρίων θηρίων ἀνημέρων αὐτοῦ περιώρων. Ἄυτος οὖν, πρὸ τοῦ τὸν βίον μεταλλάξαι, τὸν μακάριον Πολύκαρπον ἐν ταύτῃ τῇ πόλει Παιμένα καὶ Διδάσκαλον τῶν λογικῶν προβάτων προχειρισάμενος, τοῦ βίου μετίσταται. Καὶ ὑπὸ γῆν τοῦ τιμίου σώματος τεθέντος, φυτὸν ἀνατελεῖ ὁ Θεὸς ἐποίησε, παρέχον ἰάσεις μέχρι τῆς σήμερας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ.

Στίχ. Χριστὸς τέτρηται χεῖρας ἤλους καὶ πόδα. Γουλιανὸς προστίθησι καὶ κάραν.

Οὗτος ἐξ Ἐμέσης ἦν τῆς πόλεως, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τὰ πρὸς Θεὸν εὐσεβῶν, δοκῶν μὲν τοῦ ἐπιμελεῖσθαι διὰ τῆς ἱατρικῆς τῶν ἀλφρωπίνων σωμάτων, πλείω δὲ ποιούμενος πρόνοιαν τῶν ψυχῶν· οὐχ ἥττον γὰρ ἦν τούτων, ἢ ἐκείνων, ἱατρός. Συλληφθέντων οὖν Σίλουανου τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μακίου Αναγνώστου, κατὰ τοὺς καιροῦς Νουμειανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν εἰδωλοκρατῶν καταδικασθέντων γενέσθαι θηρίους βορᾶ, ὁ Ἅγιος Γουλιανὸς, ἀπαρμόμενος αὐτοῦς καταλασῶν, ἤσπασατο. Διὸ συλληφθεὶς καὶ αὐτός, μετὰ τὴν ἐκείνων ἀναίρεσιν, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐν τινι σπλιαίῳ ὡς περ εἶχε μετὰ τῶν ἄλων προσκλεισθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέλετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φαύστας, Ευλιάσιον, καὶ Μαξίμου.

Στίχ. Τρεῖς Μάρτυρες πάσχασαν ἰχθύων πάθος, Κοινῇ τυχόντες ὄργανου τοῦ τηράνου.

Αὕτη ἡ Ἁγία Φαύστα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανου, τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς πόλεως Κυζίου. Τυχεύσα δὲ γεννητῶρων πλουσιῶν καὶ εὐσεβῶν ἐν πολλῇ περιουσίᾳ, μετὰ τὴν αὐτῶν ἀποδίωσιν, κατελίπη. Οὐτε δὲ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, οὔτε ἡ τοῦ πλούτου ἀπάτη, τῶν σπουδαίων αὐτὴν ἀπέστησε πράξῃν, ἀλλ' ἐν ἀφορέᾳ τε ἑαυτὴν συνέχε, καὶ νηστεία, καὶ προσευχῇ καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης μέχρι τοῦ βασιλέως διαδοθείσης, ἀπεστάλη πρὸς αὐτὴν Ευλιάσιος τις τῶν ἐπιφανῶν τῆς Συγκλήτου, τοῦ πεῖσαι αὐτὴν θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ μὴ πείθεισαν, τῷ βυθῷ παραδούναι. Ὁ δὲ, πᾶσαν πείραν βιασάνων αὐτὴ προσενεγκῶν, ὡς εἶδε παραδόξως τε ἐξ αὐτῶν σωθεῖσαν, καὶ θάυματα κατεργα-

σαμένην, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Καὶ αὐτὴς στέλλεται ἐπὶ τὸν Ευλιάσιον καὶ τὴν Ἁγίαν Μαξίμωσ ὁ ἑπαρχος· ἀμφοτέρους δὲ δειναῖς βασάνοις ὑποβάλλων, διὰ τῶν θαυματουργιῶν καὶ προσευχῶν τῆς Μάρτυρος, προσήλθε καὶ αὐτὸς τῷ Χριστῷ· καὶ ἐν τῷ τηράνω, ᾧ κατὰ τῶν Ἁγίων αὐτὸς κατεσκευάσεν, ἀνθαιρέτως ἀναβὰς μετ' αὐτῶν, προστάζει τοῦ βασιλέως, αἶμα τὸν ἀγῶνα διήνυσαν, τελειωθέντες διὰ πυρός.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Δροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλδαίους δὲ, καταφλέγων πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἐπέισε βοᾶν· Ευλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων.

Σηνετίων ἀσυνέτους, καταρτίζων δὲ, τοὺς πλάνη ἐξώκειλαντας, Πάτερ ἔσωσας, καὶ Θεῷ προσήξας καθάρους, αὐτῷ μελωδούντας εὐσεβῶν· Ευλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οραϊώδησαν παμμάκαρ σιαγόνες σου, τὴν σάρκασιν κερύττουσαι, τοῦ δι' ἄρατον, εὐσπλαγγίαν λάμπαντος ἡμῖν· πρὸς οὐ ἀνεββάς ἐμμελῶς· Ευλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κυριεύτας δι' ἀσκήτους τοῦ σώματος, τῶν παθμάτων ἐνόησε, ἀκυριεύτους, ταῖς τοῦ πλανοῦ ὄφθης σποσβολαῖς· καὶ νῦν ἀναμειλίπει ἀπλανῶς· Ευλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτακίον.

Αυτρωθέντες τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τῷ τόκῳ σου πανάγαμμε, ἀνυμνούμεν σε, οἱ σωθέντες Κόρη διὰ σου, βοῶντες καὶ λέγοντες πιστῶς· Ευλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιλίας Ἀγνῆ.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Εκ φλογός τοῖς Ὅσίοις ὄρισον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὑδατι ἐφλέξας ἅπαντα γὰρ ὄραξ, Χριστέ μόνω τῷ βυθῷ λεσθαί. Σὲ ὑπερφυσίμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εκδικαστήσας ὡς φοιῖξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ, ὀφειλόμενον ὕπνον δικαίοις ὕπνωσας· φέροις δὲ φυτὸν, πρὸ τοῦ θείου σου μνήματος, θάυμα τοῖς ὄρασι, Βουκόλε θεοκήουξ.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἰερὸν Ἱεράρχην σέ προχειρίζεται, χρίοντα λαόν, ἱερῶς ἐρώτατε, Πρόεδρε Συμυραίων, φωστὴρ τῆς οἰκουμένης.

Σακωλίνετα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ πολλοὺς ἀλογίας λαοὺς διέσωσας, Ζεῖος γερονῶς, μαθητῆς τοῦ ἐκλάμπαντος, ἐν Θεολογίας, Βουκάλε Θεοκλήρῳ.

Θεοτοκίον.

Ιερῶς ἐμυεῖτο τὰ σά μυστήρια, Προφητῶν Θεοτόκε ὁ Ζεῖος σύλλογος, πόρρωθεν μαθῶν, καὶ τρανώς ἐπιθέμενος, τὰς Θεσημείας, τοῦ Ζεῖου τοκετοῦ σου.

Ὁδὴ 3. Ὁ Εἰσὸς.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ, Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πανάγνε ἀράθη βροταῖς, Λόγος σεσακωμένους ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανόις στρατιάις, σέ μακαρίζομεν.

Ωσφῶς ὡς φέγγος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς ἀστραπὴ, Χριστοῦ τῆ Ἐκκλησία ἐξέλαμψας, καὶ πιστῶν διανοίας ἐρώτισας, καὶ πρὸς τοὺς ἀνεσπέρους, τύπους ἐκκήνωσας, μέλων τρισαγίας ἐν φωναῖς, Τριάδα ἄκτιστον.

Σαρκὸς καὶ κόσμου ἔξω γενόμενος, Ἱερουργῆς, πρὸς τὰς ὑπερκόσμιους γηθόμενος, μεταθεθῆκας τάξεις Θεσημείας, Ζεῖσι φαινοτάτη· ὅθεν τὴν μνήμην σου, πιστεῖ ἐκτελούμεν ἐπὶ γῆς, Βουκάλε πάνσοφε.

Πῆ τὸ σῶμά σου τὸ μακάριον, κρύπτει σαφῶς, ἰσάσις ἀναβλύζον καὶ χάριτας οὐρανόσ· τὸ πνεῦμα σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς, φέρει τοῖς ἀπ' αἰῶνος, Ζεῖας λαμπρότησι, κατηγιασμένοι ἀληθῶς, Βουκάλε ἐνώσζε.

Θεοτοκίον.

Φωνῆ Ἀγγέλου μεγάλης Ἀγγελων, Βουλῆς Ἀγρῆ, Χριστοῦ Ἐμμανουὴλ ἀποτέτοκας, τοῖς Ἀγγέλοις τις κατὰ συνάπτητα, μόνη εὐλογημένη, μόνη πανύμνητε, μόνη ἡ αἰτία τῆς ἡμῶν, Κόρη Θεώσεως.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Παιμαντικῶς ἀδήγησας, πρὸς νομάς εὐσεβείας, τὸ τοῦ Κυρίου ποίμνιον, πάνσοφε Ἱεράρχη, ἀποδιώξας ὡς θῆρας, πάσαν αἵρεσιν ἔθεν, σὺν ἐποπτεῖσις ἰλαίας, καὶ ἡμᾶς οὐρανῶθεν, ὡς παρσφῶς, μετὰ τῆς Πανάγνου καὶ Θεοτόκου, τῷ πρῶτῳ τῆς Θεότητος, παμμακάριστε Πάτερ.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τῶν κόλμων τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐκστάς ἀπορρήτως, δι' ἀκραν ἀγαθότητα, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· τοῦτον δὲ ἐν ἀγκαλαῖς, Συμεῶν υποδέχεται, ἅμα τε ὁ Πρεσβύτερος, καὶ Γηραῖά, ἀνωμολογήσαντο ὡς Δεσπότη, ἐν ἡ κ' προεμνήνουν, τὴν βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐρραβᾶ.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσπνήχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρια, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου.

Νηπιος τῆ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ἐράται παραδόξως, τῆ σήμερον ἡμέρα, καὶ τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Δέχῳ ὡ Συμεῶν, ἡ Πανάγνος ἐδόξα, ἐν ἀγκαλαῖς ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τοῦ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Μέγα καὶ φανερόν, Μυστήριον καὶ ζέον· ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάιτων, ὡς βρέφος ἀγκαλιζέται.

Καὶ ἡ λατὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὸ σύνθημα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθένιου, Ἐπισκόπου Λαμφάκων· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκά, τοῦ ἐν τῷ Στεριῷ τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσάσωμεν Στίχους ε'· καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανόων ταγματῶν.

Τῆς Ἑλλησπόντου τὸ κλέος, ὁ τῆς Λαμφάκου φωστὴρ, τῶν Σαυματοεργημάτων, ὁ λαμπρὸς ἐωσφόρος, Παρθένιος ὁ μέγας πάντας ἡμᾶς, συγκαλεῖται τῆ μνήμῃ αὐτοῦ, ἑορτασμέν ἐκτελέσις πνευματικῶν, ἀνυμνοῦντας τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Εκ νεαρῶς ἡλικίας Θεοφοροῦμενος, τὰ τῶν δαιμόνων στίφη, πυρὶ τῶν προσευχῶν σου, κατέφλεξας παμμακάριε ἰθύνας σοφῶς, τῆς

Λαμπάνη τὸ πείριον τοὺς γὰρ βιωμοὺς τῶν ἐιδώλων καταδύλων, ἐνευρογέτας Θεῷ σεαυτῶν.

Ανακηρῦττει σε θάψαι ὁ ἀνακήρως ἰχθύς, ὁ ἀνακήρως ἄπνους, ὁ καρπὸς τῆς ἀκάρπου, ἀρούρας καὶ ἀμπελοῦ, βροχὴ ἱκανή, τῶν βαφῶν ἢ ἐπίτευξις. Ὡς θανατάστα σου τὰ ἔργα Ἱερουργεῖ· ἀλλὰ πρόθεσεν ὁσώθηναι ἡμᾶς.

Τῷ Ὁσίῳ.

Ἦχος πλ. β. Ὀλην ἀποθέμενοι.

Οὗτος ἐκ νεότητος, ἀκλυομήτας Κυρίῳ, γονικὴν κατέλιπε, ἐνόθεε προσπάθειαν, καὶ στοργὴν κοσμικὴν· καὶ ἐρήμους ὠκήσας, Ἀσκητῶν τὸν βίον, ἐξασκῶν ἐν ταπεινότητι· ὃν καὶ ἐτέλεσας, ζῆντι τῷ πνεύματι Ὅσιε, καλῶς ἐμπροσθεύμενος, νείμας τε τὰ ὄντα τοῖς πένησι, καὶ τὸν μαργαρίτην, τὸν τίμιον ἀνομήτως Χριστῶν· οὐ καὶ τυχῶν τῆς ἐφύσεως, ἔστας ἀξιάμας.

Εφρασε τυπόμενος, ἀνειδιζόμενος Πάτερ, διαπληκτιζόμενος, παρὰ τοῦ τεκνῶτος σε διὰ Κύριον, ὃν ἐπόθει· ἐνόθεε· οὐ τραβίεις τῷ πόνῳ, τὰ τερπνά οὐδὲν λελύγισαι· μητρὸς δὲ στέρησαι, καὶ τὴν ζηνιταίαν ἠγάπησας, καὶ σγῆμα ἐνεδέουτο, τὸ τῶν Μοαχῶν ἱερωτάτη· ἀλλὰ φανεροῖ σε, Θεὸς ὁ καὶ μη βουλόμενον εὐχαῖς, ταῖς μητρικαῖς Λουκᾶ Ὅσιε, καμφθῆεις ἢ φιλόδηρος.

Βίον ἐτέλεσας σου, τὸν ἱερόν πανήμερον, θάψαι ἐτέλεσας, ἱερά ἐξάστια καὶ παράδοξα, τοῦ Θεοῦ σοι νειμάντος, ἀσκήσαντα ἐνθεον, καὶ πρό τῆς ἀναποδόσεως, τῶν θείων πόνων σου· νείμει δὲ καὶ στέφος σοι ἀφάρτου, καὶ δόξαν αἰωνίζουσαν, ὅταν ὡς Κριτῆς παραγένηται. Αὐτὸν οὖν δυσώπει, ὁσώθηναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε αἶι, ἀπὸ παντοίας κακώσεως, Λουκᾶ ὁσιώτατε. Δέξα, καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἁμαρτοῦ Χερουσίμῃ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὸ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενον ῥῦσαι, καὶ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν θούλον σου.

Αβραῶ ὁ προφθεις, τῷ θείῳ Πατρί, Χριστὸς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῳ δίδεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Φῶς τε καὶ χάρις, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέγων, ζωῆς ἤτετο λύσιν, ὑμῶν τῆν Θεομήτορα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Φέρουσα ἡ ἀργή, καὶ ἀχρῶτος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν Α. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δὲ ἐμε, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρῶν καινῶν, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν, πισταγωγούμενος, ἐπέγνω τοῦ αὐτοῦ, Θεῶν καὶ ἀνθρώπων· καὶ ὡς ζῆλον ἠπάσαστο, καὶ χάριον, πρεσβυτικῆς ἀνεκρουήσαστο· Ἀπολύσον με· σὺ γὰρ Θεὸς μου, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α. Χορὸς Ἀγγελικῶς.

Ο ἄν σὺν τῷ Πατρί, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνος ἂν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξιάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν θούλον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἴτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων αἱ ἐπόμεινοι θῶα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παρθενίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τῶν θαυμάτων σου τὴν χάριν μέλω, μάκαρ,
Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α. Ἦχος β. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιάν, ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόγηθρον, ἀμαρτίαν ἐξῆλειπεν, ὁ δεδοξασμένος,
- Κύριος· ἐνόθεε γὰρ δεδωξασται.

Τῷ φωτὶ τῷ θείῳ συγχραθῆεις, Πάτερ Ἱερώτατε, δι' ἀρετῶν, φῶς καθωράθης δεύ-

τερον· διὰ τὴν φωσφόρον σου, καὶ πανέορτον, τοὺς τελούοντας πανήγυριν, σκότους ἀμαρτίας, ταῖς σαῖς ἰκεσίας ἐλευθέρωσον.

Ω φοιτῶς ἀνέτιλλας ἀστὴρ, ἐν τῷ στερεώματι, τῆς τοῦ Θεοῦ, Ἐκκλησίας Παρθένις, ἰαμάτων λάμψεσιν, ἰερώτατε τῶν παθῶν, τὴν σκοτομάνιν, χάριτι διώκων, καὶ φωταγωγῶν τοὺς προσιύτας σοι.

Νοσημάτων σκότος ποιητὸν, ἔλυσας Παρθένις, τῷ φωτισμῷ σου τῶν σεπτῶν ἐντεύξεων· ὅθεν δυσωποῦμαι σε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὰς ὁδύνας Σεράπευσον, καὶ τὰς τῶν σωμάτων, πάσας μαλακίας ἀποδιώξων.

Θεοτοκίον.

Αγαθὸν κηρύσσει Θεὸν, Ἀχραντε ἀγάθον, τὴν ἐν πολλοῖς, κεκακομένην πάθει, ταπεινὴν καρδίαν μου, καὶ τὸ Σέλημα, ἐκτελεῖν ἐνδυνάμωσον, τοῦ σωθῆναι πάντα, Σέλοντος ἀνθρώπου Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ, ἔχων Ἀεροστυγίδα.

Λουκᾶ ἐπιπῶν τὸ κλῆρος τῆς Ἑλλάδος. Ἀμήν.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

Ως ἐν ἡπείρῳ πᾶζευσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔχυσαι, τὸν διώκτην Φαραῶν, καὶ Σορῶν ποντοῦμενον Θεῷ, ἐπινίκιον, ᾠδὴν ἐβία, ἄσπασιν.

Λόγον μοι δίδου Θεόπτα παρεστηκώς, Σρόνον τοῦ Δεσπότου σου, ἀνιμνήσαι τὴν παιδράν, καὶ φωσφόρον μνήμην σου Λουκᾶ, διαλύσας τὴν ἀγλίαν τῆς διανοίας μου.

Ολοσχερῶς σε πόθισας ὁ ἱερός, Σώτερ πρὸς τὴν ἀσκήσιν, ἀπεδύσατο στερώσας, Σίλφεις μόχθας πόνους καρτερῶν, ἀνθ' ἧν εὐρατο τρυφήν, τὴν ἀτελευτήτην.

Υποπιάζων τὸ σῶμα Πάτερ Λουκᾶ, ἐγκρατεῖα πάντοτε, ἀγρυπνία συνεχεῖ, κακῆγια πάσι, τε σοφίαι, τὰς ὁμάς τῶν ἐμπαθῶν, ἥδονῶν ἕστησας.

Θεοτοκίον.

Κριοτόκε Παρθένε ἡ τὸν Θεόν, ἐν σαρκὶ γεννήσασα, τὸν ἀχώρητον παντὶ, σαρκωθέντα οἰκτῶ τῶν βροτῶν, τυραννίδος με παθῶν, δεῖξον ὑπέστεσον.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εν πέτρῳ με τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἔχθρους μου· νύφρανθι γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Υπῆρξας, καθαιρεῖτης τῆς τυραννίδος, παμμάκαρ τῶν δαιμόνων τῆς ὀλεθρίας, εἰδῶλων τε κατέστρεψας τὰ τεμένη, καὶ Θεοῦ ἡγχερας, καοὺς εἰς αἰνεσιν, τοῦ Χριστοῦ, Παρθένις ἰερώτατε.

Μεγίλαις διαπρέπων θαυματουργίαις, κερκίνου χαλεπάτατον παύεις πάθος, καὶ ὄμματα διήνοιξας πρῶθέντα, καὶ ἐφυγάδευσας, Πάτερ Παρθένις, πονηρίας πνεύματα Σεία χάριτι.

Ανέστησας κακίστως θανατώνοντα, τὸν πάλαι ὑπεργνώστα τῷ Σείῳ ἔργῳ· Θεός γὰρ ὁ τὸν θάνατον καταργήσας, χάριν σοι θέδωκε, μάκαρ Παρθένις, ἀνιστᾶν τεληθῆσοντας δι' ἐντεύξεσας.

Θεοτοκίον.

Ωμίλησεν ἀνθρώποις εἰ σοὺ τὴν σάρκα, ὁ Κύριος φροέσας ἀνερηπνεύτας· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπησον Παναγία, τοῦ οἰκτηροῦσαι με, καταπονούμενον, προσβολαῖς τοῦ ὄψεως καὶ θουνοῦνον.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρα, τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρῳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Ανεπερώθης τῷ Σερμῷ, ἔρωτι τοῦ Σωτηρος, καὶ γυνῶν τὸ φίλτρον, ὑπερείδες οἱ αὐτὸν, καὶ γέγονας ὁ Λουκᾶ, ξένος πάντων, τῶν τερπνῶν μακαρίων.

Ναὸν Κυρίου σεαυτὸν, ἀπεργάσασθαι Σέλων, ἐρημίας κατώχεις, ὡς ὁ πάλαι Ἠλιού, πρὸς δαίμονας πολεμῶν· ὅθεν εὖρες, τέλος τὸ μακάριον.

Εν πάθῃ Σεία ἐντολῆ, εὐπειθῆς ὡς οἰκέτης, ἀνεδείχθης παμμάκαρ, καλῶς αὐτὰς ἐκτελῶν, καὶ ταπεινῶν σεαυτὸν· ὅθεν ὕψος, ἔλαβες οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον ὄφθέντα, δι' ἡμᾶς ὁ, περ' ἧς, ἐκένεες ἐκτενῶς, ἀλογίας πάσης με λυτρώσασθαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Παρθενίου,

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυμάτων εἰληφας, τὴν Σείαν χάριν Θεόφρον, ἱερὲ Παρθένις, θαυματουργῆ Θεοφόρε, ἀπαντα, πιστῶν τὰ πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα, τῆς πονηρίας Πάτερ ἐλευάνων· διὰ τοῦτο σε ἕμενοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην, Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ο Οίκος.

Φως νερόν τό ἐκ φωτός, Πατρός τοῦ προανάρχου Υἱοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, ὁ καταγέζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην Σεϊκῶν, φωτισόν μου τὰ φρένας, τὸν νοῦν καὶ τὸν λογισμὸν, τοῦ ἀνυμνήσῃ σήμερον τὴν φαιδρὰν ταύτην πανήγυριν καὶ σεμνοπρεπεστάτην τοῦ Ὁσίου Παρθενίου· αὐτὸς γὰρ ἀληθῶς ἐν γῇ Σαυμασίᾳ διετέλεσε ζωὴν καὶ πολιτείαν· διὰ τοῦτο συνελθόντες εὐφρανόμεθα αὐτὸν, ὡς μέγαν Μυστήν Θεοῦ τῆς χάριτος.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Λαμπάκου ὁ μέγας Θαυματουργός, ἀναβάς ἐν τῇ ὕψει τῶν ἀρετῶν, ἀστράπτεις τοῖς πέρισι, τῷ φωτὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ζοφώδεις δαιμόνας, σιροπίζων σφοδρότατα, καὶ ἐλαύνων νόστους, χρυσταῖς ἐπιπέπτουσι· ὄθεν καὶ τῆς Πλάνης, τῶν εἰδώλων κατάρξας, πᾶσαν τὴν Ἑλλάγητον, καταλάμπεις τοῖς Σάμμασι. Θεοφόρε Παρθένιε, πρέσβυε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισι δωροσάσθαι, τοῖς ἐροτάζουσι πόθῃ, τὴν ἀγίαν μήνην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου Λουκά. Ὁμοίον.

Απὸ βρέφους ποθῆσας τὴν ἀρετὴν, τῶν ἡδῶν ἀπέστρου πάντα σοφῆ, νηστείαν καὶ ἀσκησιν, ἀκριβῆ ἐνδεικνύμενος, καὶ μητρὸς τὸν πόθον, οὐδὲν ἠρησάμενος, ἐν Σεμνείῳ φέρων, σαυτὸν λάθρα δεδάσας· πάλιν δὲ μνηνεῖ, σέ Θεός τῇ Μητρὶ σου, Σοφνεύσῃ τὴν στερήσιν, σοῦ δικαίως πανάριστ' ἢ καὶ νῦν συνηδόμενος, πρέσβυε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισι δωροσάσθαι, τοῖς ἐροτάζουσι πόθῃ, τὴν ἀγίαν μήνην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Κορθῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνεστῆς ἐκ νεκρῶν.

Ετέχνης ἐκ Μητρὸς, ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ ναῷ, ὁ ἀκατάληπτος φύσει· χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτες, ἐν ταῖς ἀγκάλας σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὃ εὐδοκῆσας σώσασαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὡσὲν δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**λιήλυσας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
- Ἀγγέλους, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένον καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Νοσήματα, προσευχῇ ἐθεράπευσας ἄμετρα, συσφίγγων Παρθένιε, τοὺς παρεδόντας ἐν χάριτι, ὡς περὶ ὁ Δεσπότης σου, οὗ τὴν πολλὴν ἐμυήσῃ ἀγαθότητα.

Σὺ δέδωκας, ἐνεργεῖν τοῖς βαρεῦσι τὰ πρόσφρα, τὸν εἶργοντα δαίμονα, ἀποσοδήσας Παρθένιε, ταῖς πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, ἰερώταις σου, Πάτερ παρακλήσῃ.

Ο Κύριος, τὰς ἐντεύξεις σου Πάτερ δεξιμόνος, τὴν ἄγρην παρέδωκε, πλουσιωτάτως τοῖς χορρίζουσι, τῇ τοῦ ἀνανυξάντος, Σαυμκουρτζῆ, ἰγθύου μεγαλύων σε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τραύματα, τῆς φυγῆς με Παρθένε Σεραπεύσον· τὸν νοῦν μου εἰργνεύσον, ὑπὸ παθῶν ταραττόμενον, καὶ ταῖς παραβάσεσι, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος σκοτιζόμενον.

Τοῦ Ὁσίου Λουκά. Ὁ Εἰρμός.

- **Χ**ριστὸς μου δυνάμις, Θεὸς καὶ Κύριος,
- ἡ σέπτη Ἐκκλησία, Σεπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρὰς, ἐν Κυρίῳ ἐροτάζουσα.

Αγκυλὸς ὄπις, εὐθὺς καὶ ἡμερος, καὶ ἀκέραιος ὄψις, Πάτερ Λουκά· ὄθεν μεμακάρισται, παρὰ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, καὶ Δεσπότης παμμάριστ' ἐ.

Ιδὸν ὁ φθόνος σε, καλῶς διάγοντα, τὴν ζωὴν ἐξεκάλυψε, καὶ πειριτυμῶν, πληθὺς σοι ἐξήγειρεν· ἀλλ' ἐξηλέγητο κενός, λύκος μάτην τοῦ λόγου γανῶν.

Νοὸς εὐθυπτι, τὸν βίον ἴθυνας, πρὸς τὰ κρείττω παμμάκαρ, τῶν ἐφετῶν, πάντων τὸ ἀκρότατος, ἐπιποθῶν Πάτερ ἰδεῖν, οὐ εὐστόχως καὶ τετυχημένος.

Θεοτοκίον.

Ωναϊκῶν ὁ ὠραῖος, Κόρη σεμνή, σοῦ τὴν Μήτηραν ὤκησε, καὶ δυσμορφίας με παθῶν, καὶ τοῦ σκότους ἐλυτρώσατο.

Ὡσὲν δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο** φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων ἢ σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστέ.
- Σωτῆρ μου, πρὸς σέ ὀφθρίζω, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φωτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σε· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Η φωταυγῆς, ἐνακηνώσασα χάρις τῆς ἀπαθείας, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ Σέσφρον Πάτερ, φιλαργυρίας, τὸ βαθύτατον σκότος, τοῦ προέδρου δίκαιε ἄνοσον, τοῦτον συντηροῦσα ταῖς παραινέσεσι.

Νόση πολλή, τὸν κρατούμενον Πάτερ, καὶ γεγονότα, Ὅσις ἠμίξηρον προσευχαῖς σε, ὄλον εἰργάσα, ὑγιῆ εὐχαριστίας, τὸν Δεσπότην Θεὸν δοξάζοντα, τὸν Σαυματουργίας πολλαῖς σε δοξάζοντα.

Χρίσμα σπτόν, περιειμένος Πάτερ, ἱερωσύνης, ταύτην κατελάμπρυνας ἐπιδείξει, πολλῶν Σαυμάτων, ὧν ἐτέλεσας ζῶν τε, Θεοφόρε καὶ μετὰ θάνατον, Ἄγγελος καθαίπερ βιώσας Παρθένιε. **Θεοτοκίον.**

Από παλῶν, ἀμυράσσεως Κόρη, ἀπό σκανδαλῶν, τῶν προσγινόμενων ταῖς ἐπηρεῖαις, τοῦ ἀλλοτρίου, μελλουσῶν τε βασιάνων, αἰωνίων πρὸς τὸν φιλόδηρον, ῥύσαι με ταῖς σαῖς ὕστατῶ παραλήξεσι.

Τοῦ Ὁσίου Λουκά. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὴν εἶσα φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀφθριζόντων σοι ψυχῶν, πόθω καταύγασον ὀδομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζῆρου τῶν πταισμάτων, ἀνακαλούμενον.

Τὴν τὸν καμάτων σου ἀμοιβήν, παρὰ τοῦ πλουσίου Δοτήρος, ἀπολάσων Πάτερ Ὅσις, πέλαγος Σαυμάτων πᾶσων ἐδείκνυσσ, τὰς νόσους ἀφανίζων, τῶν προσήτων σοι.

Οὐ κατενάρκτως τῶ ἐχθροῦ, Πάτερ τὰς μυρίας προσβολὰς, οὐ κατεπλάγησ τὴν ἐπαρσιν ἑσπας δὲ ὡς πύργος στερεὸς ἀλόγητος, ταπεινώσιν ὡς θύρακα, ἐνδοξάμενος.

Καλῶς τέλεσας τὸν ἱερὸν, βίον σου Παρμάκαο καὶ λαβὼν, ἀπὸ Θεοῦ τὴν ἀντιῶσιν, χάριν ἱαμάτων τυρλοῦς ἐρωτήσας, ζωλοῦς καὶ παραλύτους, ἀποτελῶν ὑγιεῖς.

Θεοτοκίον.

Λαοὶ ὑμνεῖτε τὴν ἀληθῆς, τέξασαν τὸν Λόγον καὶ Θεόν, ἀνεγκριεῦτας καὶ μείναςαν, πάλιν μετὰ τῶν Παρθένων ἀφθονον, καὶ πάντων προστασίαν, καὶ σωτηρίαν βροτῶν.

Ὡδή ς. Ὁ Εἰρμός.

- **Π**ρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε: Σὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ἄβου
- ὀδομαι, ἵνα ὡς Λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως,
- ἀληθείας τε πνεύματι ζῴης σοι.

Ρημάτων σου, εὐγῶν τε δυναστεία Παρθένιε, ναὶ ἐφράγησαν, τῶν εἰδώλων θεία χάριτι, ἢ ἀπίστους λαὸς, πίστιν προσελάβετο, μετὰ τῶν συμφώνων τὸν Κύριον.

Ικέτευσας, τὸν φιλόδηρον Λόγον σὺν δάκρυσι, καὶ τοῖς αἰτήσασιν, ὄμβρους ἀνάθεν

κατήγαγες, οἰκτεῖρον συμπαθῶς, λαὸν κινδυνεύοντα, Ἰεράρχα Κυρίου Παρθένιε.

Ναμάτων σου, μυστικῶν ἐπορβρίας κατῆρθευσας, καρδίαν ἅπασαν, προσφοιτῶσάν σοι Παρθένιε: καὶ ἡ γῆ ἡ τῶ ἀύχμα, ξηρανθεῖσα δέγεται, νεύτους Σαυμαστῶς εὐφροήσασα. **Θεοτοκίον.**

Μὴ στήσης με, ἐν ἡμέρα τῆς δίχης κατὰ χριτον μὴ σπληλιτευσῆς με, ἐπὶ πάντων τὸν ἀναίσθητον, Θεέ με Ποιητὰ με, ἔχων ἰκετεύσταν, τὴν τεκούσαν ἀσπύρους σε Δέσποιναν.

Τοῦ Ὁσίου Λουκά. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην κατὰ τὸν πειρασμῶν τῶ κλύθωνι, τῶ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζῶν μου Πολυελες.

Εἰσχύς καὶ φροῦδα γέγονε, τὰ πολλὰ σου σοφίσματα ποιησέ: ἰδοὺ γὰρ ἀπλούστατος, καὶ ἀπόνηρος νέος σε κατέβαλεν.

Οὐ ἐδῶκας Ὅσις, ποῖς βλεφαροῖς νυσταγμῶν, οὐδὲ κρατάρος ἀνεσιν, ἕως πᾶσαν κατέβαλες ἰμηνήν, τοῦ πλάνου ποικίλους σοι, πειρασμῶν καὶ ἐκάστην ἐξεγειροῦτος.

Σαρκῶνας οἰήσασας, σοῦ τὸν βίου καὶ καλοῦς, φιλοξενῶν ἐκάσποτε, ἐλεῶν τε πλουσίου καὶ ἀφελῶς: διὸ καὶ τετύχηκας, ἀφθαρείας καὶ δόξης ἀκηράτου Λουκά.

Θεοτοκίον.

Τριάδος γεγέννηκας, σὺ τὸν ἕνα σαρκικῶς, Θεοκυητορ πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον: διὸ βοῶ: Τριάδος τῆς θείας με, ταῖς πρεσβείαις σου δείξον οἰκητήριον.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Λουκά.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχα.

Ο ἐκλεξάμενος Θεὸς πρὸ τοῦ πλασθῆναι σε, εἰς εὐαρέστησιν αὐτοῦ, οἷς οἶδε κρίμασι, προσλαβόμενος ἐκ μήτρας καθαρῶμαξ, καὶ οἰκτεῖον ἑαυτοῦ δοῦλον οἰκτινεῖ σε, κατενύων σου Λουκά τὰ διαδύματα, ὁ φιλόδηρος: ὃ νῦν χαίρων παρίσταται.

Ὁ Οἶκος.

Ω Πατέρων ἀρίστη, καλλοῦν καὶ σεμνότης: ὃ πάντων Ἀσκητῶν κοσμοῖτης Χριστοῦ τὰς ἐντολάς: γὰρ πληρώσαντος, πᾶς ὑμνήσω τὴν σὴν βιοτήν ἐδοξέ, μὴ ἔγωμ λῶλον δύναμιν: ἀλλ' ὡμῶς σοι Σεβδῶν βόσσω.

Χαῖρε, λαμπρῶν Μοναζόντων κλέος: χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ καὶ λύχε.

Χαῖρε, τῆς ἐρήμου τρυφάτου βλάστημα·
χαῖρε, οἰκουμένης λαμπρῆ φαινοτάτη.

Χαῖρε, ὅτι κατεφρόνησας τῶν βέντων καὶ
φθαρτῶν· χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια σὺν Ἀγ-
γέλῳ κατοικεῖς.

Χαῖρε, τῶν ἀθουούτων ταχινὲ παρακλήτο·
χαῖρε, τῶν ἐν κινδύνοις πλεῖν παραστάτα.

Χαῖρε, σπῆτον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· χαῖρε,
κλεινὸν Χριστοῦ οἰκητήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ ὅστις πάσα κηρύσθη· χαῖρε, δι'
αὐτὸ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη.

Ὡς ἂν χαίρων παρίσταται.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Παρθένου, Ἐπισκόπου Λαμφάκου.

Στίχοι.

Ἀφῆκε τὸν χρόν Παρθένος Λαμφάκου,
λαμπρῆς προσεύχοντα φῶς αὐτοῦ μέγα.

Παρθένος κατεδάρθε, λαχὼν μικρὸν ἐδό-
μη ὕπνον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου
τοῦ Μεγάλου· υἱὸς Χριστοφόρου, Σακκό-
νου τῆς κατὰ Μελιτόπολιν Ἐκκλησίας, γραμ-
μάτων μὲν ἄπειρος, πάσαν δὲ πρακτικὴν ἀε-
τήν μετρίαν σπουδάζων καὶ προκείμενα τῶν
τῶν ἰγλῶν ποιούμενος ἄγραν, τοῖς αἰτήσιν
αὐτῷ μετείδου. Τσαυτῆ δὲ τις ἦν ἡ κρουπι-
μὴν ἐν αὐτῷ εὐτέλεια ἢ ἀρετὴ, ὡς καὶ χάρις
παρὰ Θεοῦ λαβεῖν, δαίμονας ἀπεκλύειν, καὶ
παντοίας νόσους ἰάσθαι. Ἐπιμέλειαν δὲ ποι-
σάμενος τῆς τῶν γραμμάτων μελέτης, χει-
ροτονεῖται Προσβυτερος ὑπὸ Φιλίππου Ἐπισκό-
που Μελιτοπόλεως, καὶ αὐτὸς Ἐπίσκοπος τῆς
Λαμφάκου ὑπὸ Ἀγγιλλίου Μητροπολίτου Κυ-
ζίκου. Πολλὰ δὲ θαύματα ἐξέτελεσε· καὶ γὰρ
ὑπὸ ταύρου τὸν σφραγιστὸν ἀνδρὸς τινος ἐκκο-
πέτω ἰάσατο· καὶ μόνῃ σφαίρῃ, κυρίου
πάθος, οὕτω λεγόμενον, ἀπὸ τινος γυναικὸς διε-
σκέδασε· καὶ τὸν λυτήσαντα κυνα, καὶ κα-
τασχόντα αὐτὸν, φροῆματι ἀπενεργωσε· ἢ τὸν
ὑπὸ τῆς ἀμάξης συμπατηθέντα, διατράγεισας
αὐτῷ τῆς γαστρὸς, τεθνηκότα αὐτὸς ἀνεζώω-
σε· καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ Ἐπιτρόπου δὲ γαμετῆς
τὸ ἀνάθαρτον ἀπήλλαξε πνεῦμα· καὶ ἐνεργεῖν
τοῖς βαφεῦν τὰ πρόσφορα παρεσκεύασεν, ἀ-
ποδιώξας τὸν ἐμφυλονότα δαίμονα· ἢ πολλὰ
ἕτερα παράδοξα ἐνεργήσας, καὶ περὶ τῶν ἐσο-
μένων προειπῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Λουκά, τοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Στίχ. Ἐπλήσθη Λευκᾶς θαυματῶν τὴν Ἑλλάδα,
Ὅς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων.

Οὗτος ὁ Ὁσίος τῆς Ἑλλάδος ἐστὶ βλάστη-
μα καὶ ἐντρούφημα· οἱ δὲ τούτου πρό-
γονοι ἐξ Αἰγίνης ἄρμυνο τῆς νήσου· οἱ τὰς
συνεχεῖς ἐφόδους τῶν Ἀγαρηνῶν μὴ φέροντες,
μετανάσαι ἤμυνονται, καὶ τὴν Ἑλλάδα κατα-
λαμβάνουσιν, ἐν ἧ καὶ γέμνηται ὁ μακάριος
Λουκάς. Ὁς παιδοῦν, σὺ μόνου κρέατος, ἀλλὰ
καὶ αὐτὸ καὶ τσοῦ ἀπογῆν ἐποίησατο· ἄρτος
δὲ κρίθινος, καὶ ὕδωρ, καὶ ὄσπριον ἦν αὐτῷ
βρώσις καὶ ποτις. Κακοπαθεῖα δὲ πάση καὶ
σκληραγωγία κατατήκων ἐαυτοῦ τὸ σῶμα,
τὴν πᾶντα σθένει, καὶ γυμνασέοντι περι-
βολαῖον χαρίσασθαι, τούτῳ ἤγειτο, ἢ χρόνον
ὑπελάμβανεν. Ὅθεν ἢ τὸ ἐαυτοῦ περιβολαῖον
πολλοκὶς δεδωκὸς, γυμνὸς ἔταμνε. Καὶ ὁπό-
ταν τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπέταμνε, τοῦ εἰσάφης
οἱ πόδες ἀρταίμενοι, ὡσεὶ πῆχυν ἕνα, ἀφκυ-
στοὶ τῆς γῆς ἐδόκουν φαινεσθαι.

Ἐπει δὲ καὶ τὸν μνηστῆρ βίον ὑπέδου, οὐκ
ἔστιν εἰπεῖν, ὅταν ἐγκοιταῖον καὶ κικυυχίον
ὁ μακάριος ἐπαδείξατο. Τὰς δὲ παραλίους
πάτας διαμείβας, καὶ πολλοὺς αἰτίους σωτη-
ρίας διὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ τελεσθέντων θαυμά-
των γενοῦς, ὕστερον ἀρεῖς τὰς μεταβάσεις,
τὸν τοῦ Μναστῆριου γῶνον καταλαμβάνει·
καὶ ἔβδουον ἐν αὐτῷ διαύσας ἔτος, προσέπε
τὴν αὐτοῦ τελευτὴν πάτι, καὶ οὕτω τῷ τέλει
τοῦ βίου ἐχρήσατο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων χιλίων
Μαρτύρων, καὶ τριῶν οικητῶν, καὶ τεσσάρων
Προδικτῶρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρη-
σάντων.

Οὗτοι οἰκέται ὑπῆρχον τῶν τεσσάρων Προ-
δικτῶρων, ὑπ' ὧν κατεσχέθη, ἐκ προσάγ-
μιτος βασιλικῆς, ὁ τῆς Ἀλεξανδρείαν Ἐπίσκο-
πος Πέτρος ὁ ἀρχιμωτός, καὶ ἀπετηρήτη τὴν
κεφαλήν. Μιτὰ γὰρ τὴν τούτου τελευτὴν, τῶν
Προδικτῶρων πιστευσάντων πανοικί τῷ Χρι-
στῷ, καὶ μαρτυρησάντων, οἱ τούτων δοῦλοι,
τῆ εἰς Χριστὸν πίστει Σεραμυθέντες, νητομό-
λησαν πρὸς τὸν βασιλέα Διοκλητιανὸν ἐν Νι-
κομηδείᾳ, σὺν γυναίξῃ καὶ παιδίῳ καὶ βρέ-
φει· ἢ ὁμολογησάντες εἶναι Χριστιανοὶ, καὶ
μὴ πειθόμενοι ἀρνησασθαι τὸν Χριστὸν, ἀπὸ
τουῦ στρατοῦ κατεκόπησαν ζίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἄγγελοι ἐξ Μάρτυρας, οἱ ἐν Φρυγίας, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Μὴ τὴν πυρὸς φρέζαντες ἰσχύει ἐξ Φούγες, Τῇ τῶν Φρυγῶν γῆ πύργος εἰσὶν ἰσχύος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρον, τοῦ ἐν Μοναχάτοις ἀγωνισαμένου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοπέμπτου, καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀντίθεον πρόσταγμα, παρανομοῦντος,
- τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀ-
- μερόπιπας· Χριστὸς δὲ ἐρήπλωσε, Ξεσοσεβείαι
- Παισι, ὅσους τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ἄν εὐ-
- λογημένος καὶ υπερένδοξος.

Εν σοὶ ἐσκαηνώσασα, ἡ Ζεῖα χάρις, Προφῆται σὲ δεῖκνυσι, τὰ μέλλοντα φεγγόμενον· ἐντεῦθεν προήγγειλας, τῷ διαδήχασθαι, μέλλοντι τὸν Πατέρα σου, ἀρτισμένον Ζεῖαις λαμπρότασι.

Λαμβάνει τὸν Πατέρα σου, τῆς Ἑλλησπόντου, λαμπρῆρα τὸν αὐτόν, Σαυματοσογίας ἀπασαν, τὴν γῆν τὸν φαιδρῶντα, καὶ ἀπελάσαντα, νύκτα πολυδάδωνον παθῶν, ὑμνωλογοῦμεν πάντες Παθένιον.

Παύλου ἀπέδωκε, τὸν ταύτης σπόρου, ἡ γῆ τῇ ἐντεῦξαι σε, πανθαύμαστε Παθένιε, καὶ βότρουα ἠνεγκεν, ἀμπελὸς ἀνακίως· αὐτὸν σὲ δοξάσαντας Θεοῦ, τοῦ δοξασθέντος τῇ πολιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Οράθης Πανάμωμος, ἀγιώτερα, τῶν ἀνω Δυνάμεων· Θεοῦ γὰρ ἐσκαμπάσας, ἐν Τάξαις ἀσάμιασι, γῆρα ἀσάξουσι· τούτου οὖν ἰκέτευε αἶψι, τοῦ οὐκ ἐπιτήρησαι τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Τοῦ Ὁσίου Λουκά. Ὁ Εἰρμός.

- Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλωνί, καίμινου φλόγα
- οὐκ ἐπτήξαι, ἀλλ' ἐν μέσῳ πυρὸς, ἐμ-
- βλήθητες ὁμοσιζόμενοι ἐφάλλον· Εὐλογη-
- τὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η Ἔλην τῶν σῶν λειψῶν, Λουκά πηγή ἀναδέδεικται, ἰαμάτων ἐν ἡ, πᾶς ποσοτρέμων ἐλυτροῦται παντοίων παθῶν, σὲ μακαρίζων Ὅσιε, ἡ ὑμῶν τὸν Δεσπότην Χριστόν.

Σμείψαις μεγίστοις Πάτερ, ἐδόξασέ σε ὁ Κύριος, ἐν ἐδόξασας σὺ, διὰ πόνων τῆς ἀσκαπίας πρίτερον· Εὐλογητὸς γὰρ ἐκράξας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν βίᾳ περιφανῆς τε, καὶ ἐν τοῖς Σαύμασι μέγιστος, καὶ ἐν πᾶσι καλοῖς, ἀνεδείχθης ἀπασάμωλος Ὅσιε· διὸ τῶν πόνων εὐρηκας, ἀμειβῆν, βασιλείαν Θεοῦ. **Θεοτοκίον.**

Λὸν καὶ κόλιν σου σῶζε, Θεοκυῖον πανάμωμος, προστασία ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀδίστακτῶ βροῦντων σοι· Εὐλογημένος Πάναγκε, ὁ καρτὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὡδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

- Καίμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλωνί, τὰς
- ἐνεργείας διεμέριξε, τῷ Ζεῖω προπάγ-
- ματι, τοὺς Χηλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
- δὲ πιστοὺς ὁμοσιζουσα φάλλοντα· Εὐλο-
- γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μέγισται τοὺς σοὺς, καμιάτους ἀντιδόσεις, ἐν τοῖς ὑψίστοις διεδέξαντο, μέγιστε Παθένιε· ὅσα ἰκέτεις γὰρ τὸ ἀνεσπερον, καὶ ὀξᾶν ἀσίστηγον εἰληρας, ἀενάως, Πάτερ· χεῖρας, ἀξίουμενον.

Αὐτός ἀγήρ, γενόμενος ἐν βίᾳ, ἀκατολαῖς τῶν Ζεῖων ἔργων σοι, ἐδὺς νόμῳ φύσεως, καὶ πρὸς φέγγος μεταχώρησας, ἀνεσπερον, λίπῶν ἡμῖν Ὅσιε, τὰς αἰτίνας, τῶν ἀπορρήτων Σαυμάτων σου.

Αναρχος Πατήρ, Υἱὸς καὶ Ζεῖον Πνεῦμα, ὁμοβασιλείως ὁμόθεος, γνωρίζεται ἑλληλαψίς, ὁμοδόξως, τοῖς λατρεύουσι, καὶ μέλπουσι σὺν τάξει πάντοτε, τῶν Ἀγγέλων, Ἁγίως Ἁγίως, Ἁγίως. **Θεοτοκίον.**

Πῦπον με παθῶν, ἀγγῆ προσκαρμένον, τῇ μεσιτείᾳ σου καθάρσον, καὶ λάμπουον δέομαι, σισιτισθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, δαιμόνων ἀμαυρότησιν· ὅπως σε μακαρίζω, Παθένιε Θεομακάριστε.

Τοῦ Ὁσίου Λουκά. Ὁ Εἰρμός.

- Νόμον πατράων οἱ μακαριστοί, ἐν Βα-
- βυλωνί Νέσι προκινδυνεύοντας, βασι-
- λείοτος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου,
- καὶ συνημμένοι ἃ οὐκ ἐχρῶνευθησαν πυρὶ,
- τοῖ κρατυντος ἐπάξην, ἀνεμίπρον τὸν ὑ-
- μνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑ-
- περυσθετε, εἰς πάντας τοῦ· αἰῶνας.

Α Ὑμν παντοίων πάσης ἐνδοξεί, ἀποδιόμεις ἐξώμενος, ρωννῶν ἀσθενοῦντας, ἡ παρεμύμους λῶν τοῦ κατέχοντος ἁσμου, καὶ κηλλοῦς καὶ χηλλοῦς ὁμοῦ, καὶ τυφλοῦς Σεραπεύων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βροῦντας, καὶ ὑπερψθετε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απὸν εὖρες δόξαν Ὅσις, πόνουσ πολλοὺς ὑπόσας καὶ ἀγωνίσματα, ἀγρυπνίαν τῆξιν σώματος, νηφείην κακηνγίαν, χυδακιοιτίαν, πᾶσαν ἄλλην πίεσιν σαρκός, δι' ἀγάπην τοῦ κτίσαντος, ἢ συνῶν συνευφραίνῃ· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει σωθῆναι, πάντας τοὺς ἐν πίστει, καὶ πέθῃ, σὲ ὑμνοῦντας.

Διὰ ποικίλων πόνων Ὅσις, τὸν ἀρετῶν εἰσ- ἤχθῃς εἰς τὴν οὐράνιον, βαπτισίαν εὐφραίνομενος, ταυῦν εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τοῦ Δεσπότης πάντοτε τρυφῶν τὰς καλλουαίς, σὺν Ἀγγέλων μελωδίασι, τὸν Τρισάγιον ᾄδεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Οὐκ ἀποστάτα τὸν ἀχάριστον, ἐκ τοῦ πα- τρώσις κόπου Ἀγία, γέγεννηκας, ἀπει- ράνθρωπος ἀνεκράσθῃς τε, βροτὸν τέλειον ὄντα· ὃν ἐκδυσώπει οὐδαί μοι ἰσχὺν, τῶν πονηρῶν λογισμῶν, προσβλήν πᾶσαν καταβαλεῖν εἰς τέλος, καὶ Σεύημα τὸ Σεῖου ἐκείνου, πράττειν καθ' ἐκάστην ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή Σ. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱός Θεός καὶ Κύ- ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένῃς ἡμῖν ἐπέ- φακε, τὰ ἐσχοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐσχροπισμένα· διὸ τὴν παννύμφον, Θεο- τόκον μεγαλύνουμεν.

Τὰ ἀθέατα κάλλη Πάτρο Παρθένε, ὅλος ἀρετῶν εὐμορρία, ὡς ἀληθῶς, καθ' ὡραιότητος· διὸ σε γεραίρομεν, καὶ γησιῶς μακαρίζομεν.

Ως κρίνον ὡς ὀδόν σε, εὐώδες ὡς ὀσφρά- διον, ἀρετῶν ποικιλία ἀραιζόμενον, Πά- τερ ὁ Χριστὸς εἰς τὰς ἀνά, πεοιρανῶς, ἐσκή- νωσε μάνθρας, ὀσίας ποιμάναντα, τὸν λαὸν αὐτοῦ Παρθένε.

Σικριτῶμεν ἄνθρωποι, χορευσομεν γηθό- μενοι, ἐορτῆν τε ἀγίαν νῦν συστήσωμεθα, φάλλοντες Θεῷ ἐν αἰνέσει, τὸν Σαυμαστόν, καὶ μέγαν ποιμένα, Παρθένιον σήμερον, κατὰ χρέος μακαρίζοντες.

Ημνήμη σε σήμερον, ἡμῶν περιουγάζ- σα, τῆς καρδίας ὡς μέγας ἥλιος ἐλαμ- φεν· ἦν ἐπιτελοῦντας ἐν πίστει, ῥῦσαι παθῶν, σκότους Ἱεράρχα, καὶ νόσων καὶ Ἐλίφω, καὶ παντοίων περιστάσεων. **Θεοτοκίον.**

Φατί με καταύγασον, τὸν ἐν τῷ σκότει κεί- μενον, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας Θεοχαρίτω-

τε, καὶ μὴ προαιρούμενον ὅλας, τοὺς τοῦ Θεοῦ, νόμους συντηρεῖσαι, ὅπως ὡς προστάτιν μου, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Τοῦ Ὁσίου Δουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἄνθρωποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ- μαῖ, Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ οὗ δὲ Πάνταρε ὠράθη βροτοῖς, λόγος • σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Σοὺς πόνους Πάτερ καὶ ἀγωνίσματα, τίς ἐξείπειν, δυνήσεται βροτῶν, ἂν ἀντάξιοι, τὸν μισθὸν ἐκοίμω παρὰ Θεοῦ; γέγονας γὰρ δοχέως, τοῦ Σεῖου Πνεύματος, Ὅσιος εὐθὺς ἀληθινός, δίκαιος ἀμειπτος.

Απλοῦν τὸ ἦθος καὶ ἀπονήρευτον, καὶ τα- πεινὸν, ἐλέους τε μεστόν πρὸς τοὺς πέ- νητας, καὶ φιλόξενόν τε καὶ φιλέσημον, ἤσυχον παῖον ὄντως, Πάτερ ἐνεδείξας· ὅθεν συνετά- γης Ἀδραάμ, καὶ Ἰσακ καὶ Δαυὶδ.

Μοναῖς ἐκείναις ὡς αὐλιζόμενος, ταῖς ὁρε- κταῖς, καὶ κάλλους Σεῖου ἐμπιπλάμε- νος, Παράσειου τε Σεῖου τοῖς ἀνέσει, νῦν ἐν- τρυφῶν εἰς κόρον, καὶ ἀγαλλόμενος, μνεῖαν πρὸς Θεὸν ὑπὲρ τῶν, ποιῶν πανόλβιε.

Τριαδικόν.

Ημία φύσις ἢ τριουπόστατος, ἢ τριλαμ- πῆς, οὐτία καὶ ἀχάριστος δύναμις, ὁ Πα- τὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον, Πνεῦμα μία Θεότης, ὅλως τοῦ· πίστις σε, ἕνα μεγαλύνοντας Θεοῦ, ἐν χαρακτηρῇσι τρισί. **Θεοτοκίον.**

Νοεῖν οὐ σθένει σου τὸ Μυστήριον, βροτέις νοῦς, Παρθένε Θεοτόκε παννύμφη· πρὸ γὰρ τόκου ἀνάδρωις συνέλαβες, ἔμεινας δὲ Παρθένος, καὶ μετὰ κήσιν· τέτοκας δὲ Λό- γον συμψη, συναϊδίως Πατρί.

Ἐξαποστολιαρίου τοῦ Ἱεράρχου.

Γουναῖες ἀκούσθητε.

Αμφακὸν ὁ παμμέγιστος, Ποιμὴν καὶ πε- ριδόητος, Σαυματουργὸς Ἱεράρχης, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὸ Ἐλλησπόντου κανύχημα, καὶ τῶν πιστῶν ἐθραΐωμα, τιμάσθω νῦν Παρθένος· ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτος, ἐξελουδαί τε Θεῖον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Μονάσας ἐκ νεότητος, καὶ τὸν σταυρὸν ἀ- ράμενος, ἐμάκρυνας ἐν ἐρήμῳ, Δουκᾶ φωστήρ Μοναζόντων· ἐγκρατεία δὲ πάση, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, τῷ κρείττονι Σεδίληπτε, ὡς ἐφικτὸν συνελοάθης, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Τῆς Ἑορτῆς, ἑορταί.

Πληρώθη σε τὴν ἀπόρροτον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσκλήθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· ἰδὼν δὲ σε ἐκραυγάζεν, ὁ Πρέσβυς· Ἦν ἀπόλυτον, τὸν δούλον σου ὁ Δέσποτα· Σωτήρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ Πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρ. προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Φέρουσα ἡ ἀγνή, καὶ ἀχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσερχεται.

Στιχ. Ἦν ἀπόλυτος τὸν δούλον σου.

Δέχου ὁ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καλῶς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στιχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἔθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθὴ, Θεὸς οἱ ὀφθαλμοὶ μου, τὴν σπὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δούλον σου φιλάδελφε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Χαίρε ἡ τὴν χάριν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λυπνὴν, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁσίου Ἀκολουθία, ὡς συνήθει, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆς Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδοῦρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Λαχαρίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθόμεν Στίχους ς'· καὶ ψάλλ. τὰ προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. α. Χαίρεις ἀσκητικῶν.

Χαίρεις, ὁ στρατιώτης Χριστοῦ· ὁ τροπασάμενος ἐγθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὄπλῳ, τῆς εὐσεβείας· ὁ τῶν πιστῶν στρατηγός· ὁ πολλὰς βασιάνις ἀνησάμενος, Θεοῦ τὴν ὑπόσχεσιν, βασιλείαν Θεοδώρε· ἐν ἣ χορεύων, ἡ μεθέξει Θεοῦμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαρὰς διαδόσεις, μέμνησο τῶν τιμῶντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἐνδοξόν, καὶ προσκυνουύντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζει, τοῖς αἰτούσιν εὐρωστία, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίρεις, ἡ ἱερά κεφαλὴ, τῶν Ἀθλοφόρων τῷ σεπτῶν ἀρεθρίων· ὁ κόσμος, τῆς Ἐκκλησίας· ὁ καθαρέτης· ἐγθροῦ· δωρεῶν ἐνλέων ὁ ἐπώνυμος· λαμπτήρ τὴν ὑψηλίον, καταυγάζων τοῖς Σαύμασι· στύλος ὁ μέγας, διαμεινας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι, τῶν ἀπειρῶν κολάσεων· λόγῃ τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνων τὸν δρακόντα· ὁ ἀοριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκούσῳπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁπλῶ, τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν ἐιδῶλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαρτίῳ, ὑπέστης πείραν ὁ ἐπὶ ζυλοῦ ταβείας, παροργισμοῦς παρμύκων ἐκατοήσας· ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεια, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυλούμενος· ὄλεσε σε μακαρίζουσαι, καλῶς ἐναλίπσαντα, καὶ οὐρανίον σταφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Χριστὸν ἐκούσῳπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. α. Τί ἡμᾶς κλέσμεν Ἅγιοι;

Εχὼν πολιτείαν ἰσάγγελον, τοῖς Ἀγγέλοις Θεοφάντορ, συνμηρίεις προφανός, οἱ αὐτῶν τὰ ὑπερ' ἡμῶν καταλαμπόμενος τὸν νοῦν, συμβόλων, Σαυμασίαν ἀνακάθαρσιν, μεγάλων Μυστηρίων ἀποκαλύψιν, προφητικῆν προαγόρευσιν, πνευματικῆν ἀνακαινίσιν. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αγγέλους ἐφάνης ἐπίγειος, ἐπὶ γῆς τοὺς οὐρανίους συλλαλόντας ἐσχηκῶς, Σεωρῆς ὑπερκοσμίαν Σεαμῶνον γεγωνός· λυχνία, νοσητὸν φῶς ἀαστραύτουσα· εἰλαία, ψαλμικῶς εἰπεῖν κατὰναρπος, Σεουρηκίην ἀποστάζουσα, τοῖς εὐσεβεία πύοτητα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐλιπζομένης Σεώσεως, ἀπολαύων ὡς Προφήτης ἀληθέστατος Θεοῦ, ἡ τραυθῆς τῆς αἰδίου ἐμπιλάμενος τρυφῆς, καὶ δόξαν, ἀνεκλάλητον Σεώμενος, καὶ κάλλους, διαδήματι κοσμούμενος, ὑπερ' ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε, δυσώπησον ἐκτενέστερον, Σεόληπτε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. α.

Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπερ' τὸν Ἐωσφόρον, ἡ σεβασμῖος μνήμη τοῦ Ἀθλοφόρου Χαριστοῦ, τῶν Πιστῶν τὰς καρδίαις, ἀνεδῶτως φωτίζουσα, ἡ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιόκουσα, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος· πρὸς

ἐν φιλομαρτυρίας ἀνακαίωμεν· Χείρισ· ὁ τοῖς Πιστοῖς ἀναδειχθεὶς, Θεοδώκος χάρις, καὶ τῶν Συμεῶν τὰ πλήθη ἐραπλῶν, τοῖς εἰς σὲ προστρέγουσι, Θεόδοσε μακάριε· Χριστὸν ἀπαύστως προσεύουμην μὴ ἐλλίπης, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πάνσεπτον μήμηκον σου.

Καὶ νῦν· **Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.**

Ο παλαιῶς ἡμερῶν, νηπιάσις σαρκὶ, ὑπὸ Μαρτῆς Παρθένου τῇ ἱερᾷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπαγγελίημα· ὃν Συμεῶν δεξάμενος ἔλεγες· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμα σου τοῦ δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ πρῶτον, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β. Τριήμερος ἀνεστής Χριστέ.

Υπάδασαι πρὸς Συμεῶν, τὸν Κτιστὴν τῶν ἀπάντων γένων· ὃ Προσδύτα, ἀγαλλίζου τὸν Χείρισ· ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπύρος, εἰς ἀγαλλίαν τῶν γένων ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τὸ νόμον Παιστῆν καὶ Θεῶν, ὃν φρέττισιν Ἀγγέλων πληθῶς, συνελθόντες, ἀνυμνωσάμενοι λαοὶ, τὸν μόνον εὐσεβῆτα, καὶ νόμου νομοδότον, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου εἰς εἰρήνην, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰῶνων, δεσπᾶν με τοῦ σαρκίως, εἰς ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν Ἰσραὴλ.

Δόξα, τοῦ Μαρτύρου, Ἦχος πλ. δ.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δοσῶν εἰς ἐπᾶνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονομίαν μακαριότητος, πάντες εὐφρανίσασμεν Πιστοὶ, καὶ μακαριοῦμεν ἐπαρκῶς, Θεοδώσον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα, τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρομαχον προσβεβῆτα γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν· **Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.**

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, καὶ ὑμνωμένους ὑπὸ τῶν Σιχαρίμ, σήμερον τῇ Δεῖν ἱερᾷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικῶς ἐνθρονίζεται ἀγαλλίαις· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδένεται ὀφθαλμοῖς Θεοπροπῶς, ὡς ζεύγος τρυφάνων τῶν ἀμείνων Ἐκκλησιῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεαλεικτὸν λαόν· περιστερῶν δὲ δύο νεοσσῶν, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς· τοῦ πρὸς αὐτὸν χορημοῦ δὲ Συμεῶν τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μα-

ρίαν, τὰ τοῦ πῦθου σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόμενος· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐκμετῆται τὴν ἀπόλυσιν βίων· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καλῶς προσεπηγγεῖλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαἰώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον, τοῦ Χριστανύμου λαοῦ.

Απολυτήριον, Ἦχος δ. Ὁ ὕψωθεῖς.

Στρατολογία ἀληθεῖ Ἀλλοφῶρος, τοῦ οὐρανοῦ στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλῆς γεγενῆσθαι Θεόδοσε· ὅποιος γὰρ τῆς πίστεως, παρατάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεπλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ στήθη, καὶ νικηφόρος ὄρθης ἀληθῆς· ὅθεν σε πιστεῖ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, τοῦ Προσώτου, Ἦχος β.

Τοῦ Προσώτου σου τὴν μήμηκον Κύριε ἐορτάζοντες, ἃ αὐτοῦ σε δυσωπούμεν, σωσον ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν· **Τῆς Ἑορτῆς, Καὶ Ἀπολύεις.**

Εἰς τὸν ὄρθον.

Μετὰ τὸν Α'. Στιχηρολογίαν, Κάθισμα.

τοῦ Μαρτύρου.

Ἦχος δ. Ὁ ὕψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο μεγαλάνυμος Χριστοῦ Ἀλλοφῶρος, ὁ ἐπιπόθητος Θεῷ καὶ Ἀγγέλοις, ὁ Σουμιστός· καὶ ἐνδοξος Θεοδώκος, πάσας τὰς ὑφ' ἡλίον, ἱεράς Ἐκκλησίας, σήμερον τῇ Πνευματικῇ, τῇ Ἀγίᾳ εὐφρανίαι, καὶ ἐροτάζειν πάντας ἐν γὰρρ, παραταίνας ἐκείνῳ τὸ μνημότυπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν τῇ ὄρει τῇ Σινᾷ, πάλαι κατεῖθε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς Δεῖσαι φωνῆς, κατηγγῆθη ἐν γνῶσιν τε καὶ Σουελλῆν· νῦν δὲ ὁ Συμεῶν, τὸν σαρκαλιέντα Θεῶν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς, ἐνηγαλλίσαστο· καὶ γενηθῶς ἠπειράτο τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχηρολ. Κάθισμα, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυροῦ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσις ὑπὸ νόμου ἐγένου· ὁ παλαιὸς χαρακτὴς ἐν πλατῆ, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῇ Σινᾷ, ἵνα πάντα ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου παλαιᾶ δουλείας. **Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτῆρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε ψυχάρωπε.**

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα φάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἐορτῆς εἰς
 ς'. καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες ὄναι εἰς ἦ.

Ὁ Κανὼν τῆς Μάρτυρος, σέβαν Ἀκροσ. τήνδε:
 Φερόντων δῶρον σε τοῦ Θεοῦ σέβω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοδοκίαις· Νικολάου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀρματῆλῆτην Φαραὶ ἐβύβισε, τερατρω-
- γούσα ποτέ, Μωσαικῆ ῥάβδος, σταυ-
- ροτύπως πλῆξασα, καὶ διελούσα Σάλασσαν,
- Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πέσον οὐδὲν διέσωσεν,
- ἅσµα τῷ Θεῷ ἀναµέλονται.

Φεροννμία Θεολήττου κλήσεως, καλλωπι-
ζόμενος, καὶ δωρεῶν Ζείων, Ξησαυρὸς
δικαιύμενος, καὶ Μαρτυρίου χάριτι, μάκρ
κεκοσμημένος, τοὺς υμνῆτας σου χαριτάσων,
ὕμνος σε τιμῶντας Θεοῦ.

Εργὸν καὶ λόγον σου τῷ Θεοδώρῳ, κλη-
σιν πιστοῦμενος, τὰς δωρεὰς νέμεις, δω-
ρεῶν τοῖς χαρίζουσι· δῶρημα πᾶν γὰρ τέλειον,
ἀνθεν καταβαίνει, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχό-
μενος, ἅπαντας πλουτίζει τιμῶντας σε.

Ρώμην Σέθεν ναπίθεν πάντασε, λαθὼν
καὶ σύνσειν, πάθη σαρκὸς πάντα, πρό-
τερον καὶ δαίμονας, ἀνδρείας καταβέβηκας·
ὑστερον δὲ καθείδες, ἐγὼσῶν Ἰουδαίων τὸ φρύ-
σσημα, Μάκρ στυγάμα τοῦ Πνεύματος.

Ὁ ἐντρεχὴς καὶ κωνεχὸς καὶ φρόνιμος,
κατεσφίσει σοφῶς, τὸν σφιστὴν Μάκρ,
τῆς καλίας ῥήμασι, καὶ πράγμασι Λατίνων,
ἐδεδείκτας θείας, νεκρῶς ἐσάνους λατοῦντας,
καὶ κενὰς ἐλπίζει τρεφόμενος. Θεοδοκίον.

Νικόστου δίδου Παναγίᾳ ἀγχαστε, τῷ κα-
ταφεύγοντι, ὑπὸ τῆν σκέπην, τῶν
ἀεινῶν ἐξαιρούσα, αἰέ με τὰς προσεβίαις σου·
καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναί-
διον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθερονον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·
Εκπλήττομαι σου τοὺς λόγους, Λαχαρία.

Ποίημα Θεοφάνου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἄσμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαρόντι τὸν
- λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Σαλάσῃ, ὅτι
- μέγας ἐνδόξως δεδόξασται.

Εχὼν τὸν Φωτοδότην, ταῖς σοῖς ὑπακού-
σῃτα δεήσσει, φωτισμὸν μοι παράσχου,
Λαχαρία Προφήτα Ξηπέσιε.

Κατακεκοσμημένος, κάλλισι τῆς Ζείας ἀ-
ραιότητα, τῶν Ἀγγέλων τὸ κάλλος, ἐ-
ξωφρεῖς ψυχῆς ὠραιότητα.

Πλήρης ἀγιάσνης, ἀγγελομιμήτου καὶ
 παιδρότητας, συλλαλόντας Ἀγγέλους,
 καὶ φωτίζοντας ἔσχες Θεολήπτε. **Θεοδοκίον.**

Αέλυται ἡ κατάρα, Εὐὰς τῆς Προφήτορος,
 Ἡανάμαμε· τὸν Χριστὸν γὰρ τεκούσα,
 εὐλογίας τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Οὐρανίας ἀφίδος, ὀροφυρογέ Κυρίε, καὶ
- τῆς Ἐκκλησίας δομητορο, σύ με στε-
- βέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν εφετῶν ἡ
- ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη φι-
- λάνθρωπε.

Νεινίας ὠραῖος, πανευπρεπῆς δεδέξαι, κάλ-
λει καταλλήλως ἐμ-ρέπων φυγῆς καὶ
σώματος, ὀρατίζόμενος, τῶν ἀρετῶν ευνοσφία,
καὶ Μαρτύρων στίγμασι καλλοπιζόμενος.

Υπὸ Ζείας προνοίας, ὀδηγήσεις ὠδωσας,
 τριβὸν Μαρτυρίου Δεσπότη τοῦ τῆν
 καρῶν σε, μάκρο πλατύνατος, ταῖς δωρεαῖς
 τῶν χαριτῶν, καὶ πρὸς τὴν οὐρανίον κλήσιν
 ἰθύναντος.

Μεγαλοφρονὸν γνώμη, πεσιφρονῶν πάνσοφε,
 πάντων τῶν ἡδέων τοῦ κόσμου, καὶ τῶν
 τοῦ βίου τερπνῶν, οὐδὲν προέκρινας, τῆς τοῦ
 Σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας ψυχῆς
 εὐλύτατι. **Θεοδοκίον.**

Γαπεύσασε μόνην, τὴν τὸν Θεὸν τέξασαν, τὸν
 εὐλογίαν κατάραν τὴν πρὶν ἀμείψαντα,
 καὶ χρηματίζαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων κατάρρα,
 Κόρη παντευλόγητε, καὶ κόσμον σώσαντα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

- Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ
- οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν
- ὑμνεῖ πάσα κτίσις· καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος,
- πλὴν σου Κύριε φιλόανθρωπε.

Ἡ ἀνθεν χάρις σοι ἐπεσπίασε, τῆς προ-
νοίας τὴν ἀφραστον, Ζείαν κυβέρονσην,
δι' Ἁγίων Ἀγγέλων, διδάσκουσα πάντας, μά-
κρ καὶ φωτίζουσα.

Τῆν Ζείαν χρστοότητα παιδεύόμενος, ἐ-
μνήσης πανόλθεις, ὡς καθαριτάτος, κα-
τακάρπως οικεισθαί, τὸ Ζεῖον ἀγίασμα, τὴν
πῶλεν τὴν πανίερον.

Τὸ τεῖχος τὸ ἄρρητον, ἡ ἀσφάλεια τοῦ
λαοῦ τοῦ Θεοφρονος, γέρονας Κυρίε, καὶ
ψυχῶν σωτηρία, ὡς παλαι προάγγελε, Προ-
φήτης ὁ Ξηπέσιος. Θεοδοκίον.

Ὁ τόπος ὁ ἀβύσσος καὶ ἡ ἀγχαντος, Θεο-
τόκε σου κῆσις, τὸν κόσμον ἐφύσασα,

ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου· σωθήτω γὰρ ἔτι καὶ
Λόγιον τὸν αἰῶνα.

Κάθισμα τοῦ Μάστουρος.

Ψῆχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εἰκὴν παντευχίαν ἀναλαβὴν, καὶ εἰδῶλον
τὴν πλάνην καταβιβάζων, Ἀγγέλους διή-
γειρας, εὐφημῶν τοὺς ἀρχόντας σου· τῇ γὰρ
θεῖᾳ πόλει, τὸν νοῦν πυρπολοῦμενος, τοῦ ἐν
πυρὶ θανάτου, στερόδῳς κατετόλημνος· ὅθεν
φερονόμενος, τοῖς αἰτούσι σε νέμεις, τὰ θεῖα δω-
ρήματα, ἀθλοφόρος Θεοδόωρε· διὰ τοῦτο βρωμέν
σοι· Πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐροῦσίν σου πό-
σῃ, τὴν ἀρίστην μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Προφήτου,

Ψῆχος γ'. Τὴν ἀραιότητα.

Διπτευόμενα, ἀρμὰτα ἐδίεψας, ἡνιογού-
μενα, χεῖρι τοῦ πάντων Θεοῦ, τοὺς ἀσω-
μάτους λειτουργοῦς· Παχυσία θεσπέσι· οἷς
συναγαλλόμενος, ὡς Προφήτης αἰδίμεις, αἴτη-
σαι ἰδύνασαι, πρὸς ὅσον θεῖας γνώσεως, τοὺς
πίστει ἀδιστακτῆ τελουήτας σου, μνήμην Προ-
φήτα τὴν πανίερην.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Εκ τῆς Παρθένου σε, σωματοπύβητα Χριστέ,
χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερός Συμεών, Νῦν ἀ-
πολύεις ἐξ ὅσων, τὸν δούλον σου ὡς Δέσποτα·
Ἄννα δὲ ἡ ἀειμυτος, ἡ Προφήτις καὶ ἑσθῆτος,
τὴν ἀνθουλόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσήγγε
σοι· Ἥμεῖς δὲ ἰσοδότα βρωμέν σοι· Δόξα τῷ
ὡτως εὐδοκίμασται.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Σύ μου ἰσχυς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις,
- σύ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πα-
- τρικὸς κόλπου μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέ-
- ραν, πτωχῶν ἐπιταφύσιμος· διὸ σὺν τῷ
- Προφήτῃ, Ἀβραάμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ ду-
- γάμει σου δόξα φιλιάνθρωπε.

Οπρὸς Θεόν, πόθος σου πᾶσιν ἡμαύρωσε,
προσπαθείας, ὕλην παμκαρίστε, δό-
ξαν τερπνὴν, πλοῦτον καὶ τρυφὴν, καὶ περι-
φανείας, τὸ περιδόπον ὑψωμα· ἐντεῦθεν ἀνυ-
ψώθης, πρὸς περιβλεπτον ὕψος, μαρτυρίου πρὸς
δόξαν ἀμάραντον.

Νέμω καινῶ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι,
περραγμένους, νόμον ἀνομάτατον, παρα-
νομούντων νεανικῶς, ἀνέτρεφας μάκαρ· διὸ νο-
μίμως ἐνήθησας, καὶ στέφος ἀνεθῆσω, τὸ τῆς
δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότη Θεοδόωρε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοται κόσμῳ φερώνυμον,
δῶρον θεῖον, δῶρον ἀξίεραστον, δῶρον
πλουτίζον πάντα πιστὸν, δῶρον δεχομένους,
γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τὸ πᾶσι κατα-
πέμπον, καταλλήλως τὰς ὄστες, καὶ πληρῶν
τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

Ως μιμητής, τοῦ προσπαργέντος ἐν ξύλῳ
Χριστοῦ, μετὰ πάσαν, αἰκίαν τοῦ σώ-
ματος, μετὰ πολλὰς στρέβλας πονηρὰς, τὰς
τῶν μαιφόνων, χοιρομιμήτως ἐτάλης σταυρῶ,
καὶ βέλεις ἐτρόπης, καὶ δεινῶς συνεκόπης·
ἀλλ' ἐξούθησθι, ἐκ τούτων δυνάμει Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Καλλοποιόν, καὶ γῆς Δεσπότην κηύσασαν,
ἀπορότητα, τόκῃ κατὰ χροῖός σε, πάντες
πιστοὶ, γλώσση καὶ ψυχῇ, κόσμου Βασιλίδα,
καὶ Δεσποίναν ὀνομάζομεν· διὸ τῆς τυραγνού-
σης, πονηρὰς συνήθειας, ἐλευθέρωσον τοὺς σέ
γροαίροντας.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐξ ὅσου κατασκίου Λόγιε ὁ Προφήτης,
- μελλόντος σκοκοῦσθαι, τῆς ὁμῆς Θεο-
- τόκου, θεσπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φέβῃ,
- ἐδοξολόγηι σου τὴν δύναμιν.

Μίαν μὲν φωτιστικὴν οὐσίαν εἰσεῖν, ἐν Ἡ-
μοῖς δὲ τρισὶν ὀριζομένην, ταῖς εἰς τὰ
ἄλλα προσόδοις πληθυνομένην, σαφῶς διδάσκει
παμκαρίστε.

Αρμὰ τοῦ Θεοῦ, γενόμενος Προφήτα, ἀρ-
μὰτα ὄραον ποικίλα τῶν Ἀγγέλων, πε-
ροδεῦσαι τὰ πάντα κατηξιάθης, μετ' εὐτάξιας
πορευόμενα.

Τεροπρεπῆ πολύφωτον λυγγίαν, σύμβολον ὁ-
ρᾶς τῆς θεῖας φωταγωγίας, ἐπισκοπῆς τε
παμμάκαρ τῆς παντεπέπουτον, δι' ἧς τὰ πάντα
περισώζεται.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα τῆς σῆς, Ἀγνῆ κυσφορίας, οἱ Θεο-
εἰδοεῖς Προφῆται προτυποῦσι, πολυειδῶς
προχομαίτοντες καὶ ποικίλως, δι' αἰνεμάτων
οἱ θεσφρονες.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἦν τι μέ ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
- τὸ φῶς τὸ αὐτοῦ, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
- ἀλλότριον σκότος τὸν δειλιον; ἀλλ' ἐπίφρε-
- φῶν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
- τὰς ὁδοὺς μου κατεβύνον θέομαι.

Πητορνεῖς τὴν δόξαν, ἐνδοξέ Θεοδόωρε σὺν
παρρησίᾳ πολλῇ, τοῦ σαρκὶ παθόντος,
καὶ θανάτου, τὸν θάνατον ἴψαντος, καὶ μαστί-

γων πείραν, πολλῶν λαβῶν λύσση, τυράννου, σταυρικῆν καταδίκην ὑπένεγκας.

Ολοτρόφι προέβλεσι, σταύρωσιν ἐκούσιον Χριστοῦ μιμούμενος, τὴν αὐτὴν ὑπέτης, τιμωρίαν σταυρῶ προσηλουόμενος· ἀντὶ δὲ τῆς λόγινης, βελῶν πολλῶν πληγᾶς ἐδέξω, ὀφθαλμῶν κόρας τε ἐξερυτίζεμενος.

Νικηφόρος ὠράθη, ἀρτίος ὀλόκληρος μετὰ τὴν σταύρωσιν, καὶ τὴν ἀλλήν πάσαν, τῶν μελῶν συγκοπήν τε καὶ νέκρωσιν· ὁ νικησας κόσμον, σὲ γὰρ Χριστὸς χειρὶ Ἀγγέλου, ὡς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀνέζωσεν.

Συνιδόντα τὰ πλήθη, τὸ ἐν σοὶ γινόμενον θαῦμα Θεόδωρε, τὴν φωνὴν ἐπήραν, μεγαλύνοντα Χριστὸν τὴν ὀνομαίῃ· τοῦ δὲ λυμεῶνος, καὶ ἀλαζόνος Λικινίου, σπηλιτεύοντα λύτταν τὴν αἰσίου.

Θεοτοκίον.

Ολον τέτοκας Κόρη, τὸ φῆς τὸ αἰώνιον τοῖς ἀνυμνοῦσί σε, τὸν Χριστὸν ἀσπόρως, σωματώσαντα· ἵν' ἐξέλκωσαι, τοῦ σωθῆναι πάντας, ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἀλλοτρίου, Παναγία Παρθένε Θεότοκε.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

Ο ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, Θεογνωσίᾳ φαιδρύνωνας τὰ συμπίπτα, Φωτίσθιν με πρὸς ὄφθρον, τῆς ὀσολογίας σου Κύριε.

Ο καθαρὸς καρδίᾳ, καὶ διανοίας προβλεπῶν ὁσῷτητι, πάθος τὸ τοῦ Σωτήρος, ὀξυπρόπως μακαρίζεται.

Υπερφύας ἀγία, γὰρ Σε Σιών, ὁ Προφήτης προτρέπεται· ἵκει ὁ Βασιλεὺς σου, δίκαιός καὶ σωτὴρ προσήτητι.

Τὸν Προφήτῶν ἡ ὄδεα, τὸν Θεογῶρον ἀνδρῶν ἡ εὐπρέπεια, κόραρον περιουαυγίζει, τῆ τῆς προφητείας λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Ο τῆς Παρθένου τόκος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἠλευθέρωσθε, τὸν πρὶν ἁμαρτημάτων, δι' ἡμᾶς ἁμαρτία γινόμενος.

Ὡσὶν ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ιλάσθητι μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσθιν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Εξέλκωσαι ἀρεταίαι, καὶ διδαχαίς διὰ βίαι σου· ἐξήστραφας δὲ λαμπροίς, ἀγῶσι Θεόδωρε· καὶ νῦν περιεκόπος, ἐν θαυματουργίαις, καὶ θαυμάσιος προστάτης πένης.

Februario.

Τοῖς κάμνουσιν ἰατροῖς, τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνόδροσις, μεσίτης ἁμαρτωλοῖς, ὑπευθύνων ἄφραις, πνευθοῦσι παράλλησις, πρὸς Θεοῦ ἐδόθη, συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Οὐκ ἔστι κόρος τῶν σῶν, καλῶν ἀπείρων Θεόδωρε, οὐδὲ τῆς σῆς καλλονῆς, σταθμὸς ἰσοστάσις· διὸ τὸν διάφυρον, πόθον μου προσδέχου, χορηγῶν μοι χάριν ἀφθονον.

Θεοτοκίον.

Αμφάτω νῦν ἐπ' ἐμέ, ἡ ἄφατος εὐσπλαγχνία σου, βυθοῦ με ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνωσῶς, Κόρη ἀπαλλάττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τοὺς λιμένας ἐμβιβάζουσα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θέτην ἐγχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῶ ἀπαγγελῶ μοι τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ὀυχή μου ἐπλήθη, καὶ ἡ ζωή μου τῶ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς ἰανᾶς· Ἐκ σφίρας ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Υπάρχων προφητικῆς ἀνάπλευς, ἐπιπνοίας ἐσομένων τὴν γνώσιν, ὑπερφύας, μνηθεῖς ἀπεστάλης, ἀνακηρυττεται τὴν χάριν τὴν μέλλουσαν, ἡμέραν τε τὴν τοῦ Σταυροῦ, τὴν γνωσθῆν τῶ Κυρίῳ Θεόληπτε.

Συνέσει πνευματικῆ κοσμούμενος, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡζιώτης, ἀγγελικῆς, ἐμφοναίας καὶ τάξεως, καὶ ὀμιλίας καὶ ὄδεας Θεότοκος, πανόλοισι τὰ θαυμαστά, διδασκαύσας καὶ θεῖα μυστήρια.

Αμπαδίον ἀρετῶν κησάμενος, φωτισμὸν Θεογνωσίας πυρσεύεις, τὴν μυστικὴν, προμηνοῦν λαμπάδα, τῆς ὑπὲρ λόγον τοῦ Λόγου σαρκώσεως, φανησθεῖσαι Θεοπροπέας, ἐκ Σιών θαλαρία Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ο στήσας τὸν οὐρανὸν ἀνέδειξεν, οὐρανὸν σε λογικὸν Θεοτόκε, τὴν καλλονῆν, Ἰακῶβ ἀγαπήσας, καὶ ἐκ γαστρός σου Θεότητος Ἡλίου, ἀνέτειλε σωματικῶς, καὶ τὸν κόσμον ἐφαιδρῶνε χάριτι.

Κοντακίον. Ἦχος β'. Τὰ ἅνω ζητῶν.

Ανδρεία φυγῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, ἡ ὄφημα Θεοῦ, ὡς λόγγην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῶ τῶ Θεῷ, προσθεύων μὴ παύση, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐκλαμπρον κάλλος δεῦτε πάντες, τοῖς ὕμνοις τῶν στεφάνων, πιστοὶ Θεόδωρον καταστρέφωμεν· δῶρον Θεοῦ γὰρ μέγα τῶ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψει ταῖς τῶν

Ζαυμάτων· τὸν γὰρ ἐγγὺν ἐνικήσας· Βελίαρ ἀθλοῖς σεπτοῖς, ἀμβρίζει, ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ βεῦματα. Σὺν τούτοις οὖν πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ διδύμῳ εἰσηγήν ἀνέκλειπτον· διὸ βροῶμεν αὐτῷ· Πρεσβυῶν μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι.

Ὦν Θεόδωρος ἀξίαν Στρατηλάτης,
Υἱὸς ἦρξεν τμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης.

Ὁ μὲριμον ὀρθοῶτα Θεοδώρῳ ἀγένη κάθων.
Ὀὐτως κατὰ τοῦ χροσίου ἦν Δικίνιου τοῦ βασιλέως, τὸ γένος ἔλκων ἐκ τῶν Εὐχραιτών, τὴν δὲ αἰκλήν ποιούμενος ἐν τῇ πρὸς Πόντον Ἡρακλείᾳ· κἀλλεὶ δὲ φυγῆς, καὶ ὡς σῶματος, καὶ κρατεῖ λόγων τῶν πολλῶν ὑπερείχε. Πάντες δὲ ἐφιλοτιμοῦντο τὴν αὐτοῦ φιλίαν καρποῦσθαι. Ταύτην τοι καὶ Δικίνιος περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο συντηρεῖν αὐτῷ, καὶ περ ἀκούσας Χριστιανὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς λεγομένους Θεοὺς βδελύττεσθαι. Διὸ καὶ τινας ἐν Νικομηδείᾳ τῆς αὐτοῦ τάξεως ἀποφείλας, ἐντίμως ἀγαγεῖν αὐτοῖς τὸν Μάρτυρα προσέταξεν. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν, τὸν μακάριον Θεόδωρον λέγοντας ἀνεπαῖν, ὡς χρὴ τὸν βασιλέα μᾶλλον παραγγεῖσθαι μετὰ τῶν μειζόνων αὐτοῦ Θεῶν, εὐθὺς τὸν βασιλέα ἢ Ἡρακλεία εἶχεν.

Ὁ δὲ Ἁγιος Θεόδωρος, ὄψαις υἰατεριωαῖς Θεοῦν αὐτῷ ἐκπεριβέσταις, προθυμοποιηθεὶς, ἐπεὶ τὸν Δικίνιον ἡττῶ πλησιάζοντα ἐπύθετο, ἐπικαλεσθεὶς ἴπῳ, ὑπήνησεν αὐτῷ, καὶ τὰ εἰκότα τούτου ἐτίμησεν. Ὁ δὲ, δεξιᾶν αὐτῷ δοῦς, καὶ καταπατάμενος, εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ βήματος προκαθίσας, τὸν μακάριον Θεόδωρον προετρέπετο τοῖς ἑαυτοῦ Θεοῖς θυσίαν προσενεργεῖν. Ὁ δὲ Ἁγιος, τοὺς ἐπισμητοτέρους Θεοῦς ἔξαιτησάμενος, ὡς ἂν αὐτοὺς οἶκοι πρότερον θεραπεύσας, αὐθις ὁμοσίᾳ προσαγάγη αὐτοῖς σπονδάς, ἐπειδὴ κελύσαντος τοῦ βασιλέως, τοὺς χροσούς καὶ ἀργυροὺς ἔλαβε, κατὰ τὸ μέσον τῆς νυκτός, συνέτριφεν αὐτούς· καὶ λεπτύνας, τοῖς ἐνδεδέσι καὶ πένησι δέδωκε.

Μεθ' ἡμέραν δὲ Μαζεντίου τοῦ Κομενταρσίου ἐνέπτος, ἰδεῖν τὴν κεφαλὴν τῆς μεγάλης

Σεῶς Ἀστέμιδος, ὑπὸ πτωγῶ τινος περιφερομένην, εὐθὺς ἀνάρκαστος ὑπὸ τῶν δορυφύρων ὁ Ἁγιος γίνεταί, τοῦ Δικίνιου ἐξαιπόντος. Καὶ πρώτον μὲν ἀποδυθεὶς, ἐκ τεσσάρων ὁ Ἁγιος τείνεται, καὶ νεύροις βροῶν κατὰ τὸν νῶτον πληγὰς ἐπτακοσίας· δέχεται, καὶ πεντήκοντα κατὰ τῆς γυμτρῶς, καὶ σφίραις μολυβδίναις κατὰ τὸν τέφυτος τυπέται. Εἶτα ξέεται, λαμπάσι καταφλέγεται, ὀστροῖσι τὰς κλιωμένας καὶ κεκαυμένας πληγὰς ἀνατρίβεται, καὶ ἐν τῇ εἰκοτῇ ἀπορρίπτεται, τοὺς πόδας ἀσφαλίσθεις ἐν τῇ ἔσλῳ.

Διαμείνας δὲ ἀπόσιτος ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, αὐθις ἐξάγεται, καὶ σταυρῷ καταπαγῆσται χεῖρας καὶ πόδας, καὶ τερύονα κατὰ τοῦ κρυφίου πρὸς δεξέται, μέγροι καὶ τὸν ἐγγύτων ἐν τῇ διελευσέσθῃ φιλίσασαν. Περιεστῆκισαν δὲ καὶ πόδας, τοξείοντες τὸν Ἁγιὸν κατὰ τοῦ ποσῶντος, καὶ τὸν σφίλαιμῶν αὐτοῦ· ταῖς δὲ βολαῖς τῶν βέλων, τῶν κρουνητῶν κατὰ τὸν σφίλαιμῶν, ἐξέπεσον αἱ κόραι τῶν σφίλαιμῶν αὐτοῦ. Ἔπειτα δὲ, ἐγκαρσίους τομαῖς κατὰ τῶν χειρομηνῶν μοσῶν διελάσαντες, τὰ σπερμῶντα συνεξέτεμον μέλη. Ἐν δὲ τῷ σταυρῷ τὴν νυκτὰ διακρυγόντος, ἐνόμισεν ὁ Δικίνιος, ὅτι ἦδη τέθνηκεν, ἡπατάτο δὲ ὑπὸ γὰρ Θεοῦ Ἀγγέλου ἀπελήθη τῶν δεσμῶν, καὶ ἔλος γέγονεν ὑγιῆς, καὶ ἦν ψάλλων, καὶ εὐλογοῦν τὸν Θεόν.

Ἦδη δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, ἀπέστειλεν ὁ Δικίνιος τοῦ ἀραι τοῦ Μάρτυρος σάμα, καὶ ῥιθῶναι ἐν τῇ Σαλασσῇ. Φθίσαντες οὖν οἱ σταλέντες, καὶ ὡς εἶδον τὸν Ἁγιὸν ἔτι ἐμπνέοντα, καὶ ὄλον ὑγιῆ, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, ἄνδρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, ὡσεὶ πέντε καὶ ὀγδοήκοντα· καὶ μετὰ τούτους, ἕτεροι τριακῶσι στρατιῶται, ὧν ἐξηγήτο ὁ ἀνὴρ πατος Κέστης, οἱ τινες ἐπὶ τῇ ἀναίρεσιν τῶν πρώτων σταλέντες, καὶ αὐτοῖς ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ.

Ἰδὼν δὲ ὁ Δικίνιος τὴν πόλιν Σορυδομένην, ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου ἀποτμηθῆναι· ἐνθα δὲ εἰστήκεισαν τῶν Χριστιανῶν πλήρη πάνπολλα, καὶ διεκάλων αὐτούς. Μόλις οὖν ὁ Ἁγιος καταπαύσας αὐτούς, καὶ τῷ Χριστῷ ἐπευξάμενος, τέμνεται τὴν κεφαλὴν, τὸν ὄρμον τοῦ μαρτυρίου τελείας. Μετετέθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείου ἐν τοῖς Εὐχραιτοῖς ἐν τῷ γονικῷ αὐτοῦ οἰκῆματι, καθὼς Ἀνγράφῳ τῷ ταχυγράφῳ αὐτοῦ ὁ Μάρτυς διεκελεύσατο.

Ὅς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἄλγησιν, συνῶν αὐτῶ, καὶ τὰς κατὰ μέρος πεύσεις καὶ ἀποκρισεις, καὶ τὰ ποικίλα τῶν βασάνων εἶδη, καὶ τὰς θεοθεν ἐπιστάσιαις καὶ ἀντιλήθεις, πλατυτέρου διεγράψεν ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Στίχ. Ἰππους εἴρας τοὺς νίας, Ζαχαρία,

Δὶ ὦν πρὸς ὕψος οὐρανῶν ἀριπίασαι.

Οὗτος ἐρμηνεύεται, μνήμη Θεοῦ ὃς ἦν ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Λευί. Ἐγενήθη δὲ ἐν Γαλααθῇ ἤλθε δὲ ἀπὸ τῆς Χαλδαίῳ γῆς, ἦδη προεβηθῆς· καὶ ἐκεῖ ὦν, πολλὰ τῷ λαῷ προεφήτευσεν, καὶ τέρατα πολλὰ εἰς ἀπόδειξιν ἔωκεν. Οὗτος εἶπε τῷ Ἰωσαφάτ, ὅτι γενήσεται υἱὸν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσει τῷ Κυρίῳ. Οὗτος καὶ τὸν Σαλαπιὰν ἐπὶ υἷά εὐλόγησεν, λέγων, ὅτι γενήσεται υἱὸν, καὶ καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζοροβάβελ. Καὶ ἐπὶ Κύρου, τοῦ Βασιλέως Περσῶν, τέρας δέδωκε περὶ Κριστοῦ τοῦ Λυτῶν Βασιλέως. Ἐκεῖ δὲ περὶ τῆς προσήσεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ τοῦ τέλους Ἰσραὴλ, καὶ ἀοργῆς Ἑθνῶν καὶ τέλους, καὶ τῆς τοῦ Ναοῦ ἕως τέλους καταστροφῆς, καὶ ἀργίας Προφητῶν, καὶ Ἰερῶν, καὶ Σαββάτων, καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέλετο· καὶ ἕτερα πολλὰ προφήτευσας, ἐλοικύθη ἐν γῆρα καλῶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοὶ Μάρτυρες, Νικηφόρος καὶ Στέφανος, ζῆραι τελειοῦνται.

Στίχ. Ζεσθεῖσι Νικηφόρον καὶ τῷ Στεφάνῳ, Νικηφόρον στέφανος ἐπὶ πλάτῃ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοὶ Μάρθα καὶ Μαρία αἱ ἀδελφαί, καὶ ὁ Ὀπίος Λυκαρίου ὁ Μάρτυς, ζῆραι τελειοῦνται.

Στίχ. Ἄς περ παρήξεν εἰς τὸ φῶς γαστήρ μία, Μάρθαν Μαρίαν, ἐν στερεῖ φωτὸς ζῆφος.

Ἄφρωνος ἦκει πρὸς ζῆφος Λυκαρίου, Ἐγνατι τοῦ κείροντος, οἶον ἀρνίου.

Αὐταὶ αἱ Ἅγιοὶ ἀδελφαὶ οὐσαι, καὶ ἑαυτὰς ἔξων παρθενίαν ἀσκούσαι. Παρεργόμενου δὲ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς γῆρας, ἔθλα κατέμενον, προκύψασαι ἀπὸ τῆς θυρίδος, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἐπεκαλέσαν. Καὶ οἰκτιζομένου τοῦ Ἡγεμόνος τὸν ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν θάνατον, αὐτέπουν, μὴ εἶναι θάνατον τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀλλὰ ζῶν, πέρασιν αὐτῶν ἔχουσαν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ Λυκαρίου, παιδὸς συντόφρου αὐτῶν, ἐξαιπόντος, προστάζει τοῦ Ἡγεμόνος ἐσταυρα-

ἴησαν καὶ οἱ τρεῖς· καὶ ὑπὸ τῶν δημίῳ ζῆραι νυγέντες, τὰς ἀγίας αὐτῶν φυχὰς ἀφήκαν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτῆ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ χαμιῶν ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι, χρευόντες ἔφαλλον· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υψόμενον Κύριον, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ καταράζαντα, τὸν μεγαλυνοῦ ὄφιν, κατανοήσας συνανυψώθησεν αὐτῷ, χριστομιμήτας, ἐν σταυρῷ καὶ θάνατον, ὑπενεγκῶν ἄλλητᾶ, συνεξαινήσας αὐτᾶ.

Θεοῦ σε Θεόδορε, τῆς ἀκηράτου ἀδῆς Θεομῶν ἑραστήν, ἐγνωκῶς τῇ σῶ πόθῳ, ὀλοκαρδίας φυγῆν προσέδησα, τὴν προσόδιαν, πᾶσαν τῆς ἐλπίδος μου, ἀνατελεῖς ἐπὶ σοί· μὴ ὑπερίδης με.

Εδόξασας Κύριον, τοῖς μελεπί σου ἐνόησασμένον, ἐν βουλαῖς τῶν Ἁγίων, τὸν σὲ μεγαλῶς ἀντιδόξασαντα, τερατουργίαις, καὶ ποικίλοις θαύμασι, καὶ περιόντα τῇ γῆ, καὶ μετὰ τέλος σοφέ.

Θεοτοκίον.

Αγίον τὸν Ἄγιον, τέτοιας μόνῃ θεοχαρίτωτε, ἀπορόρητῃ κηύσει· ἢ γὰρ Παρθένος ἔμεινας ἄχραντε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου· διὰ σοὶ κραυγάζομεν, τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν· Εὐλογημένη Ἀγνή.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν χαμιῶν, καταπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέας, καὶ εἰς ὄρεσον τοῦ πῦρ, μετέβαλον βωάντες· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γῆν ἐπὶ πᾶσαν σοῦ Προφήτᾳ, διεκλήθυεν ὁ φλόγος ὁ θεόπνους, καὶ ῥημάτων τῶν σῶν, ἡ δύναμις βωῶσα· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολος ταῖς ἄνω λαμπηδῶσι, φωτιζόμενος τὰ μέλλοντα εἴρας, ὡς παρόντα· διὸ, πανόλιε εἶδῶ· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υμνος γεραίρω σε Παρθένη, τὴν τιμησασαν τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἀτιμία ὀσινῆ, τὸ πρὶν κατακριθεῖσαν· Εὐλογημένος πάνταγε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐπαπλασίως κείμενον, τῶν Χαλδαίων ὁ
- τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσι ἐμμανῶς ἐξ-
- ἔκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισθέντας
- τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Αὐτρω-
- τὴν ἀνάθεον, οἱ Χαῖδες ἐλογεῖτε, Ἱερεῖς αὐ-
- μνεῖτε, λαὸς ὑπερφουτε, εἰς πάντας τοὺς
- αἰῶνας.

Ο λυμεῖν Δικίνιος, ὁ λυσσῶδης καὶ βέβη-
λος, ὄλον ἐκόντ' ὀλοτελῶς τοῖς δαίμο-
σιν, ἐκδοὺς ὑποβάλλει σε, τιμωριῶν ποικίλων
ποιναῖς· νότον καὶ τὸ στήθος, τοῖς βουνεύροις
συγκόπτων, ἐν σφαιραῖς μολυβδίναις, τὸν αὐ-
χένα συντρίβων, πλευρὰς οὐρεῖ ξάινων, καὶ
φλέγων τὰς λαμπάσι.

Υ πομονὴν ἀνεύδοτον, καρτερίαν ἀνάλωτον,
ἢ ὑπερφυτ' ἀνδοσίαν ἐνδειχάμενος, ποι-
κίλαις κολάσει, καὶ χαλεπαῖς στρεβλίσει,
πάντων τῶν Μαρτύρων, ὑπερέδης τοὺς ἄλλας·
παλῶν Δεσποτικῶν δὲ, τῷ σταυρῷ κοκκινήσας,
καὶ πλεόν ὑπομείνας, μειζῶνος ἐδόξασθη.

Σ ταυρῷ ταλαῖς Θεοῦρε, τὰ Χριστῷ ὑπε-
ρήματα, ἐν σαρκὶ οικεῖα ἐκλήροῖς τῶν
Θλιψῶν· οὐ χεῖρας καὶ πόδας γὰρ, μόνον
προσηλωθεῖς καρτερεῖς, ἀλλὰ καὶ περὶ σὴν, σι-
δηρᾶ διατάρης, τὸ κορυφίον σου μέλος, ἐκτυπ-
θεῖς τοὺς αἰσούτους, καὶ βέλεσι οὐμάτων,
ἐξορυχθεῖς τὰς κόρας.

Θεοτοκίον.

Ο υρανομική κλίμακα, νοστήν σε γινώσκο-
μεν· οἷ ἢς καταβάς, μετὰ σααβῶς Ὑψι-
στος, ἀνθρώποις ἀμίλητος, ἢ ταπεινὸς ἀνύψω-
σε, πρὸς τὴν ὑψηλὴν τῶν οὐρανῶν πολιτείαν·
ἐντεύθεν ἀνωτέρων, οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, ἢ
πάντων ποιημάτων, τιμωρῆν σε Παρθένη.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

- Ἦν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βά-
- τῷ, πυρὶ τῷ τῆς Παρθένου, τῷ Μωσῆ
- Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ἠμνεῖτε, καὶ
- ὑπερφουτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σ αῖων ὄρος, ἢ πόλις ἢ ἀγία, χαῖρε σφόδρα· ὁ
Σεῖος Ζαχαρίας, Ἀγγέλων ὁ συνόμιλος
προτρέπεται· καὶ σὺ νῦν ἀγάλλε, Ἱερουσαλήμ
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζ αχαρία, Προφήτα κατατέροπου, πληρωθέν-
τας, Σεῶματος τοῦς λόγους, οὐς προηγόρευ-
σας τῷ Πνεύματι λαμπόμενος, Κύριον ἠμνεῖ-
τε, καὶ ὑπερφουτε, βροῦν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α γαμέσον, ὄρεων κατασκίων, θεώρεις, ἐ-
στώτας τοὺς Ἀγγέλους, τὴν ἐπὶ πάντων

πρόνοιαν μουσῆτάς σε, ἐνόηξεν Προφήτα, ἀνυ-
μολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χ αῖρε θρόνος πυρίμορφος Κυρίου· χαῖρε
πύλη, ἀύλου φρουραρίας· χαῖρε νεφέλη
κούρη ἢ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, λάμψα-
σα τῷ κόσμῳ, ἄγνη Θεοκυβητοῦ.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
- γῆς κατεπλάγη τὰ πέσκατα, ὅτι Θεός,
- ὠρῆη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
- στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐ-
- ρανῶν, διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
- πων, ταξιοχολία μεγαλύνουσι.

Ε ξέστη τῶν Ἀγγέλων ὄμμα τὴν σὴν, στρα-
τεῖατα τῶν γενναῖστίων· τῶς ὁ πα-
ρων, ὄχλος κατεπλάγη τότε τὰς σὰς, ἀνδρα-
γαθίας ἐνόηξεν· ἐροῖς δαίμωνων ἢ πταστί, τὰ
σὰ τόπαια· νῦν δὲ κοστῆ κίχης τὰ γέρα,
καὶ πᾶς πιστὸς ὑμνεῖ τὰ ἔργα σου.

Β ῶτα παρὰ πάσης σχεδὸν πνοῆς, τὰ πολ-
λά σου καὶ μέγιστα τόπαια, τὰ ἐπὶ σοί,
τέρατα θαυμάσια καὶ διὰ σοῦ, ἢ ἐκ νεφροῦ τῶν
ἀνεύροισι, ἢ ἀσκληροῖσι ἐκ συντρίβης, ἢ ῥῆσις
τῶν νοσοῦντων, ἢ λύσις τῶν δεσμῶν, καὶ τῶν
ἐν θλίψει ἢ παραλήθοις.

Ω σ ἔργων παύροισίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, ὑ-
πὲρ οὐ ποῖνας πάσης ὑπέκνευες, μέχρι
τομῆς, καὶ σῶσις θανάτου τε καὶ σταυροῦ, ἐγ-
καρτεροῦς Θεόδωρος, αἰτησι συγγνώμην κτῆν
κακῶν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, νίκης τοῖς Βα-
σιλεῦσι, καὶ σωτηρίαν τοῖς τιμωσὶ σε.

Θεοτοκίον.

Υ ψάλλη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη
συγγενείας, καὶ Σεῖκῆς, νιόθεσις ἔτυχε, τῆ
σῆ μεσιτεῖα· καὶ γὰρ Θεός, ὠρῆη σασκορῶ-
ρος, ἐκ σοῦ ἀρρήτῳ τρόπῳ, ἀπρεπτος μείνας
τῆ Θεόπτι.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐπὶ τὴν ἀπειρογάμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
- Ὑψίστου, σε τὴν ὑπὲρ νόον κτίσασαν,
- διὰ λόγου τῶν ὄντως Θεῶν, τὴν ὑψηλοτέρων
- τῶν ἀρχόντων Δυνάμεων, ἀετήτοις δοξο-
- λογίαις μεγαλύνουσι.

Α पासαν τὴν αἰσθησι, καταλιπὼν νοὶ τῷ
Σεῖω, καὶ καθαρῶτάτῳ πάνσοσε, φωτο-
φῶρος παρίστασι, τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰε-
σίας ποιούμενος· ὅθεν πάντες σε Ζαχαρία μα-
γαλύνουσι.

Ρήσασιν ἐπόμνησι, τῶν σὴν χειλῶν Θεο-
πάντορ, Κύριον ἐπικαλούμενα· δι' αὐτοῦ
τε σώζομενοι, ὡς τῆς ἀληθείας σε Προφήτην
καὶ κήρυκα, Λαχαρία, τῆς εὐσεβείας μακα-
ρίζομεν.

Γίαν ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν
Δεσπότην, τοῖς τὴν ἱερὰν καὶ εὐσημον,
ἐροτῆν σου Θεόπνευστε, πιστεῖ ἐκτελοῦσι καὶ
πόθῳ χαίρουσιν, ὡς Προφήτην, καὶ Σεηγό-
ρον ἀληθέστατον.

Θεοτοκίον.

Αἴτησον Σουμῶνάν σε, καὶ χαρισμάτων
Θεοτόκε, πέλαγος ἀγνῆ γεννώσυντες, καὶ
σαρκὸς ἐπιτάμεινον, τῆ σῆ προστασία πεποι-
δότες πιστοῦσθαι, καὶ συντόμως, πρὸς τὴν
σὴν σκέπην καταφεύγομεν.

Κεκοπρωτακίον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Μεγαλομάρτυς ἐνδόξος, τοῦ Χριστοῦ Στρα-
τηλάτα, καὶ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ
σπῆτῶν Ἀλλοτρίων, Θεόδωρε γενναιοφύρρον, μὴ
ἐλλίπης αἰετήσια, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρώπαια,
καὶ εἰρήνην τῇ κόσμῳ, καὶ ἴλασμέν, τῶν
ἀμωστρημάτων καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι
πάνσοφς, τὴν φωσφόρον σου μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς.

Εν πνεύματι τῷ ἱερῷ, προστάς ὁ Πρεσ-
βύτες, ἀγκυραῖς ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νό-
μου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσποῦ
με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἰσῆκας ἐν εἰρή-
νῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκαλύφειν
ἐνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

**Εἰς τοὺς Αἶνον, ἱστῶμεν στίχας δ'· καὶ ψαλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦν-
τες τὸ πρῶτον.**

Ἦχος δ'. Ως· γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αληκτὴς γενναιωτάτης, στρατιωτὴς ἀήτ-
τητος, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι,
καταβῆλῶν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων
σου, καὶ τῶν ἔργων σου σφέ, κιοτεραιεῖς ἐπι-
δείξισιν· ἔθεν εἰληφας, τοὺς στερῆνοὺς τῆς νί-
κης, καὶ ταῖς ἀνα, ἀμνηγῆσαι συνήρτης, κλέος
Μακτύρων Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτάμενος, καὶ τὰς σάρκας
τυπτόμενος, ὀδυτάτοις βίβεισι τιτρωσκό-
μενος, καὶ ἐπὶ ζυλοῦ τεινόμενος, πλευράς τε
ξοόμενος, καὶ πανταῖας χυλιεπαῖς, ἀλγηδόσι
κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὡ-
ρῆς· τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυροῦ προσηλωθέντος,
κλέος Μακτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἀγάμμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλ-
βις, δυσσεβῶν ἀγάμματα βδελυζάμενος,
καὶ ἱερεῖον ὀλόκληρον, καὶ Σῦμα εὐπρόσδε-
κτον, τῷ τυθέντι διὰ, σέ καθαρώς προσαγόμε-
νος, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἀγίαν σου μνήμην καὶ
Σουμῶνάν, Σησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δα-
ρρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Αὐλητικὴν ἀνδρείαν, ἢ λογικὴν λατρείαν,
εὐσεβῶς καθολπισθεῖς, ἀλλοφῆρε Χριστοῦ,
καὶ στερῶς παραταχθεῖς τῇ δυνάμει αὐτοῦ,
τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβές, καὶ τῶν Τυράννων τὸ
ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν
βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός· Ἀλλ' ὡ
θεῖον δωρεῶν καὶ πᾶνμα καὶ ὄνμα, ἀπὸ
πάντης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σώξς,
τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'.

Οκτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκυραῖς
ἐσθαστάξετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεῶν τοῦ
Πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι
Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν
Σωτήρα μου.

**Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἶνων, Στιχηρὰ προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραβῆ.

Ο πάντα τῇ χειρὶ, περιέχων ὡς Κτίστης,
καὶ δεσπόζων ἀπάντων, ὑπὸ χειρῶν
Πρεσβύτου, ἐν τῷ ναοῦ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου.

Αἰδοῦ γὰρ ἐπεράνη, ὁ Αυρωτῆς τοῦ κό-
σμου, ὡς βρέφος προσαγόμενος.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύφειν ἐθνῶν.

Αέλυσαι τῆς φθορᾶς, Συμεῶν Θεοφόρε, ἐν
χειρὶ τὸν τὰ πάντα, κατέχοντα βασιλέ-
ων· εἶδες γὰρ τὸ σωτήριον.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Αὐλητικὸν συστησάμενος, τῶν κατὰ τῆς
πλάνης, ἠνδραγῆθης Θεόδωρε, τῇ πυ-
ριπλόγη γλώττη σου, καταισχυνάς Δικαίου
τὸ ἀπάνθρωπον· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χροεῦν
μακάρως, αἰτήσαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅπως ἴδωσ
γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποκαλύφειν ἐθνῶν, ἠλθες ἐξ οὐρα-
νοῦ Σωτήρ ἡμῶν· καὶ προσελθὼν ἐκ τῆς
Παρθένου, ἐπεπεκῆσθαι ἐν ἀγκυραῖς, τοῦ δι-
καίου Συμεῶν· εἶδει γὰρ σε Ἰσοδότα τῶν ἀ-

πάντων, ὑπὸ τοῦ Προσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολύσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥῆμά σε, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

**Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁσίου Ἀκολουθία,
ὡς σύνθετος, καὶ Ἀπολύσις.**

Τῆ Θ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐάν ἡ παραδοξὴ ἡμέρα τύχη ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, γίνεται τῆς Ἑσπέρης ἢ Ἀπόδοσις, καὶ ψάλλεται συνήθως πάντα τὰ αὐτῆς, ἐντε τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁσίου, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Αἰτῆς, καὶ τοῦ Πολυελεῖο. Ἢ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδοσίαις.

Ἐάν δὲ τύχη ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἡ μὲν Ἀπόδοσις τῆς Ἑσπέρης γίνεται, ὡς προσομιλοῦνται (πλ. 11), ψάλλεται δὲ κατὰ τὴν ἰστέραν ἢ ἑξῆς τοῦ Μάρτυρος Ἀκολουθία.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τριῶν τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ἔλλου σε νεκρόν.

Νόμοις, πειθαρχῶν τοῦ δι' ἡμᾶς, σάρκα ἐπὶ γῆς εὐληθός, καὶ πάθος τίμιον, Μάρτυρις ὑπομεινάντος, Θεομακάριστος, τὴν ἀγάπην ἐτήρησας, τὴν πρὸς τὸν πλησίον, νόμου τὸ κεφάλαιον, οὐσαν καὶ τῶν Προφητῶν ὄψιν, καὶ μακάριον τέλος, εὐληθῶς πηγὴ τῆς ἀγάπης, νῦν ὡ Νικηφόρε παριστάμενος.

Κλίσεις, τὸν αὐχένα τῷ Θεῷ, ἅ τὰ πάντα κλίνει τὸ γόνυ, Μάρτυρις Θεομάσιε, γάραν ἐχτεμνόμενος, καὶ χροαζόμενος, τοῦ γενναίου σου σώματος· Χριστῷ δὲ τῇ πάντων, κεφαλῇ ἐνούμενος, καθαρωτάτῳ νοί· οὐ νῦν, τῷ φωτὶ πλησιάζω, αἰτῆσαι ἡμῖν Νικηφόρε, πᾶσι φωτισμέν τοῖς ευφημοῖσι σε.

Ρεῖθροις, τῶν αἱμάτων σου σοφέ, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντων, τὴν γῆν ἡγίαςας πνεύματι δὲ πνεύματι, ἐχαροποιήσας, ἀσωμάτων Δυναμέων Μαρτύρων ἀγέλας, πάσας δὲ ἐφαιδρυνας, ταύταις ἐνούμενος, Μάκαρ, ὡς γενναῖος ὀπίτης, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Θεοῦ θεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέξαι, τὴν ἰκέσιον αἰθῆν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἣν σοι προσάγομεν· Δέσποινα διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων

ἐξάγαγε, τὴν ποίμνην σου ταύτην, πίστει σοι προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σπείτῳ σου ναῶ· σὺ γάρ, τὸν Σαῖτῆρα τεκούσα, ἔχεις παρρησίαν ὡς Μήτηρ, ἐκτενώς, προσδεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οἴγε, ἡ ἀμίαντος Ἄμνας, ἔδλεφε τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἐπὶ σαργίν ὡς κριόν, Σείλοντα ἐλκόμενον, Σπονδύσα ἐλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν σπευδεῖς με, Χριστέ τὴν τεκούσαν; τί τοῦτο πεποίησας, ὁ Αὐτρωτῆς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ γούνη τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάθεσιν φιλόνηρωπε.

Ἐάν δὲ τύχη ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγῃ τὸ εἰς Ἰδιόμειλον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἰωάννου Νουαρχοῦ.

Θεῖας πᾶσιν ἐμφανῶς, Ἀληθῆ Νικηφόρε, ὅτι τὸν πλησίον ὃ καὶ φίλον, οὕτε τὸν Δεσπότην ἀγαπᾶσαι δύναται ὁπίστερ αὐτός μὲν εὐληθὸς ἀγαπᾶσαι, Σαρκίον τὸν ὁμοδούλον, ἐντεύειν καὶ πρὸς τὸν Σείον ἀνεπετραῖως ἔρωτα, καὶ τὴν ψυχὴν σου τέλεικας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας καὶ πίστεως· Σαρκίους δὲ ὁ ὁσίωνητος, ἀσπουδὸν πρὸς σὲ τὸ μέγας κτησάμενος, ἀρηγῆτῃ εἰδείλῃ καὶ τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ ὃ νῦν αὐτὸς παρεστῶς, καθιέμενος τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλον ἀπέβημεν.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν θαυμάσιων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ἔλιν ἀνεργήτου παναμώμητε, ἐν ὁλῷ πάντοτε, τοῦ αστάτου βίου, καὶ ἐλέους προσδόμου, τάχος ἐπίσκεψαι, οἶνον ἐπίβουσα καὶ ἔλαιον, ταῖς ἀνάτοκας μιλύβη, καὶ πρὸς εὐροστίαν ἀνάγαγε· ὅπως σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἀχραντε, Μήτηρ ἀειπάροβενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἐρησεν, ὁ Συμεῶν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμβαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμου ὡς κατάκριτον, σταυρῷ ὑφούμενον, ὅσος ἢ γολθῆν τε γευόμενον, πλευρῶν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖρας τε καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, πλάκαζες βρώσα μπρτικῶς· Τί τοῦτο Τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

**Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινῷ Ἀκολουθίας,
Καὶ Ἀπολύσις.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στεχολογ. τοῦ Ψαλτηρίου, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κλεινὸν ἐν Ἀθλοφόροις Νικηφόρον ἄσμασι
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀρματηλάτην Φρακάθ' ἐξήλισε, τερατερογούσα ποτέ, Μωσαϊκῆν ῥάβδον, φανοτύπως πλήξασα, καὶ διελύσα Σάλασσαν·
- Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ αναυέλποντα.

Κορυφουμένην τὴν τοῦ βίβη Σάλασσαν, καὶ κυματοῦσαν δεινῶς, τὸ τῆς ψυχῆς σκάφος, πειρασμοῖς καὶ πάσιν, ὁ τῆς εἰρήνης αἵτις, πρὸς γαλήνην βαλεῖται, ὡς εὐεργέτης μετόπισθε, Μάρτυρος Χριστοῦ ταῖς ἐντευξέσι.

Ληλοποιημένη δικαιοσύνη πάνσφι, τῷ νοσηρῷ τῆς ψυχῆς, τὸ τῆς ὀργῆς πῦλον, εὐσεβῶς ὑπέταξας· καὶ τῇ πλησίον ἔδραμες, Σαρκιῶν ἀποδοξάζων, διὰ τὴν ἀγάπην Ἰησοῦ, νόμοις τοῦ Σωτῆρος παιδόμενος.

Ενδεδυμένος τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἐβρωμενέερον, τῷ θυσιανῷ Μάρτυς, συμπλακεῖς κατέρροχας, καὶ νικηφόρος γέγονας, προκληθεὶς φερωνύμως, ὡ Νικηφόρε πανευφημιε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοιδίμης.

Τριαδικίον.

Ισοσθενῆ ὁμοφυῆ καὶ σύνδρονον, καὶ ὁμοούσιον, τὴν τριπληγῆ αἰγλήν, τῆς μίας Θεότητος, ὁμολογούντες εἰσόμενοι, ἐν τριτῇ τοῖς προσώποις, ἀδιαίρετῶς καρύπτοντες, Λόγον σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγνεύματι.

Θεοτοκίον.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν μυστήριον, τὸ ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἀτονεῖ Πανύμνητε· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὁ σύνδρονος, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι ἠδὲ κησε, φύσσει διτταῖς γνωρίζόμενος.

Ὡδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ὁστερέσας καταρχῆς, τοῖς οὐρανοῦς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων·
- ἐύρασας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριζον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἄγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο Νικηφόρος προκληθεὶς, ἐπὶ τῶν ἔργων ἐδείχθη, νικηφόρος τῆς γὰρ πλάνης τὸν ζόρον, τῷ τῆς χάριτος φωτὶ, διασκεδάσας ἔλυσε, κράζων· Οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Νενεκρωμένον διὰ σέ, πεπιστευκῶς τὸν Δεσπότην, αὐθαιρέτως τῷ θανάτῳ προστρέχεις, τὴν ἐκούσιον αὐτοῦ, ἐπιπαθίνας νέκρωσιν, ὡς νικηφόρος Μάρτυς, Σεία δυνάμει ῥωννύμενος.

Επὶ τῆς γῆς ἀγωνιστής, ἐν οὐρανοῖς στεφανίτης, ὁ Σερῶπων τοῦ Χριστοῦ Νικηφόρος, ἀνάδεδεικται σαφῶς, σὺν Ἀσωμάτων τάξει, κράζων· Οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τριαδικίον.

Νοῦ ἐκ μεγάλου τοῦ Πατρὸς, ἐξορηθέντα τὸν Λόγον, ἐκπορευθῆν δὲ καὶ τὸ Ἅγιον Ἅνευμα, διδασχθέντες εὐσεβῶς, τοῖς Θεοπνεύστοις δόγματι, ὁμολογούμεν πάντες, ἀκτινον μίαν Θεότητα (').

Θεοτοκίον.

Απειρογάμω ἐκ Πατρὸς, τὸν πρό αἰώνων τεχθέντα, ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα Παρθένε, ἀπαγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ἐν ἐκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαορῶμενον.

Καθίσμα Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγγυλῶν τοῦ Κυρίου ἐκπληρωτῆς, περνοῦς καταπλάγης τῷ θυσιανῷ, πρὸς σέ τὴν διάνοιαν, τὴν αὐτοῦ Μάρτυς ἔχοντι, καὶ τὴν διὰ τοῦ ζήτους, τελειώσιν εἰληφας, ἀντ' ἐκείνου μάκαρ, Θεοῦ σε καλέσαντος· ἴθην νικηφόρος, φερωνύμως διεχθέντα, αὐτὸς ἐστεργάσασαι, ὡς Δεσπότης ἀξίως σε, Ἀθλοφόρε ἀπίτητε. Πρὸςθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρσιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζεται πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοὶ Δεσποτινα, ἐπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξάρτασα· ἴθην ὡς ἐκ μέσου, φλογίζουσας καμίνου, ῥύσθεις τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγῶν σοι· Θεοτόκε βοήθισαι μοι, προσδεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρσιν δολιχά μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμῶν καὶ Ποιμένα καὶ Αὐτρωτήν, ἡ Ἄμνός Σεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε

(') Τὸ Τριαδικόν τοῦτο ὄνομα ἔχει τὸν χαρακτήρα τῆς κοίτης· ἢ Νῦν μὲν ὕψους ἐκαστοῦ, Πατέρα θνητῶν ἔχει, θεογενεῖ ὡς πρὸς τὸν Θεόν· ἔξ ἁσπασθῆν τὸν Υἱόν, ὡς Ἄμῶν τὸν συντηροῦν, καὶ αὐτῶν τῶν Ποιμήν, τὸ πανουργῶν καὶ ἄρσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκρούργαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, θεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγγνα μου πλέρονται, ὁσῶς σου τὴν σταυρῶσιν, ἢ περ ὑπόμεναι, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, Θεεῖ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἢ πιστῶς ἐκδοθῶμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παισιμάτων ὄψομαι τὴν ἀρεσίαν, τοῖς προσκυνῶσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε σὺ καὶ αἰ δύναμις
 σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πα-
 τρικὸς, κόλπου μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέ-
 ραν, πτωχεῖαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῇ
 Προσῆτῃ, Ἄβραμ σου κραυγᾶν· Τῇ
 δυνάμει σου ὁδὴ Φιλάνθρωπε.

Θεὸς ζωῆς, ὁ Νικηφόρε τετυγχεῖας, Σείας
 αἰγίως, μάκαρ κατήξιοςαι, Σείας φωτός,
 ἀκτινοειδῶς, σὺν ἀπαναλλέσεις, τοῖς ἐπι-
 λῶσαι τὴν μελαιν σου, Σείουρον ἀντιπέπαις
 τοῖς ἐν πίστει βρωσῶσι· Τῇ δυνάμει σου ὁδὴ
 Φιλάνθρωπε.

Ἀμπαις Χριστοῦ, Μάρτυσι συναριθμούμε-
 νος· ἔλυσας γὰρ, πλάκην τὴν πολυθεῖαν,
 ξίφει τμηθεῖς, σὺ τὴν κεφαλὴν, καὶ ταῖς τῶν
 αἱμάτων, ῥοαῖς σου πᾶσαν κατέκλυσας, εἰδῶ-
 λων τὴν ἀπάτην, τῇ Δεσπότη κραυγᾶν·
 Τῇ δυνάμει σου ὁδὴ Φιλάνθρωπε.

Οὗτος Θεσμός, σοῦ μὴ φυλάξας Σατοί-
 κως, σὴς ἡμνοῦται, Σάτωρ Σείας γάρι-
 τος· καὶ τοῖς ἐχθροῖς, νύκτα ἀεθάλως, τῆς τῶν
 σῶν Μαρτύρων, φεοῖται ὁσῶς ὁ δεῖλαιος· διὸ
 σου τῆς δικαίας, ἐπιλαγνέτας προνοίας, Τῇ
 δυνάμει σου ὁδὴ, κραυγᾶν σου. **Τριαδικόν.**

Φῶς ὁ Πατὴρ, ἀναγορ καὶ πάντων αἰτίων,
 φῶς ὁ Λόγος, φῶς Πνεῦμα τὸ Ἄγιον, ἐκ
 τοῦ Πατρὸς, ὡς περ ἐκ πηγῆς, πρὸ πάντων αἰώ-
 νων, ἀφράστως ἀπαναργόμενα· τρισήλιος Θεό-
 της, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ καὶ δυνάμει καὶ ὁδῇ
 ἡνωῖται. **Θεοτοκίον.**

Ὀλον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον,
 ὅλος ὄλη, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ πατρι-
 κὸς, κόλπου μὴ λιπῶν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα,
 αἰκῆσαι καταβεξάμενος, ὁ πλούτης εὐσπλαγγ-
 χίας, ἐκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτήσας
 τὸν κόσμον Θεότητι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἰνα τί με ἀπάσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
 τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐγάλυψέ με, τὸ
 ἄλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον; ἀλλ' ἐπί-

στρεφόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν
 σου, τὸν ὁδὸς μου κατεβύθων ὁδοῦν.

Ροὴ τῶν σῶν αἱμάτων, τὸν τῆς Ἐκκλησίας
 Παρθένου ἡρδευσας, ἀφροῖζομένη, εἰς
 ἀργῶς τετραβήθους μακάρις, ἀρετῶν ἐνθῶν·
 εἰς ὧν ψυχῶν ὁ Νικηφόρε, ἀρνούμεθα Σεία χα-
 ρίσματα.

Ὁ σπορεύς τῆς κακίας, τῇ μνηστικαίᾳ τὸν
 δεῖλαιον ἤρπασε· τῆς χρηστότητος θεῖ,
 καὶ εἰρήνης ὁ αἴτιος εἰλκυσεν, ἀντ' ἐκείνου
 Σείου, φροσιδῆ ἡγλαισμένον, Νικηφόρον Σεί-
 φρονα Μίστορα.

Ἰερεῦται Σάτωρ, τὸ σὸν ἐθελούσιον πάθος
 ἡμιούμενος· ταῖς γὰρ ἐκ πλευρᾶς σου, ὁ
 Σείουρον βανίσι σταξίμενος, τῶν αὐτοῦ αἱμά-
 των, σοὶ τοῖς κραυνοῦς ἀντικαίξει, διὰ ξίφους
 πρὸς σε πορνεύομενος. **Τριαδικόν.**

Σατιρίας κρηπίδα, τὴν Ὀρθοδοξίαν εἰδότες
 συνάναρχος, τῇ Πατρί τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ
 Ἄγιον Πνεῦμα κρηπτοῦν, τρισὶν ἐν προσώ-
 ποις, ἕκαστον μίαν οὐσίαν, μίαν Σείλησιν,
 μίαν ἐξουσίαν. **Θεοτοκίον.**

Νησεῖς ἐνωῖται, Προφῆται ὁ σύλλογος τῶ
 Σά Μυστήρια· ὡσανοῦ γὰρ πύλην, ἐπὶ
 γὰρ ὁ Θεσπότης σε εἰδείξας, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε,
 σωματώδεις δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ὡς ἡ-
 λιος ἐλάυθεν. **ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.**

Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισιμῶν
 κατακίξέ με τυράττει, καὶ πρὸς βυθόν
 βυθίως, συναλλεῖ ἀποργώσεως· ἀλλ' αὐτὸς
 τὴν κραταιάν, χεῖρά μοι ἐκτεινον, ὡς τῷ
 Πέτρῳ, ὁ Κυβεροῦντα καὶ διάσσω.

Ἰασαί τὴν συντριβῆν, τῆς φυγῆς μου Νικη-
 φῶς Σείουρον, καὶ τῶν παθῶν τὸν ζῶρον,
 διαλύσας ἀπέλασον, λαμπρόσι τῆς ἐν σοὶ,
 Σείας λαμπρότητος, ἰκτεῦων, τὸν λυτρωτῆν
 Χριστόν μακάριε.

Κλύδανος εἰδωλικῶ, τρικυμῶν Ἀθλητᾶ
 Νικηφόρε, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἰστίῳ, καὶ
 ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, ευσταλῶς δια-
 περῶν, Μάρτυς ἀήτητες, τῷ λιμένι, τῷ γαλανῷ
 Χριστῷ προσώμομαι.

Ἡλίας μαρτυρικῶς, καὶ τῶν ὄντων Νικηφό-
 ρος ἐγένου, τὰς μηχανὰς ἀνδρείως, δια-
 λύσας τοῦ θράκουτος· καὶ παθῶν ὡς κοινοῦς,
 μάκαρ γενόμενος, τοῦ Δεσπότην, σὺν ἐπαξίως
 συνδοξάσαι. **Θεοτοκίον.**

Φρίττουσιν αἱ νοεραὶ, τῶν Ἁγέλων ἐκ-
 πληττόμεναι τάξεις, τὸν τῷ Πατρὶ συνόν-

τα, πρὸ αἰῶνων καὶ Πνεύματι, ἐκ γαφρός σου σαρκικῆς, βρέφος τιχόμενον, καθορῶσαι, Θεογεννήτου πανσεβάσμι.

Κονταίου. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Πτερωθῆς αἰοῖμι, τῆ τοῦ Κυρίου ἀγάπῃ, καὶ τὸν τοῦτου ἔνδοξο, σταυρὸν ἐπ' αἰμάτων βαστάσας, ἥσυχνας τοῦ διαβόλου τὰς μεθοδείας, ἤθλησας, μέχρι θανάτου καὶ ἀληθείας· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, ὀπλίτης μύσσης, Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τῆν τοῦ Παύλου σαφῶς διδασκαλίαν ἐπόθησας, καὶ τοῖς στέροισι τοῖς σοῖς ἔνδοξο κατεφύτευσας, βοῶν· Ἡ ἀγάπη οὐκ ἀσχημοεῖ· αὕτη τὸν Κτίστην ἄνθρωπον τέλειον ἡμῖν ἐχαρίσατο· δι' ἀγάπην πάντα ὑπέμεινεν, ἦλκας καὶ σταυρὸν, ὅσος καὶ ἐμπύσματα· λόγῃ ἐπάρα πλέσαν ἄνιαν, δι' ἧς ἀνέδλωσεν ἡμῖν αἷμα καὶ ὑἴωρ ζωογόν· ὃν ποθήσας, ἐφάνης νικηφόρος, ὡς καὶ τῆ κλήσει, ὀπλίτης μύσσης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Στίχοι.

Τὸν ἐκ παλαιοῦ κλητικὸν Νικηφόρον,
Τμηθέντα, γράβη πρακτικὸν νικηφόρον.

Φασγανώμαρ ἐνάτη, Νικηφόρο, δειστομαθῆς.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ουαλεριανοῦ καὶ Γαλιηνῶ τῶν Βασιλέων, ἰδιώτης τὴν τέχνην. Εἶχε δὲ φίλον προσβύτερον τῆς ἐκκλησίας χριστιανῶν, ὀνόματι Σαπρίκιον· ὃς ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας, εἰσέθεσεν τὸν Ἅγιον Νικηφόρον, καὶ ἐμνηστικῶς αὐτῶ. Συλληφθέντος δὲ τοῦ Σαπρίκιου παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ πολλὰ βασανιζομένου, ὁ Ἅγιος Νικηφόρος μεσίτας πρὸς αὐτὸν ἐπέμφε, συγχώρησιν ἐξαιτούμενος· ὁ δὲ οὐκ ἤκουσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἅγιος Νικηφόρος, ὅτι ἀπάγεται Σαπρίκιος εἰς τὸ ἀποκεφαλισθῆναι, ἔδραμε καὶ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, συγχώρησιν αὐτῶν· καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ νόμων περὶ τῆς καταλλαγῆς ὑπομιμνήσκοντος, αὐτὸν οὐκ ὑπέῖξε.

Διὰ πολλῶν δὲ βασάνων διεληθὼν, καὶ ἐγγὺς τοῦ στέφους γενόμενος καὶ τῶν βραδείων, παρ' ὅσων ἐμελλεν ἀπομνηθῆναι, τὴν συγχώρησιν οὐ ποσάκατο. Διὰ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας γυμνωθεὶς, εἶπε τοῖς δημίσι· Ἀφετέ με, καὶ ζῶσω

τοῖς θεοῖς. Ὑπερ ἰδὼν ὁ Ἅγιος Νικηφόρος, παρέδωκεν ἑαυτὸν τοῖς δημίσι, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολόγησε παρῥησίᾳ. Προσταξεί δὲ τοῦ Τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπέτμηθη, τάχουν εὐληθῶς τὰ γέρα τῆς ἀγάπης, ἦν καὶ ἐσπενδεν ἐκκληροῦν, διὰ τὸν τῆς ἀγάπης δότηρα Χριστὸν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡρῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Κιλικίος.

Στίχ. Ἀθήνη βαθεῖαν εἶχε καὶ ζῶν τοῦ βίου Ῥωμανὸς οὗτος, ὃς μετέστη τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ Ὁσίος Ῥωμανὸς, Κιλικίᾳ υπάρχων τὸ γένος, ἐκ πόλεως τῆς Ῥωσοῦ, ἐν Ἀντιοχείᾳ τοῦς ὑπὲρ ἀρετῆς· ἐπεδείχματο ἄθλους. Ἐξῶ γάρ τῶν τῆς πόλεως τευχῶν παρὰ τὴν ὑπάρειαν δεμιάμενος οἰκίδιον, ἐν αὐτῷ ἀσκητικῶς ἠγωνίζετο, μὴ πυρὶ χρῶσάμενος, μὴ λυγγισαίᾳ φησί. Τροφή δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος καὶ ἄλας· ποτὸν δὲ, τὸ κρηναῖον γάμα· ἐσθῆς, ἐκ τριχῶν· κόμη δὲ, μέχρι ποδῶν δεικνύσα· τῶ τραχήλῳ δὲ, καὶ ταῖς χερσὶ, καὶ τῆ ὀσφύϊ, σιδήρεα βαρῦτης περιέκειτο. Πολλὴ δὲ αὐτῷ ἐδόθη χάρις παρὰ Θεοῦ· πολλὰ μὲν γὰρ πολλὰκις χυλιεπας ἀπῆλασε νόσους· πολλὰς δὲ φειραὶς γυμνασίᾳ δι' εὐχῆς ἐχαρίσατο παιδας. Οὕτως καλῶς ἀγωνισάμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μαρκελλοῦ Ἐπισκόπου Σικελίας, Φιλαργίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Στίχ. Αὐθέντες ἄνδρες σαρκικῶν τρεῖς ἀμμάτων (δεσμῶν δηλ.).

Τῶν τῆς Ἐδέμ μετέσχοι ἐντροφημάτων.

Οὗτοι μαθηταὶ ἐγένοντο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου. Ἐτι γὰρ τοῦ Χριστοῦ περιπατούντος σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Σαυματοργοῦντος, ὁ Μαρκελλὸς ἀκούσας, ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ Παγκρατίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἰδεῖν αὐτόν. Ὁ οὖν Παγκράτιος, ἔκτοτε γενόμενος γνωρίμιος τῷ Ἁγίῳ Πέτρῳ, μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ προχειρισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, καὶ κηρύττων τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἐφρονεύθη κρυφῆ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ δὲ Μαρκελλὸς, ὁμοίως χειροτονθεὶς Ἐπίσκοπος Σικελίας, καὶ πολλοῦς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέψας πρὸς Κύριον, ἐτελειώθη. Ὡσαύτως καὶ Φιλάργιος, τῆς Κυπρίου ἀρχιερατεύσας, καὶ διδάσκων καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς περ-

σμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, πρὸς Κύριον ἐξεδήμασα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἰεροκάρτος Πέτρος ὁ Δαμασκηνὸς ζῆσει τοιοῦται.

Στίχ. Ὁ διελέγχας τοὺς παραπίλγας Πέτρος, ἦθισκε μουσικῶς, τῷ διὰ ζήρους τέλει.

Ταῖς κίτων ἀρχαῖς προεβίασε, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εοῦ συγκατάθεσιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
• Βαβυλῶνι κατ' ἐπὶ διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
• ἐν τῇ καίμῳ ἀγαλλομένην ποδί, ὡς ἐν λι-
• μῶνι, χορεύοντες εὐχαίον· Εὐλογητός ὁ
• Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐκ ἴσταντες γέρονε, οἱ Νικηφόρε διακριτή-
σιον, ἐκ τῶν ἐντευθεν μάκρ, πρὸς οὐ-
ρανὸν σε καὶ τὰ οὐράνια, διαδιδύχων, Ἀγγέ-
λοις συμπάλλοντα· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ραννύμενος κάλει, τῆς ἀσθενείας τοῦ Παν-
τοκράτορος, τὸ μετῶρον ὄμμα, καὶ ἐ-
πρημύνην ἄφρονι κατέβαλεν, εἰς γῆν Ἰερόσον,
κραυγᾶζων τῷ Κτίσῃ σε· Εὐλογητός ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οδὸν μαρτυρίου σου, ὁ Νικηφόρε τρέχων
θήνυσε, πλατυνθεὶς τὴν καρδίαν, τῇ ἐ-
νεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· καὶ νῦν προ-
θύμας, κραυγᾶζει σοι Δέσποτα· Εὐλογητός ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Νοῦν πρῶτον ἢ ἀναρχον, γεγεννητότα Λό-
γου συνάναρχον, ἀπαθῶς καὶ ἀχροῦς,
καὶ προβαλόντα Πνεῦμα Πανάμιον, σὲ τὸν Πα-
τέρα, εἰδότες κραυγᾶζομεν· Εὐλογητός ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αμφότερα πέφυκα, Παιδίον Μήτηρ Θεο-
κῆτορ ἀγνή ἐν γαστρὶ συλλαβούσα,
θεὸν ἀφράστας ἐκ σοῦ σαρκούμενον, ἐν ἑκα-
τέρᾳ, μορφῇ γυωρίζμενον, Ἰσαυδικῶς ἐπὶ
γῆς πολιτευσάμενον.

Ὡδή η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Καλδαίων ὁ
• Τύραννος, τοῖς Ἰσοσεβίταις ἐμμανῶς ἐξ-
• ἔκασσε· δυνάμει δὲ κραίττονι, περισσώθεντας
• τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Αυτρω-
• τὴν ἀνεβθε, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀ-
• νυκνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Σημειωθείς τῇ χάριτι, τοῦ Σωτῆρος αὐτό-
κλητος, σὺ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνθρῶως
ἐχώρησας· ἢ νίκην ἀράμενος, κατ' ἀντιπαλῶν

Μάρτυ· Χριστοῦ, τοῖς νικητικαῖς κατεκοσμήθης
στεφάνοις, ἐνθῶς ἀναμείλων· Ἱερεῖς εὐλογεῖ-
νε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστικώτερον κλιμακί, κεκορημένος τῷ αἵ-
ματι, πρὸς τὸν ὑπερ σοῦ διὰ Σταυροῦ
ἐγέναντα, τὸ αἶμα τὸ ἴδιον, σφραγισθεὶς ἀ-
νῆλβες φιδρώας, τὰς τῶν δυσμενῶν, διεκφυγῶν
μεθοδείας, καὶ χαίρων ἀνακοῦξαι· Ἱερεῖς εὐ-
λογεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Αγισθεὶς δι' ὕδατος, Νικηφόρε ἢ πνεύμα-
τος, καὶ μαρτυρικοῖς περνούμενος αἵ-
μασι, Μαρτύρων μετέσχεκας, τῶν ἁγίων Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς φωτιστοῦς λαμπρότητας,
οἱ παμμάκρ, ἐν ἡ νῦν ἀνακοῦξαι· Ἱερεῖς εὐ-
λογεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀσωμάτοις Τάξεσιν, ἐν τρισὶν Ὑποστά-
σεσι, μίαν ἀγαθότητος πηγὴν ἀένναον,
ἀγέννητον ἀναρχον, ὑπεστέλη Θεότητα, δη-
μιουργικήν, καὶ Βασιλείαν τῶν ὅλων, οἱ Παῖδες
εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυκνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιερωτέρα πέφυκα, Θεοτόκε παννύμητε, τῆς
ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν
τούτων γὰρ τέτοκα, Δημιουργὸν καὶ Κύριον,
ἐκ παρθενικῆς, ἀπειροκόμου κήδους, ἐν ὧν
ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ
ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ὡδή θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• καταπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ἄφθνη
• τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ
• σου γέγονεν, εὐρυχότερα τῶν οὐρανῶν·
• διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων,
• ταξιομαχία μεγαλύνουσι.

Μετέστως ὡς θυμῖος φραϊσθεὶς, ἐν στο-
λαῖς ὑφανθείσας ἐξ αἵματος, μαρτυρι-
κοῦ, Σείας ἀγλῆας πρὸς μετοχῆν, τοῦ κοσμη-
θέντος σώματος, καὶ καλλωπισθέντος ἐν τῷ
Σταυρῷ, τῷ παθεῖ τῷ τιμῆι, τοῦ πάντων εὐεργ-
γέτου, ὁ Νικηφόρε παμμάκρυστε.

Εθέληκας τοῦ Δεσπότου ταῖς καλλοναῖς,
ἄν οὐδὲν φραϊότερον ἐνδοξᾶ· καὶ τῆς αὐ-
τοῦ, σπεύδων ἀπολαῖναι διηνεκοῦς, καὶ εὐπρε-
ποῦς λαμπρότητας, ζῆσει ἐκτεμεῖν σου τὴν κε-
φαλήν, ἠρέθισας τυράννους, πυρούμενος· τῷ
πόθῳ, ὁ Νικηφόρε τοῦ Κυρίου σου.

Αμπρῶς κατὰ τῆς πλάνης Μάρτυς Χριστοῦ, ἀοιστεύσας καὶ ταύτην τρεψάμενος, ὡς νικητῆς, στέφους ἐχομιστῆ τῆ κορυφῆ, τῶν χαριστῶν ἐνοθεῖ· ἢ ὑνὸν συγχορευεῖς μαρτυρικῶς, Μαρτύρων τὰς χορηγίας, παμμάκαρ Νικηφόρε, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντανακτος.

Τριαδικόν.

Πατὴρ ἐξ ἀγεννήτου Θεοπροεπάς, τὸν Υἱὸν γεννηθέντα ὁμοῦσους, καὶ τὸ εὐθεῖς, Πνεῦμα τοῦ αἰώνου ἐκπορευθέν, τρεῖς ὑποστάσεις σέβωμεν, τῆς ὑπερουσίου καὶ ἀρχικῆς, Τριᾶδος ἡνωμένης, ἐνώσει ἀσυγγῆτα, καὶ εὐσεβούντες μεγαλύνωμεν. **Θεοτοκίον.**

Ορθῶς ὡ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ πατρίδος τῆς εἰαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ προέβατο, πάντων τῶν αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν ὑνὸν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέδληται.

Ἐξαποσταλιάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Φερύουμος ἐδείχθη, τῆς νίκης ὡ Νικηφόρε, ἀγάπη καὶ μαρτυρία, νενικηκώς τοῖς Τυρόνιους· ὅθεν καὶ νίκης τὸ στέφος, εἰδῶσ παρα Κυρίου. **Θεοτοκίον.**

Τῆ κραταιῆ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐθρῶν ἐπιβουλή, ἡμᾶς Ἀγγέλου τοὺς σούς δούλους, φυλάττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεκτημένα ὄντας, καταφυγῆν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰώνων, καὶ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήρου.

Καὶ ἡ ἐκπαῖ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθετος, καὶ Ἀπολυτί.

ΤΗ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαλαράμπης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Τ Τ Π Ι Κ Ο Ν

Α'. Ἐάν ἡ Ἐορτὴ αὕτη τύχη τῆ Κυριακῆ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισσαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀπόκριας, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Τῷ Σάββατῳ ἐπίρας, μετὰ τὸν Προκειμένον, καὶ τὴν συνήθη Στιχηρικῶν τοῦ Μικαρίου ἀνήρ, ψάλλον Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Τριῶνου γ. καὶ τοῦ Ἀπολύτου θ. Δέξου, τοῦ Τριῶνου. Καὶ ὑνὸν, τὸ ἄ. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδός. Δέ, φῶς Ἐραρόν. Προκειμένον τῶν ἡμερῶν, καὶ τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ Ἀγίου—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα

Στιχηρὰ. Δέξου, τοῦ Ἀγίου. Καὶ τὴν, τοῦ Τριῶνου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ Θεοτοκίον. Ἐὰν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικόν Κανὼν, ἡ Ἀπὸ τοῦ Ἀγίου. Δέξου, τοῦ Τριῶνου, ἔαν ἔχη εἰδὴ μὴ, τοῦ Ἀγίου. Καὶ ὑνὸν, Θεοτοκίον. Τροπάριον τοῦ Ἀγίου—Μετὰ τὴν Συνοχὴν τὸν Πατήρων, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυδικόν, Κλίσμα τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Τὰ Ἐπιφωτιστικά, ἢ Ὑποκλή τοῦ Ἦχου, εἰ Ἀναβηθεῖ αὐτὸς, καὶ Προκειμένον ὁμοῦσους. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, καὶ τὰ ἐκπαῖ σούθους τῆς Κυριακῆς. Κανὼν, ἢ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριῶνου, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ. Φῶς, Κεντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, εἴτα Καθίσματα τοῦ Τριῶνου. Δέξου, τοῦ Ἀγίου. Καὶ ὑνὸν, Θεοτοκίον. Μετὰ τὸν β. Κεντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῶνου. Καταβασίαι τοῦ Τριῶνου. Ἐξαποσταλιάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριῶνου τοῦ Ἀγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοῦς Αἰώνους, Ἀναστάσιμα θ. τοῦ Ἀγίου θ. Δέξου, τοῦ Τριῶνου. Καὶ ὑνὸν, Ὑπεραπολογητικῶν. Δεσφολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τοπικὰ καὶ Μακαρισμοί. Ἀποστόλος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Αἰώνως τὸν Κύριον.

Β'. Ἐάν τύχη τῷ Σάββατῳ τῶν Ψυχῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ἡ μὲν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου, μεταστροφή, ψάλλεται τῇ Προκατακτῆ τῆς Ἀποκρίας· ἡ δὲ τὸν Ψυχῶν ψάλλεται ἀναστατῶς κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον.

Γ'. Ἐάν τύχη τῷ Σάββατῳ τῆς Τυροφάγου.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρως, μετὰ τὸν Προκειμένον σιχηλογίον τὸν ἄ. Στίχον τοῦ Μικαρίου ἀνήρ. Εἰς αὐτὸ, Κύριος ἐκ ἐραρόν, ψάλλουσι τὸν Πατήρων γ. καὶ τοῦ Ἀγίου γ. Δέξου, τοῦ Ἀγίου. Καὶ ὑνὸν, Θεοτοκίον τὸ ἄ. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδός. Τὸ φῶς Ἐραρόν. Προκειμένον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναστάσιμα, τοῦ Τριῶνου, καὶ ὁμοῦσους τῶν τοῦ Ἀγίου—Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰοῦμαλον τοῦ Τριῶνου ἄπαξ, εἴτα τὸ Ἀπόστιχον τοῦ Ἀγίου. Δέξου, τὸν Πατέρων. Καὶ ὑνὸν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων, τοῦ Ἀγίου, καὶ Θεοτοκίον. Ἐὰν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Ἀπὸ τοῦ Ἀγίου. Δέξου, τὸν Πατέρων, τὸ εἰς τοῦς Αἰώνους. Καὶ ὑνὸν, Θεοτοκίον. Τροπάριον, καὶ μετ' αὐτὸ, Τροπάριον τοῦ Ἀγίου—Μετὰ τὴν ἄ. Στιχηλογίον, Καθίσματα τῶν Πατέρων. Μετὰ τὸν β., Καθίσματα τοῦ Ἀγίου· ὁμοῦσους καὶ μετὰ τὸν Πολυδικόν. Οἱ Ἀναβηθεῖ, τὸ ἄ. Ἀπέρωνον τὸ θ. Ἦχου. Προκειμένον, Εὐαγγέλιον, κη. τοῦ Ἀγίου. Κανὼν τῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ. Φῶς, Κεντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων· εἴτα Καθίσματα τῶν αὐτῶν. Δέξου, τοῦ Ἀγίου. Καὶ ὑνὸν, Θεοτοκίον. Ἀρ' ἔπειτα, Κεντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Καταβασίαι, Ἀναστάσιμα τὸ στέφος αἰώνων. Ἐξαποσταλιάριον τῶν Πατέρων, τοῦ Ἀγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοῦς Αἰώνους, Στιχηρὰ προσόρμιον τῶν Πατέρων γ. καὶ τοῦ Ἀγίου γ. Δέξου, τοῦ Ἀγίου. Καὶ ὑνὸν, Θεοτοκίον. Δεσφολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τοπικὰ καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος, τὸν Πατέρων. Εὐαγγέλιον, τοῦ Ἀγίου. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον.

Δ'. Ἐάν τύχη τῆ β'. τῆς πρώτης εβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Εἰς τὴν περιστάσιν ταύτην, μετατίθεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, καὶ ψάλλεται τῆ Κυριακῆ τῆς Τυροβάτου, ὡς προειρητάχθη Ἀπόφ. Α'.

Ε'. Ἐάν τύχη ἐν μιᾷ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς πρώτης τῶν Νηστειῶν εβδομάδος.

Ἐν μὲν τῇ Παραμονῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριῶντος γ', καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δέξω, τοῦ Ἁγίου καὶ νῦν, Θεοτοκίῳ, ἢ Σταυροεστέκιον, κατὰ τὴν ἡμέραν. Τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῶντος πρώτου, εἴτα τὰ τοῦ Ἁγίου.—Εἰς τὸν Στίχον, Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δέξω, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίῳ, ἢ Σταυροεστέκιον, κτλ. Ἀποτίεις μεγάλα: Μετανοεῖς, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀφροσύνη.

Τῇ δὲ ἑσπέρῳ, εἰς τὸν Ὁσῆον, ἢ Αἰτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ κοίτης πᾶσα ἰατρὴ αὐτοῦ ἐσπέρτατος: Ἀκολουθία, καθὼς ἐστὶν τετακταινέν. Μετὰ τὸν Μεγάλον Δοξολόγιον, αἱ Ἦμαι ἰατρὴ, ἐν αἷς λέγουσι Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, περὶ τοῦ καὶ τῆς τριῶς μεγάλης Μετανοεῖς.—Μετὰ δὲ τὸ, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριῶντος, καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δέξω, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίῳ, ἢ Σταυροεστέκιον. Εἰσόδος. Τὸ, Φῶς, ἑσπέρῳ, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῶντος. Τὸ, Κατεβυβήσατο, μετ' ἔγχεταί, ἡ εὐαγγελία τῶν Ἀρτῶν καὶ οὐδὲς ἄποστολος τὸν Ἐσαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀκρίβης ἡ δεῖτα Λειτουργία τὸν Προεμαρτυρίων. Κοινωνικόν, εἰς μνημόσυνον. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, νηστία.

Σ'. Ἐάν τύχη τῆ πρώτῃ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Πασχαλικῇ ἑσπέρῳ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχηλογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις: εἴτα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῶντος δ'. (τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου δηλοῦ), καὶ τοῦ Ἁγ. Χαράλαμπος προσόμοια δ'. Δέξω, τοῦ Τριῶντος. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦγου. Εἰσόδος, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ δεῖτα Λειτουργία τῶν Προεμαρτυρίων.

Εἰς τὸν Ὁσῆον, μετὰ τὸ Ἐσπέρῳ, τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος, καὶ Θεοτοκίῳ. Τὸ α' αἰώνως ἀπόκρυτον. Μετὰ τὴν α'. Στιχηλογίαν, Κτίσθηκε τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Μετὰ τὴν β'. Κτίσθηκε τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος: ὁμοίως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον, Ἀναξάρτου, τὸ α'. Ἀπύθρονον τοῦ δ'. Ἦγου. Προκείμενον, καὶ Ἐσαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος. Ὁ Ἄν. Δέξω, Ταῖς: τῶν Ἀθλοφόρων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος. Κωνσταντῶν τοῦ Τριῶντος, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὁδὲς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῶντος: εἴτα, Κτίσθηκε τοῦ αὐτοῦ. Δέξω, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίῳ. Ἀφ' ἑνὸς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι, Ἀνοήξω τὸ φέμα μου, κτλ. Εἰς τοὺς Αἴτους, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῶντος γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δέξω, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίῳ. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τοπικὰ, καὶ Μακαριστὰ ἀμφοτέρων τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Ἐσαγγέλιον, τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος. Κοινωνικόν, εἰς μνημόσυνον.

Ζ'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τῇ Σαββάτῳ ἑσπέρῳ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχηλογίαν, τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριῶντος δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δέξω, τοῦ Τριῶντος. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦγου. Εἰσόδος, κτλ. τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δέξω, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριῶντος, Οἱ εἰς ἀσπίδας: Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριῶντος, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίῳ. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁσῆον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κωνόν, ἢ Αἰτὴ τοῦ Ἁγίου. Δέξω, τοῦ Τριῶντος. Χαίρετε Προφήται ἤμεις. Καὶ νῦν, Θεοτοκίῳ: εἴτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Τροπικόν τοῦ Ἁγίου.—Μετὰ τὰ Στιχηλογίαν, Κτίσθηκε Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κτίσθηκε τοῦ Ἁγίου. Τὰ Ἐπιλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως τῆς Κυριακῆς. Κωνόν, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριῶντος, καὶ τοῦ Ἁγίου. Κατάκλιτον τοῦ Τριῶντος. Εἰς τοὺς Αἴτους, Ἀναστάσιμα γ' τοῦ Τριῶντος γ' καὶ τοῦ Ἁγίου β'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς κρίσις αὐθίσι, κτλ.

Στίχ. β'. Ταῖς Ἀγίαις ταῖς ἐν τῇ γῆ αἰτοῦ, κτλ.

Δέξω, τοῦ Τριῶντος. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένην. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τοπικὰ, κτλ. Ἀπόστολος, τοῦ Ἁγίου. Ἐσαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Η'. Ἐάν τύχη τῆ β. ἢ γ'. τῆς δευτέρας εβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Σπασιμὸς συμβαίνει εἰς αὐτὰς, αἵτινες εἰσὶ τὰ ἔσχατα δοξα, εἰς ἀποθνήσκου κατατίθεται τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος ἢ Ἐσθ' ἄλλωμο: εἰς συνάξ, ὅσα ἀντίτῳ Ἀφρ. Εἰ δὲ τῇ τραπέζῃ γίνηται Κατάκλιτον οἶνον καὶ ἐλαίου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας ἐνδοξῆς, καὶ τῷ Χριστῷ συνείναι, μετ' Ἁγίῳ Ἀγγελῶν, παντοίας τὰς βασιάνους ὑπέστας στεφῶν, καὶ τυραννῶν ἀμύτητα, καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, συνευφρανῆ ταῖς Μαρτύρων χοροῖς.

Μαρμυραγίαις ἀειράτοις καταστροφάτων, τοῦ νοποῦ Ἥλιου, ὁ Χαράλαμπος μάκαρ, ὀλόφωτος ἐδείχθη Μάρτυς Χριστοῦ, ἱερεὺς τ' ἐννομιώτατος: διὸ Χριστῷ συνυπάρχων ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ κόσμου παντός πρόεβουε.

Τῶν Ἀθλοφόρων χορείαις συναυλιζόμενος, ἐν οὐρανοῖς τρισμάκαρ, παρεστῶς τε τῇ δεῖα, Τριάδι τῇ ἀνάρχῳ μυσίαν ποιῶ, τῶν

τελούντων τὴν μνήμη σου, καὶ τὴν πανσέβαστον Κάραν σε εὐλαβῶς, προσκυνούντων μετὰ πίστεως.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Η' Ἐκκλησία σήμερον, πανηγυρίζει μυστικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσάμενη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὸ αἷμα τοῦ ἀθλοφόρου Χαράλαμπος· τοῦτον γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκλήρωσάμενη, Ψυσίαν ἄμωμον δεκτὴν ἢ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ ὁ κλητὴν τοῦτον τῶν παρανόμων, ἀναδείξας Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ὑμῖν κατέπεμψον, ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἑσραθά.

Σὺ πασα ἡ Ἑλλάς, ἐνδύεις νῦν ἀγάλλου, κατέγουσα ἐν κόλποις, τὴν σεβασμίον Κάραν, τὴν τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Θουμισστος ὁ Θεός.

Ω' Θαύματος φρικτοῦ ὡς τεραστίου ξένου· ὅσα γὰρ τῶν Μαρτύρων, ἰσείεις ἐκτελοῦσι, καὶ Θαύματα παράδοξα.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινίξ ἀνήσει.

Στίφη νῦν τῶν Ἱστανῶν, καὶ τῆς Ἑλλάδος παῖδες, ἀσπάσασθε προσήμους, τοῦ Θεοῦ Χαράλαμπος, τὴν Κάραν τὴν σεβασμίον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάγχρυσε κιβωτῆ, καὶ γάμψε μανναοῶχε, Μαρία Θεοτόκε, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπει, τοῦ σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απολυτικίον, Ἦχος δ΄.

Ὡς στύλος ἀκλόνητος.

Ἰάτει εἰς τὸν Μέγαν Ἑσπεριον.

Καὶ Ἀπολυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ἙΣΠΕΡΙῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἁ. Στασίον τοῦ ἁ. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν **Στίχ.** ς΄. ἢ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια **Στιχηρὰ.**

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολὸς ἐκ νεότητος, ἀνατεθείς τῷ Δεσπότη, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἔργουσι ἠκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δὲ, τῶν πᾶθων κληῖδος, Θεῖαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ Θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα· καὶ Μάρτυς ἐχηρημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μέγας, συ-

νάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ· ὃν ἐκτενῶς καθικέτευσ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η' οἱς προσπλούμενος, σοῦ τὸ μακάριον σώμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀλλήτᾳ Χαράλαμπος, καὶ ἀήτητον, τὴν ψυχὴν ἀτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἀσυλον, διητήρεις συντοξιδόμενος· Θεὸς γὰρ ἔρωσ σε, ἐνδοθεν πλουσιῶς ἀνέφλεγε, καὶ φέρει νῦν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠεσίλιξ, Μάρτυς ἀθλοφόρος, Χριστοῦ τῶν παθήματων κοινωγέ, ὃν παρρησία ἰκέτευσ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαράν τὴν ὑπέρολμπρον, καὶ τὴν ὑπέριτον δόξαν, ἀλλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγάλλισαι, Ἱερῷ ὅτι, Ἀλλήτᾳ τίμει, Στρατιῶτα γεννηϊώτατε, ὃ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δοσάκοντος, αἱμάτων σου τοῖς ρευμασιν, ἀρδῆν κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ Θεῖα ἐντεύξει, νεκρούς ἐξανστήσας ἀλλήτᾳ, καὶ παρρησία δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα, Ἦχος δ΄. Ἐδοκας σημειώσιον.

Εδοκας τὸ σῶμά σου, πρὸς τὰς βασιάνους αἰοδίμης, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβηλον, πάσης ἀμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας, τῶν παρανόμων αἰκιστῶν, ἢ ἀνυψώσας τὸν νοῦν μετάρσιον, πανόλιθον Χαράλαμπος, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Πλάστην σου, κατοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς παστάδα οὐράνιον.

Εδοκας τοῖς δούλοις σε, τὸν σὸν Θεράποντα Κύριε, Χαράλαμπε τὸν ἐνδοξον, ἱσισι ἀλάθητον, νόσον πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν, τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ καθαιρέτην τῆς πλάνης μέγιστον· διὸ σου τὴν φιλανθρώπων, οἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεύσπλαγχε Κύριε, καὶ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν ἦν περ εἰλπας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ ἐνοίαν, ἀθλοφόρος Χαράλαμπος, χάρις τῶν ἰάσεων, πάσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν Θαυμασιῶν, ἢ ἀναριθμητῶν πληθῶν, τὰς ὀρθρὰς σε κηρύττει Ἄγιε· ἄς ὄντας ὑπέσ λόγον τε, καὶ νοῦν ἀπεικίφας ἐνδοξε, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ἀγλαίσμα.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Εθυσας τῷ Θεῷ Ψυσίαν αἰνήσεως, ἱερουργῶν τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστη σου, ὡς ἱερῆς ἐνομιώματος, οὐ καὶ τοῦ πάσης μέγας μμητῆς, Θεόφρον Χαράλαμπος· σεαυτοῦ γὰρ Ψυσίαν εὐπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διὰ σὲ Ψυσίαν ἑαυτὸν, τῷ Θεῷ καὶ Μатρι προσ-

γαρόντι. Διὸ συναγάλλῃ αὐτῶ εἰς οὐρανοῦς σκηνώσεις, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων· ἧ καὶ προσβύεις ἀδιαιλίπτως, ἵνα ῥυθθῶμεν ὀργῆς καὶ Σίβειας, οἱ τιμωτὲς σου τὴν πανέροτον μήμην, καὶ πόθῃ ζέουσι προσκυνοῦντες τὴν σὴν Κάραν, τὴν ἀπειρα θαύματα βρούσαντα, καὶ λοιμωθὴ νόσον ἐκ ποδῶν ποιουμένην, σπητρίαν τε καὶ ἴασιν ἡμῖν βραβεύουσαν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.**

Ο δὲ διὰ τὴν Θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ, μελαδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησας, τῷ μεγαλειᾷ σοι καίησαντι Παρέσῃ ἡ Βασίλισσα ἐκ θεζύβων σα· σὲ γὰρ Μητέρα, πρόξενον ζωῆς ἀνεδείξας, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρώπησαι εὐδοκήσας Θεός· ἵνα τὴν ἐαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρῆσαι τοῖς πάθει, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρεσιώλιτον εὐροῦ, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβῶν, τῷ Πατρί προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ Σελήματι, ταῖς οὐρανίαις συναφῇ Δυναμέσιν, καὶ σῶσῃ Θεοτόκῃ τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Εἰσόδος τῶ Φῶς Ἰλαρόν, τῶ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰς λέγει Κύριος Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἀκούοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκαστὰ ποιῆσει ἡμῖν; Ἀγγεγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, ἡ δίκαιω-Σητώσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀλήθῃ· Εἰνεσέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελέξαμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεῦσατέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἐμπροσθέν μου οὐκ ἔγενετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι παρέξ ἐμοῦ ὁ σαζών. Ἐγὼ ἀνήγειρα καὶ ἔστωτα· ἀνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιῶ, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτοκόμος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶτος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίαν φυγαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφθῆται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρώνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κάκασις ἢ ἐξόδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν

ὄψει ἀνθρώπων ἐν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀλγασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μέγαρα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀζήτους ἑαυτοῦ. Ὡς γροσὴν ἐν γυνωστῆριῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπυθῆρας ἐν καϊάμῃ διατραμῶνται. Κοινοῦσιν ἔθνη, ἢ κρητῆτατι λαῶν, καὶ βυθιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήψουσιν ἀλλήλαιαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐλλειπτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶτος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ^{Κατ' Ε' 15} ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήθονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ καλλίου ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ θεζίῃ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήθεται πανοπλία, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ἐπιλοιοῖται τὴν κτίσιν εἰς ἀμύνην ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται Σωσάκα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήθεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεὶ δὲ ἀπότομον ὄσσην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολιεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοῦ παράφρονος. Πορεύονται εὐστοχῶι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ἡμῖν; ἀπὸ εὐκύνουλο τοῦ τῶν νεφῶν, ἐπὶ σποδὸν αἰοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήνονται γαλαζαί. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕψος θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνευμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμηθεὶ αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία πειροσφείη θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσαστε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάστιγε, δικασταὶ περὶ τῶν γῆς· ἐνωπίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήρους, καὶ γεγκρωμίνοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λατίν, ἄλλοθεν Στιχηρὰ Ἰδιόματα, Ἦχος δ.

Εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ σικρητῆσατε ἀγαλλόμεναι, τὴν Κάραν τοῦ μεγαλομάρτυρος Χαλαμάπης, ἐν κόλποις κατέγουται, ὡς θησαυρὸν βαλῦτάλαντον καὶ ἀνεξάλειπτον· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ὀσημέρα, ἀ-

Κατ' Ε' 1

Κατ' Ε' 1

παρούμενοι ἐξ αὐτῆς, τὰ τῶν ἰσέων ρείθρα, τῆς πανώλους λοιμικῆς ἀπαλλαγόμεθα νόσον, εὐχάριστοὺτες Θεῷ, τῷ κληδόνι καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Ζεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος, Μάρτυς Χαράλαμπος, τῆς οὐρανῶν βασιλείας οἰκῆτορ γέγονας, καὶ προσεβύεις ὑπὲρ τοῦ κόσμου πανοσιμῶς· τὸ δὲ καρτερικώτατόν σου σώμα, ἐν τῇ γῆ κατέλιπες, ἵαμα σωτήριον τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι, καὶ ἀποτέμεις μετὰ πόθου· τὴν δὲ πάντιμόν σου Κέραν, ἡ Ἑλλάς ἐκτίσαστο πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ Θεσαυρόν πολυτίμον· δι' ἧς τῶν ὄντως ἐφετῶν τυγχάνει, καὶ τῶν ἐναντιῶν ἐκλυτρουταί, ἐπισκιάσει τῆς ἐν σοὶ Ζείας χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Πίστει καὶ πόθῳ ἀναφλεχθεὶς, τῷ πρὸς τὸν Δεσπότην σου ζῶντι, καὶ τῷ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡς περ κλίμακι χρυσάμενος, ἀνήλθες πρὸς οὐρανίους λευκῶνας· ἀκείθεν τῆ Σεδῆν ὀθείη σοι χάριτι, ἐποπτεύεις τοὺς τελούοντας τὴν σεβάσιμον μνήμην σου, καὶ τοὺς σοὺς γεραίροντας ἀγῶνας, καὶ τὴν σὴν πάντιμον Κέραν κατασπαζομένους, Μάρτυς Χαράλαμπος.

Ὁ αὐτός.

Τὰ τοῦ πονηροῦ ἠκονημένα βελη, ἀπήμελυνας Ἄγιε, τῆ τῶν σῶν ἄθλων ἀντιτυπία, καὶ κατήσχυνας ὄνιν τὸν ἀσθένεμον, καὶ τὸ τούτου ὄργανον, Σεδῆρον τὸν ἀσεβέστατον· Ἀκλινεὶ γὰρ δianoia, τῆ πέτρα ἐρηραισμένος τῆς πίστεως, ἀδιάσειστος ἔμεναι· οἷο αἰ ἀντιφάσεις τῆς ἀσεβείας, οὐ κατήσχυσαν περιτρεφίαι τὴν στερεῶν σα εὐσέβειαν· Ἀνθ' ὧν ἐν οὐρανοῖς συγχορεύεις Ἄγγελοι, καὶ προσεβύεις ἀδιαιλείπτως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντων ἐν ἄσμασι, τὴν πανσεβάσιμον Κέραν σου.

Ὁ αὐτός.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, Χαράλαμπος γενναϊκότε, σὺ ῥωμαλέω φρονήματι τὸν ὄντως Θεόν, μεγαλοφώνως ἐν σταδίῳ ἐκήρυξας, τῶν παρόντων καταφρονήσας ὡς προσκαιρῶν. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ἐπαγαλλόμενος, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀπαύστως τὸν Χριστόν, ἐν Υἱόν Θεοῦ παρρησῖα ἠμολόγησας, ἵκέτευς εἰσηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ τὴν πανώλεθρον λοιμικὴν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἐκ κινδύνων λυτρούμενον

ἡμᾶς παντοίων ἀεί, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀσπαζομένους, τὴν σεβάσιμον Κέραν σου, καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἑορταζόντας.

Ὁ αὐτός.

Ρωμαλεότητι φρενῶν ὠχυρωμένος Δεσπέσιε, τὰς βισάνους τῶν ἀθῶν εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, ἀλλ' ἀνδρείως ὤρηστας πρὸς τὰ σκάμματα· τῷ δὲ Ζεῖω Πνευματικῷ λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, βασιλέα παρνομώτατον ἠλεγξας, καὶ τοὺς τιμωρομένους σε ποιναῖς καθυπέβαλες, καὶ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν ἐκράτυνας. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τὰ γέρα τῶν σῶν πόνων κομισάμενος, ἀπαύστως ὀσολογῆεις τὴν Ἄγιαν Γριίδα, καὶ προσεβύεις ὑπὲρ τὸν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντων, τὴν σεβάσιμον Κέραν σου.

Δέξω, Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, εὐαγγελθῶμεν ἐν τῇ πανσέπτῳ πανηγύρει τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. Σήμερον γὰρ συγκαλεῖται ἡμᾶς, ἡ πανσεβάσιμος πανηγυρίς, Χαράλαμπος τοῦ ἱερομάρτυρος, τράπεζαν ἡμῖν παρατίθειμένη, τὰς ἀοιστίας τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν πανεύφημον αὐτοῦ Κεφαλήν, ἵαματα ὡς νομάτα βιβύζουσαν, πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῇ προσιοῦσι, καὶ ἀρνημένοις ἐξ αὐτῆς, ἵασι ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ θειῶν ἀπαλλαγῆν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα· Εὐλογημένη, προσέβουε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α΄. Πανεύφημι Μάρτυρες.

Πανεύφημος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀλλητὰ Χαράλαμπος, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, μέσῳ τοῦ σταδίου· διὸ καὶ ἠγωνίσαι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων ῥωνυμένος, θῆναι τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον ἀπειληφας· ὄνιν πάντες, τὴν Κέραν σου σέβομεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῆς ἀνήθησε.

Αβρῦνεται σήμερον Ἑλλάς, πάσα ἡ χριστιανικός· Κέραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτίσαστο, ὡς κρήνην βρύσσαν, ἱαμάτων ρείθρα, καὶ πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμένην μηδέποτε, νόσους τ' ἐλευθῶσαν, λοιμικὴν τε τὴν πολυφθορον, ἐξ ἀνθρώπων, τῶν μακαριζόντων σε.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέπτηξας, ἐξ ὧν καὶ πλείστους προσήγα-

γες, Χριστῶ πανόλβι· καὶ τὸν δαιμονῶντα, εὐθὺς ἰατάμενος, Γαλίνην Βασιλίδαν ἀνείλικυσας, τῆς πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῶ ταύτην προσήγαγες, ἐστεμμένη, ὡς παρθενομάρτυρα.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Τὸν νεορὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομνήης ἀδελφοί, τὸν γενναϊότατον ἀθλητὴν, τὸν δυοὶ στέμμασι κατεστημένον, ἱερωσύνης καὶ ἀβλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, Χαράλαμψι τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον εὐφημησάμεν. Οὗτος γὰρ τὸν ἀλάστορα καταπαλαίσας, τρώπαιον μέγα κατὰ τῆς πλάνης ἀνεστήσατο. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὸν Θεὸν εὐαίτεται, ἄρσεν ἁμαρτιῶν ἡμῶν παρασχεῖν, καὶ παντοίων νόσων ἀπάλλαγὴν, τοῖς θρωπῶς προστρέχουσιν αὐτῶ, καὶ τὴν ἁγίαν αὐτοῦ Κόραν εὐλαβῶς ἀσπασζόμενοι, καὶ τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πόθου τελούσι, καὶ αἰτούμενοι δι' αὐτοῦ τὸν Θεὸν ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ἐξ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως στύλος ἀκλόνητος, τῆς Βασιλείας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀίψωτος, τῆς οἰκουμένης σοφῆ, ἐδείχθης Χαράλαμψες· ἐλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδωλῶν, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρόρσεια Χριστῶ, πρόσβουε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Καὶ Ἀπολύσις.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Εργοῖς ἐλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἐσθασας κακοδοξίας, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Χαράλαμψες, καὶ παρανόμων τὰς σαλαγγας ἡσυχνας, τρώπαιοφόρος παμμάκαρ γενόμενος. Μάρτυς ἐνόηξες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοδοκίον.

Θαύμα μέγιστον· πᾶς ἐν ἀγάλας, σὺ ἐβάστασας Παρθενομῆτορ, τὸν ἐν δρακί αὐτοῦ τὰ πάντα συνεχόντα· καὶ ἐκ μαζῶν σου ἐξέβρεφας γάλακτι, τὸν τροφодότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως. Κόρη πάναγκε, αὐτὸν ἔτενωσ ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστὴρ ἀνέτειλας, ἐκ τῆς ἑσπας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θανάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμψες· ὅθεν τιμῶμεν, τὰ θεῖά σου λείψανα.

Δόξα. Ὁμοιον.

Ιερόν τὸ Πνεῦμά σε, Ἱερομάρτυς, ἱερωῶς ἀνείδειξες, τὸ ἱερόν ὄμμα σοφῆ, προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ θεῷ Λόγω, ὃ θεῖως δεδοξάσαι.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Μωσῆς ἐώρακε, πυρφόρον βᾶτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς φυχὰς φωταγωροῦν, καὶ μὴ σλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δράσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυμέλον.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὀρασιότητα.

Τὴν καθαρότητα, Μάτους τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπερλάμπρον, τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλάς, βοᾶ σοι εὐφραϊνομένη· Σήμερον τιμῶμεν σε, Κεφαλὴν τὴν σεβάσιμον· θρασῶν τὰ φρουράματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἄγεις, καὶ λυτρωταὶ ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς υἱοῦντάς σε.

Θεοδοκίον.

Τὴν ἀπειρόγαμον, Θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον, γαστρί χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐίσχυσάσασαν, τῆς καταρας λυτρώσασθαι, γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν ἀνάχωραντον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχη.

Προκειμένον, Ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοινῆς ἀνήσει.

Στίχ. Περυτευμένον ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσεχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Φάλαγγα θρωπῆ, φωτοσανοὺς μάρτυρας, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον συνασπισμόν, τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαράλαμψες, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμησάμεν καὶ τὴν πανίερον μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς

τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν. Τῆς λοιμικῆς ἀπειλῆς, τὸν εὐσεβόφρονα λαόν σε ἐλευθέρωσον, ἢ λύτρωσον ἡμᾶς πάσης περιστάσεως. **Τό, Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου. Τό, Κύριε ἐλέησον, ἱβ'. Ἐλέει σου οἰκτιροῦσι.** **Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς γ'· καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες εἰς η'.**

Κανὼν πρώτος τοῦ Ἁγίου.

Ῥδὴ α' Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας. **Χ**οροβατῶν εὐφροσύνας τὰ νοητὰ, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπρῶσιν φωτὶ ἀνεσπέρῳ ῥυσαί με παθῶν, ταῖς προσεβίαις σου σοφῆ, ὅπως ὑμῆτω σε.

Ηρωτοφόρος σε μνήμη ἡλιακᾶς, ἀπαφράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς, ἐν αὐτῇ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθείας, Μάρτυς ἐπάνωμ.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι τὴν ἀλμυρὰν, ἀπιστίας Σαλασσᾶν, καταλύσας ποταμός, εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρθεύων ἀληθείας, τὴν Ἐκκλησίαν αἰεὶ. **Θεοτοκίον.**

Αμαρτιῶν καταργίδες καὶ λογισμῶν, ἐναντία κρύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ' ἐμὲ δηλόησον τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾷ, προσεβίαι· σῶσον με.

Κανὼν δεύτερος.

Ῥδὴ α' Ἦχος δ'. Ἀνοῖξαι τὸ στόμα μου. **Τ**ὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαιότατα Κύριε, ὑνεῖν ἐπίεικτος τοῦ σοῦ Σεράπντος, Σείαν ἐλλαιψιν, ἐξ ὕψους ἐξαγοῦμαι, δι' ἧς ἀναμείψασθαι, ταῦτα δύνησομαι.

Σεβῆρον τὸν αἰεον, τὸν οὐρῶμενον λέοντα, καθελίεις Χαράλαμπε, σὺν Κρίσπῳ ἄστρον, τὴν δυσσεβείαν, τὴν τοῦτ' ἀπελέγξας αἰθρῶν ἐστεργάσωσαι, χειρὶ τοῦ Κτίστον σου.

Βασιλεῖον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτίησάτο, δαιμόνων δῶντην τε, Σεῖτε Χαράλαμπε, νοσημάτων τε παντοίων ἐλατήρα· διὸ ἐορτάζει σου, τὴν μνήμην Ἁγίε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμῆσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, στάμμον τὴν πάγχρυσον, τὴν βασιτάσασαν, τὸ φύσει Σεῖον Μάννα, τὸ τρέφον ἐκάσποτε, πιστοὺς τῇ χάριτι.

Καταβάσιαι· Ἀνοῖξαι τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ. **Ο**ὐκ ἔστιν ὄλωσ ἐξείπειν, τὸν Σαυμάτων τὰ πλήθη, ἀπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ

περιῶν, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθῶν, Ἄλλοφῶρε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δυνάμει Σείας κρατυνηεῖς, τὸ ἀνίσχυρον Σφάσος, τῶν ἀνόμων καθελίεις, στρατιώτης ὡς φερόσος, Χαράλαμπεσ ἀθληταί, ὡς ὀπλίτης, Σείας παρατάξωαι.

Αιμάτων ῥεύσαντες χρονοὶ, σοῦ τοῦ σώματος πάσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυροκαίαν, κατέσβησαν· τῆς τρυφῆς, τὸν χειμαρρῶν, σοὶ δὲ προσέκησαν.

Θεοτοκίον.

Αγίον Ἅγιον Θεόν, τέτοκας Παναγία, ἀγιοτήτος οἶκος, δεδειγμένη καθαρὸς, καὶ πύλη μόνος Χριστὸς, ἦν διήλθε, σώζων τὸ ἀσώφρονον.

Κανὼν δεύτερος. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους, **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συνελθόντες ἐν ναῷ, τὴν Κάραν προακυνῆσαι σε, τὴν Σείαν καὶ σεβάσμιον, φροῦρει καὶ διαφυλάττε, σκανδαλῶν τοῦ πολεμῆτορος.

Νεπρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὀφείτες ἐλατήρ, πληθὴν βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῶ ἐν αἱματι, χειρῶν ἀρκάσας τοῦ δράκοντος.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστανύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πιστῶς, σινέσωμεν καὶ γέψωμεν, αὐτοῦ τὴν Κάραν ἄσμοσι, πνευματικῆς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς ευρωμεν.

Θεοτοκίον.

Υἰὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντὶ ἐν σῇ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγμάλαις σου ἐβάστασας, Παρβενιομῆτορ ἄχραγτε, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καταβάσιαι· Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως. **Σ**τύλος ἀσειστος, τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος, τῆς οἰκουμένης, ἀλλοφῶρε ἀνεδείγνης Χαράλαμπε· καὶ ἀναλάμψας ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαιναν. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δορησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαράλαμπε τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημῶμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεοῦ τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Σεάνθρωπον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μαρία τό σπῆτιν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπαικότας εἰς χάρις, δεινῆς ἀπογοώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ Σιλιφειῶν· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτήρια, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώξεις τοὺς δούλους σου.

Ῥῆθ' δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ῥαῖς γένοαις, χρισθεῖς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας, καὶ καλλογαῖς ταύτης καταγλιᾶσαι, Χαράλαμπος τῶν ἀληθῶν, ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Δαιμόνων ἔρανα, τῆ σῆ συνέπεισας, Ἄλλοφρος ἀνδρεία, ναῦν αὐτοῦν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ καρτερίας ἀψευδοῦς, στήλην δεῖξας καὶ ὑποδειγμα.

Εἰς ὕψος αἴροντες, τὰς χεῖρας ἐνόοξες, οἱ τοῦ σκοτεινοῦ προστατὰι σου τὰς πλευράς, ἔξουν τοῖς ὄνυξι τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ, προξενούντες σοι ἀπολύτιν.

Θεοτοκίον

Τσχὺς καὶ ὕψους, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σου ἀνατείλας ὑπεροβῆ, Πᾶν ἄνθρωπον χρυσότιτος, καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραδόσεως.

Κανὼν δευτέρος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἀνεδέξάτ' σε, ὡς περ χρυσοπτερυγα πέλειαν, εἰς οὐρανόθεν σκηνώσεσι ἀνιπαμένον, αἰς ἀήτητον, αγωνιστὴν καὶ περιόδοον.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ Μάρτυς ἐνόοξες, πρὸ βημάτων ἕστης, τῶν παρανομούντων ἀδείμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐλευθέρως ἀνεκίρνας, Θεὸν τέλειον, φύσιν βροτῶν ἐνδυσάμενον.

Μέγας ὄντως ἀνεδέχθη, Σπασυρός καὶ πολυλόβος, ἡ τιμὴ Κάρρα, σου τοῦ ἀήτητου Χαράλαμπος, πολυποικίλους τὰς νόσους, τὴν πανήλην τε, ἀπελευθούσα, νόσον δυνάμις τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ἱμνήσωμεν, τὴν γεννησαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν Ἦλιον, τὴν ἐπεφάνιον πύλην τὴν εἰσάγχααν, τοὺς δοξάζοντας, ταύτην Θεοῦ εἰς βασιλεία.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ῥῆθ' ε'. Τῷ Σεῖφ φέγγει σου ἀγαθὲ.

Τῶν στερρώδεις, Μάρτυς Χριστοῦ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὅλῳ σώματι ἐνόοξες, τῶν ἔλων προσηλώσεσι, καρτερικώτατα.

Τὴν ἀλοχρίαν τῶν δικαίων, Λόγος ὁ συναναρχος Πατρί, ἐπανορθούμενος πάνσοφες, λόγον τοῖς ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυθῆναι τῶν δεσμιῶν σε, διαγορεύουσαι.

Τοῖς οὐδέλιτοις περονηθεῖς, ἔτρωσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ, τῶν γηγενῶν πολμητόρες, λόγγη τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, Σεῖφρον Ἄλλοφρος, καὶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Τῷ Σεῖφ φέγγει σα Ἄγαθῆ, τὴν ἐστικισμένην μου ψυχῆν, τοῖς ἠδοναῖς φωταγωγήσου, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ἰδήγησον, ἡ μόνη τὸν Σωτῆρα, Χριστὸν κηύσασα.

Κανὼν δευτέρος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξίστανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ Σεῖφ δόξῃ σου· σοὺ γὰρ πανσεβάσμιος ἡ Κάρρα, νόσους ἐλαύνει, διώκει δαίμονας, καὶ πᾶσι προστρέχουσι πιστοῖς, ἵασην χροῖζεται, καὶ κανὼν ἀπολύτωσην.

Σωμάτων νοσηματα, καὶ τῶν ψυχῶν Χαράλαμπος, παύονται τῆς Σεῖας κεφαλῆς σου, προσκυνουμένης, καὶ τιμωμένης σεπτῶς, Κροῖφός γὰρ δεσφάσθη ἡμῖν, ταύτην ἰατήριον, καὶ δεινὸν αὐτητήριον.

Εξέστησαν δαίμονες, καὶ Ἕλληνες οἱ ἄθλιοι, βλέποντες τὰς χεῖρας κεκοιμένας, καὶ κορυμαμένας τοῦ σπῆκτός σου δεινοῦ, Δουκός τοῦ παντόμου Ἐριστοῦ· σὺ δ' ὡς χριστομίμητος, τούτων αὐθις ὕψιακας.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος Πανάμωμος, Θεοῦ ὁ ἐνυπόστατος, ὡς περ μέτος ἐπὶ τὸν πόκον, ἐν τῇ γαστρί σου κατέβλεπεν ἄχροντες, καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἔτασε τῷ καύσωνι, ξηρανθεῖσαν τοῦ πτώματος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥῆθ' ς'. Τοῦ βίου τὴν Σάλασσαν.

Λαμπτήρ ἐχρημάτισας, τῷ τῶν ἄλλων σου φωτῇ, φωταγωγῶν τὰ πέρατα· ὁμολογεῖς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τυράννου ἐνάπιον, ἀλλοφρος Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ενθεοῦ πυρούμενος, ἀγκησέως πυρὶ, τῷ ἄρσισματὶ τῆς πίστεως, τῶν δυσσεδούντων ἔβσεσας τὴν πυρᾶν, Χριστοῦ τὰ Σαυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δεικνῶν ἀξιάγαστε.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀθανάτου τῆς σαρκὸς, Χαράλαμπος ἐνέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις, καὶ προσευχῆ, νεκροῦς ἐξανέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσι σε δοξάζαντα.

Θεοτοκίον.

Παθὼν με κλονούμενον, ἐναντίας προσδο-
λαῖς, Μῆτερ Θεοῦ στερέωσον, ὡς ἀπα-
θείας τέχασα τὴν πηγήν· πρὸς σέ γὰρ κατέ-
φυγον, τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταρύγιον.

Κανὼν δευτέρος.

Τὴν Σεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Τὴν Σεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούσας
έορτήν τοῦ παμμακάροσ, δεῦτε τὴν πάν-
τιμον, Κόραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν
δειῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα.

Πηγήν ἰσχύος ἔχουτες, τὴν κόραν τὴν σε-
πήν σου Χαραλάμπες, θερμὰ προστρέ-
γουμεν, ταύτη προσκυνῶντες μέροντες, καὶ τὸν
Θεὸν ἠμῶντες, τὸν σέ δεξάσαντα.

Μερίστη χάριν ἀπέληκας, Σεβέν ἀθλη-
τὰ γενναῖοτάτα, Μάρτυς Χαραλάμπες·
Κόραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἱματίων
κρήνη, παρῶς εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκόνησεν ἀ-
γνή Θεοτόκε, καὶ οὐ κατέβλεπε, τὴν
σὴν νηδὺν παμμακάροστε, ἐδρόσισε δὲ μάλλον,
καὶ κατεψάτισε.

Καταβασία: Τὴν Σεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦμος δ'. Ἐπεράνας σήμερον.

Θησαυρὸν πολυτιμῶν ἡ Εκκλησία, τὴν σὴν
Κόραν κέκτηται, Ἱερομάρτυς Ἀθλήτα,
τροπαιοφόρος Χαραλάμπες· οἷο καὶ χαίρει, τὸν
Κτίστην δεξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερεὸν ὀπίτην, καὶ Χριστοῦ στρα-
τιῶτην, καὶ μέγαν ἐν Μαρτυρίᾳ, Χαρα-
λάμπη τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημή-
σωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας
λαμπρῶς ἠγωνίσασα, καὶ τὴν ὁρθόδοξον Πί-
στιν τρανῶς ἀνεκράνεις, τὴν πλάνην τῶν εἰ-
δῶλων κατήργησε, βασιλεῖα παρουνομήσατον
ἤλαξες, καὶ τὴν κόραν ἐπηρήνη, χαίρων καὶ
ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληψε
παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, καὶ συμπόλι-
της Ἀγγέλων ἐγένετο. Ὅθεν ἡ Εκκλησία τῶν
Ὁρθόδοξων, τούτου τὴν πάντιμον Κόραν κη-
τασάζουμένη, καὶ εὐφημίαις καταστέφουσα,
καὶ πολλῶν δειῶν καὶ νόσων ἀπαλαττομέ-
νη, χαίρει τὸν Κτίστην δεξάζουσα.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Χαραλάμπες.

Στίχοι.

Κατεβιάθης, Χαραλάμπες, ἐκ ζήφου.
Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν Μιχουτέρων.
Τῆ δεκάτῃ, Χαραλάμπες, ἐὼν τριῆθης ἀπο-
λαμῶν.

Ο Ἅγιος Χαραλάμπης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς
βασιλείας Σεβήρου, καὶ Λουκιανοῦ ἡγε-
μονεύοντες ἐν Μαγνησίᾳ τῆ πόλει. Τῶν Χρι-
στιανῶν δὲ ἂν Ἱερῶς, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἀλη-
θείας διδάσκων, προστάξει τῶν Τυράνων,
τὴν ἰσρατικὴν στολήν ἐξεδύθη, εἴτα ἐξέλαχον
τὸ δέμα ὅλον τοῦ σώματος. Ἐπεὶ δὲ ἐβλίπεν
αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν καρτεροῦντα χάρις βασιάνοις,
Συμβλήεις, σκεπταίς ἡερῶν ἐπέχειρσσε ζέειν
τὸν Ἅγιον· καὶ παραυτικά ἐξέκόπησεν αἰ-
χρεῖς αὐτοῦ, καὶ ἀπρησθήσαν ἐν τῷ τοῦ
Μάρτυρος σώματι· προσευξάμενος δὲ ὁ Ἄ-
γιος, ἐποίησεν αὐτὸν ὕγιᾳ. Τούτο ἰδόντες οἱ
ὄμηιοι, Πορφυρίου καὶ Βάπτος, οὗτοι καλού-
μενοι κρησάστο τὰ εἰδῶλα, καὶ ἐπίστευσαν
τῷ Χριστῷ. Ὅμοιοὶ καὶ γυναῖκες τρεῖς, τὸν
παρασταμένῳ ἐκίσε· οὓς πάντας κρατήτας ὁ
Ἡγεμὼν, καὶ βασιάνοις καθυποβόλων, ἀνη-
λεῖς ἀπεκεφάλισεν· εἰ γὰρ καὶ ἰσθῆ, ἀλλ ὁ-
μῶς ἔμεινε τῆ ἀπιστίᾳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Βάπτος
καὶ Πορφυρίου, οἱ τιμωροῦντες τοῦ Ἁγίου Χα-
ραλάμπη, ζήπει τελειοῦνται.

Στίχ. Πορφυρίου καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ζήφου,
Ἀλλήσεως βάπτουσι κοινὴν πορφυραν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, αἱ πιστεύσασαι Ἄγιοι τρεῖς
γυναῖκες, ζήπει τελειοῦνται.

Στίχ. Τρεῖς γυναῖκες ἀρένωπούς μηνυεῖ,
Λόρον ἀριθμῶς, ὁ τρεῖς, ποδὸς τὸ ζήφος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μιχουτέρων
κ. Παρθένων, Ἐυναθᾶ, Οὐαλεντίνης, κ. Παύλου.

Στίχ. Εἰς ἀράβωνά παθόνης κόρας ὄνη,
Ὁ νυμφίος δίδωσι Σάρδος πρὸς φλόγη,
Ἐκεῖνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος,
Χριστὸ πάθα τοῦ ἄγχιον ἐπετιμαμένους.

Τούτων, ἡ μὲν Ἐυναθᾶ ὄρωμητο ἐκ τῆς Γα-
ζαίων χώρας· ἡ δὲ Οὐαλεντίνα ἐκ τῆς
Καισαρέων. Φιρμιλιανοῦ δὲ τοῦ Ἡγεμῶνος προ-
καθίσαντος, ὄρωται Ἐυναθᾶ ἡ γενναῖοτάτη
παθόνης· καὶ ἐρωτηθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν
Θεὸν εἶναι ὁμολογήσασα, σφοδρῶς μαρτύρεται,

ξύλω ἀναρτᾶται, τὰς πλευράς κατακρίνεται
πλήκτροις, οὐκ εἰς ἀπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις.
Ψ δὲ τιμία Οὐαλεντίνῃ, καὶ αὐτὴ παρθένος
οὐσα, καὶ τὸν πρακτομένῳ τῷ ὀμίῳ τῷ ἀ-
πάνθρωπον οὐκ ἐνεργήσασα, παρρησιάζεται·
καὶ αὐτίκα ζῆσιν κλεύεται, αὐτοῦ που πλη-
σίον παρὰ τῷ δικαστηρίῳ βωμοῦ εὐτρεπι-
σθέντος. Ὡς δὲ παρὰ τὸν βωμὸν ἤλθη, λαβὼν ἐπὶ
αὐτὸν γενναίως ἐνάλλεται, καὶ σὺν τῇ ἐπιχει-
μένῃ πυρᾷ καταστρέφει αὐτόν. Ὁ δὲ τύραννος
Συμβαθῆς, τοσαύτας κατὰ τῶν πλευρῶν ἐπι-
τίθειαι βραχάνους, ὅσας οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Καὶ
ἀπαγορεύσας ἀμφοτέρας, τὸν διὰ πυρὸς αὐ-
ταῖς φηρίζεται θάνατον.

Μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα παρήχθη Παῦ-
λος, καὶ πολλαῖς βρασάνοις προσομιλήσας, καὶ
ὑπεράνω πάντων τῆ τοῦ Χριστοῦ χάριτι γινόμε-
νος, τῇ τοῦ ζήρου καταδικάζεται τιμωρίᾳ.
Ὁ δὲ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ τὸν οὐοῦν-
των Πιστῶν ὑπερευζόμενος, δέχεται τὴν το-
μὴν, παραθεῖς Θεῷ τὸ αὐτοῦ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Ἀναστασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταν-
τινουπόλεως.

Στιχ. Ἀναστάσιος, τὸν θρόνον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξανασας, πρὸς τὸν Ὑψιστον τρέχει.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ζήνωνος.

Στιχ. Ζήνων καὶ τερπνὰ τῆς Ἐδέμ ζῶτῶν μόνα,
Εἰς τέρφιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

Οὗτος ὁ Ὁσίος Ζήνων, Κίσαρως μεν ἦν
τὸ γένος, τῆ πρὸς Καππαδοκίαν κειμέ-
νη, γονέων πλουσίων καὶ περιφανῶν. Κατεί-
λεκτο δὲ ταῖς στρατιώταις, ταῖς τὰ βασιλικὰ
οὐξέως διακομίζουσι γράμματα. Διανοήσας δὲ
τὸ ἄστατον καὶ ἐπικρον τοῦ βίου, τὴν στρα-
τιωτικὴν ἀποθέμενος ζῶσιν, ἐν ἐνὶ τῶν πολυαν-
δρείων (πολλὰ δὲ ἔχει τὸ τῆς Ἀγτιόχου παρα-
κείμενον ὄρος) εἰσῆλθε, τὴν φυγὴν ἐκκαθαίρων,
οὐ λύχον, οὐ κιβώτιον, οὐ τράπεζαν, οὐ στρα-
μνὴν ἔχων ἡ στραμνὴ δὲ ἦν αὐτοῦ σιβάς ἄρ-
των, ἐπὶ λίθῳ ἐστρωμένη· ἐσθῆς δὲ, ῥάκιος πα-
λαιῶν τροφῆ δὲ, εἰς ἄρτος, ἐπὶ οὗα γορηγνόμε-
νος ἡμέρας ὑπὸ φίλου τινός· τὸ δὲ ὕδωρ αὐτὸς
ἐαυτῷ πόρρωθεν ὑπεκόμιζεν. Οὗτος, ἐκ τούτων
τῶν πόνων, πολλὴν ἑσθὴν ἐσπασατο τὴν
χάριν· ἡ γὰρ καταδρομὴ τῶν Ἰσαύρων πολλὰς
σφαγὰς εἰς τοὺς τὴν ἀσκητικὴν μετιόντας πο-
λιτεῖαν ἐποίησεν· αὐτὸς δὲ εὐχῇ μόνῃ τὰς ἐκεί-

νων ἀπημάρωσεν ὄψεις. Οὐ πολὺν δὲ μετὰ
ταῦτα βιώσας, χρόνον, ἀπὸ τῶν καμμάτων πρὸς
τὴν ἐπουρανίῳ ἀπῆρε λῆξιν.

Ταῖς τῶν σάν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βρασάνοις, καὶ τῷ πυρὶ
λιπανόμενος, ἀθλοφόρος Χριστοῦ, ὡς γου-
σίον ὄβρυζότερος γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα,
ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Τὸν προσευχῶν σου τῇ δόξῃ, παρανομοῦ-
των ἡ κίμωνος, κατεσβεσθῆ σφέ, καὶ ἐρ-
ρυσθῆς μελωδῶν τῇ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ παρατάσει τῶν ἄλλων, δένδρον ἐφάνης
ὕψιμον, συστιάζων πιστοὺς, ἐκ φλογώ-
δας ἀμαστίας κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Η τὴν χάριν δεξαμένην, ἐν τῇ πονάγῃ
ἠνθῶν σου, Ἀγνὴ εὐσσομένης, τὴν καρ-
δίαν μου πληρώσον, τὸ καρπὲς διώκουσα,
τῶν παλῶν ἀειπαρθένε.

Κατὰ τὸν ἄνεπερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ανιμωμένε σε βιώντες· χαίροις ἐνδοξῆ,
Ἄμαρτος Χαράλαμπες· τὴν ζείαν κάραν
σου γὰρ, πῆν σὺ δεδάρησαι, ὡς κρήνην βρύα-
σαν, πλουτον ἄσυλον, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραι-
νόντα, τῶν πιστῶν σε δοξάζοντων.

Μεγαλύνονεν τοὺς ἄλλους σου Θεσπέσιε,
Μεγαλιμάρτυς Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶ-
νας τοὺς σοὺς· εἰδώλων σεβάσματα γὰρ κα-
ταθέβληκας, καὶ καθήργησας, τὴν τὸν δαιμό-
νων ἑπαρσιν, παναγίδιμε γενναίως.

Ως φωστὴρ ἀειδαμπεστάτος ἀνέτειλεν, ἡ-
μῖν ἡ Κἀρα σου, τῆς πλάνης τῆς ζοφε-
ρᾶς, κινδύνων καὶ θλίψεων ἡμᾶς ἐξείρουσα,
νοσημάτων τε, τῶν οὐβρίων ῥύεται, καὶ δω-
ρεῖται τὴν ὕγιαν. **Θεοτοκίον.**

Ανατέλλειν ὁ μέγας καὶ ἀνέπερος, Ἡ-
λιος πάντι βροταῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς,
καὶ πάντας ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τοὺς
κραυγάζοντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρ-
πὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβάσια. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὠδὴ η. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἐπιερίζουετος, τῶν
στιγμῶν τῇ κλλιε ἀφρίζουετος, τῇ
νικητικῇ, εὐπρεπῶς διαδοῆματι, κεκαλλωπι-
σμένος, Θεῷ παρέστῆς Μάρτυς.

Τῶν βασιάνων τὰ πλήθη οὐ κατεκαλύφαι, τὴν ἀνδρείαν σου Μάρτυς καὶ γενναϊότητα, ἢ τῶν δικαίων, οὐκ ἠμαύρωσεν ἐνστάσις, σοὺ τὴν λαμπρότατην, Θεόφρον καρτερίαν.

Ἰερῆς τε καὶ Μάρτυς ἀκαταγώνιστος, φρασιώτῃς γενναίος καὶ στυλῶς ἀσειστος, ἔρσισμα πιστῶν, ἀσεβείας ἀντίπαλος, ὄντως ἀνεδείχθης, Θεόφρον Ἀθληφόρε. **Θεοτοκίον.**

Ολιβείς ἐν γαστρὶ σου ἄψκσεν Ἀγχαντε, βεῦσαντας ἡμᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος· ὃν ὑπερφυόμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δευτέρος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Μέγας ἀρωγὸς τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ ῥύστης ἐκ τῶν κινδύνων ἀναδεδείχθης, πάνσοφε Χαράλαμπε· ὅτῃ καὶ γὰρ πάντοτε, πάντας τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ Κόρᾳ σου, καὶ λύσει, τὴν κακίαν αἰτουμένων, καὶ ὑπερφυόντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εστὴς ἐν στασίῳ τοῦ Σεθήρου, στερέμνιος οἰά προ ἀδάμας τις, στυλὸς τ' ἀπερίτρεπτος, ἐνδοξὸς Χαράλαμπε, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκλήρξας· Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὅλος, οὐχ ὑπέκλινας μάκαρ, ταῖς τῶν παλαμαίων Σωπειῶν Συμβόροις.

Λύσον τὰς σειράς μου τῶν παισιμάτων, ὑμνοῦντος τὴν Κόραν σου Χαράλαμπε, τὴν αἰετὴν πηγάδα σου ἕματα ἰσάως, ἀπλκτικημάτων ἀρετῶν ἐμοὶ δωροῦμενος, θεοῦς τε, ἀπολύτρωσιν νόσου, σὲ ὑμνολογῶντι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Ρόδῃν ἐν ἀκάνθαις εὐρηκίως σε, καὶ ἀνθος ἐν ταῖς κούραις τὸ πανεύσημον, κρίνον τε πανάσπιλον, Δέσποινα Θεόνυμφε, ὃ σὸς Νυμφίος ἀνθῆν ἐν σοὶ ἐκλάωσσε, καὶ κόσμον, εὐωδίασε πάντα, σὲ ὑπερφυόντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ Β'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Οὐ πῦρ, οὐ ζέφυρος, ἀλλ' οὐδὲ Σάνατος, οὐ διωγμὸς, οὐ Σλίθις, οὐ λιμὸς, οὐδὲ κινδυνός, οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια, ἴσχυσε τῆς ἀγάπης, ὄντως χωρίσαι σε, τοῦ πεποικῆτος, Ἀληθῆ ἀξιοθαύμαστε.

Εσμοῖς ὀνύχων, ταῖς τῆς νεκρώσεως, ἀποβαλῶν, χιτῶνας τοῖς στυλαῖς ταῖς ἐξ αἱματος, σεαντὸν Ἀθληφόρε ἐκόσμησας ὅθεν συνπαρόρση, Μάρτυς ἀήττητε, πάντων τῇ Δεσποτῇ, καὶ Θεῇ χαίρων περιστασια.

Χαρᾶς καὶ Ζείας ὄντως λαμπρότητος, παρεκτικῆ, ἢ μνήμη σου τῇ κόσμῳ ἀνέτειλε, τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα δαίκουσα, πάντας φωταγωγοῦσα ἢν εορτάζοντες, σχοίημεν παισιμάτων ἰλασμόν, ταῖς ἱερασίαις σου.

Θεοτοκίον.

Παθῶν κλυδώνιον συνταράσσει με, καὶ τῶν κακῶν βυθίζει τρικυμία Πανάμωμε, κυβερνήτην Χριστὸν ἢ κνήσασσα, χεῖρά μοι βοηθεῖας, ἔκτεινον σῶσαι με, μόνε προστασία τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Κανὼν δευτέρος. Ἄπας γηγενής.

Απαντες πιστοὶ, τῇ Κόρᾳ προσέλωμεν, τοῦ σεπτῆ Μάρτυρος· πάντων ὃ δεσπῶζων γὰρ, μεγίστην χάριν ταύτην παρέσχετο· ὅθεν ἐλαύνει δαίμονας, πανεὶ νοσήματα, καὶ δωρεῖται, πᾶσι τοῖς προσφάουσιν, ευεξίαν καὶ ῥώσιν καὶ ἔλεος.

Γῆ κ' οὐρανός, ἐξίσταται σήμερον, ἐπὶ τοῖς Σαύμασι, τοῦ Μεγαλομάρτυρος θαμνῶνων στίφη γὰρ ἐδοξάκονται, ἢ τοῖς νοσοῦσι δίδονται, ῥώσις τοῦ σώματος, καὶ λογισμῶς, νόσος καταπαύεται, τῇ προσφάουσῃ τῆς Κόρας σε ἐνδοξε.

Στώμεν εὐλαβᾶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ προσκυνήσωμεν, Κόραν τὴν σεβάσμιον, τὴν ὄντως Ζεῖαν κ' ἀξέπεινον, τὴν φοινιχθεῖσαν αἵματι, τοῦ Ζεῖου Μάρτυρος, καὶ τελοῦσαν, Σαύματα παράδοξα, ὡς στεφθεῖσαν χειρὶ Παντοκράτορος. **Θεοτοκίον.**

Υμνος παρ' ἡμῶν, προσδέχου Θεόνυμφε, Θεοχαρίτατε, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κ' τὴν σὴν χάριν ἀντιδεδώρησο, τοῖς εὐλαβᾶς σε μέλπουσιν, ἡμῖν τοῖς δούλοις σου· τὸν Χριστὸν· ὃς, ὃν ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἴλεων Κόρη ἀπέργασαι.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποσταλιῶν. Γυράλις ἀνυστίθιτε.

Ενέας πυρσευόμενος, τῇ πότῃ τοῦ Παντάνακτος, τὸν ὑπερέβηρον ὄρον, ἀνδρείως μάκαρ καθέλιες, καὶ τύρανιον ἀπάμβωπον, Σεθήρον τὸν παρόρσηνα, ἡλεγκῆς ὁ Χαράλαμπε, καὶ τὸν μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων Δεσποτῶν. **Θεοτοκίον.**

Μαρία καταρῶνι, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, φυλάττε σκέπε σοὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀπορώσε· κινδύνων τ' ἐξελού ἡμᾶς, τοὺς πᾶσι εὐρηκμυντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σοῖς πρεσβείαις χροαμένη, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἰσθῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ύμνος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες, δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν Κῆραν, κατασπάσαθε πάντες, τοῦ Θεοῦ Καραλάμπου, τὴν τὸν Χριστὸν, ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

Τοὶς οὐρανίους Ἀγγέλους, νῦν συνηριθμηταί, καὶ παρεστῶς· Τριαδὴ, τῇ Ἁγίᾳ τρισυμμάκῳ, αὐτὴν καθικατεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμῶντων σε, τὴν πανσεβάσμιον κῆραν, καὶ τῶν θειῶν, αἰτουμένην ἀπολυτρωσιν.

Λαμπροφανὴς ἢ πανέροτος ἀνατέλλουσα, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάση, ἡ πανέροτος μνήμη, τοῦ Θεοῦ Καραλάμπου· διὸ περ λαμπρῶς, ἐφορᾶζει κατέγχετα, τὴν πανσεβάσμιον κῆραν, τὴν τοῦ Χριστοῦ, οἷς Θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Δόξα, Ύμνος πλ. α'.

Ως περ ἀθάνατον πλῆρες, ἡ τιμία σου Κῆρα Θεοπέσιε, προήγεις, οἷν τε μύρον πολυτίμιον τὰ ἱάματα· τοὺς τε πιστοὺς εὐοδιάζει Σουμμάσις, καὶ τοὺς μετὰ πίστεως αὐτῇ προσιόντας, τῶν θειῶν πάντων ρύεται· τὴν δυσώδη τε πλάνην, καὶ νόσους παντοίας, καὶ τὴν πανῶλη λοιμικὴν καταπαύουσα, εὐρωστίαν δωρεῖται πάνσι, καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος. **Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται δὲ καὶ ἅγιον Ἐλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Δειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἡ γ'. καὶ γ'.

Ὁδῆ. Ὁ Ἀπόστολος·

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμού, κτλ.

Ζήτη τῆ κγ'. Οκτωβρίου.

Εὐαγγελίου κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ἡμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσινον αἰώνιον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἡ ἀντίφω τοῦ Ἱερομάρτυρος Καραλάμπου ἱεράσιμος Ἀκολουθία, νωτῆρα αὐθα, οὐχ εὑρίσκεται οὐδὲ ἐν ταῖς χειρογράφοις, οὐδὲ ἐν τοῖς τυπωμέναις Μηναίοις, μέχρι τοῦ 1755, ἅτινα ἔχουσι τὰ τρία μόνον προτὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τὸν πρῶτον Κανόνα.

Τῆ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια πέντε, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ύμνος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Εν τῇ ἀσκήσει βλασθήσας, Ὅσις Βλάσιε, Ἱερωνύμης δόξη, ὡς περ φρονίξ δικαιῶς, ἐξήνησας παμμάρκα, καρποῦς θεϊκοῦ, μαρτυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν εἰδῶλων καταλυτὴν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ποιμαντικῆς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χοιροστός, ἀθλητικῶς ἀγῶνας, υπομεινῶς γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων, στέρος λαΐῶν, ἐν εκατέρῳσι κοσμούμενος, δικαιοσύνην καὶ πόνοις ἀθλητικῆς· διὸ πρόσθευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεῖφ' ὁμολογεῖσαι γυγαίης, ζῆλον τῆς πίστεως, τοῖς ὑποτίμοις ἄλλοις, τῆς κληρῆς μαρτυρίας, ἐπέβησαν σὺν τέκνοις· Σαῦμα φοικτόν τὴν κερῶλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ νυμφεῖταισαν, ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κερῶλας ἐναπετεπλήθησαν.

Ως προσηλθέα σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε, καὶ λογικῶν Σρεμμάτων, καὶ ἀλόγων πασχόντων· πάντας γὰρ ἰσχύεις, Σερῶν Χριστοῦ, εὐεργετῆν καὶ ἰσθῶν πιστῶς· τὴν γὰρ τοῦ Πνεύματος χάριν πεπλουτηκῶς, θαυθεύεις τὰ Σουμάσια.

Χριστὸς τὸ ζῆνσοι παμμάρκα, καὶ τὸ Σαυεῖν ἀληθῶς, κέρδος ἐδείχθη πίσει, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, Βλάσιε Θεόφρον, ἐπεὶ δι' αὐτόν, προθυμῶτατα τέβηκας· καὶ σὺν αὐτῷ βασιλευεῖς διὰ παντός, εἰς ζῶην τὴν ἀτέλευτητον. **Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Επὶ τὴν σὴν εὐσπλαγγίαν, προστρέγω πάντοτε· ἐπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω, οἰκτιροῦνς καθ' ἑκάστην, ὑμῶν καὶ εὐλογῶν σε καὶ τὴν πολλήν, ἀνοχὴν ἐκκληττόμενος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ἐπὶ πάσι μου τοῖς κακοῖς, ἣν ἐνδείκνυται, Θεόνυμφε, **Ἡ Σταυροθετοκίον.**

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἄυον, ἡ ἄμωμος Παρθένη, Σρηνοδοῦσα εἶδα· Γλυκυτάτῳ μοι Τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παροδόξον Σάμα; πῶς ὁ κατέγχευ τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλου προσηλῶθης σαρκί;

Εάν δὲ τύχη ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἑξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν Σειῶν ἀρετῶν, φερωνύμιαι Βλάσιαι, ἐξήλυθας Δαυιτικῶς ὡς περ φοινῆ, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐπληθύνῃς τοῖς κατορθώμασιν· ὡς ἀμπέλος δὲ εὐθουόουσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῇ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου, τεμνόμενος βασάνων ποιναῖς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγῶνων σου, ἐδύστας ἡμῖν αἶνον νοπτόν, ἐξ οὗ πίνοντες εὐφροσύνας ἐνλίβυ, τὰς καρδίας πληρούμεθα· καὶ συμψῶνας συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημούμεν σε, αἰτούμενοι λαθεῖν διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς δούλας ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης.

Η Πανάργος ὡς εἶδε σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, Στραυροῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάρος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Σάββον, τὰ Σάββατα τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ὁς καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει τῶν Σειῶν ἰσχύῃ σου, γυναῖκας φιλοθείας ὑψηλείας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικούς, τὸ ἀσθενές τῆς φύσεως αὐτῶν ὀνύχῃ ἐν Χριστῷ μετ' αὐτῶν τὸν ὄρον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελείσας, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον παιδοῦς συναγάλλῃ, διπλῶ φερῶν τῆς Σειῆς ὁδὸς σερυννιζόμενος, καὶ ἐξαιτούμενος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Επιβραβία πανάγχαυτε, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταγλύψαι, ἢ τῶν σταγόνων κηλίπασα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνομιῆς τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσηύχουσαν· καὶ καταλύσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς ἀειζῶου προεδείας σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁς ἔώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττε-

το, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀναπέδικαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δεομαι, μὴ με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεύσον ἀναστήναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρώων μέτοχος, καὶ Ξρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρας θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήληθας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Βλάσιε· πρέσβυε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στεχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υἱοῖς κροτῶ σε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνας.

Ὁ Ἰσραὴλ.

Ὡσὶ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ασμα, ἀναπέμψωμεν λαοὶ, τῷ Θεομαρτῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι, τὸν Ἰσραὴλ ἀουλείας, ὡσὴν ἐπινίκιον, ἄδοντα καὶ βωῶντα· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Υμνοῖς, τὴν φωσφόρον καὶ σεπτήν, καὶ ἱεράν σου ἀλληλοῖν, ἀνευφημούντος πιστῶς, Χριστοῦ Ἱερομάρτυς, τὸν νοῦν μου καταύγασον, αἶγλη φαινεωτάτη, παρόρησιαν ἔχων πρὸς τὸν Κτίστην.

Μίαν, χαρακτηῆσιν ἐν τρισίν, ὁμολογῶν ὁσιότητα, πολυθείας ἀγλήν, ἀπῆλθας καὶ ὄρθρος, ἀνάγκων εὐσεβείαν, ὡσὴς Ἱερομάρτυς, τοῖς ἐν ζῴῃ πλάνης κρατουμένοις.

Νύκτα, ἀθείας ἀστραπαῖς, τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος, ἀπομειώσας φωστήρ, κοσμούμενος εἰδείχθης, Σαυμάτων λαμπρότητι, φέγγει τε μαρτυρίαι, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταυγάζεις.

Θεοτοκίον.

Ὁλην, καθαράν σε εὐρηκίς, ὁ καθαρός ἐσκλήνωσεν, ἐν τῇ νηοῦ σου, ἀγνὴ Παρθενομητορ, καὶ σαρξέγγονημάτις, δίχα τῆς ἀμαρτίας, ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

Ὡσὶ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εστερέωθῃ ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώθη, κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλάτυθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ αὐτοῦ.

Οὐ τὰς ἀκάθαρτας συμπληροῦναι τῶν τοῦ βίου, ἀπαύτως, βλάσει συμπλημάτων, σῆς προσβείας τῆ δρεαπῆν καθαίρονται, προστάτην σε προσκαλοῦμενοι.

Τῆ πρὸς τὸ θεῖον ἀναγεύσει ὀλιγωπότη, βασιάνων, ἡνεγκας τροκυριαν, ἐξιμένης τῆς σαρκὸς σου, ὡς περ πάσχοντος, ἐτέσου, σὺ διακειμενος.

Ὡς ἱεράρχης, ὡς ἀήτητος ἀλλοφύρος, ὡς θεῖα, δόξη ἡγλασιμένος, ἀκροτάτῳ ἐφετῶ νῦν παρίστασαι, προσβείων ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φανεῖσαν ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων, ὡς πάντων, οὐσαν ἀγιωτέραν, ἐν αἰνεῖσει γενναί μακαρίζουσαι, ἀνθρώπων Θεομακάριστε.

Κάθισα Ἡγία τ. 2. Τῆν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἐκπλαστίσας ὡς δένδρον πανευβαλές, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Ἱερουργέ, πολλῶν κατεφύτευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον καὶ ὡς κριὸς ποιμνίου, καλῶς ἠγασάμενος, δετμευθεὶς ἐσπάγης, Συσία γενόμενος, τῷ δι εὐσπλαγχνίαν, ὡς ἀρνίον σαζῆντι, καὶ γαίριον ἀνεθράμιας, πρὸς τὸν Πατέρα Βλάσει. Διὰ ταῦτα βοοῦμέν σοι. Ἡρέσθεις Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσον ὀδοησασθαί, τοῖς ἐσθάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνηκὴν σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ κόσμον Παρθένε τὸν κοσμιόν, καὶ ταγματῶν τῶν ἀσπυ καλλυπισμόν, ἐν κόσμῳ, ἐκύησας, τὸν τοῦ κόσμου Κοσμητορα· πρὸ γὰρ τούτου Κόρη, ὑπῆρχον ἀκάθαρτα, τῶν βροτῶν μὴ βλέπει, δυναμένων τὸν Κύριον ὄλεν ἀμφοτέρων, κοσμιότης κοσμία, ἀράθης Μαρθόβει, κοσμιότατι Τόκῳ σου· τὸν γὰρ κόσμον ἐκόσμησας, κόσμῳ τῷ ἀρχαίῳ δι αὐτοῦ· καὶ Ἀγγέλων πάντα τὸν διακόσμον, κατακοσμίεις ὑπερκάλως, ἐν σοὶ κοσμοσωτήριε (').

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἠ Ἀμνὸς Θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλααζε δακρυόουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν

κόσμος ἀγῆλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὄρασις σου τὴν σταύρωσιν, ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, Θεῖ ὑπερόγαθῃ, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκδοῦσωμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων ὄωρησαι τὴν ἀφῆσιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ πατήματα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εξ ὄρου κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, μέλλοντος σαρκουθῆαι, τῆς μηνῆς Θεοτοκίου, Θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγηι σου τὴν δύναμιν.

Εχων τὴν ψυχὴν, ἀυλῶ φωταυγίῃ, Μάρτυς καὶ ποιμῆν, παιδοῦς ἀνυμνωμένην, δικαστικὴν πρὸ βημάτων ἐσθης ἀνδρείας, ὀμοκλήων Θεῷ τὴν σάκωσιν.

Μύστης Ἱερῶν, καὶ Μάστως στεφανόρος, καὶ ἀληθείας ἐροαίωμα ἐγνωρίσθη, τῇ Ἐκκλησίᾳ Μάστως Βλάσει.

Αρνας λογικῶς ἐποιμνας ὀσίως· ὄψμα σε δεκτῶν, προτήγῃς τῷ Δεσπότη, ὀλοκρυτομένην ἀνδραῖ μακρυρίου, ἱερομύστα παυσεβάσιμει.

Ρήσει σε σοφῶν, χειλέων ἀπεφράγη, χεῖλη πικρῶν, λαλοῦντα βλασφημίαν, εἰς τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, Ἱεροκήρυξ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε καινόν, προείδεν ὁ Προφήτης, ἐχόντα Θεοῦ, τὸν Λόγον γεγραμμένον, τὸν διαφροῦζάντα Κόρη τῆς ἀμαρτίας, τῶν προπατόρων τὸ χειροῦγρανον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ζῶρον τῆς ψυχῆς μου, διασκέδασον· φατοδοτα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ ὀρησαί μοι τὸ φῶς, τῶν προσταγμάτων σου Λόγε, ἵνα ὀρθοῖζων δοξάζω σε.

Υπέμεινας ἀνδρείας, τῆς σαρκὸς τὰς αἰκλήσεις ἀνιδίμα, ἐν τῷ θειῶς τραυματίζεσθαι, τὴν πλάνην τραυματίζων, καὶ καταράσων ἐχθρῶν, τῆ πρὸς Θεὸν ἀνυψώσει, Ποιμῆν ἀξιάγαστε.

Σταυροῦ τὸν προσπαγέντα, ἐν τῷ πάθει σου Σεικονίζων Μακάριε, τὰς τῆς σαρκὸς ἀληθόδνας, ὑπέφερες γενναίως, καὶ νικητῆς γενοῦνός, συνηριθμῆθης ἀξίως, Μαρτύρων φρατεύμασιν.

(') Τὰ περὶ τοῦ τέλε τοῦ Τροπικίου τούτου, παραχρησάμενοι ὡς μεταφραστικῶν ἀνεκτῶ ἐπὶ τὸ ὀλοκρυτόν, ὡς προσβείας τοῦς ἡσῶν λέξων, ὑπερκάλως, ἡρεθῆσας καὶ αὐτῶς ἐκ τῶν Ἐγγύλων (Μ. Βασιλείου ἐκ τῆς Πνευματικῆς (Εὐαγ. Ε.Α. Ἐργασίας ἐκ πρῶτου ἀδῶν) τὸν γὰρ κόσμον τῷ κόσμῳ, δι αὐτοῦ τῷ ἀρχαίῳ κοσμίῳ, καὶ Ἀγγέλων πάντα τὸν διακόσμον, ἐν σοὶ κατακοσμίεις κοσμοσωτήριε.

Ενθὲς πεποιθήσει, προσευχῶν σου μάλιστα ἤθηρα συνάψασας, ἀποβαλέσθαι τὴν θήραν, ἣν ἀδικῶς συνέσχε, πιστοῦ γυναιίου πλήρῶν, συμπαθέστατη καρδίᾳ, τὴν αἰτησιν Βλασίου.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Μαρία, τὴν θεώτασαν τῶν ἀνθρώπων τὸ σῶμα, τῆ ὑπέρου σου λοχείᾳ, καὶ ἀναπλάσασαν καταφθαρέντας ἡμᾶς, καὶ συντριβέντας ἀπάτη, τοῦ ὄφρω Πάναγμε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθῶν τῶν κακῶν,
• ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
• ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συνήλιθές σοι γράος, ἀσπίτων γυναιῶν αἰδίμει· ῥοσθεῖσαι γὰρ τοῦ Σταυροῦ, δύναμει συνέτριψαν, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κεφαλήν καὶ νίκης, ἀνεπλέξαντο διάδημα.

Ερρόσθη τὸ ἀσθενές, Θεοῦ δύναμει καὶ χάριτι· ἰδοὺ γὰρ νεανικῶς, γυναικίως ἠρίστευσαν, τὸν ἔριν πατήσασαι, τὸν ποτέ τὴν Εὐάν, Παραδείσου ἐξοικίσαντα.

Βυσίσασαι ποτηρῶν, δαυμῶν ἄβυχα ζῶα, ἐπουρανία γού, κειμήλια ἐμφύχα, ἐαυτὰς προσήγατε, καὶ τῶν πρωτοτάκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνετε.

Θεοτοκίον.

Ο θρόνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουβίμ ὁ ὑπερρεος, νεφέλη ἡ τοῦ φωτός, ψυχῆς μετὰ θυμῶτα, Παναγία φάτισον, καὶ πάλιν ἀγγέλιος, τὴν καρδίαν μου κληρίσον.

Κοντάκιον. Πῶς β. Τὰ ἄνω ζήτων.

Ο θεὸς βλαστός, τὸ ἄλλος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλήμα τὸ πολύφορον, θεοφόρε Βλάσιε, τοῦ ἐν πίστει τελούντας τὴν μνήμην σου, ευφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ρώμη Θεοῦ ἐνισχυθεῖς, ὦ θεοφρον, ὡς ἱερός ἱεράργης καὶ λειτουργός αὐτοῦ, ἐν πράξει θεῖαις ἀναδεδείξει· τῶν Ἀθλοφόρων ἐν ταῖς χορείαις ἀθλοφόρος ὠρώθης καὶ στεφανίτης· τῆς Ἀαρῶν υπερήρθης θυσίας, ὡς μύστης Χριστοῦ· σὺν Ἄβελ αἶμα τὸ θεῖον ἀνακαράξει Θεῷ τὴν σφαγὴν σου· καὶ θρόνον θεῖόν τοῦ κτίσαντος παρεστώεις, σὺν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάτουρος Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας.

Στίχοι.

Ἄλιμον Βλάσιος ἐκκοπέεις διὰ ξίφους,
Ἀλγούσι λαίμοιοι ρευμάτων εἶργει βλάβας.

Ἐνδεκάτη Βλασίου τάμεν αὐχένα χαλκός ἀτειρής.

Οὗτος ἦν, κατὰ τοὺς χρόνους Δικινίου τοῦ Βασιλέως, Ἐπίσκοπος Σεβαστείας, οἰκῶν ἐν τινι τῶν κατ' ἄρος σπηλαίων· ἐν ᾧ τὰ ἄγρια τῶν ζῶων ἐξημεροῦμενα διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Ἁγίου, χειροῆθι ἐφαινοντο. Ὦν δὲ καὶ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ἐμπειρος, πολλάς ἰάσεις ἐπέτελει, τὴν τῶν θανάτων ἐνεργείαν παρὰ Κυρίου λαθῶν. Οὗτος κατασχέθει, ἠχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀγριολάου, καὶ ὁμολόγησας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τύπτεται ῥάβδοις, καὶ ἀνασπείθει ζέεται. Εἶτα, ἀκαρομένη ἐν τῇ φυλακῇ, κηλοῦθησαν αὐτῷ γυναικίως ἑπτὰ, αἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν, Θεὸν τὸν Χριστὸν εἶναι ὁμολογήσασαι. Ὁ δὲ Ἅγιος Βλάσιος, τῇ βυθῇ τῆς λίμνης βληθείς, ζῆπει τὴν κεφαλὴν ἀπετημήτη μετὰ τῶν δύο βρεφῶν, τῶν ὄντων ἐν τῇ φυλακῇ.

Ἀέγεται δὲ, ὅτι οὗτος ἦν ὁ τῆ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Εὐφρατίου διατάξει ἐπιτροπεύσας, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας, καθάπου καὶ ἐν παλαιῷ ὑφάσματι εὐρηται εἰκονισμένος ὁ Ἅγιος Βλάσιος, ἰστάμενος μέσον τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων, ἐγγιστοὺς τοῦ Ἁγίου Εὐστρατίου, καὶ δεχόμενος ἐκ χειρὸς τούτου τὸν τομὸν τῆς διατάξεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ αὐτοῦ Μαρτυρίᾳ, τῇ οὐτι πλησίον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλιππίου, ἐν τοῖς Μιλιτιάδου.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο παῖδες, οἱ συναξήσαντες τῷ Ἁγίῳ Βλασίῳ μετὰ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν, ζῆπει τελειοῦνται.

Στίχ. Βαβαὶ τοσαύτης παιδιῶν εὐθαρσίας!

Σπυδουσιν ἄμφω, ποῖον ἐκτριπῆ φλόσαν.

Κτείνει γυναικίως ἑπτὰ ἀσπῆτας τὸ ξίφος,
Οὐ τῇ γυναικῶν συσχεθίσεις δεῖλια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ λιφάνου τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίῳ Προδρόμου.

Στιχ. Φανείς ὁ νεκρός γέθεν ὁ Γαλαρῖον,
Ταῖς ζωῆς πιστοῖς ἄθλων βλάσει χάριν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Θεοδόσιας τῆς Βασι-
λισσῆς, τῆς ποιήσατος τὴν Ὁρθόδοξίαν.

Στιχ. Θεοδώρων, Ἀνασσαυ ἐυσεβειστῆτων.
Χριστός Βασιλεὺς ἀγιῶ Θεῶν στέφανος.

Αὕτη ἐγένετο γυνὴ Θεοφίλου τοῦ Βασιλείου
τοῦ Εἰκονομάχου· οὐκ ἦν δὲ αἰρετικὴ,
ὡς περὶ ὁ ταύτης ἀνὴρ. Ἐκείνος μὲν γὰρ τὸν
Ἄγιον Μεθόδιον, τὸν Πατριάρχον Κωνσταντι-
νουπόλεως, ἐξώρισεν, αὐτὸν ἐκείνου δὲ προσεδίκα-
τε, Ἰωάννην τὸν Δεκανόμαντιν, καὶ τὰς ἁγίας
Εἰκόνας κατέκαυσεν. Αὕτη δέ, εἰ καὶ κενερός
οὐκ ἐτόλμα ποικνεῖν τῷ ἁγίᾳ Εἰκόνας,
οἷμα εἶχεν αὐτὰς κικουμένους εἰς τὸν κοιτώ-
να αὐτῆς, καὶ τῇ νυκτὶ ἱστατο προσευχόμενη,
καὶ παρακαλοῦσα τὸν Θεόν, ἵνα ποιητῆ εἶλεος
μετὰ τῶν Ὁρθόδοξων. Ἐγέννησε δὲ υἱόν, ὀνό-
ματι **Μιχαὴλ**, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν Ὁρθό-
δοξίαν. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίην τοῦ ἀνδρός
αὐτῆς, εὐθέως ἤγαγε τὸν Ἄγιον Μεθόδιον, καὶ
συνήλθοις τῶν ἱερῶν Σύνοδων, καὶ ἀνελεμάτι-
σε τοὺς Εἰκονομάχους, καὶ τὸν Ἰωάννην κα-
τέβηθεσε τοῦ Ἔθρου, καὶ τὰς ἁγίας Εἰκόνας
εἰσήγαγεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Εἶτα ἐτελεύτη-
σε, καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν τῇ υἱῷ αὐτῆς
Μιχαὴλ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

- Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμνος, πυρὶ φλογίζο-
• μένη, ἐδρασιζέτα πνευματῆ, Θεοῦ ἐπι-
• στασία· οἱ Πατέρες δὲ ἐβάλλον· Εὐλογητός
• ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμοῦ Θεοῦ ἐμπλεῖν, κτησάμενος καρ-
δία, ἀπροσκόπως παρέδραμες, προσ-
κόμματα τῆς πλάνης, ἐχθρῶν διαβήματα,
ὑποκαίσεις· σοφῆ, τῇ παρουσίᾳ σου.

Ραντισμῷ τῶν αἱμάτων σου, πλάνης φλόξ
ἀπεσβέσθη· τῇ ἐλλάμψει τῶν λόγων σου,
ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, κραυγάζουσα Βλάσιε· Εὐ-
λογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ σκιάς, οὐκ αἰνίγματι, ὃν ἐπόθησας
βλέπεις, πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον,
λυθέντων τῶν ἐσόπτρων· καὶ μέλειε γηθόμε-
λος· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμαῖ κρατιθέντα με, Παρθένε ἀμ-
λείας, ἀμαστίας κατέλαβεν, ὕπνος θα-

νατφόρος· διὸ μετανοῶ με, πρὸς ζωφόρον
αὐγῆν, Ἄγνη ἐξέγειρον.

Ὠδὴ κ. Ὁ Εἰρμός.

- Ὁ στεργάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα Χριστέ,
• ὁ τίβεις θαλάσση ὄριον φάμιον, καὶ
• συνέχει τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὲ δοξάζει
• Σελήνη, σὲ ποσφέρει ὕμνον πάσα κτίσις,
• ὡς Δευτερογῶ καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως κοῖος ἐβελόθυτος, ὡς ἱερεῖον δεκτόν, ὡς
ἀμνός ἄκακος χαίρων προσήχθης, τῷ
τυθέντι ἀμνῷ, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν, καὶ Μαρτύ-
ρων συνήχθης, ἐμψύρει μέλιπον σὺν Ἄγγε-
λοις, τὴν ἱερωτάτην Παμμάχρον ὑμνήδων.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου, ἀποσφραγῖς
Σύβου, ἀβείας Μαρτύς ἐβλάσας κόσμῳ,
καμάτων κρηνοῦ, καύοντας καύσωνας, παθη-
μάτων παντοίων, καὶ ἐν πίστει σοι καταφευ-
γόντων, καὶ ὑπερυδούντων Χριστοῦ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Οὐκ ἀνοούμεθα Κύριον, τὸν ἐπὶ πάντων
Θεόν, ἱερῶν γυναικῶν χορός ἐβόα, ὁ μα-
κροῦς· ὄλεν ἐξομῶν, καὶ πυρὶ ὀμιλοῦσαι, καὶ
σιδῶσα κάρας ἐκτιμῶνσαι, ἐχαίρων ὑμνοῦται
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ισράηλ σὲ προήγαγεν, Παρθενότητος φωναί,
ἔσομένην Κόρη τοῦ Πιπιτοῦ σου, ὑπὲρ φύ-
σιν τροφόν, γέννησιν ἄρρητον, ὡς καὶ σύλλη-
θον ξένην κεκτημένην· ὄλεν σε ὑμνοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ σ. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν προδηθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
• ἐν πυρὶ καὶ βῆσφ, τόκον τὸν τῆς Ἄει-
• παρένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
• ὕμνοις ἀσπρήτοις μεγαλύνωμεν.

Ως ὑπερφυεῖς κλίμακι τῷ αἵματι Μαρτύς,
ἐπίβας τὰς ἀνα, μονὰς κατέλαβες ὠραῖος,
ἀρχαίως ἀποδειχθεῖς τῶν ἀγώνων, καὶ τῷ
στεφοδότη σου παρίστασαι.

Σὲ τὸν φωταυγῆ Ἥλιον ποθοῦσαι γυναῖκες,
καὶ τῶν ἡδυνῶν, Χριστέ ὀσφρανεῖσαι
σου μύρων, διὰ πάθους τὸ σὺν εἰκόντων πά-
θος, καὶ τῆς ἀφραρισίας ἠξιώθησαν.

Ημεροσφῆς ὡς ἀστήρ ταῖς ἀνω χορείαις,
ἠαυλιζόμενος Βλάσιε, τὴν φασφορον σου
μνήμη, τοὺς γεραίροντας ζοφρῶν ἐγγλημά-
των, ῥύσαι ταῖς προσβίαις σου δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Χριστὸν τὸν διακρα-
τοῦντα, οἰκουμένην πάσαν, χειρὶ ἄγνη

Παρθενομήτορ, ὃν ἰκετεύεω ὡς Υἱόν σου ἔξ Κτίστων, σώσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Μαρτύρων σε ὠραίσμα, Ἰερῶν τὸ κλέος, γινώσκωμεν πανόλκιε, Βλάσιε Ἰσραήρα, ὡς ἕμα γὰρ προσήνεμας, σεαυτὸν καὶ τέθεισαι, τῷ διὰ σὲ εἰς Ἑσπρίαν, ἐκουσίως ἐλθόντι, ἀγαθότητι ἀφράστῃ, καὶ βουλήσει ἀρέστη.

Ἐπερον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθόμεν.

Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν Ἰσραήρα, καὶ Μάρτυρα ἐδόξατε, Βλάσιον, ὃν τιμῶντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱεράν πανήγυριν ἐπέτελούντες, ἀμαρτιῶν λυτρούμεθα, ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις. **Θεοτοκίον.**

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόσθεν παραβάσει, Θεὸς ὁ πλατουργήσας με, ποῦ τὴν ἀφήρον μήτραν, ὑπέδω ἄχραντε Κόρη· καὶ λαβὼν με ἐπ' ὤμων, εἰς οὐρανούς ἀνύψωσε, συνεθοῖα τιμήσας, τῇ Πατρικῇ· οὐ τὴν ἀνυπερβλήτον εὐσπλαγγίαν, καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἁγίων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς συνήθεις, καὶ Ἀπολυταίς.

Τῆ ἱβ' τοῦ αὐτοῦ μηνος.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Φάλλομεν τέσσαρα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενῆτον ἐν Μάρτυσιν.

Μελετήσας μακάριε, Ἰσραήρα Μελετίε, νόμον τῶν σωτήριον, καθὼς γεγραπται, ζῆλον ἐδείχθης ἐν ὕδατι, ἀσκήσεως καίμενον, καὶ καρποῦ τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον χάριτι, τῷ φωτίσαντος, τὴν ἐρήν ψυχῆν σου καὶ παντοῦ, δεκτικὴν ἐργασμιέμου, πνευματικῶν ἐπιλάμφων.

Ἐραιθῆσαν πάνσοφε, γραφικῶς σιαγόνες σου, ὡς τρυγόνες, στέργουσαι, τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν τροφὴν διαπύουσαι, ἐρέσει Μελετίε, τῆς τρυφῆς τῆς νοστής· ἢ Χριστὸς σοι χαρίζεται, προσδεξάμενος, τοὺς πολλούς

σου ἀγῶνας καὶ τὸν ζῆλον, τὸν διάπυρον, ὃν ἔσχεις, προκινουμένου τῆς πίστεως.

Εγκρατεία ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ παθῶν Μελετίε, κατεκράτησας· καὶ ἀπαθείας λαμπρότητι, σεαυτὸν ἐφραίδυνας, καὶ ἀγῶας καὶ καθαρῶς, τῷ Χριστῷ ἱερούργησας· ὃν ἰκετεύεω, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελούντας, τὴν αἰσιδέεσαστον μνήμην σου.

Τῆ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθῆναι τὸν ἄσαρκα, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, Λόγον πάνσοφε, διχα τροπῆς καὶ συγγυτικῆς, σοφῶς ἐδογματίσας· ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται, εἰς ὑπόρχων, ἀδικίαις τῶ ὄντι, τοῦτο κακῆτον νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν θαλάσῃ με πλύνοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθευδόντα περιφρούρησον· ἐπαγγυποῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου Πανάμωμε, καὶ εὐδοκῶν ποιῆν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα· ὅπως εὐρομαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίᾳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ἢ προσευχῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἁγνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ζυλοῦ ὡς ἐδίδεξεν, ἢ Ἄμνος ἢ τέσσαρα ἐποδύρατο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότετε, πῶς ἐν ζυλῷ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρέθης Μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σε Λόγε προσηλῶθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας; Δέσποτα;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυταίς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀχοστιχίς.

Τοὺς σοὺς ἐπαίους ἐξυφαίνω, παμμάκαρ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρικός.

- **Α**ρματηλάτην Φωρῶ ἐδύβισε, τερατεργουσα ποτὲ, Μωσαϊκῇ ῥάβδῳ, σταυροτύπως πλῆξασα, καὶ διελούσα θαλάσσαν,
- Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, περὶν ὁδίτην διέσωσεν,
- ἅμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τῷ φωτοδότη παρεστῶς ὀλέφωτος, φωτὶ τῆς γνώσεως, τὸ ζεφερόν ἔμμα, τῆς ψυ-

χῆς μου φώτισον, καὶ τὴν ἀγλήν ἀπέλασον, τῶν παθῶν σοῖς πρεσβείαις· ὡς Ἱεράρχης γὰρ Ὅσιε, ἔχεις παρόρησιαν Μελέτιε.

Ο ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς καλῆμενος, ὁ συναϊδῖος, καὶ συμφωνῆς Λόγος, τῷ τε κεντὶ κήρυκα, τῆς ἐκνυτοῦ Θεότητος, προχειρίζεται μόνος, ὡς Ἀποστόλων ὁμότροπον, σὲ νῦν Θεσφόρε Μελέτιε.

Υπὸ τῆς Ζείας φωτισθεὶς ἐλάμβανες, τὸν ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς, μονογενῆ Λόγον, ἀκτιστον αἰώνιον, Θεολογῆσας Ὅσιε, τοὺς Ἀρείου συμμάχους, ὁμόφρονάς τε συνέχεας, Ζεῖα πανευχίαις φραξάμενος. **Θεοδοκίον.**

Σεσαρκωμένον Παναγία τέτοκας, τὸν πρῶτον αἰώματος, Σεαρχικὸν Λόγον· μόνη ἐξ αἰῶνος γὰρ, ἀκτίσι καθαρότητος, παρθενίας τε κάλλει, καὶ παναγιόμοις χαρίσμασι, πέφνησας ἀξία Παναμίωμε.

Ὤδη γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὕδατιν· ἑώρασας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστῆ, τῶν ἐντολῶν σου στήριζον, ὅτι σοὶ ἐστὶ πλήν σου, Ἁγίος μόνε Φιλάνθρωπε.

Στερεώτεραν τὴν ψυχῆν, ἀδάμαντος κεκτημένον, τὸ σαθεόν σὺ τῆς αἰρέσεως δόγμα, εὐσεβείας πυρσώθεις, πανόθεις κατέπαυσας· διόπιττόλι σε πάντες, ἄνους Θεσφόρον δοξάζομεν.

Ο μωιθεὶς δι' ἀρετῶν, τοῦ τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλοις, τὴν ἐλείπων ἀνθρώπιαν καὶ θρόνον, ἐκλήρωσας προφανῶς, Μελέτιε πανένδοξε, Ὁρθοδοξίας στυλός, καὶ εὐσεβείας γενόμενος.

Υιοθετούμενος Θεῷ, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, οὐ κατήγαγες εἰς κτίσιν ἀφρόνως, ἀλλ' ἐδοξάσας Πατρὶ, συνἀναρχον καὶ συνθρόνον, Δημιουργὸν καὶ Κτίστην, τῶν γεγονότων Θεοληπτε. **Θεοδοκίον.**

Σὺ τὴν ἀγίαν ὁ Θεός, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομητορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωπφόροις πάθουσιν· ὅθεν σε σωτηρίας, πύλαν Παρθένε γινώσκομεν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μελετήσας ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου Πάτερ σοφῆ, ὡς ξύλον κητάκαρπον, ἐφ' ὕδατων τοῦ Πνεύματος, φυτευθὲν ὠράθης· διό ἱεράτευσας, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως, Ἀρείου τὸ ἄθεον, καὶ τοῦ Σακελλίου, τὸν κηκόδοξον τρόπον, σαφῶς βδελυξάμενος, ὀρθο-

δόξῃ φρονήματι, Ἱεράρχα Μελέτιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισι δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῃ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. **Δόξα. Ὁμοιον.**

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου καταμαθῶν, καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου ἀποβαλὼν, πᾶσιν ἀνεκλήρουξας, τὸν τῆς χάριτος λόγον· καὶ τῶν ψυχῶν τὰς πλάκας, κατεύσας τῇ γλώττῃ σου, ἐν αὐταῖς ἐχάραξας, τὰ Ζεῖα διδάγματα· ὅθεν καὶ τοῦ γνόφου, διαβάς τὴν νεφέλην, κηλυπτόμενος σώματι, ἀναλάμπεις τῷ πνεύματι, Ἱεράρχα Μελέτιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισι δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῃ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ο τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητῆς, ἐξ ἀχαράντου σε μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἐδείξε, τὴν ἀνθρώπων Παναμίωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμοῦ πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κηλάσεως, τῆς ἐκείσε δεόμεθα, καὶ ἐν πίστει βρωμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δόξῆται πᾶσι Κόρη ἄφεισι, τοῖς εὐσεβῶν προσιοῦσι, τῇ σκέπῃ τῇ Ζεῖα σου.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον.

Ο φαιρόν ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχείαν ἀναλάβων, μόνε ἀναμάρτατε, ὑπεράγαξέ Κύριε, τοῦ θανάτου εὐσπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας· ὅθεν Ζωοδότῃ, τὴν πεσοῦσαν ψυχῆν με, οἰκτιρήσον δέομαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, δικαιοκρίτῃ φιλάνθρωπε· καὶ δός μοι ὡ πανοικτίρμον Θεῆ, τῶν πταισμάτων ἄφεισι ὡς εὐσπλαγχνος· ὅτι μόνος ὑπάρχεις, φύσει ἀναμάρτητος.

Ὤδη δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε σὺ με καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικεύς, κόλπος· μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Επιφανῶς, Ἱερομύστα διέπρεψας, τὸν τοῦ Πέτρου, θρόνον κληρωσάμενος, τοῦ πρωτοργῶς, παρὰ τοῦ Χριστοῦ, χειροτονηθέντος· οὐ καὶ τὸν τρόπον ἐξήλσας, Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος, τὸν Σωτήρα δοξάζων, διδαχαῖς ταῖς ἐκείνου ἐπόμενος.

Παντοδαποί, κεκοσμημένας χάρισμασι, Μοναρχίας, κήρυξ ἔχρημάτισας, τῆς ἐν Πατρὶ καὶ μονογενεῖ, Λόγῳ νοουμένης, καὶ Θεῷ Πνεύματι πάνσφω· Μονάδα γὰρ οὐσίας, ἐν Τριάδι προσώπων, ὕψιστων ἐδίδαξας Ὅσιε.

Ανακραθείς, κάλλι τῷ πρώτῳ Θεσπέσιε, καὶ τῇ αἴγλῃ, τοῦτο συμμορφούμενος, καὶ ποιηθεὶς Σειαίς ἀστραπαῖς, κατὰ μετουσίαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς δευτέρον, ἐγένου Θεοφάντορ, φωτισμὸν εὐσεβείας, ἀνακραίνων τοῖς πίστει προστρέχουσιν.

Γνα μορφήν, τὴν κεχωσμένην τοῖς πάθεσιν, ἐκλήθης, πλουτῶ ἀγαθότητος, Παρθενικήν, ἀκίνας ἠδὺν, ἐξ ἧς ἡ Σοφία, Θεοῦ ναὸν ἀκαλόγησας· δι' οὗ συναναστράφης, τοῖς ἀνθρώποις Οἰκτιρμῶν, καὶ διέσωσας κόσμου τὰ πέρατα.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

- **Γ**να τί με ἀπάσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
- τὸ φῶς τὸ αὐτοῦ, καὶ ἐάλυψέ με, τὸ
- ἀλλότριον σκότος τὸν δειλιαν; ἀλλ' ἐπίφρε-
- φόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
- τὰς ἰδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νεμομένης ἐκτόπος, πάντα τῆς αἵρέσεως τῆς κακοδαίμονος, ὑπερήχας Πάτερ, εὐγενεῖα ψυχῆς καὶ φαιρότητι, καὶ παρὰ γνώμη, καὶ σταθερᾷ Θεοσεβείᾳ, Θεοφάντορ παμμακάρι Μελέτιε.

Ολικαῖς προθυμίαις, τοὺς Ἀρειανόφρονας καταστρεφάμενος, ὀρθοδόξῳ πίστει, Θεοφῶρε τὸ κράτος ἐκύρωσας, ἐν Τριάδι ἕνα, Θεὸν ἦρην ἀνακηρύττων, παμμακάριστε Πάτερ Μελέτιε.

Υπερβίου Τριάδος, μύστης ἐχρημάτισας παναληθίστατος, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, ὁμοούσιον σέβων καὶ σύμβρονον, καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ὁμοῦς Πατρὶ καὶ Λόγῳ, πανσεβάσμιε Πάτερ Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Στρατηγίαι τῶν ἄνω, Πάναγνε Δυναμίεων σέ μακαρίζουσι, γενεαὶ δὲ πάσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι· διὰ σοῦ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανίοις, συναφθέντες ὕμνουμεν τὸν τόκον σου.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

- **Γ**λάσθητι μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνο-
- μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
- νάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
- ἐπάκουσάν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Εξήρανας ποταμούς, Θεόφρον τὼς τῆς αἵρέσεως· ἠνέρεξας δὲ πηγὰς, δογματικῶν ὀρθότητος, ἀήττητος πρόμαχος, τῆς Ὀρθοδοξίας, γενοῶς ὁ παμμακάριστε.

Ερήρανας τὸ Δολερόν, Ἀρείου ρείθρον καὶ ἄλθρον, καθήρδεντας θαψιλῶς, τῆς χάριτος νάμασι, πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὐπρέπειαν ἐδότησας.

Υπάροχον διακρηπῆς, ἐνθεῖς ἐπιτηδεύμασιν, ἐγένου περιφανῆς, Πάτερ πρακτικώτατος, ἀλόγητος σύμμαχος, τῆς Θεοσεβείας, καὶ Ποιμένων προσηγούμενος.

Θεοτοκίον.

Φωτίζουσι τὰς ψυχὰς, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούτων σε, αἱ ῥήσεις τῶν Προφητῶν, τὴν σὴν προκηρῦσσουσαι, πανάχραντον σύλληψιν, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον, Θεοῦ μφευτὴ σου γέννησιν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις.

Ορθοδοξίας τοῖς τρόποις κοσμούμενος, τῆς Ἐκκλησίας προστάτης καὶ πρόβουλος, ἐδείχθης παμμακάρι Μελέτιε, καταπυρρῶν τὰ πέρατα δόγμασι, λαμπτῆρ Ἐκκλησίας φαινίτατε.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον σε καὶ ἐμодоξῶν πάντες ἐγνωκότες πιστοὶ, καὶ σύμβρονον Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς Τριάδος μύστην καὶ λάτρον, καὶ Διδάσκαλον μέγαν τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψυχὴν σου τρισμάκαρ προθέμενον, τῷ ζῆλῳ τῆς εὐσεβείας πυρρῶν, Θεόφρον Μελέτιε, συμφῶνας πάντας ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἐνθεον γεραίροντες κοίμησην, λαμπτῆρ Ἐκκλησίας φαινίτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὶς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχοι.

Τὰς χεῖρας αἶρων Μελετίος Κυρία,
Ταῖς χερσὶ σου τίθημι τὴν ψυχὴν, λέγει.
Δωδεκάτη Μελετίος ἔδω χθόνα πούλυβό-
τειραν.

Ούτος, διὰ τὴν υπερβαλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν καθαρὰν ἀγάπην, ζηλωτὸς ἐγένετο πολλοῖς ἐπὶ τοσούτου, ὥς τε καὶ παρα τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν πάλιν εἰσελθόντα, ὅτε καὶ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ ἡ κυρία ἡμέρα παρῆν, πόθῳ τῷ εἰς αὐτὸν

ἐλθόμενος ἕκαστος, εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἐλάλει τὸν Ἄγιον, ἀγκασθήσεται αὐτὸν τῇ εἰσόδῳ αἰόμενος. Ἐπίσκιοντα δὲ οὐδὲ ὅλας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει πληρώσας, παρὰ τῶν τῆς ἀληθείας ἐγθῆσεν ἐξέβληκε, τότε τοῦ Βασιλέως παραπεισθέντος, καὶ τοῦ Θεοῦ ταῦτα συγχορηγήσας.

Μετὰ δὲ τὴν παράνομον ἐκείνην διώξιν ἐπαυθῶν, πλείον τῶν ὄντων ἐνιαυτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διατέθειτο. Καὶ πάλιν καλεῖ μὲν αὐτὸν τὰ τοῦ Βασιλέως γράμματα, οὐκ ἐγγύς, ἀλλ' εἰς τὴν Θεάκην· ὡσαύτως καὶ ἔτεροι Ἐπίσκοποι πολλὰ ἔχοντες τῆς οἰκουμένης ἐκέλευσε συνέροευσαν, βασιλικῶς κληθέντες, καὶ αὐτοὶ γράμμασι, διὰ τὰς Ἐκκλησίας, ἐκ μακροῦ γεωμῆσθαι ἀνεγκύβητος, ἀρχὴν εἰσάγειν καὶ γαλήνης λαμβάνειν. Τότε δὲ Σαυμασθαῖς ὁ μέγας, οὗτος παρὰ πᾶσι, τὴν φυγὴν ἀπήκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ, ἀναπαυσάμενος μετ' εἰρήνης ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Τούτου τὸν Μακάριον καὶ ὁ τίμιος Χουστόσιμος, καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἐγκωμῶσις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας, τῆς μετονομασθείσης Μαρίνος.

Στιχ. Στοιλή Μαρῖνον μαρτυρεῖ τὴν Μαρῖαν. Ταρῆ Μαρῖαν δεῖκνυεὶ τὸν Μαρῖνον.

Αὕτη, τὴν γυναικίαν ἀλλάξαμένη στοιλήν, μετὰ τὸν ἴδιον πατρός, κατὰ σάρκα, Εὐγενίου, εἰσῆλθεν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ ἀπεκείρατο, καὶ διεκόνει μετὰ τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν, ἀρναμένη ὅτι γυνὴ ἦν. Ἐν μιᾷ οὖν, καταλύσασα μὲν ἑτέρον ἐν πανδοχείῳ, ὡς διαφθείραςα τὴν τοῦ πανδοχείου θυγάτηρα διαβάλλεται, καὶ καταδέχεται τὸ ὄνειδος, καὶ τὴν οὐκ ἐνήργησεν ἀμαρτίαν, ἀμολογεῖ. Ὅθεν τὸ πύλον ἐκβάλλεται τῆς Μονῆς, καὶ τρισὶ χρόνοις ἐξῶ ταλαιπωρεῖ, ὅπερ οὐκ ᾔδινυσεν ἐκτρέφουσα νήπιον. Ἐπεὶ δὲ εἰσδέσθη ποτὲ τῆς Μονῆς ἐντός, συνῆν αὐτῇ τὸ παιδάριον, ἄρρον· ὃν ἀπεκαλύφθη δὲ τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτήν. Αὕτη μὲν ἐν τῷ κηδεύεσθαι γυνὴ φανεῖσα, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἢ δὲ τὸ πανδοχέως θυγάτηρ, ποιηρῶ πνεύματι ληφθεῖσα, ὑπὸ στρατιώτου τινὸς ἔρη διαφρασθῆναι. Καὶ οὕτως, ὅ, τε Ἠγουόμενος καὶ οἱ Μοναχοὶ, ἦν πρὸς ὀλίγον ὄλιγον ἐκάλουν, μακαρισμῶν μεγάλων ἡξίωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στιχ. Οὐδέ τι προσχῶν Ἀντώνιος τοῖς κάτω, Καλῶν δικαίως ἡξιώθη τῶν ἄνω.

Οὗτος τὸ γένος ἔλκων, τὸ μὲν ἐξ Ἀσίας, τὸ δὲ ἐξ Εὐρώπης, ἡ τρίτη πατρίς ἦν αὐτῷ ἡ Βασιλεὺς τῶν πόλεων, ἥτις καὶ ἐβόεσθαι, καὶ τῶν παιδικῶν σπαργάνων ἀπεβάλετο, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας ἤνεγκε, καὶ γράμμασιν ἐξεπαίδευσεν, καὶ μετὰ ταῦτα, Ποιμένα ἐκτίσασατο. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐσώτερον συμβέησθαι μέλλοντα ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις, ἐν πολλοῖς πολλὰς προετύπασεν, αὐτὸν τούτου τὸν Σαυμασίον, κομιθῆ νήπιον ὄντα, ἄρτον προτιθέναι, καὶ Συματίῳ ἐγγερίζεσθαι, καὶ καλῶς ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τελεῖσθαι ἐώρα, καὶ αὐτὸν ταύτην τελεῖν ἐν ἀώρῳ τῆς ἡλικίας ἀνοήνησεν.

Ἐπεὶ δὲ τοῦ καιροῦ προδόντος, τὸν μοναστήν υπέρῳ βίον, καὶ τὴν πρακτικὴν σοφίαν ἀσκητικώτερον μαθήσασατο, καὶ μὴ βουλομένης, εἰς τὸν προεβουτεῖτον ἀνάγειν ἀξίωμα, καὶ τοῦ Μοναχῆ Ἠγουόμενος γίνεται. Ἐντεῦθεν ἡ ἀρχοντία, καὶ τὸ ἐν προσευχαίς ἀνεύδοτον ἐπέκλεισται. Τότε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐπέθετο· καὶ οὕτω, καιροῦ λαβόμενος, ἀμφοτέρας χροσίν, ὅδη λέγεται, τὴν ἐλεημοσύνην ἐργάζετο. Ὅθεν τῷ μεγάλῳ τούτῳ, διὰ στενωποῦ παριόντι, καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ἐργαζομένῳ, ἀποδέσμιόν τις ἐγγερίζει χροσίαι, Λαβὲ τούτῳ, εἰπών, εἰς ἀνάλωσιν τῶν πτωχῶν. Καὶ ἡ μὲν χεῖρ εἰς τὸν χροσόν, τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς ἀλκίπτος ἦν ὁ παρασχῶν. Ἐπὶ τούτοις ὁ μέγας εὐθῆνε τοῖς καλοῖς.

Διὰ ταῦτα, καιροῦ ἐπιστάτος, καὶ Ἀρχιερέως ἑπιτομένου, φέρῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἀνάγεται. Καὶ καθάπερ ὑπόπτερος, τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει, ἐν γηραιῷ τῷ σώματι, πάσας διατρέχει τὰς Ἐκκλησίας, λιταῖς τὸ Θεῖον ἐξευμενίζομενος, καὶ τὰς χρόνῳ πεπονθκυίας κατὰ τὸ δυνατόν ἀνακτώμενος, καὶ τοῖς ἀπορίᾳ συνεχόμενοις τῶν Κληρικῶν, καὶ τῶν ἀναγκαιῶν ἐνοσίῳ ἐχουσίαν, ἀφῶν τῶν χρημάτων χορηγία, τὴν παροῦσαν ἀπορίαν διέλυε, καὶ τὰς τῶν πενήτων μυριάδας ἐν ταῖς προσόδοις δι' ἐλεημοσύνης παρεμβεῖτο. Πολλοῖς δὲ καλῶν αἰτίαι γενόμενος, καὶ θαύματα μέγιστα κατεργασάμενος, ἐν γῆρᾳ βαθεῖ πρὸς Κύριον ἐξέδημησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι, Σατορνίνος καὶ Πλωτίνος ζήφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὰ θνησιμαῖα ταῦτα τῶν τετμημένων, Σατορνίνου πέφνον καὶ τοῦ Πλωτίνου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβασίαις, ὁ Θεός, εἴλησεν, καὶ σώσων ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρώς.

- **Θ**εοῦ συγκατάθεσιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
- ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένη ποδὶ, ὡς ἐν λιμῶνι, χορευόντες ἐβαλλόν· Ἐυλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγία σε Σύνοδος, πρωτοστατοῦντα ἔσχε ἑδοληπτε, ἣν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ τῶν πεσόντων εἰς ἐν συνήθισαιεν, ὑμολογοῦσαν αὐτοῦ τὴν Θεότητα· Ἐυλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ισότηρον εἶχαγε, τὴν προεδρείαν τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, καὶ τὴν ἐνθεον τοῦτων, διδασκαλίαν ἐκληρονομήσας, ἢ πολιτείαν μιμνήσκων ἐπαύλας· Ἐυλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῦν ἔχων δεύτατον, πρὸς Σεπτίαν ἀνατεινόμενος, τὴν τῶν ἀρεσιζόντων, ἀμβλυοπῖαν ἐξεμυκτήρισας, τοὺς εὐτεβεῖς δὲ διδάσκων ἐκρουάμαζες· Ἐυλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως ἐσπῆρον ἀγχαντε, ταῖς τῆς ἀρεμίας στίβουσαι χάρισι, φωτιότηος Παρθένε, καὶ Θεοτόκος πάναγε γέγονας· διὸ συσφώνως τῷ τόκῳ σου φάλλων· Ἐυλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η. Ὁ Εἰρώς.

- **Ε**παπλασίως κείμενον, τὴν Χαλδαίων ὁ
- **Ε**τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκασσε· συγάμει δὲ κοίτητον, περισιθέντας τούτους ἰδαῖν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρατὴν ἀνεβῆσθαι, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Περιφανῶς ἐδίδαξας, μίαν σέβειν Θεότητα, τὴν ἐν τῇ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, καὶ δυναμὶν ἀπειρον, καὶ βασιλείαν μίαν αἰφῶς, τῶν ἰδιωμάτων ἀσφαλῶς τηρουμένων, ἐκάστη ὑποστάσει, ἢ καὶ φάλλον ἐβῶας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγισυνῆς τέμενος, Ἱεράρχα γενόμενος, πάντας ἀγιάζει, τοὺς τῷ σῶ ὀνόματι, καλεῖσθαι σπουδάζοντας, (·) καὶ τὴν εἰκόνα

Πάτερ τὴν σὴν, σχέσει τῇ πρὸς σέ, διαγαράττοντας πόθῳ, καὶ πίστει μελωδούντας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσταγωγίαις ἄοιστα, τὴν σὴν ποίμνην ἐφώτισας· νῦν δὲ πρωτοτόκῳ, Ἐκκλησίαν πῆψασιν, προσήλικη γενόμενος, τοῖς ἀπ' αἰῶνος λάμψασιν, ἱεραρχικαῖς, καὶ μυστικαῖς λειτουργίαις, μετ' ὧν βοᾷ ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μεμνημένοι Πάναγε, τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, καὶ τὴν γενομένην, διὰ σοῦ δοξασιμῶν, φυγῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ σωτηρίαν κράζομεν, σὺν τῷ Γαβριήλ, τῷ Ἀρχαγγέλῳ τῷ Χαλκοῦ, βρώντες Θεοτόκε, καὶ πιστῶς μελωδούντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ. Ὁ Εἰρώς.

- **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, ἢ τῆς γῆς
- κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐφρογισοτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχῶν μεγαλύνουσιν.

Αὐλως τῶ ἀύλων παρεστῆκας, ὄν καὶ Κτίστην τῶν ὄλων καὶ Κύριον, καὶ τοῦ Πατρὸς, Λόγον καὶ Σοφίαν οὐσιωδῶς, καὶ συμφῶς ὑπάρχοντα, σὺ ἐβελόγεις εὐκρινῶς, αἰτούμενος μὴ παύση, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, σὲ Θεηγόρε μακαρίζοντας.

Καμάτους ἐνιδρόντα πνευματικοῖς, καὶ προθύμως ἐσέτι μαχόμενον, ὑπὲρ αὐτοῦ, τοῖς Πνευματομαχίς σὲ καθορῶν, τὸ καθαρὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα στεφανόσσαν ὡς νικητὴν, προσελῶθεν αἰσίως, καὶ ταῖς ἀνιπαμμάκῳ, χοροστασίαις συνηρίθμῳ.

Αγῶνας διανύσας τοὺς εὐαγγελίς, καὶ τὸν ὁρόσον τελέσας τὸν κάλλιστον, καὶ τὴν ὀρθὴν, πίστιν ἐκδιδάξας πανευσεβῶς, δικαιοσύνης στέφανον, παρὰ τοῦ τῶν πάντων Δημιουργοῦ, ἐδῶ Θεηγόρε, συνῶδῃ Διδασκάλων, ὕμνοις ἐξ ὕμνων προπεμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Ραδίως Θεοτόκε διαπερᾶν, τὸν τοῦ βίου παράσχου μοι κλύδωνα, τῶν πειρασιῶν, τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς Ἀγαθὴ πρᾶννοσα, καὶ καθοδηροῦσα πρὸς ἀρετῆς, οὐράνιον πορείαν, ὅπως ὡς εὐεργέτιν, ἀταπαύστως μεγαλύνω σε.

(·) Το ἕριον τοῦτο εἶναι μεταφραστικὸν τοῖς· Τοὺς περὶ τῆς ἐξ ὀνόματι, καλεῖται τὸ σὺ ἀπεδούνας.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς·
Ἡ παμφαῆς ἐπέστη, τὸν Ἱεράρχου ἐορτή·
θευτὴ προθύμως ἐν ταύτῃ, ἀνευφημήσω-
μεν Χριστὸν, τὸν Σαυματοῦν ἐν Ἁγίοις, καὶ
μόνον Κύριον ὄντα.

Θεοτοκίον.

Ἐπίς τῶν ἀπλησιμμένων, καταφυγή Χρι-
στιανῶν, σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις, καὶ
Μάρτυσι τὸν σὸν Υἱόν, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων,
τῶν σε πιστῶς προσκυνούντων.

**Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.**

**Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁσίου Ἀκολουθία
ὡς συνήθε, καὶ Ἀπόμυσις.**

Τῆ Π' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

**Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ
Εἰς τὸν ἐσημερινόν.**

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τρία τοῦ Ὁσίου.**

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Ἀσκησιν ἐλόμενος, καὶ κακουχίαν μακά-
ριε, ἐν σπηλαιοῖς καὶ ὄρεσι, σαυτὸν ἀ-
πεμάκρυνας, φυγαθεύων Πάτερ, ἢ ταῖς Σει-
ραῖαις, καὶ ἀνάσπῃσι τὸν νοῦν, ἀποκαθαίρων
ἢ, καλλυνόμενος· ἐντεῦθεν ἐχορημάτισας, θεῖον
δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, θεοφόρε πανόλβιε,
Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Μάρτυς ἐβελούσισ, καὶ δικαστὴς καὶ κα-
τήγορος, σεαυτοῦ ἐχορημάτισας· πυρὶ
γὰρ φλεγόμενος, ἰδούης ἀτόπου, πυρὶν λαυρο-
τάτην, Πάτερ ἀνάσπῃ σεαυτὸν, μέσου εἰσῆξας
κατακαϊόμενος· ἢ ὄρατος δὲ τοῦ Πνεύματος,
εἶς οὐρανοῦ σε ἀνέψυξε, καὶ τὸν σάλον τὸν ἄ-
πειρον, εἰς γαλήνην μετήγαγε.

Μέσον κατεσκίνησας, θαλάσσης Πάτερ
τὰ κύματα, ἀποφεύγων τοῦ ὄρεως· κα-
κί· δὲ σοι θήρατρα, ὁ ἐχθρὸς προσάγει, τὴν
διασωθεῖσάν, ἐκ τρικυμίας χαλεπῆς· θηροὶ
δὲ αὐθις προσεποχούμενος, τῆ χέρσου προσε-
πέλασας, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεισας, ζηνιτεύων
θλιβόμενος, θεοφόρε πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομητορ πα-
νάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μεθάβαλε, εἰς
ρώσιν ἢ δύναμιν, νῦν τοῦ θεοῦ φόβου, ποιεῖν
τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ε-

πως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κληρὸν
τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ
σοῦ εὐρω Δέσποινα, εὐφραϊνόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροῦστοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν
ἀουτόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πανάγνος,
Χριστὸν τὸν φιλόδηρον, ἔκλαιε βοῶσα· τί
τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀπο-
τινυθεὶ ἀνὴρ ὡν πεποιήκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ
σπεύδεις με, ἀτεχνολήθῃαι παμφίλτατε; Κατα-
πλήττομαι εὐσπλαγγχε, σὺν ἐκούσιον σταυ-
ρωσιν.

**Εἰάν δὲ τύχη ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγα
τὰ ἑξῆς Ἰδιόμελα.**

Δόξα, Ἦχος β'.

Χαίροις ἐντιμὸν καὶ πολυθαύμαστον, Πα-
λαιστίναν τὸ κῆδος· ἀνέτειλας γὰρ ἡ-
μῖν ὡς φαινοτάτος ἥλιος· καὶ τὴν τοῦ ἐχθροῦ
καταπλέξας ἅπασαν δυναστείαν, τῶν μελῶν
σου ἦφα πυρὶ μακάριε· ἐν ὄρεσι γὰρ καὶ ἐρή-
μοις καὶ ἡμίσις, πάντα πειρασμῶν σοι προσή-
γαγε· τὸ μὲν, ἐν εὐχῇ γυναικίον σοι παρεστή-
σατο· τὸ δὲ, ἐν βουλήι Σαλαττίῳ, ὁ πειράζων
πειράζειν σε, ἐπειράτο σάπῃ· Ἄλλ· ὁ Μαρτι-
νιανὸν τρισυλβίε, Χριστὸν ἀπαύστας ὑπὲρ ἡμῶν
ἰκετεύων μὴ πάσῃ, τῶν ἐκτελούντων σου πι-
στῶς τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ἔθλου σε νεκρόν.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀν-
θρώπων ἡ ὄξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς,
Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν·
καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν·
Ὅπως ταῖς προσεβάζεις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ
ἐχθροῦ, λύτης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλι-
ψεως ῥυσθίημεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε
θεοῦμωμε.

Ἡ Σταυροῦστοκίον.

Ὅτε ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνάς, Ἄρνα τὸν οἰ-
κεῖον εἶρα, κατακεντημένον, ἥλιος, ἀλο-
φύρτε, ἐκπληττομένη σφοδρῶς· καὶ δακρύου-
σα ἔλεγε· Ἦώς θνήσκεις Υἱέ μου, θελῶν τὸ
χειρόγραφον, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆσαι
καὶ θανάτου λυτρώσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον;
Δόξα, τῆ οικονομίᾳ σου μακροθύμωμε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ποικιλιμένος πολλῇ ἀγνείας, καὶ πεπυρ-
σευμένος ἐντεῦξαι θεῖα, ἑνοικόν τε ἔχων
Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, γυναικεία

στολή οὐ συνηπάτης, οὐδὲ ἠδονάς κατεδέξω, αἰὶ ἐπέσης προθύμως τῷ ὁμοουλίῳ πυρὶ, τὸ Ζεῖον πῦρ ἐγκάρδιον ἔχων· καὶ διὰ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ προσκαίρου πυρός, τὸ εὐμπίθες πῦρ κατέφλεξας, καὶ τῆς γενένης τὸν φλόγα κατέσβησας. Διὸ πρέσβυτε, Μαρτινιαῦν τριδίξιε, καὶ ἡμᾶς τοῦ ὀλεθρίου καὶ αἰωνίου λυτρωθῆναι πυρός.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

"Οἷε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Νέσπον ταῖς δεήσεσιν Ἀγγῆ, τῶν σὸν οἰκετῶν καὶ παράσχου, πατρὸς θακρῶν ἡμῶν, ἵνα ἀποπύλινωμεν, τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν, τὰς κηλίδας Παναγίαι, καὶ σβέσωμεν φλόγα, τοῦ διαινωίζοντος καὶ πελοστότου πυρός· σὺ γὰρ, τῶν ἐξ ὅλης καρδίας, σέ τῆν τοῦ Δεσπότης Μαρτέρα, ἐπικαλούμενων τὰς δεήσεις πληροῖς.

Ἡ Σταυροεπίκλησιον.

Ω τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς· ὡ τῆς ὑπέροχου εὐσπλαγγίαι· ὡ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς, καὶ μακροθυμίας σου, Λόγε προσηγορεῖ· ἡ Μοσθένος ἐκραυγάζεις, ὀλοφυρομένη· Πῶς ὁ οὐν ἀδύνατος, ἔσυνεν ἡγάπησας; Μέγα τὸ νυστήριον βλέπω· ὅμως προσκυνῶ σου τὰ πόθη, ἅπερ ἐκουσίως καθυπέμεινας.

Ἀπολιτικόν, Ἦχος πλ. δ.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, θακρῶν ταῖς ὀγετοῖς, ἐναπέσβησας μακάριε· καὶ τῆς ζαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τὸν ἴσταν τὰ ὀρήματα, χαλιώσας ἐκραυγάζεις Δεσπότης ἐμῶν εἰ Παντοδυναμῆ, πυρός καὶ ζαλλῆς ὁ σώσας με.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνῆθη Στεφιλιαίου, ἀναγνωσάσεται ὁ Κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μέλπω, Μάκχο, σοῦ τοὺς ὀδοῦς Ζεῖοις λόγοις.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθροῖον πέλαγος, ἀβράχοις ἔγχεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμιλλη τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Μονάσις καὶ τὸν σκαυρὸν σου "Οἷε, ἀναλαβόμενος, τῷ δια σέ ἐνοῦσαν Σταυρὸν, καὶ ταρῆν ὑπομεινάντι, ἀκολουθεῖν ἐπόθησας, πάθη νεκρώσας τὰ τοῦ σώματος.

Εν ὄρει τῆς ἀπαθείας "Οἷε, μένειν ἐλόμενος, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον νεύσσει νυκτός, καὶ ἡμέρας ἐσχέλασας, διὰ νηστείας πάνσοφες, καὶ ἐγκρατείας καὶ δεήσεως.

Λαμπτήρα τῆς Ἐκκλησίας ἐνδοξέ, Χριστὸς σε ἐδίξες, φωτοβολούντα Πάτερ ἀρεταῖς, τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῶν φυχῶν σκοτόμαιναν, πολυσχηθὶ ἀποδιώκοντα.

Θεοτοκίον.

Παρθένον καὶ μετὰ τόκον μόνην σε, μείνασαν ἐγνώμεν· τὸν πλαστοουργὸν γὰρ ἔτεκες Θεόν, καὶ σαοὺ ἐσκαργάνωσας, τὸν Ζεῖοις δυνάμει, τὴν γῆν οὐμίχλη σπαργανώσαντα.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**υφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου· Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μὲν ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ανύστακτον τὸν πυρσὸν, τὸν τῆς φυχῆς διατηρῶν πνεύματι, τῆς νοητῆς ἐνδοξῆς, Ὅσιε παστῆρος ἐσκήνωσας.

Ρεῖντων παραδοξαῖον, εὐσεβοφρόνας τὰ τεροπνὰ ἐσπευσας, τὰ μηδαμῶς ῥέοντα, Μαρτινιαῦν ἐγρολπωάσασθαι.

Στενοῦμενος πλατυσμη, ἀσκητικῆς διαγωγῆς "Οἷε, πλάτος τεροπνὸν ἐφθασας, τὸ τῷ Παράδεισῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Οικήσας σου τὴν νηδὸν, ὁ κατοικῶν τὸν οὐρανὸν ἄλλον σε, Μήτηρ Θεοῦ ἐμφυχον, ὄντως οὐρανὸν ἀπειρογέματο.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Εν πέτρᾳ εὐσεβείας προσερείσας τὸν πόδα σε, ἐχθροῦ ταῖς μεθοδείαις ἀπερίτρεπτος ἔμεινας· πυρὶ δὲ Θεομανθεῖ τῶν ἠδονῶν, εἰς πῦρ αὐτὸν ἐνεβάλεις διεγχεῖς, ἐθελούσιος Μάρτυς, ἐπισκοπῇ τῇ Ζεῖᾳ ὀροσιζόμενος. Δόξα τῷ θεοδώκῳ σοι ἰσχνῷ· δόξα τῷ σέ στεφανάσαντι· δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Τὰς γειράς σου ταῖς Ζεῖαις, αἰς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα γρηγοτότητι, προτεινούσα δυσάπησην Χριστῶν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πύθω καὶ βωάντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροβροτοκίον.

Σταυρῶ σου προσπαγέντος ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σάπτερ λόγγη τὴν πλευρὰν ἀρπύγντος, ἡ Πάσιγρος αὐδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγγνα κοπιμένη μητροικῶς· καὶ τὸ πολὺ σου καὶ φοικτὸν τῆς ἀνοχῆς, ἐξίστατο βωδῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα τῇ σὴ χρηστότητι· δόξα τῇ ἐν τῇ Σανάτῳ σου βροτοῦ· ἀθανάτιζοντι.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἱρμός.

• **Ε**παρθένητα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
• ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγίζουσα·
• Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υποτίσας τὴν σάρκα σκληραγωγίας, τῇ καλῶς καρδίᾳ σου, φέργρος ὑπεδέξου, Πάτερ τὸ τοῦ Πνεύματος, καὶ χαίρων ἐκράυγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος λαμπόμενος φτυαυγαῖαις, τὸ σκοτεινὸν παρέδοξαις, νεφρὸς τῶν δαιμόνων, μέλπων εὐμελεστάτα, τὸ σε δυναμύωντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐκ ἐσάλευε τὸν πύργον τῆς σῆς· καρδίας, ὁ δυσμενῆς προσέσχευ, σὺματα κακίας· πέτρα γὰρ ἐστήρικτο, Θεοῦ ἀγαπήσεως, Μαρτινιαῆς ἀξιάγαστα. **Θεοτοκίον.**

Υπερτέρα τῶν Ἀγγέλων ἐδείχθης μήνη· Βουλῆς μεγάλης Ἀγγελῶν, τέτακας γὰρ Λόγον, πάντας τὸν φωτίζοντα, Παρθένη γὰρ κράζοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἱρμός.

• **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐκλήλυθας
• **Σ**φῶς ἄγιον ἐπιστρέφου, ἐκ Ἐρῳάδου ἀγνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀνομιλοῦντάς σε.

Τὶς δύνανται τὰ σὰ, ἐξεπέπιν κατορθώματα; ἰσάγγελον πάλιτειαν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἀσκήσας, ὅσιος ὑπερήθησας.

Οργανον τῆς φλοῶς, χρηματίσας ὁ τύραννος, προσβάλλει σοὶ δελεάσαι, ἠδονῇ ἀλλ' ἐπιτήθη, ταῖς σαῖς Πάτερ ἐνοστάσειν.

Υπῆρξας σεαυτοῦ, δικαφῆς ἐθελούσιος τὴν φλόγα γὰρ ὑπεισδύων, τῶν παθῶν ταῖς καμίνους, μακάρις κατέσβεσας. **Θεοτοκίον.**

Σέ ἔβλον ἀφραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σε ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κειτήμεθα.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἱρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρῶν

• κεκαλιωμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Δαίαις, γυναικίως λαλαῖς σοὶ προσέβαλεν, ὡς τῇ Προσάπτου πάλαι, δυσμενῆς ὁ ὄρις· ἀλλ' ἐπινοῖα, τῇ σοφῇ σου, κατηργήθη αὐτοῦ τὰ σοφίσματα.

Ραδίως, διδοῦσας τὴν τρίβον τὴν φέρσαν, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, οὐκ ἐπαύσω Πάτερ διέρχουσαι, τὰς ἐρήμους, καὶ τὰς πόλεις πολλοῖς ἀγωνίσμασιν.

Ορεσι, καὶ Θαλάσσις αὐτῶν ἀπεμάκρυνες, τὸ τῆς ἀρχειᾶς καλῶν σου, ἱεραῖς μελέταις καρποῦμενος, καὶ στεφάνων, λαμπροτάτων σοῦ ἀξιούμενος.

Μετῆ σου, τῇ πυρᾷ καταπλέγεται δέδωκας, τὰς ὑπεκλιανούσις ὀβρυθῶν, ἠδονῶν τῇ ὁσότη τῷ Πνεύματος, Θεοφῶς, Μουσταῶν ἀκλινεστάτου ἔρεσιμα. **Θεοτοκίον.**

Ολην σε, κατήγαγες Λόγῳ ὁ Ἅγιος, σοῦ κατοικήσας τὴν μήτρων, τὴν ἠγιασμένην ἀρσότη λόγῳ· ὅν δυσώδης, εκτενάς τοῦ σωτήριου τοῦ σούλου σου.

Ἐκτακίον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλῆς.

Ως ἀσκήτην τῆς εὐστέβειας δόκιμον, καὶ ἀπλησὴν τῇ προαιρέσει τιμιον, καὶ ἐρήμου κροσσόφυλλον, πολίτην ἁμα καὶ συνίστορα, ἐν ὕλοις ἐπαείως εὐρημησίμων, Μαρτινιαῶν τὸν ἀειστέβασιν· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄριον κατεπάτησε.

Ὁ Ὄμιος.

Απὸ περὶ τῶν ἐκς περᾶτων, διεξήλθεν ὁ φλόγγος τῶν τροπῶν ἀρετῶν, καὶ τῶν ἐνθῶν ἀγῶνων σου· νεῦς γὰρ ὑπάρχων τῇ ἡλικίᾳ, ἐν ἐρήμοις ἐπόθησας συνδικαῖτάσθαι, ὕμνας Χριστῷ, Φυλιμηδίας, εὐχὰς ἀναπέμπων αἰετὴ κίεραν τε καὶ κίετα συναλέων, ἐν τε πόνους καὶ δάκρυων, ἀγῶνι τὸν βίον ἐτέλεσας, καὶ σαφῶς τὸν ἀρχεῖκλον ἤσχυνας. Αὐτὸς γὰρ τὸν ὄριον κατεπάτησας.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Στίχοι.

Μαρτινιανός, σαρκικὴν ὀβέτας φλόγα,
Φεύγει τελευτῶν μὴ τελευτῶσαν φλόγα.

Ἐν τριτῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐξέδου Μαρτινιανός.
Ὁστος γέγονεν ἀπὸ Καισαρείας τῆς κατὰ Παλαιστίνην· ἀπήρξατο δὲ τῆς ἀσκήτι-

κῆ· ἀρωγῆς, ὀπτακαίδεκάτον χρόνον ἄγων τῆς ηλικίας, ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι διαιωόμενος. Ἐκτελέσας δὲ τῆ ἀναχωρήσει ἔτη πέντε καὶ ἑκοσι, μετὰ πολλοὺς τέτταρους, καὶ τοιοῦτον τιμὴ πειρασμῶν ποικρῶν ὑποβάλλεται. Ἐταῖρα τις περιστείλασα ἑαυτὴν πρὸς τὸ πενήκον, τὸ ὄρος κατέλαβεν, ἔνθα διήγειν ὁ Ἅγιος. Καὶ γενομένης ἑσπέρης, ἀπωλευρέτο, ὡς δίδην τῆς ὁδοῦ πλανηθεῖται, καὶ θάρους ἑσομένη τροφή, καὶ τὸν ὄσιν παρεκάλει ἔσοι δεχθῆναι, καὶ μὴ τοῖς ὄδοσιν αὐτῶν διασπασθῆναι. Ὁ δὲ, (καὶ γὰρ ἦν ἀδύνατον παρῆειν αὐτὴν) ἐντὸς ταύτης ποιήσας εἰσελθόν, εἰς τὸ ἐνδότερον αὐτοῦ κελίον ἐχώρισε.

Τὴν δὲ μεταβολὴν τοῦ σχήματος αὐτῆς, τὸ πρῶτον Ὁσίος θεασάμενος, (ἐπεφύετο γὰρ ἰσῆτα, ὡς αὐτὴν νυκτὶς ἐπεκρίσθησεν) ἐπυνθάνετο ταύτης τίς τε ἦν, καὶ τίνας ἕνεκα παρεγένετο; Ἡ δὲ, ὑπ' ἀναϊστίας ὑπόστα, Σοῦ ἔνεκα, καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον κακίσασα, καὶ πόστας τοῦ ἐπὶ τοῦ Νόμου Δικαίης γυναικὴν ὀμνήσαι προσθέσει, ἐξαιεῖτο πρὸς μίσην αὐτόν. Ὁ δὲ τρέμα παρανοούμενος, καὶ χειροσῆς ἤδη γεγονῶς καὶ κατήκως, καὶ ταυπὴν πῶς ἀν λάβει τοῦτο διαπαράξμενος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος, πρὶν πέσειν ἀνεκλήθη τοῦ πτόματος. Ὅθεν φωνάζων πλῆθος ἐτάλας, μέσον ἐπέλατο, αὐτὸν νοθεύων καὶ λέγων· Εἰ δυνατόν τὸ τῆς γεέννης πυρ ὑπενεγκεῖν, ἠδονῆς αἰσχροῦς ἐπιέμενος, πέπεισο τῆ γυναικί.

Οὕτως οὖν καταπλέσας ἑαυτὸν, καὶ τῆς σαρκὸς ταπεινῶσας τὴν ὄσιν, τὴν τε γυναῖκα, ἐφ' οἷς εἶδε σφραγισθῆσαν ἐν Μοναστηρίῳ, ἐξέπνευθεν. Αὐτὸς δὲ, τῶν ἐκ τῆς φλογὸς πληγῶν ἰαεῖς, ὀδηγήσας τινος ναυκλήρου, πέτρων τῶν ἐπίκαιστων κατέλαβεν, ἀπέχουσαν τῆς γῆς ἡμέρας ὅσον. Ἐφ' ἧς ἐπὶ δέκα χρόνους διαρκέσας, ἦν παρὰ τοῦ ναυκλήρου τρεφόμενος. Πάλιν δὲ ἐκείθεν ἀπαπέστη, διὰ τὸ λόγον τινα ναυαγήσασαν, ἐπὶ σκιδῶς αὐτῶ προσκλιεῖν καὶ ἀναγθῆναι μὲν ὑπὸ τοῦ Ὁσίου, αὐτὸν δὲ κακίθεν ἐξελθῆν, ἐπιπύοντα, ὡς οὐ συμφανεῖ χόρτος μετὰ πυρός. Ἐπὶ γάτων δὲ δελφίνων ὀχυόμενος, τῆ γῆ προσπελάσεν.

Ἐταῖρα ἐκείθεν χάρις καὶ πόλις ἀμείβων, καὶ τὸ, Φεῦγε, Μαρτινιανέ, μὴ σε καταλάβῃ πειρασμός, ἐπιφλεγόμενος, (οὗτω γὰρ ἔργω τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διατελέσαι)

τὰς Ἀθήνας κατέλαβεν· ἔνθα γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδόμησεν, ἐνδόξου ταφῆς παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ παντὸς τοῦ πλήθους ἀμειβθεῖς.

Λέγεται δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ ὄρους παραγενομένην ἐν Μοναστηρίῳ, καὶ ὁσίως βιώσασαν, θαυματουργῶν ἀμειβθῆναι· τὴν δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης πέτρα μέχρι τέλους τοῦ βίου αὐτῆς προσκατερεθῆται, ἀνδρικοῦς ἰακτικῆς παρὰ τοῦ ναυκλήρου κομισθεῖσι περιδληθεῖσαν. Τελευτῆ δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολεῖο τοῦ Ἁγίου καὶ Κορινθαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τῷ συγγραμμένῳ τῆ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων, Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης.

Στίχ. Τυτὴν γυναῖκα, Ἀκύλας φησί, βλέπων· Ὁ κενδρῶνυμαι πρὸς τομὴν ἀνὴρ κάρσας;

Ο Ἅγιος Ἀκύλα σκυτοτόμος ἦν τὴν τέχνην· καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου ἀκούσας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν μετὰ τῆς συμβίου αὐτοῦ Πρισκίλλης καὶ βαπτισθέντες ἀμφοτέρω ὑπ' αὐτοῦ, ἔσαν αὐτῷ καθυπερηστουμένοι, κατὰ πάντα πόλιν καὶ χώραν ἀκολουθῶντες, καὶ συγκινουμένους ἐν πάσι τοῖς πειρασμοῖς. Τοσοῦτον δὲ ἠγάπησεν αὐτοὺς ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὡς καὶ μνηστεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ τῷ Ἀποστόλῳ, εὐαρεστήσαντες, καὶ πολλὰ τελέσαντες θαύματα, ὑστερον κρατηθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Καὶ οὕτω μεταστάνας τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικοῦσι τοὺς οὐρανούς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐλογίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ψυχὴν δίδωσιν Εὐλόγιος Κυρία, Βοῶν πρὸς αὐτὴν· Κύριον σὸν εὐλόγει.

Ο ἔτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἡρακλείου, Ἀρχιεπισκόπος Ἀλεξανδρείας, πρὸ τοῦ αγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Ἐποίησεν δὲ θαύματα πολλὰ, ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ τοῦτο. Τοῦ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Ρώμης Λέοντος, γραφαντος διὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνδον ἐπιστολὴν Ὀρθοδοξίας, ἀναγνοὺς αὐτὴν ὁ Ὁσίος Εὐλόγιος, οὐ μόνον ἐπήκουσεν καὶ ἀπεδέξατο, ἀλλὰ καὶ τοῖς πᾶσι ἐκήρυξεν. Ὁ οὖν Θεός, θελῶν ἀμφοτέρους θεραπεῦσαι, ἐπέμφεν Ἄγγελον ἐν σχήματι τοῦ Ἀρχidiaκόνου Λέοντος, εὐχαριστοῦντα τῷ ἀγίῳ Εὐλογίῳ, ὑπὲρ οὗ ἀπεδέξατο

τὴν δαλωθεῖσαν ἐπιστολήν. Ὁ δὲ Εὐλόγιος, τῷ τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλῳ, ὡς ἀνθρώπῳ καὶ Ἀσχημάκῳ τοῦ Πάπα, διελέγετο. Καὶ ὡς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ, οὗτος, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, εἰς χεῖρας αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Πατὴρ καὶ Υἱὸς σταυρωθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Πατὴρ σὺν Υἱῷ σταυρικὸν πάσχει πάθος, Ὑπὲρ Πατρός, τοῦ ὄντος Υἱὸν εἰς πάθος. Ταῖς τῶν Ἁγίων σου προσεβίαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἰσός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀδριαμαῖοι Παῖδες τῆ
• Περσικῆ, πόλιν, εὐσεβείας μάλλον ἢ τῆ
• φλόγι, πυρπολοῦμενοι ἐκρούραζον· Εὐλογο-
• μένος εἰ, ἐν τῇ ναῦ τῆς δόξης σου Κύριε.

Υπὸ τῆς θείας, κυβερνώμενος Πάτερ χει-
ρῶν, ὡς περ. Ἰνῆς ἀπερόφιας σεαυτῶν,
εἰς βυθὸν θαλάσσης Ὅσιε, ἐστῶν ὀχρούμενος,
καὶ τῇ χερσὶ λαμπρῶς ἐκιδόμενος.

Σαφῶς ἐστῆτι, προαιρέτως Πάτερ ὁσέως
συμφῶς, κόνιν, πικροτάτης ζάλης καὶ ἀ-
κλινῆ, ἐπὶ πέτρῳ θείας ἰσότητος, σταθίζεις
φάλλουσαν, καὶ Θεῷ εὐχαριστῶς λατρεύουσαν.

Θεοῦ προστάξει, θαλασσίων ρυθίεις ἐκ κλυ-
θῶνος, ταύτην, ρακρικῶν δέδικτας ἀμοι-
βῶν, τῆν τοῦ σώματος σου νέκρωσιν, καὶ τὴν
ὀλόκληρον, πρὸς τὸν πάντων Δεσπότην διά-
σειν.

Θεοτοκίον.

Εν σοῦ τῆς δόξης, Θεογενήτορα λαμψῶς
Ἥλιος, πάντων, πῶν πιστῶν ἐροῖται τὰς
φυγὰς, μελωδούτων θεῷ Πνεύματι· Εὐλογο-
μένος εἰ, ἐν τῇ ναῦ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἰσός.

• **Χ**εῖρας ἐκπεπαισῶν Δαυὶλ, λέοντων γά-
• σμικτα, ἐν ἰσάκῳ ἐφραξέ· πυρὸς δὲ
• δύναμιν ἐσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
• εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κρουαζόντες·
• Εὐλογοῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
• Κύριον.

Ισχύε μου καὶ ὕμνησις αὐτός, ὑπάρχεις Κύ-
ριε, μερὶς καὶ κληρὸς με· σοῦ τὴν ἐκούσιον
νέκρωσιν, περιφέρων περιερόχομαι, πόλις καὶ
χωρὰς ἐμμελῶς, Πάτερ κρουαζάρες· Εὐλογοῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐ φύγει γανουόμενος τὸν νοῦν, ἀλλ' οὐδὲ
καύσωνι, ψυχὴν φλεγόμενος, ὅπως ἐνέ-
δωκας θλίξωσιν, τὸ σαρκίον· ἀλλ' ὑπέφερες,
τὴν τοῖς δικαίως ἐγγῶν μακαριότητα, καὶ

κρουαζάρον· Πάντα τὰ ἔργα ὕμνεῖτε τὸν
Κύριον.

Ιστῶ πτερούμενος σοφῆ, τοῦ θείου Πνεύ-
ματος, κούφως διεπέλευσας, βίου τὴν θα-
λάσσαν Ὅσιε, καὶ λιμένι προσπέλασας, καὶ
βρασιλείας τοῦ Θεοῦ, μέλιτον γῆθόμενος· Εὐλο-
γοῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκηναῖς ἐναυλίξῃ φωτειναῖς, ἀποδυσάμενος,
μέρος τοῦ σώματος· στολαῖς φαιδρῶν δὲ
Ὅσιε, ἐξ ἰδρωτῶν ὑφανθείσας σου, ἀσκητικῶν,
καὶ μελωδῶδες καθαρωτάτη ψυχῇ· Εὐλογοῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Αυτοσώμενος κόσμον τῆς φθορᾶς, ἐκ σοῦ
σεσάσκαται ὁ ὑπερούσιος, θεοχαριτωτε
Δεσπότης, ενεργείαις καὶ βελήσασσι, διπλοῦς
ὀσώμενος, μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ· ὡ βωόμεν·
Πάντα τὰ ἔργα ὕμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ. Ὁ Εἰσός.

• **Λ**ίθος ἀγείροτατος ἄστρος, ἐξ ἀλαζεύτου
• σοῦ Πιστόν, ἀπογνωμῆς ἐπιμήτη,
• Χριστὸς συνάψας τὰς διστώσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενος, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Οκνὴ τὴν τοῦ Πνεύματος ἀίγλην, καθαρω-
τάτη θανάτῳ, Μαρτινιανῆ εἰσεδέξῃ, ἢ
φῶς ὀραθῆς καὶ στυλὸς Ὅσιε, ἀπὸ τῆς γῆς
ἀεθέρης, καὶ Μοναζόντων προηγουμένος.

Προσοι τῶν πόνον παρεῖχει, ὁ ἀλλοθίτης
σοῦ παρμάκαρ· ὡ τινος τοῦς νόμους
σφακτῶν, ἀνεκιστάσσης τῆς συνειδήσεως, τὸ
καθαρὸν διήνυσας, Πάτερ αἰοῖδιμε μαρτύριον.

Οκειεῖς ἐν φωτὶ μετ' Ἀγγέλων, βίου ἰσάγ-
γηλον βιώσας, θείας ἠδονῆς ἀπολαύων,
καὶ θεωρίας καὶ καθαρότητος, ὡς καθαρός τῇ
πνεύματι, γεγεννημένος ἀξιάγαστε.

Πέρευσαι τὸ σῶμα θεόφρον, τὸν λογισμόν ἢ
τὴν καρδίαν, Μαρτινιανῆ τῷ Κυρίῳ, καὶ
σῶμα ἄφθης πυρὶ ἀσκήσεως, περιφανῶς ὀπτι-
όμενος, καὶ εὐδοχῶ συντηρούμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ Ἥλιου τῆς δόξης, κούφην νεφέ-
λην Θεοτόκε, ἐξ ἧς ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλας,
τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐφωταγώγηται, εὐσεβοφρο-
νας ἄσπασσι· Παρθενικῶτα μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.
τῆς φύσεως βιαστής τε, καὶ Μάρτυς Μαρ-
τινιανῆ, σὺ εὐελούσιος ἄφθης, καὶ ὀδη-
γῶς ταῖς γυναῖξι· μετ' ὧν τὸν ἐχθρὸν νικήσας,
ὑπὲρ ἡμῶν νῦν προσεβίβεις.

Θεοτοκίον.

Χαριστηρίους σε ὕμνοι, ὕμνουμέν πόθῳ Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βωδύντες σοι, Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως· τῆς δόξης.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἄνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄. Τόσκα σημεῖωσιν.

Αὐξάνει ἀσκήσεις ἐπιδεικνύων Αὐξέντιε, χαρισμάτων τὴν αὐξάνειν, Θεόθεν ἀπειληφας, Θεραπεύειν νόσους, δαίμονας ἐλαύνειν, τῆ ἐπιπέσει τοῦ Χριστοῦ, πεπισημμένος καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος, παρμάκου Θείας χάριτος, ἐμφυσηθῆς καὶ δυναμίας, καὶ σαφῆς κλυθευομένου, πρὸς γαλήνην προσάσπασας.

Χάριν τῶν ἰασην, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλοῦτῃσαι, καθάρσις τὴν θάνατον πασῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζῆρον, καὶ τὴν τρακίμην, ἀπεπαύει ἢ φαίδων, τὴν τῆς θυγῆς εἰσάγωσιν καταράσιν· ἐνθάθεν καὶ διέλευσας, ἐν Μονασίῳ ἀμνηύσας, ὁσποπῶν τοῦ φιλάθρωπον, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Αὐξήσας τὸ τίλῃοντο, τὸ πιθευθῆν σοι μακάριε, διὰ τῆς ἐργασάμενος· καὶ σπείρας ἐν δάκρυον, ἐν ἀγαλλίσει, Πάτερ νῦν Σερίζεις, πολυπλάσιον γὰρ, καὶ Συμηθῶν ὄντως ὀρεπόμενος· οἷ ἐγγὺν παρόσθια σὺν, πρὸς τὸν Δεσπότην ὁσποπῶν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε, Θεοτόκε Αὐξέντιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ γαυρὸν καὶ ἐκλυτον, Παρθενομήτορ πάννημνι, τῆς θυγῆς μετὰ βάλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναντιν νῦν τοῦ Σεῖε φόβου, ποιῆν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιοῦματα Χριστοῦ· ὅπως ἐμφύμῳ τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον, καὶ κληρὸν τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὐφῶ Δεσπόταν, εὐφρανόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροβουσία.

Σταυρούμενον βλέπονσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττιόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάνσχυος, Χρι-

στὸν τὸν φιλάθρωπον, ἐκλαίει βωδῶσα· Τί τοῦτο γιέ με; τί σοι ἀχάριτος λαός, ἀποτινύει ἀνθ' ὧν πεποιήκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπευδῆς με, ἀτενευθῆναι παμφίλιτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγγξῆ, σὴν ἐκούσιον σταυρωσιν.

Εἰάν δὲ τύχη ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Η καθαρὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου σφία, σκηνώσασα ἐν τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου, παμμακάριστε Αὐξέντιε, Ὅσιε Πάτερ, κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας φοβερόν σε διώκτην ἀνέδειξε· καὶ οὐ μόνον φοβερόν, ἀλλὰ καὶ κρυπτῶν νοσημάτων ἱατρόν. Διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν φιλάθρωπον Θεόν, τῇ ἀπαύστῃ προσέειπε σε, τῶν θυγῆων ἡμᾶς παῖθῳ, καὶ σωμικτικῶν ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Ἀγγέλου ἐγγύμιον· Χαῖρε βροτῶν καλλοῦ· Χαῖρε δόξα τοῦ γένους ἡμῶν· Χαῖρε Θεία εἰσόδος, πρὸς βασιλείαν Θεοῦ· Χαῖρος μεσίτοια, πρὸς τὸν πλάσαντα· Χαῖρε ἱσθῆρον, τὸ τῆς ἀρχαίας ἀράς· σοὶ πάντες ἄδωμεν, αἶνον χαριστήριον χρεωστικῶς, οἱ καταπολαύνοντες, αἰεὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν.

Ἡ Σταυροβουσία.

Ηλιος ἰδὼν σε ἔρριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον Σελήμιτα, καὶ ἡ γῆ ἔσειετο, καὶ αἱ πέτραι ἐρῶθῆνυτον, καὶ τὰ μνημεῖα, φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις, πᾶσαι ἐξίσταντο· Σὲ αἰς ἐώρακεν, ἡ Παρθένο; Δέσποτα, ὀλολυγμῶ, Οἴμι, ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον; Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου· Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ. τοῦ Ψαλτηρίου λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Αὐξέντιον τὸν Σεῖον ὕμνῳ προφρονῶς.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμῶς.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρίχοις ἴχθυσι, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰωσήφ, σταυροτύποις Μωσῶς χερσὶ, τοῦ Ἰακώβου τῆς δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπύασατο. Αὐξήσας τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπην, Πάτερ Αὐξέντιε, καὶ κοσμικὴν στοργὴν καταλι-

πάν, Θεοφόρε κειμήλιον, χαρητικόν του Πνεύματος, τῶν χαρισμάτων αναδείξειαι.

Υπῆλθε ἐβελουσίαις νεύμασι, Πάτερ Αυξέντιε, σὺ τὴν ζυγὴν Κυρίου τὸν χρηστόν, καὶ τὴν γῆν ἐκαιούρησας, τῶν ἀρετῶν τοῖς δάκρυσι, καταπαίανω ταύτην ἔνδοξε.

Ενθάς βιωτικῆς συγγύσεως, τὴν σὴν Φυγὴν καὶ τὸν νοῦν, καὶ πρὸς Θεὸν συνάψας, ἐμμελῶς, ἐν συντόνοις ἀσκήσασιν, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄσαρκος, ἐπολιτεῖσω παμμάκαριστε.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ νῦν ἐβρωθήη Δέσποινα, ἡ ἀκατάληπτος, Θεανόρική πορεία τοῦ Χριστοῦ, ὃς Θεὸς τε καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Ἁγίου γεννήται, ἀνακαίνων τὴν οὐσίαν μου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχόμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς, ἐνυπόστατη Σοφία Χριστέ· σὺ γὰρ εἶμι Ἁγιος, πλὴν σου φιλόδηρωπε.

Νευρωμένος, τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει καθήρξασας, τῶν δαιμονῶν τὰς ὁμάδας, καὶ μεθοδείας διέλυσας, ἀσκήσει τρεπόμενος, τὴν τούτων ἔσφοδον.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς πολιτείαν μιμούμενος, τὸ καθάρων ἐν προσευχαίς, ἐν ἀγρυπνίαις τὸ εὐτόνον, προθύμως ἀθήλησας, Πάτερ Αυξέντιε.

Ιὸν θανάτου, ταῖς φυγαῖς προξενούσας Αυξέντιε, ἐπιγνοὺς τὴν κόπῃν, δι' ἐγκαταλείας ἐνέκρωσας, αὐτῆς τὰ κινήματα, Θεόφρον Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ο' διαπλάσας, κατ' ἀρχάς ἐκ γούρας με τὸν ἄνθρωπον, πλαστουργεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ γαστρὶ σου Παναμίμηε, τὴν πάλαι καταπτωσιν, ἐπανορθοῦμένω.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Εἰς ὄρος ἀνελθὼν, Θεωρίας παμμάκαρ, καὶ πράξεως σαφῶς, ἀστραπαῖς τῶν θανάτων, ὡς ἥλιος ἐλαμψας, κατ' ἀρχαίῳ τὰ πέπρατα· ὄθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζουρας, ὑμνολογοῦντές σε πιστεῖ, καὶ πόθῳ γεραίρουμεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ανελθὼν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν, βραχυτάτῳ κελλίῳ μάκαρ σαυτὸν, συγγείσας στενοῦμένω, ἐπὶ γῆς δι' ἀσκήσεως, καὶ πρὸς πλάτος θείου, πανσόφως πτεροῦμενος, λογισμῶ τελείῳ, ἀνήλθες μακάριε· ὄθεν τοὺς εἰς

βάθῃ, πειρασμῶν ἐκπεσόντας, ἀνείλκυσας Ὁσίε, ἐνεργῶν τὰ τεραστία. Θεοφόρε Αυξέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Ἦκι νῦν. Θεοτοκίον.

Ο'ς Παρθένω καὶ μόνη ἐν γυναικί, σὲ ἀσπόμενος τεκνύων Θεὸν παρ' ἐμοῦ, πλάσαι μακαροῦνται, γενεὴ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βόερος θαλάσσης, τὸν Ἰσπίτην καὶ Κύριον ὄψεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουρας, τὸν παναγίον τόκον σου, καὶ συνηθῶς βοῶμεν σοὶ Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀείως, τὴν ὄψασαν Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοκίον.

Τὸν Ἄμων καὶ Μωμένα καὶ Αὐτρωτὴν Ἁγίους Θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, κλάλας δακρύνουσα, καὶ πικρὰς ἐκλάσασα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὄρωσας σου τὴν φασματὴν, ἢ περὶ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἀβυσσος, ἢ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλάγγγησθαι καὶ δάσασαι ἡμῖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πιστεῖ, τὰ θεία παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ε'παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εὐλότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νικητὴς κατὰ πνευμάτων τῆς πονηρίας, τῆ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ συνεργεῖαι, ὤφθης καὶ τῇ χάριτι, κραυγάζων Αυξέντιε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν χειμαρῶν Θεοφόρε τῆς ἀνομιᾶς, τῆ προσυχῆ παμμάκαρ, σεαυτὸν ὀχυρώσας, ἐφυγες τὸν τάραχον· τρυφῆς τὸν χειμαρῶν δὲ, πέπλοκος ἀξίως πανήλθειε.

Ο' Θεοφόρος τὸν πιστὸν καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς Θεὸν αὐθῆσας, πρὸς μετάρσιον ἕδος, θείας οικειώσεως, ὑδάθῃ κραυγάζων σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νονεκῶς Πάτερ προκρίνας τῆς τῶν προσκαιρῶν, χαμαιπετοῦς κυβείας, τὴν μεσαλευμένην, θείαν ἀραιότητα, προθύμως ἐκραυγάζεις· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Λόγον σὲ τεκούσαν σαφῶς εἰδότες, σωματικῶς κυρίας, οἱ πιστοὶ Θεοτόκου, πάντες ὀνομάζομεν, τὴν κλῆσιν κατάλληλον, φύσει τῶν πραγμάτων προσήγουτες.

Ὡδή ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κυρίε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐγγλυθας· φῶς ἀγιον πιστρέφον, ἐκ ζωῶν δους ἀγνοίας, τοῦ πιστεῖ ἀνυμνουῦτά σε.

Εγγόμενα τῆς σῆς, ὁδοῦ Πατέρα τὰ σκάνδαλα, ὀξυτάτη διανοίας, ἀλωθείας διήλθες, καὶ φυγῆς καθαρότητι.

Πόσῃτι φρενῶν, τὴν ζωὴν διελλήθυσας, τὰ πρόσκαιρα παρατρέμων, αἰωνίους δὲ Πάτερ, εἰς αἰε προστιθέμενος.

Οβίος σου λαμπρός, καὶ ἡ πίστις ὀρθόδοξος· ἡ ἀσκησις Σαυμασία, ἠρυμμένος ὁ λόγος, τῆ χάριτι Ἀυξάνεις.

Θεοτοκίον.

Νοῦν ἔχοντες ὁσθόν, διδαγματῶν ἀνάπλεων, σὲ πάντα Θεοτόκου, ὀνομάζομεν πάντες, καὶ πόθῃ μακαρίζομεν.

Ὡδή ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωτὸς αἰνήσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρα κεκαθαρμένη, τῆ δι οἴκτου, ἐκ τῆς πλεονείας σου ὀξυτάτη ἀμνητι.

Υἰὸν σε, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀνεδείξεν, ἡ πολιτεία σου μακάρι, εὐσχημῶν Πατέρι περιπατοῦντα, καὶ φωστήρα, ζωῆς ἐν κόσμῳ λόγου ἐπέχοντα.

Μελέτην, τοῦ θανάτου τὸν βίον σου Σέμενος, διαφέροντος τὸν ὄρον, τῆς σοφίας Πατέρι κατανοήσας, μετετέλης, πρὸς τὴν σορίαν τὴν ἐνοπίστατον.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ παστάδα γινώσκουμεν, στάμνον λυγρίαν καὶ πλάκα, κεκτρημένην ἔνδοξον ἐγγεγραμμένον, τὸν δι οἴκτου, σωματοποιήντα Λόγον Παυμάσαμε.

Κοντάκιον, Πχος β΄. Τὴν ἐν προσβόειας.

Κατατροφίας Σέφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὰς ὀρέξεις τῆς σαρκὸς χαλιωσίας, ὡφθης τῆ πίστει σου Ἀυξανόμενος, καὶ ὡς φωτὸν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου ἐξήλθης, Ἀυξάνεις Πατέρα ἱερῶτάτε.

Ὁ Οἶκος.

Τὶς τοὺς ἀγῶνάς σου νῦν ἐπαξίως ἐξείπη, ἡ τοὺς πόνους σου Πατέρι, οὓς ὑπέστης ἐν

γῆ, διὰ τὴν Σείαν ἀπολαύσειν; ἀπὸ βρέφους γὰρ νόμοις Κυρίου ἀκολουθήσας, καὶ προσάγμασι τοῦτε ὑπηρετήσας, νόος ἡμῖν ἀνεδείχθης Ἰωβ τοῖς παλαίσμασι· τοῦ κόσμου πάροικος ὡφθης, καὶ τῆς γῆς ἀπάσης ἀλλότριος· νηστίαν πίστει ἐξήσκησας· ἀγρυπνίαν, ἀγνεΐαν ἠγάπησας, Ἀυξάνεις Πατέρα ἱερῶτάτε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀυξέντιου ἐν τῷ Βουναῖ.

Στίχοι.

Ὁ Βουναῖ, ὡς Κασσιός, ἦν Ἀυξέντιος, Φανέντι τ' ἄλλα, πλὴν τελευτῆς, ἧλια.

Λεῖψε βίον δεκάτη Ἀυξέντιος ἡδὲ τετάρτη.

Ούτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ὀρμώμενος τῶν ἀφ' ἡλίου Ἀνατολῶν, Σχολαστικός γενοῦς. Μετῆλθε δὲ τὸν μονῆρον βίον· καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνελθὼν, τὸν κατ' ἀντικεῖ τῆς Ὀρέας κείμενον, ἦν τὴν ἀσκησιν καρτερικώτατος, τὴν πίστιν ὀρθοδόξοτατος. Πολλὰ δὲ φουλίαις τὴν ἑυτυχὸς ἡ Νεστορίου μαρτυρίαν, καὶ ἀποδείξας τὴν ἐν Χαλκηδόνι τετάρτην Σύνοδον, γέγονε καὶ Βασιλεῦσιν αἰδέσιμος, καὶ πᾶσι τοῖς ἐντυχῆουσι, Σεία χάριτι τὴν ὄφιν ἠγαθίσμενος, καὶ πηγὰς Σαυματίων καὶ ἰσάων τοῖς προσιοῦσι βρύων ἐκάστατε. Ἐν εἰρήνῃ δὲ ἀναπαυσάμενος, κατετέθη ἐν τῷ αὐτοῦ ἀνοικοδομηθέντι Εὐκτήριῳ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ Μοῇ τοῦ Καλλιστράτου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρωνος.

Στίχ. Φύσει μαρανθείς σαρκίς, θάλλει Μάρων, Μετεμφυτευθείς τῆς Ἐδέμ τῷ χωρίῳ.

Ούτος ὁ Ὁσίος, τὸν ὑπαίθρον ἀσπασάμενος βίον, κορυφὴν τινα κατέλαβεν ὄρος, ὑπὸ τῶν παλαιοῦν δυσσεβῶν τιμαμένων· καὶ τὸ ἐν ταύτῃ τῶν δαιμόνων τέμενος τῷ Θεῷ καθιερώσας, ἐν αὐτῷ διέτριβεν, σκηνὴν τινα βραχειαν πηλάμενος. Πόνους δὲ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐκέχρητο· νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἐπενόει ἐτέροις· ὁ δὲ ἀγωνοθέτης τοῖς πόνους τὴν χάριν ἐπέμετρησεν ἦν γὰρ ἰδεῖν καὶ πυρετοὺς ὀθεννόμενος τῆ τοῦτου προσευχῆ, καὶ φρίκην πανομένην, καὶ δαίμονας δραπετευόντας, καὶ παντοσάπα καὶ ποικίλα νοσήματα εὐχρημῶν θεραπευόμενα. Ἄλλα καὶ πολλὰ κατασκευάσας Μοναστήρια,

πολλούς δι' ασκήσεως τῆ Θεῷ προσήγειν. Οὕτω δὲ τῆς Δείας γεωργίας ἐπιμελούμενος, καὶ ψυχῆς ὁμοῦ Θεοσπεύων καὶ σώματα, καὶ ἀνάστασιαν ὑπομείνας βραγχεῖαν, υπεβίβησε τοῦ βίου ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

Στίχ. Προξεί το ταυτὸν εὖσε κλήσεως πλέον, Πρὸς τὸν σύνοικον Ἀβραάμ Ἀβραάμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐκ πόλεως Κύρου· ἐν ἧ καὶ τεργείᾳ, τῆς ἀσκητικῆς ἀεστέως τὸν πλούτου συνελέξατο. Τσαυτῆ γὰρ ἀγρουπνία καὶ στάσει τὸ σῶμα κατεδάμασεν, ὡς ἀκίνητος ἐπὶ πλείστον διαμῆναι χροῖον, μηδ' αὐτὸς βαδίζειν δυνάμενος. Μεγαλικῶς δὲ κώικον τινὰ, πρὸς τῆ ὄρει τῆ Ἀδῶνῃ κειμένον, κατείδωλον εἶκεν, ταύτην καταλαμβάνων. Καὶ οἰκίαν μισθώσασμενος, ἐπὶ τοῖς ἡμέραις διετέλεσεν ἡσυγάζων· ἐπὶ δὲ τῇ τετάρτῃ κτύρου προσεχόμενος, πρῶτον μὲν ὑπ' αὐτῶν τῶν δυσσεβῶν χοῖ πολλῇ καταγώνυται· εἶτα πόρρον αὐτῶν ἐκλειυετο ἀναγκαστικῶς ἀπιέναι. Ἀλλὰ ποικίτορας εὐθύς ἀφικόμενοι, τοὺς ἐν τῇ κωμῇ δεινῶς ἤκισον, τὰς εἰσφορὰς ἀπαίτουστας. Ὁ δὲ Δείας οὗτος, τὰς ὑπὲρ αὐτῶν εἰσφορὰς τοῖς προκτορασι δόδικως, τοὺς ὕδιστάς τῶν βασιλέων ἠλευθέρωσεν. Οἱ δὲ, τὴν τοῦ Ὁσίου οὐκ ἀλλοπιάν ὑπερβαυμάσαντες, Ἐκκλησίαν ἐδομήσαντο, Χριστιανοὶ γεννηότες, καὶ αὐτὸν Ἰσραὴλ γενέσθαι καταναγκάζουσι. Ὁ δὲ, τρία συνηνεόμενος αὐτοῖς ἔτη, καὶ καλῶς πρὸς τὴν εὐσεβείαν αὐτοὺς ὠδηγήσας, πάλιν τὸ μοναχικὸν κατέλαβε καταγώνιον, ἕτερον αὐτῆς ἀπ' αὐτοῦ Γερέα καταγώνιον.

Ἐν ταῦτοις διαλύμφια, τὴν Καρῶν ὑπόδεχεται προσδρεῖαν· πῶς δὲ αὐτῆ τῆς Παλαιστίνης κατείδωλος. Ἀλλὰ καὶ ταύτην πόνοις μυρίαις, καὶ Θεοπνεύστοις διδασκαλίαις, Θεῷ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρέστησεν. Οὕτε γὰρ ὄρτε κατὰ τὸν τῆς ἰερουσῆνης χρόνον μετέλαβεν, οὕτε ὄσπριων, οὕτε λαχάνων, ὀμιλοσάντων πυρῶ, οὐχ ὕδατος, ἀλλὰ Σριδακίνας ἢ σέρεις (πικρίδας), καὶ ὅσα τοιαῦτα, τροφὴν ἅμα καὶ ποτὸν ἐποιεῖτο. Τοῦτου τὴν φήμην καὶ ὁ βασιλεὺς ἀκούσας, πρὸς ἐαυτὸν μετκαλέσατο, καὶ ὀλίγον χρόνον ἔκτοτε ἐπιβίους ἐν τῇ βασιλίδι ταύτῃ τῶν πόλεων, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέβητο. Τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ὁ εὐσεβέστατος καὶ μέγας βα-

σιλεὺς Θεοδοσίος ἐν τῇ τῶν Καρῶν μετὰ τιμῆς ὄτι πλείστως παρέπεμψε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ κωμῇ, Ἀβραμαιοὶ παῖδες τῆ
• Περσικῆ, πόλη, εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ
• φλογι, πυρπολοῦμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογη-
• μένος εἰ, ἐν τῇ κωμῇ τῆς ὀρέας σου Κύριε.

Ως τετραυμένους, τῇ τοῦ Δεσπότητος Πάτερ
• Δείας σποργῆ, πάσαν, πρὸς αὐτὸν ἀνεύδο-
• τον τὴν ῥοπήν, τῆς καθύλας σου ἐκέκτησο, Εὐ-
• λογημένος εἰ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πρωτισυμένους, τῇ τοῦ Σωτῆρος αἴγλη πάν-
• σους, σιότους, τὸν προστάτην ἠλεργῆς
• κραταιῶς, κορηλοκάτορας καθέλιες, δὲ, Εὐλο-
• γημένος εἰ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.
Θεοτοκίον.

Ρεῦσασαν πάλαι, τῆς πρὸς τὸ κρείττον ἀ-
• γανεύσεως, φύσιν, τῶν ἀνθρώπων Πάναγκε
• βουλήεις, ἀναπλάται κατεσκῆνωσεν, ὁ πλα-
• στουσῆς Θεός, ἐν τῇ γαστροῖ σου μόνῃ Πά-
• νυμιατε.

ᾠδὴ 6. Ὁ Εἰρμός.

• Ἀντρατὰ τοῦ παντός Παντοδύναμη, τοὺς
• ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
• τάδας ἐθρῆσας, ἢ ἐθιδάξας μέλπαι· Πάν-
• τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὕμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ολικῶς πρὸς Θεὸν μεταβήμενος, ἀπερείσι
• σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, καὶ τῶν Σαυμά-
• τιν ἀίλων, τὴν ἐνεργείαν μέλπων· Πάντα τὰ
• ἔργα, εὐλογεῖτε ὕμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φοβερός ἀπεφάνης τοῖς δαίμοσι, τὸν Χρι-
• στὸν ἐκτεκήμενος συλλήπτορα· οὐ τὸν
• Σκυροὺν ἀσάμενος κολοῦσῆστας μέλπων· Πάν-
• τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὕμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρητορεύει φανείς ὁ Ἀρχάγγελος, καὶ μηνύει
• τοῦ Λόγου σοι Πάναγκε, τὴν ὑπὲρ λόγον
• σύλληψιν, καὶ σωτηρίαν κοσμήν, Πάντα τὰ ἔρ-
• γα, εὐλογεῖτε κραυγάζων τὸν Κύριον.

ᾠδὴ 7. Ὁ Εἰρμός.

• Ἀίθος ἀχειρόκτονος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου
• σου Παρθένε, ἀειρωγωνιαῖος ἐτμήθη.
• Χριστὸς συνάψας τὰς διεστίσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνοιεν.

Ολῆ τῇ Θεότητι Πάτερ, τῷ βαπτισμῷ σου
• συνεστάς· καὶ διατηρήσας ἀκραιφνῶς, τὸ
• τῆς εἰκόνας μάκαρ ἀξίωμα, τρισσοσγγεῖ λαυ-
• ποότητι, μετ' εὐφροσύνης προσεχώρησας.

Νυν οὐκ ἐν αἰνίγματι Πάτερ, οὐδ' ἐν εὐ-
πρω κατοπτεύεις, τὸν τῆς Θεαρχίας φω-
τισμόν· πρὸς πρόσωπον δὲ πάνσοφε πρόσωπον,
τῆς ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος, καὶ Θεοπτίας ἀ-
ξιοῦμενος.

Ὡς ἔχωμ πολλὴν παρρησίαν, πρὸς τὸν ἁ-
πάντων Βασιλέα, Πάτερο λυτρωθῆναι δυ-
σάπει, τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας πι-
στῶς, ἐκ πάσης περιστάσεως, ἵνα σε πάντες
μακαρίζωμεν.

Θεοτοκίον.

Σειράς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λῦσον
Παρθένε Θεοτόκε, ἡ τῆς εὐσπλαγγχίας
τὴν πρῆγην, τεκοῦσα μόνη Θεομακάριστε, καὶ
Συμηθίας ἐμπλήσον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Κακοῦστέλειον. Ἰνναίκες ἀκουσίσθητε.

Ανέσειε τῶν ἀγῶνων σου, ἐπὶ νῆξας τὰ
τάλαντα, ἃ ἐπίστευθῆ καὶ ταῦτα, τῷ
σῷ προσηξας Δεσπότη, καὶ τὸ, Ἐὐ δούλε ἡ-
κουσας, καὶ τὰ τούτου ἀκούουλα· πρὸς δὲ
αἰε μνημόνευε, τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ πῶλου, Λύ-
ξέντιε Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν
προσκύνησιν, προσνεύω πίστει καὶ πό-
θῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ Σεῖα, εἰκόνι σου πα-
νάμιμ, ἀπ' ἧς φυγῶν ἐκδύλῳσαι, καὶ τῶν
σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ
Θεοτόκῳ κυρίως.

**Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀνω, τὰ Στεχηρα
τῆς Οὐτανῆου.**

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς συνήθε, καὶ Ἀπολυτίς.**

Τῆ ΙΕ. ΤΟΥ ἈΓΙΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Φάλλομεν τρία Στι-
χηρά προσόμια τοῦ Ἀποστόλου.**

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ποταμοὺ τὰ ὀρημάτα, τοῦ τῆς χάριτος
κῆρυκος, ὡς Θεοῦ φανέντα σε πόλιν ἔμ-
φυχον, διαφερόντως εὐφραίνουσι, τὰ ἀρρήτα
ῥήματα, ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς τρυφῆς, Παραδείσου
πλουτήσαντες· οὐ καὶ γέγονα, δραστηκὸς ὑπε-
ρέτης ἐκμανθάνων, τὰ οὐράνια καυμάκαρ, ἃ
οὐκ ἐξόν βροτοὶς φθέγγασθα.

Τὸ τῆς γνώμης ἐλευθέρων, καὶ φυγῆς αὐτε-
ξούσιον, εὐγενεῖα πίστεως κατελάμπρυ-
νας· τῆς ἐπιγείου δὲ πάνσοφε, δουλείας ἀπῆλ-
λαξαι, καὶ τῇ ζεύγῳ τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἀυξέ-
να ὑπέκλινας· ὅθεν ἔδραμες, νοητῆς ἐκ θαλείας
τοὺς ἀνθρώπους, ἀπαλλάττων καὶ προσάγων,
ἐλευθερία τῆς χάριτος.

Ὡς ἀκτινά σε πάνσοφε, φεγγαδόλον ἐξή-
στραφεν, ὁ τοῦ κόσμου Ἥλιος καὶ Διδά-
σκαλος, τὴν οἰκουμένην λαμπρύνουσαν, φωτὶ
τοῦ κηρύγματος, καὶ ταῖς Σεῖαις ἀστραπαῖς,
τὴν τῆς πλάνης σκοτόμαναν, ἀφανίζουσαν, καὶ
ποικιλῶν Σαυμάτων ἐνεργείαις, τῶν Πιστῶν
ταῖς διανοίαις, καταφαίδρυνουσαν ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμ-
φε, καὶ δεῖνων πταισμάτων τὴν ταπει-
νήν μου φυγῆν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλαξον,
εὐχαῖς σου καὶ δάσῳσαι, δικαιοῶσως τυχεῖν,
ἐν ἡμέρα ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ
ὄημοι μετανάτια, καθαρθέντα με πρὸ τέλους,
καὶ τῶν δακρῶν ταῖς χύσεσιν.

Ἦ Σταυροῦ Θεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ
σα, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο,
καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Ἴτι σοι ἀνταπέδωκαν
οἱ πολλῶν σου δωρῶν, ἀπολαύσαντες Δέσπο-
τα· ἀλλὰ δέομαι, μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ
κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστήναι, στανιστῶν
τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στεχηρά τῆς Οὐτανῆου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε, πρέσβευε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

**Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ
Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·**

Παθῶν με δούλον ὄντα λύτρωσαι, Μάκαρ.

Ἦσιμα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
βύσσῳ ἰχθυεσι, τὸν διώκτην Φαραῶν,
καθοροῶν ποντοῦμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὦδην,
ἔβόα, ἄσῳμεν.

Πεφωτισμένος τῇ Σεῖα καὶ φωταυγεῖ, τοῦ
Σωτῆρος χάριτι, τὴν ζοφώδη μου φυγῆν,

δυσωπῶν Ὁνήσιμε Χριστέ, τὸν φιλάλωπον Θεόν, μάκαρ δίσσων.

Ακτινοβόλος τοῦ Παύλου καταναρσθείς, λαμπρόσιον ἔνδοξε, τῆς ἀνοιχίας τὴν ἀγλήν, εὐχέρως διέφυγες Χριστῶ, χριστήριον αἴψῃ, βῶν πανόλης.

Θεῖς ἐδείχθης παμμάκαρ ἱερουργός, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, διαλάμπων τηλευργίᾳ, πανταγῶ διέδραμες Χριστῶ, ἀναγγέλλων εὐτεβῶς, Θεομακάριστε. **Θεοτοκίον.**

Ωραϊσμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεομητορ ἄγραντε, τὸν Θεόν τὸν ἀληθῆ, ὑπὲρ νῦν συνέλαβες, ἡμᾶς, τῶν ταῖς θεῖαις ἀρεταῖς, καταπαίδουσαντα.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὐκ ἔστιν ἄγνωστος σοῦ, Κύριε ὁ Θεός μου,
- ὁ ὕψιστος τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου
- ἀγαθὸς, καὶ στερεώτατος αὐτῶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
- τῆς ἁγιολογίας σου.

Ναμάτων θεῖον τῇ πηγῇ, προσπέλασας τὸ στόμα, καὶ τρυφῆς τὸν χειμῶρόν, ἐξ αὐτῆς ἀναλαβὼν, τὸ πρῶτον τῆς σελτῆς, Ἐκκλησίας, ἔνδοξε κατηρόνουςας.

Μεθεῖξαι φέγγους νοστού, φαινότατος ὠφθῆς, εὐσεβείας λαμπράσι, τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν, καταφωτίζων λαμπρῶς, τῇ φωσφίρῳ, αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Ελύθης Παύλου τοῖς δεσμοῖς, ἐκ δουλείας τῆς πλάνης, ἢ τῇ ἐλευθερίᾳ, τῆς χάριτος τιμηθῆς, Υἱός Θεοῦ γενόνως, κληρονομίας, θεῖος ἀναδέδειξαι. **Θεοτοκίον.**

Δολίως ὄρις με τὸ πρῖν, ὡς αἰγμάλωτον εἶλε, δι' ἀπάτης ἐρπύσας· διὰ σοῦ δὲ τῆς αὐτοῦ, δουλείας ἀπαλλαγείς, Θεομητορ, ὕμνοι μακαρίζω σε.

Καθίσμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ δουλείας τῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, ἀπελευθέρως ὤφθης ἐν τῷ Θεῷ, αὐτὸν δούλος γνήτιος, χρηματίας· ἐν χάριτι κοινωτός δεσμῶν δὲ, τοῦ Παύλου γενόμενος, διὰ Χριστὸν ἐκάνθης, ἀδικίας Ἀπόστολε· ὅθεν ἠξιώθης, μαρτυρήσας νομίμως, τῆς ἀνω λαμπρότητος, Ἱεράρχα Ὀνησίμῃ· διὰ τοῦτο βωδῶμέν σοι Πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησάσθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πᾶσι, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Παρθένου καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπύρας τεκοῦσαν Θεῶν σαρκί, πᾶσαι

μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος ἐπλάξεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως διεξάξουμι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμπράξῃς βωδῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησάσθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου **Δέσποιναν.**

Ἡ Σταυροβετοκίον.

Τὸν Ἄμνον καὶ Παιμένα καὶ Αὐτρατῆν, ἡ Ἄμνᾳ θεωρούσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλαλαξε θακρούσασα, καὶ πικρῶς ἐβόδῳσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγγνα μου φέγγονται, ὄρασις σου τὴν σταυρώσιν, ἢ περὶ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄξυστος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντητος· σπλάγγνισθητι καὶ δώρησαι σὺν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀμνηνοῖς σου πιστεῖ, τὰ θεῖα πάθηκα.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Χ**ριστῶ μου δῶναμι, Θεός καὶ Κύριος,
- ἡ σελτῆ Ἐκκλησία θεωρεπῶς, μέλ-
- πει ἀνακαρίζουσα, ἐκ δικαιοῦς καθαρῶς, ἐν
- Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Θεῶν ἅπαντας, σωθῆναι Κύριος, ἐκ ζυγοῦ σε δουλείας ἱερουργόν, Μάκαρ προχειρίζεται, ἱερουργόντα τὸ σελτῶν, θεωράντορ Ἐναγγέλλων.

Υπὸς σὺ γέγονας, Θεοῦ τῇ χάριτι, τὸν αὐτὸς καταγγέλλων μονογενῆ, Λόγον τὸν αἰδίον, μετὰ σαρκὸς τοῖς ἐπὶ γῆς, παραδόξως ὀμιλήσαντα.

Λογίῳ κρίσεως, καὶ θεῖῳ χρίσματι, τῷ τῆς ἱεροσύνης ὡς Ἱερεῦς, πάντοτε διέπρεψας, καὶ κερτερίᾳ τῶν δεινῶν, Μάρτυρ θεῖος ἐρηματίας. **Θεοτοκίον.**

Οφύσει ἀναρχος, Υἱός καὶ ἄχρονος, χρονικῆν ἐκ Παρθένου Κόρης ἀρχῆν, θεῶν καταδέχεται, τοὺς ὑπὸ χρόνον ἐκ φθορᾶς, ἀναπαλάσαι προμηθεύμενος.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ῷ θεῖῳ φέγγει σου ἀγαθὸς, τὰς τῶν ὀρ-
- θριζόντων σοι ψυχᾶς, πόθῳ καταύγα-
- σον δέμας, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὀ-
- τως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνα-
- καλούμενον.

Νοὸς ὀξύτητι ἢ ψυχῆς, μάκαρ καθαρότητι πάντα, τοῦ δυσμενοῦς ὑπερπατέμενος,

βρόχους, ἀνυψώθης πρὸς οὐρανόους σκηνάς, περὶ τὴν Θεογονίας ἀναφερόμενος.

Οσὸς Ἀπόστολος ἀγαθὴ, τὴν διὰ σαρκὸς σου παρουσίαν, πρὸς ἀνθρώπους ἐκήρυξε, τοὺς πεπλανημένους πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ὁδηγῶν καὶ φωτίζων, αἴγλη τῆς πίστεως.

Ναὸς ἐδείχθης πανευπρεπής, ἔνδον κεκτημένος ὡς λυγρία, τὸ φέγγος τῆς Ζεῖας· χάριτος, τῆ οἰκοδομίας τοῦ Θείου Πνεύματος, τέλει μελωμένους, μακαρὸν Οὐσίμει.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀμαρτίας μου τὰς σεῖράς, τῆ σὴ μεσιτεία ἀγαθῆ, καὶ προστασία διάφορξόν· τῶν ἀπεγνωσμένων σύ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς, τῶν πίστει προστρέχόντων τῆ Ζεῖα σκέπη σου.

Ὡδή ε'. Ὁ Ἰερός.

Τοῦ βίου τὴν ἑλάσσαν, ὑπομένην κατὰ τῶν, τῶν πειρασμῶν τῶν κλιδῶνι, τῶν εὐδία λιμένι σε προσδαμών, βοῶσιν Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Αστράφας ὡς ἤλιος, οὐρανίθεν ὁ κληθείς, τῆ φωτισμῶ τῆς χάριτος, ἐπαφῆκεν ἀκτινὰ σε τῆλαυγῆ, εὐτοναῖς ἐλαυνούσαν, τῆς ἀγνοίας τὸν ὄφρον παμμακάριστε.

Αμπρῶς ἐστηλίτευσας, τῶν ἀνόμων τὰ σαβρά, καὶ δυσσεβῆ φρυάγματα, εὐσεβείας φλογόμενος εὐσεβῶς, τὰ Ζεῖα διδόνοντα, Ἰεράρχα Κυρίου πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων ὑπεύθυνος, ἀμαρτίας καὶ δεινῶς, τραυματισθείς ὁ δειλιός, ἐπὶ σὲ Θεομήτορ τὴν συμπαθῆ, προσφειγῶ θεόμενος, τὰς οὐλὰς ἐξάλειψαι τῶν πταισμάτων μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ος ἀκτίς ἐξέλαμψεν, τῆ οἰκουμένη, τὰς βολαῖς λαμπρῶν, ἡλίου μακαρὸν παμφαῶς, Παύλου τοῦ κόσμου φωτίζαντος· διό σε πάντες, τιμῶμεν Οὐσίμει. **Ὁ Οἶκος.**

Σὲ ὑπὸ Παύλου τοῦ σοφοῦ, τῆς σάλπιγγος τῆς Ζεῖας, τῆ πίστει προσαγγέντα, καὶ λόγῳ φωτισθέντα, τῆς ἀληθείας μυστικῶς, καὶ μαρτυρηθέντα ἐπ' ἐργασίᾳ ἀρετῆς, καὶ πίστεως στερόσότητι, τίς ἐγκωμιάσαι ἰσχύσει ὡς ὄντως κατ' ἀξίαν; ἢ τοὺς πόνοὺς εὐφημῆσαι, ἐν οἷς στερέως ἔπαυσας τὴν πλάνην; Χρισθείς γὰρ ἱερεὺς ἐν Πνεύματι, Ζεῖα ἐκ δολείας κοσμικῆς, καὶ Ἀποστόλων κήρυγμα λαβὼν, μετέσχεες καὶ τῶν στεράνων· διό σε πάντες τιμῶμεν Οὐσίμει.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὀυσίμου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ἡ πλωσεν Ὀυσίμος εἰς ἑλάσιν σκέλη,
Παῦλις σκελῶν δραμόντα γενναίους δρόμους.

Πέμπτη Ὀυσίμος σκέλεα θραύσαν δεκάτη τε.

Ουτος, οἰκέτης ὑπῆρχε Φιλήμονος, ἀνδρὸς Ῥωμαίου, πρὸς ἐν γράφει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος· ὃ καὶ μαθητευθείς Ὀυσίμος, καὶ διακονήσας, μετὰ τὴν αὐτοῦ τελείωσιν συλληφθείς, προσήγη Τετοῦλα τῆ τῆς χώρας Ἐπάργω, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐν Ποτιόλοις ἐκπέμπεται. Ἐνθα παραγενομένου ὁ Ἱερτολός, τὸν Ὀυσίμον ἐπιμένοντα τῆ εἰς Χριστὸν πίστει εὐρώ, πρῶτον μὲν ῥάβδος τύπτει σφοδρῶς· εἶτα τὰ σκέλη κατεάσας, τῆς προσκαίρου ζωῆς μεθιστᾷ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Μάρτυρ Μαῖωρ οἰκίζουσε τελειοῦται.

Στίχ. Μαζίε πλησθεὶς τὰς φόβας ἐμπαιγμαίων, Δαυὶδ τὸ ῥητόν φάσκε, Μάρτυς Μαῖωρ.

Ουτος ἐν ἐπὶ Μαξίμιανῶν καὶ Διοκλητιανῶν τοῦ βασιλέων, στρατευόμενος, ὑπὸ τὸ τῆμα τῶν Μαύρων. Ἐν τῆ Γαζαίῳ δὲ διαβληθείς τοῖς κρατοῦσι, καὶ ἐρωτηθείς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, μαστίγεται σφοδρῶς, ἅπαν τὸ σῶμα καταξάνθεις. Ἰοιάκοντα δὲ ἐν τῷ μαστίγῆσθαι αὐτὸν ἀλλαγέντων στρατιωτῶν, ἔρρει μὲν αὐτοῦ τὸ αἷμα καὶ τὴν γῆν ἐφείνισσεν, ἰχάρσι καὶ λυθῶν ἐκ τῆς διασῆφες προσεικῶς· γενναίως δὲ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τὰ ἀλγεῖνά ἐνεγκῶν, τελευτᾷ, πορευθείς ἐκ δυνάμεως στρατιωτικῆς εἰς δύναμιν Θεοῦ στρατίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Ἀνθρώπινον παρῆλθεν ἀσμένως βίον Εὐσεβίος, τὸ θαῦμα καὶ τῶν Ἀγγέλων.

Ουτος ὁ Ὀσιος, ἔθεν ἦν, καὶ ἐκ τίνων ἔφυγον ἡμῶν, ἢ κατ' αὐτὸν Ἱστορία οὐκ ἐδήλωσεν ὅπερ δὲ ἴσμεν, τοῦτο καὶ λέγομεν· τὸν γὰρ οὐρανόσ, ἐν τῶν ἀσκητικῶν πόνων, ἐκτίσαστο πατρίδα· Καὶ πρῶτον μὲν ἐν τινι μοναστηρίῳ ἀπετάξατο· ἔπειτα δὲ ῥαχίαν ὄσους καταλαβὼν, ἐν κώμῃ, Ἀσιγῆ λεγόμενῃ, θορ-

γιον μόνου ἐκτίησατο ἐκ ξηρολίθων. Ὑπαίριος δὲ ταλαιπωρῶν, τὸν λοιπὸν διετέλεσε βίον· ἐσθῆτι μὲν ὀρματινῇ καλυπτόμενος, ἐρεβίνθοις δὲ καὶ κνάμοις βεβρεγμένοις τρεφόμενος, ποτὲ δὲ καὶ ἰσχυρῶν μετελάμβανεν, ὑπερίδων τὸ σωματικὸν τῆν ἀσθένειαν.

Εἰς γῆρας δὲ εἰσάσας βαθύ, ὡς καὶ τῶν ὀδόντων τῆς πλείονας ἀποβαλεῖν, οὔτε τὴν τροφήν, οὔτε τὴν οἰκίαν ἤμειψε, φέρων καρτερῶς τὰς ἐναντίας τοῦ ἕρος ποιότητας, ἐροίκων μόνον ἔχων τὸ πρόσωπον, τεταριχευμένα δὲ πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ τὴν ζῶντη δύνασθαι ἐπὶ τῆς ἀσφύς μένειν· κτηνώλωτο γὰρ τὰ γλυτὰ καὶ ἰσχυρά.

Πολύων δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων, τὸν Σόφρονον ἀναγεράνας, τὸ πλησιάζον Μοναστήριον καταλαμβάνει· καὶ Σηργίῳ μικρῷ παρὰ τὴν τοῦ τοίχου γωνίαν χροσάμενος, μετὰ τῶν συνήλων ἠγωνίζετο πόνων. Δέξεται δὲ, τὰς ἑπτὰ ἐξομιῶν τῆς ἁγίας Νηστείας, δεκαπέντε γράσθαι ἰσχυρὰς εἰς τροφήν. Τούτους τοὺς ἰδρωτὶ περιόρεθον, ἐπὶ ἐννεήκοντα βεβιωκῶς, ἢ καὶ πλείω ἔτη, ἀσθενεῖα περιπεσῶν δυσδιηγήτῳ, πρὸς Κύριον ἐξέδημητε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις, ὁ Θεός, ἐπέστησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀρσινόβιον μὲν τὴν κάμνον εἰργάσατο,
- Ἀγγέλους τοὺς ὅσιος Παισίου· τοὺς Καλ-
- θάσιους δὲ, καταβλέγον πρὸς ἄρμα Θεοῦ, τὸν
- τύραννον ἔπεισε βῶαν· Ἐυλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
- ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ μακάριον ἀπειλήρας Ὀνήσιμ, τέλος καὶ τὴν ἀνάβλεθρον, ἀθανάσιαν ἠζώθη, μάκαρ καθορῶν, καὶ μέλπεις γηγόμενος Χριστῷ· Ἐυλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρωμαλέφ σου φρονήματι Ὀνήσιμ, βλάνης τὰ μηχανήματα κατεπάτησας, εὐσεβείας ταῦτα καθελών, ὀργάνους Θεόσοφει βῶων· Ἐυλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπάρχουσα πανάμωμος Θεοοῦμπε, Λόγον Θεοῦ συνέλαβες, τὸν ἀχωρήτως, ἐν τοῖς κόλποις ὄντα τοῦ Πατρὸς, χερσὶ τε κρατούμενον ταῖς σαῖς, εὐλογημένη Παναγία, Θεομήτορ ἀγνή.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιος ὄρθρον ἐπήγασας,
- Ἐκαὶ Δικαίου θυσιῶν ὕδατι ἐφλέξας· ἀ-

- παντα γὰρ ὄρθας, Χοιρὲ μόνῳ τῷ βουλεύεσθαι.
- Σε ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μάκαρ Ὀνήτιμ, Σμαρτυρίῳ τε στέρει κατακοσμούμενος, Σρόνῳ νῦν φαίδρῳς, τοῦ Δεσπότης παρίστασαι· ὄν ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποστόλῳ τῷ Δεῖνῳ διακονούμενος, ἀπορήτων τῶν Δείων ἔσχευς ἐνεργεῖαι, κηρύξαι ἀληθῆς, Χριστοῦ μάκαρ γενόμενος· ὄν ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γαυμάτων τὴν χάριν ἐκ τῆς ἀρήνου πηγῆς, τοῦ Σατήρος πλουτίσας πᾶσι μετέδωκας, τούτου πειθαρχῶν, μάκαρ Σείσιος προστάγμασιν· ὄν ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυθέντες τὸ θαῦμα τῆς σῆς γεννήσεως, μαρτυροῦμεν τὸ μέγα καὶ ὑπὲρ ἔνοιαν, Παναγνε σεμνῇ, Θεομήτορ Μυστήριον, καὶ ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- Θεὸν ἀλλοτρίοις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὄν οὐ τολ-
- μάθῃ, Ἀγγέλον ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
- διὰ σοῦ δὲ Παναγνε ὠράθη βροτοῖς, λόγος
- σεσαρκωμένος· ὄν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
- οὐρανίαις Στρατιαῖς, σε μακαρίζουεν.

Ἀστὴρ ὑπέρολαμπος ἀναδέδειξαι, φωτιστικαῖς, ἀκτίσι διαλάμπων τοῦ Πνεύματος, καὶ τὰ κόσμου πέρατα λαμπρῶν φωτῶν, τῷ τῆς Θεογονίας, μάκαρ Ὀνήτιμ· ὄν Ἀποστόλων σὺν χοροῖς, σε μεγαλύνουεν.

Καρποῖς τοῦ Πνεύματος ὡν κατάκομος, εἰς οὐρανὸν, ἐπήθης Θεοράτορ γηγόμενος· τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος γενόμενος, πάνσοφος Γεράσοχος, Μάρτυς ἀήττητος, Κηρύξ ἀληθῆς τῶν ὑπὲρ νοῦν, Θεομακάριστε.

Ἀεὶ πρῶιστατος τῶν ὑμνούντων σε, διὰ παντός, τὴν σὴν τε ἐκτελούντων πανήγυριν, τῷ Δεσπότην παρεστῶς Ὀνήτιμ, ὄλος περρωτισμένος, ὄλος ὑπέρολαμπος, ὄλος ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, καταλαμπόμενος. Θεοτοκίον.

Ρυθίεις τῷ τόκῳ σου παναμώμητε, Μήτηρ Θεοῦ, τῆς παλαιῆς δερματίνης νεκρώσεως, καὶ κατάραν καὶ φθορᾶν καὶ θάνατον, τὸν ἐκ τῆς ἀμαρτίας, ἀποσεισάμενος, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, νῦν μεγαλύνω σε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μαθητευθεὶς πανόλβιε, Παυλῶ τῷ Κορυφαίῳ, τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σὺν αὐτῷ περιήλθες, τὴν γῆν στηρίζων τῷ λόγῳ, πα-

ρειμέννας καρδιάς, τῇ πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος· καὶ τελέσας τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς, τῷ Χριστῷ παρίσταται σὺν Ἀγγέλοις, Ἀπόστολε Ὁνόσιμε, ὑπὲρ κόσμου προσεύων.

Θεοτοκίον.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, τὸ παράδοξον θαύμα, νοῦς οὐκ Ἀγγέλων δύναται, οὐ βροτῶν ἐρμηνεύσαι, ἢ ἐνοῆσαι Παρθένε· τί κτεις γὰρ ἀπορρήτως, Θεὸν τὸν ὑπερουσίον, ὃν ἡμῖν πάσα κτίσις, ὡς Ποιητὴν, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, οὐ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθοῦ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπολυτίς.

Τῆ 15. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τοῦ σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Ἐσημερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ΄. Ως γενναῖον ἐν Μάστυρι.

Απιστῶν ἰσχυροὶ, ἀλλόφρονι γενόμενοι, λογιζομένων ὀμῶζην ἀνελάθετε, μὴ ποτὴ ζήντες τὴν ἀθῆον, τυράννων οὐμύτητα· ἀλλ' ἀνῆρως καὶ στερόως, τὸν Σωτῆρα κηρύττοντες, ὑπεμείνατε, τῶν μελῶν τὰς στρεβλώσεις τῆ ἐλπιδι, τὰς μελλούσας ἀπολαύσεις, τῶν καρποῦμενοι πάνσοροι.

Καρτερίῳ νικήσαντες, τῶν ἀθῆων τὴν ἐνστασιαν, καὶ ποικίλως εἶδον προσπαλαίσαντες, κολαστηρίων τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξασθε, ἐν χειρὶ Σαρχικῆς, κληρικῆς ἀνώλεθρον, νῦν πικρῶσαντες, ἐν σκηνῆς αἰωνίως τῷ Σωτῆρι, καὶ Δεσπότῃ τῶν ἀπάντων, συμβασιλεύοντες ἑνδοξοί.

Σὺν Παμφίλῳ Θεόφρονι, καὶ Οὐάλεντι Σέλευκος, Δανιὴλ Θεοδόουλος, Ἡσαΐας τε, Ἰερεμίας Ἠλίας τε, καὶ Ζεῖς Πορφύριος, Παῦλος Γουλιανός, Σαμεὴλ ὁ Σαμασίος, νῦν τιμᾶσθωσαν, ὑμνηθῆναι ἀμάτων καὶ ποικίλων, ἐγκωμίοις οἱ γενναῖοι, καὶ ἀεισεβαστοὶ Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επιμερίαις Πανάχαρτες, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρό-

σισον, ἢ τὴν σταγόναν κηρύττα, Χριστὸν τὸν τὴν ἄμετρον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσιμῆχοντα· καὶ κατάκλυτον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμᾶρόν, καταξίωσον τρυφῆς με, τῇ ἀειζῶνι προσβεία σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμυνόν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ζυλοῦ ὡς ἐβλέψαν, Ἄμνας ἢ κηρύττα ἐπαδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφῆγγετο· γιὲ ποθεινότεα, πᾶς ἐν ζυλῷ τοῦ σταυροῦ, ἀνηρτήτης μακροθύμης; πᾶς τὰς χεῖρας σου, καὶ τοῦ πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἶμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολυτίς.

Εἰς τὸν Ὁρθόν.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκειται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκοστικὴ.

Δῆμον δωδεκάριθμον ἀλλόφρονων ἀναμείλω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Θ**αλάσσης τὸ ἐβουρῆσιον πέλαγος, ἀβρόχοις ἰσχυροῖς, ὁ παλαιός περυσίας Ἰσραὴλ, σφαιροτύποις Μωσέως χειρὶ, τοῦ Ἄμαλκῆ τῆν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Δυνάμις τοῦ Ἐναντιοῦ Πνεύματος, ἡ δωδεκάριθμος, συγκροτηθεῖσα φάλαγγ καρτερῶς, δυσσεβούντων τὴν ἀθῆον, καὶ πονηρῶν παρατάξιν, ὡς νικηφόρος ἐτροπώσατο.

Ἡ σγυνῆ τοῖς ἀλλόφρονι Μάρτυσιν, ὁ δυσμενὴς προσβαλὼν· τὴν γὰρ αὐτοῦ φερόετραν ὁ θεῖος, ἐκκενώσας πικρότατα, καταβαλεῖν οὐκ ἴσχυσε, τῶν ἀριστῶν τὴν στερότητα.

Μανίας ἑλληνικῆς τὸ φράγμα, κατεπατήσατε, Ζεῖα συνέσει Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ σοφία κοσμοῦμενοι, ἢ ἀντεπιεῖν οὐκ ἴσχυσαν, οἱ εὐσεβεῖτι ἀντικείμενοι.

Ο Ζεῖος καὶ Σεργίου Παμφίλου, ἐπαληθεύσαν, πεπλουτηθῆναι τὴν κλήσιν ἀληθῶς, τῆς φιλίας τὸν σύνδεσμον πρὸς τὸν Χριστὸν ἐτήρησε, μέχρι θανάτου ἀδιάρρηκτον.

Θεοτοκίον.

Νεφελὴν δικαιοσύνης Πλον, ἤϊν ἐκλάμφασαν, τὸν τῷ Πατρὶ Ζεῖον μονογενῆ, Θεοτόκε πανύμνητε, πανευσεβῶς δοξάζοντες, διαπαντός σε μακαρίζομεν.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰσμός.

- **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
- **Χ**ριστέ κρῦσσουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
- **καὶ κατασφῆγὴ καὶ στερέωμα.**

Διέπρεψας εὐσεβίαις, ἔργῳ καὶ λόγῳ, καὶ σεπτῇ χάρισματι· Μάρτυς Χριστοῦ Πάμφιλε, τῆς ἱερουσύνης Θεόσφε.

Ως λύρα πανευπρεπῆς, ὁμολογίας ἐμμελῶς ᾄδουσα, φλόγγου Χριστοῦ Μαρτύρες, συγκροτημένοι γενόνατε.

Δραμόντες πρὸς τὸν σκοπὸν, τῆς οὐρανόυ καὶ σεπτῆς κλήσεως, ὡς νικητὰ στέφανον, παρὰ τοῦ Δεσπότου εὐλήφατε.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πανάγιε· ὑπερφύως σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν ἡμφιάτατο.

Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ὁ Ὑψίστος ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κολαστηρίων προδρόμων προκαλιένων, οἱ τοῦ Κυρίου ἀλλήλοισι γοναίοι, ἐν ἀπτόητῳ χαίροντες φρονήματι, τούτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες· ὅθεν ἐκκληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες αἰεὶ, τῶν εὐφρανούτων αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδὲ πωπῆσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστικου ἀνιμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλεή Δέσποινα οἱ δούλοί σου, κρῦσσουσα καὶ λέγουσα· Παναγία Παρθένε, πρόσθασον καὶ λυτρώσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀσράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἐξ ἀνάγκου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκοῦσα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρώσα σε Χριστέ, οἶμοι, ποθεινότητε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Ἰγεί, θέλων φανουρούσαι· Ὑμῶν σε μακροθύμει.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰσμός.

- **Ε**παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
- **Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,**
- **ἔσθη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·**
- **Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.**

Κεκοσμημένη τοῖς θείοις τῶν Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν χαρίσμασι, ἡ χοροστασία, ὤφθη τῶν Μαρτύρων σε, ἡ τούτων ἰσάριθμος, Δέσποτα φανεῖσα προνοία σου.

Απὸ ποικίλων ἀχθέντες πολιτευμάτων, ὡς ἐν βραχεῖ ὁλόκληρον, τύπον Ἐκκλησίας, σώζειν ἠεὶ ὠλήτε, συμφώνως κραυγάζοντες· **Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.**

Ραδιουργία τυρανῶνων καὶ μελοδῆται, τοὺς ἀλλήλοισι οὐκ ἔκαμψαν, οὐδὲ τῶν βασιάνων, πόνοι ἐμαλάκισαν, προθύμως κραυγάζοντες· **Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.**

Ιθυνομένους παλάμη τῇ τοῦ Δεσπότου, τὸν δι' αὐτὸν ἐκούστων θάνατον ὑπέστη, δῆμος ὁ πανευφρῆμος, Μαρτύρων κραυγάζοντες· **Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.**

Θεοτοκίον.

Θεηγορίας ἐνηχούμενοι Θεοτόκε, ταῖς περὶ σοῦ ἡ βλέποντες, τούτων τὰς ἐκβάσεις, Χαίρει σοὶ κραυγάζομεν, Παρθένε Παναγίμωμε, οἱ λελυτρωμένοι τῷ τόκῳ σου.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰσμός.

- **Σ**ὺ Κύριέ μου σῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα·
- **θὰς φῶς ἀγίου ἐπίστρεφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.**

Μὴ φέρων τοῖς ἐν γῆ, προσανέχειν ὁ Πάμφιλε, τὴν εὐθεὴν πολιτείαν, ἣν ἐκ βοέφρου μετῆλλες, ἀλλήλοισι κατελάμπρυνας.

Οθεῖα πολὺ, καὶ συνέσει κοσμοῦμενος, τῆς πόλεως τῆς ἀγίας, ὠρμημένος Οὐάλης, ὡς Μάρτυς ἐστεφάνωται.

Νοῦν ἔχων τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦ Παύλου ὁ μώνυμος, πανευφρῆμι τῶν Μαρτύρων, τῷ στεφάνῳ νομίμως, ἀλλήλοισι κατηγλάισαι.

Θεοτοκίον.

Ανάρθρωσας Ἀγνήν, τὸ τῆς Εὐδᾶς ὀλίθημα, κηρύσσουσα Θεὸν Λόγον, τὸν τῶν κατεργαζόμενων, τῶν πᾶσιν ἀνορθώσαντα.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰσμός.

- **Θ**ύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
- **Ἐκκλησία βρά σοι, ἐκ δαιμόνων λύθη**
- **κεκαθαρισμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεῦσαντι αἵματι.**

Ελπίσιν, αἰωνίου ζωῆς στηριζόμενοι, τὰς τῶν σωματῶν στρεβλώσεις, γεγηθότες εἴσπερον οἱ γενναῖοι, οἱ τῶν θείων, ὑποφρητῶν σε Σῶτερ ὁμάνυμοι.

Θανάτω, τὴν ζωὴν τὴν αἰετὴν ἀνήσαντο, ὁ Σαμουὴλ καὶ Ἥλιος, Δαυιδὴ καὶ θείος Γερεμίας, καὶ πρὸς τούτοις, ὁ Ἡσαΐας ὁ μεγαλάνυμος.

Αμπτῆρας, τῷ Θεῷ φαινοῦς νῦν ἡ Αἰγυπτος, ἐξανατέλλει ἡ πάλαι, βαθυτάτη

σλότιε καλυπτομένη, τῆς ἀγνοίας, Θεογονσίας φέγγος πλουτήσασα. **Θεοτοκίον.**

Ορος σε, Δανιὴλ ἐθεώρει Πανάμωμε, ἐξ οὐ ἐτήμηθη ὁ λίθος, ὁ συντροφία· πάντα πλάτης εἰκόνα, καὶ πληρώσας, Θεογονσίας πάντα τὰ πέρατα.

Κοντάκιον, Ψῆχος β΄. Τὰ ἄνω ζῆτῶν.

Φιλίας Χριστοῦ, τὰ Σεῖα Σελήματα, εἰδείχθης Πιστῶν, ἀείστωρ φιλόχριστος, γενναίφρων Πάμφιλος· διὰ τοῦτο καὶ μακαρίζομεν, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν. Πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. **Ο Οἶκος.**

Ιδοὺ ἐξέλαψεν ἡ φωσφόρος, καὶ φωταυγῆς Σεῖα μνήμη τοῦ στεφάνου ἀλλητοῦ, Παμφίλου τοῦ Θεοκλήρου, πάντων τὰ· ὄψεις καὶ τὸς καρδίας, καταυγάζουσα φέγγει τῷ ἀνεσπίσῳ. Πεισιγαρῶς, οἱ φιλέροτοι, οὐτε συνδράμημεν, καὶ τὴν τοῦτε Σεῖαν ἡμέραν, ὡς καλὴν εὐρτην ἐνιαυσίον, τοῖς ἀτμασι καταστέφωμεν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, τὸν τοῦτον ἀξίως στεφανώσαντα· πρεσβεῖε γὰρ ἀπαύστω· ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Παμφίλου, Ουάλεντος, Παύλου, Σελευκῆ, Προφύρου, Ἰουλιανῶ, Θεοδοῦλε, Πίλια, Ἰερεμίου, Ἰσαίου, Σαρουήλ, καὶ Δανιὴλ.

Στίχοι.

Ἐπὲρ τὸ πάνσε Παμφίλος φίλων, Δόγε,
Καὶ τὴν τομὴν ἔγειτό της χάρας φίλων.

Παῦλον Σελευκῆ, καὶ Σελευκου Ουάλης.
Βλέπων τομὴ χαιρόντα, τὴν τομὴν φέρει.

Ἰλταντο πρὸς πῦρ Μάρτυρες Σεῖοι δύο,
Θείου πόθου πῦρ ἐν τρέφοντες οἱ δύο.

Σταυροδοὶ δοῦλα τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου
Καὶ Θεοδόουλον, δοῦλον Ἐσταυρωμένου.

Κλήσεις Προφητῶν καὶ τελευτᾶς Μαρτύρων,
Αὐτοῦσι πέντε Μάρτυρες τετραήμενοι.

Ἐκτη καὶ δεκάτη ξίφους τάμε Παμφίλον
ἀκμή.

Οἱ τοὶ οἱ ἐνόδοι Μάρτυρες, ἐν τῷ ἔκτω ἔτει τοῦ κατὰ Διοκλητιανὸν διωγμοῦ, εἰς τὸ μαρτύριον ἤχθησαν ἐκ διαφόρων ἄμα πόλεων, καὶ ἐπιτιμωμάτων, καὶ ἀξιωμάτων, εἰς μίαν τὴν ἐν Χριστῷ πίστιν συνεχωθέντες. Ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλήψεως αὐτῶν γέγονεν οὕτως.

Ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς πόλεως Καισαρείας παρίεναι, τῶν φυλάκων πυνηθαινομένων, τίνας τε εἶεν, καὶ ὅθεν ὄρμηστο, Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀπεκαλέσαν, καὶ πατρίδα τὴν ἄνω ἔγειν Ἰερουσαλήμ. Ὅθεν κατασχεθέντες, Φρυγιανῶ τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν καὶ ὁ μὲν Ἠλίας καὶ οἱ οὖν αὐτῶ τέσσαρες Αἰγύπτιοι, μετὰ Πάπλου, βασάνου, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφατιν ἔλαβον, συναποτημθέντων αὐτοῖς Παμφίλου καὶ τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Προφύριος, τοῦ κυρίου αὐτοῦ Παμφίλου τὸ σῶμα ἐπιζήτησας, κατεσχέθη, καὶ παρεδόθη πυρὶ. Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουλιανός, τὰ τῶν Ἁγίων ἀσπαζόμενος σώματα, τῆ φλογὶ ὑπέδωκ' ἑλθεῖν. Ὁ δὲ Θεοδόουλος, ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, δῆνυστε τὸ μαρτύριον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξὶς ἐν τῇ ἀρχαιτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Μαρτυροπόλει· καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρουθᾶ, τοῦ ἀνεμίρατος τὴν πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῶν Μαρτύρων.

Στίχ. Ἡ κλιτὶς ἐσθλὸν μαρτυρανῶμα πόλει,
Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ξίφει.

Στέρεας Μαρθῆς τὸν Θεὸν σφόδρα σφόδρα,
Θεῷ παραστάς, τρέπεται σφόδρα σφόδρα.

Οὗτος ὁ Ὁσίος Μαρουθᾶς Ἐπίσκοπος γέγονεν ἀπὸς ἄλλῃ, δὲ παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως Ῥωμαίων πρεσβευτῆς πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. Διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, μεγάλῃς τιμῆς παρὰ τοῖς Πέρσιν ἀξιώθει, μάλιστα ὅτι τὴν τοῦ βασιλέως Συγατέρα ὑπὸ πνεύματος πονηροῦ συνηχομένην ἀπῆλλαξεν, ἐξαιτήσας τὰ τῶν ἐν Παρσίδι ἀλλησάντων λείψανα, καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν πόλιν δεμηάμενος, ἐν αὐτῇ ταῦτα κατέθετο· καὶ χρόνοι ὑστερον ἐκοιμήθη, κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τὴν πόλιν ἀνεκαινίσεν· ὅθεν καὶ ἡ αὐτοῦ μνήμη συμπανηγυρίζεται τοῖς Μάρτυσι. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανῶ.

Στίχ. Ζωὴς ματαίας ἐπεραιώσας χρόνον,
Τῷ Φλαβιανῶς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

Οὗτος ὁ Ὁσίος Πατὴρ ἡμῶν, ὄρους τινὸς καταλαβὼν κορυφῆν, καὶ οἰκίσαν μισθὸν δεμηάμενος, καθεῖρεν ἑαυτὸν. Καὶ ἐξήκοντα διατελέσας ἔτη ἐν αὐτῷ, μήτε ὀράμενος, μήτε φθεγγόμενος, ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκείθεν

δυσχαριγίαν ἐδέχετο, κατὰ τὴν προφῆτιαν τὴν λέγσαν· Κατατρώψησον τοῦ Κυρίου, καὶ δὴ σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Διὰ δὲ τινος βραχέος οὐργματός τὴν χεῖρα προτείνοιν, τὴν κοιζομένην τροφὴν εἰσδέχεται ἵνα δὲ μὴ προκείται τοῖς ἑσπαι βουλομένοις, ὡς ἔτυχεν, ἐγκρασίαν αὐτὸ ἐκικνεῖτο· εἶγε κατεστρατημένον. Τροφὴ δὲ αὐτῷ ἐκοιμίζετο, διάβρομα ὕδατι ὄσπρια, καὶ αὐτὰ ἀπὸ τῆς ἐδομαδὸς σιτούμενα.

Οὕτως οὖν ὁ Ὅσιος, ἐπιβουῖς ἐν ὅλοις ἐζήκοντα ἔτεσι, μὴ παραμείψας αὐτοῦ τὸ σύνολον, μήτε τὴν τροφὴν, μήτε τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαγωγὴν, ἐκ τούτου Σαμαριτῶν ὄψεαις ἐκ Θεοῦ ἐπεπλούτιστο· ἢ γὰρ δράκοντα παμμεγέθη διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε· ἢ ἀσπίδα ἀπέκτεινεν ἀγρίων πλήθος, τὴν γῶραν καταβλάσαι ἐπεργασμένον, διὰ προσευχῆς ἐδίωξεν ἀπὸ ἰανίσκου τινὸς δαίμονα ἀπῆλασε· καὶ μαρκινωθέντα μασθὸν τινὸς γυναικὸς ἐμάρτετο, σφραγίδι μόνῃ, ἰάτατο· ὑπὸ κεράτῳ κοινωθέντα τινα, καὶ ἀποφύζαντα, διὰ προσευχῆς ἀνέστησεν. Οὕτως οὖν βίωσας ὁ Ὅσιος, καὶ οὕτω πολιτευόμενος, βίβη βίου ἠλλάχτο, καὶ τὴν ἀγῆρω καὶ ἀλύτῳ, ἀντὶ τῆς πολυτροντιδὸς ἔλαβεν, εὐφραίνόμενος ἐν αὐτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μῆτηρ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος ὑπήγε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Προεδυτέρος· καὶ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἐγκράτειαν ἢ ἐνάρετον πολιτείαν, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, καὶ φήρῳ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ τῆς Ἱεραρῆς Συνόδου, χειροτονεῖται Πατριάρχης τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας. Συγχωροῖται δὲ Θεοῦ, ἐκβάλλεται παρὰ τοῦ αἰρετικοῦ Διοσκόρου, καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, κρατήσας τῆς πατριαρχείας χρίσιν ἑνα, καὶ μῆνας δέκα, καὶ εἰς ἐξορίαν παραπέμπεται. Ἐνθα Ἐλίφεις πολλὰς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου Πίστews ὑποστάς, καὶ ἀσθενεῖα περιπεσών, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Ταῖς τῶν Ἁγίων σε προσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ. Ὁ Ἐιρμὸς.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἄβραμιῶι παῖδες τῆ
• Περσικῇ, πάθα, εὐσεβείας μάλλον ἢ τῆ
• φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
• μένος εἰ, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Φαῖδρῷ προσώπῳ, καὶ διανοίᾳ καθαρότητι, Μάρτυς, προορῶν τὴν μένουσάν σε χαρὰν, τῶν βασιάνων κατεφρόνησας, καταξέομενος, ἀνηλεῆς παμμάκαρ Πορφυρίε.

Ὁ Νεανίας, τρεῖς ἐν καμίνῳ σώσας Θεός, οὗτος, ἀλλοφρόρε μάκαρ σε δι' αὐτόν, ἐν πυρὶ ὀλοκαυτούμενον, σωθῶς προσδέχεται, ὡς εὐαδέστατον Σῶμα Πορφυρίε.

Ρώμῃ φυγῆς τε, κεκοσμημένος καὶ τοῦ σώματος, πάσαν, τοῦ τυράννου Σέλευκε τὴν ἰσχὺν, καταβέβληκας πανεύρημς, Εὐλογημένος εἰ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκος, ἠραιότερα πάσης κτίσεως, ἔσους· τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας ἀληθῶς, ἐνδιαίτημα πανάριστον. Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναικί πανάμοις Δέσποινα.

ᾠδὴ θ. Ὁ Ἐιρμὸς.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δαυιδῷ, λέοντων χά-
• σματα, ἐν λάκκῳ ἔφαξε· πυρὸς δὲ
• ὕψαιον ἔσβησεν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
• εὐσεβεῖς ἔρασαν Παιδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• λογιτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νομοῖς σου πειθόμενος Χριστῷ, ἀπέβη ἀπαύτα, πάνσοφς Σέλευκε· ὡς στρατιώτης δὲ γέγονας, εὐσεβείας καὶ διδάσκαλος, καὶ τῶν χριστῶν καὶ ὁμορῶν, ἐπιμελούμενος καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄγλη ἀναλάμπων νοσητῆ, προσδύτα ἐνδοξῆ, Μάρτυς Θεοδόξιε, καὶ σούλος γνήσιος γέγονας, τὸν Δεσπότην ἐκμιμούμενος· οὐ τὸν Σταυρὸν, ἐπιποθῶν, χαίρων ὑπέμεινας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ναὸς φανεῖς Ἰουλιανῆ, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τῆς τῶν χρησιμότητι, κατακεκόσμησαι, πλήρως μὲν, εὐσεβείας καὶ πραότητος, πλήρως δὲ πίστεως ὀφείεις, ὀλοκαυτούμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἄμῃτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σου τὸ δεύτερον Πάναγνε, σαρκωθεῖς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγγίαν βουληθεῖς, σώσαι τοὺς ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ ς. Ὁ Ἐιρμὸς.

• **Λ**ίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέντε
• σου Παρθένε, ἀκορωναίως ἐτάθη,
• Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μόνην τὴν οὐράνιον ἔχειν, ζῶν βοθοῦντας Ἀθλοφόροι, τῶν τῆς ἐπικήρου καὶ θλαρ-
τῆς, μεγαλοφρόνως κατφρονήσατε· ἢ νῦν τρυ-
φῆς τῆς κρείττοτος, καὶ μακαρίας ἀπολαύετε.

Ενδὸν νῦν τοῦ θείου λειμῶνος, περιχορεύετε
πρὸς ἡμῶς, τῶν ἀπανηρασιατῶν τῆ πηγῆ,
παρεσπικότες Μάρτυρες ἐνδοσί· ἀφ' ἧς ἀπα-
ρῦμοι, τὰς λαμπρόνας καταλάμπετε.

Αόγῃ καθηράμενοι θείῳ, τὰς τῶν ψυχῶν
ὕμῶν κηλίδας, καὶ τοὺς δερματίνους χι-
τῶνας, διὰ βυσάντων ἀποδυσάμενοι, πανευ-
πρέπεις ἡμῖν, τὸν σπητήριον ἠμφιάσαθε.

Πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν πα-
ρασιδίμην σε μνήμην, τῆς δωδεκαριθμοῦ
χορείας, νῦν μεμνημένη, πρὸς τὸν Δεσπότην
Χριστὸν, τῆς μετὰ σοῦ σκηνώσεως, ἀξιώθῃναι
καθιέτευσον.

Θεοτοκίον.

Ως Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότου, πάντων
κτισμάτων ὑπερέτα· πέρηναι Παρθένε
Μαρία· διὸ πιστοὶ σε πάντες πανάμωμε, αἰεὶ
ἐπαγαλλόμενοι, ἐν ὑμῶν διαίαι μεγαλύνομεν.

*Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθοῦ Ἀπολαύθῃ
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολύθῃ.*

Τῆ ΙΖ. τοῦ Ἀγίου Μηνος.

**Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεόδωρου
τοῦ Ὑψωνος. (')**

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξέ, φάλλομεν τὰ ταῖα
προσόμενα Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ἔθλου σε νεκρὸν.

Δῶρον, ὁ Χριστὸς πλουτοποιῶν, σὲ τῇ οἰ-
κουμένη παρέσχεν, ὡς εὐεργέτης Θεός,
δῶρόν σου τὸ τίμιον αἷμα Θεόδωρος, δι' αὐτὸν
ἐμχόμενον, καὶ θεοσεβείας, ζῆλῳ προσφερό-
μενον, αὐτῷ δεχόμενος· ὃ νῦν, εὐσεβεῖ παρ-
ρησία, Μάρτυς παριστάμενος πάντας, τοὺς εἰς
σε προστρέχοντας διάσωσον.

Πύργος, χρηματίζεις ἀσφαλῆς, τὰς τῶν ἐ-
ναντίων ἐφόδους ἀποκρούμενος, πρόμα-
χος ἀήττητος τῶν εὐφημούντων σε, ὀξυτάτῃ
ἀντιληψίς, θερμῇ προστασίᾳ, σύντομός τε λύ-
τρωσις, κοινῇ βοήθειᾳ, πρὸς δὲ, δυνατώτα-
τος μάκαρ, ῥίστης ἐτοιμώτατος πάντων, τῶν
πιστῶς αἰτούντων σε Θεόδωρε.

Εχῶν, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, καὶ τὸ
τῆς ἀρέσεως ὕδωρ, Χριστὸν εὐίλατον,
Μάρτυς ἀληθέστατος, αὐτοῦ γενόμενος, τῶν
χειμάρρων με λύτρωσαι, τῶν τῆς ἀνομίας·
ὕδωρ μοι κατεύνασον, τὸ ἀνυπόστατον παῦ-
σον, πειρασμῶν καταγιγῖδας· σῶσον πρὸς τὴν
ἀνω γαλήνην, ἀξιομακάριστε Θεόδωρε.

Δόξα. Ἦχος β'.

Θείων δωρεῶν ἐπώνυμόν σε γεραίρα, τρισ-
μάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτός γὰρ τοῦ
θείου, αὐτός φωστήρ ἀναδειχθείς, κατέλαμ-
ψας ἄθλος σου τὴν σὺμπααν κτίσιν· κατὰ
πυρὸς ἀκαμειότερος θανείς, τὴν φλόγα κατέ-
σβεσας, καὶ τοῦ σολίου δράκοντος, τὴν κάραν
συνέτριψας· διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου, Χριστὸς
ἐπικαμφθείς ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σέ,
Μεγαλομάρτυς Ἀθλητά· Ὁ ἔχων παρρησίαν
πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἐκέτευσέ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ἔθλου σε.

Δέξαι, τὴν ἐκείσιν ἀθήν, τῶν σῶν οἰκετῶν
θεοτόκε, ἢ σοι προσάγομεν· Δέσποινα
διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων
ἐξάγε, τὴν τοιμνην σου ταύτην, πίστει σοι
προσπίπτουσα, ἐν τῷ σεπτῷ σου Ναῷ· σὺ
γάρ, τὸν σωτήρα τεκούσα, ἔχεις παρρησίαν
οἰς Μήτηρ, ἐκτενῶς πρεσβεύειν τοῦ σωθῆναι
ἡμᾶς.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε ἡ αἰμάντος Ἄμνας, ἐβλεψε τὸν ἴδιον
ἐλθόμενον, Ἐρηνοῦσα ἐλεγεν· Ἀτεχνῶσαι νῦν
σπευθεῖς με, Χριστέ τὴν τεκούσαν; τί τοῦτο
πεποίηκας, ὁ Λυτρατῆς τοῦ παντός; Ὅμως,
ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νῦν τε καὶ
λόγον, ἀπὸν συγκατάθεσιν Φιλανθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τὴν Θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σου
Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς τοῖς
πίστει σοι προστρέχουσι, δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε
λέγοντες Λιχμαλώτας λυτρωσαί, θεραπεύεις
νοσοῦντας, πενομήτους πλουτίζεις, καὶ διασω-
ζεις πλέοντας· μάταιον δράσιν ἐπέχεις οἰκε-
τῶν, καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συλ-
ληθεῖσιν Ἀθλητά· καὶ στρατιώτας παιδεύεις,
τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι νηπίους χαρίζῃ συμ-
παθῶς τὰ αἰτήματα· θερμὸς εὐρίσκη προστά-
της, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὸ ἱερὸν μηηόσυνον·

(') Καὶ Ὑψων γράφεται, καὶ ἐκδοτῶν Τίμων, παρὰ τὸ
λαμπρῶν τῶν, συνέσει, νοσοφρῶντες.

μεθ' ἡμῶν καὶ ἡμῖν, Ἀθλήτᾳ ἱερώτατῃ, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἰτῆσαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅτε, ἐν τῷ ζύλῳ σε νεκρόν.

Νέον, οὐρανὸν καινοφανή, οἱ τοῦ οὐρανόου αὐτόπαι, σὲ καθ' ὠνάντες Θεοῦ, δόξαν διακερῶνταί σοι, οὐρανομήκη πρὸς γῆν, ἢ χειρῶν αὐτοῦ ποίησιν, ἀγγελλοῦσι κόσμῳ, ἐργουτὶς στερέωμα, τοῦ σαρκώεντος ἐκ σοῦ φθόγγου· γὰρ ὁ τούτων ἐξέλιξε, μέχρι γῆς περάτων Παρθένε, τόκον κηρυττόντων σὺν τοῖς ἔθνεσι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀγνὴς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακευτούμενον, ἡλίας, ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρῶν σὰ ἔλεγε· Πῶς Ἐπιπέσει γιῆ μου, ζέλων τὸ χειρογράφου τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ρῆσαι, καὶ θανάτου λυτρώσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Μακρόθυμε.

Ἀπολυτικόν, Ἦχος β.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα· ἐν τῇ παρῇ τῆς γῆρας, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτῶνται, ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ Τριάδι προσήκειται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπολύσεις.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς προσκαλουμένους σε σῶζε, Παμμάρκα.

ᾠδὴ α. Ἦχος πλ. δ. Ὁ Εἰρμός.

• Ἰγάν διδοῦσας ὡσεὶ ξηρᾶν, καὶ τὴν
• Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγόν, ὁ
• Ἰσραηλῆτις ἀνεξεία· Τῷ Ἀυτρωτῇ καὶ Θεῷ
• ἡμῶν ἄσωμεν.

Τὸν ζῆλον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστοῦ, διαγωνισίμενος, καὶ τὸν ὄρομον τετελεγκῶς, τὴν πίσιν ἐπὶ τῆρας τῆς ἐνθεοῦ, δικαιοσύνης εὐρεῖς στέφανον.

Οὐράγιος εὐδοξε χροσευτῆς, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, χρηματίζων τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ προσκαλουμένους ἐκ κινδύνων, καὶ περιστάσεων ἐκλύτρωσαι.

Υπερφυῆ δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν Ἀθλοφόρε, τὴν γῆν πᾶσαν περιπαλεῖς,

ὀρόμενος πάντα; τῷ ἐν πίστει, μετ' εὐλαβείας ἀνυμνοῦντάς σε. **Θεοτοκίον.**

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκούσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευτον τραύμα καὶ καρδίαν, τὴν ἀλγηδόνα καταπραῦνον.

ᾠδὴ γ. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
• σμένων· καὶ ὕμνεῖ σε τὰ πνεῦμά μου.

Πῦρ τὸ τῶν βασάνων σε, οὐ κατεπόησεν· ὅθεν πῦρ, τῶν πειρασμῶν, τῶν σοὶ προσφενυγόντων, καταπαύεις Θεόδωρε.

Ρῦσαι ταῖς πρᾶξαις σου, τῆς κατεχούσης με θλίψεως, Μάρτυς Χριστοῦ, πᾶσαν ὀμαλίῳ, τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

Ολην τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν πείνω σοι, καὶ τὴν ψυχὴν, τῆς σῆς Ἀθλοφόρε, βοήθειαν δεόμενος. **Θεοτοκίον.**

Στήσον μου τὸν ἀσάτον, τῶν λογισμῶν ἀγῶν τῆς ψυχῆς μου, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατεβύβουσα κίνησιν.

Κάλυμμα, Ἦχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν.

Θεῖκην παντευχίαν ἀνάλαβῶν, καὶ εἰδῶλων τὴν πλάνην καταβαλῶν, Ἀγγελοῦς διήμετρος, εὐρημῆν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ ζεῖν πῶλον, τὸν νῦν πυροπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλημπος· δὲν φεωνῶντος, τοῖς αὐτοῖς σε νέμεις, τὰ δεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφσειν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πῶλον, τὴν ἀγίαν νηὴν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πᾶθα τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, ἢ συγγνώμην παράγγου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνας ὦν ἐπράξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνas ὁ ἄλλιος· οἴμοι, τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἦν ἵνα οἱ Ἀγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀλλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βνήθειά μοι γενου, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλλος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμνον καὶ Ποιμένα καὶ Ἀυτρωτῆν, ἡ Ἀγνὴς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρῶνουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραυγάζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ

δὲ σπλάγχχνα μου φλέγονται, ὁράσεως σου τὴν σταύρωσιν, ἢν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλούς ἡ ἄδυστος, καὶ πηρὶ ἀνεξάντητος, σπλαγχχίσθητι καὶ δώρησαι ὡν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πιστεῖ, τὰ Σεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκω Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἔδοξά σοι τὴν Θεότητα.

Κυβερνήτην προβάλλομαι, σὲ Θεοῦ Σεράπων, σὺ με κυβέρονησον, τῷ ἰστίῳ τῷ τοῦ Πνεύματος, καὶ ταῖς Σεῖαις αἰαῖς, παναοίδιμε.

Από πάσης δεόμεθα, ὅπως ἀπειλῆς παυμακαρ Θεόδωρε, τοὺς ἐν πίστει μακαρίζοντας, καὶ τὴν Σεῖαν μνήμην σε γεραιούνας.

Αιτανεύω Θεόδωρε, τὸν ἀγαθοδότην καὶ μεγαλόδωρον, τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, τεταπεινωμένους ἐπανόρθωσον.

Θεοτοκίον.

Υ'πό χρόνον γενόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀρχόντως ἐκλάψαντα, Θεομήτορ τμῖν τέτοκας· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνουῦτάς σε.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ρθαρίζοντες βουθέμεσσι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶσμεν.

Μαρτύρων πεφονῶν ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν πιστῶν βνήθεια, γενοῦ καὶ τείχος ἀκράδαντον.

Ενώσει ἀπολύων τὴν κρείττονι, τὸν ὑπὲρ νοῦν, ἀγαθὸν Θεόδωρε, τοὺς σὲ τιμῶντας διάσωσον.

Νυτιόμενος τῷ σίλῳ τῷ Κτίσαντος, τὴν τῶν κτιστῶν, ἀπώτη προσπάθειαν, καὶ τῷ Θεῷ εὐχρίστησας.

Θεοτοκίον.

Ο'ν ἔτεκες Παρθένε πανάμοιμε, Θεὸν Λόγον, ἐκτενώς ἰκέτευς, ὑπὲρ τῶν πιστεῖ ὑμνουῦτων σε.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βουθῶ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσάν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Υ'πέρημας πεφυκῆς, τῆς εὐσεβείας, Σεραματος, καὶ πλάνης σπηλιτευτής, εἰδῶλων γεγέμενος, θαυρῶν φαντασίματα, καὶ παθῶν εἰκόνας, τῆς φυγῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερέωμά μου γενοῦ, καὶ τείχος Μάρτυς ἀσάλυτον, τὸ ἀσθενές καὶ σαθρὸν, τὸ τῆς σιανοσίας μου, στηρίζων Θεόδωρε, ταῖς σαῖς προστάσιαις, καὶ φυλάττων ἀδιόπτωτον.

Στρατείας φθοροποιῦ, καὶ φθειρομένης ἠιόγησας· στρατείαν δὲ τῆς ζωῆς, παμμάκαρ Θεόδωρε, τελείως ἠγάπησας ἐν ἡ νικηφόρος, ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ε'ξέλαμψεν ἐκ Σεῖων, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐρέπεια, τὸ πρόσημμα τῆς σαρκός, καὶ ἑνωσιν ἄφραστον, ἐκ σοῦ Ἀειπάθηνε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν κόσμον κατεφύτισε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμелον.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ Σάρακα, ἐνδον λαθῶν ἡν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας· πολυάχλι, καὶ στερρεὶ οὐρανῶν ἐστέρησας, αἰωνίως ὡς ἀπτήτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν Σρόγῳ φωτὸς ἐποχούμενον, εὐχαρίστας ἐν πίστει ὑμνουῦσιν σε· ὅτι δώρημα Σεῖων δεδώρησαι, τῶν μνησίων τοῖς ἄλλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριον, ὡς ὑπέρημαρον ὄντα τῆς ἀληθείας, καὶ λαμπρὸν στεφανίτην σου Χριστῷ ὁ Θεός· ὑπὲρ οὐ μέγρι τέλους ἀντέσχεν, ἀλλῶν ὡς ἀπτήτος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Στίχοι.

Τύρων, ὁ δηλῶν ἀρτίλεκτον ὀπλίτην, Θεῷ πρόσειτιν, ἀρτίκαστος ὀπλίτης.

Ἐδοξομάτη δεκάτῃ Τύρωνα πυρὶ φλεγέθων.

Ο'υτος ὁ Ἁγιος Μάρτυς, κατὰ τοὺς χρόνους ὧν Μαξιμιανῶ καὶ Μαξιμου τῶν βασιλέων, ἐκ Μητροπόλεως Ἀμασειᾶς ὀρμήμενος, ἐκ χωρίου λεγομένου Χουμιανῶν. Ἀρτί δὲ τῆ στρατιᾶ τῶν Τύρωνων καταλεγεῖς, καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν τοῦ Πραιποσίτη Βρυγκου τυγχάνων, παρ' αὐτοῦ εἰς ἐξέτασιν κατέστη, τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἐμολογήσας, καὶ τὰ σεβάζματα τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἀψυχα ζήσανα, καὶ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων καταχλευάσας. Καὶ κειροῦ δολήντος αὐτῷ εἰς διάσκεψιν, οὐκ ἐν ἀπραξίᾳ τοῦτον, ἀλλὰ τὴν μεγίστην τῶν πραγματειῶν ἐξετέλεσε. Τὸ γὰρ εἰδῶλον τῆς τῶν Σεῖων μητροῦς, ὡς Ἑλλήνων ἠεροδουσί, κατεφλέξεν. Ὅθεν οὐσχεθεῖς, καὶ αὐτοεργῶς γενέσθαι ὀμολογή-

σας τοῦ ἐμπρησμοῦ, πρῶτον μὲν κρεμασθεῖς ἔξεσται, εἶτα εἰς κόμην πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ ἐν αὐτῇ τελειούται.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ ἀγίω-
τῷ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φυρα-
κίου, ἐν τῷ Σαβδαῖω τῆς πρώτης τῶν Νηφειῶν
ἐβδομάδος, ὅτε καὶ τὸ Σαῦμα γέρονος παρὸς
αὐτοῦ τῶν κλλιῶσων, ῥυσαμένω τὸν ὁσιόδοξον
λαὸν ἐκ τῆς μεμιασμένης βρώσεως τῶν εἰδω-
λοῦτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρίας, ἀδελφῆς τοῦ Ἁγίου Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχ. Ἀψείσα τὴν γῆν Μαρίαμνη παρθένος,
Τὸν ἐκ Μαρίας Παρθένου Χριστὸν βλέπει.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, παραγα-
γόμενος ὁ Ἅγιος Φίλιππος, μετὰ καὶ τοῦ
Βαρθολομαίου καὶ Μαρίας τῆς ἀδελφῆς
αὐτοῦ εἰς Ἱερσόλῳα, καὶ πᾶσι τὸ κηρύξει τὸν
λόγον τοῦ Χριστοῦ κρεμασθεῖς, καὶ τελειωθείς,
πῆξαστο πρὸς τὸν Θεόν, καὶ κατεχώσθησαν
εἰς τὴν γῆν, ὅ, τε Ἀντύπατος, καὶ ὁ ὑπ' αὐτὸν
λαός· οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, παρεκάλεισαν
τὸν Ἅγιον Βαρθολομαῖον, καὶ τὴν Ἁγίαν Μα-
ριάμνην, κρεμασμένους καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἵνα
μὴ αὐτοὶ καταποντισθῶσι. Καὶ ἐδυσάπησαν
αὐτοὶ τὸν Ἅγιον Φίλιππον, καὶ οὐ κατεπότι-
σεν αὐτούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς καταποντισθέντας
ἐξήγαγε. Τὸν δὲ Ἀντύπατος, καὶ τὴν αὐτοῦ
γυναῖκα Ἐγιδίαν, ἀφῆκε κάτω. Τότε ἀπελύ-
θσαν ὁ Βαρθολομαῖος καὶ ἡ Μαρίαμνη. Καὶ
ὁ μὲν Βαρθολομαῖος, ἀπέθανε εἰς Ἰνδία τῆν
εὐδαίμονα, σταυρωθεὶς τελειούται. Ἡ δὲ Μα-
ριάμνη, ἀπέθανε εἰς Λυκαονίαν, καὶ κηρύτ-
τουσα τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς
βαπτίσασα, ἐτελειώθη ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἀνδρέου.

Στίχ. Τὸν Ἀνδρέου οὐ παρόφεται λόγος,
Φανέντα ληξίδιον ἐξ ἐναντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Θεοφρίκτου· ἢ Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν
λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τοῦ Καλλιμαχάου.

Στίχ. Τὴν γῆν οὐρέας, ὡς διεκλήθη, τῷ λόγῳ,
Μηνᾶν ἐκεῖθεν ἐκφέρειν κεκρυμμένον.

Επὶ τῆς βασιλείας Βασιλείου τοῦ φιλοχρί-
στου βασιλείας, ὁ μακάριος Μηνᾶς, μὲν
τῶν νυκτῶν, ἐπιφᾶς τῶν ἀνδρῶν, Φιλομάτην λε-
γομένῳ, καὶ τῇ τῶν Κανάτων (ἄλλ. Γκανάτων)
κατελιγεμένῳ σχολῇ, ὡς αὐτὸς εἶη Μηνᾶς ὁ

Καλλιμαχάου, ὁ ὑπὸ γῆν κρυπτόμενος, ἐν τῷ
κατὰ τὴν ἀκρόπολιν αἰγιαλῷ, κατακνήσει, καὶ
τὸν τόπον υποδεικνύει δακτύλῳ, καθ' ὃν ἦν
κείμενος. Ὁ δὲ φιλόθεος αὐτός ἀνὴρ, ὀσβριώτε-
ρον ἀναγᾶς, καὶ Μαρτιανῷ τῷ Νομιερῶ, φι-
λῶ αὐτοῦ ὑπάρχοντι, τὰ ὁραθέντα μηνύει ἀ-
κριβῶς. Οὗτος δὲ πάλιν τὰ ακουσθέντα ἄλλα
ποιεῖ τῷ Βασιλεῖ, καὶ αὐτίκα κατὰ τὸν δηλω-
θέντα τόπον στρατιώται ἐξαποστέλλονται.
Οἱ τινες διασκέψαντες τάχιον, εὗρον σιδήρου
λάονακα, ἐν ἧν τὸ μαρτυρικὸν σῶμα. Ἄλλα
καὶ γραφὴν σὺν αὐτῇ ἐπὶ πλακῶς ἐμκεκολλη-
μένην, καὶ δηλοῦσαν ἐκεῖ κατατεθεισθαι τὸν
Μάρτυρα, ἐν ᾧ ἠρετίαστο τόπω. Ψηφίσαντες
οὖν κατὰ τὴν τῆς πλακῶς γραφὴν, εὗρον πα-
ρωχηκίτας χρόνους τετρακοσίους· ὅθεν καὶ
τῷ Θεῷ εὐχαριστίαν πανόησει ἐξέπεψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν εὐσέβει τῇ μνή-
μη γενομένων Βασιλέων Μαρτιανῶν καὶ Πουλ-
χερίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξίς ἐν τῇ
Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ὠδὴ ὁ Εἰρμός.

• Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, κατανήσαντες Παί-
• δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
• Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
• σαν φάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός
• εὐλογητός εἶ.

Σὲ ζωῆς μου προστάτην, καὶ συλλήπτορα
φέρω τῆς σαιπῆρας με, καὶ φύλακα Θεό-
φρον, ἀσφαλῆσαν διδόντα, τοῖς ἐν πίστει κραυ-
γάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλο-
γητός εἶ.

Ὁς τερωπτότου Σῶμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ
καὶ ἱερωτάτου, προτήνεγκας Πιμιμακάς,
καὶ πυρὶ τῶν βασάνων, ἀλοκαύτωσας ἐνδοξῆς,
Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ζωτικῆς ἐπιτοκίας, ἐμφορούμενος Μάχαρ
τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τὰ πνεύματα διώ-
κεις, τὰς νόσους Ξεσπεύεις, καὶ κραυγάζεις
γῆθόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλο-
γητός εἶ.

Θεοταχίον.

Εξ γαστρὸς σου προήλθε, σαρωθεὶς ὁ τῶν
ὄλων Παρθένε Κύριε· διό σε Θεοτόκον,
φροσῶντες ὀσβοδόξως, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζο-
μεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• Ἐτύρανος, τοῖς Ξεσσεβῆσιν ἐμμανῶς ἐξ-

- ἐκάνε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθῆναι
- τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρω-
- τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀ-
- νυμεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
- αἰῶνας.

Παντοδαπαῖς πανεύφημοι, τρικυμῖαι κυ-
κλούμενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ βίου
συνεχόμενοι, προστάτην ἑξῆστατον, καὶ συνεργ-
τῶν γνωσκόντες, πάντες οἱ πιστοὶ σε, προσεβυ-
τῆν τῷ Δεσπότη, προσάγομεν βοῶντες· Μὴ
ἐλλίπη προσεβῆναι, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὴν
πάνσεπτόν σου μνήμην.

Αμαρτιῶν ἀλύσει, δεδεμένοι πανόλβιοι, καὶ
ταῖς τῶν πταισμάτων με σειραῖς πεδού-
μενος, προσεβῆναι τῇ σκέπῃ σου, στεφανηφόρε
λύσει αἰτῶν· ἀλλ' ὡς Σαυμαστήν, πρὸς τὸν τῶν
ὄλων Δεσπότην, θεόφρον παρόρησιάν, κεκτη-
μένος οὐσάπει, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας, Χρι-
στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαίαις πανεύ-
φημοι, ταῖς Ἀγγελικαῖς συντηρηθῆναι
τάξεσι· μεθ' ἃν ἀγαλλόμενος, καὶ συγχορευῶν
Μάρτυς αἰεὶ, Σαυματοποιαῖς, ἱαμάτων φαι-
δρύνεις, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ πιστῶς
μελωδούντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ὠμίλησε, τοὺς ἀνθρώποις ὡς
εὐσπλαγχνος, ὁ Δημιουργὸς καὶ Λυτρω-
τῆς τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀπειράγαμε, Θεογεν-
νήτορ ταύτην λαβὼν· ὅθεν Θεοτόκον, οἱ Πιστοὶ
σε κυρία, δοξάζομεν βοῶντες, καὶ πιστῶς με-
λωδούντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὁδὴ 3. Ὁ Εἰρμός.

- **Σ**ὲ τὴν ἀπειράγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
- Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηρύσσασαν,
- διὰ λόγου τοῦ ἁγίου Θεοῦ, τὴν ὑψηλότεραν
- τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσκήτοις, ὁξο-
- λορῖαις μεγαλύνομεν.

Αγρυπνῶν σε φύλακα, Μεγαλομάρτυς κε-
κτημένοι, τῶν δυσμενῶν κινδύνων, εὐ-
χερῶς ἀπελαύνοντα, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν
εἰρήνην βραβεύοντα, ἀλλοφάρε, ἀκαταπαύτως
μεγαλύνομεν.

Κράτος σοι δεδώρηται, κατὰ δαιμόνων ὁ
Δεσπότης, πάθη δὲ ψυχῆς καὶ σώ-
ματος, Σερραπεύεις μακάριε, πανευσεβεστάτη
παρέστησι δέομενος, τοῦ Σωτῆρος· ὅθεν σε πάν-
τες μεγαλύνομεν.

Αἴγλην τὴν τρισήλιον, καὶ ἐνιαίαν ἐπο-
πτεύω, μίαν ἐν τρισὶ Θεότητι, καὶ ἀρ-
χὴν ὑπεράρχιον, πηγὴν ἀγαθότητος, Ἀλλοφά-
ρε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρουρήσον.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με Πανάμωμοι, τῆς νοητῆς αἰχμαλω-
σίας, λύτρον ἀντιδοῦσα Δέσποινα, τοῦ
Υἱοῦ σου τὴν σταύρωσιν, τὴν ὑπὲρ τῆς πάν-
των γενουμένην λυτρώσειν, καὶ εἰρήνης, καὶ
σωτηρίας τῶν ὑμνοῦντων σε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουσθήθε.

Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν ἱαμάτων Ἄ-
γγελιοι, σὺ δαφνίως παροχεύεις, Θεόδορος ἀ-
Γλοφόρε· εἰς ἔχων δὲ πρὸς Κύριον, τὴν παρ-
ρησίαν πάντοτε, τοὺς ἐκ Σεμῆς σὲ πιστεύει,
προσκαλουμένους προσβάνεις, καὶ διασώζεις
παυμάκια.

Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἄχραντε, βαστάσασα
τὸν Κύριον, τὸν τῇ ἀχράντῳ παλάμῃ,
διακρατοῦντα τὰ πάντα, αὐτὸν Σομακάρητε,
ἐκέτερος ρυθιθῆναι με, χειρὸς ὁλοῦ ὀράκοντος,
τοῦ ἀναιδῶς σπαράττοντος, τὴν ταπεινὴν μου
καρδίαν, εἰς ἦδονας ψυχρῶδους.

Κε: τοὺς Αἰνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν τὰ τρία ταῦτα προσόμοια Στιχηρᾶ, δευτεροῦντες τὸν οὐρανόν.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ ἁγίου Μάρτυ-
ρος, εὐχαρηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐ-
φρανθῶμεν, φιλέοργοι τιμῶντες, φαιδρᾶν ἑορ-
τῆν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἁμαρτικῶς ἀνυ-
μνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάζοντα τὴν μνή-
μην αὐτοῦ.

Τὸν ἀρίστητά τῆς ἀνω, στρατολογίας Πητοῖ,
ὡς καρτερόν ὀπίτην, τῆς ἡμῶν πολιτείας,
συμφάνως συνελθόντες, ὁδοῖς μυστικαῖς, εὐ-
φημησώμεν λέγοντες· Ἀξιοδοῦσατε Μάρτυς
τοῦ Ἰησοῦ, ὑπερέχου τῶν ὑμνοῦντων σε.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαυ-
πρότητα, ἀθλητικῶς καμάτοις, σεαυτῷ
Σησαυρίσας, πᾶσαν τὴν ἰσχύν σου, δῶρον δε-
κτῶν, σεαυτὸν προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν
ταῖς ἐργοῖς μετὰ σπουδῆς, τὴν θεοδόρητόν σε
πράσιλπισιν. **Δόξα, Ἦχος πλ. β'.**

Αγιοσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θεῖας ζωῆς,
πεπαιρησάσαι τὰ κόσμη Θεόδορε· Χρι-
στός γὰρ σου σοφῆ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν, ἐν
ἧ συμφάνως οἱ πιστοὶ, γεγηθότες ὑμνοῦμεν,
τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄλλων σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν δαιμόνων, ἐφόδις καὶ κείμενον, ὅλον ἀνενέργητον Πανημίμητες, ἐν ὅσῳ πάντοτε, τοῦ ἀσάτου βίου, σου ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσιμψαι, ἢ τῶν πεπτωκότων ἀνόρθωσις, καὶ δάριψαι τὴν ἴασιν, καὶ τὴν σωτηρίαν μοι Δέσποινα, ἵνα σε δοξάζω, ἢ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἀχράντε, μόνῃ Μητροπόλει.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρωνα τὸν ἴδιον, Ἀμνὰς ἡ ἀσπίλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν σταυρῷ ὑφούμενον ὡς ἐράκαε, μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὄραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς ὄημι ὁ ἀχάριστος, βηματι Πιλάτου παρέθηκε, καὶ κατακρινούσι, Ἰανάτῳ τὴν ἀπάντων σε ζῶν; ἀλλ' ἀνυμῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκαταβάσει.

Εἰς τὸν Στ. τῶν Ἀνω, τὰ Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ.

Αθλητικὴν ἀνδρείαν εὐσεβῶς καθολισθείς, ἀλλοφύρε Χριστοῦ, καὶ λογικῆς λατρείας μυστικῶς υπεραγῶν, τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ θυσεῖν, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπῆλναι, ἀσθενῆς ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασιάνων, καὶ τοῦ προσκλήρου πυρός. Ἄλλ' ὦ Δεῖον δωρεῶν, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ προσβίᾳ σου σώζε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ παραδόξου Σαυμάτος.

Ολος ὁ βίος μου ἄσπτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσεληγής, καὶ τὸ σῶμα παμμάζον, καὶ ὁ νοῦς ἀκαθάρτος, καὶ τὰ ἔργα παρβέσηλα, καὶ ὅλος ὄντως, εἰμι ὑπεύθυνος, τῆς καταδικῆς καὶ κατακρίσεως. Ποῦ νῦν πορεύσομαι; καὶ πρὸς τίνα φεύξομαι, εἰμὴ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγχνισθῆτι, καὶ δεῦρο σώσον με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο τοῦ παραδόξου Σαυμάτος· ὁ μυστηρίου φρικτοῦ· ὁ φρικτῆς ἐγγειρηθῆς· ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς εἰσάκει, ἐν μέσῳ δῶν ληστών κρεμάμενον, ὃν ἀνοδίνως φρικτῶς ἐκύσπε· κλαίουσα ἔλεγεν· Οἱμοι, τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ δεινός, ὄημι καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ III. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ προσόμοια τρία.

Ἦχος ᾠ. Πανεύθυνου Μάρτυρος.

Εμφιλοσοφάτα τὸν νοῦν, Λέων παμμακάριστε, σὺ τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ἀπεργασάμενος, ἀρετῶν ἰδέαις, καὶ ἡλῶν σεμνότητι, εἰκόνα τῶν φυγῶν ἐξωγράφησας διὸ αἰτουμέν σε, ὡς Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτήσασθαι.

Θρασύτητα Λέοντος Χριστοῦ, δυνάμει παύλιδε, δυναμῶδες σὺ κατέπτηξαι, ἀλλ' ἐξεφαύλισαι, ἱεράρχα τούτου, τῆς Συγῆς τὸ ἄσπαστον, καὶ γνώμων ἀληθῶς τὴν ἀγνώμονα, καὶ τῆς αἰρέσεως, τὴν τελείαν ἀθεότητα, καὶ τῶν τρώπων, τὸ ὄθλιον φρόνημα.

Προσθήκη ἐγένετο τοῖς Πιστοῖς, Ἰεσοῦ παύλιδε, τοῖς ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι· ἢ γὰρ ἀπήτητος, ἐν ἀγῶσιν ὤφθη, ἀσάτης ἀκλισητος, ὡς πύργος, εὐσεβείας καὶ προδολῆς, ὁρθοδοξοτάτος, δογματίζων καὶ σαφέστατος, τοῦ Κυρίου, τὴν ἀφραστον γέννησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πηγήν σε γνωσκόμεν ζωῆς, αἰτίου Δέσποινα· τὴν ξηρανθείσαν οὐν πάθεισι, φυγῆν μου ζώωσον, ἐν τῇ χάριτι σου, καὶ πηγάζειν νάματα, σωτήρια ἀεὶ παρασκεύασον· καὶ νῦν μοι στάλασον, τῇ προσβίᾳ σου τὴν ἀρεσιν, τῶν παισιμάτων, καὶ κλάρονον δέομαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομαίᾳ διήλθεν ὁ Υἱὸς ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔδειψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καοδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποινα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προσέφησεν ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀΐαταε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δεῖξαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος πλ. δ.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν Ὁρθοδόξων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Λέων σοφῆ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας

εφώτισας, λύρα του Πνεύματος πρόσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῷ πανσόφῳ Λέοντι τοῦ ἡνίου πλέκω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρῇ Θαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τῷ τῆς ἱερωσύνης, χάρισματι παμμάκαρ σαυνομένουσ, κατεκόσμησας ταύτην, ἀοστών ταῖς ιδέαις πανόλβιε.

Ὠρμιον ὡς περ βότρυ, Πάτερ ἀπολλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τῆς σοφίας σου πάσι προτάθεισας.

Πέτρον τοῦ Κορυφαίου, Σπρόνου κληροδόμος ἐχρηματίας, τὴν αὐτοῦ ἔχων γνώμην, καὶ τὸν ἕλκρον Θεόφρον τῆς πίστεως.

Αἴγλη τῶν σῶν δογμάτων, τῶν αἰρετικῶν τὸν σικταυτίτατον, ἀισκεύσασας γνώφρον, Ἱεροσόφῃ Κυρίου Θεόληπτε. **Θεοτοκίον.**

Νόμον τῆ παραβάσει, κατακεκοιμένον τὸν πρασιπλαστον, τὸν Σατῆρα τεκούσας, Θεομητῆρα ἀρνήν ἡλευθέρωσας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ὀυρανίας ἀΐσις, εὐφουργεῖ Κυριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητῆρο, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιάνθρωπε.

Στήλην Ὀρθοδοξίας, τῆ τοῦ Χριστοῦ πάνσοφε, Λέων Ἐκκλησία προθύμιος, φέρων ἀνέστησας· ἦν περ κατέχουσα, αἰρετικῶν τὰς ἀθέους, διαλύει φάλαγγας, καὶ τὰ συστήματα.

Ὀυρανίου καὶ ΐσιας, ἐμφορηθεῖς χάριτος, τῶν τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων, Πάτερ προίστασο, πάσαις μαχομένοις, αἰρετικῶν ταῖς ἀθέαις, γλωσσαλγίαις ἐνόσας, Λέων πανόλβιε.

Φωτὶ τῷ λαμπροτάτῳ, καταγωγασθεῖς Ὀσιε, τὸν τῆς ἀπὸρρήτου καὶ ΐσιας, ἐναλθρωπήσεως, λόγον ἐτράνωσας, διπλῆν εἰπῶν τὴν οὐσίαν, καὶ διπλῆν ἐνέργειαν, τοῦ σαρκηθέντος Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὠραιώθης ὡς νύμφη, παρθενικοῖς κάλλεσι, κεχαριτωμένη Παρθένε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πάσης γὰρ κτίσεως, σὺ κεχαριτωσαί πλέον, ὡς τὸν πάντων αἴτιον, Λόγον κηύσασα.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖοις δόγμασι περιαστράπτω, φέγγος ἑλαμφας Ὀρθοδοξίας, καὶ αἰρέσεων τὸ σκότος ἐμείωσας· καὶ μεταστάς ἐκ τοῦ βίου πανόλβιε, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς· κατεσκήνωσας· Λέων Ὀσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μὴν πάναγε, Παρθενομητῆρο, τῆ καθαρότατι Ἀγγέλου, υπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐπὶ γούδν γενόμενον, εὐρωπώμενον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάβαρον, προβεβῶν τὸν ἐνθεοῖς κάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομητῆρο, ἐν τῷ Σταυρῷ Θεασαμένη προσάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδῶν βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνοδοῦσα ἐκραύρασεν· Οἶμαι τέκνον μου, πῶς πάσχεις ΐλιων ρύσασθαι, παθῶν τῆς αἰμιίας τὸν ἀνθρώπον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐξ ὅρου κατασκήνῳ, Λόγε ὁ Προφήτης, μέλλοντος σαρκουθῆναι, τῆς μόνης Θεοτόκου, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολογεῖ σου τὴν δύναμιν.

Λέων σὺ ὡς ἀληθῶς, παμμάκαρ ὤφθης, τὰς συγχυτικὰς, ἀλώπεκας δῶικων, βασιλικῶ τῷ βρογχιματι καταπλήττων, τῶν ἀσεβούντων τὰ νόηματα.

Εκρυψας τῆ προσβολῇ, τῶν σῶν δογμάτων, τῶν θεοστύγῶν, αἰρέσεων τὰ ἴχνη, τὴν κεκρυμμένον ἀλήθειαν ἀνιχνεύσας, Ἱερομύττα ποινσεδάσμιε.

Ὀρθρος ἐκ ἔνωσῶν, ἀνέτειλας τρισμάκαρ, τόμον εὐσεβῶν, δογμάτων ὡς ἀκτίνας, τῇ Ἐκκλησίᾳ θεόφρον ἐξαπαστέλλων, καὶ καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ὄρμας, Παρθένε τῶν παθῶν μου, παῦσον ἀγαθῇ, τὸν σάλον τῶν παισιμάτων, τῆς ἀμαρτίας τὸν κλύδωνα σῇ γαλήνῃ, Θεογεννητῆρο ἀφανίζουσα.

Ὡδή ε΄. Ὁ Εἰρμός.

- Γιατί με ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προσαύτου σου
- τὸ φῶς τὸ αὐτοῦ, καὶ ἐκάλυψε με, τὸ
- ἀλλόθριον σκότος τὸν δαίλιον; ἀλλ' ἐπίφρε-
- σάς με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐνοκλῶν σου,
- τὰς δόξας μου κατεβύβουν δέομαι.

Τῆς διπλῆς ἐνεργείας, κήρυξ ἐρημιάτισας τῆς τοῦ Σπητήρος Χριστοῦ· ἐνεργεῖν γὰρ ἔφη, ἐκατέραν μορφήν ὡς ἐσχηκε, μετὰ τῆς ἐτέρας, καὶ συγχειμένους κοινωνίας, ἱεράρχα Σεσέρων μακάριε.

Ισοδύναμον ὄντα, τῷ Γεγεννηκῶτι τὸν Λόγον ἐγγύνασας· ὡς δὲ σάρκα τοῦτον, γεγυῖντα τρισμάκω ἐπίστευσας καταλλήλως ἔφη, τὰ τῆς σαρκὸς ἴδια πράττειν, ἀτυγχύτως ἀτρέπτως ἀμώτερα.

Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, μόνῳ γνωσκόμενον Θεῷ Μυστήριον, τὸ βροτὸν γενέσθαι, τὸν τῶν ὄλων κτισμάτων δεσπόζοντα, καὶ σαρκὶ πλακῆναι, ὄγμα τροπῆς ἐκ σου Παρθένε, καθωρθῆ το πέρας δεξάμενον.

Ὡδή ς΄. Ὁ Εἰρμός.

- Τὴν δέσπον ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
- ἀπαγγεῖλῶ μου τὰς ἑλπίδας· ὅτι κα-
- κῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου
- τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶ·
- Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ο Πέτρων νῦν τοῦ σεπτῷ διάδογος, καὶ τὴν τοῦτον προεδρεῖαν πλουτήσας, καὶ τὸ Σερμόν, κεκτημένους τοῦ ζήλου, Θεοκινήτας τὸν τόμον ἐκτίθεται, αἰρέσεων συγχυτικῶν, τὸν φρυμὸν καὶ τὴν κράσιν συγχέοντα.

Υἰὸν ἕνα Χριστὸν καὶ Κύριον, πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, καὶ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντα, καὶ πεφνηῖα ἡμῖν ὁμοούσιον, ἐκίηρας ὑπερουῶς, λειτουργῆ τῶν ἀόρητων Θεολήπτε.

Θεοτοκίον.

Σὲ Πάναγε σωτηρίας πρόξενον, οἱ Πιστοὶ ὁμολογοῦντες βωῶμεν· Χαῖρε σεμνή· χαῖρε νύμφη Παρθένε· χαῖρε τὸ ὄρος Θεοῦ τὸ κατάσειον· τῷ κόσμῳ γὰρ σὺ τὴν χαρὰν, τὴν ἀλόγητον ὄντας ἐπήρασας.

Κοντάκιον, Ψχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επὶ θρόνον ἑνδοξῆς, ἱεροσύνης καθίσας, καὶ λέοντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν, ἐν Θεοπνευστοῖς σεπτῆς Τριάδος, νύγασας, φῶς τῆ σῆ ποιμνη Θεοργασίας· διὰ τοῦτο εδοξάσθης, ὡς Θεῖος μύστις Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ τρισήλιον φῶς, τὴν τρισαγίαν δύναμιν, Θεότητά μίαν, καὶ μίαν οὐσίαν, ταύτην κηρύξας, χαίλη τὰ ὄσλια εἰς τέλος ἐνεφραξῆς αἰρετίζοντων, Λέων Θεόστορε· ὄθεν τὴν ἀγνήν Χριστοῦ λοχεύτριαν, Θεοτόκον ὁμολογήσας, τοῦ Νεστορίου τὴν ὄρευν καὶ φληνάσειαν καθείλες. Διὰ τοῦτο ἐργασθῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς Θεῖος μύστις Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΠΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὁ Θεὸς ἐξερύγεται Λέων,
Καὶ δαίμωνων φαλαγγεῖν ἐμβάλλει φόβον.

Ορθόδοξο δεκάτη τε Λέων προέλατο Συμόν. Οὗτος ὁ Σαυμάτιος Πατὴρ ἡμῶν Λέων, διὰ τὴν υπερβάλλουσαν αὐτοῦ σωφροσύνην καὶ καθαρότητα, καὶ τὸ τοῦ βίου εὐκλήριον, Προέδρος τῆς πρεσβυτείας Ῥώμης παρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προχειρίζεται. Ὁς, βίον Θεόσεστον καὶ ἀμίδηλον ἐπιδείξασμενος, καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν ποιμνιον ὁσίως ποιμάνας, ἐτι καὶ τὰς τῶν αἰρετικῶν βλασφημίας ἠράνισε τέλειον, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνων τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου, τὴν ἐξέκκοσίαν τοιαύτου Πατέρων, ἐν Χαλκηδόνι συγροηθείσης, καὶ πολλὰ περὶ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως ἐκτελείμενης, καὶ τῶν μίαν ἐνεργεῖαν καὶ θέλησιν ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν φληναφούντων αἰρετικῶν ἀνατροπέυσης τὰ δόγματα.

Ἐτι δὲ τῶν Θεοστρυγῶν ἐκείνων μαχομένων τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ἀναστειλάσειν πειρωμένων τὰ τῶν Σείων Πατέρων Θεόπνευστα δόγματα, ὁ μακάριος οὗτος ἰεσῖα τῆς Συνόδου πάσης ἐπικαμφθείς, καὶ ἐν πολλαῖς ἡμέραις νυστεῖζ καὶ ἀγρυπνῖα, καὶ προσευχῇ συντόνῳ πρὸς Κύριον χρυσάμενος, καὶ παρὰ τοῦ ζωοποιῦ Πνεύματος ἐμπνευσθεῖς, ἐγγράφως περὶ τῶν τῆνικαῦτα ζητούντων ἐξέθετο, διπλὴν ἐνεργεῖαν καὶ δύο θελήματα ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν διαρρήθῃ ἀνακηρύξας, καὶ ταῦτα δι' ἐπιστολῆς ἐκπέμφας εἰς τὴν Σύνοδον. Ἦν περ ἡ πληθὺς τῶν Ὀσίων Πατέρων δεξαμένη, καὶ ταύτην ὀρθοδοξίας ἑτήνην ἠγασαμένη, καὶ ὡς ἀπὸ στόματος Θεοῦ τὴν γραφὴν ἐξενεχθῆναι πιστεύσασα, καὶ ταύτην οἶον ἐπαναπαυσασμένην, Ἰαροσαλέετρον

κατὰ τοῦ στίφους ἀντέστη τῶν αἰρετικῶν, καὶ τούτων τὰς πολυπλόκους μηχανὰς ἐτέρασσε· καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ Ἱερωτάτος διελύετο σύλλογος. Ὁ δὲ Σεπείσιος Λέων, εἰτε διακρίσας τῷ βίῳ, καὶ ὡς φωστὴρ ταῖς ἀρετῆς διαλάμβασ, ἐν βαθεί γήρα πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Λέοντος καὶ Παρηγορίου, ἀθλησάντων ἐν Πατάροις τῆς Αἰτίας.

ΣΤΙΧ. Παρηγόριος σάρκα δούς εἰς αἰκίας,
Ἔχει παρηγόρημα τὰ στέφῃ μέγα.

Ἐλκων ἀνάθεν ἰσχύν ἐκ Θεοῦ Λέων,
Ἐλξίς βιαιῆς ὡς Λέων ἐκαρτέρει.

Τούτων, ὁ μὲν μακάριος Παρηγόριος, πολυλαῖς τιμωριῶν ἰδεῖας τὸν τῆς ἀσφαλείας στέφανον ἐκομίσατο, καὶ ἐν Χριστῷ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ αἰδύμιος Λέων μόνος ἀπολειφθεὶς, καὶ τὸν χωρισμὸν τοῦ Μαρτύρου ἐνοῶν, ἔστεινε καὶ ἀπαλωρῦρετο, ὡς μὴ τῶν αὐτῶν τετυχηκῶς στεφανῶν, κοινῆς ἀπὸ τῆς προκειμένης τῆς ὁδοῦ. Ὅθεν ἐξελθὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐρρίμιμον ἦν τὸ τοῦ Μαρτύρου Παρηγορίου σῶμα, τὴν καρδίαν ἐπέβη, τούτῳ ἐπίδακρύσας. Ἦτα ἐκείθεν ἐκκλινῶς, ἐρχεται ἐν ᾧ ἡ πανήγυρις ἐτελεῖτο τῶν εἰδωλολατρῶν.

Οὗτος δὲ, ἀσκητικὸν βίον μετελθὼν, πολὺς ἦν τὸν ζῆλον. Καὶ ἰδὼν τοὺς λύχνους καὶ τοὺς κηροῦντας διακατομένους, ταῖς χειρὶ συνέτριψε ἢ κατεπάτησεν. Ἐν τούτῳ κρατηθεὶς, τῷ τῆς πόλεως Ἐπιτροπῶν παρέστη. Καὶ ἐρωτήθεις, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν κηρύξας, μαστίζεται βουνεύσας ὁμοίως, σφοδρῶς καὶ ἀμέτρος. Ὁ δὲ ταῖς βασάνοις, ὡς ἄλλου πάσχοντος, ἐνεκαρτέρει. Ἦτα, παραδόνθεις τοῖς δημοῖς, ἔλκεται τυπτόμενος, καὶ συρόμενος ἐπὶ τινος χειμάρρου ὑψηλοῦ καὶ κρηνοῖδους. Συγχωρηθεὶς δὲ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ τελεῖσαι, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Εὐθύς δὲ οἱ δῆμοι, λαβόμενοι τοῦ τιμίου αὐτοῦ λειψάνου, ἀνάθεν ἀφέντες κατὰ τῆς φάραγγος κύντισσαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, Ἐπισκόπου Σινάου, Ὁμολογητοῦ καὶ Σαυματούργου.

ΣΤΙΧ. Ὁν ἠγάπησας, Ἀγαπητέ, Δεσπότην,
Οὗτος καλεῖ σε πρὸς τόπους, οὐς ἠγάπας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Καππαδοκίας ἔλκων τὸ γένος, ἢ Χριστιανῶν γονεῶν υἱός. Ἐτι δὲ νεῖον ἄγων τὴν ἡλικίαν, ἐν τινι τῶν ἐκείσε μοναστηρίων, πλήθος ἔχοντι, περὶ τοῦ χιλίου ἀσκητῶν, εἰσέρχεται. Ἐξ ὧν τὰ καλλίστα συλλεξάμενος, ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, νηστεία, καὶ ἀγρυπνία, καὶ τῇ λοιπῇ ἐγκρατεῖα σχολάζων, κατέστη. Ὅθεν καὶ παρὰ πάντων ἠγαπᾶτο καὶ ἐθαυμάζετο· φλοιοὶ γὰρ Σερμίων μόνους ἐρχήτο· καὶ σποδόν, ἀπὶ ἄρτου, ἐφ' ὅλας ὀρόσοικοντα ἡμέρας ἐσθίων ἀόρτους· καὶ τοῦ ὕπνου δὲ περὶεγένετο· καὶ εὐχρηστος ἐν ταῖς διακοναῖς τῆς Μονῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐξεγένετο. Ἀπαντας ὡς δεσπότης ἀνώμαζε καὶ ἐκέκτητο. Δράκοντα ἐθανάτωσε, καὶ παρθένον τὴν ὕψω δαπανημένην ἰάσατο.

Περὶ τούτων μαθὼν ὁ Λεωνίδος, ὅτι περὶ ἰσχυρός ἐστι σῶματι, στρατιωτικὸς αὐτὸν καταλόγοις καὶ μὴ βουλόμενον συναρθηθεὶ ὁ κατάρατος. Ὁ δὲ οὐδὲ οὕτω κατημειλε τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀπένεμε, καὶ ὕσους χαλσπᾶς καὶ ἀνάτους διὰ μόνης ἐπιφανείας ἐθεράπευε, οὐκ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππων, καὶ βοῶν, καὶ παντοίων ἄλλων Σερραπέων ἀφόρηματα.

Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκείνον, Βικτωρίου καὶ Δωροθέου, Θεοδοῦλου τε καὶ Ἀγρίππα, τῶν καλλινίκων Μαρτύρων, καὶ ἐτέρων πλειόνων ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως αἰκίζόμενων σφοδρῶς, κοινῶς αὐτοῖς ἠρεσιάζοντα γενέσθαι καὶ ὁ μακάριος. Ἐκείνων δὲ ἐν Χριστῷ τελειωθέντων δια τοῦ ζήτους, οὗτος διεσώθη, δόρατι πληγῆς, τάχα εἰς πολλὰν σωτηρίαν περιωθῆς. Ἦτα τὸν Λεωνίδου ἐκ ποδῶν γνομένου, καὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ὄντων ὑπεζωσμένου, τοιούτων τὴ γίνεται.

Παῖς γὰρ εὐχρηστος αὐτῷ, δαίμονι ληθθεὶς αἰθαθάρτω, τὸν Ἅγιον ἐπεκαλεῖτο· ὃν ὁ Βασιλεὺς πρὸς ἑαυτὸν ἠγάγετο· καὶ εὐζαμένου, αὐτίκα τὴν ἰατρὴν ἔλαβεν. Αἰτεῖ δὲ χάριν, οὐδὲ μὴν ἄλλην, ἢ τὴν στρατείαν καταλιπεῖν, καὶ τὴν φίλην ἡσυχίαν ἀσπάσασθαι. Διὸ καὶ τὸν Βασιλεῖα πρὸς τοῦτο ἐπενειόοντα ἔρχε.

Μετὰ δὲ τὸ ὑποστρέφαι αὐτὸν οἴκοι, μετακαλεσάμενος αὐτὸν ὁ τῆς πλεως Βινάου Ἀρχιερεὺς, καὶ μὴ βουλόμενον Ἰσραὴλ χειροτονεῖ. Καὶ μετ' οὐ πολὺ, τὸν βίον ἀπολιπόντας ἐκείνου, ὁ μέγας αὐτῶς, ψήφῳ Θεοῦ καὶ παντός

τοῦ λαοῦ, Ἀρχιερεῖς Συναίου ἀναδείκνυται. Καὶ αὐτίκα παντοίων ἑκταμάτων αὐτουρογῶς γίνεται, καὶ προφητικῶν γραμμῶν ἀξιοῦται, ὡς εἰς ἀπόδειξιν ἐναοργῆ, προφητικῶν τιμῶν ἐπιμνησθῆναι τοῦ Ἄγιου καὶ μεγάλου-ργῶν προσήκει.

Γυνὴ γάρ τις περὶ αὐτοῦ ἀκούσασα, καὶ εὐλογηθῆναι παρ' αὐτοῦ γληγομένη, παρεγγέ-
νετο. Ἐπεὶ δὲ εἰς ὄφιν αὐτῷ κατέστη, ἀπαν-
τα τὰ προχθέντα αὐτῇ παιδιόθεν ἐξέτεπε· καὶ
νοσητήσας ἀπέστειλεν οικοδομηθεῖσαν. Καὶ
Διακονοῦν δὲ τινα πρὸς τὴν τῆς Θράκης Ἠρά-
κλειαν, πρὸς αὐτὸν παραγνόμενον εὐλογίας
χάριν, παρόθεν διακρίθειαι διήλεγξε. Καὶ Λα-
μιανοῦ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Σιλαρόθενος γρη-
σια τίνα ὁ παραρρέων ποταμὸς ἐν τῇ χειμῶν
ὄγκουμένος ἠρῶνεν· ὃν εἰς ἑτέραν κοίτην ἢ
ὄδον εὐγῆ μόνῃ κατήνευγε. Καὶ ἕτερα πολλά
εἰργασίαι θαύματα, ὡς τὸν ἀριθμὸν περὶ τὰ
ἑκατὸν καὶ πλείονα, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία
ἄλλοι. Ὅτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολι-
τευσάμενος, καὶ ἀπῆ χειρὸς, καὶ σὺν σώμα-
τος, καὶ λογῆ μόνῃ ἀνίτα νοσήματα θερα-
πεύσας, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνε-
παύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Ῥθὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

- Παιδὲς Ἑβραίων ἐν καινῇ, κατεπάτη-
σαν τὴν γλῶσσαν θαραλέως, καὶ εἰς
• δρόσον τοῦ πῦρ μετέβαλον βοῶντα· Εὐλο-
• γητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπνον οὐκ ἔδωκας βλεφάροις, ἕως προ-
• ρίζων ἀνέσπασας τὴν πλάνην, Εὐτυχεῖς
τοῦ παραφρονήσαντος κραυγάζων Εὐλογητός
εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο, ταῖς οὐσίαις τὸν
Χριστὸν ὁμολογήσας, ἐνεργούντα δι-
• τῶς καὶ θελοντα, νῦν φάλλεις· Εὐλογητός εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νῦν σοι προσφεύγω Θεομήτορ, τῶν παι-
• σμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφιγμένος· διὰ
σπλάγγνα ἐλέους ῥύσαι με βοῶντα· Εὐλογη-
• μένος Πάναργε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ῥθὴ η. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐπαπλασίως καινῶν, τῶν Καλδαίων ὁ
• τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξ-
• ἔκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας

- τοὺτους ἰδὼν, τὸν δημιουργὸν καὶ Αὐτρω-
• τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀ-
• νομιεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Ὀλοκαυτῆς ὡς ἥλιος, ἐκ θυμῶν ἀνατέ-
• ταικας, καὶ θάου θεοφύλλον, ἐμμανῶς
παράδοξον, τὴν κοῦσιν καὶ σύγγυσιν, τοῦ Εὐ-
• τυχεῖς ἑκατόνων σαφῶς, καὶ τοῦ Νεστορίου,
τὴν διαίρεσιν τέκνων, διδάσκων ἕνα σέβειν,
τὸν Χριστὸν ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαρέτως, ἀ-
• τρέπτως ἀσυγγῆτως.

Υπὸ Θεοῦ κινούμενος, εὐσεβείας διδάγμα-
• τα, ὡς θεοφιλῶς, ἐν πλάξιν ἐτύπω-
• σας, Μωσῆς οἷα θεοτεροῦ, ἀναφανείς τῷ Σειῶ
λαῷ, καὶ τῇ ἀμνηστῶν, τῶν σεπτεῶν Διδοσκά-
• λην, κραυγάζων· Ἀνομιεῖτε, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψῶτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σασσοκωμένον Ὅτι, τὸν ποῖν ἄσακον ἑ-
• γνηκας, Λόγον τοῦ Πατρὸς, μονογενῆ
συνάναρχον, ἐν χρόνῳ τὸν ἀχρόνον, περιγρα-
• πτόν μὲν σώματι, ὡς δὲ Ποιητῆν, περιγραφῆν
σὺν εἰδοῖς, διδάσκεις ἀναράζων· Ἱερεῖς εὐ-
• λογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Προϊδοῦν τοῦ σώματος, περιέθετο Πάνα-
• ργε, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, ὁ φωστήρων
καίλεισιν, ἡλίω σελήνη τε, τὸν οὐρανὸν φαίδρύ-
• νας Θεὸς, ἐμφυγόν τε ἄλλον, οὐρανὸν ἀναδεί-
• ξας· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνομιεῖτε,
λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥθὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐφριξε, πάσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
• συγκρατάβαιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκὼν
• κατῆλθε μέγχοι καὶ σώματος, παρβενικῆς ἀ-
• πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
• ἀχραντον Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ μεγαλύνουμεν.

Λάμπεις νῦν, μύστα τοῦ Χριστοῦ, εὐπρε-
• πεία ἐν στεφάνῳ κοσμοῦμενος, καὶ ὡς
πιστός Ἱερεῖς, δικαιοσύνην ὄντας ἐνόθεῦσαι,
καὶ Παραβείσῃ τῆς τροπῆς, χορεύων θεοπέ-
• σαι, ὑπερ τῆς Ποίμνης σου τοῦ Δεσπότην, ἐκ-
• τενωῦς καλιέτενε.

Εἴθε νῦν, τῶν Πατριαρχῶν, προσδραῖται τε,
καὶ θρόνοι καὶ τάγματα, Λέων πανόδοις,
σὺ ἐπαξίας Πάτερος ἐπλήρωτας, ὡς Πατριάρχης
ἀληθῆς, καὶ πιστοὶ καὶ χάριτι, κταλαμάρτυ-
• μενος· διὸ πάντες, σὲ αἰεὶ μακαρίζουμεν.

Κλυδῶνος, ἐκ βιωτικῶν, ἀποφάς σὺ τῷ Χρι-
• στῷ προσεπέλασας, Λέων πανάριστε, ἐν

τόπω χλόης ἀναπαυόμενος· ἔθλα χειμάρρων τῆς τρυφῆς, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ἡ ἀνεκφραστός εὐφροσύνη, καὶ χαρὰ διαμένουσα.

Θεοτοκίον.

Ωρμιον, δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάωμιε, ζωὴς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐδάστησαι, τὸν τὰς εἰσοδούς τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίτατα· διὸ σε πάντα γε Θεοτόκον, οἱ Πιστοὶ μεγαλύνουεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικες ἀκουσίητες.

Ω λέων ἀναδεδείξει, καὶ ῥήμασι ἢ πράγμασι, βασιλικῶς καταπλήττων, βουχῆματι τῶν ὀσμάτων, τὰ ἀσέβῃ βουλεύματα, ὡς ἀλώπεκος πάντοτε, θειὰ μηχανουργήματα, καὶ τὴν ὀμύρην τρέπων, τῶν θεολέκτων Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ο πάλα μοι τὴν οἰκίαν, τῆς ἐν Ἐδέμ βιώσεως, φρουρῆσαι δόλιος ἔρις, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐβάλῃ με, διὰ τοῦ σου θείου τόκου, Ἁγία Μητροπρόβλε, καταπετῶν νενέρωται· ἐγὼ δὲ ἀλλεῖ ἀλλήλῳ, πρὸς τὴν ἀπάλεσα ὄξαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἄνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολυτικ.

Τῆ 16. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχιππου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξά, φάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ΄. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Φωτὴ τῶν λόγων Ἀρχιππου, λαοὺς ἐφώτισε, καὶ ἀφροσύνας, σκότους ἐφόρτα· καὶ ἐναβλήσας, καὶ συμπατήσας τὸν ἔθρονον, φέγγος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις νῦν εὐφραίνεται. Αὐτοῦ ταῖς ἰουσταῖς, Δέσποτα δίδου πᾶσι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπρόνομος μακάριε, καὶ ἐκκεντούμενος, καὶ πᾶσαις ἀλλοῖς, περικυκλούμενος θειῶν ἰσῆας, οὐκ ἐξηρήσῃ τὸν Χριστὸν, οἷδὲ τοῖς γλυπτῶς σέβας ἀπένευμας. Ὅθεν στεφανίτης ἐχορημάσας, αἰεὶ καθικέτευον, ἅπανι ὄρατῶναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Αιμάτων θείας βέβημασι, Μάρτυς ἰγίαισας τὴν γῆν θεόρρον, καὶ ἐτραυμάσας τοῖς

τραυμάσι σου, πληθὺν δαιμόνων πονηρῶν· βλύζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἱάματα, πάλη ἱατρεῖαις χαλεπώτατα. Διὸ ταῖς σαῖς προσβόλαις, αἰτησαι πᾶσι μάκαρ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δὲ μου, εἰσι παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Πηρόνε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξῃται μοι τὸ πνεῦμα, ὡς μένος εὐπλαγῆσος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η δαμάλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα, ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρωτόμενον ἐ-
θελονσίως, ὀδυρομένη γοεῶς, Οἱ μοι, ἀνεσῶα πεινετότατον Τέκνον· τί σοι ὄμιος ἀνταπόδωκον, ἀχόριστος Ἑβραίων, ξέλων με ἀτεκνώσας, ἐκ σου παμφιλτατε;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπολυτικ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀρχιππου ὕμνῳ τὸν σοφὸν θεηγόρον. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρά-
• χος ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς περσεύσας Ἰσ-
• ραὴλ, φασοτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἄμα-
• λῆ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐσθμῇ ἐτροπώατα.

Αστράφας τῷ φατισμῷ τῆς χάριτος, Παῦ-
• λος ὁ πάντοπος, ὡς περ αἰτῖνα μάκαρ
• σε φαιδράν, ἐπαφῆκεν ἐλαύνουσαν, πολυθείας
• Ἀρχιππε, σκότους βυθιότατον ἐν Πνεύματι.

Ρημάτων θείας πλοκαῖς ἠλιεύσαι, Παύλου
• τοῦ κήρυκος, καὶ ἐκ βυθοῦ κακίας τοὺς
• λαοὺς, παραδόξως ἐξώρησας, καὶ λογισμῶν ἐ-
• φάνων, θεία τροπέῃ προσεσήνοχας.

Χιτῶνα ἐνδεδυμένος Ἀρχιππε, ἐβλῶν χά-
• ριτος, τοὺς γυμνωθέντας ὄψεως θείης,
• ἀφῆρασας ἱμάτιον, καὶ σωτηρίου ἐνδόξου, κα-
• ταστολήν θείαν ἐνέδυσας.

Θεοτοκίον.

Ιδόντες προφητικῶς ἐν ὄμμασι, πόρρωθεν
• Πάναργε, τοῦ ὑπὲρ νῦν σου θείου τοκε-
• τοῦ, τὸ φοικῶδες Μυστήριον, οἱ θεηγόροι Ἀ-
• χραντε, ποιηλοτρόπως κατετρόνωσαν.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐυφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύ-
ριε, καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Προϋμένως νοητῶς, τοῦ Παρακλητοῦ τῷ
πυρὶ ἐρλήξας, ὕλην πικρὰν Ἀρχιππε,
εἰδολομανίας πανεύφημε.

Πιστὸν σε δοῦλον Χριστοῦ, Παῦλος ὁ Σείτος
μαρτυρεῖ Ἀρχιππε, καὶ ἱερὸν Κήρυκα,
καὶ συστρατιωτῶν μακάριε.

Ὁ βίος σου φωταυγής, ταῖς ἐναρέτοις ἀ-
φραπαῖς ἔλαμψε, φωταυγῶν Ἀρχιππε,
τοῦς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας. Θεοτοκίον.

Ναὸς εἰεχθῆς Θεοῦ, χωρητικὸς περιφανῶς
Παναγνε, καὶ καθαρὸν σῆνωμα, καὶ
Σεοπρεπές ἐνδοαίτημα.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῦ Παυλὸς μαθητῆς, γεγονῶς Θεοφόρε, εφώ-
τισας λαοὺς, ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα, νοῦς
δὲ κατέστρεψας, ἀπωλείας ἐν χάριτι ἐναλλή-
σας δὲ, καρτερικῶς τοὺς στεφανοὺς, χαίρων
εἰληφας, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, Χριστὸν Μάρτυς
Ἀρχιππε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δῆγουντες ἡμᾶς, ἐν ὁσῶ μετανοίας, ἐκκλί-
νοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν
υπεράγαθον, παρορσιζοντας Κύριον, ἀπεισό-
γαμε, ευλογημένη Μαρία, καταφυγὴν ἀπε-
γνωσμένων ἀλλοτρίων, Θεοῦ ἐνδοαίτημα.

Ἡ Σταυροθεοκίον

Ἡ ἄσπιλος Ἀγνάς, τὸν Ἀγνὸν ἢ Ποικίμενα,
κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ἔυλου ἑρώσῃ,
Σρηνοῦσα ἐρβέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα·
Πῶς ἐνέγκω σε, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱὸ μου, συγ-
κατάβασι, καὶ τὰ ἐλουσῆα πάντα, Θεὲ ὑπερ-
άγαθε;

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπαρθένη σε ἴδουσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
ἔστιν ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγά-
ζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υποφωγόμενον τὰ θεῖα καὶ τοὺς ἀθέους,
περιφανῶς ἐλέγχοντα, ἀνομος διώκτης,
πόνοις καθυπέβαλε, καὶ μάλιστα τὴν Ἀρχιππε,
καὶ ποικιλοτρόποις κολάσσει.

Μακαρίας διανῶν τὸν βίον μάκαρ, τέλος
εὐρεῖν μακάριον, ὄντας ἡξιώθη· Μάρτυς
γὰρ γεγέννησαι, Χριστοῦ γενναϊότατος, πόνους
καρτερήσας τοῦ σώματος.

Νεμομένην ἀβείας τὴν σπηεδόνα, τῶν εὐ-
σεβῶν τὸ πλήρωμα, ἔστησας νοστήμα,

ἄλατι τῶν λόγων σου, καὶ χαίρων ἐκραυγάζεις·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ὡς κατάσκιον προβλέπει σε πάλαι ὄρος, ὁ
Ἀββὰκούμ πανάμωμε, φέρων τὸν Λό-
γον, πάντας συσπιάζοντα, φλογμῶ παραπτώ-
σεων, καὶ ἀμαρτιῶν Κόρη καύσωνος.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
θας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
θους ἀγνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε.
Ταῖς θεῖαις ἀσπραπαῖς, τοῦ πανόσφου κη-
ρύμματος, ἐφώτισας ἀγνωσίας, τοὺς νυ-
κτὶ συσχεθέντας, Θεόφρον παμμάκαρστε.

Ὁ Σείτος ποταμῶς, προελθὼν ἐκ καρδίας σα,
κατέκλυσε τοὺς χειμάρρους, τῆς ἀπά-
της καὶ φρένας, Πιστῶν παμμάκαρ ἤδρευσε.

Νευρούμενος χρησταῖς, ταῖς ἐλπίσιν ὑπέ-
μεινας, συρριμνεῖς ἐκ τεσσάρων, καὶ τὴν
γῆν ἀγιάζων, τοῖς αἵματι Σεῖληπτε.

Θεοτοκίον

Σὲ μόνην ἐκ πασῶν, γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ
Κύριος Θεοτόκε, καὶ ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη,
θεῖος τὸ ἀνθρώπινον.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαμιόνων λύ-
θρων κεκαθαμένη, τῷ δὲ οἴκτου, ἐκ τῆς
πλευράς σου βεβύσαντι αἵματι.

Ὁ ὄδλος, ἀπειλαῖς χαυνωθέντα ὁ ὄδλος,
ἀνηλεῶς σε συγκόπτει, ταῖς πληγαῖς
θεόφρον ἀποσκοποῦντα, πρὸς τὴν δόξαν, ἢν
Χριστὸς σοι παρέχει δοξάζων σε.

Φάλαγγας, δυσμενῶν ἀοράτων τοῖς τραύ-
μασι, κατετραυμάτισας μάκαρ, τῆς σαρ-
κος σου Ἀρχιππε καὶ ἐλέγχων, τὴν καρδίαν,
σπαραγμῶς τοῦ τυράννου κατένας.

Ὁ ἰλιθοῖς, ἀναισθητῆ καρδία Σρηνοκείμενος,
λιθολυεστοῦσί σε μάκαρ, τῆς ζωῆς τὴν
πέτραν ὁμολογοῦντα, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύ-
ρωμα Μάρτυς συντριβόντα. Θεοτοκίον.

Νέπωσιν, τὴν ζωὴν ἐκδυθεῖς ἐνεδύσατο, ἐν
Παραδείσῳ Παρθένε, ὁ Ἀδάμ· τῷ σῶ-
σὲ ἠλυματίσθη, ζωηφόρῳ, τοκετῷ Παναγία
Θεοῦνομιε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κερτη-
μένη Ἀρχιππε, ταῖς τῶν θανμάτων σου
βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοί Σῶσον τοὺς
πιστεῖ, τιμῶντας τὴν μητῆν σου.

'Ο Οίκος.

Πιστόν σε δούλον τοῦ Χριστοῦ ὁ κορυφαῖος Παῦλος, Ἀρχιεπίπε, ἐλθυσιάζων, συγγράφει τοῖς ἐπαίνοις, καὶ μαρτυρεῖ περιφανῶς πληρωτὴν τοῦ λόγου, καὶ ἱερὸν ὑψηλὴν, καὶ κήρυκα σωρώτατον· ἡμεῖς δὲ λύχον σήμερον ἄσβεστον βλεπομένης πάντες, καταλάμποντα τῷ κόσμῳ Ἀπόστολοι· ὃν καὶ ἡ Ἀφρία ἐγνώρισε καλῶς, ἐκ τοῦ φωτός τοῦ πρώτου τηλαυγέστατον πυρσὸν φασσφόρον, θαλασσοχρητικῶς φωτίζοντα τοὺς βωῶντας· Σῶσον τοὺς πιστεῖς τιμῶντας τὴν μηνίην σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ἀρχιεπίπου, Φιλήμονος καὶ Ἀφρίας.

Στίχοι.

Ποδῶν τὸν ἀκρόγωνον Ἀρχιεπίπου λίθον,
Κατηλοθήη τῷ πόθῳ τούτου λίθοις.
Χώραν φιλοῦντα τὸν Φιλήμονα γλόης,
Χλωροῖς λύχοις τυπύσσιν ἡκωνωμένοις.
Ἠλωμένην παίουσιν εἰς γῆν Ἀφρίαν,
Εἰς οὐρανοῦς ἔχουσιν ὄμμα καρδίας.

Ἀρχιεπίπου δεκάτῃ ἐνάτῃ Σάβῃ χειμαδιόισιν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Νέρωνος, μαλακῶν ἰσοστασιῶντες Παύλου τοῦ Ἀποστόλου. Ἐορτῆς δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ἀγομένης ἐν Κολασσαίς, ἥτις ἐστὶ πόλις Φρυγίας, καὶ αὐτῶν τῇ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀναφέροντων, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπιθέμενοι αὐτοῖς οἱ Εἰδωλιόλαττοι, τῶν ἄλλων φυγόντων, μόνων δὲ αὐτῶν ὑπομεινάντων, συνέσχον αὐτούς, καὶ ἤγαγον παρὰ Ἀνδροκλεί. Τυπύσσιν οὖν παραντίκα ὁ Ἀρχιεπίπου, καὶ μὴ πεισθεῖς ὕσαι τοῖς εἰδωλοῖς, εἰς βόθρον ἐβάλλεται μέχρις ὀσφύος, καὶ οὕτω λιθολευστεῖται, πρότερον ὑπὸ παιδῶν βαρῆσι κεντηθείς. Ὁ δὲ Ἅγιος Φιλήμων καὶ ἡ Ἀφρία, διαφόρως βυσασισθέντες, τέλει βίου ἐχρήσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νικηίου, Θεοδοῦ, Ἠσυχίου, καὶ Ἀσκληπιόδοτος.

Στίχ. Ἀνδρῶν τριάς συναλλος εὐσθενεστάτη
Ἀνδρίζεται σοὶ καὶ τομῆς, Τριάς, μέχρι.

Ἔσπεθε Χριστὸς τὴν Ἀσκληπιόδοτην,
Ἡ ἐξέκοψε τὴν κεφαλὴν τὸ ξίφος.

Οὗτοι, παραστάντες τῷ Ἀρχοντι, καὶ μὴ πεισθέντες τὸν Χριστὸν ἐξομῶσαυθαι,

πολλαῖς αἰτίαις ὑπεβλήθησαν βασάνων, πρότερον μὲν ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντες, καὶ ξησθέντες σιδηροῖς ὄνυξιν· εἶτα ἐκ πόλεως εἰς πόλιν μεταφερόμενοι, καὶ περιεκτόμενοι, θηρίοις ἀμοτατοῖς ἐκδιδόνται. Ἡ δὲ Ἀσκληπιόδοτη περαιοσθεῖσα, καὶ ἐπὶ ξύλου ταυνοσθεῖσα, ὑπεράνω τῶν βασάνων ἐγένετο. Ὅθεν πάντες ὁμοῦ λίθοις βάλλονται, καὶ ἐν ἀλσώδεσι τόποις συρέντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥαβουλά.

Στίχ. Βουλάς Ῥαβουλάς Ζεῖς ἀπράκτους δαιμόνων,

Ἀπῆλθε, βουλή τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνθάδε.

Ο ἐν Ἀγίοις Πατῆρ ἡμῶν Ῥαβουλάς ἐν τῇ πόλει Συμησταίων γεννάται, παρὰ τινος Βαρυβάδα παιδευθείς, ἀνδρὸς ἐνδοξοτάτου. Ὁς τῇ Συρῶν γλώττῃ διαλεγόμενος, καὶ ἐκ νεαρῆς ἡλικίας, πᾶσαν ἀσκήτην μετερχόμενος, τὸν μονήρη βίον ὑποδέεται· καὶ ποιῶν, ἐν ὄρει καὶ σπηλαίοις, κατὰ τὸν μέγαν Ἡλίαν καὶ Ἰωάννην τοῦ Βαπτιστή, διήγῃ. Μετὰ δὲ τινος χρόνου, γενόμενος ἐν Φοινίκῃ μετ' ἑτέρου τινος, ταῖς ἀρεταῖς διαγέστερον λάμπει, καὶ μὴ βουλούμενος, ἐμρανὸς τοῖς μεγάλοις γίνεται. Διὸ τῇ συνεργίᾳ Ἰλίνωνος τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰωάννου Προέδρου τῆς Βηρυτοῦ, μέσον τοῦ ὄρους, μοναστήριον μέγα πεποιήκε.

Τότε δὲ, καθάπερ Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ἢ εἰπεῖν, Πέτρος καὶ Ἰωάννης, Ῥαβουλάς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μέσον τῶν ἐιδωλομανούντων ἐλόγιζοντο, πῆ μὲν ἐλέγχοντες, τῇ δὲ νοητεῦντες, μικροῦ δεῖν πάντας τοὺς ἐκεῖσε κατοικούντας πρὸς Θεογνωσίαν μετέβαλον. Τοῦτο δὲ πρώτον ἔργον τοῦ μακαρίου ἐξείρετον. Μετὰ δὲ Ἰλίνων, διαδέχεται τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας Ἀναστάσιος. Τῇ οὖν τούτου πάλιν συνεργίᾳ, ἕτερον μοναστήριον κατασκευάσε τὸ, Ῥαβουλά προσαγορευόμενον. Μετὰ δὲ τούτων, καὶ ἕτερα πολλὰ μοναστήρια συνεστήσατο ἐν διαφόροις τόποις.

Ἦν δὲ ὁ μακάριος ἐν πάσι νηφάλιος, κόσμιος, ἐπεικὴς, διδακτικὸς, ἀόρητος, συμπαθὴς, φιλόδελφος, καὶ πρὸς πάντας εὐσπλαγχνος. Οἷα δὲ πάλιν ὁ πονηρὸς αὐτῷ ἐνοχλῶν ὑπείσηχετο, αὐτὸς, πεπικνωμένος οἶν ὑπὸ τῆς Πυλκίας καὶ Νέας Γραφῆς, τὸ ἀντίφρον ἐπιλέγων καὶ ἐργαζόμενος, ἐφυγάδευσεν τὸ ὄχλον αὐτῷ· τοιοῦτος ἦν ὁ μακάριος. Ἐξῆς

δὲ μέχρις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἤρουν τοῦ Μεγάλου, τοῦ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν οἰκοδομήσαντος. Καὶ γενόμενος ἐτὼν ὀγδοήκοντα, καὶ μικρόν τι πρὸς τοὺς ἄλλους φωνῆς ἀνάλειν λεγομένης αὐτῆ· Δεῦτε ἐπεὶ πρὸς μὲ πάντας οἱ κοπιώτερος καὶ περισσότεροί μου, καὶ γὰρ ἀναπαύσασθε ὑμᾶς. Ταύτης ἐπακούσας, καὶ μικρὸν νοσήσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίου Πατρῶν ἡμῶν ἡ Ὁμοιωμάτων, Εὐμένιου ἡ Μακαρίου.

Στίχ. Ω· εὐμένεις ὄρπηκες, ἐν γῆ Μακάριον Οἰκοδοσιν Εὐμένιος σὺν Μακαρίῳ.

Ιουλιανὸν, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ, βασιλεύσαντος ἐν Βυζαντίᾳ, οἱ Χριστιανοὶ πάντες περιέκλυτον ἑαυτοῦ, διὰ τὰς μισαρίας αὐτοῦ καὶ ἐνοχίαις θυσιῶν. Οἱ δὲ ὁμόφρονες αὐτῷ Ἕλληνας, οὐ μόνον ἀπελθόντες, σὺν αὐτῷ τοῦ αἰνίου πυρός· ὑπεκρίθησαν ἑκαστοὺς προσκυνοῦν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Χριστιανούς τούτου ποιεῖν καταναγκάζον, καὶ μὴ θέλοντας. Τότε ὁ Μακάριος καὶ ὁ Εὐμένιος, οἱ τοῦ Χριστοῦ θεράποντες, κρατηθέντες, ἀμολόγησαν τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν· αὐτὸν δὲ τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλάστορα ἡλεῶσαν, ὡς παραβάντα τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἕλληνα καὶ εἰδωλολάτριν γενόντα.

Διὸ καὶ εἰς ὄργην τραπίαις, ἡμᾶσι λεπτοῖς προσάξας θέλησαι τοῦτες, ἐκρέμασε κατὰ κεφαλῆς· καὶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐκπίπτειν αὐτοὺς ὀρμιεῖαν ἐκπρὸν ὁ ἄλλιος. Εἰς οὕτως ἐσχάσαν σφοδρῶς ἐκπνοῶσας, ἐκείσε τοὺς Ἁγίους γυμνοὺς ἀπλωθῆναι ἐκέλευσεν. Οἱ δὲ μακάριοι, τὰ ὄμματα πρὸς οὐρανὸν ἄραντες, ἢ ὑπὸ θείας δυνάμεως φυλαττόμενοι, ἡλεγγον τὴν κακόνοιαν αὐτοῦ ἀβλαβεῖς διαμένοντες. Τότε σιθνήσας αὐτοὺς, ἐν Μαυριτανίᾳ εἰς ἐξορίαν ἀπέστειλεν. Οἱ δὲ Μάρτυρες, πορευόμενοι ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἔχαιρον ὑπὲρ Χριστοῦ διακόμενοι, καὶ ψάλλοντες ὁμῶς τὸ, Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδοῖ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠγαλλιώντο τῷ πνεύματι.

Φθάσαντες δὲ ἐκεῖσε, εἰς ὑψηλὸν τόπον ἀνῆλθον μόνον διάγοντες. Οἱ δὲ ἐγγχώριοι ἔλεγον αὐτοῖς· Ἐξέλθετε, ἀδελφοί, μακρὰν τῆςδε τῆς γῆς, ὅτι θράκην πονηρῶς οἰκεῖ ἐν αὐτῇ, τῆς πλησιάζουσιν ὀλέθρου. Καὶ τὸν Ἁγίον, ὑποδείξας ἐπὶ τῇ μῆνι, εἰπόντων, τὸ σπῆλαιον, ἐν ᾧ τὴν οἰκῆσιν κέκρηται τὸ θεῖον· ἀπαγαγόντες αὐτοὺς, ὑπέδειξαν μα-

κάριον τὸ σπῆλαιον. Καὶ κλίναντες τὰ γόνατα ἐπὶ ἐδάφους προσκύνοντο οἱ μακάριοι. Καὶ εὐθείας ἀστραπῆς ἀνάλειν κατελήθυσας, ἐνέπηρε τὸν θράκηντα, προσφάτας αὐτὸν ἐκπῆδησεν ἐπὶ τῷ πυρῆν, ὡς τε καὶ τὸν χροῦν τῆς γῆς σὺν αὐτῇ κατακαυθῆναι, καὶ τὸν ἀέρα βιαίως πυρῆς λυμνατικῆς ἐμυρορηθῆναι.

Τούτο τὸ θαῦμα οἱ ἐγγχώριοι θεατάμενοι, Ἕλληνας οὕτως, ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ εἰσελθόντες οἱ Ἁγιοὶ εἰς τὸ σπῆλαιον τοῦ θράκηντος, προσκύνοντο ἐν ὁλαῖς ἡμέραις τριάκοντα, μὴ ἔχοντες τι πρὸς βρωτῶν καὶ ποσῶν. Ἄλλ' ἦλθε μετὰ ταῦτα φωνῆ λέγουσα· Δούλοι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσέλθετε ταύτη τῇ πλησίον ἡμῶν πέτρα. Οἱ δὲ προσκύντες, εἶδον φῶς ἐν αὐτῇ, καὶ ἐσχίσθη εἰς δύο μέρη, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ· ἐξ οὗ ἀουσιόμενοι οἱ Ἁγιοὶ, καὶ εἰς κροῦν ἐπροσκήντησαν, τῆς τε πίπτης καὶ διψῆς ἐκουρσίθησαν εὐθείας. Καὶ τῇ τοιαυτῇ ἡμέρᾳ, ἠτάσθητο διὰ προσευχῆς οἱ μακάριοι ἀναλῆσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσας ὁ Κύριος, μετέστησεν ἀμωτέρου, ὀξάζοντας καὶ εὐλογούντας αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρῶς ἡμῶν Κόνωνος.

Ούτος ἦν Κιλίᾳ τὸ γένος· ἀπετάξατο δὲ, ὅτε νέος ἦν, ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Πενθουκλᾶ, τῇ ὁσῆ πλησίον τοῦ Ἰορδάνου, Πρεσβύτερος γεγονώς, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως φθίσας. Ἐπεὶ δὲ ἐγνώσθη τὰ περὶ τῆς αὐτοῦ θαυμαστῆς ἀρετῆς τῇ τότε Ἀρχιεπισκόπῳ Πέτρῳ, ἐτάχθη παρ' αὐτοῦ βαπτίζειν πάντας τοὺς ἐν τῷ Ἰορδάνῳ προσερχομένους. Ἐρχοιεν οὖν αὐτοῦ καὶ ἐδάτιζε. Καθότι οὖν ἔρχοι γυναικῶν, ἐκκαυδαλίζετο, καὶ διὰ τοῦτο ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι τοῦ Κοινοβίου. Ὅτανίς οὖν ἔσχε λογισμὸν ἀναχωρῆσαι, ἐρίστατο αὐτῷ ὁ μακάριος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής ἡ Προδρόμος τοῦ Κυρίου, λέγων· Καρτέρησον, γέρον, καὶ κουρῆζω σε τοῦ πολέμου.

Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, ἦλθε κέρη Πέρσις· σα τοῦ βαπτισθῆναι· ἦν δὲ εὐθείας σφόδρα, καὶ τοσοῦτον ὠραία, ὡς τε μὴ δυναθῆναι τὸν Ἁγίον γυνὴν χροῖσαι αὐτὴν τὸ ἔλαιον. Ποιησάσης οὖν οὗν ἡμέρας, ἤκασεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος περὶ τούτου, ἢ ἐξελπίθη ἐπὶ τῷ Γέροντι, καὶ ἠέληθεν ἀφορῆσαι γυναῖκα ἐπὶ τούτῳ,

ἀλλ' οὐκ ἦν δυνατόν, διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι τὸν τόπον. Ὁ δὲ Βέρων, λαβὼν τὸ μηλατάριον αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν εἰπών· ὅτι οὐκ ἔτι μενὼν ἐν τῇ τόπῳ τούτῳ. Ὑπαντῆ δὴ αὐτῷ ὁ τίμιος Πρόδρομος ἐξῶθεν τοῦ Κοινοβίου, καὶ λέγει αὐτῷ προεὶα τῆ φωνῇ· Ὑπόστρεφον εἰς τὸ Μοναστήριόν σε, καὶ κουρίζω σε τοῦ πολέμου. Τότε ὁ Ἀββᾶς Κόνων λέγει αὐτῷ μετ' ὀργῆς· Πίστευσον, ὅτι οὐκ ὑποστρέφω πολλὰκις γὰρ ὑπέσθου, καὶ οὐδὲν ἐποίησας.

Κρατῆρας οὖν αὐτὸν ὁ Σείος Πρόδρομος, καὶ ἀναμοχλεύσας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐσφράγισε τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πίστευσόν μοι, Ἀββᾶ Κόνων ἠβελὸν σε ἔργειν μισθὸν ὑπὲρ τοῦ πολέμου, γυνὴ δὲ ὑπόστρεφον, μὴδὲν ἐνδοιῶζων ἐνεκεν τούτου. Ὁ Βέρων οὖν, ὑποστρέφας εἰς τὸ Κοινοβίον, τῇ ἐπαύριον χρίσας ἐδάπτισε τὴν Πέρισσασαν, μὴ θεωρήσας ὅτι γυνὴ ὑπῆρχεν. Ἐπιζήσας οὖν ὁ Ὀσιος· ἀλλὰ εἴκοσιν ἔτη, καὶ εἰς ἄκρον ἀπαθείας ἐλάσας, ὡς τε νομίζεσθαι αὐτὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων εἶναι, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. Ταῖς αὐτῶν Ἀγίας πρεσβείαις, ὁ Θεός, εἰλήσων ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν τῇ καύτῳ, Ἀβραϊαῖοι Παῖδες τῆ
• Μεροική, πόλι, εὐσεβείας μαλόν ἢ τῆ
• φλογί, προσπολούμενοι ἐκραυγάζων Ἐυλογη-
• μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεηγορίαις, Θεοσόφοις μάκας χρυσάμει-
νος, γνώσει, ἀληθεῖ τὸ σκότος ἐκ τῶν
φυγῶν, τῆς ἀγνοίας ἀπεπείσας, σοφίας χάρι-
τι, τοὺς τῷ σέπτῳ πεύθισσας λόγῳ σου.

Ἐν λάκκῳ Μάρτυς, τῷ κατατάτω σὺ χων-
νύουσι, ὄσμῳ, ὑπεσθεῶν καὶ λίθῳ ἀ-
νιλεῶς, θανατοῦσιν ἀναμέλονται· Ἐυλογημέ-
νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ γῆ τὸ αἶμα, τὸ ἐκχυθὲν σου Μάρτυς δέ-
δεκται, βρῦον, ἱαμάτων νάματα τοῖς πι-
φταῖς· οὐρανὸς τὸ δὲ μακάριον, Ἀρχιππε πνεῦ-
μά σου, Ἀβιερῶσαν ψυχὰς ἀριθμούμενον.

Θεοτοκίον.

Γῆ μὲν ομίγη, οὐρανὸν νεφέλαις δὲ Κύ-
ριος, Κόρη, περιβάλλων σάρκα θεῶν
θεῖται, ἐξ αἱμάτων σου ἐνδύεται, κατασολῆν
δόξης, ἀθανάτου ἐνδύων τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Χεῖρας ἐπέστρας Δανιὴλ, λέοντων χά-
• σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρός δὲ

• δύναμιν ἐσθεσσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
• εὐσεβείας ἔραται, Παῖδες κραυγάζοντες· Ἐυ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Παῦλος ἐπίνοιος ἱεροῖς, ἐγκωμιάζων σε,
Ἀρχιππε ἐνδόξε, συστρατιῶτην σε ἔγρα-
ψε, πληρωτὴν ἐνθέων πράξεων, διακονούμενον
αὐτῷ καὶ πίστει μελόντῳ· Ἐυλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήμασιν ἐπήλειψε σεπτῶς, πρὸς τὸ μαρτυ-
ριον, ἡ ἀξιάγαστος, Ἀφρία στέργουσα
ἐνδόξε, ὡς υἱὸν σε γνησιώτατον, μετ' ἧς τὰ ἄνω
κατοικεῖς ὄντως, βασιλεία, Ἐυλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ὁ ἰνῆπιος ὄντες ταῖς φρεσὶ, σὲ τὸν ἐχέρο-
να, νηπίος παίγιον, παραδόξασιν Ἀρ-
χιππε, ἐνολλοῦντα καρτερώτατα, καὶ ὑπ' αὐ-
τῶν ἀνηλάς κατακεντούμενον, καὶ βρωῦτα·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκρός διὰ βρώσεως μιάς, Ἀδάμ γεγέννηται,
τρυγῆσας θάνατον, οὐτοῦ τῆς γνάσεως
Ἀρχαντῆ· διὰ σοῦ δὲ ἀνελάσται, καὶ Παρα-
δείσου τὴν τρυφήν πάλιν ἀπέλαβεν, Ἐυλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄλιος ἀγχιότμητος βροῦς, ἐξ ἀλαξέτου
• σου Παρόνε, ἀρογνοιαῖος ἐτιμήθη,
• Χριστὸς συναφάς τὸς διστάτως φύσεις διὸ
• ἐπαγαλλόμενος, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνωμεν.

Γὰν τὴν αἰώνιον δόξαν, κληρονομήσης Ἀθλο-
φόρε, δόξης ἐπιγείσου παρεῖδες, τὸ ἄστατόν
τε καὶ παρσρχόμενον, καὶ πρὸς Χριστὸν ἐχώ-
ρησας, δόξῃ πρὸς τοῦτον κλειζόμενος.

Ὡς τῷ Κοροφαῖῳ παμμάρκα, τῶν Ἀποστό-
λων μνητεῦσας, Παυλῷ τῷ σοφῷ θεη-
γῶν, σὺν τούτῳ χαίρων τὴν αἰωνίζουσαν,
κληρονομείς ἀπόλαυσιν, τῶν Κολασσέων ἐγ-
καλλώπισμα.

Στέφος ἀνεδήσω θεόφρον, νικητικὸν τῇ κα-
ρυφῇ σου, καὶ περιεβάλου παρσφύρα, ἐκ
σῶν αἰμάτων βαφεῖσαν Ἀρχιππε, καὶ τῷ Χρι-
στῷ γηθόμενος, συμβασιλεύεις παμμικαίρισε.

Ἡ θροισταὶ λαὸς ἐν τῇ νημῇ, τῇ φωτοφόρῳ
σου ὑμνησαι, τὸν ἀγαθόττην Σωτήρα,
καὶ τοὺς γενναίους Ἀρχιππε πόνοους σου, οὐς
ἀνδρικῶς ὑπέμεινας, καταβαλὼν τὸν πολυμή-
χανον.

Θεοτοκίον.

Φέρονσα Χριστὸν ἐν ἀγγάλει, νεύματι
φέροντα τὰ πάντα, τοῦτον ὡς Υἱὸν σου

δυσώπει, ἔχθρου χειρῶν με Πάναγνε ρύσασθαι, καὶ δι' ἐλέους ἄβυσσον, ἐναγκαλισάσθαι καὶ σώσαι με.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου, Ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολυσις.

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου Σαύματος.

Ἄέων Θεόφρον πανόλβιε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, καὶ τελείαις καθάρσεσι, τῷ Θεῷ καὶ Κτίσει σου, καθαρῶς προσκολλημένος, φωτὸς ἐνθέου ἐμπλεὴς γέγονας, καὶ χαρισμάτων Θεῶν τετυχηκας, πᾶν ἀνάτα, Σεραπεύειν πάντοτε, καὶ προσευχῶν, μάλιστα ἀνάτα, διαίκνει πνεύματα.

Ἄέων τῷ ὄντι μακάριος, Ἀρχιερεὺς γεγώς, ἐπὶ γλῶσσι ἐξέθρεψας, ῥάδοι Θεῶν πίστεως, ὡς Ποιμὴν ἀληθεύσας, Ὁρθοδοξίας καὶ τελειότητος, τὴν σὴν ἀγέλην, σθένει τοῦ Πνεύματος, ἧς κατενώπιον, ἐκτελῶν τεράστια, Σεοπρεπῶς, κλέος ἀναφαίρετον, ἐκλήρουσθησας.

Ἐλαῖον Θεῶν ἀρύσασθε, ὡς ἐκ πηγῆς προῖον, βλυσιανούσης ἀέννου, τῆς τιμῆς λάρνακος, τοῦ σοροῦ Ἀρχιποιμένος, καὶ τῶν ὄλων, Θεῷ βροῦσατε. Ὁ ἐν Ἁγίοις σου Σαυμαζόμενος, τοῦτου δεήσασι, σώσον ἡμᾶς οἰκτιρον, ὡς ἀγαθός, πιστεὶ ἐσπράζοντας, τὴν Θεῶν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο φυχῆμον στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνός, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένω βόησον, καὶ Μητροὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε Ἀγνή, τῆς φοβερᾶς με ρύσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωρίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡλιος Τέκνον ἡμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἰμάτιον, γνοφερῶς μετέβαλε. γῆ κλονεῖται καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ ναοῦ σε δὲ καταπέτασμα. κἀγὼ πᾶς Τέκνον, οὐ διαρρήξομαι, σπλάγγχα καὶ ὄμματα, πα-

ρεῖας γλυκύτατε, καταξανά, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σωτὴρ μου;

Εἰς τὸν Στιχόν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχηολογ. λέγεται Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἄεοντα πηγῆ ὄντα Σαυμάτων σέβω. Ὁ Ἰωσήφ.

Ῥῆ δ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλῆτις ἀνέβη. Τῷ Αὐτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσσωμεν.

Ἀμπτῆρά σε Θεῶν ἡ τοῦ Χριστοῦ, φαιδρὰ Ἐκκλησία, κεκτημένη Λέων σοφείαις τῶν ἀρετῶν σου φουκτωρίαις, καὶ τῶν Σαυμάτων πλουσίως φωτίζεται.

Ἐκ βροῦσος ἀνέληκας σεαυτὸν, τῷ πάντων Δεσπότη, καὶ νεκρῶσι τῶν ἡδονῶν, ζῶσα τοῦτα γέγονας Συστία, Σῶν σαυτὸν ἀναμάρτητος Μακάριος.

Ὁ βίος σου φέγγει τῶν ἀρετῶν, κατηγλαῖσμένος, καὶ Σαυμάτων ταῖς ἀστραπαῖς, καθωραῖσμένος Θεοφορε, περὶφανῆ σε τοῖς πάντιν εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Νοσὲς ἐχορημάτισας τοῦ Θεοῦ, ἀμύλωντι Κόρη, τοῦ οἰκήσαντος ὑπὲρ νοῦν, ἐν σοὶ Θεοτόκε καὶ τὴν πλάνην, ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν βροτῶν ἐξοικίσαντος.

Ῥῆ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ὕρανιας ἀφίδος, ὄροφυργε Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας οὐμῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάθρωπε.

Τὰ σωτήρια πάτερ, καὶ εὐσεβῆ δόγματα, τῆς Ὁρθοδοξίας φυλάττω, ἀδιάλωδῃτα, ποιμνὴν ἐξέθρεψας, ἐπὶ νομάς ζαφύρους, καὶ πρὸς ἐπουράνιον μάνθραν εἰσήλασας.

Ἀνελλῶν ἐν τῷ ὕψει, τῶν ἀρετῶν Ὅσιε, χρίσμα ἱερὸν ὑπεδέξω, καὶ τὸν πανύφιστον, παρσόφως ἦνεσας, ὑψηλοτάτη καθέδρα, λειτουργήσας χάριτι τούτῳ ὡς Ἄγγελος.

Πειρασμούς ὑπομείνας, διὰ Χριστὸν Ὅσιε, τῆς ἀθανασίας μετέσχεας, καὶ τῆς ζωῆς ἡμῶν εὐάδες θε, διηνεκῶς ἀναδύζων, ἀγιάζεις πιστεὶ σοι τοὺς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Η λαβίς ἡ τοῦ Θεοῦ, ἢ φωταυγὸς ἀνθρακος, βάτος ἢ πυρὶ μὴ φλεγθείσα, τῷ τῆς Θεότητος, τὰ φρυγανώδη μὲν, πάντα κατάφλεξον πάθῃ, καὶ πυρὸς ἐξάρπασον διαιωνίζοντος.

Καθίσμα, Πῦρος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγας ἦλιος, τῇ οἰκουμένη, ἀνατέταλκας, τῶν ἀρετῶν σου, ἀνάλαμψε καὶ Σαυμάτων λαμπρότητι, φωταγωγῆσας Πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ ἀφανίσας παθῶν ἀμαυρότητα. Λέων Ὅσις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχώρισθη, σὰρξ γενομένης, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμνήσκῃ, ὁ μετὰ τόκου Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἔκτενος ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, Ἄμνας τοῦ Λόγου, ἢ ἀκίρατος Παρθενικήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ Θεοσαμμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς Σπρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου· πὺς πάσχεις Σέλιον ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνδρωπον.

Ἠὲ δ. Ὁ Εἰρμός.

Εισακήκωσας Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Γηπονῶσας τὴν ἀρουραν, σοῦ τῆς διανοίας ἐκατοσταυρῶντα, στάχυν ἤνεγκας πανόλβιε, ἀρετῶν ἐνλέων καὶ ἰάσεων.

Η ἅγια σου Ἄγιε, Θῆκη ἀενάως ἐλαίου ἁγίου, ἀναβλήξαις ἀγιάξωσα, τὰς φυγὰς τῶν πίστει προστορχόντων σοι.

Νοσημάτων καθάρσιον, πονηρῶν δαιμόνων φυγαδευτήριον, Ἱερόργα ἐχρημάτισας, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων κατασφύγιον.

Θεοτοκίον.

Ο τοῖς πᾶσιν ἀγώρητος, Πάναγνε χωρεῖται ἐν τῇ νηδίῃ σου, διασώζων με χρηστότητι, τὸν βεβυθισμένον ἀμαρτήμασιν.

Ἠὲ ε. Ὁ Εἰρμός.

Ινα τί με ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δειλιαιον; ἀλλ' ἐπίσπεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, καὶ τὰς ὁδοὺς μου κατευθύνον δέσμαι.

Febbraro.

15

Νοὶ καθαρῶτάτω, νοῦν τὸν πάντων αἴτιον ἐνοπτριζόμενος, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω, χαρισμάτων τὴν αἴγλην Θεόπνευστε, καὶ τῶν ἱαμάτων, τὰς ἱεράς φωταυχσίας· δι' ἃν λύεις παθῶν τὴν σκατομίαν.

Τὸν ἀνάτας δαιμόνων, πάντας τοὺς πιστεύοντας Χριστῷ μωραίνοντα, τῷ πυρὶ δικαία, παραδεδώκας ψήφῳ μακάριε, καὶ ψυχὰς ἐρέυσω, τῆς δ.ε.θ.ριού τούτου βλάβος, ὡς Παύλῳ ἀληθῆς καὶ σωτήριος.

Αναψθείσης ἐν μέσῳ, ἔσθης ἀκατάφλεκτος Ἄπυράς αἰδόμε· ἡ γὰρ Θεία δόσος, τοῦ ἁγίου ἐκύκλου σε Πνεύματος, ὡς ἱερομιστήν, ὡς λειτουργὸν τῆς Θείας δόξης, ὡς τῆς ἀναλαμπρότητος μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Θεωρήσαντες πάσαι, ἐνθαστικώτατα Θεογαρίτωτε, οἱ σπειτοὶ Προφήται, μυστηρίου τοῦ βάθος τὸ ἀφανιστοῦ, τῆς σεπτῆς λογιείας, σοῦ τῆς ἀγῆς ποικιλοτρόπως, ἐς ἡχώρησαν τοῦτο προήγγειλαν.

Ἠὲ ς. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δεσπὶν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγεῶμόν σου Θλιψίς, ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, ἢ τὴν ζωή μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Αέμματοι τῇ ἐντευξί σου Πάτερ, ἐκομίσαντο τὸ βλέπειν Σέσφρον· τὸν γὰρ Χριστὸν, συνεργὸν κεκτημένους, καὶ πρὸς αὐτὸν τῆς φυγῆς σου τὰ ὄμματα, κησάμενος διηνεκῶς, τὰς αἰτήσεις πλουσίας ἐλάμβανες.

Υπῆρξας τῷ βασιλεῖ Σαυμάσιε, φοβερῶτατος ἡνίκα προβαίνων, ἐν ταῖς αὐλαῖς, ταῖς αὐτοῦ ἐπεφέρου, τῷ ἱματίῳ σου ἀπτοντας ἀνθρακας· ἐδόξασε γὰρ σε Χριστὸς, ὃν τῷ βίῳ σου Λέων ἐδόξασας.

Μυροῦσί σου ἡ σφοδρῶν λειψάνων, καὶ προχέει ἀενάως παμμάκαρ, ὡς περ πηγῆ, καθαρὰ καὶ εὐώδης, ἐλαίου Θεοῦ, δι' οὗ φυγαδεύονται, νοσήματα ἐκ τῶν Πιστῶν, καὶ ὑγεία τοῖς χρῆζουσι δίδονται.

Θεοτοκίον.

Αγίασον τὴν ψυχὴν μου Παρθένε, ὁ τὸν Ἄγιον κησάσας Λόγον, τὸν ἀληθῶς, ἐν ἁγίοις ὡς Σέμις, ἀναπαυόμενον μόνον Θεὸν ἡμῶν, καὶ δίδου μοι ὡς ἀληθῶς, κατανύξωας ὀμβροὺς πανάμωμε.

Κοντάκιον, Πῦρος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατέθεντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνεληφότα,

πάντες τοῖς ἄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρίμαρχον· αὐτὴς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Χριστέ μου, καὶ παράσχου μοι λόγον, ὁ τῶν λόγων δοτῆρ, καὶ παροχέυς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα ἰσχύσω ἐγκωμιάσαι τοῦ σοφοῦ Ἰεραρχοῦ τὸν βίον ὅλον, ἕν ἐν τῇ γῆ διαπύρω ἀγάπῃ ἐτέλεσε, καὶ εἰληφεν οὐρανόθεν, τῶν ἀπειρῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν δογμάτων τὴν δύναμιν, δι' ἃν τὴν Ἐκκλησίαν καθύψωσεν· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Τῇ Κ΄ τοῦ αἰτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχοι.

Ὁ μὲν νεκρὸς Λέοντος· εἰδ' οἴου πύλην,
Πάντως ἐρύθμεν· τοῦ Προέδρου Κατάνης.

Εἰκόδι ἀμφὶ Λέοντα χυτὴν ἐπὶ γαίαν ἔχευσαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἐκ Ραβέννης εἰλκε τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων ὑπάρχων υἱός. Διὰ δὲ βίου καθαρότητα καὶ ἐπιμελειαν λογισμῶν, πάντας τοὺς ἱερούς βασιμῶς ἐνόμους διαμερίψας, Σείμ Φίλην, Προέδρον τῆς Καταναίαν Μητροπόλεως ἀναδείκνυται, ἥτις κατὰ τὴν περιώνυμον κεῖται Σικελίαν, ἐν ἣ τὸ Αἰγυπίου πῦρ εἰσέτι καὶ νῦν καταρᾶσι. Οὗτος οὖν φερωνύμως, ὡς λέων, πεποιθὼς, καὶ φωστῆρος δίκην λάμπων, κατεφώτισεν ἅπαντας, ψυχῶν ἐπιμελουμένους, χηρῶν προϊστάμενος, καὶ πενήτων προμηθεύων. Ὅθεν διὰ μόνης προσευχῆς εἰσαίλιον ἀγάμμα εἰς γῆν κατέβραζε, καὶ μέγιστον τῆ καλλινοῦ Μάρτυρι Ἀβελίας ναὸν τοῖς αὐτοῦ φιλοτεχνήμασι ἀνεστήσατο· καὶ τὸν ἐν μαγγανείαις τερατοποιῶν Ἡλιόδαρον ἀπετέρωσεν.

Οὗτος γὰρ δι' ὅχλου πᾶσι γενόμενος, τερατοποιῶν καὶ φαντασιοκοπῶν, ἐπεὶ καὶ κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τοῖς ἑαυτοῦ κακοτεχνήμασι ἐπιχειρεῖν ὁ μισαρὸς κατετόλμησεν, ὁ μακάριος τούτου σπουδῆ χειρωσάμενος, καὶ τῷ αὐτοῦ ἱερῷ ἐπιτραχηλίῳ ὄσας, κελεύει γενεσθῆαι μεγίστην πυρκαϊάν μεσόν τῆς πόλεως· καὶ δημοσιεύσας αὐτοῦ πᾶσαν μαγγανείαν, καὶ συνδεδεμένον ἔχων τῷ τραχήλῳ εἰσῆλθε

μέσον τῆς καμίνου· καὶ οὐ πρότερον ἐξῆλθε, μέχρις οὐ εἰς τέλος ἀπετερώθη ὁ δειλταίος. Τοῦτο ἐξέστησεν ἅπαντας· οὐ μόνον γὰρ ἀφλεκτοὺς ἔμεινεν ὁ μέγας, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ τὸ κατ' ὅλου ἢ φλόξ καθήλυτο.

Τούτου τοῦ θαύματος τὰ πέρατα καταλαβόντος, καὶ οἱ Ἀυτοκράτορες Λέων καὶ Κωνσταντῖνος αὐτήκοοι γεγονότες, πρὸς ἑαυτοὺς τὸν Ἅγιον μετεστειλάντο, καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἤπτοντο, καὶ εὐχέσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἐλιπάρουν. Οὗτος, οὐ μόνον ζῶν μέγιστος ἦν ἐν τοῖς θαύματι, ἀλλὰ καὶ τῇ γῆ παραδοθεὶς, πλειονὰ ἐπέτελε θαύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαδῶν Ἐπισκόπου, καὶ τῶν συν αὐτῷ τελειωθέντων, τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἰκοσιοκτῶ.

Στίχ. Φέρει συν ὅκτῳ καὶ Σαδῶν Ἐπισκόπων

Ἡ δωδεκαπλῆ Μικροῦρου δεκάς ξίφος.

Οὗτοι ἐμαρτύρησαν ἐν Περσίδι, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Σαδωρίου, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, πάντες ἀποτιμηθέντες τὰς κεφαλὰς. Ἐφροσεται δὲ ὁ ἅγιος Σαδῶν, πρὸ τοῦ κατασχεθῆναι αὐτὸν, ἰδεῖν καὶ ἕσθαι τὸν πρὸ αὐτοῦ Ἱερομάρτυρα Συμεῶν, ἰσάμενον ἐπὶ κλιμακῶς υψηλῆς, καὶ τὴν ἀνοδὸν ἐκκαλοῦμενον, δηλοῦντα ὡς εἶκε τὴν τοῦ Μαρτυρίου ἀνάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος.

Στίχ. Πολλῶν ἰδρωτῶν καὶ πόνων Βησσαρίων
Πολλὰς θανάων εὐρηκεν ἀντιμισθίας.

Οὗτος ἐγεννήθη σαρκικῶς ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀπογαλακτισθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμματιν ἐκπαιδευθέντος, φῶς ἁγίων ἔλαμψεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκ νεαρᾶς ηλικίας, καὶ ἠγάπησεν Ἰησοῦν Χριστὸν σφοδρὰ, μὴ ὅπως οὖν χράνας οἰφθόποτε πράγματι τὸ δοθῆν αὐτῷ ἅγιον Βάπτισμα νηπιόθεν. Ἀγγλῶν δὲ εἰς τόπον ἔρημον ὡς ἀσάρκος ἠγωνίσαστο· καὶ τῆς σαρκὸς καταφρονήσας ὡς φθειρομένης, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον ὑπέταξε, καὶ εὖτε τὸν Θεὸν βοήθων, ὃν ἐπόησε. Τεσσαράκοντα γὰρ ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἔστη ἀκλόνητος, ὡς περ στήλη, ἄνω τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα ἔχων, καὶ τὴν ψυχὴν ἀχώριστον ἐκ τοῦ Θεοῦ. Διὸ καὶ χάριτος ἀξιώσεντος, οὐ τὰ τυχόντα σημεῖα ὁ Θεὸς ἐποίησε δι' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ λιαν παράδοξα.

Φυλάξας γὰρ τὸ κατ' εἰκόνα, ὅσον δυνάμεως

εἶχεν, ἐκεῖνα εἰργάσατο, ὅσα καὶ οἱ μεγάλοι Προφῆται, οἱ τῷ Θεῷ αὐτοράχως προσμιλλήσαντες. Μωϋσῆς γάρ, ἡ ρίζα τῶν Προφητῶν πάντων, τὰ πικρὰ ὕδατα εἰς γλυκύτητα μετεποίησε διὰ ξύλη, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν εἰκονίζοντας, ἵνα τοὺς γογγύζοντας Ἰουδαίους κατασιγήσῃ. Οὗτος δὲ ὁ μακάριος, τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ βαδίζοντας ποτὲ ἐν ὁδῷ ἀνδρῶν, καὶ τῇ δίψῃ φλεγομένῃ, διὰ χαράς ματος Σταυροῦ ἐνερέωσεν, τὴν ἀλυμρὰν καὶ ἀποτον Σαλασσαν εἰς γλυκύτητα μετεποίησε, καὶ φυγρὰν καὶ πότιμον εἰργάσατο. Διὸ καὶ ἐμπλησθέντες ἐξ αὐτῆς, σὺν ἑτέροις πολλοῖς, τῷ Θεῷ ὑψοχάριστῃσαν. Ὁ Ἰησοῦς ποτὲ τοῦ Ναυῆ τοὺς Γεβουσαίους συγκόπτων, τὸν ἦλιον τοῦ ἰδίου ὁρόρου ἐστῆσεν, ἕως συνέκοθεν ἅπαντας. Καὶ οὗτος ποτὲ ὁ μακάριος, ἐν τόπῳ τινὶ εὐρεθείς, ὀφειλείας ἐνεκεν πολλῶν, καὶ τῆς ὥρας ληρῆσεως, τὸν Θεὸν αἰτησάμενος, ἔστισε τὸν αὐτὸν ἕως οὗ τὸ πᾶν τῆς ὁδοῦ διήνησεν. Οὗτος, ὡς Ἡλίας ὕδαρ ἐξ οὐρανοῦ κατήγαγεν, οὐχ ἅπας καὶ δὶς, ἀλλὰ καὶ πολλὰκις τοῦτο αἰτησάμενων αὐτῷ. Ἐλισσαίος ποτὲ ὁ Προφήτης, τῇ μηλιτῇ Ἠλιῶν, τὸν Ἰορδάνην ἀβροχῶς ἐπέρασεν· οὗτος δὲ, ἀντὶ μὲν Ἰορδάνου, τὸν Νεῖλον ποταμὸν· ἀντὶ δὲ μηλιτῆς, τῷ σημειῷ τοῦ Σταυροῦ ἔπι κατατὴν γησάμενος, τὸ ὕδαρ ἅπαν εἰς λίβαδος εὐθύτητα μετεποίησε, καὶ ἐπάνω τῶν τοσούτων ὑδάτων πεζοπορήσας, ὡς τοῦ Σαυμάτος, μέχρις ἀστοργήλων ἐβάφησεν οἱ αὐτοῦ πόδες. Ἐἰ τούτων τῶν τεραστῶν μείζων; τί Σαυμασιώτερον; Οὐταί· καὶ ἄλλα σημεία διάφορα ἐργασάμενος, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐν γῆρα πῖνοι τὸν Θεὸν Σεραπεύσας, ἀπέλλε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαθῶνος Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ῥώμης Ἀγλήων αἰακας διευθύνας, Πρωμῆαν ἐκρούσε πρὸς νηπτοὺς λιμένας.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Σαυματουργὸς Ἀγαθῶν, ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐγένετο, υἱὸς Χριστιανῶν γονέων, εὐλαβῶν καὶ εὐσεβῶν. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ φιλοπονήσαντες, ἐδίδαξαν αὐτὸν πᾶσαν Γραφὴν Σεόπνευστον καὶ ὠφέλιμον· τοσοῦτον δὲ ὠφελῆθη ἐξ αὐτῆς καὶ κατενόη, ὡς, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, συναγαγεῖν πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῶν· καὶ προσλαλεσάμενος πτωχούς, ἐν μῇ ἡ ἔρα διασκόρπισαι αὐτὸν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς

μοναστήριον, καὶ μονάζειν, καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ὑποτύσασθαι, καὶ δουλεύειν τῷ Θεῷ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου προσεύχεσθαι. Μὲν ἀρετῆν δὲ τοσοῦτον ἠγωνιάσθη, ὡς καὶ χαρίσματα ἰαμάτων λαβεῖν. Ἐπει δὲ ἡ ἀρετὴ οὐ λανθάνει, Πάπας Ῥώμης ἐγένετο· καὶ καλῶς διατρέφας ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσήταις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, καταπάτησαν τὴν φλόγα Σαλαλέως, καὶ εἰς ὄρεσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βρωάντες· Ἐυλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τᾶξις τῶν Θεῶν Ἀποστόλων, μετὰ σωματικῶν ἀμυούμενος Σέοφρον, ἐλειτούργεις Θεῷ, ἀπαύστως ἀναμειλῶν· Ἐυλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡτα κωφεύοντα παμμάκαρ, δι' ἐντεῦθεως κνήμας σου Θεῖας, καὶ χαλοῖς προφανῶς, παρέχεις εὐδρωμῖαν, Ἐυλογητός εἰ μέλλουσι, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεῦματι Θεῷ τοῦ Δεσπότη, ἀγατόφλεκτος δειμέναις ἐν μέσῳ, εἰσελθῶν τοῦ πυρός· ὁ μέτοχος δὲ τούτου, κρίσει δικαίᾳ φλέγεται, Ἠλιόδαρος εὐχῇ σου.

Θεοστοχίον.

Σοῦ πῦρ νηδὺν μὴ καταφλέξῃ, τῆς Θεότητος τοῦ πῦρ Παρθενομήτορ, σωματοῦται ἐκ σοῦ, τὰ πέρατα φωτίζον, ταῖς Θεῖαις λαμπρότησι· διὰ τοῦτό σε ἡμυούμεν.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Νικηταὶ τυράννων, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σε, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐδόων· Ἐυλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοῦ αἰῶνος.

Εξεγύθη χάρις, Πάτερ σου τοῖς χεῖλεσιν ἱερομύστα· διὰ τοῦτο Λέων, ὁ Θεὸς σε ἐχρίσεν Ἀρχιερέα, τοῦ λαοῦ βρωάντα· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βασιλεῖ παρμάκαρ, τῷ διαιωνίζοντι εὐσεβείας, ἐπιγεῖω Λέων, Βασιλεῖ παρέστηκας ἀνθρακας φέρων, καὶ τὴν τούτου Πάτερ, καταπλήττων ἐνοιαν, ταῖς Σαυματουργίαις, ταῖς λίαν παραδόξοις.

Ὡς εἰλαία Πάτερ, φυτευθείς κατάκαρος οἴκῳ Κυρίου, σφέρις μετὰ τέλος, ἐκ τοῦ Θεῖου σκάνους σου ἔλαιον Θεῖον, Πιστῶν πᾶταν

νόσον, ἀπελαύνων πάντοτε, τῶν εἰς σέ ἐκ πό-
θου, σοφῆ προσπεφυγόταν.

Θεοτοκίον.

Ο βουλήσει πάντα, ἐκτελῶν Πανάμωμη
εὐλογημένη, βουλῆθεις καὶ μήτραν, τὴν
σὴν κτεσεσκίωσε καὶ σάρξ ὠράθη, καὶ ἐβίω-
σέ με, φθαρέντα τὸ πρότερον, τοῦ ἀπατεῶνος,
κακίστου συμβουλῆα.

Ὠδὴ Σ'. Ὁ Εἰρμός.

Εφρίξε πάσα ἀκόη, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
κατῆλθε μέγρι ἡ σῶματος, Παρθενικῆς ἀπό
γαφρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
τον, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνουмен.

Ινα σε ζήσεις ἐν φωναῖς, μακαρίζουмен ὁσῶς
βιώσαντα, καὶ τὰ οὐρανια, περιπολοῦντα
καὶ ἀγαλλόμενον, παθῶν καὶ θλίψεων ἡμᾶς,
εὐχαῖς σου θιάσῃς, καὶ περιστάσεων, Ἱεράρ-
χα καὶ Ποιῆν ἀξιάραστε.

Ως κλημα τῆς ἀληθινῆς, γεγονῶς Πάτερ ἀμ-
πέλου ἐβλάφησας, ἀρετῶν βότρωας, θαυ-
μάτων γλεῦκος ἐναποστάζοντας· ἐξ οὗ οἱ πί-
νοντες πιστῶς, ὑγίαιν κομίζονται, καὶ ἀγαλλ-
ίασιν, εὐφρομούντες σε αἰεὶ Λέων Ὅσιε.

Σῶμά σου γέρονος, τοῦ Ἁγίου καὶ σε-
πτοῦ Πάτερ Πνεύματος· καὶ νῦν κατὰ-
κείται, τοῦ Θεοῦ ἐνδὸν κοῦδῶ, οὐ ἤγειρας, εἰς
δόξαν Λέων καὶ τιμῆν, Λουκία τῇ Μύστρι,
θαυμάτων βροῦν ἡμῖν, ποταμούς τοῖς εὐσεβῶς
σε γεραίρουσιν.

Ηλιος ὠφθης φωταυγῆς, ἀρετῶν λαμπαδα-
χίας τὰ περατα, περιαναγάζων αἰεὶ· καὶ
νῦν πρὸς φέγγος μετέβης ἀρήθον· τὴν φωτο-
φόρον σου διὸ, μνήμην ἐορτάζοντας, Λέων πα-
νόλβιε, σκοτασμοῦ πάντας θειοῦ ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φρίττω σε μῆνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν πα-
ρουσίαν καὶ δέδοικα, ἀμετρα πταισίας
σοι, καὶ μεταγνώσει μη βελτιούμενος· ἀλλ' ὡς
ὑπάρχων ἀγαθός, ἐπίστρεφον σῶσόν με, τῆς
Κυπρασῆς σε, εὐπροσδέλτοις Ἰησοῦ παρα-
κλήσεσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμπτήρα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Ἱεράρ-
χην μέγιστον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία,
γνωρίζει σε Ἱεράρχα· τὰ τέκνα ταύτης ὄσιε,
Πάτερ καλῶς ἐποιήμανας, ἐπὶ νομῆν σωτήριον,
Λέων Θεόφρον ἄγιε, αἰρετικοὺς ἐκδιώξας, κα-
θάπερ θῆρας ἀγρίους.

Θεοτοκίον.

Κατάνης ὁ πολῦφωτος, ἀστήρ καὶ διαυγέ-
στατος, τερατουργός Ἱεραρχῆς, Λέων ὁ
μύστης Τριάδος, κυρίως Θεοτόκον σε, ἀγνή
τρανώς ἐκήρυξε, νοὶ καὶ ψυχῇ καὶ σώματι· ἦν
ἡ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν, σαφῶς Θεοῦ σε Μητέρα.

**Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, τὰ Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωῆχου.**

**Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁσίου Ἀκολουθία
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.**

Τῆ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου,
τοῦ ἐν Συμβόλοις.**

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

**Εἰς τὴν Κυρίην ἐκέκραξα, ἑλλόμεν τρία προσ-
όμια Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.**

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθιε, δι' ἐγκρατείας πολ-
λῆς, καὶ συντόνου θεήσεως, τῶν παθῶν
αισθητήματα, παντελῶς ἐξηφάνισας· καὶ ἀπα-
θείας, χάριν δεξάμενος, δοχεῖον ὠφθης, τοῦ
Θεοῦ Πνεύματος· ὅθεν τὰ πνεύματα, ἀπελευ-
θῆρας πάντοτε τὰ πονηρά, ζῶν καὶ μετὰ θάνα-
τον, Θεομακάριστε.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθιε, τοῦ Ἀβραάμ μι-
μητής, ἀψευδῆς ἐχορημάτισας, Θερα-
πεύων πάντοτε, τοὺς πρὸς σέ καταρτίζοντας·
Γῶθ ἐκτίσω, τὸ ἐν τοῖς πόνις στερόν· Δαυὶδ
τὸ πρῶτον, ἀνατεινόμενος, βίον ἰσαγγελοῦ ἐπὶ
γῆς οἰήνυσας· τῶν ορεκτῶν, ἐφθασας τὸ ἔσχα-
τον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Πάτερ ἱερέ Τιμόθιε, τῆς σωπροσύνης εἰκῶν,
ἐγκρατείας ὑπόδειγμα, εὐσεβείας ἰνδαλ-
μα, ἡ πηγὴ κατανύξεως, Ὁρθοδοξίας, εἰρησμο
ἀσειστον, τῶν ἰαμάτων ῥοιθρον ἀέναντον, ἥλιος
ἄδυτος, τέκνον θείας χάριτος, καὶ Μνηστῶν,
ὠφθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασιμιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ολος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ φυγὴ ἀσελ-
γῆς, καὶ τὸ σῶμα παμμίαιρον, καὶ ὁ νοῦς
ἀκάθατος, καὶ τὰ ἔργα παμβέσηλα, καὶ ὅλος
ὄντως, εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδικῆς καὶ κα-
τακρίσεως· ποῦ νῦν πορευέσσομαι· ἡ πρὸς τίνα
φενέσομαι, εἰμὴ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγγί-
σθητι, ἡ δεῦρο σῶσόν με. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ μυστηρίου
φρικτοῦ· ὁ φρικτῆς ἐγγχειρήσεως· ἡ Παρ-

Σένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, ἐν μέσῳ δύω ληστών κρεμάμενον, ὃν ἀνώδιως, φρικτῶς ἐκύθησεν· ἔκλαιε λέγουσα· Οἱμοί, Τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ θεῖος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω, Μάκαρ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὡδὴ α΄ Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἀσώμεν ὠδὴν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δαλείας, Φιλαῶν ῥυσαμένῳ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν πυρὶνι στύλῳ, καὶ φωτὸς νεφέλῃ καλοδογησάντι, ὅτι δεδῶξασται.

Σὲ τὸν νοπτόν ἀστέρα, τὸν ἐν τῷ ὕψει Πάτερ, τῆς ἐγκρατείας ἀναλάμπαντα φαιδρῶς, καὶ Ἡστών καρδίας, τὸν καταναγίζοντα, μάκαρ Ἰμώβηες, ἀνευφημοῦμεν αἶψι.

Ἐχων πρὸς Θεὸν ἐκτενές, τῆς διανοίας ὄμμα, τῆς ἀμελείας τὸν ὑπνον ἐκ ψυχῆς, ἀπετινάξω Πάτερ, καὶ ναὶς ἐγένου τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ τόπος ἀγιάσματος.

Τὰς τοῦ ποηροῦ μηχανάς, τῆ ταπεινώσει Πάτερ, συμπεπραγμένους διήλλες ἀδλαβῶς, καὶ πρὸς Θεὸν υψώθης, καὶ αὐτοῦ τῆ δόξῃ διὰ παντός ἐντροφᾶς, μάκαρ Τιμόθεες.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνερχομένητως Θεόν, τὸν Ποιητὴν τῶν ὄλων, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσαν καὶ σαρκί, ὡς ἀληθῶς τεκοῦσαν, Θεοτόκον Κόρην καὶ παρθενοῦσαν, ὕμνοις τιμῶμεν.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στερεῖμά μου Σωτὴρ ὑπέροχος, ἢ καταφυγῆ μου καὶ δύναμις· σαλευθεύσασθαι τὴν καρδίαν μου, στερεώσω εἰς τὸν φόβον σου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ Θεὸς ἡμῶν.

Ὀικτεῖράν πάντας τῆ συμπαθεία, ἄλλος Ἀβραάμ ἐργημάτων, δεξιούμενος τοὺς πάντοθεν, παραβάλλοντας ὁ Τιμόθεες, καὶ δι' αὐτῶν τὸν πάντων Θεραπεύων Θεόν.

Νεκρώσας μέλη τὰ ἐπὶ γῆς σου, Πάτερ ὡς φησὶν ὁ Ἀπόστολος, τῆς ζωῆς τῆς ἐπουρανίου, συμμετόχος ἀναδέδειξαι, ἐν ἧ τῶν τιμῶντων σε αἰὲ μνησῶ.

Ἀνατλήσῃ τῶν ἔργων Πάτερ, ἥλιος γεγέννησται ἀδύτος, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἀγίων, τὰ πέρατα καταυγάζων αἶψι, καὶ τῶν δαιμόνων λύων, τὴν σκοτομάιναν. Θεοτοκίον.

Ἀγνή Παρθένη τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Γεννήτρια, τὰς σειράς με τῶν πταισμάτων, διάρρηξεν καὶ ὀδήγησεν, πρὸς μετανοίας τρέψου, ταῖς πρεσβεΐαις σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένος τῷ σώματι, σὺ ἀναδέδειξαι, πῆγός τῷ ποιήσαντι, σὺ πεφανέρωσαι, Πάτερ ἡμῶν ὅσι· ὅθεν καὶ συνευφραίνῃ, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις· πίστει δὲ συγχορευεῖς, τοῖς ὁσίοις Πατράσιν· ἡμῖν δὲ ἐπεφάνη βρυῶν τὰ θαύματα. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δευθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολυεμπότας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνηρωπε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένη πανάμνημι, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλλῃ σε, τὴν παναρίαν φυγῆν, ἠνία σταυροῦμενον· ἐδύσασ ἐκουσῶς, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησαι πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξ ὄρους κατασπίου, Λόγε ὁ Προφήτης, μέλλοντος σαροῦσθαι, τῆς μόνης Θεοτόκου, Θεοπτικῆς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολογεῖ σου τὴν δύναμιν.

Σὺ ταῖς προσευχαῖς, αἰὲ ὀχυρωμένος, τῶν νοπτῶν, ἐχθρῶν τόξα καὶ βέλη, ὡς περ νηπίων τοξείματα ἐλόγησα, Πάτερ αἰδίμει Τιμόθεες.

Τὸν τῆς πρὸς ἡμᾶς, Χριστοῦ οἰκονομίας, σχέσει προσκυνῶν, Σέοφρον χαρακτηρη, πείραν ὑπέστης μαστίγων ὑπὸ τῶν τούτων, ἀπαρροῦμένων ὁ Τιμόθεες.

Ὡς τις ἀνδριάς, ἀσάλευτος ὑπῆρξας, ἐν τῇ πρὸς Θεόν, αἰὲ δεξιολογία, μὴ ὀπισσοῦν ἀναπαύσῃς ἐν ταῖς ταύτης, ὥραις μετέχων ὁ Τιμόθεες. Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, ἐγέννησας Παιδίον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, γεγεννημένον ἀόρεστως, Μῆτερ ἁγία, Χριστιανῶν ἢ ἐπαπόρρωσις.

Ὡδή ἑ. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ὄσφρον τῆς ψυχῆς μου, διασκεδάσων
- φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀργέρον
- νον σκότος, διώξας τῆς αἰύσσου· καὶ ὄσφρη-
- σάιμοι τὸ φῶς, τῶν προσταγμάτων σε Λογε,
- ἵνα ὀρθρίζω δόξάξω σε.

Νοὶ κεκαθαρμένω, παρσφῶς τῆ Τριάδι μακαρίος, ἡ ταῖς ἐκείθεν ἀκτίσι, πυρσευόμενος Πάτερ, τοὺς ἐν τῷ σκότει ἡμᾶς, τῶν ψυχικῶν παθημάτων, φωτίζεις ἐκάστοτε.

Τὴν σάρκα ἐγκρατεία, τὴν ψυχὴν ἀπαθεία κοσμοῦμενος, τοῦ Βασιλείως τῶν ὄλων, Σεράφω ἐγνωρίσθης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐναργεῖς, τὰς τῶν θαυμάτων ἐδέξω, Τιμόθεε χάριτας.

Οὐ γυνώσκω περιέργω, ἀλλ' ἀπλάσῳ καρδίᾳ αἰτήσασα, ἡ προσεβουδά σοι στείρα, διὰ πιστοῦ οἰκέτου, εὐτεκνος δεῖκνυται ἐξ ἀτεκνίας, ὑμνοῦσά Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οικήσας ἐν καρδίᾳ σου, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις σὲ ἀπειρογάστο, οὐρανῶν πλατυτέρας, Μαρία Θεοτόκε· ὄν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ως ἀγαθή, μὴ ἐλλήπιε προσεβύειν Θεοῦμμε.

Ὡδή ῥ. Ὁ Εἰρμός.

- Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πόλλαι γὰρ αἱ ἀνομιαί μου· καὶ ἐκ βυθῶν τῶν κακῶν,
- ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακουσόν μου, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Καλῶς σε διατηρῶν, τὸ παρθενίας ἀζώμω, ἐν ὄλη σου τῆ ζωῇ, γυναῖκα οὐδέποτε, κατ' ὄσιν συνέτυχες, τὴν ἐκ τούτου βλάσῶν, παντελῶς ἀποκορυσάμενος.

Λιμένι τῶ νοσητῶ, ἐγκαθωμίσθης τοῖς κύμασι, τῶν ἠδονῶν μὴ βραχέεις, παμμάκαρ Τιμόθεε, ἀλλὰ ταῖς τοῦ Πνεύματος, ζωηφόροις αὔραις, εὐπλοήσας πανασοῖδιε.

Εμάκρυνας Φαλιμικῆς, ἐν ὄρσει διαιτώμενος, καὶ ταῖς ἐρήμοις ἀεὶ, σφεδ' ἀυλιζόμενος, ἕως οὐ εἰσῆλασας, εἰς Θεοῦ τὴν πόλιν, τὴν οὐράνιον, Τιμόθεε. **Θεοτοκίον.**

Ονότοις χερουδικοῖς, ἀπεριγραπτῶς κατ' ὄσμημος, περιγραπτῶς ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνόηκισε, σαρκὶ οὐ θεότητι, ἡ ἐκ σου προήλθε, διασώζων με Πανάμμε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ος ἀστήρ πολυχρῶς, ἐκ τῆς Ἑώας, ἀναλάμψας πύργασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, θαυματοφόρε, Σέσφρον Τιμόθεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τῆ ἐν Συμβόλοις.

Στίχοι.

Καὶ ζῶντα, Τιμόθεε, καὶ τεθνηκότα,
Τιμά Θεὸς ζῶντων σε καὶ τεθνηκότων.

Ἐκιάδι Τιμόθεον πρώτη κατὰ σῆμα κάλυψεν.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐξ ἀπαλῶν τῶν ὀνύγων τὸν μονῆρ βίον ὑπόδῃ, δι' ἐγκρατείας πολλῆς καὶ συντόνου δέσσεως, τῶν παλῶν τὰ σκιοτήματα ἐξαφανίσας, καὶ ἀπαθῆς γενόμενος, δοχεῖον ὄφθη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, παρ' ἑνοῦς ἕως τέλους καὶ ψυχῆ καὶ σώματος διαμείνας. Γυναῖκα οὐδέποτε εἰς ὄσιν ἐλθεῖν ἠθέλησεν. Ἐν ὄρσει διαιτώμενος, καὶ ἐν ἐρήμοις ἀυλιζόμενος, τῶν ὀκρυῶν τῆ δόσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὄρσειεν. Ὅθεν καὶ χάρισμα ιαμάτων ἔλαθε· σάιμονας γὰρ ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλασε, καὶ πᾶσαν ἄλλην νόσον ἐξέράπευεν. Οὕτω βεβιωκῶς, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον, καὶ ποτὴς Κύριον ἐκδοῦμει.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, Πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανοῦ· ὃς τις, τῆς Ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτίνας δεχόμενος, πάντας τοὺς ἐπὶ λόγῳ σοφίας ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπισυναξέειν ἐκπέμπει, ὡν εἰς ἡν καὶ οὗτος ὁ Ἁγιος· ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ Σεσφόρων Πατέρων, τὸ δόγμα μὲν τῆς εὐσεβείας κρατύνων, ἐξέλεγγων δὲ καὶ ἀνατρέπων τοὺς τὰς θείας φύσεως τὴν τομὴν ἐπεισάγοντας, καὶ τὸν Υἱὸν κτίσμα λέγοντας, καὶ τῆς Πατρικῆς τιμῆς ἀλλοτριούντας.

Διὰ οὖν τὴν ἐνθρονον αὐτοῦ παρῆσίαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ἤληον, φλόγον ὠδήνησαν κατ' αὐτοῦ Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, Θεόγνης ὁ Νικαίας, καὶ Εὐσέβιος ὁ Καισαρείας, καὶ οἱ λοιποὶ, ὅσοι τῆς ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀθείας ἐτύγγωνον κοινῶν· καὶ ἐν σχήματι τῆς κατὰ παροδὸν ἐπισκέψεως (καὶ γὰρ τὴν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα πορείαν ἐπλάσαντο) ἐν Ἀντιοχείᾳ παραγεγόμενοι, τὴν τοῦ Ἁγίου καταψηφισάμενοι καθαιρέσιν. Ὅτι δὴ, φασί, γυναιον ἑταιρικῶν, (ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ μεγάλοις ὄσφοις καταπεισθῆν)

ἀρτιγενές παιδίον ἐπιφερόμενον, προσήλθεν αὐτοῖς, ἐκ συνουσίας τοῦ Εὐσταθίου συνειληφέναι λέγον, καὶ τετοκέναι τὸ ἐπιφερόμενον βρέφος. Καὶ γὰρ ἦσαν τοῦ τοιοῦτου ὄραματος αὐτουργοὶ· οἱ τινες ὄραμα μόνον τὴν κατηγορίαν βεβαιώσαι τὸ γυναιον ἀπειθήσαντες, εὐθὺς τοῦ Ἁγίου τὴν καθάρσεις καταψήφίζονται, καὶ τὸν Βασιλέα πείθουσιν ἐξήριον ἀποφῆσασθαι κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέμφθη διὰ τῆς Θράκης εἰς Φιλίππους πόλιν Μακεδονίας, ἐνθα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν.

Ἐκατὸν δὲ χρόνον διαγενομένων, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας Λίνωνος, ἀνήχθη τὸ ἄγιον αὐτοῦ λείψανον, καὶ παρεπέμφθη εἰς Ἀντιόχειαν, παντὸς τοῦ πλήθους προκυθέντος τοῦ ἄσπετος ἀπὸ μιλίων δεκαοκτώ, καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ φῶτων καὶ θυμιαμάτων δεξαμένων αὐτό. Τοῦτον καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε.

Λέγεται δὲ, ὅτι τὸ συκοφαντήσαν τὸν Ἁγίου Εὐσταθίου γυναιον, ὡς ἡ χαλεπὴ περιπέσον, τὴν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐξαγορεύσαι ἐπιβλήν, καὶ τῶν ὑποβημένων ἕκαστον ἐξαγγεῖλαι· καὶ ὅτι ἐπὶ χρήμασιν ὑπ' αὐτῶν ἐξαπατηθεῖσα, καὶ πεισθεῖσα, τὴν κατηγορίαν ἐξήνεγκε τὸν μέντοι ὄραν παραλογισσασθαι, καὶ μὴ παντελῶς διαψευδασθαι· ὑπὸ τινος γὰρ Εὐσταθίου χαλκῆος, συμφαρέντος αὐτῇ, γεννηθῆναι ἔφη τὸ βρέφος.

Ἢ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς τῆς Γεωργίου, Ἐπισκόπου Ἀμαστρίδος.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, καὶ λιπὼν τὸ σαρκίον,

Πολλοὺς γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Οὗτος ἐξ εὐσεβῶν ἔργου γονέων, Θεοδόρα καὶ Μεγελοῦς προσαγορευομένων, τὴν Κρωμνην δὲ πατρίδα κεκτημένων· οἱ τὸν βίον ἐν ἀπαθείᾳ διανύοντες, εὐχὴ καὶ νηστεία τὸ Θεῖον ἐλιτάνεον, δόθῃναι αὐτοῖς τέκνον, ὃ καὶ γέγονε. Διὰ γὰρ Ζεῖας φωνῆς, τὴν τε σὺλληψιν, καὶ τὴν κλήσιν, καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης χάρισμα τοῦ μέλλοντος ἐξ αὐτῶν τεχθῆναι, πρὸς βαθὺ γήρας ἐλάσαντες, ἐμύθησαν. Τεχθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ τῆς νεότητος ἡδέα ἀπαθουμένων, καὶ τῶν μενόντων ἀντιποιουμένων, καὶ τῶν μαθημάτων, τῶν τε Ζεῖων, τῶν τε ἀνθρωπίνων μηδόλων κατολιγωρουμένων, θεωροῦντες οἱ γονεῖς αὐτοῦ τὸν καλὸν ὄραμον τοῦ παιδός, ἐδόξαζον τὸν Θεόν.

Ἰκανῶς οὖν παιδευθεὶς, καὶ τῆς πατρὶδος ὀπαναστάς, καταλαμβάνει τὸ ὄρος τῆς Συρι-

κῆς· καὶ εὐρῶν γέροντα ἐκίπτε τίμιον, παρ' αὐτοῦ λαμβάνει τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ τὸν βίον ἐκείνῳ λιπόντος, τὴν Βόνισσαν καταλαμβάνει, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ἀσκήσει ἑαυτὸν καθυποβαλὼν. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς Ἐκκλησίας Ἀμαστρίδος Πρόεδρος ἀπέδωκε, καὶ μὴ βυζολόμενος, ἀνάγεται οὗτος ὁ Ἅγιος εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον, ὡς λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν, φῆρα Ζεῖα καὶ συμφωνία ἱερέων.

Ἀπάραντος δὲ αὐτοῦ τῆς Βασιλευσύνης, καὶ τὸν αὐτοῦ θρόνον καταλαβόντος, ὁμοῦ πάντα ἐτελείτο καὶ ἐσπουδάζοντο, διατάξεις ἱεραὶ, εὐκοσμία τοῦ Βῆματος, κατὰστασις τοῦ ἱερατικοῦ συστήματος, ὁρατῶν καὶ χηρῶν προστασία καὶ πτωχοτροφία, χρεῶν ἀποκοπῆ, καὶ ἡ πρὸς τὸ Θεῖον εὐσεβεία· πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ Ξιοσημεῖαι, καὶ τεράστια παντὸς τελούμενα δι' αὐτοῦ. Οὕτω καλῶς τὸν βίον περνας, τῶν τῆδε μετέφη, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ ἀποδοῖς.

Ἢ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὃ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Ἰωάννης, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἀπὸ Σχολαστικῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χριστὸς τέθνηκας, ὁ Σχολαστικὸς Ζύτης, Καὶ τῶν μακρῶν σου νῦν σχολῶν ἄγεις πόνων.

Ἢ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ζαχαρίας, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μακάριος εἶ καὶ Ζανῶν, Ζαχαρία, Ζαχαρία πρόεδρος γῆς μακαρίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησεν, καὶ σώσεν ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** δὲ Ἀγγέλου Παῖδας, ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, μετὰ ταβαλῶν εἰς δρόσον, εὐλογητὴς εἶ ὁ Θεός· τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σέβασας παθῶν τὴν φλόγα, τῶν δακρύων τῆ δρόσω, χάριν θυμάτων ἐβλυσας· δι' ὧν ἀποκαθαίρεις, τοὺς μολυσμοὺς τῶν παθημάτων Ἰμῶδες.

Μακαρισμῷ τοῦ Ζεῖα, ἀψευδῶς τετύχηκας, τὴν τῶν πράεων Ὅσιε, κληρονομήσας χώραν, καὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἐκλεκτῶν ἐμφοροῦμενος.

Λοὖν ἀμαρτημάτων, ταῖς τελούσιν ἐκ πόθου, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, τῆς μεταστάσεώς σου, ὡς παρῆσιν εὐρηκῶς παμμάκαρ αἰτῆσαι.

Θεοτοκίον.

Αελυτρωμένοι πάντες, τῆς ἀρχαίας κατάρσας, τῷ παναγίῳ τόκῳ σου, εὐλογημένη μῆνη, σέ εὐλογοῦμεν Θεοτόκε αἰμίαντε.

Ὤδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα Χριστέ,
- ὁ τιθεὶς Σαλιχάση ὅσον ἄμιμον, καὶ
- συνέγων τὸ πᾶν· σέ ὕμνεϊ Ἥλιος, σέ δοξάζει
- Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πάσα κτίσις,
- ὡς Δημιουργῷ τῶν ὄλων εἰς αἰῶνας.

Παλοκτόνος γενένησαι, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνως Πάτερ τῆς ἀγρυπνίας, ἀναβάσεις αἰεὶ, ἀρετῶν Ὅσιε, μελετῶν ἐν κροδία, καὶ ἐν ὁσέσβ βαινῶν ἐπὶ ὄξαν, τῆς ἀτελευτητοῦ ζωῆς καὶ ἀσφαλείας.

Ὡς Στυμίαμα Ὅσιε, τὰς προσευχάς σε Θεῷ, τῷ καθαρωτάτῳ σὺ προσενέγκας, καθάρσας ἐκ ψυχῆς, θεῖαν ἐνεργείαν, παρ' αὐτοῦ ἐκοιμίσω τῶν Στυμάτων, δαίμονα ἐλευθεύειν, καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἰσθλαὶ ἀσθενείας.

Μισοπόνθηρος ἀκακος, καὶ συμπαιθῆς καὶ πρᾶυς, καὶ δικαιοσύνη κλοστημένος, Πάτερ γέγονας, ὅστις ἀμειπτός, ἀπεργόμενος πάσης ἀδικίας, στίλβος Μοναζόντων· ὄθεν σε τιμῶμεν πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόννη σε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, τοῦ Πατρὸς ὁ ἄγγελος καὶ σοῦ ἐν μήτρᾳ, κατεσκήνωσε, καὶ ὡς νυδόκησεν, ὑπερ' πάντας ἄρας τοὺς ἀνθρώπων, Πάναγνε προήλθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἡμῖν καθάραιον φύσιν.

Ὤδὴ Β'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ὐλογητός ὁ Κύριος, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ,
- ὁ ἐργείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
- Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπεσκέφατο
- ἡμᾶς, Ἀνατολή ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
- μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Αγιοσύνης τέμενος, κατανύξεις πηγῇ, συμπαιθείας ρεῖθρον ἀνεδέιχθης σοφῆ, ἀγάπης τε ἄπειρον πέλαγος, Κυρίου Σεράπον ἀφειδῆς, καὶ οὐρανοπολίτης, καὶ Ἀγγελῶν σύσσηνος, καὶ Στυμάτων βρύσις.

Κατάκαυχᾶσαι ἔλσον, Πάτερ κρίσεως εἰδοῦς, οὐ παρείδες ξένου, ἀλλὰ πᾶσι χρηστώσ, τὰ σπλάγγνα διηνοίξας Ὅσιε, πατὴρ χρηματίσας ὀφθαλῶν, καὶ τῶν χρωῶν προσάτης καὶ γυμνῶν ἀμαρτίαις, καὶ τροφῇ πεινῶντων.

Από τῆς γῆς ἐχώρησας, πρὸς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, ἔνθα εἶχες ἐτι περιῶν ἐν σαρκί,

καλῶς τὸ πολίτευμα Ὅσιε, ἡμῖν ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, πρὸςθεύων δωροθήλῃαι, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τὴν ἀγίαν μνήμην.

Ρεῖθρα ἡμῖν ἐκάφετε, ἡ τιμίαι σε σορός, ἱαμάτων Πάτερ ἀναδύσει, παθῶν ἐκχύσεις παντοῖον ξεροθνήκοντα, καὶ πᾶσαν ἀοδεύοντα φυγῆν, πρὸς εὐκαρίαν θεῖαν, ἱερῆ Τιμῶθεε, τοῦ Χριστοῦ Σεράπον.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι σοῖς ἐπόμεναι γενεαὶ τῶν γενεῶν, μακαρίαν σέ μακαριοῦσιν ἀεὶ Θεόν γάρ τὸν ὄντως μακάριον, ἐκλύσας ἄχραντε Ἀγνή, τὸν πάντα μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀφειδῆς ποιούντα.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁσίου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόμνησις.

ΤΗ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Ευγενίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὰ Κύρια ἐκείραξα, ψάλλομεν τῶν Μαρτύρων Στιχηρὰ ποδομοῖα τρία.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεὶς.

Ταῖς πολυτρόποις ἰδέαις τῶν βασιάνων, ἐναπεκδυσάμενοι, τοὺς τῆς νεκρώσεως, χιτῶνας Μάρτυρες ἐνδοξοῦ, τῆς ἀφρασίας, θεῖον ἱμάτιον ἐνεδύσασθε· καὶ νῦν τὰ οὐράνια περιπολεῖτε, τῷ θεῷ τῶν πάντων, παρεστηκότες, λειψαμπουσμένοι θεομακάριστοι· ὄθεν ἐν πίσει, τὴν ὑπερλαμπρον, μνήμην ὑμῶν ἐορτάζομεν, καὶ λειψάνων τὴν Σηκην, ἱερῶν περιπτυσσόμεθα.

Εξ ἀσθενείας βροτῶν δυνάμει θεῖα, ἰάσεις προῖται, τοῖς προσπελάζουσι· κόνις βραγχεῖα τοῦ σώματος, τῶν Ἀθλοφόρων, πηγῆς Στυμάτων βρύει ἐν χάριτι· προσέλωμεν ἀνθρωποὶ, καὶ ἀρυσάμεθα, ρᾶσιν ψυχῆς, ρᾶσιν σώματος, ἀναδοῶντες, χαριφθέρους φωνάς καὶ λέγοντες· Σῶτερο τοῦ κόσμου, δι' ὃν ἤθλησαν, οἱ σεπτοὶ Ἀθληταὶ καρτερώτατα, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, πάσης βλάβης ἐλευθέρωτον.

Ὁ ἐπὶ γρόνους μακροῦς ἐγκεκρομμένοι, καλλίνικοι Μάρτυρες νῦν φανερόντων, καθάπερ ὄλβος πολυτίμος, τὴν Βασιλίδαν, καταπλουτίζοντες πασῶν πόλεων, παλάμαις φερόμενοι, Ἀρχιερέως σοφοῦ, καὶ εἰς γάον κομιζόμενοι, σεπτῶς τὸν θεῖον, καὶ τοῖς αἰτούσι

διανεμόμενοι, εἰς πᾶσαν ῥώσιν, εἰς ἀφέλειαν, εἰς φωτισμὸν εἰς ἀντιλήψιν, τῶν ὑμᾶς δεχομένων, ὡς πιστοῦς Θεοῦ Σεραπίουτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εξαγορεύου ἀγνή σου Θεοτόκε, τὰ δεινά με πταίσματα· εἰ γὰρ καὶ κρούω αὐτὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀνοιγομένων, πασῶν τῶν βίβλων φανερωθήσονται. Ὀμματα ἐρρύπωσα, βλέπων τὰ ἄτοπα· χεῖρας ἀέσωμας ἐμόλυνα, ταῖς αἰσχροσυργαῖς· σῶμα ἠξείωσα ὁ ταλαίπωρος· καὶ τὴν ψυχὴν με ἐτραυματίσα, ἀμαρτίας· ἐλέησον οἰκτιρον, καὶ μερίδος με δεῖξον, σωζομένην ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μη ἐποδύρου με Μῆτερ καθορώσα, ἐν ξύλῳ κρεαζόμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐρρύπατον κρεμασάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτους, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δεσποθεύσωμαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία, συντριφῶ πᾶντι, καὶ ἀφανίσω ταῦτα τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς θεμίους ἐλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλόδουλος.

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερίου Ἀκολουθίας, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολύσει.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ψαλμὸς α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμὸς.

- Ἀρματιλάτην φασαὶ ἐξύβρισε, τεραταρωθῶσα ποτὲ, Ματαίῃ ῥάβδος, σταυροτύπως πληξάσα, καὶ ἀείνοντα θύλασσαν,
- Ἰσραὴλ δὲ ἐνγάσσα, ἐκείνῳ ἰδίῃν δέσσωσεν, ὅσα μὲ τῷ Θεῷ ἀνεμείλονται.

Μαρτυρικαῖς ἠγλασίμενοι χάρισι, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτὶ, ὀλιγαίρις πύθη, παρεστάτες Μάρτυρες, τὰ νέθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα, διασεδέσαστε χάριτι, τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν.

Ανατεθείς ὁ τῶν Μαρτύρων ὄμιλος, τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, καὶ τῷ αὐτοῦ πύθη, τὰς φυγὰς προσδήσαντες, διέλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς κακίας καὶ λύσιν, ἀμαρτημάτων βραβεύουσι, πιστεῖ τοῖς αὐτοῦ μακαρίζουσι.

Οἱ φανερῶς τὸν πονηρὸν συντριψάντες, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ φανερῶς χρόνοις, πλείοσι κρυπτόμενοι, σήμερον πεφανέρωνται,

καὶ χερσὶν ἱερέως, θεόφρονος συγκομιζόμενοι, κόσμῳ σωτηρίαν βραβεύουτες. Θεοτοκίον.

Εξ ὀρατῶν καὶ ἀεράτων ῥύται με, Παρθενώμητορ ἐχθρῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ὀρατὸν γεννήσασα, ἀόρατον ὑπάρχοντα· καὶ παθῶν μου τὸν σάλον, τῆ σῆ γυλῆνη κατενύασον, μὴ τῶν βροτῶν ἐπαυρόβωσις.

Ψαλμὸς γ΄. Ὁ Εἰρμὸς.

- Ὀυρανίας ἀφίδος, ὀσφουργε Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὀμιήτορ, σὺ με στερέωσον ἐν τῇ ἀγάπῃ τῆ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀερότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μὴ φιλανθρώπε.

Πυρωθέντες τῷ πύθη, τῷ θεϊκῷ Μάρτυρες, πύθ τῆς ἀλείας αἱμάτων, ρεῖθροις ἐσθέσατε· καὶ ἀναλαμβάναντες, φωτισοίσι ὡς ἀφῆρες, πᾶσαν τὴν υψηλὴν κατεφαῖδροντα.

Απασράπει Μαρτύρον, τὰ φυτανγῆ λείψανα, φέγγος ἰαμάτων τοῖς πιστεῖ, τοῦτοις προστρέγουσι· χάριν γὰρ ἠντλήσαν, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτήρος, τοῦτου τὸ ἐκούσιον, Πάθος ἐπιτάσσεται.

Οἱ τῆς πιστέως πύργοι, τὰ τοῦ Χριστοῦ Σώματα, χρόνον ἐπιμήκισον ἤδη, κατακρυπτόμενοι, νῦν πεφανέρωνται, Ἀρχιερέως παλάμη, εὐτεθῶς ὅσιως τε συγκομιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μὴν τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντός Κύριον· Χαῖρε τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις, ἡ προεβήσασα· Χαῖρε κατὰ σκλον, καὶ ἀλατόμυτον ὄρος· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Καθίσμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, φανερῶς καθελόνητες, ἐν ἔτεσι πολλοῖς, φανερωῶς κεκρυμμένοι, ἤντι πεφανέρωθε, πανσιδίμω Μάρτυρες, Σεραπευόντες, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πᾶθη, καὶ ἰώμενοι, τὰς τῶν σωματῶν δούνας, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρουσαι Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἰκτιρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαι, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῆ φοβερά τοῦ Σανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, δεῖλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥοῦ-

φραία, Σταυρῇ ὡς εὐσκακῆ, τὸν Υἱόν σου ὑ-
φούμενον, παναρωμίτες, εὐλογημένη Μαρία,
τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν Θεοτόκε, πιστῶν
τῶ κραταιώμα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Σ**ύ μου ἰσχυς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις,
- σύ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πα-
- τρικύς, κόλπυς μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέ-
- ραν, πτωχεῖαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
- Πρωφῆτῃ, Ἀβδακνὺμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ ду-
• νάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Σὺ τὴν σφαγῆν, καὶ τὸν ἐκούσιον θάνατον,
Ζωοῦσα, ὄμιος ἐπέπεδητε, τῶν Ἀθλητῶν,
καὶ πολυειδέε, πόνοϋ υπομεινας, εἰς ἀπονον
μεταδέθηκε, καὶ ζεῖαν ευφροσύνην, μελῶδῶν
ευχαριστίας· Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλόνηρωπε.

Τῷ τοῦ Σταυροῦ, περιφραζάμενοι θόρακι,
καὶ ἀγάπῃ, ζεῖα κρατυνόμενοι, συνα-
πισμόν, ἔλυσαν ἐχθροῦ, καὶ τὰς παρατάξεις,
τάς τούτου πίστει ἠράνισαν, οἱ Μάρτυρες οἱ
Ζεῖοι, μελωδοῦντες προθύμως· Τῇ δυνάμει σε
δόξα φιλόνηρωπε.

Ταῖς καλλογαῖς, τῶν ἀρετῶν σκιδουρόμενοι,
ἐξ αἱμάτων, γλιπνὰν ἐστολισθήτε, ἤρυ-
θρωμένῃν μαρτυρικῶν στήπτρον δὲ καθάπερ,
Σταυροῦ τὸ τρίτατον φερόντες, Χριστῷ συμ-
βασιλεύειν, ἠνώθητε ὅπως, μακαρίων ἐπι-
δῶν λαβόμενοι.

Θεοδοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Παναγώμει, Ἀ-
θλοφόρῳ, Ζεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἡ ου-
ρανώσασα τὴν ἡμῶν, ὄψιν ἀποσείψαν, τῇ
συμβολίᾳ τοῦ ὄρεως, διάσωσάν με πάντων, τῶν
τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀ-
ξίωτον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ίνα τί με αἰώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
- τὸ φῶς τοῦ ἄυτου, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
- ἀλλότριον σκότος τὸν δειλιον· ἀλλ' ἐπίφρε-
- φόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
- τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέσμαι.

Τῶν Ἁγίων σου Σάτερ, χρόνον ἐπιμήκιστον
κατακυρπτόμενα, τὰ ὀσὰ φυλάξας, ἐ-
φανέρωσας νῦν ὡς νυδόκησας, εἰς λαοῦ σου
λόγε, ἀγιασμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ αἰσχύνην
ἐχθρῶν βλασφημούντων σε.

Τὸν κρυμνὸν τῆς ἀπάτης, Σέριμ διελύσατε
πίστεως ἐνδοξοι, καὶ πολλῶν βασάνων,
υπερβάντες πολὺπλοκα βιάσανα, πρὸς τὴν ἄνω
πόλιν, ἐπερωμένοι τῇ ἀγάπῃ, κατεπαύσατε
δόξης πληρούμενοι.

Καρτερία μαστίγων, πᾶσαν ἀπερῶπισαν
ἐχθροῦ ἀπόνοιαν, οἱ στέρροι ὀπλίται,
καὶ στρεβλοῦμενοι καὶ ἀναρταίμενοι, καὶ πυ-
ρι ἐνύλη, πρωτομιλοῦντες πᾶσαν ὕλην, ἀθεῖας
ἐνέπρησαν χάριτι.

Θεοδοκίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυναμίεων
Θεοχαρίτατε, συλλαβούσα Λόγον, τὸν
τὰ σύμπατα λίγη ποιήσαντα, καὶ τεκούσα
τούτου, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ τῶν αἰώνων, γεν-
νηθέντα ἀρρέπτως ἀμολύντε.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

- **Π**λάσθητι μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀ-
- νομιαί μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,
- ἀνάγαγε δέσμαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
- ἐπάκουσάν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ως κρινὰ ταῖς νοηταῖς, κολάσιν ἀναδρα-
στήσαντες, ἐνέμου πάντα ὀρυγῆς, πλη-
ροῦτε πανευφημίαι, καὶ ψυχῶν ἐλευθερε, δυσ-
ωδίαν πᾶσαν, Ἀλλοφροῖ ἀξίωτατοι.

Πῶδες μαοτυρικοῖ, ψυχῶν ἰώνται τὰ τραυ-
μάτα· ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἐχθρόν, στέρρως
τραυματίσαντες, πατρῶν ἀμίσσην, τοῖς Σε-
ρμῶς αἰτούσαι, ζεῖα Πνεύματι γερουσαι.

Τῷ Βασιλεῖ κατ' ἐχθρόν, αἰτεῖσθε τὰ νικη-
τήρια· Ἀρχιερεῖ δὲ Σεριμῶς, ὑμᾶς συγ-
κοιμισαντι, τὴν ἀνάγειν Μάρτυρες, παρὰ τοῦ
Σωτήρος, ἐξαιτήσατε ευμένειαν.

Θεοδοκίον.

Εκ σοῦ Θεὸς τοῖς θνητοῖς, σαρκὸς ἐφάνη
προσλήματι· ὁ πλοῦσιος τὴν ἐμὴν, πτω-
χεῖαν Παναγώμει, ἐκ σοῦ ἀνελάβετο, τῆς ἀθα-
νασίας, τὰς εἰσόδους μοι δωροῦμενος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εκ τῆς γῆς ἐκλάμψαντες, ρωφῆρος δίκην,
ἀσβεστίας ἅπανα, ἀπειμίστατε ἀχλύν,
καὶ τοὺς πιστοὺς ἐρωτίσατε, Μάρτυρες Ζεῖοι,
Τριάδος υπέρμαχοι.

Ὁ Οἶκος.

Ως ῥόδα μέσον ἀκανθῶν, τὰ λείψανα ἀν-
θούντα, ὁμῶν Ὁρθοδόξως πηγάζετε ἐν
κόσμῳ, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ σκεπτοῖ· κόσμῳ τὰ
ῥακία ἀρνησάμενοι καλῶς, βασάνους υπεμεί-
νατε· Βασιλεῖς ἀνομοῦντας ἠλέγξατε, τὸν Βα-
σιλέα καὶ Δεσπότην τῶν ἀπάντων κηρύξαντες
μετὰ παρρησίας· διὰ τοῦτο οὐρανοῦ τὰ κάλ-
η ὀρῶντες, ἐκτενώς υπέρ ἡμῶν τὴν ἰκεσίαν
τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων προσάγετε, τῶν τε-
λούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, Μάρτυρες Ζεῖοι,
Τριάδος υπέρμαχοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, ἧτις συνέβη ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Φανέντες ἐκ γῆς Μάρτυρες κεκοιμημένοι,
Λίρουσι πάσαν ἐκ προσώπου γῆς βλάσθην.

Εἰκάδα δευτερίην ἀνά σεπτὰ φάνη χθονός ὄσᾶ.

Θωμά τοῦ Ἀγιοτάτου τὸν Θρόνον ἰβυνοτος Κωνσταντινουπόλεως, εὐρέθησαν τὰ ἄγια λείψανα κείμενα ὑπὸ γῆς, καὶ ἀνεληφθήσαν εὐθὺς σεβασμίως παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, συνδρομῆς οὐ τυχοῦσης ἐκείσε γεινομένης, ὅτε καὶ νοσήματα ἐθεραπεύθησαν ἀνιάτα. Μετὰ δὲ παροικίην πολλῶν χρόνων, ἐκ Σείας τινός ἐπιφανείας, ἀπεκαλύφθησαν ἀνδρὶ τινὶ Νικολῶ κληρικῷ καλλιγράφῳ εἶναι τὰ λείψανα, τινὰ ἐκ τῶν πολλῶν, Ἀνδρόνικου καὶ Ἰουσίας, ἂν ὁ Σείας Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἁμῶν καὶ Ὁμοιωμένου Ἀθανασίου, τοῦ ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ.

Στίχ. Ἀθανάσιος, Ἐρέμη Παυλοπετρίου,
Ἀπιστολῆς ἀνεῖσι Παῦλον καὶ Πέτρον.

Οὗτος ὁ Ὁσίος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, γονέων εὐλαδῶν ὑπάρχων καὶ Σεπτεβῶν καὶ πλουσίῳ πάνυ. Γενομένος οὖν εὐλαδῆς, ἐξ ἀκαλῶν ὄνυγων, τὸ μοιχαλῖκόν ἐπεπόθησεν ἀρμύσασθαι σχῆμα· καὶ δὴ ἀπελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ τῆς Νικομηδείας πορθμοῦ, τὴν κόμην ἀπεκέρατο. Τσοῦτον δὲ ὑψώθη ταῖς ἀρεταῖς, ὡς ἡ Βασιλεῖσι γνώριμος γενέσθαι. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου διαβλήθης, ὅτι σέβεται τὸς ἀχράντους εἰκόνας, Βασίλειος ὑπεβλήθη πολλὰς καὶ πικροτάτας ἐξορίας καὶ ἔλιψεν. Ἀνένδοτος οὖν διαμερίνας, καὶ τὴν ὁμόδοξον ἵστην μέχρι τέλους διατηρήσας, πρὸς Κύριον ἐξετόμησεν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα, καὶ οἱ ὁμοῦσες αὐτῆς οἰκέται, ζῆφει τελειοῦνται.

Στίχ. Εὐνὸς ἐφεύρες, Ἀνθοῦσα, σὺς οἰκέτας,
Ζῆφει Θανούση, συνδυοῦσας σοὶ ζῆφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Συνετός ζῆφει τελειοῦται.

Στ. Ὡλλεῖ Συνετός, καὶ περ ἐλθνησικῶν ζῆφει·
Βλέπων ἀσυνετοῦντας ἐξετηκόμην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Θαλάσσιου καὶ Λιμναίου.

Στίχ. Λιμνὴ Λιμναίου καὶ Θαλάσσιον φέρει,
Ὡς περ Θαλάσσαν ἐκφυγόντας τὸν βίον.

Τούτων, ὁ μὲν Θαλάσσιος ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικόν ἐπήξατο καταγῶγιον, ἀπλότῃ ἤσθη, καὶ φρονήματος ταπεινότητι πόντας ὑπεβάλλων. Ὁ δὲ γε Λιμναῖος, καὶ αὐτὸς τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπεραγαθήεις, παρ' αὐτὸν μὲν τὸν μέγαν ἀρίκετο Θαλάσσιον, νέος πάνυ ὑπάρχων· ὑπ' αὐτοῦ δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐκδιδαχθεὶς, πρὸς τὸν ὁμοίωτον παρεγένετο Μάρωνα· οὗ τοῦ βίου Κηλίνας, ἐν ὑπαίθρῳ βίστευεν ἠπάσαστο. Καὶ κορυφῆν ὄρουσ καταλαβὼν, κώμης τινός ὑπερκειμένην, Τάργαλα λεγομένην, ἐν ταύτῃ διετέλεσεν ἀσκητικῶς βιώσας, οὐ καλύβην πηξάμενος, οὐ σικνήν, οὐκ οἰκίσκον, ἀλλὰ Σογγίῳ μόνῳ ἐκ ἐρησιθίου ἑαυτὸν περιφραξάς, τὸν οὐρανὸν εἶχε ὄροφον.

Εὐνέσθη καὶ Σαυμάτων χάριν παρὰ Θεοῦ ἐκομίσατο, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελύειν, καὶ νόσους ἰᾶσθαι ἀποτολιμῶς. Βαθίζων δὲ ποτε ὁ Ἅγιος, ὑπὸ ὄψεως ἐπαχθή· ἀλλὰ προσευχῆ μόνῃ κρείττων ὤσθη Σανάτου. Καὶ πάθει ποτὲ κολικῷ περιπεπτωκῶς, (θεῖον δὴ τοῦτο καὶ λίαν χαλεπὸν) τῇ τοῦ Θεοῦ ἐπιλήθει τὴν Σεραπέειον ἐδέξατο. Τοὺς δὲ τὸ βλέπειν ἀφηρημένους, καὶ προσαιτεῖν ἠναγκασμένους συναμαγῶν, καὶ κελία οἰκοδομήσας, ἀνάλογα τῆς τούτων πληθῆς, ἐν τούτοις διαγεῖν ἐκέλευσε, τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῖς τροφήν παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων πορίζομενος. Ἐν δλοῖς δὲ τριάκοντα ὅτω ἔτεσιν ὑπαίθριος βιωῖς, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρεθέτο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Τελεσφόρος, Ἐπίσκοπος Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἦνεγκε καρπὸν τῇ τομῇ Τελεσφόρος,
Τελεσφορήσας εὐγενῆς οἴα σπόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἁμῶν Βαραδάτου.

Στίχ. Ἐν γῇ νεκρώσας, λέγει Παῦλος, μέλη,
Ζωῆς μετέσχευ ἐν πόλῳ Βαραδάτος.

Οἷτος πόλεως μὲν ἦν Ἀντιοχείας· τὸν φιλόσοφον δὲ καὶ ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, πρῶτον μὲν οἰκίσκῳ τινὶ ἑαυτὸν καθεῖραξεν· εἶτα δὲ τὴν ὑπερκειμένην καταλαβὼν βεχίαν, καὶ οὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον, κατασκευάσας κελλίον, ἐν αὐτῷ διήγει, κατακλύπτειν διηνεκῶς ἠναγκασμένος· οὐδὲ γὰρ εἶχεν ὕψος,

ισόμετρον τῇ μήκει τοῦ σώματος· οὐ σανίς αὐτῇ συνειρηματο, ἀλλὰ ταῖς κυρλίσι παραπλασίως διήνοικο, καὶ φωταγωγῆς ἔθηκε τὰς εὐρυτέρας ἐγκύσεις τοῦ φωτός εισόδους. Οὐ γὰρ ἰν, οὔτε τῆς τῶν νετῶν ἀπὸ κλάττετο βλαβῆς, οὔτε τῆς ἠλιακῆς ἠλευθεροῦτο φλογός.

Πολὺν δὲ χρόνον ἐν τούτῳ τῇ τόπῳ διασκεπασα, ὑπέστην ἐξέλιλυθε, τοῦ Ἐπισκόπου Ἀντιοχείου Θεοδορότου εἰκῆς ταῖς παροκλήσεσιν. Ἰστατο μὲν σὺν διπνετικῶς εἰς οὐρανὸν τὰς χειράς ἐκτεινῶν, καὶ τὸν τῶν ὄλων Θεοῦ ἀνυμνῶν· τὸ δὲ σῶμα καλύπτων ἐν δερματινῇ χιτῶνι, περὶ τὴν ρίνα καὶ τὸ στόμα, βραχιῶν τῷ πνεύματι παρεῖδουσιν καταλείπει· καὶ τούτων ἀπαντα τὸν πόνον ὑπέμεινε, οὐδὲ σῶμα εὐρωστον ἔργον· ἀλλὰ καὶ ἴσιν πολλοὺς βαλλόμενον πάθει. Ἰουσαθ δὲ προθυμῶς πυροπολούμενος, πονεῖν ἐσιάζετο διὰ φερίανων ἀντίδοσιν, οὐκ ἢ πρὸς Θεὸν ἐλπίσθησας ἀναμένει λήθησθαι. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβεσίαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

- **Θ**εοῦ συγκατάθεσιν, τὸ πρὸ κρόσῃ ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τούτου οἱ Παῖδες,
- ἐν τῇ καινῇ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι, χορεύοντες ἐψάλλον· Ἐυλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γνωστοὶ τῷ ποτήσαντι, τῷ μαρτυρῶνι πάλαι γενομένοι, σφονδῶς κεκρυμμένοι, ἦν ἀρετῆς νῦν ἐπεγνωσθήτε, τοῖς ἀελθοῦσι, πανεύφημοι Μάρτυρες· Ἐυλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αντλήσαντες ἄνθρωποι, πηγῆς βουούσης νάμα σιτήριον, ὀρετῶν ἐξ ἁλῶν, διὰ λειψάνων Μαρτύρων σήμερον, καὶ μελωδεῖτε, τῷ τούτους δοξάζοντι· Ἐυλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτός οικητήρια, ἀναδειχθέντες διὰ βασάνων πολλῶν, κατακρύψει ζωφίδει, ἐτῶν διευλοία κατακρυπτόμενοι, ὡς ἐξ αὐτῶν, φωστῆρες ἐξέλαψαν, οἱ ἄλλοι σου Χριστέ, φωταγωγῶντες ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Πραῖται προήγγειλαν, τὸ βάθος Κόρη τοῦ μυστηρίου σου· ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Θεοῦ Παιδὸν ἐλευσίσσας, καὶ ἐν οὐσίαις, ὅσιν ἀπεκρίσθας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ ἀπολύτρωσιν·

Ὠδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Ὑράνος, ταῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξ-

- ἕκαυτε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας·
- τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβία, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς αὐλοῦ ὑπάροχοντες, βουρνας ἦν ἐν Σοργωσίαις ἠθῆσαν, καὶ οἶνον ἐκείρασαν, ἀθανασίας πάσι σαφῶς· μέλην φυγικῆς ἀποκορούμενον βιάθης, οἱ Μάρτυρες βούντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς ὀρετῶν τοῦ αἵματος, ποταμούς ἀπεξήρανεν, ἐιδωλημανίας, καὶ πυρᾶν ἐτέφρωσαν, ἀβέου προσηγματος, οἱ ἄλλοι τῆς δοξῆς Χριστοῦ· πάσαν δὲ πιστῶς, ἀναβώσαν κροδίαν, κατηρδευσαν πλουσίως, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γεραργῶν ὁ πρόκοιτος, ἱεσῶς συγκρινόμενος, τὴν συγκρομητὴν τὴν ἱερὰν πεποίηται, ὑμῶν παμμοχαιρίστοι, ἡ ἐπῆσις ταύτην τιμῆ, μέλην σὺν παντί, τῷ ἱερῷ καταλόγῳ· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγίαθεῖτα Πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμη, τὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις, ἐπαναπαύόμενον, ἐκύψας Ἁγίον, καὶ εὐσεργῆτην μόνον Θεόν, πάντας τοὺς βούντας, ἀγιάζοντα πίσει· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, ἢ τῆς γῆς·
- ἔκατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤρθη·
- τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γῆσῆ σου γένηται, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν·
- διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιασθῆσαι μεγαλύνουσιν.

Αλλήλους συνδιόντες πρὸς τὴν ζωὴν, καὶ Σαρῶν ἐνυτοῖς ἐγκλειοντες, τοὺς αἰκισμούς, ἠνεγκαν βούντες οἱ ἄλλοι· Ἰδοὺ καιρός εὐπρόσδεκτος· σῶμεν καὶ νικήσωμεν τὸν ἐχθρόν· Χριστὸς γὰρ ἀλλοθῆτης, προτείνει τοὺς στεγάνους, ὁ δὲ ἡμᾶς παθεῖν ἐλούενος.

Υφῆθη· ἐπὶ ἔξυλο Λόγε Θεοῦ, καὶ Μαρτύρων ἀγέλαις ἀνεῖλκυσας, πρὸς ἑστυτόν, πάθος εἰονίσσοντας καὶ σπρηγῆν, ἦν ἐκουσίως Δέσποτα, εἶλον εὐσπλαγγνῆς τῇ καθ' ἡμᾶς· διὸ σε οἱ γενναῖοι, πολήταντες ὀπλιται, ὡς ἱερεῖα σφαγιαζονται.

Χριστῷ συμβασιλεύειν διαπαντός, ἀλλοφρόροι πανευφημοὶ Μάρτυρες, περιχαρῶς, καταξιαθέντες ἐν οὐρανῷ, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τῷ Ἡμετέρῳ τὴν ψυχικὴν αἰτεῖσθε σωτηρίαν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πίστει, ἀνευφημοῦσιν ὑμᾶς σήμερον. **Θεοτοκίον.**

Νεφέλη τοῦ Ἰησοῦ τοῦ νοσητοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νῆρα ἀπέλασον· πύλη Θεοῦ, ἀνοίξον μοι πύλας ἐδουλοπῶ, δικαιοσύνης Δέσποινα, καὶ πρὸς τοὺς εἰσόδους ταῖς ἀγαθὰς, εἰσάγαγε Παρθένη, σκανδάλων πολυτρόπων, τοῦ ποτηροῦ ἐκλυτρομένη με.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁσθίου Ἀκολουθία, ὡς συνήθης, καὶ Ἀπολυσις.

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραυξα, φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου τρία.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ἔλλου σε νεκρῶν.

Οτε, τῆς Παρθένου ὄκαρπος, καὶ ζωαρχικῶτατος σπῆρος, εἰς τὴν ἐπέπεσε, τότε σε πολυκίμων, στήριγμα ἐξίστασε, τοὺς πιστατοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καὶ ὁμίαισι, καὶ τῆς ἀλλήσεως, τούτου, ἀμείζοντα θεῖον, αἵματι καὶ ἱεροσύνης, μύσθῳ καθαρῶντο Πολυκάρπε.

Εὐς, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεόν, ταῖς μαρμαρυγίαις ἀπέφιλων, τοῦ μαρτυρίου σε ἔστης τῆς φρέσεως, ὡς τὸ ἀκατόν, ὀρεκτῶν φθίαςας Ὅσις, καὶ τῆς μακαρίας, αἰγλης ἐμφοροῦμενος ἢ σὺν κτίσει, πάντας, ἐν μετέξει γενέσθαι, τοὺς τὴν σὴν πανίερον μνήμην, μάκαρ ἐορτάζοντας Πολυκάρπε.

Οτε, ἐπὶ ἔλλου τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἀληθινὴ κρεμασθεῖσα, ὑβώθη ἀμπελος, τότε σε κατὰ καρπον, κληῖμα ἐξέτεινε, τῇ ὁσπανά τειμνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν καλῶσεων, ληνοῖς πατοῦμενον οὐπερ, εὐφροσύνης κρατήου, πίστει συγμεράσαντες Πάτερ, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζουεν.

Δόξα, καὶ γῶν. Θεοτοκίον.

Πάντων, ἐλθεσμένῳ ἡ γὰρ, καὶ ἀδικημένων προστάτις, καὶ πενομένῳ τροφή, ἔξῃον τε παρὰ λήσεις, χειμαζομένων λιμῆ, ἀ-

σθενοῦντας ἐπίσκεψαι, καταπονομένῳ, σέπη καὶ ἀντιλήψαι, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μητερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε· σπεύσον, δυσωποῦμεν ρύσασθαι τοὺς δούλους σου. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

Υβρίσι, ὑπομείναντα πύλλας, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑφάθοντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητῆν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔφευγε λέγασα Ὑπερυμνητὴ Κύριε, Ὑἱὸ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θεῶν σου, τὸ πλάσμα Δείπτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκρατάσει σου φιλιούσασαι.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, ὡς συνήθης, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχηλογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν θεῖον Πολυκάρπον ἐν ἄσμασιν εὐφημήσω.

Ὡδὴ α' Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

- Δεῦτε λαοὶ, ἄσμεν ἄτμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
- τῷ διελόντι θαλάσσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαόν, ἐν ἀντικε, δουλείας Αἰγυπτίων,
- ὅτι δεδύξασται.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ, φωτογυσίᾳ λαμπόμενος, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, Πάτερ πληροῦμενος, τὴν ζωοφῶδη ψυχὴν μου, κατανύγασον θεοφρον, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Οφωτισμός, τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, τὴν καθαρὰν καρδίαν σου, καλῶτερ ἐσοπτρον, ἀπληδῶτον Πάτερ, ἀστράφαν τὰς ἀπίνας, πᾶσιν ἐξέλαμψε.

Νόμου καινοῦ, στηλογραφία σὺ γέγονας, ἐγγεγραμμένον ἔχουσα, Πάτερ οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι θεῷ, τῆς χάριτος τῆς θείας, τὸ Εὐαγγέλιον. **Θεοτοκίον.**

Θεὸν ἐκ σοῦ, σωματιζόμενα γινώσκοντες, ἄνευ σαρκὸς θελήματος, τὸν πρὸ τῆς κτίσεως, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων, κυρίως Θεοτόκον, ὁμολογοῦμέν σε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλη νεκρῶσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμψύτησον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ἱμνούντων σε.

Ελαία φαλιμῶς εἰπεῖν κατὰ καρπος, ἐγένετο Πολυκάρπε θεοράτορ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου σου, ἰλαρότητα φέρων τοῦ κηρύγματος.

Ιθύνas ἐμελῶς Θεομακάριστε, τὸν νοῦν σου προσταγμασι τοῦ Σωτῆρος, ἐπαξίως ἐχρημάτισα· τῆ· αὐτοῦ Ἐκκλησίας ποιμὴν ἀρίστος.

Ολόκληρον σαυτὸν Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ζῶσαν ἑστίαν τῷ μαρτυρίῳ, συνειδήσεως μαρτύριον, προαλλήσας παμμάκαρ δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως ἡμῶν τὸν γόνυ ἐτίναξας, τεκούσα τὴν οὕτως ἀθανάτιαν, καὶ στολὰς ἡμῶν ἐξύφανας, ἀφθαρσίας Παρθένε τῆ γεννήσει σου.

Καθίσμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν τῆς χάριτος βόθρον ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς γεωργήσας Πάτερ σοφέ, ὡς οἶνον ἐξέβλυσας, τὸν τῆς πίστεως λόγον, τὸν εὐφροαίνοντα πάντων, Πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ Σαυμάτων ὄφθης, ἀπέσαντον πέλαγος· ὄθην καὶ Μαρτύρων, καλλοπὴ ἀνεδείχθης, πυρὶ τελειούμενος, καὶ φωτὸς ἀξιοῦμενος, αἰδίου Πολύκαρπε· πρέσβυε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωροδοκᾶσαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἠλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, Σείου φέγγυς λυχνία χρυσοφαγῆ, ἀσπίδα ἀμύλωντε, ὑπερανωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώτισσας πάθει, τῆς ἀπαθείας αἰγλή, καταύγασσον δέμαί, καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλύνον, ῥοαῖς καταυξέσας, μετανόιας καὶ δάκρυσι, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Πρέσβυε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δόθῃναι μοι· σέ γὰρ ἐχω ἐλπίδα, ἰ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμὸν καὶ Ποιμένα καὶ Αυτοατήν, ἡ Ἀμνάς Θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρύουσα, καὶ περῶς ἐκόδωσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἢν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακροθύμει Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄδυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγγνίσθητι καὶ δώροσαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσι σου πιστεῖ, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς
• οἰκονομία, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Πολυκαρπὸν φέρουσα, τῶν ἀρετῶν, πολυκαρπος φυτεία, τῷ Δεσποτῇ ὄφθης, Πάτερ Πολύκαρπε.

Ολοκαύτωμα τέλειον, καὶ καθαρὰ, ἑστίαν προσπέμψθης, τῷ Σωτῆρι πάντων, Πάτερ Πολύκαρπε.

Λαὸν εὐσεβῶς Ὅσιε, καθυδηγῶν, πρὸς φῶς Σαρωγασίας, τὸν τῆς ἀθείας, ζόρον ἀπῆλασας.

Υμνολογοῦμεν ἐνδοξῆ, τὴν τῆς ψυχῆς, φερόραν σου καρτερίαν, καὶ τῶν σῶν ἀγώνων, τὸ ἀκαθαίρετον. Θεοτοκίον.

Καταλάμπρουν Ἄχραντε, τὴν ζοφεράν, ψυχὴν μου τῷ φωτὶ σου, ἢ τὸ φῶς τεκούσα, τὸ εὐφροστατον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
• ποιητής Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν
• προσταγμάτων ὁδηγήσου ἡμᾶς· ἐντός σου
• γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γνώσκωμεν.

Αγγέλι τοῦ Πνεύματος σὺ, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν Ὅσιε, συμβολικῶς, πυρὶ φλεγόμενα σαρκὸς ἐμυθίης, τὴν διὰ πυρός σου, Σέσφρον τελειώνων.

Ρεῖθρον ἐδέξθῃ ζωῆς, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς τρυφῆς Ὅσιε, τῷ Μαθητῇ, τῷ ἠγαπημένῳ μεμαθητευμένῳ, τῷ ἀρυσσαμένῳ, σοφίης τὴν ἀύσπρον.

Πλουτον καὶ δόξαν λαμπράν, καὶ μῆκος βίου, καὶ ζωὴν ἀφθαρτον, ἢ ἀληθῆς, σοφία Χριστός σοι, δωδῶρηται Πάτερ, ὡς διαφερόντως, αὐτὸν ἀγαπήσαντι. Θεοτοκίον.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὡς ἐπὶ πόκον ὑετός Πάναγνε, ἐπὶ τὴν σὴν, γαστέρα κατηλθε, τὴν ἠγιασμένην, καὶ νέος ἐράνη, Ἄδαμ ὁ φιλάνθρωπος. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ναβύτσω πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
• ἀνεξίτηλαστον τῆς εὐσπλαγγχίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄδυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
• με ἀνάγαγε.

Νεκρωθεὶς θεογόρε τῷ κόσμῳ παντὶ, μόνῳ δὲ Χριστῷ ζῶν καὶ πολιτευόμενος, πρὸς τὸν Χριστὸν μεθέστηκας, ζωτικὴν ἀφθαρσίαν καρποῦμενος.

Εὐσχημῶς ὀδεύων μακάριε, τέκνον τε φωτός, καὶ εἰρήνης δεικνύμενος, τὸν τῆς νυκτὸς πρωτότοκον, ἢ πολέμιον ἔργως Μαρτυρίαν.

Νουθετοῦμενοι Πάτερ τοῖς λόγοις σου, πᾶσαν ἐκτροπέμεθα βέβηλον ἀφρεσιν, καὶ

πονηρά συνέδρια, τῶν διττὰς προεβουτών ἀρχάς δυσσεβῶν. **Θεοτοκίον.**

Αμαρτίαν τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα, ἄγραντον Ἀμὸν συλλαβοῦσα Πανάμοιμε, ἀμαρτιῶν συγχωρήσειν, ἐκδυσώπει δόθῃναι τοῖς δοῦλοι σου.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Καρπὸς τοὺς λογικοὺς, τῷ Κυρίῳ προσφῆρων, Πολυκαρπε σφεδρῶν, ἀρετῶν δι' ἐνθῶν, ἐδείχθης ἀζήθως, Ἰεράρχα μακάριε· ὄθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἀξίειάν σου μνήμη, δοξάζοντες Κύριον. **Ὁ Όσιος.**

Τὴν τῆς σοφίας χρηστότητα ἀρυσάμενος, ἐξ αὐτῆς Πάτερ ἐπλήσας Σοφροσύνην τὴν ποιμνῆ σου, καὶ τῆς παναγίας καὶ ἀρρήτου Θεότητος τὸ τρισήμερον ἡστράψας· τοῦ Πατρὸς τὸ ἀγέννητον, Υἱοῦ δὲ τὴν γέννησιν, καὶ ἐκπορευσιν Πνεύματος, μίαν Θεότητα, μίαν δόξαν τριῶν ἐκδοξάας, καὶ εἰδώλων ἀδείαν ἐκ ποδῶν ἀποποιήσας· καρπὸς δὲ ὀριμὸς, φυγῆς πιστευούτων προσάγων τούτῳ ἐνδόξῃ· ἐν ᾧ βεβαπτίσαμεθα, εἰς ἐν καὶ πιστευομεν, δοξάζοντες Κύριον.

Συναξάριον.

Ἐτῆ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρτυρος Πολυκαρποῦ, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι.

Σοὶ Πολυκαρπος ἀλοκαυθήθη, Λόγε,
Καρπὸν πολὺν οὖς ἐκ πυρός ἕξοστράπεις.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ κατὰ φλόγῃ Πολυκαρποῦ ἔκαυσεν.

Οὗτος ἐμαθητεύθη τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῃ καὶ Εὐαγγελιστῇ, συν Ἰγνατίῳ τῷ Θεοφόρῳ καὶ μετὰ Βουκλίον, τὸν ἀγιωτάτων Ἐπίσκοπον Σμύρνης, χειροτονεῖται παρὰ τῶν Ἐπισκόπων, προσεπίσαντος αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην τοῦ Μακαρίου Βουκλίου. Ἐν δὲ τῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ συλληφθεὶς, προσήχθη τῷ Ἀνθυπάτῳ, καὶ διὰ πυρός τὸν ἀγῶνα δίκυσε, καὶ Σαυμάτων ἐξαισίων ὀνημερῶς γέγονε. Πρὸ γὰρ τῆς ἱερωσύνης, τῆς Σρεφασμένης αὐτὸν γυναικὸς τοὺς σιτάνας ἐπλήρωσε δι' εὐχῆς, οὐς πρότερον εἰς τὴν δεομένην χρῆσιν ἐκένωσε. Καὶ πυρὸς καταπλέγοντος ἐπέσχευ ὀρυμνῆ, μετὰ τὴν τῆς ἱερωσύνης ἀνάρτησιν. Καὶ δι' ἰκεσίας νετὸν ἀνχμύση τῇ γῇ κατήγαγε, καὶ πάλιν τούτου τὴν ἀμετρίαν

ἀνέτειλε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξὶς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ἐτῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἰωάννου, Μωϋσέως, Ἀντιόχου, καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Σύνταγμα τετράριθμον ἀνδρῶν τιμίον. Σύντάσσεται σοι, καὶ μεθίσταται βίου.

Τούτων, ὁ μὲν Ὁσῖος Ἰωάννης γνῶριμος καὶ μαθητῆς· γέγονε Λιμναῖος, τοῦ ἐν τῷ ὄρει, τῷ τῇ κώμῃ Ἐργαλα πελάζοντι, ἀσκήσαντος. Ραχίαν δὲ καταλαβὼν πάνυ δυσχείμερον καὶ προσάροκτον, ἐνενηνῆκοντα πέντε ἡμέρας ἐκέλευε διετέλεσε. Κἀκεῖθεν μεταδῶς, πάλιν ὑπέστρεψε, καὶ περὶ οὐκ ἔχοντος εἰκοσιπέντε ὑπαίθρου. Τροφῇ δὲ ἦν αὐτῷ ἄροτος καὶ ἄλας· ἐστὴν ἐκ τοιγῶν καὶ σιδήρους βαρυτάτοις ἅπαν τὸ σῶμα καθηλυτοῦ. Ὑπὸ τούτων οὐκ βαρυνόμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἡλικιῶν ἀκτινῶν φλεγόμενος, οὐδεμίαν ἠέλησε πάποτε παραφυγῆς μετασχεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ τὸν συνήλων τὴν παρὰ τὴν σταβάδα ἀμυγδαλὴν ἐρύττεισεν, ἥτις δένδρον τῷ χρόνῳ γενομένη, σκιάν τῷ Ἁγίῳ παρείχευ, ἐκτυπήθη καὶ ταύτην προσέταξεν, ἵνα οὐδεμίαν ἐκέλευε ἀπολασῆ παραφυγῆς. Ἐν τούτοις οὐκ ἀγωνιζόμενος ὁ Ὁσῖος Ἰωάννης, πρὸς Κύριον ἐξέδημησεν.

Ὁ δὲ πανακίδιμος Μωϋσῆς τὸν βίον τούτου ἠσπάσατο, ἐν ὕψηλῃ τῇ κορυφῇ Ῥαμᾶ, ὑπερχειμένη τῆς Κόμης, ἀγωνιζόμενος. Καὶ ὁ μέγας Ἀντιόχος ἀνὴρ πρεσβύτης, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ τὸ Σριγγίον δειμάμενος, καὶ ὁ τρισόλβιος ἐν γεγρακότη σώματι Ἀντανίος, τοῖς νέοις παραπλησίως ἀγωνιζόμενος ἦν· ἐστὴς γὰρ ἦν αὐτοῖς ἡ αὐτῆ, καὶ τροφῆ, καὶ στάσις, καὶ προσευχαὶ παννύχιοι καὶ πανημέριοι. Καὶ οὕτως χρόνου μήκῃς, ἢ γῆρας, οὐκ ἀσθένεια φύσεως ἠλεγγύεν αὐτῶν τὴν καρτερίαν. Ἀλλ' ὡς περ ἀκμάζοντα ἐν αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἔρωτα τοῦ διὰ Χριστὸν ποιεῖν ἐν τοιαυτῇ πολιᾷ, ἐν εἰρήνῃ τὰς ἐαυτῶν φυγὰς τῷ Θεῷ παρέθεοντο. Τούτουτον ἀπώαντο τῆς βιοτικῆς καὶ ἀσκήσεως τοῦ Σείου Ἰωάννου.

Ἐτῆ αὐτῆς ἡμέρας, ἡ Ἁγία Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμῶ τελευτῆν σπὴν σιγῇ, Γοργονία, Γρηγορίου μελφαντος αὐτὴν ἐκ λόγων.

Ἐτῆ αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κλήμης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κλήεις, τὴ κλήμα τῆς νοσῆς ἀπέλω,
Καὶνὸν τι γιένος, αἶμα τμηθεῖς ἐκρέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Θεῆ, ἔφει
τελειοῦται.

Στίχ. Θεὸν ἀποσκώπτουσαν εἰς Θεοῦ πλάνης,
Οἱ τῆς πλάνης κτείνουσι προσάται ἔφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων
ἡμῶν Ζεβινᾶ, Πολυχρονίου, Μυσέως, καὶ Δα-
μειανῶ.

Στίχ. Θεὸς Ζεβινᾶς λῆξιν εἰς Ζεῖον φθάνει,
Αἰξάντος αὐτῇ τοῦ παρ' ἀνθρώποις βίει.

Πολυχρόνιος, καὶ συνασκηταὶ δύο,
Οἱ τρεῖς ὁμοῦ πληροῦσι τοὺς ζωῆς χρό-
νους.

Τούτων, ὁ μὲν Ζεῖος Ζεβινᾶς ἐν ὄρει τινὶ τῷ
ἀσκητικῷ ἐπῆλθο καταγῶγιον, πόνοις
ἀσκητικαῖς μέχρι γῆρας αὐτοῦ κεκομημένος·
ἐπλεονέκτει δὲ τοὺς ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους τῇ
τῆς προσευχῆς προσοδοσίᾳ. Ὅθεν ἐκ τῆς γῆρας
φέρειν τὴν σάσιν μὴ δύναμενος, τῇ βικτωρίᾳ
προσκληνόμενος, ταῖς προσευχαῖς ἐσχολάζει.
Θαυμάσιος δὲ βίωσις καὶ θεοσεβείας, τῶν
τῆς μετέστη.

Ὁ δὲ Ζεῖος Πολυχρόνιος, τούτου μαθητῆς
γεγονῶς, αὐτῷ τὴν τοῦ διδασκάλου ἀρετὴν ἀ-
κριβῶς ἀνεμάξατο, ὡς οὐδὲ κηρὸς τῶν δακτυ-
λίων τοὺς τύπους ἐκμάσσειναι· τῇ γὰρ αὐτῇ
διπνεκεὶ στάσει, καὶ καρτερίᾳ τῆς προσευχῆς
καὶ οὕτως ἐχρόητο. Σίδηρα μὲν οὐκ ἔπασχετο
φορέσαι, διὰ τὸ μή τινας ἀσχηρῆτους ἐπ' αὐτῷ
βλαβῆναι· ὄρους δὲ ὅλκων βροχάτην τοῖς ὤ-
μοις ἐπιφέρειν, ὡς μὴ δύνασθαι δυσὶ γροπῇ
ταύτην παρακινήσαι, τῷ σώμα καταβῶνεν.
Ἐκ τούτων τῶν πόνων, καὶ θεοσεβείας αὐ-
τῷ ἐπὶνῆι χάρις, καὶ διὰ προσευχῆς αὐτὸς
αὐγμὸν ἔλυσε, καὶ ληκίθιον, κενὸν ὄν ἐλαίου,
προσευχῇ πλήρες πεποίηκε· πολλὰ τε τερα-
τουργήματα ἕτερα πεποιτικῶς, πρὸς Κύριον
ἐκόμηται.

Οἱ δὲ τούτου φοιτηταί, ὁ μὲν Μούσης ἐν τῷ
τοῦ Ζεῖου Πολυχρονίου κελίῳ παρώκησεν, ὅλον
τὴν αὐτοῦ ἐκμάσσειναι ἀρετῇ. Ὁ δὲ Δαμιανός,
κόμην τινὰ καταλαβὼν, Νισαράν καλουμένην,
καὶ παρὰ τὰς ἄλλας οἰκίσκον εὐρῶν ἐραμότα-
τον, ἐν ἐκείνῃ στήγει, τὴν αὐτὴν μετῴων τῷ δι-
δασκάλῳ πολιτείᾳ. Οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτῷ ἐν τῷ
κελίῳ, εἰ μὴ μία σπυρὶς τὴν φακὴν ἐγούσα,
ὣν τροφήν ἐποιεῖτο. Τοσαύτην φέλειαν ἐκ τῆς

τοῦ Πολυχρονίου συναυλίας αὐτοὶ εὐρακτο, ὁ-
σίως πολιτευτάμενοι.

Ταῖς τῶν πάντων Ἁγίων προσβίαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ικόνοσ γροπῆς, ἐν πεδίῳ Δεσφᾶ λατρευο-
• μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
• σαν, ἀβειτάτου προσητάριμος· μέσον δὲ
• πυρὸς ἐβελήθοντες, ὄντισζόμενοι ἐβάλλον·
• Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

• **Σ**τερόφ' λογισμῷ, κωμμένης τῆς φλογὸς ἐπέ-
• βης ἐνόθεε, ὡς οἱ τρεῖς Παῖδες οἱ τὴν κά-
• μινον, πυρὶ αὐτῷ ὄρυσσάντες· μέσον δὲ πυρὸς
• ἀνκραύζων, ἀκαταφλεκτὸς ἐμεινας· Εὐλογη-
• τος εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

• **Μ**ακίριος εἰ, καὶ καλὸς σοὶ ἔσται νῦν κα-
• τὰ κινώσαντι, ἔνθα Δικαίαν τὰ σκηνώ-
• ματα, ἔνθα Μαστοῦνον στρατευμάτα, ἔνθα τῶν
• σφῶν Ἀποστόλων, αἱ γροεῖαι κορυφάζουσιν·
• Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

• **Α**κρίτους τὸ πρῖν, πολυκάρτους τῷ Χρι-
• στῷ θυγᾶς προσηνεγκας, τῇ γεωργίᾳ τῇ
• τοῦ Πνεύματος, κωμώκιστας καὶ εὐσταγῶν,
• ταῦτας καταβήμενος σάρον, καὶ κορυφάζειν
• ἐπίδουσαι· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
• τέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

• **Σ**ὺ μόνη Θεοῦ, τοῦ τὰ πάντα σφῆς δι-
• μιουργήσαντος, Μήτηρ εὐαγγῆλις ἀπειρόγα-
• μοι. Παρ' ἐνομήτορ παναγγ' αὐτῆ· ὅθεν εὐσεβῶς
• σοὶ Παιδένε, ἀνακραύζομεν λέγοντες· Εὐλογη-
• μένη ἡ Θεοῦ, σαρκὶ κησασα.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
• γα εἰς ὄροτον, μεταβαλόντα Θεὸν ὑμνεῖτε,
• τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερφυῶτε, εἰς
• πάντα τοὺς αἰῶνας.

• **Ι**ερουργήσας εὐσεβῶς, τοῦ Χριστοῦ τὴν μυ-
• στικὴν ἱερουργίαν, λογικῶν ἱερῶν, αὐτὸς
• προσήχθης Θεῷ Ψυσία, δεκτῇ καὶ εὐάρεστοι,
• ὀλοκαυτωμένη. Πολυκάρτε τριτομάκαρ.

• **Ν**εανικὴν ἐν πολίᾳ, βαθυτάτῃ τὴν ἀνδρείαν
• ἐπεδείξω, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, δια-
• ναστήσας σουτοῦ, πρὸς Ζεῖου, ἀγῶνας τὸ φρό-
• νημα, Ἱεροκαρτύρων, Χριστοῦ κλέος θεοφρον.

• **Ε**πεσιδόμενος Σταυρῷ, καὶ τὸν ἱεραρχικῶν
• ἱερόσμον ἀξίως, ἐνδυσάμενος Πάτερ, εἰς
• τὸν καθὼν τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθες, ἰδίω σου αἵματι,
• τῷ Ἀρχιεπιμένῳ, Χριστῷ εὐφρανισθῆναι.

Υπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεῖς, ὡς ἐπίσημοις
χοῖς ἰσραήλ, μιμητῆς ἀνεδείχθη,
τῶν παθημάτων αὐτοῦ, καὶ ὁμοίου ἐγένου συμ-
μέτοχος, καὶ τῆς Βασιλείας, αὐτοῦ συκλη-
ρούμενος.

Θεοτοκίον.

Φωτειοῦς φύλος πυρός, ἢ νεφέλη φωτεινῆ
προηγημένη, πρὸς οὐρανόιν κληρον, Θεο-
γεννήτορ Ἀγνή, γενού μοι Παρθένε πανάμωμη,
τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ βίου πλάνωμένῳ.

Ὡσὶν 5. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρόφητον σο-
- ραίαν, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
- βρώσει φλορᾷ πεπτωκότα θειῶς, ἐξ ἁγίας
- Παρθένου, ἀφράφως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
- πιστοὶ ὁμοφρόνοι, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ησυχτερός σου μήτηρ, ἀνατείλασα Πά-
τερ, φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν,
καύτην τελούντων θεσπέσιαι, καὶ μετόχους τῆς
θείας, φωτοφανείας πάντας ἐκτελεῖ· ἦν ἀξίως
θεσπρον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Μετά τῆς ἀναγωγείας, τῶν ἁγίων Ἀγγέ-
λων, τῷ Σπρον τοῦ Θεοπότης παρεστῶς,
τοῦτον ὁσωπίει τοῦ φθάσαι ἡμᾶς, τὸ σωτήριον
πάθος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν φαεινῶς, ἀ-
ρετῆς πολυτοίπου, ἰδέας ἐκτελέσαντας.

Ητῆς ἁγίας Τριάδος, κατανόησις Πάτερ,
τρανώς οὐκ ἐν αἰνίγμασιν ὡς πρὶν, ὡς
καθαροὶ τὴν καρδίαν σου, διασχόντι τὴν ὕλην,
καὶ τῶν ὁσημῶν λυθέντι τῆς φλορᾶς, κατο-
πτύεται μάλα, Πολύκαρπε παιδίθιε.

Στεφροφρονῶντᾶ σε Πάτερ, καὶ βραδείου τῆς
ζυγῆς, ὁσήμενον ἐκ θείας θεείας, ἢ τοὺς
ἀγῶνας τελέσαντα, καὶ φωτὸς πληρωθέντα,
πιστεύοντες Πολύκαρπε ἀρε, προσευτην τῷ
Χριστῷ σε, προθύμῳ προβαλλόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ως Θεοτόκον σε Κόρη, καὶ Μητέρα τοῦ Λό-
γου, καὶ πρόξενον ὑπάρχουσαν ἡμῶν, τῆς
αἰδίου καὶ θείας ζωῆς, ὡς τῆς δικαιοσύνης,
τὸν ἦλον ἐλάμβασαν ἡμῶν, οἱ πιστοὶ ὁμο-
φρόνοι, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποσταλείριον. Γυναίκες ἀναυτίσθητε.

Πολλοὺς καρποὺς προσήνεγκας, Χριστῷ σο-
σὲ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμέ-
νους, βροτῶν ἐκ πλάτης θαλάσσης, ἱεροκρί-
τους ἐνόηες, Ἀγγέλων ἰσοστάσις, καὶ Ἀποστό-
λων σύσκηκε· μετ' αὐτῶν μακίμενε Πάτερ, τῶν
σε τιμῶντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Ερράγη Μητροπάρθενε, τὸ τοῦ φραγμοῦ
μεσότοιχον, καὶ οἱ ὄντοι τοῖς Ἀγγέ-
λοις, τῷ σῶ συνήθημεν τόκῳ· καὶ νῦν Θεο-
γεννήτρια, νηθεῖν ἡμᾶς κράτυνον, καὶ φθά-
σαι τὴν τρίμερον, ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου,
εὐλιχρινῶς προουκῆσαι.

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς συνήθης, καὶ Ἀπόλυσις.**

ΤΥΠΙΚΟΝ

**Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας
Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.**

**Α'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρου, ἢ
τῆς Τυροράγου (*)**

Τῷ Σαββάτῳ (ἑσπέρῳ, μετὰ τὴν συνήθην Στιγολογίαν τοῦ, Μακάριου· ἀπὸ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίραξα, ἰστώ-
μεν Στίχου δ. καὶ ἄλλοιων Στιγρῶ Ἀναστάσιμα δ.
τοῦ Τεωδίου γ. καὶ τοῦ Προδρόμου γ. Δέξαι, τοῦ Τεω-
δίου. Καὶ νῦν, τὸ ἄνω Ἦμον. Ἐἰσοδός, κτλ. — Εἰς
τοῦ Στίχου, τὰ Ἀποστάσιμα Στιγρῶ. Δέξαι, τοῦ Προ-
δρόμου. Καὶ νῦν, τοῦ Τεωδίου. Ἀπολύτιμον Ἀναστάσι-
μον, τοῦ Προδρόμου, καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ
αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

**Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Τροπικὸς Κανὼν, κτλ. Τροπικῶν
τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὰς δύο Στιγολογίας τοῦ Ψαλτηρίου,
Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολύτιμον, Κάθισμα
τοῦ Προδρόμου. Τὰ Ἐυλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθες,
τῆς Κυριακῆς. Κανὼν δ. Ἀναστάσιμος, τοῦ Τεωδίου,
καὶ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ. ὠδῆς, Κανὼν καὶ Οἶκος
τοῦ Προδρόμου· αἶτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ Τεω-
δίου. Ἀρ. ἔθες Κανὼν καὶ Οἶκος τοῦ Τεωδίου. Κα-
τοχασίαι τοῦ Τεωδίου, κτλ. Εἰς τοὺς Λένους, Ἀναστάσιμα
δ. καὶ τοῦ Προδρόμου δ. Δέξαι, τοῦ Τεωδίου. Καὶ νῦν,
Υποτιμολογίαν. Δεξολογία Μεγάλη.**

Εἰς τὸν Αὐτοκαρμῶν, Τυπικῶ, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως.

**Β'. Ἐάν τύχη ἐκτός τῶν ἀνωτέρω δύο Κυρια-
κῶν, καὶ ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, μετὰ
τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.**

**Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου τότε φέλλεται ἐσπέρῳ
μοις· ταυτίσει, μετὰ τὸν Προσημικτῆς, σαρκοφρονίαν τὴν
α. Στόνον τοῦ, Μακάριου· ἀπὸ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε
ἐκίραξα, φέλλεται Στιγρῶ Ἡρωσίου τοῦ Προδρό-
μου εἰς 5. Δέξαι, Ἦμον κτλ. 5. Θεσσαροῦς ἐσπέρῳ δα-
ρεῶν. Καὶ νῦν, Εἰς καὶ μακίμῳ ταυτίσει. Εἰσοδός, κτλ.**

(*) Περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτῶν παρατηρήσεων ἀναφέρεται ἐν τῷ πα-
λαιῷ Τυπικῷ καὶ τῷ τῆς Μ. Κωνσταντῆ· Ἐάν τύχη τῇ Κυ-
ριακῇ τοῦ Τεωδίου καὶ Φεβρουαρίου, ἢ τοῦ Ἀποστόλου
καθίσαι ὡς ταυτίσει ἐσπέρῳ· συμπληρῶν δ. παρῶν τοῦ Προδρόμου
Μετὰ, δευτῆς μέρους τῶν τῆς Πνεύμα κατενοῦται, μάλα Μακρῶ δ.

Εἰς τὸν Στίχον, Σιγχαρὰ προσέτιμα τὰ μετὰ τοὺς Αἰῶνας. Δεῦτε τὴν πρώτην Κεφαλὴν, ἕνεκα τῶν Στίχων εἰς αὐτὴν Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοβὴ ἀδύναμι, κτλ.

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσονται δικαιοὶ ἐν Κυρίῳ.

Δέξ. Ἦχος β'. Ἡ τὸν Θεῖον ἔνωσάν. Καὶ ὦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον. Ἐκ γὰρ ἀναπέταστα. Θεοτοκίον. Τὸ ἅπ' αἰῶνας ἀπάναρτον, καὶ Ἀπόλυτον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Σιγχαροῖαν, τὰ Καθίσματα, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ. Κανὼν τῆς Θεοτοκίᾳ. Ὑμῶν ἀποδοχῆς, καὶ τοῦ Προδρόμου, κτλ. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, Μακαρισμοὶ, Ἀπίστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, τὰ διατετακμένα. Κανὼν δὲ τύχη τῆ δ' ἢ τῆ ε'. τῆς Τροπάρχου, τίθειται ἡ Λειτουργία τοῦ Χριστοτόμου.

Γ'. Ἐάν τύχη τῇ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατιθέμενη ἡ τοῦ Προδρόμου Ἀκολουθία, φέλλεται μόνη κατὰ τὴν ποῦ τοῦ Σαββάτου ταύτου Ἰεροσολικῆ, ὡς ἀνωτέρω διατετύπωται Ἀρθρῷ Β'.

Δ'. Ἐάν τύχη τῇ β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην μετατίθεται εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Τροπάρχου, καὶ συμφέλλεται, ὡς διατέλλη Ἀρθρῷ Α'.

Ε'. Ἐάν τύχη τῇ πρώτῃ Σαββ. τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Παρακινῶ ἑσπέρας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, μετὰ τὴν συνήθη Σιγχαροῖαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκροξαι, ἰστώμεν Στίχους α'. καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις. Σιγχαρὰ Προσέτιμα τοῦ Προδρόμου δ', καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου Ἰσοπόμου δ'. Δέξαι, τοῦ αὐτοῦ. Ὁμοῦν γὰρ ἀσήμενος. Καὶ ὦν, Θεοτοκίον, τὸ α' τοῦ Πνεῦ. Εἰσοδος, τὰ Ἀνασκήματα τοῦ Τριῶντου, καὶ καθέξαι ἢ εἰς Λειτουργίαν τῶν Προφησιῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἐξέκροξαι, τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου, καὶ Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν α'. Σιγχαροῖαν, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Θ. Μετὰ τοῦ Ἡολικίου, Κάθισμα πάλιν τοῦ Προδρόμου. Ὁ Ἄνασκήματ, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, κτλ. Κανὼν τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπ' ἡ σῆς Κουτάκιον, καὶ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δέξαι, τοῦ Ἁγίου. Καὶ ὦν, Θεοτοκίον. Ἀρ' ἑκείας, Κουτάκιον τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι, Ἄνωξαι τὸ στόμα μου. Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Σιγχαρὰ Προσέτιμα τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δέξαι, τοῦ Προδρόμου. Καὶ ὦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοὶ. Ἀπίστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, κτλ.

Σ'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἢ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Σιγχαροῖαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκροξαι, ἰστώμεν Στίχους α'. καὶ φάλλομεν Σιγχαρὰ Ἀναστάσιμα γ' τοῦ Τριῶντου δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δέξαι, τοῦ Τριῶντου. Καὶ ὦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος, κτλ.—Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀνασκήματα Σιγχαρὰ. Δέξαι, τοῦ Ἁγίου. Καὶ ὦν, τοῦ Τριῶντου. Ἀπολυτίκιον, Ἀνασκήματ, τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Τριῶντου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἱεροδικὸν Κανὼνα, Δέξαι, τοῦ Τριῶντου, τὸ εἰς τὴν Αἰτὴν εἰτα τὸ, Ἄξιον ἐστὶ κτλ.

—Μετὰ τὸν Ἡολικίου, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δέξαι καὶ ὦν, Θεοτοκίον, ἢ τοῦ Σκουροῦ, εἰν τύχη τῇ τρίτῃ Κυριακῇ. Γὰ Εὐλογοῦσάσα, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὸ συνήθη. Εἰς τοὺς Αἰῶνας. Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Τριῶντου α'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δέξαι, τοῦ Τριῶντου. Καὶ ὦν, Ὑπερυλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, κτλ.

Ζ'. Ἐάν τύχη τῇ β'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Καὶ ἐνταῦθα συμφέλλεται ἡ τοῦ Προδρόμου Ἀκολουθία, μετὰ τῆς Ἀναστασίας καὶ τῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Πυλαίου. Τάθειται δὲ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ τὴν Ἀναστάσιμα, εἰτα ἡ τοῦ Γεωργίου.

Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἐπιστολῇ φέλλεται Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τοῦ Γεωργίου γ'. Δεξιατικόν, τοῦ Προδρόμου. Εἰς δὲ τὰ Ἀπίστομα, Δεξιατικόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.—Εἰς δὲ τὸ Ὄρθρον, Μετὰ τοῦ Ἡολικίου, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Τὰ λοιπὰ, πάντα συνήθη καὶ γινώτα.

Η'. Ἐάν τύχη ἐν Νηστειῶν ἡμέρα.

Ἐκτὸς τῆς β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, περὶ ἧς προσέτιμα ἀνωτέρω, Ἄρθρῳ Δ., ἐν ἐπισημωμένῃ ἀλλῇ ἡμέρᾳ τῆς Νηστίας τύχη ἡ περὶ τοῦ Προδρόμου Ἐσπρῆ, ἢ πρώτου Ἀκολουθία φέλλεται κατὰ τὴν συνήθη τετυπωμένην ἐπιδήξαι, ἐξαιρουμένου μόνου τῶν Καθισμάτων καὶ τοῦ Ἡολικίου.—Ἐάν δὲ βούλη ἑσπρῆται καὶ τὴν πρώτην ταύτην τοῦ Προδρόμου καταργησάτω, καὶ εἰς ἐκείνην ἡμέραν τὸ ἀποτιθέτω τῶν εἰς μόνην τοῦ Ἁγίου Ἰεροκλήτους, Ἄρθρῳ Ε'.

Θ. Τελευταίον, καὶ τοῦτο διατάσσεται ἐν τῇ τῶν Χειρογράφων.

Ἐάν τύχη τῇ β'. ἢ γ'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν, ἐν τῷ Ὄρθρῳ φέλλεται Κανὼν τῆς Θεοτοκίᾳ καὶ τοῦ Προδρόμου μόνη, τῆς ε'. Τίθειται, εἰτα εἰσέχεται τὰ Τριῶντα· οὐ δὲ πᾶσι, ἢς βούλη.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκροξαι, ἰστώμεν Στίχους α' καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσέμοια τοῦ Προδρόμου, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίρις ἀσκητικῶν.

Χαίρις ἡ ἱερὰ Κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος καὶ Ἀγγέλιος ἀδέσμοτος, ἡ ξίρει, τυφθεῖσα πάλαι, καὶ τυπτικῶς ἐλεγοῖς, ἀσπληγίως αἰσχος διακόψασα· πηγὴ ἰ τοῖς Σαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα· ἡ τοῦ Σωτήρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα· ἡ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς

τοῦτον σκηνώσασαν τῆς Παλαιᾶς τε ἢ Νέας, ἢ μεσιτεύσασα χάριτος (*) Χριστὸν ἐκδυσάπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στάμνω, ἐγκεκρυμμένη ποτὲ, ἢ τοῦ Προδρόμου Κεραλίη πεφανέρωται, λαγόνων, ἀναδοξοῖσα ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ Σαυμάτων βίβρα ἀναδιόξουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κερλίην ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῆρα, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὑβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θεῖον ἀφῆσιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν οὐτως ἀσπίδων, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περιγυρῶς ἐσοτάσασιν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρησάσθαι τῇ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Κόσα, ἢ τὸν Ἄγιον τοῦ Θεοῦ, ἀνακρυβύξασα σαρκὶ κτανερῶμεν, καὶ πάσι, τῆς μετανοίας τοῖς σπαιτίσις ὁδοῦς, θεῖαις ὑποθήκαις βεβηλώσασα· ἢ πρὶν τοῦ Προδρόμου παρανομιῶν ἐλέγξασα, καὶ οἷά τοῦτο, ἐκτριβίξασα τοῦ σώματος, καὶ τὴν γλῶσσαν, ὑποστάσα κατὰ κρυφόν· ὡς περ φωτισανῆς ἡμῖν, ἀπέταίεν ἥλιος. Μετανοεῖτε βροῦτα, καὶ τῇ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς, κατανύξαι, τῇ παρέχοντι τῇ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος κλ. β.

Θσαυρὸς ἐνθέου ὁρατῶν, ἢ θεωροῦσας Κόσασιν Προδρόμου, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀπέταίεν· ἢ τῆς πίστεως ὀρυζόμεναι, καὶ προσκυνῶντες ἐνδοξῶς, πλετουμέναι διὰ τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστά, Σαυμάτων τὰ παραδόξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγγρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θεοβιμένων, ἀκαλλαγή τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παροξένε, σῶζε πολὺν καὶ λαόν, τῶν πολυμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χεμαζωμένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν Ηστών.

Ἦ Σταυροθετοκίον.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Εν ἔλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἢ πανάμωμος, Θεοτόκος κτανεμένην μαρτυρῶν, ἰδύρετο βροῦσα· γίε μου καὶ Θεέ μου, σώσασου τοὺς πόλη ἀνανοῦντάς σε.

(*) Προδρόμι πρῶτος εἰς ἑσπέρην, γάρτοι· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἀνίσταται ἐκ τοῦ τοῦ ἑσπέρου ἀνατολῆς... καὶ χάριτος σου γάρτοι (ἰωάν. α. 16), ὅπου ἔστι ἑσπέρου ἀνατολῆς, κατὰ τὴν ἑσπέρου ἀνατολῆς, ὅπου ἀπὸ τοῦ τοῦ γάρτοι, τὸ ἑσπέρου ἀνατολῆς, καὶ οὐ τοῦ γάρτοι, τοῦ ἑσπέρου ἀνατολῆς. Ἔστι, ὁμοίως τὸν ἑσπέρου ἀνατολῆς, ἀπὸ τοῦ ἀνατολῆς· Ὅτι ἔστι Νέμενος διὰ Μωσῆος ἐλέγξαι· ἢ χάριτος καὶ ἢ ἀλάττουσας ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀγίως (αὐθ. 17).

Τὰ Ἀναγνωστώματα τοῦ Τριημερίου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα. Ἦχος β.

Η τῶν θεῶν ἐνοσίχθων παρσεβασμοῦ θῆκη, καὶ τῆς ἀσπύτου οὐσίας, τοανῶς ἢ προβλέψασα, τὸ μυστήριον Κόρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μαρτυρῶν ἐκ τῶν ταυμῶν τῆς γῆς, σήμερον ἀνατάλαξεν, Ἰωάννη πνεύματι, καὶ εὐδοκίᾳ πᾶσαν τὴν ὑψηλὴν, ἀγαθῶν προχέουσα μόνον, καὶ νοητῶς κερύτουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῇ Σωτῆρι τῶν ὄλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἢ ἐλπίς ἡμῶν, Θεοτόκε ἀγαθῆ· χαῖρε ἢ δι' Ἀγγέλων δεξιμένην τῇ χαίρει· χαῖρε ἢ τεκνοῦ Πατρὸς τῆ ἀπαύχαστα· εὐλογημένη χαίρει σου, Πακαρία Παροξένε μόνη πανύμνητε· σὲ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴν Μορὰ τοῦ φωτός.

Ἦ Σταυροθετοκίον.

Ὅτι, ἐκ τοῦ ἔλεος σε κτανόν.

Βότρου, τὸν παμτίπερον ἄγρον, ὃν ἀγνοήτως ἐν ῥήτρᾳ ἐκνομήρησας, ἔλυο ὡς ἐύοικας, τοῦτον κτανεμένην, ἑσπέρου ἢ ἡλάτξας, καὶ ἐκροῦζας· Τέκνου, γλεῦκος ἐναπόστασεν, οἷ οὐ ἢ μέλη ἀσπῆ, πᾶσα, τῶν παλῶν εὐεργέτα, δι' ἐμὴν τῆς σέ τετοικίας, σου τὴν εὐπλαγγίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτικόν, Ἦχος δ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν γῆς ἀνατείλασα, ἢ τοῦ Προδρόμου Κεφαλή, ἀπῆλθες ἀπίσιν, τῆς ἀσπύτου πίστεως τῶν ἰσέων· ἀνάθεν συναντρεῖς, τὴν πληθύν τῶν Ἀγγέλων· κατὰ τὴν συγκαταίται, τῶν ἀσπύτου τὸ γένος, κτανεμένην ἀπῆλθαι, ὁδῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεοῦ Κύριος.

Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ορθρινόν.

Μετὰ τὴν Ἀ. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως θεῖον ἑσπέρου ἀνατολῆς, ἐκκεκρυμμένην τῇ γῆ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεραλίη σέ ἡμῖν, Προφήτα καὶ Παύλου. Πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, φωνῶν θεηγῶν, τὸν Σωτῆρα κτανόμεν, τὸν σῶζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ταῖς ἰσέσις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δαλυθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροὺς βλαστηροῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πάς ἰσχύει, Ὁμοδόξως ἢ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φίλάνθρωπε.

Μετὰ τὴν Β΄ Στεγολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψώθηκε ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μεταλλῶν, ἠέρα σου κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν αὐτῶν γῆς ἐπλούτισε Χριστὸς Βασιτάς, πάντας τοὺς προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης· εὐρέσει, ὕμνους μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τούτους δίδοντα μάκρ' διὰ σοῦ, λύσιν πταισμάτων, καὶ πλουσίον ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσαμεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαριστοῦ ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σοῦ ἔλεη Δέσποινα οἱ δοῦλοι σου, καὶ ζήλotes καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόσφατον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀσράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ἐπεσάνης σήμερον.

Ο Ἠρώδης Πρόδρομος, παρανομητίας, τὴν τιμίαν Κάραν σε, ζήρει ἀπέτεμε δεινῶς, ὡς ἐκέρων ὀστρακῶν ὁ δειλαίος· ἠνπερ ἐκ πόθου, Πιστοὶ ἀσπαζοῦμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μωσῆς ἐώρακε, πυρφόρον βῆτον, σὲ τὸ πῦρ βασιτάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγῶν, καὶ μὴ φλεγήσειαν Πανάμωμος, δρόσος δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς· χάριτος (').

Τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ἐκαὶ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυιδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Στίχ. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυιδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἠρώδης. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τὸ σου Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Ἡ τῶν Δείων ἐννοῶν παυσεδάστιμος ἤχη.

Ζήτησε τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Ὁ Ἱερεὺς· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου.

Ἔϊτα ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς γ΄. καὶ τὰ Τριψόδια τῆς ἡμέρας, ὡς κατ' ἐκάστην.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμῶς.

- Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔχρησε, τὸν διώκτην Φαραῶν,
- καθορᾶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδῆν,
- ἐβόα, ἄσωμεν.

Δεῦτε εὐφῆμ' τῇ γλώττῃ καὶ πανσθενεῖ, χροτοῦμεν Πνεύματι, ἐκ χειλέων ῥυπαρῶν ('), τὴν τοῦ Λόγου πρόδρομον φωνήν, ἐν ᾧαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ ὁμῶσταιμεν.

Εἰρηνικὴ καταστάσει γαλιθαῖ, καὶ ἀπείροις πλήθους, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὁμοεὶς παροχεται τῶν σοῦ, τῶν ἐτήσιον ᾠδῆν, βῶντων Προδρόμου.

Τὴν ποτὸς Θεοῦ δεδομένην ὡς Ξησαυρὸν, ἡμῶν αναρκεῖταιν, Ξησφόρον Κρυφῆν, τοῦ Προδρόμου ἀπαντες ᾧαῖς, ἐπαξίως πανθημεῖ, Πιστοὶ τιμῶμεν.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξιμένην Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀπόρου σου γαστροῦ, ὑπὲρ νῦν σκοκουμένου Ἀγγῆ, τῶν κτισμάτων, ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμῶς.

- Ὡς ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν Πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας αὐτοῦς, ἐν τῇ πέτρῃ, τῆς ὁμολογίας σου.

Γαττῆρ στείρευεῦσα βλασφόν, σὲ προσεγγεκε Δείων, τῆς ἐλθῶν Ἐκκλησίας, ευκλεῆ Νυμφαγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ Νυμφίῳ, ταύτην μυστευόμενον.

Τὴν σὴν Ξησφόρον φωνήν, Προδρόμου, Ἰωάννη, οὐδὲ ζήρει ἐπέσχεν, ἢ ἄθλια μεγαλίας· τὴν Δείαν γὰρ σου ἠῆτι, ἐμφανίζεις, Κάραν τὴν ὑπόγαϊν.

Παναγγεῖντα ρηιδῶς, ἢ πολλοῦσά σε πόλις εὐνοχέεται ὡς ὄλιθον, εὐραμένη μυστικόν, καὶ κρηνην ἀνελλιπῆ, ἰαμάτων, Προδρόμου τὴν Κάραν σου.

(') Τὰ ἀνωτέρω Κάθισματα μεταγράφασαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων, ἐκ χρησιμεύσαντων ἐκ τοῦ προχειροῦ, ἔσαν τυπικῶς διὰ τῆς ἀκρίβειας αὐτῶν.

(') Τὰ χειρογρ. εὐαγγῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥῆ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ Θείου τέκνου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, υπερβάθει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφύεις, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Κάθισμα, Ἦγος πλ. δ΄.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ως ἐν ταμείῳ Σαουῦρος ἐναπόθετος, ἢ τοῦ Προδρόμου Κεφαλῆ ἐφυλάττετο, ἐν ὕδρῳ κρυβείσα ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου· ὡς σίτος, καταχλωθεῖσα εἰς βάλανος γῆς, σπῆκε, καρποφοροῦσα Θεῖαν ζωὴν. Ταύτης πάντες τιμησώμεν, τὴν εὑρεσιν, τὸν Χριστὸν, ἀξιάζοντες τὸν ὄντα αὐτῆ, χάριν βρῦειν ἰάματα. Δόξα. Ὁμοιον.

Τοῦ Βαπτιστοῦ ἡ Κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς μαρμαίνας ὑπὸ γῆν ἐν τῇ ὕδρῳ· καὶ ὡς λύχνος Σαουῦρος ἀγλαΐζομένη, ἐκλάμπει, θαυματουργοῦσα κόσμῳ παντὶ, ὡς ὄρθρος, ἐξανατέλλων πανευπρεπῆς, τοῦ Ἰλλίου ὁ Προδρόμος, ἢ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, μινύων πόται ἡμῖν, ἰδε κράζει ὁ Λυχνὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαδῶν ἐν γνώσει, ἐκ τῆ σκηνῆ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῆ ἐπέστη, ὁ Λαώματος λέγων τῆ ἀπειρογὰμῳ· Ὁ κλίνας, τῆ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς γροισίται, ἀνυλοιάτως ὅλος ἐν σοὶ· ἐν καὶ βίβειον ἐν μήτρῳ σου, λαβύντα ὅσως ἄσπρον, εἰστήκασι κραυγάζειν σοὶ· Χάρις Νύμφη ἀνύφρευτε.

Ῥῆ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος,
• ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, Θεοπρεπῶς, μέλ-
• πει ἀνακραύουσα, ἐκ διανοίας καθαράς, ἐν
• Κυρίῳ ἐρωτάουσα.

Τῆς πόται γέγονας, σφραγίς πανθλδιδ, ἐμφανῶς Διαβίτης, καὶ Προφητῶν, πέρας ἐχρημάτισας, καὶ νυμφεστόλος δὲ σεπτὸς, τῆς καινῆς δεείγης Προδρόμου.

Τριχίνος βόσκεις, συνθλως Προδρόμου, τὴν τιμίαν ἡνέσγουν, καὶ εὐκλεῖ, Κάραν σα, καλύπτεσθαι, βασιλικῆς ἀλεργίδος, ὡς ἐσθῆτι ἀγαλλόμενος.

Τῆ αἴγλῃ Προδρόμου, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τὴν τιμῶσαν σε πόλιν, διηνεκάς πρέσβους φαιδρύνεσθαι, καὶ ἐν τῇ σῆ μνήμῃ Σοφῆ, σὺν Ἀγγέλοις ἐπαγγίλλεσθαι. Θεοτοκίον.

Νεκρόν με εδειξε, φυτοῦ ἀπέγενεσθαι τῆς ζωῆς ὅτε τὸ ξύλον, ἐκ σοῦ φόνει, Παναγνε ἀνέστης, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονομοῦν σε κατέστησε.

Τῶ Θεῷ φέγγεις σου ἀγαθῆ, τὰς τῶν ὀρ-
• θρῖζονται σοι φυγῆς, πόθῳ καταύγα-
• στον δέουσι, σὲ εἰδέναι Λόγῳ Θεοῦ τὸν ὄν-
• τος Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων, ἀνα-
• καλοῦμενον.

Οὐ ἐφως κάλαμος Βαπτιστῶ, ταῖς πειρα-
• στικαῖς τοῦ ὕψιμενευ, αἰραῖς ἀεὶ ὀπι-
• ζόμενος, πύρος δὲ τοῦ Θεοῦ λαοῦ ἀκράδαντος
• δυνάμει Ἰλιου γάρ, ἀφῆλας καὶ πνεύματι.

Οτὴν Θεότητα ἀσέτων, καὶ κατασκευρῶ-
• νων τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ σοῦ βαπτισθέν-
• τος Χριστοῦ, τὴν τε Θεῖαν χάριν σοῦ νοσηζό-
• μενος, ἐνδικῶς περιδύλων, Θεῖων ἀπείργεται.

Αφῆλου ἡνείκας σὺ πηγῆς, πύλιν τοῖς ὑ-
• μνοῦσι σε ἡμῖν, πόθῳ αἰδέμευ Προδρόμου,
• χάριτος τῆς Θεῖας βλυζύτης νύμφας, καὶ
• ρείθρα ἰαμάτων, πάντας εὐφραίνοντα.

Θεοτοκίον.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοσητῶν, τῆς ἀραιότητας
• σου φύγῆς, Νύμφη Θεῖα ἐχρημάτισας,
• κατεσφραγισμένη τῇ πορτηνίᾳ Σαυῆν, καὶ
• φέγγει τῆς ἀγνείας, κόρημν φαιδρύνουσα.

Ῥῆ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν Σαλασσαν, ὕψυμένην κα-
• θάρην, τῶν πειρασμῶν τῆ κλύθωνι,
• τῆ εὐδῆς ἡμῖν σοῦ προσδοκιῶν, βῆθ σοὶ
• Ἀγάπῃ, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν με Πολυέλεε.

Προφήτης σε ἐφρασεν, ἡ ἀλήθεια Χριστὸς,
• καὶ Προφητῶν ὑπέστερον, Βαπτιστῶ τε
• καὶ Προδρόμου τῆς ζωῆς· αὐτὸν γὰρ ἐφρακῆς,
• ὄν Προφήται καὶ νόμος προκατήγγειλαν.

Οὐ ἐφρες κρύπτεσθαι, τῶν θαυμάτων ἡ
• πηγῆ, ὁ Σαουῦρος τῆς χάριτος, ἡ αἰδέι-
• μος Κάρῳ σου Βαπτιστῶ, Προφήτῳ, καὶ Προ-
• δρόμου, ἀλλ' ἐσθῆτα προχέει ἰαμάτων πηγῆς.

Πανθλδιδιον καύχημα, καὶ ἀγλαΐσμα φαι-
• δρόν, καὶ Συρεῖν σωτήριον, ἡ φιλόδοξος
• αὐτῆ καὶ εὐκλεῆς, προβάλλεται πόλις σε, τὴν
• σεπτῆν σοῦ καὶ Θεῖον Κάρῳ Προδρόμου.

Θεοτοκίον.

Ομῆγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋ-
• σῆς, σὲ Κιβωτῶν καὶ Τραπέζων, καὶ
• Λυχνίαν καὶ Στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων
• τὴν σάρκασιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ἰωσήφου Μη-
• τροπάρθευ.

Κοντάκιον, Ἦγος β΄. Τὰ ἑνω ζῆτων.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Προδρόμου τῆς χάριτος,
• τὴν Κάρῳ τὴν σῆν, ὡς ἄσπρον ἰερῶτατον

ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ καὶ νῦν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Εκ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν εὐφρῶς Ἰωάννην, ὑπὲρ πάντας βροτούς ὑπερταρῶς ἐχορημάσις· ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοὶ δέδοικα· ἀλλὰ πόθῳ ἐξιδυσθεῖς, τῆ ὡρῇ ἐργεῖσθαι τετολιμῆκα· διὸ μὴ ἀπακρίσις συνεργός μοι γενέσθαι πανεύρημε, ἵνα ἰσχύσῃ στεφανώσαι σου Κορυφὴν τὴν ἀγιαν τριούλιος· καὶ γὰρ σὺ ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ΄. Τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μῆμην τῆς εὐρέσεως τῆς τιμῆς Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ἐκ γῆς προοραίνεις Προδρόμος σεπτῆν Κόραν,
Καρπούς παραίνων ἀξίως ποιεῖν πάλιν.

Ὁ Βαπτίσας πρὶν ὑδάτων πηγῆς ὄχλους,
Γῆθεν φωνεῖς, βαπτίζει πηγῆς Σαμαράτων.

Εἰκοστὴν Προδρόμου φωνῆ Κόρη ἀμφὶ τε-
τάρταν.

Ητιμῆ αὐτῆ καὶ Ἀγγελίοις αἰδέσιμος Κεφαλῆ, πρῶτον μὲν εὐρέθη, κατ' εὐδοκίαν καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὑπὸ δυνά των ἰουδαίων, ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἡραίδου, ἐλθόντων εἰς Ἱερουσαλὴν, εἰς προσκύνησιν τοῦ Σατάρου τάρου τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σατάρου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐκ δὲ τῶν ἰουδαίων τούτων λαβὼν αὐτὴν κτισμένης τις, εἰς τὴν Ἐμαστανὴν ἦγαγε πόλιν. Αἰσθόμενος δὲ εὐπραγίας τινὸς δι' αὐτῆς, ὁ κροαμῆς, διαφερότως ἐτίμα αὐτήν. Εἶτα μελλῶν τελευτῶν, τῆ ἰδία ταύτην κατέλιπεν ἀδελφῇ, ἐπειτῶν μὴ κινεῖν αὐτήν, μηδὲ ἀνακαλύπτειν, ἀλλὰ μόνον τιμᾶν. Καὶ μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτῆς, πολλοὶ ταύτην κατὰ διαδοχὴν ἐδέξαντο.

Ἐσχάτον δὲ εἰς Εὐστάθιον τινὰ ἰουδαῖον καὶ πρεσβύτερον περιήλθε, τῆς τῶν Ἀσιασίων ὡς κληροδοσίας· ὃς ἀπελάθει τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ κατήκει, παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ τοῦ κατελιπεῖν τὰς ἐκ τῆς τιμῆς Κόρας ἰάσεις, καὶ ἐπιγραφῆσαι αὐτὰς τῆ κληροδοσίᾳ αὐτοῦ, κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν κατέλιπεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὴν τοῦ Θεοῦ Προδρόμου Κόραν. Καὶ

ἦν ἐν αὐτῷ κρυπτομένη μέγιστος τῶν Μαρτυρῶν χρόνων, ὄντος Ἀρχιμανδρίτου ἐπὶ τῆς Βασιλείας Οὐαλεντιανοῦ τοῦ νέου, καὶ Οὐρανίου Ἐπισκόπου Ἐμέτης. Τότε δὴ, πολλῶν ἀποκαλυφθέντων περὶ αὐτῆς, εὐεθέη οὕτως ἐν ὑδρίᾳ, καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου Οὐρανίου εἰσέχρησθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πολλὰς ἰάσεις καὶ Συναξά εὐνερογήσατα. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαυτὴ Συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Προφητεῖᾳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φρασιαῖς.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβεῖαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

• Δροσοβόλον μὲν τὴν κλίμιν εὐρογέσατο,
• Ἀγγελίος τὴς ὁσίας Παιτὶ· τοὺς Χαλ-
• δαίους δὲ, καταβίβου προφάσμα Θεοῦ, τὸν
• τύραννον ἐπεισε βῶν· Εὐλογητός· εἰ ὁ Θεός,
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Παρθένου ὁ βλαστός σε ὑπὲρ πάντων,
ἔση ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὡς γὰρ ἄταρ-
κος, καὶ ἰσάγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτῇ πεπολι-
τευσαι βῶν· Εὐλογητός· εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Εν νηοῖ τῆς Παρθένου τὸν σκηνοῶσαντα,
ἔργως στεφανώσας ἐν γαστρὶ, καὶ γασ-
σαμένως, τῆ μητρὸς Προδρόμου φωνῆ, σκιρτῶν
ἀνεκκαυγάζεις αὐτῇ· Εὐλογητός· εἰ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμνησθησάμενοι τῶν ἡμεῶν ἐν ταῖς πόλεσιν, αὐ-
τῆ νῦν παναἰδίμῃ, κηρυτταμένη σε, πο-
λιούχου Προδρόμου Χριστοῦ· διὸ ἐορτάζουσα
βῶν· Εὐλογητός· εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Θεοδοκίον.

Δια σου Μῆτρο Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάτη
τῆ οἰκουμένην φαίδρον· τὸν γὰρ Κτιστὴν
σὺ, τῶν ἀπόντων τέτοικας Θεόν· ὃν αἴτησαι
Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμοθῆναι τοῖς Πιστοῖς,
τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐκ φλογός τοῖς Ὅσιος, δρότον ἐπήγητας,
• καὶ Δικαίης Δυσίας, ὑδάτι ἐθλέξας· ἅ-
• παντα γὰρ ὄρας, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
• Σε ὑπερουψύβου, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Απσταλὴ βῶντος, φωνῆ ὁ Προδρόμος
ταῖς ἐρήμοις καρδίαις, τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ, πίστιν εὐσεβῆ, ἐγκηρυττῶν τοῦ ὄντος
Θεοῦ, ὃν ὑπερουψύβου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ετοίμασατε φάτις καὶ νῦν ὁ Προδρόμος
τοῦ Κυρίου τῶν τριῶν δι' ἀγιότητος· ὅς-
τος γὰρ ἐλθὼν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι,
ταῖς ἡμῶν καρδίαις, οἰκήσει εἰς αἰῶνας.

Τῆ φωνῇ ἀκοῆν μὲν τῆ τοῦ Γεννήτορος· ὀφθαλμοὺς δὲ τῆ Δεξιᾶ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ὅλος δὲ ἀφ' ἑ, Ἰωάννης ὁ Προδρόμος, σὲ χειρο-
δετήσας, Χριστὲ Θεοφορεῖται. **Θεοτοκίον.**

Χρουσαυγίς σε λυγρία προδιετύπωσε, δε-
ξιαμένην ἀρραδίως φῶς τὸ ἀπράσιτον,
γνώσει τῆ αὐτοῦ, καταγράφων τὰ σύμπεπαι-
σθέν σε ὑμνοῦμεν, Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
• τοιμᾶ, Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
• τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγε ὠρῆθ βροτοῖς,
• Λόγος σασαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, συν-
• ταῖς οὐρανίαις Στρατίαις, σὲ μακαρίζομεν.

Σαφῶς τῆς πληροῦς δεκαδῶς Προδρόμοι, τῶν
ἐντολῶν, σὺ φύλαξ εἰς ἰσχύος γενόμενος,
καταλήθως πρὸς Χριστοῦ τετίμησαι, χαρι-
σμάτων δεκάδι· ὅθεν τοῦ Λόγου σε, μυστήν τε
καὶ φίλον ἐργακίως μακαρίζομεν.

Χριστοῦ Ποιότητες καὶ Ἀπόστολος, Ἀγ-
γελός τε, καὶ Προδρόμος τῆς Σειᾶς σαρκώ-
σης, Βαπτιστής καὶ Ἰερεὺς καὶ Μάρτυς πῖθος,
Κήρυξ τε τοῖς ἐν ἄδου, σὺ ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς
παραθενούσι καινῶν, καὶ τῆς ἐσθίου βλαστῶς.

Ψυχὴ τὸ ἀπίστον δεγματοῖζεται, ἰερου-
ργῶν, χειρὸς γενεοκομῆσης τῶ Στανιατι,
βλαστησάσης αὐτῆς διὰ τῆς πίστεως· τῆς γαρ
σῆς ἐκράθεισας, Κάρας Μακάριε, ἢ καταπο-
θεῖσα παλάμη ἀνακαινίζεται. **Θεοτοκίον.**

Πάλιν ἱεράματα ἀρυσάμεθα, τῆ εὐλῆσει, τε-
μένει τοῦ Προδρόμου προστρέχοντες· ἐν
αὐτῷ γὰρ πάρεσι Ἀγγέλων χοροῖ, πνευματᾶ
τε Δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα, συν τῷ Βα-
πτιστῇ Ἰωάννῃ, ἰάσεις νέμουσα.

Εξασπαστὴν ἱερίον. Ταῖς Μελίταις συνέλθωμεν.

Λαμπροφανῆς ἀπέειλεν, ἡ τιμία σου Κάρα,
ἐκ τῶν αὐτῶν κίλων γῆς, Προδρόμοι
Ἰωάννη, λύγνε φητός τοῦ αἵλου· ἧς τὴν εὐφροσιν
πόθα, τελευτῶντες δυσωποῦμέν σε, τῶν δεινῶν
εὐροσὶν λύσιν, καὶ τὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ἀνύσαι
τῆς ἐγκρατείας, πρεσβεΐας σου πανεύφημι,
Βαπτιστᾶ τοῦ Σωτήρος. **Θεοτοκίον.**

Ψυχαγωγείται Πάναγε, τῶν Πιστῶν ἡ Θεό-
φρων, ὁμῆγυρι· λατρεύουσα, καὶ πιστῶς
ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον κυρίως· ταῖς πρε-
βεΐαις σου ὅθεν, τῶν νοστικῶν τὸν διάκλον, ὁδὸς
ἡμῖν ἐκτελεσάι, Θεοπρεπῶς, καὶ Σταυρὸν τὸν
τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ πάθη τὰ σωτήρια,
τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἱερωμέν Στίχ. 8. καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσ. τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'· Ἐδωκας σημείωσιν.

Ηνοῖες προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἢ πάν-
σεμνος, Κεφαλὴ σου πανεύφημι, καὶ τρο-
φὴν προσέθηκεν, ἠδυτάτην πᾶσι, Σείων χαρισμά-
των· ὧν περ μετέχοντες· πιστῶς, τὸ τῆς νοσητείας
τραχύ γλυκαινομεν, καὶ πίστιν εὐφρομούμεν σε,
καὶ ἐκδωάμεν Χριστῷ τῇ Θεᾷ· Ἰησοῦ παντο-
δύναμι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μύρα ὡς περ νάματα, ἡ Κεφαλὴ ἀποστά-
ζουσα, τοῦ Προδρόμου ἀέννα, καὶ τρα-
πέζῃ σήμερον, ἀποστειμένη, μυστικῆ καὶ Σείων,
εὐνοιάζει νοσητῶς, καὶ ἀπῆλιν ἐλαύνει Ἐλίφειων,
καὶ εὐφροσύνης ἀπαντας, πληροὶ τοῦ· πόθα
κραυγάζοντες· Ἰησοῦ παντοδύναμι, ὁ Σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εστερνὴ ἡ Κάρα σου, καθάπερ ξίφος τομῶ-
στατον, κεφαλὰς ἀνομοῦντων ἐθῶν, καὶ
ἱαμὰ ἐδίωξεν, εὐνομοῦσι πᾶσι, τῶν Σείων χα-
ριτων· καὶ διὰ τοῦτο σε πιστῶς, ἀνευφημούμεν
φίλον καὶ Προδρόμον, Ἰωάννη τοῦ Κτίστητος,
καὶ ἐκδωάμεν αὐτῷ εκτενῶς· Ἰησοῦ παντο-
δύναμι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσέβασμον Κάραν, τοῦ Βαπτιστοῦ
σὺ Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς,
μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς
πρεσβεΐαν φιλήνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δουλοῖ
σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυ-
χεῖν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἰλασμόν
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.
Φιλάγαθε Θεᾷ καὶ Σωτῆρ, τοὺς δούλους σου
περίσωζε, ἀπὸ πάσης, περιστάσεως θει-
νῆς, πρεσβεΐας τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων
τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Μητρός σου ταῖς ἐντεύξασιν.
Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὲ,
καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,

Ὠδὴ. Ἦχος πλ. β'.

Ηπράνν ἐπὶ πύνακι, τὸ τοῦ Ἰησοῦ ἀθε-
σμον μίσος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μετάνοιαν
πᾶσι κηρύξασα πισταῖς, τιμία Κεφαλὴ τοῦ
Βαπτιστοῦ σου Κύριε, ἐκ τῶν ταπεινῶν τῆς
γῆς ἀναφανείσα, πρῆκαται τοῖς πιστῶς προ-
ιοῦσιν αὐτῇ, καὶ ἀποτμόνοις ἐν φόβῳ, καὶ
προσκυνῶσι πῶθα ψυχῆς, βραδευομένη λύσιν
πταισμάτων, καὶ σιτημάτων παρέχει τὰ σω-
τήρια, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή. Τό
Ἄγαθόν τὸ ἐξημελωμένον τῷ Κυρίῳ.

Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας μεγάλας τράϊς.
Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὥραν, καὶ τὰς
λοιπὰς ἐφεξῆς, λέγοντες ἐν αὐταῖς Ἀπολυτι-
κίον καὶ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΗΜΕΡΙΩ.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον,
εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἡ
καὶ Φάλλομεν τὸ Ἰουδαϊκὸν τῆς ἡμέρας δις,
καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ
Τραϊκίου, εἴτα τοῦ Ἀγίου τὰ παρόντα γ.
Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, τὴν τιμὴν Κεφαλῆν, τὴν ἀποτμη-
θεῖσαν τῇ ἕξει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ Πι-
στοί, σήμερον τιμῆσαμεν, ἐν τῇ εὐρέσει αὐτῆς,
υπαυτώντες ἐν ἄσμοις, τιμῶντες ἐκ πόλε, χά-
ριτας προχέουσα, τῶν ἱαμάτων ἡμῶν ἢν περ,
ὁ κληρὸς τῆς Ἡρώδης, πάλαι προσπέτεμεν οἰ-
στορ, τῇ Ἡωδιᾷ συμπλερούμενος. Δίς.

Ὅτε περ, ἐκ μεταλλῶν ἡ γουσόσ, οὕτως ἐκ
τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ Κεφαλὴ δα-
δουχῆ, στάμνῳ διαλάμπουσα, καὶ φεγγημέ-
νη τραυῆς, τοῦ Προδῶντος ἐλέγγουσα, μιχταῖον
καὶ φόνον, αἶγλη τε φωτίζουσα, τὰς διανοίας
ἡμῶν ἢν περ, ἀσπαζόμενοι πιστεῖ, σήμερον
τιμῆσαμεν ὑμῶσι, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσ-
βεύουσα.

Πάλαι, ὡς περ Θεῖος Ξησαυρὸς, στάμνῳ
Πεκουμένη ἡ Κεφα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν
τῇ γῆ, σήμερον τοῖς πέουσι, ἀποκαλύπτεται,
ὡς περ πλούτος προχέουσα, πηγὰς ἱαμάτων,
νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα ὅθεν,
ἑμιμυδιὰς ἀπάσης, χάριν ἀπολαύοντες ὑμῶσι,
ταύτην εὐλαβῶς ἐγχαίμασμεν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἡ τῶν Θεῶν ἐνοπιῶν πανσεβασμὸς ἤχη,
καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τραυῆς ἡ προ-
σβλεψασα, τὸ εὐσπῆραν Κεφα σου, ὡς ἐκ λα-
γῶνων μπιτικῶν, ἐκ τῶν ταμεῖων τῆς γῆς, σή-
μερον ἀνατάταξεν, Ἰωάννη πανεύφημη· καὶ
εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὕψηλον, ἀγιασμοῦ προ-
χέουσα μύροι, καὶ νοσητῶς κηρύττουσα μετα-
νοίας ὁδόν, καὶ τὰ Σατῆρι τῶν ἔλων πρεσ-
βεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Φόβος, πολυτρόπων πειρατῶν, καὶ τῶν ἀ-
ναγκῶν καταγίδες, νῦν με χειμαρίζουσι,
καὶ βυθὸς καλύπτει με, τῆς ἀπογνώσεως· ὁ
χειμῶν τῶν πταισμάτων μου, δεινῶς με τα-
ράττει· πρόβλασον καὶ λυτρώσαι κλυδωνιζό-
μενον, μόνη τῶν Πιστῶν ἡ γαλήνη, καὶ πρὸς
τὸν λιμένα τῆς ἀνν, Σείας κληρουχίας με εἰσ-
άγαγε.

Ἦ Σταυροθεοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοῦς, ἐν τῇ τοῦ
Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραν-
τε, ἔσπενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα· Οἶμοι
τέκνον γλυκύτατον ἀδίως πῶς πάσχεις; πῶς
τῇ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν;
Ὅθεν, Παναγία Παρθένη, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν
πιστεῖ, ἵλαση ἡμῶν τούτων ἀπέβρασαι.

Ἦχος δὲ μετὰ τοῦ Ευαγγελίου, τὸ, Φῶς ἴλα-
ρόν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀγαγνίσματα
τῆς ἡμέρας· τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ εὐθύς τὸ,
Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου τὸ, Ἀλληλουῖα,
καὶ τὸ Ευαγγέλιον· καὶ καθέξῃς ἡ Σεία Λει-
τουργίᾳ τῶν Προσηγμένων.

Ἦχος γ' ἰσορροπῶσι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν,
καταβύσμεν ἔλαιον καὶ οἶνον, ἀνευ
τῆς πρώτης ἐβδομάδος.

ΤΗ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου
Λογιειπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν ΕΣΗΜΕΡΙΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν τέσσαρα
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανῶν ταγμάτων.

ὑπὲρ τὸ ζῆσαι παμμάκαρ, Ξανεῖν προθέ-
μενος, τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα, προσκυ-
νεῖσθαι προστάττει, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων
ὅθεν λοιπόν, αἰρετιζόντων τὰ στόματα, Δαυί-
τικῶς ἐνεφράγη, κατὰ Θεοῦ, τῶν λαλούντων
ἀδικίαν πολλήν.

Φλαργυρίας τὴν νόσον, ἀπασιεσάμενος, τὸν
Ξησαυρὸν τῆς ἀνν, Βασιλείας ἐκτίστω,
ὅσπερ Ξεφῶρον ὅθεν πιστῶς, ἡ σαρὸς τῶν λει-
ψάνων σου, τοῖς προσκοισίαι παρέχει Ξεπρο-
πῶς, τὰ ἱαματὰ αἰδιόμε.

Ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου, πολιτευόμενος,
ὑπεργραμμὸς ἐδείχθης, τῷ ποιμνίῳ σου
Ἡάτερ, Ἐαράσιε τρισμακάρ ὅθεν καὶ νῦν, ταῖς
διδασχαῖς σου φρονουόμεθα· ἀλλὰ μὴ παύση

προσεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην σου
τελούντων φαιδρῶς.

Τὸν ἀληθῆ Ἱεράρχην, καὶ λειτουργὸν τοῦ
Χριστοῦ, ὡς παρ' αὐτοῦ λαβόντα, τὴν τοῦ
Πνεύματος χάριν, τιμηθῶμεν ἀξίως Ταράσιον
νῦν, τὸν σὸφὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὡς παρ' ἡμῶν γὰρ
ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δέξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Επί τῶν σὶν εὐπλαγγίαν, προστρέχω
πάντοτε· ἐπί τούς σους προσφεύγω, οἰ-
κτιροῦσά καθ' ἐνάτην, ὑμῶν καὶ εὐλογῶν σε,
καὶ τὴν πολλήν, ἀνοχὴν ἐκπληττομένου, τοῦ
σοῦ Υἱοῦ ἐπί πᾶσι μου τοῖς κακοῖς, ἣν ἐνδεί-
κνυται Θεόνυμφε. **II Σταυροθεοτοκίον.**

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀ-
μῶν, ἡ ἁγιωτάτη Παρθένος, Σπηνωδοῦσα
ἐξ ὄρα· Γλυκυτάτον μου Υἱόν, τί τὸ καινόν, ἢ
παράδοξον ἴσθαι; πᾶς ὁ κατέγων τὰ πάντα
ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλου προσηλωτῆς σαρκί;

**II λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία
ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιγολογίαν, ἀνακινώσκε-
ται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκολουθία·

Χαίρων γεραίρα Ταράσιον τὸν μέγαν.

Ἐν δε ταῖς Θεοτοκίαις· Γεωργίου.

Ὤδῃ α'. **Ἦχος δ'. Ὁ Εἶσαός.**

- **Α**νοῖξέ τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῖξομαι, τῇ
- Βασιλίδι Μαρτί, καὶ ἀρήτορα, φαιδρῶς
- πανηγυρίζω, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης
- τὰ Σώματα.

Χαρίτων τῆ Πνεύματος, οἱ ποταμοὶ προχε-
όμενοι, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ Ἱεράρχου
Χριστοῦ, καταρροῦσας, Πηγῶν τὰς διανοίας, ἢ
πάντῃ ἐπιλύουσι, καὶ ρολισμούς τῶν ψυχῶν.
Αναθεν δεξαίμενος, ἱερουσύνης τὸ ἐνούμα,
ἀρεταῖς ἐφαιδρυνάς, τούτο Ταράσιε, καὶ
ὑπέρολαμπρος, φαστήρ ἐν Ἱερουσίαις, ἐδείχθης
ἐν Πνεύματι, ἱερουργῶν τῷ Χριστῷ.

Ιδρυσας Ταράσιε, Ὀρθοδοξίας εἰς ἄσειστον,
πέτραν τὴν διανοίαν, σαλευνομένην βροταῖς,
καὶ ἐδόνοντας, θεμέλια τῆς πλάνης, καὶ τὰς
τῶν αἰρέσεων, βύσσας κατέβαλες. **Θεοτοκίον.**

Παλιγγῆς ἐπλήρωσε, τῆς νοσητῆς Θεονύμφε, τῆς
τὴν κτίσιν ὁ ἄφορτος, ἐκ σοῦ τεχνεῖς ἐν
σαρκί, καὶ κατηύγισε, τὸν κλύθωνα τῆς πλά-
νης, καὶ εἰς ὄρμον ἴδυσεν, ἡμᾶς οὐράνιον.

Ὤδῃ γ'. **Ὁ Εἶσαός.**

- **Τ**ούς σους ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
- καὶ ἀφθονος πηγῆ, Σίσιον συγκροτή-
- σαντας, πνευματικῶν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ
- Σεία δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Γραφῆς εἰς βυθὸν τῆς Θεοπνεύστου, εἰσδύ-
σας Ταράσιε σπῆς, ἐντεῦθεν τὸν πολῦτι-
μον, μαργαρίτην ἀνεἰλκυσας· ὃν μεταδόξῃ τῇ
ποίμνῃ σου, ταύτην ἐνθλιῶς κατεπλούτισας.

Εσθῆσας τοῖς ὄμβροσι τῶν θακυῶν, τὸ πῦρ
ἠδονῶν τῶν σαρκικῶν, καὶ διανάφας· Ὅ-
σιε, τὴν φυγὴν λαυπάτα σε, ελαῖω καθαρό-
τητος, καὶ εὐποιᾶς καταμειψίσαν φαιδρῶς.

Ράδῳ τῶν ἐνθλιῶν σε δογμάτων, τοῦς Σπῆ-
ρας σοφῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀπῆλασας μα-
κάρις, ποιήσης ταύτην ἀλώπητον, διατηρῶν
Ταράσιε, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον δόξάζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ωκλίμακα γῆθεν σε Παρθένε, ὁ Κτίστης
προβέμενος βροτοῖς, ἐκ κατατάτων θλί-
ψεων, καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἀφάρτον, ζῶν ταῖς
ἱκεσίαις σου, ἀναδίδῶσαι τοῦς ὑμνοῦτάς σε.

Καίσιμα, Ἦχος κλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.
Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκὸς,
Ἱεράρχης ἐχρίσθης Θεοπρεπῶς· καὶ τὴν
Βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελά-
σας Σπῆρας, αἰρέσεων Θεοπνεύστε· ὅθεν μετὰ
τέλος, ἀτελείτητον χάριν, ἀξίως κεκληρώσαιο,
Γεράρχα Ταράσιε. Διὰ τούτο βοῶμέν σοι· Πρόσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν
δαρησάσθαι, τοῖς ἐστάζουσι πόθρ, τὴν ἀγιαν
μνήμην σου. **Δέξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Ωσπῶρας τεκούσων Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μα-
καρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέ-
φος ἐπλάξαιο, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν
τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως
δοξάζομεν, τὸν πανάγιον Υἱόν σου, καὶ σικ-
φῶνως βοῶμέν σοι· Πρόσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δαρησάσθαι, τοῖς
ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου· ἈχαρANTE.

II Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμῶν καὶ Πιεμῆνα καὶ Αὐρωτην, ἡ
Ἄμωσις θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλά-
λαξε θακυῶσα, καὶ πικρῶς ἐκδοῦσα· Ὁ μὲν
κίσιμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγγνα μου φλεγόνται, ὁρώσης σου τὴν
σταυρώσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα

ἐλεύς. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ εἰεῖς· ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγή ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν τῆς δουλοῦς σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίττει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Τὴν ἀνεξιγνώστου, θεῖαν βουλήν, τὴν
• τῆς ἐκ Παρθένου σκακώτεις, τοῦ τοῦ
• Υἱοῦ σου, ὁ Προφήτης Ἀββικουμ, κατανοῶν
• ἐκράνγχε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αφρον προβαλλόμενος, τοῦ ψυχικόν, ἔβρεφας πεινώντας Ταράσιε, λόγοις ἐνθούς, καὶ προθέτικας αὐτόν, τοῖς θεομένοις τράπεζαν, ἄφρον τροφῆν ἐπιφέρουσαν.

Τὴν ἀποθέμενος, Πάτερ σοφῆ, τὴν ἐπιποσσοῦσαν τοῖς ὀμμασι, τῆς διανοίας, τοῖς ἀγρυπνίαις προσευχῆς, τῆς νοητῆς ἐπέτυχες, Θεοῦ θεορίας Ταράσιε.

Ρώμη τῶν δογμάτων σου, Πάτερ σοφῆ, ὅρη ἐσαλεύθη αἰρέσεων, καὶ ἀσεβείας, καταβλήθησαν βουνοί, καὶ ἀσαλεύτως ἰδρύονται, οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεμελιοί. **Θεοδοκίου.**

Ρώμη περιβεβληται, ἡ τῶν βροτῶν, φύσις ἀσθενήσασα πρότερον, τῇ παραβάσει, ἐν τῷ τόκῳ σου Ἀγνή, καὶ τῷ ἐγθροῦ ἡ τύραννος, δύναμις εἰς τέλος ἠθέλησεν.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ
• σε· σὺ γὰρ ἀπεκρίναμε Μακρόθυμε, εἴργες
• ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτονας
• ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρηνὴν βραβεύοντας.

Τοῦ λόγου τῆ σύριγγι, τὴν ποιμνὴν σε Ταράσιε, ἐπὶ τὰς νομάς τῆς εὐσεβείας, καὶ ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας γνώσεως, καὶ εἰς τὰς ἐπαύλους τοῦ Χριστοῦ, ἡμῶν ἀλώδητον, ταύτην τῶν προσειδίας σου.

Αρματι χρυσάμενος, τῶν ἀρετῶν Ταράσιε, δι' αὐτῶν πρὸς ὕψος θεορίας, ἀνεξιδιάστης καὶ τὰ ἀθέατα, εἶδες, διανοίας ὀφθαλμοῖς, κάλλη τοῦ Δεσπότη σου, ὧν νοὶ κατεστύφθησας.

Ρεῖθρον τὴν προαίρεσιν, ἐλεύς ἀνεξάντηλον, ἔχων ἱεράρχα θεομένοις, τῆς ευποίας τοῦς ἀενοῦσας κρονούς, ἔδλωσας· διό σε ὁ Χριστὸς, πρὸς ὕδωρ αἰζήτων, καὶ τρυφῆν κατεσκήνωσεν. **Θεοδοκίου.**

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πρῶν ὠριαιότητα, καὶ τὸ ευπρεπές καὶ κατ' εἰκόνα, δι' ἀμαρτίαν ἀπεκιδύσασμενον, ταῦτα περιβάλλεται Ἀγνή, διὰ τῆς κησέως, τῆς σῆς θεοειδέφερα.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
• κατεπόντισέ με, καταγίγεις πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Απάρας τὸ κάλυμμα θεόφρον, αἰρετικῶν καρδίας, τὸ ἐγκείμενον τῆς ἀγνοίας, τὴν ἀλήθειαν, τῶν δογμάτων Ὅτι, πᾶσι γινώσκιν ἐρανέρωσας.

Σὺ πυρφόρος λόγοις ἱεράρχα, τὰς ἀκανθώδεις φλέγας, δυσσημίας τῶν αἰρετικῶν, τὸν ψυτισμόν, τῶν ὀρθῶν δογμάτων σου, ἐν τοῖς πέρασιν ἐφήλωσας.

Ισχυρὸν ἐκ Θεοῦ διεζωσμένος, τῇ νοητῇ μαχηρῶς, τῶν δογμάτων σου ἱερομύστα, τὰς καρδικὰς, τὰς τοῦ ψεύδους ἐταίμας, διαγγέλλων τὴν ἀλήθειαν. **Θεοδοκίου.**

Ιθεὶν ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας, τὴν νοητὴν σε δόξαν, κατακίωτον θεογενεῖστον, τοὺς τὰ σεπτά, προσκυνώντας σύμβολα, τῆς ἀφλόρου σου κησέως.

Κωνσταντίνου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ος περ μέγας ἦλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυμάτων λαμπύρῃσι, φωταγωγεῖς διακρινόμενος, τῆς οἰκουμένης τὸ πληρωμα, οὐρανοῦσιν, παμμάκρο Ταράσιε. **Ὁ Οἶκος.**

Τὴν σκοτισθεῖσάν με ψυχὴν, τῷ σκότει τῶν πταισμάτων, φωτὶ τοῦ σου εἰλέως καταύρησόν Σωτῆρος μου, καὶ λογισμὸν ἐπ' ἀγαθῶς δάωρηται μοι Χριστέ μου, ἐκκαθήρας τὴν ἀγλήν τῶν φθύλων ἐνθυμήσεων· ἵν', ὅπως κατ' ἀξίαν ἰσχύσω τὸν σὸν ἱεράρχην ἀνυμνήσαι, καὶ φράσαι τὸν βίον, καὶ τὰς πράξεις τὰς λαμπύρας, καὶ τὴν ἐνθεον πίττειν, καὶ τὸν ζῆλον, ὃν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐκτάσαστο Ἐκκλησία, ἥτις κατ' ἁγρόος αὐτόν ἐνθρημῶσα κραυγάζει· Οὐρανοῦσιν, παμμάκρο Ταράσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταράσιου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Ἄκλυστος ὄρμος Ταράσιον λαμβάνει,
Κόσμου ταραχῆς καὶ ζῆλης σεσασμένον.

Εἰκάδι ἐκ ταραχίου Ταράσιος ἔπατο πέμπτη Ὀὔτος τὴν τῶν σεπτῶν καὶ ἁγίων εἰκόναν προσκύνησιν ἰδομάτισε, καὶ δι' αὐτοῦ ἡ βασιλεῖος ἀρχὴ, καὶ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία, πρὸς

τάς σепτάς παραδόσεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπανήλθε, καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τοὺς Πατριαρχαίους ἔνωται. Ζήσας δὲ οὗτος εὐσεβῶς, τοὺς Βασιλεῖσι τιμίως γενόμενος, καὶ ἱερὸν μοναστήριον πέραν τοῦ φενοῦ οἰκοδομήσας, καὶ πλήθη Μοναχῶν συνησάμενος, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐλεήσας, καὶ καλῶς κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ἔτη εἴκοσι καὶ δύο, καὶ μῆνας δύο, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη, καὶ κατετίθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι μοναστηρίῳ. Ἦν δὲ κατὰ πάντα ὁμοιος, τὸν σωματικῶν χαρακτηρῶν, τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, πλὴν τοῦ πολιοῦ καὶ τοῦ ὑποὺλου ὀφθαλμοῦ· οὐδὲ γὰρ ἦν παντελῶς οὗτος πολιοῦς. Ἡ δὲ αὐτοῦ Συναξίς τελεῖται ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος ἕξις τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν Ἀλέξανδρον δίσκος εἶδεν ἡλίου, Ὑπερ Χριστοῦ τμηθέντα, δόξης Ἡλίου.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως τῆς Καρθαγίνης, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείας, καὶ Τιβεριανοῦ ἡγεμόνος· παρὸς ποταπέρις ἕσται τοὺς εἰδαλοῖς, λοιδορίας καὶ ὕβρεις οὐκ ὀλίγας ἐξέγευεν. Ὄθεν ἐξ ἄκρων χειρῶν κρεμάται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ. Ἐκίθη δὲ ἐν Καρθαγίνῃ ἀγχείς, καὶ αἰσὶν κρεμάσθεις, ἕζεται καὶ μαστιγούται. Καὶ ἐν Μαρκανόπολει γενομένης, λαμπρὰ πνοῆς κατὰ τοῦ προσώπου δέχεται. Ἐν ὄραξί δὲ ἐλθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρτυρος Ρηγίνου, Ἐπισκόπου Σαοπέλου.

Στίχ. Ἄσειστος εἰ, Ρηγίνε, τὴν πούλυριαν, Κῶν δεινὸν ἐντίσεισσι πυκνά σοι ἕξις.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, γονεὺς Χριστιανῶν υἱός· διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ τὴν πολλὴν εὐσεβείαν, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος Σαοπέλου· καὶ εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ Σύνοδον κληθεὶς, πάσας τὰς αἰρέσεις διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ τῆς παρρησίας ἠπάνισεν. Ἐπὶ ταῖς ἐπιγράφαις εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπισκοπὴν, διωγμοῦ κινήθησας, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀρχόντος· καὶ πολλὰ τιμωρήσας, τὴν κεφαλὴν ἀπετημήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐβέντες Ἀντώνιον εἰς πῦρ οἱ πλάνοι, Ἐφουσιν ὄφον νόστιμον τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ὁ διὰ Χριστοῦ σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκὼν ἀνείψας, ὡς ὁ Δαυὶδ, τὰς φρένας, Βίον διέδρας, οὐ τὸν Ἀγγούς, παμμάρκα, Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάστος Μάσκελλος Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, ἕξις τελειοῦται.

Στίχ. Σπένδεις Θεῷ, Μάσκελλε, Σερμὴ τῷ πόθῳ, Θερμοῦς φαιλαγμοῦς αἱμάτων ἐξ αὐγένης, Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρώδης.
Οὗς ἐλάτρουσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες, Ὑπὸ παρὰ τὸν χτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλῆν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαιρούτες Ἐφάλλον· Ὑπερῶνυπτε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητός εἰ.

Οἰ κρατήρας τῶν δογμάτων σου πληροῦμενοι, οἶνον τῆς χάριτος, πῶμα ἡμῶν νοπτόν, Πάτερο τὸ τῆς γνωσεως, πᾶσιν ἐκέρασαν, τοὺς κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητός εἰ.

Νῆψη ἡλσας, τῇ πνεύσει τῶν δογμάτων σου, τὰ τῶν αἰρέσεων, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· καὶ αἴγλη Ταράτιε, Ὁρθοδοξίας αὐτῆν, καταφιδύοντας, τῷ φωτιστῇ κράζουσιν· Ὁ Θεός εὐλογητός εἰ.

Τὴν ἀκέντηον δεθεὺν εἰσεδέξιμενος, χάριν Ταράτιε, τροφήν φυγῶν θαφιδῶς, καὶ σωμαμάτων ἐδύσας, τοὺς ἐνδεεῖς σοφέ· διὰ τοῦτο σε, ὡς σιτοδότῃς ἀφθονοῦ, οἱ πιστοὶ ἀνευρημοῦμεν.

Θεοτοκίον.
Ο ἀχώρητος τῇ φύσει τῆς Θεότητος, καὶ ἀπερίγραπτος, Λόγος Θεοῦ γεννηθεὶς, ἐκ σου σαρκὶ Πάναγε, καὶ παναμώμητος, προσσιτός ἐστὶ, καὶ ἐν εἰκόνι γράφεται, ὡς σαφῶς ἐνανθρωπήσας.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἱρώδης.
Παῖδας εὐαγέει ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διασώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν αἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει φάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυβούτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ἴαν τῆς σαρκὸς σου τὸ γεῶδες, ἀπέβη ἐγγρατείας πόνοις Ταράτιε, καὶ βίον ἰσαγγέλον, ἐπὶ γῆς διήκυσας· διὸ τῶν Ἀσωμάτων σε, γοροὶ εδέξαντο, ἀπαύστως ἐκδοῦντα τῷ Κτίστῃ· Σὲ ὑπερυβούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νάμασι Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, δογμάτων Ἱεροσάγγα ὄλην καθέδουσας, καὶ τὰ δεῖα σπέρματα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν ταύτῃ

ἐγεώργησας, καὶ ἐπλέοντας· διὸ καποφοροῦσα κραυγάζει· Σὲ ὑπερψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύρα νοητῆ τοῦ Παρακλήτη, χοισιεῖς ὡς ἱερέυ· Πάτερ Ταράσιε, τῆς ἱερουργίας σου, τὴν στολὴν ἐποίκιλας, τῶν ἀρετῶν τοῖς χρώμασι, ἢ ταῖς λαμπρότησι· διὸ καὶ ἱερουργεῖς κραυγάζων· Σὲ ὑπερψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Υπὸ τῆς αὐτοῦ φιλανθρωπίας, καὶ μόνης εὐσπλαγχνίας τε καὶ ἀγαθότητος, τοῦ Πατρὸς ὁ σύνθετος, Λόγος δυσωπόμενος, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεννῆνται, Θεοχαριτώτῃ· ἵνα τὴν γεωθεῖσαν ἀνθρώπων, φύσιν οὐρανώσῃ, ὡς μόνος εὐεοργήτης. **Ὁδὴ Σ'. Ὁ Εἰρμός.**

• **Α**πας γενεῆς, σικιστάτω τῷ πνεύματι,
• λαμπραροῦμενος· πανηγυρίζω δέ,
• αὐτῶν Νόων φύσις γεοαίρῳσα, τὴν ἱερὴν πα-
• νύμφην, τῆς Θεοτότου, ἢ βράτῳ Χαίροις
• παμμάκαριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Εμπνεῦς ὡς εἰκὼν, καὶ στήλη Ταράσιε, ζῶσα προκείμενος, ἀρετῶν καὶ πίστεως, βῆς ἀπαύστως ἔργοις καὶ λόγοις σοφῆ, καὶ πρὸς οἰκίαν μίμησιν, πάντας προτρέπεις Πιστοῦ· διὰ τοῦτο, κηρὴ ἀθανάτη σε, οἱ πρὸς σὲ ἀφορῶντες γεοαίρῳσι.

Γνώσιν ἀληθῆ, πλουτήσας τὴν ποιμνὴν σου, Πάτερ Ταράσιε, ἀπειθεῖς ἐγγυμύσας, τῆς φευδωνύμου γνώσεως Ὅσιε, καὶ ἀποροῦντας ἑδείξας, καὶ πενομένους οὕτους· διὰ τοῦτο, ἀληθείας κήρυκα, οἱ Πιστοὶ σε ἀζῖως δοξάζομεν.

Απὸς Θεοῦ, τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα, Πάτερ Ταράσιε, νοητοῦς κατέβαλες, καὶ ἀοράτους καὶ πολεμίου ἐγέρουσι, καὶ ἐτροπῶσα γαλαγγας, τὰς τῶν αἰδέσεων, καὶ τὴν ποιμνὴν, τοῦ Χριστοῦ ἀλώθητον, Ὁρθοδοξίας εἰς γῆν διεβίβασας. **Θεοτοκίον.**

Νέση τῶν παθῶν, Ἀγνή καὶ τῶν θλίψεων, διασκεδάσασα, αἴγλη εὐφροσύνης σου, καὶ Συμότης ἡμᾶς κατάλαμψον, καὶ τῆς εἰρήνης αἰτῆσαι, τὸν φωτισθὸν Χριστὸν, ἐναντιοῦσαι, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τῆ Σεῖα σου σκέπη περίσωζε.

Ἐξαποστελλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεουργικαῖς ἐλλάμψεσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταφαιδρύνεις πάνσοφε, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Ταράσιε Θεοκέρυξ· τῷ γὰρ κρείττονι Πάτρι, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, Σεῖον ἔσοπτρον ὤφθης, τῆς τριφυγγού, καὶ

σεπτῆς Θεότητος Ἱεράρχα, ὑφ' ἧς καταλαμπόμενος, φρυκτωρεῖς κίσμιον ὄλον. **Θεοτοκίον.**

Γνώμην βουλήν καὶ σύνεσιν, νοῦν καρδίαν καὶ σώμα, ψυχὴν καὶ ἄπαν κίνημα, ἐνεργεῖας ἐνθύου, εἰς ἐς ἐθέμην Παρθένε· σὺ με φροῦρει καὶ σκέπε, ἐξ ἀοράτων Δέσποινα, καὶ ἐγέρων ὀρωμένων, τὸ πονηρὸν, τῶν ἀμαρτιῶν μου λύουσα χροῖος· ὡς Θεομήτωρ πάντα γὰρ, ὅσα Σεῖεις ἀνύεις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΣ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκοῦξά, βαλλομεν τρία προσόμια Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ύμνος ἁ. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῶς τῶν θαλοῦν σου βεῖροις, μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς καθάρας, ῥυπον ἐσβεσας φλόγα, πάλιν τῆς ἀμαρτίας· καὶ τὴν στολὴν, ἐν πόρφυρα χροωνύμενος, ἐν οὐρανόιοι· πολεὺν διαπαυτός, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ορθοδοξίας ἐμπρέπων, Σεῖοις ὑψώμασιν, Ὁρμηρέων κλέος, τῆ λυχνία ἐτέθης, ἀζῖος ἐργατης, μισθὸν ἀληθῆς, τῶν σῶν πόνων δροσπόμενος· καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐκούισω παμμάκαριστε.

Ομυστηπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν οὐρανοῖς Κυρία, τὴν Συσίαν προσφρέει, τὴν αὐτὴν καὶ Σεῖαν, αὐλῶς ἀεὶ, ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ, πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα πρεσβυτενικαῖς, ἱκεσίαις ὁ Πορφυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παραπτωμάτων πελάγει, κλυθωνίζόμενος, τῷ γαλήνῳ λιμένι, τῆς ἀχράντου πρεσβείας, τῆς σῆς Θεοκνήτορ, σπουπερευγῶς, ἀνακράζω σοι· Σῶσόν με, τὴν κραταιὰν σου ὀρέξασα δεξιάν, τὸν οἰκέτη σου πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Γδοῦ κατεῖδον ῥομφαίαν, τὴν διεληθυσάν σε, νῦν τὴν καρδίαν Τέκνον, ὡς προεῖπόν μοι πάλαι, ὅτε σὲ ἔωρων πάντων υἱῶν, γεννητῶν ἀριώτερον· τῇ γὰρ Σταυρῷ ἐκούσιως μετὰ ληστών, ὡς κακούργος ἀπήρθησαι.

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθίας, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στυχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ πορφυρίζον Ποιμένον ἄνθος σέβω.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει, ὅτι
- μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σου γεραίροντι Πορφυρίε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, οὐρανόθεν δόξῃσαι ἱκέτευε.

Ὅλον ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὸν Κυρίῳ προσανέθηκας, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης, καὶ φυγῇ καὶ καρδίᾳ Πορφυρίε.

Ἡ ἀπὸ προθανάτως, πάντα δι' ἀσκήσεως Πορφυρίε, Ἰεσοῦ ἀνεδείχθης, τοῦ ζωῆς καὶ θανάτου ἀεσπάζοντος. Θεοτοκίον.

Ὁ μύθρον εἰσδέξαμένη, σοῦ ἐν τῇ νηδίῃ τὸν οὐράνιον, Θεοτόκε Παρθένε, ἀμαρτίας τοὺς ἄμβρους ἐξήρανας. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστεργόντων
- σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ἠνέει σε τὸ πνεῦμά μου.

Ράβδω τῶν ὀστέων σου, ἐπὶ νομάς ζωῆς Ὅσιε, τὴν ἱερὰν, Πόμην σου ποιμένας, τῷ Θεῷ εὐχεστέησας.

Φέργει θείας γνώσεως, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν Ὅσιε, φωταγωγῶν, εὐδείξας ἡμέρας, κοινωνοῦς διὰ πίστεως.

Υψεὶ διαπρέποντα, τῶν ἀρετῶν Θεός τέθεικας, ἐν ὕψιλῃ, πᾶνσοφον ἰσχυρίαν, τοὺς Πιστοὺς καταναργάζοντα. Θεοτοκίον.

Ρῦσά με πρεσβείαις σου, τῶν τοῦ ἐχθροῦ βελῶν Ἀχραντε, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπειθευανόντων, ἀφεικῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Τυχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἐρησιεύμενος σοφέ, τὴν πέτραν ἐπόθησας, ἣν εἶδε πρὸς Δαυιδ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἑμῶν ὕψιστος τὴν φωνὴν σου, καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν Κτίστην ἔβαλες τοὺς ἐχλοῦντας, τῇ σαρκὶ πολέμιους, τῇ σὴ σφενδόνῃ Γάστρις ὁ σεπτὸς, πρόβολος Πάτερ Πορφυρίε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκκλινάσαι Ἀχραντε, τῷ θεῷ τόλμῃ σου, φθαρεῖσαν τοῖς παθήσει, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ἔβεν σε κατὰ

χρῆς, μακαρίζομεν πίστει, Παρθένε δεδόξασμένη, ὡς προσεφθέτας. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμος, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διπλή σου, τὴν παναγίαν φυγῇ, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκκλινάσαι, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωπούσα μὴ παύση, συγχωρήσιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρησασθαι.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
- καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ἰσοῦργόν τῷ Γεννήτορι, Λόγον διαγγέλλων τοῖς ματαιόφροσι, πρὸς εὐσεβείαν ἐξώρησας, καὶ Θεῷ τῶν ὄλων καθιερώσας.

Ζωτικαῖς ἐπιτηνώσει, τὴν πρὸς τελευταίαν ὥραν ἐγγίζουσαν, ἱερώτατε ἐξώσας, εἰς πολλῶν καὶ ταύτης ἀναγέννησιν.

Ὁ λονύκτοις δέησσι, καὶ ταῖς πονημέροις Ὅσιε στάσει, τὴν καρδίαν ἀπετέλεσας, τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων καταργῶν. Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με Πάναγγε, πάλιν ἀνεζώωτας ὡς κηρύττας, τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Γεννήτορος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσταγμάσι σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονι σου τῷ ὑψηλῷ,
- τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλόνηρωπε.

Προρόριζον τεμῶν, τὴν ἀκανθαν τὴν φιλήδονον, ἐκαρποφόρησας τὸν ἀσταχύν, τῆς εὐσεβείας, Ἰεράρχα πανσεδόξοις.

Ὁ μύθροις σῶν εὐχῶν, οὐρανοῦς σοφέ δίνουξας, καὶ υετόν τῇ γῇ δίνειμας, αἰρετιζόντων, ἀποπιπύζας τὰ ζιζάνια.

Ἰθυνας ῥοπή, Θεοῦ Πνεύματος ὀλόκηρον, ἱλαὸν καὶ πόλιν εἰς λιμένα ζωῆς, διεκφυγόντας, ἀθείας τὸ κλυδώνιον. Θεοτοκίον.

Μόνον γενεῶν, ἐκ πατῶν νε ἐξέλεξαστο, ὁ Πλαστοουργός καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, ἐν σοὶ οἰκίας, Θεοτόκε αἰετιπύρηνε.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὴν δέησιν ἐλχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελοῦ μοι τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ φυγῇ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου
- τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς·
- Ἐκ φθοράς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ἐφέσεως ἀληθοῦς ἐπέτυχες, ἐγκρατεία ταπεινώσας τὰ πάθη, καὶ πρὸς Θεὸν προσεχόμενος χαίρων, καὶ ὀρεκτῶν ἀποστάτη πα-

ρίστασαι, Προφύριε Ἱεραρχῶν, καὶ Πημένων
κανῶν ἀκριβέστατος.

Νόσας σου τῆς ψυχῆς τὸ ὄραϊον, καθιερύ-
θη ἐν Σταυρῷ ἠπλωμένος, ὁ ὕψαις, ἐν
αὐτῷ ἐκουσίως, καὶ τὴν αὐτοῦ φυλακὴν ἐργει-
ρίζει σου, ἐμραΐναν σοι τὴν πρὸς αὐτόν, καὶ
στοργὴν καὶ τελείαν οἰκείωσιν.

Ως Πέτρον τοῦ Κορυφαίου τὸν ζῆλον, καὶ
τὴν πίστιν Θεηγόρου πλουτήας, τῷ τυπ-
τικῷ, εὐσεβείας σου λόγῳ, τὸ κακουργὸν ἐθα-
νάτωσας γύναιον, τοῦ Μάνεντος φθοροποιῆ, ὁ-
λερῶς ὑποσπείρου διδάγματα. **Θεοτακίον.**

Νεκρώσει τε καὶ φθόρῃ ὑπαχθέντα, καὶ
πρωτόπλαστον Παρθένε Μαρία, τὸν νε-
κρωτῆν, τοῦ θανάτου τεκούσα, εἰς ἀφραστίαν
μετήγαγεν ἄχαντε, καὶ ἑδείξας τοὺς γηγε-
νέας, ὑψαίνους Θεῶν σωματώσασα.

Κοντάκιον. Ψῆχος β. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ιερωτάτοις σὺ τρόποις κοτυμύμενος, Ἱερω-
σύνης στολαῖς κατηλαΐσαι, παμμάκρο
Σεόφρον Προφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις
ὑψώμασι, προσεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων
ἡμῶν.

Ὁ Όμιλος.

Υπεραστράπτει πλέον ἡλίου Προφύριον ἢ
μνήμη τοῦ σοφοῦ, ἀστρακαῖς θαυμάτων
πάσαν τὴν κτίσιν φωταγωγοῦσα, καὶ διώκου-
σα πλάνην τὴν τῶν εἰδῶλων, καὶ τοὺς Πιστοὺς
σελαγίζουσα, πάντας εὐφραίνει Θεῷ γὰρ εὐα-
ρεστήσας ἐπὶ γῆς, τῶν σημείων ἀπειλήψε τὴν
χάριν, πάντας ἰσθῆναι, παρεστῶς τῇ Τριάδι
ὀλοφώτας, ἢ προσεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζας.

Στίχοι.

Ὡς τίς παρέλθη, τίς δὲ καὶ παραδόχη
Τὸν Πορφυρίου, κἄν παρήλθεν ἐκ βίου;

Πορφυρίοιο νέκυν κρύψε χθῶν εἰκάδι ἔκτη.

Οὗτος ὄρητο ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων πό-
λεως, υἱὸς ὑπάρχων γονέων εὐσεβῶν καὶ
πλουσίων. Ἀπάρας δὲ ἐκ τῆς ἐνεγκαμείνης,
εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· κἀκείσε εἰς σιχτὴν εἰσ-
ελθὼν, τὸν μονῆρον βίον ὑποδέχεται· καὶ μετὰ
πέντε χρόνους, εἰς Ἱερουσόλυμα παραγίνεται,
πολλοὺς τῷ λόγῳ καταφωτίσας. Διὸ χειροτο-
νεῖται Προσβύτερος ὑπὸ Πραυλίου Πατριάρ-
χου Ἱεροσολύμων· εἶτα, ὑπὸ Ἰωάννου Ἐπισκό-

που Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, Ἐπίσκοπος
Γάζας χειροτονεῖται. Ἐνθα πολλάς δυνάμεις
θαυμάτων τέλεσας, στηρίζει μὲν τοὺς πιστοὺς,
καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφει πρὸς Θεο-
γνωσίαν. Ἀπαίρει δὲ πρὸς Κωνσταντινούπολιν,
ὑπὸ τῶν κρατούντων τῆς γαίρας τοῦ Πιστοῦς
ἀδικουμένου ὄραν· καὶ ἐντυχῶν τῷ Ἁγίῳ
Γεωργίῳ τῷ Χρυσοστόμῳ, καὶ διηγητῆμενος τὰ
κατ' αὐτόν, ὁ ἐ παρὼν, παραδίδοται ὑπ' αὐ-
τοῦ Λυμαντῆ τῷ Κυβδικουλαρίῳ.

Ἐκ τούτου δὲ, ἀναδιόχχεῖται τὰ περι αὐ-
τοῦ ἢ Βασιλεῖς, ἐδέξατο αὐτὸν εὐμενῶς, καὶ ἀ-
ναβρέσει τῷ Βασιλεῖ τὴν τούτου ἐνόμησιν, καὶ
προφῆσαι περὶ τοῦ μέλλοντος παιδός ἄρθενοις
τικτήσῃ. Ὁ δὲ ἀγασθῆς ἐπὶ τούτῳ, τὰ εἰκό-
τα τῷ Θεῷ ἠγχαρίστησεν. Εἶτα τίθει τὴν Βα-
σιλεύσαν τὸν Νέον Θεοδοσίον· καὶ προστάλασα-
μένη τὸν Ὁσίον, εὐλογεῖται παρ' αὐτοῦ, καὶ
ὑποτίθεται τῷ Βασιλεῖ πάντα πληροῦν, κατὰ
τὴν τοῦ Ὁσίου Τέλεισιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς συ-
ταξάμενος, καὶ ἀναγνούς, εὐσυχέριαινε λέγων·
Διωχθῆναι τοὺς εἰδωλοκράτας οὐ δυνατόν, διὰ
τὴν πολλὴν τούτων συντέλειαν. Ἡ δὲ φησε
πρὸς τὸν Βασιλέα· Βασιεῖα μὲν ἡ αἰτήσις, Δέ-
σποτα· βαρύτερα δὲ ἡ πρακτικῆσις. Διὸ καὶ
ἐπινεύει ὁ Βασιλεὺς, εἰς πέρας ἐκδῆναι τὰ αἰ-
τούμενα· καὶ ἐκτέμνεται γράμματα κατὰ
τῶν Αἰρετικῶν, κελεύοντα τοὺς ἐδιωχθῆ-
ναι ἀπὸ Γάζας.

Ὁ δὲ μακάριος Προφύριος κομίζεται παρὰ
Αἰγυπτῆς· γυροῦτο κεντηνάριον δύω, χάριν
κτίσεως ἐκκλησίας, καὶ λόγῳ θαπάνης νομί-
σματα διακόσια. Καὶ καταλαβὼν τὴν αὐτοῦ
ἐκκλησίαν, τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ναοὺς τῶν
εἰδῶλων κατέστρεψε, καὶ τοὺς Αἰρετικοὺς ἀ-
πῆλασε· τὸν δὲ γόνον τοῦ Μαρτῆ (·) πυρὶ
κατακαύσας, ἀνήγαγεν ἐκκλησίαν κατὰ τὸ
σχημα, εἰς δειτάζατο ἡ βασιλεύσα Εὐδοξία.
Διαπρέφας οὖν ὁσίως ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ.
καὶ θαύματα πλείστα ἐργασάμενος, ἐν ἔσπετιν
εἰκοσιτέσσαρσι, καὶ μηνῖν ἑνδεκά, καὶ ἡμέ-
ραις ὀκτώ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Φυτεινῆς τῆς Σαμαρειτίδος, ἣ ὠμίλησεν ὁ Χρι-
στός ἐν τῷ φρεατί, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ρίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρεάρ,
Τὴν εἰς φρεάρ σοι συλλαλήσασαν, Λόγε.

(·) Μαρτῆς, ἢ ἄρθετος Μάρτυρας, ἐκαλεῖτο παρὰ Γαζαίους
ἐν Συρίᾳ ὁ Ζεύς.

Εν ταῖς ἡμέραις Νέρωνος τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων, διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν· μετὰ γὰρ τὴν μαρτυρίαν τῶν Κορινθίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἐπιμελὸς τοὺς τοὺτων ἐζήτητον Μολιῆτας. Τότε ἡ Ἁγία Φωτεινὴ, σὺν Ἰωσὴ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρθαγένῃ πόλει τῆς Ἀφρικῆς οὖσα, ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ μετὰ παρήσσιας. Βίκτωρ δὲ ὁ ἑτεροκλιτῆς υἱὸς καὶ πρεσβύτερος, μεγάλως εὐδοκίμησας ἐν τῷ πολέμῳ τῶν Ἀέθρων, κατὰ Ῥωμαίων ἐπιστρατευσαμένων, μετὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐν Ἰταλίᾳ στρατηλάτης πέμπεται, πάντας τοὺς ἐκείσε Χριστιανούς κολάζειν.

Σεβαστιανὸς δὲ ὁ Δουξ ἀκούσας ταῦτα, Οἶδα ἐγὼ ἀκριβῶς, Στρατηλάτα, φησὶ, Χριστιανὸς σὺ εἶναι, καὶ τὴν σὴν μητέρα μετὰ Ἰωσὴ τοῦ ἀδελφοῦ σου τῷ Πέτρῳ ἀκολουθοῦσαν· ἀλλὰ τὸ κελυσθῆναι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ποιεῖ ἐξάπαντος, ἵνα μὴ κατὰ φυγὴν κινδυνεύσης. Καὶ ὁ Βίκτωρ· Ἐγὼ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως καὶ ἀθανάτου τοῦ Σέλιμα ποιῶν βουλομαι. Νέρωνος δὲ τοῦ βασιλέως τὸ πρόσταγμα, ὅταν ἐπὶ τὸ τοῦ Χριστιανούς κολάζειν, οὐδὲ ἀκούσαι ἀνέχομαι. Ὁ δὲ Δουξ· Ὡς γινώσκω φίλω μου συμβουλεύω σοι, ἀπεκρίνατο· εἰ γὰρ ὡς ἐν προῶν κλημίνους, τοὺς διαγινωσκόμενους Χριστιανούς ἀνακρίνας καὶ κολάζεις, καὶ τὸν βασιλεῖα θεραπεύσεις καὶ τὰ τῶν Χριστιανῶν γράμματα κερδαίνεις· ἀλλὰ καὶ τῇ μητρὶ σου καὶ τῷ ἀδελφῷ σε μήνυσον, ἵνα μὴ παρορσιάζωνται, διδάσκοντες τοὺς Ἕλληνας τὴν πατρίον ἀρετὴν αἰσθάνων, καὶ κινδυνεύοντες ἴσως δι' αὐτούς· ληληθῶτος δὲ ἔχετε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὡς βούλεισε. Καὶ ὁ Βίκτωρ· Μὴ γένοιτό μοι τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα ἐγὼ τιμωρῶσά Χριστιανόν, ἢ λαβῶ τι ἐξ αὐτοῦ, ἢ συμβουλεύσω τῇ μητρὶ μου, ἢ σὺ φῆς, ἢ τῷ ἀδελφῷ μου μὴ κηρύξωσιν ὅτι ὁ Χριστὸς Θεὸς ἐστὶν· ἀλλὰ κἀγὼ κήρυξ μαλλον Χριστοῦ καὶ εἰμι, καὶ ἔτι γενήσομαι, ὡς περ καί ποτε, καὶ πάντας οἶδαμεν ὁ μέλλει γενέσθαι καλόν. Ὁ δὲ Δουξ· Ἐγὼ μὲν, ἀδελφε, τὰ συμφέροντα, φησὶ, συμβουλεύω σοι, αὐτὸς δὲ ὅψει τὴ γενήσεται.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Δουξ, εὐθέως ἐπηρώτη τὰς ἄψεις· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τῆς ἀγῶν σφοδρότητος, καὶ ὀρμείας οὐνῆς τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἀφῆκεν ἔμεινεν. Ἄραντες δὲ αὐτὸν οἱ παρεστῶτες, ἔθηκαν ἐπὶ κλίνης, καὶ ἔμεινεν

ἡμέρας τρεῖς, μηδὲλος, λαλήσας· μετὰ γὰρ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθὼν δὲ ὁ Βίκτωρ πρὸς αὐτόν, εἶπε· Τί οὕτως ἀθρόως μετεβλήθη; Ὁ δὲ, Προσκαλεῖταί με ὁ Χριστός, ἔφη, γλυκύτατε Βίκτωρ. Καὶ εὐθέως κατηχηθεῖς ὑπ' αὐτοῦ, ἐβαπτίσθη· καὶ ἀνεληθόντες ἐκ τοῦ ὕδατος παραχρημα ἀνεβλεψε καὶ εὐόξασε τὸ Θεόν. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι τὸ παράδοξον τοῦ Σαύματος, ἐφοβήθησαν, μήποτε καὶ αὐτοὶ τὰ παραπλήσια πάθωσιν ἀπιστοῦντες, καὶ προσελθόντες ἐβαπτίσθησαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἦγθη εἰς τὰς ἀκὰς Νέρωνος, ὅτι Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης Ἰταλίας, καὶ Σεβαστιανὸς ὁ τῆς πόλεως Δουξ, κηρύττουσι τὸ κῆρυγμα Πέτρου καὶ Παύλου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντας προσάγουσι τῷ Χριστῷ· ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ Στρατηλάτου μήτηρ Φωτεινὴ, σὺν Ἰωσὴ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρθαγένῃ ἀποσταλέντες, τὰ ὅμοια πράττουσι. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ τῷ θυμῷ υπερῆσας, ἀπέστειλε στρατιώτας ἐν Ἰταλίᾳ ἀγαγεῖν τοὺς ἐκείσε Χριστιανούς ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας. Ὡρθη δὲ πᾶσιν ὁ Κύριος λέγων· Δεῦτε πρὸς με πάντες, οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Μὴ φοβείσθε, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἠττηθήσεται ὁ Νέρων μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. Καὶ πρὸς τὸν Βίκτωρα φησὶ· Φωτεινός ἐσται τὸ ὄνομά σε ἀπὸ τοῦ νῦν πολλοὶ γὰρ διὰ σοῦ φωτισθέντες, προσεγενθήσονται μοι. Σεβαστιανὸν δὲ ὁ σὸς ἐνισχυσάτω λόγος ἐν τῷ μαρτυρίῳ· ἢ μακάριος, ὅς ἐως τέλους αγωνιάσεται.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Κύριος, ἀνήλθεν εἰς τοὺς οὐρανούς. Ἀπεκαλύφθη δὲ καὶ τῇ Ἁγίᾳ Φωτεινῇ τὰ μέλλοντα αὐτῇ συμβαίνειν. Καὶ ἀπάρασα ἀπὸ Καρθαγένης μετὰ πλῆθους Χριστιανῶν, κατέλαβε τὴν μεγάλην Ῥώμην. Καὶ ἐσίσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστίν αὕτη; Ἡ δὲ μετὰ παρήσσιας ἐκήρυττε τὸν Χριστόν. Ἠγθη δὲ καὶ Φωτεινὸς ὁ υἱὸς αὐτῆς μετὰ Σεβαστιανοῦ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ἡ δὲ Ἁγία Φωτεινὴ προλαβούσα αὐτόν, παρέστη τῷ Νέρωνι μετὰ Ἰωσὴ καὶ τῶν σὺν αὐτῇ. Εἶπε δὲ ὁ Νέρων πρὸς αὐτήν· Τί παραγεγόνετε πρὸς ἡμᾶς; Ἡ δὲ Ἁγία εἶπε· Διὰ τὸ διδάξει σε τὸν Χριστὸν εὐέσθαι.

Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Σεβαστιανὸς ὁ Δουξ, καὶ Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης, οἱ τοῖς θεοῖς

ἀπειθῶντες, ἤκασιν ἀπὸ Ἰταλίας. Ὁ Βασιλεὺς ἔφη· Ἀγλήτωσαν. Εἰσαχθέντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέα, λέγει αὐτοῖς· Τί ἀκήκηκα περὶ ὑμῶν; Οἱ Ἄγιοι εἶπον· Ὅσα περὶ ἡμῶν ἀκήκοας, ὦ Βασιλεῦ, ἀληθῆ εἰσι. Καὶ ὁ, ἀντιτάς πρὸς τοὺς Ἄγιους, Ἀρνεῖσθε ὑμᾶς τὸν Χριστὸν, φησὶν, ἢ αἰρεῖσθε κακῶς ἀποκρίνεται; Καὶ οἱ Ἄγιοι· Μὴ γένοιτό ποτε, ὦ Ἀναξ (τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἄραντες) ἀποστῆναι τῆς πρὸς σέ ἡμῶν πίστεως καὶ ἀγάπης. Καὶ πάλιν ὁ Νέρων εἶπε· Τίνες καλεῖσθε ὑμᾶς; Ἡ δὲ Ἄγία εἶπεν· Ἐγὼ μὲν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου Φωτεινὴ ἐκλήθην· αἱ δὲ ἀδελφαὶ μου, ἡ μὲν πρώτη, ἡ μετ' ἐμέ γεννηθεῖσα, καλεῖται Ἀνατολή, ἡ δευτέρα Φαῖς, ἡ τρίτη Φαῖς, ἡ τετάρτη Περσασκευή, καὶ ἡ πέμπτη Κυριακή. Οἱ δὲ υἱοὶ μου αὐτοί, ὁ πρῶτος Βίχτωρ, ὁς ἐπεκλήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου μου Φωτεινός, ὁ δὲ δευτέρος ὁ σὺν ἐμοί, Ἰωσή. Καὶ ὁ Νέρων πάντες συνεφωνήσατε τιμωρῆσθαι καὶ ὑπὲρ τοῦ Ναζωραίου ἀποθάνειν; Ἡ Ἄγία εἶπε· Πάντες ὑπὲρ αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαλλιάμενοι ἀποθνήσκουσι.

Τότε ἐκέλευσεν ὁ Βασιλεὺς ἀμείνας σιδηραῖς καταβλασθῆναι τοὺς ἀρμούς τῶν χειρῶν αὐτῶν. Ἀγθέντες δὲ ἐπὶ τοῦ ἀκμανος, ἐπέληκαν οἱ Ἄγιοι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνωθεν τοῦ ἀκμανος, καὶ ἤρξαντο τυπτεῖν οἱ δῆμιοι. Καὶ ἀποώρας τρίτης ἕως ὄρας ἕκτης, ἐκ τρίτου ἐνδολάγησαν οἱ τυπτόντες, οἱ δὲ Ἄγιοι οὐδὲλας ᾄδοντο τῆς κλιμάσεως. Καὶ ἀκμάσας ὁ Νέρων ἐταράχθη, καὶ προσέταξεν ἐκκοπῆναι τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ αὐτίκα τοὺς Ἄγιους κρατήσαντες, καὶ τὰς χεῖρας δεσμήσαντες, καὶ τῶ ἀρμῶν ἐπιθέντες, τῶν ἔργων ἐπέλαδοντο. Καὶ κατὰ τῶν χειρῶν τῆς Ἄγιας Φωτεινῆς τὰς τῶν ξιφῶν ἐπιφοράς πολλὰς οἱ δῆμοι ἐπαγαγόντες, ἤνυσαν οὐδὲν ἐκλυθέντες δὲ, ἔπεσον ὡσεὶ νεκροί. Ἡ δὲ Ἄγία ἀδελφῆς διατηρηθεῖσα, εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, προσήγγετο λέγουσα· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Τοῖνυν ἤρξετο ὁ βασιλεὺς ἀπορεῖν, καὶ διαλογίζεσθαι περὶ τούτων, τί ποιήσει, καὶ γενήσεται ἐγκρατῆς καὶ κύριος τῶν Ἄγιων. Καὶ τούτους μὲν ἐν τῇ βαθυατῇ φρουρᾷ ἐμβληθῆναι κελύει· τὴν δὲ Ἄγίαν Φωτεινὴν, μετὰ τῶν πέντε ἀδελφῶν αὐτῆς, ἀπενεγθῆναι ἐν τῷ χρυσῷ αὐτοῦ κουβουκλίῳ, καὶ τεθῆναι ἐπτά χρυσοῦς θρόνους, καὶ ἐπτά κλίνας χρυσαῖς,

καὶ τράπεζαν· καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δομνίαν προσέταξεν εἰσελθεῖν, καὶ συνεῖναι μετ' αὐτῶν, μετὰ καὶ τῶν Θεραπεινῶν αὐτῆς, καὶ τεθῆναι γοήματα πολλὰ, καὶ κόσμια χρυσᾶ, σθῆτάς τε χρυσαῖς, καὶ ζώας. Ἰδοῦσα δὲ τὴν παῖδα Δομνίαν ἡ Ἄγία Φωτεινὴ, εἶπε· Χαῖρε, τοῦ Κυρίου μου Νύμφη. Ἡ δὲ πρὸς αὐτὴν· Χαίροις καὶ σὺ, κυρία μου, ἡ λαμπρὰ τοῦ Χριστοῦ. Αἰοῦσα δὲ ἡ Ἄγία Φωτεινὴ τοῦ Κυρίου ὄνομα, νυχαρίσθη τῷ Κυρίῳ καὶ ἀγαλλισαμένη αὐτὴν ἠσπάσατο. Καὶ κατηχηθεῖσα ἡ θυγάτηρ τοῦ Βασιλέως ὑπὸ τῆς Ἄγιας μετὰ τῶν ἑκατὸν αὐτῆς Θεραπεινῶν, ἐβαπτίσθησεν ὑπὸ τῆς Ἄγιας Φωτεινῆς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν θυγάτηρα τοῦ Βασιλέως, αὐτὴ Δομνίαν, Ἀνδοῦσαν. Καὶ εὐθὺς προσέταξεν ἡ μακαρία Ἀνδοῦσα, τὸ, τε χρυσίον αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ χρυσῷ κουβουκλίῳ αὐτῆς ὄντα γοήματα, δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς, διὰ χειρὸς Στεφανίδου, τῆς τῶν ἑκατὸν Θεραπεινῶν ἐξαρχούσης.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, καὶ λίαν θυμωθεὶς, καὶ μέγα αἰμῶδες, ἐκέλευσεν εὐθὺς ἐκκληθῆναι καμίνον ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν Ἄγίαν Φωτεινὴν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῇ ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας. Καὶ τούτου γενομένου, ἐποίησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς καμίνου ἡμέρας τρεῖς, σφοῖ καὶ ἀλώβητοι ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς βλαβῆς διαμεινάντες. Μετὰ δὲ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ὑπολαβὼν ὁ Βασιλεὺς, ὅτι παρακλίνομα γέγονασι οἱ Ἄγιοι τοῦ πυρὸς, ἐκέλευσεν ἀναφραγθῆναι τὴν καμίνον, καὶ εἰ μὲν εὐρωσιν ὅσθ' αὐτῶν ἄγίων, ῥιθθῆναι αὐτὰ ἐν τῷ ποταμῷ. Καὶ ἀνοίξαντες οἱ δῆμοι εὐρον πάντας δοξάζοντας, καὶ εὐλογοῦντας τὸν Θεόν· καὶ ἐξέστησαν ἐπὶ τῷ παρακλίῳ θαύματι, ὅτι οὐχ ἦθασ αὐτῶν καθέλου τοῦ πυρ. Ὡς δὲ ἤκουσαν καὶ εἶδον ἄπαντες οἱ τῆς πόλεως Ρώμης τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος, ἐξεπλάγησαν δοξάζοντες καὶ αὐτοὶ τὸν Θεόν.

Ὡς δὲ ὁ Βασιλεὺς τοῦ τοιοῦτος θαύματος κατήκοος ἐγένετο, αναριετικὰ φάρμακα ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτοῖς. Καὶ προσκλήθεις Λαμπαδίς τοῦ Μάρκου, καὶ συγκρασάσας τὸ φάρμακον, ὁδῶκε τῇ Ἄγίᾳ Φωτεινῇ πρότερον. Ἡ δὲ λαβούσα τοῦτο, Σοῦ μὲν, ἔφη, ἀκαθάρτου τυγχάνοντος, οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἀφασθαι τούτου· ἵνα δὲ γνῶς, Βασιλεῦ, καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ μου, ἰδοὺ ἐγὼ πρῶτον τῶν ἄλλων πίωμαί τοῦτο, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ

Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς οὗτω καὶ σὺν ἐμοὶ πάντες. Καὶ πάντων πόντων, καὶ ἀδελφῶν διατηρηθέντων, ἰδὼν ὁ Μάγος ἐξέστη. Καὶ περιβλεψάμενος τὴν Ἁγίαν, Ἔσι μὴ δολητήριον οὐκ, φησὶ, ὄμοιον καὶ εἰ τούτου γευσάμενον πᾶσι ἀποφύξτε τὰ χιόν, πιστεύσατε ἢ αὐτὸς τῷ Θεῷ ὑμῶν. Οὐ καὶ προσαχθέντος, καὶ πάντων τοῦ δολητηρίου γευσάμενων, καὶ μηδὲν δεινὸν πεπονθότων, ἐξέστη ὁ Μάγος. Καὶ συναγαγὼν εὐθύς πάσας τὰς βίβλους αὐτοῦ, πυρὶ κατέκαυσε. Καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ ἐβαπτίσθη, μετονομασθεὶς Θεοφίλιτος.

Τοῦτο πάλιν μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, προσέταξεν ἀπαγγεῖν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν Ἁγίων, καὶ ἐξῶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως, ἀποτιμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ οὗτω πρὸ τῶν ἄλλων ἐτέλεσε τὸ μαρτύριον ὁ Θεοφίλιτος, ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτιμήσας. Τούτῳ δὲ Ἁγίους πάντας, σὺν τῇ Μεγαλομάρτυρι Φωτεινῇ, ἐκέλευσε νεοροκοπήθηναι. Οὐ γενομένου, καὶ τῶν Ἁγίων λαοδροσούντων, ἢ διαχλευαζόντων τὸν τε Βασιλεῖα καὶ τοὺς Σέβας αὐτοῦ, μόλιθος καρχαρίζουσα σὺν Σεσάρῳ ποτισθῆναι τὴν Ἁγίαν προστάττει· κατὰ δὲ τῶν νότων τῶν λοιπῶν Ἁγίων ἐκφυθῆναι προστάττει. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς ἐξ ἐνοῦ στίχων· οἱ Ἅγιοι ἐξέβασαν εἰς Χριστοῦ μενοί, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι διὰ τὸν καρχαρίζοντος μόλιθου, ἐβρόσασας τὰς καρδίας ἡμῶν, ὡς περ ἀπὸ καύσωνος διφώσας καὶ ψευμαίνουσας.

Τότε ὁ Νέρων ἐκπληττόμενος καὶ θανατάζων, ἐκέλευσε τοὺς Ἅγίους κρεμασθῆναι, καὶ ἐξέσθαι ἀφειδῶς καὶ ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λιμπάσι πυρὸς κατακαείσθαι. Τούτου δὲ ταχὺ γενομένου, καὶ τῶν Ἁγίων προσευχομένων, καὶ ἀπὸ τῆς Σείας χάριτος ἐνισχυομένων, ἐμμανεὶς ὁ δούλιος Νέρων, τέτρων σὺν δορυμῶν τῶ ὄξει ἐνωθῆναι, καὶ κατὰ τῶν μυκθῶν τῶν Ἁγίων γυθῆναι προστάττει. Προσαχθέντος δὲ τῶν Ἁγίων τοῦ τοιούτου κράτους, Ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἴμην ἐπιφαινεταί, ἔλεγον.

Ἐπὶ πλεόν σὺν παροξύνσεις, ἐκέλευσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐξερρυθῆναι. Καὶ ἐκτυφλώσας αὐτούς, καθείραξεν ἐν φρεσὶ ζωφώδει, πλήρῃ ἐρεπετῶν ἰδούων καὶ ἀκαθάρτων. Οἱ δὲ Ἅγιοι ὕμνον καὶ ᾄδον αὐτῶν τὸν Θεόν· καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ εἰρκτῇ ἰδοῦα θηρία ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἡ δυσωδία τῆς εἰρκτῆς εἰς εὐωδίαν μετεβλήθη ἀνυπέβλητον, καὶ τὸ σκότος ἐγένετο

φῶς ὑπέλαμπρον, καὶ ὁ Χριστὸς ἔσθη ἐν μέσῳ τῶν Ἁγίων, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ κρατῶν τῆς χειρὸς τῆς Ἁγίας, ἠγαίον αὐτὴν, εἰπὼν· Ὅτι μετ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν· ἀεὶ χαίρετε. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, εὐθείας ἀνεβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· ἢ ἰδόντες τὸν Κύριον, προσεκύνησαν αὐτόν. Καὶ κατασφραγίσας αὐτούς, καὶ εἰπὼν· Ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχυέτε· οὗτος μὲν ἀνήλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκ δὲ τῶν σωματῶν τῶν Ἁγίων ὡσεὶ λεπιδὲς ἐπέπεσον, καὶ ἐγένοντο ὕμεις ὡς τὸ πρότερον.

Ὁ δὲ Νέρων, ὁ δυστηνος καὶ Σερμηιστῆς, ἐκέλευσε προσμῖναι τοὺς Ἅγίους ἐν φυλακῇ χρόνους τρεῖς, ὡς κακώθηται ἐν αὐτῇ, καὶ κακῶ Σανάτῳ τὰς ψυχὰς ἀπορόσῃαι. Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς χρόνους, ἰδὼν οὐκ ἔτι τῶν Ἁγίων ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ εἰρκτῇ κατὰλειπτον, προσέταξεν ἐκβληθῆναι τούτων· καὶ ὡς εἶδον τοὺς Ἅγίους ἐρόμενους οἱ ἀποσταλέντες, ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ, ὅτι οἱ ἐκτυφλωθέντες Γαλιλαῖοι βλέπουσι, καὶ ὕμεις εἰσὶν· ἀλλὰ καὶ ἡ φυλακὴ φωταγυγασθεῖσα, καὶ κῆρα πάμπολλα πένουσα, μετεποιήθη εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ οἶκος ἅγιος ἐγένετο· καὶ ἀσφιλία μέσον τῆς φυλακῆς ἐστὶ βρύουσα, ἐν ἣ συντρέχοντες οἱ λαοὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτῶν, πιστευόντες εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, ἐξέστη· καὶ ἀποστείλας, παρέστησεν αὐτούς, καὶ φησὶν· Οὐκ ἐπεφωνησάμην ὑμῖν διὰ προστάγματος βασιλικοῦ, μὴ κηρύττειν τὸν Χριστὸν ἐν τῇ πόλει τῶν Ῥωμαίων· πᾶς οὖν ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες, τοῦτο ποιεῖτε· διὰ τοῦτο πολλὰς καὶ μεγάλας ἐπιθήσομαι τιμαρίας ὑμῖν. Οἱ Ἅγιοι εἰπὼν· Ὁ Σέλιος ποίησον· ἡμεῖς γὰρ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἔντα ἀληθινόν, καὶ Ποιητὴν πάντων, διδάσκωμεν οὐ παυσόμεθα. Ἐπὶ τούτῳ, τῷ Συμῶ ὑπερξέσας, ἐκέλευσε σταυρωθῆναι τοὺς Ἅγίους κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις καταξάινειν τὰς σάρκας αὐτῶν, ἕως ἂν, φησὶ, διαλυθῶσιν αἱ ἀρμονίαι αὐτῶν. Τούτου δὲ γενομένου, φυλακῆς ἐσθῆσαν, ἐσάσαντες αὐτοὺς καὶ ἑτέρας τέσσαρας ἡμέρας. Ἐλθόντες δὲ οἱ δῆμιον Σεσασθῆσαι αὐτοὺς, εἰ ἄρα ζῶσιν, ὡς ἐίδον αὐτούς κρεμασμένους, οὗτοι μὲν εὐθείας ἀπετυφλώθησαν· Ἄγγελος δὲ Κυρίου κατεβῶν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ λύσας τοὺς Ἅγίους, καὶ ἀσπασάμενος, ὕμεις αὐτοὺς εἰργάσατο. Τότε ἡ Ἁγία ἐπὶ τῇ τυφλώσει τῶν δημίων σπλαγχνισθεῖσα, προσ-

κῆρατο, καὶ εὐθείας ἀπέβησαν, καὶ πιστεύοντες ἐδαπτίσθησαν.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Νέρον, ὀργισθεὶς ἐκέλευσεν ἀποδαρῆναι τὸ δένδρον τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς οὐ γνησίου, ἡ Ἁγία Ἐβαλλίη· Κύριε ἐδοξίμασάς με καὶ ἔργων με. Ἐκδείραντες δὲ τὸ δένδρον αὐτῆς, ἔρριψαν εἰς τὸν ποταμὸν, τὴν δὲ Ἁγίαν, εἰς φρένον ξηρὸν· τοὺς δὲ λοιποὺς, Σεβαστιανὸν καὶ Φωτεινὸν καὶ Ἰωσήν κρατήσαντες, τὰ παιδογόνα τούτων μόρια ἀπέτεμον, καὶ τοῖς κυτῖν ἔρριψαν. Εἰς οὕτως ἀποδείραντες αὐτῶν τὰς ὀφθαλμοὺς, αὐτοὺς δὲ κατασπράλλαντο ἐν παλαιᾷ λουτρῷ. Τὰς δὲ πέντε ἀδελφὰς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς παραστήτας, ἀπέτεμε τοὺς μαστοὺς αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐξέδειραν καὶ τούτων τὰ δέρματα. Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν καὶ πρὸς τὴν Ἁγίαν Φωτίδα, οὐ καταδέξατο αὐτὴ κρατῆσθαι ὑπὸ τῆς, καλῆς καὶ αἰ λοιπαῖ, ἀλλὰ μόνη ἴστατο γυναικίς, ἀτοδομημένη τὸ δένδρον τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ὡς ὑπερσαυμάσαι καὶ τὸν βασιλέα τὸ ἀνδρῶν αὐτῆς, καὶ καρτερικόν.

Διὸ καὶ ἐκμανεῖς, μετὰ τὸ ἀποτεμῆναι τοὺς μαστοὺς αὐτῆς, ἐκδηθῆναι δὲ καὶ τὸ δένδρον τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ἕτερον ἐπινοεῖ κατ' αὐτῆς τιμωρίαν, πάνδεινον καὶ ἀσθερίαν. Δύω γὰρ δένδρα ἐνόησεν τοῦ παραδείσου αὐτοῦ, βία κλειύσας κλιθῆναι, καὶ τοῦτοις τὴν μακαρίαν προσοῆται καὶ τούτων ἀβρόσας ἀπολυθῆναι, διαμερισθῆναι τὴν Ἁγίαν, καὶ τὴν θυγῆν τῷ Θεῷ παραθῆναι. Τότε πάντας τῶ ξίφει τελειώσας ὁ ὀφθαλμὸς, τὴν μακαρίαν Φωτεινῆν, ἀπὸ τοῦ φρέατος ἐβάλλειν, τῆ φρονῶν ἀναπέβετο. Αὐτὴ δὲ, ὡς μόνη ἀπολειφθεῖσα, καὶ μὴ στεφανωθεῖσα συν τοῖς λοιποῖς, ἐσέετο τοῦ Θεοῦ. Ὁς καὶ ἐμφανισθεῖς αὐτῇ, καὶ τρίτον σφραγίσας, ὑγιᾶ ἀπειργάσατο. Καὶ μετ' ἡμέρας πολλὰς, ὑμνοῦσα καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἀφίσει τὴν τιμίαν αὐτῆς ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτὴ, ἡ Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φερὴν ταλάντων μυρίων ἀναξίαν, Φωτὴ φέρει σοὶ τὴν κάραν φάτων, Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτίς, ἡ ἕτερα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα τελειοῦται.

Στίχ. Δώσεις ἐπάλλον δένδροσθλι Φωτίδι, Δένδρανα τερπνὸν τῆς Ἐδέμ, Θεοῦ Λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Παρασκευὴ, ἡ ἕτερα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα ἕτερον εἶχε, καὶ πασεκτυασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Κυριακὴ, ἡ ἕτερα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ Κυριακῆς, οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος, Τοῦ Κυρίου τὸν Στεῖνον ἐβάλλει φόβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰωσή, ὁ υἱὸς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τομεὺς τραχῆλων ἐξηγύμου τὸ ξίφος, Ἰωσή δὲ τραχῆλος οὐ φρίττει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φωτεινός, ὁ ἕτερος υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τίς τοὺς ἀτιμὸς ἐκ ζούντων αἱμάτων, Φωτεινός, ἄσπι Μάρτυς ἐταπῆ κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεβαστιανὸς ὁ Δουξ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανὸν τοῦτον εἶπαι τὸν λόγον, Σεβάζομαι σε, κάραν τετμημένον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβυταῖς, ὁ Θεός, ἐπέστησεν ἡμῶς.

Ἠμέρ. 2. Ὁ Εἰρηός.

Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ, καταπάτησαν τὴν φλόγα Σαρσαλέως, καὶ εἰς ὄσπου τοῦ πυρὸς, μετέβαλον βωάντες· Εὐλογοῦντες εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αρχαὶ ποιμάνας ἐπὶ γλόσσ, ἀπὸθεῖσας, ὡς ἀκούον τῶ ποιμένι, προστηγῆλης Χριστοῦ, Προφῶντε κρουχῶν· Εὐλογοῦντες εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμιε καμάτων σου τὰ γέρα, κατοικίζων σε μοναῖς ἐν ἀκράτοις, Ἰησοῦς ὁ Χριστός, Προφῶντε βουντα· Εὐλογοῦντες εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θαύματα πλεῖστοις καὶ σημείοις, κατεκόμισπτε τὸν βίον σου τρισάμακρο, ὁ Χριστός ὁνοποθῶν, Προφῶντε ἐβίας· Εὐλογοῦντες εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἱκτιρεον σώσον με Παρθένε, τὸν οἰκτιρμονα τεκούσα Θεὸν Λόγον, καὶ φωτὶ τῶ ἐν σοὶ, καταύχασον βωάντα· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ἠμέρ. 4. Ὁ Εἰρηός.

Οἱ Θεορόρημονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, συν τῶ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ, καταπατοῦντες ὑπέβαλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σεσοπισμένω σου λόγῳ κατεβλήθη, ὁ σοφιστής τῆς κακίας, Ἰεροκόρυς πανόλβιος, εὐσεβῶν δὲ καρδίαι, ἐνέως εὐφράνθησαν.

Συναγελάξῃ Πατέρων οὐκ ἔγροει, καὶ συνευφραίνῃ Ὁσίω, Πάτερ μακάριε πνεύμασιν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

Εξδαρσίνας τεμένει τῶν δαιμόνων, καὶ ἰσθμῶν Θεοῦ ἐδομήσα, ἐν ᾧ πληθὺς μέλει Ὁσίω· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικῆν ἀλουριθίδα πορφυροῖσας, ἐξ ἀρετῶν σου, καὶ ταύτην, ὡς Ἱερῆς στολισάμενος, εἰς τὰ ἀνω χρορεῖς, βασιλεῖα Ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέραν σε πάντων τῶν ποιημάτων, καὶ οὐρανῶν πλατυτέραν, Παρθενομήτορ ἡγάπησεν, ὁ Υἱός σου καὶ σάρκα, ἐκ σου ἀνελάβετο.

Ὠδὴ Β'. Ὁ Εἰρμός.

Εφρίξει πάσα ἀκοή, τὴν ἀπόρροτον Θεοῦ συγκατάθεσιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκὼν κατέλλε μέχρι καὶ σώματος παρθενικῆς ἀπό γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον αἱ Πατοὶ μεγαλύνουμεν.

Ἰστία Πάτερ νοπήθ, ἐπεπέσας τὸ τοῦ βίου κλυδωνισμῶν, ἀνακλιόμενος, παλάμη Σεῖα τοῦ Παντοκράτορος, πρὸς τοῦ ἡμιέως τῆς ζωῆς, Ὁσιε κατέπαυσας, χαρὰς λαβόμενος, αἰωνίου καὶ τερπνῆς ἀπολαύσεως.

Ὡρίμας πλήρης ἡμερῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος γενόμενος Ὁσιε, καὶ τὴν ἀπάθειαν, ὡς διπλοῖδα περιελάβουμος, Ἱερωσίνης ἐτολμοῦθ, λάμπων μεταβέβηκας, εἰς φῶς ἀνεσπερον, τοῦ Κυρίου καθορᾶν τὴν τερπνότητα.

Στόματι Σεῖον γλυκασμῶν, ἀρυσάμενος Ἱερῆξιν μακάριε, τὴν ἰσθμῶν σωτήριον, παθῶν πικρίαν ἀποδιώκοντα, καὶ γλυκασμῶν πνευματικῶν, πάντα ἐνδύσσοντα, ταῦς τὴν ἐτήσιον, ἐτελοδυντάς σου Σεῖσρον πανήγυριν.

Ἡλιον ἐγνωσ τὸν Χριστόν, ἐμικλήσαντα ἡμῖν μετὰ σώματος, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς τοῦτ᾽ Πάτερ φυγῆς τὰ ἔμματα, καταναγασθεῖς ὀλολαμπῆς, ἀσπῆρ ἐχρημάτισας, Σεῖσε Σεῖωμένος, Ἱερῆ Σεματουσεγῆ Πάτερ Ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μὲ Σεῖτερ ὁ τεχθεῖς, ἢ φυλάξας τὴν τεκνοῦσάν σε ἀφθισον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κροῖαι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀναμάσθητος, ἐλεήμων ὡς Θεός καὶ φιλόδανθρωπος.

Ἐξαποστολιάριον. Ἐπεσκέφατο ἡμᾶς.

Μεταναστεύσας τὴν πολλὴν, ὑπαρξίν διεσκόρπισας· τοὺς πλάνη δὲ σκορπισθέντας, Σεῖωμασιν ἀποστολικαῖς, συνήγαγες Πορφυροῖσι· ἀλλὰ πρόεβουε Πάτερ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ μετὰ Θεόν, ἐλπίζομεν Πανάχραντε, καὶ τῷ ἐκ σου προελθόντι, συσταυρούμενοι Χριστῷ, ταῖς πρὸς αὐτὸν προσβείαις σου, ἀπροσκόπως εἰς τέλος, ἡμᾶς διαφυλάξεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς συνήθης, καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Εἰς τὸν ἐσημερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν τοῦ Ὁσίου Στιχηρὰ προσόμοια τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Καὶ εἰκόνα γενόμενος, τοῦ Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν, κατ' ἀρχὴν τῆς πλάσεως, παρμακάριστος, τὸ τῆς εἰκόνης ἀξίωμα, τηρεῖν διεσπούδασας, λογιμῶν πανευσεβεῖ, καὶ νῶς καθαρότητι, καὶ ἀγνοῖητι, καὶ παθῶν ἐγκρατεῖα καὶ τηρήσει, τὸν Χριστοῦ διαταγμάτων, καὶ εὐσεβείας πανόλβιε.

Τῆ ἀσκήσει τὸ πρότερον, προσλαβὼν καὶ τὴν ἀθλησιν, Σεφρόνως ὑπέστη, εὐφρέστησας, δι' ἀμφοτέρων τῶν Κτίσαντι, τῷ μόνῳ τὴν καθαρίαν, ἀπειτοῦν παρ' ἡμῶν, καὶ φυγῆς τὴν ευγένειαν· οὐ τὴν ἐνσαρκον, παρσάαν δοξάζων προσεκύνεις, τὴν εἰκόνα τὴν ἀγίαν, τῆς κατ' αὐτὸν ἀνθρωπότητος.

Τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκασιν, δυσσεβῶς ἀβετήσαντας, διελέγγων Ὁσιε, διετέλεσας, διὰ μαστίγων ἐτάσεως, πάσης τε κακώσεως, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, βεβαιῶν τὴν ἀλήθειαν· ὅθεν γέγονας, τῆς Χριστοῦ βασιλικῆς κληρονόμος, καὶ χαρὰς ἀνεκλαλήτου, καὶ αἰδίου ἐλλάμψεως. Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χηρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον, χηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σου προσλαβόμενον, καὶ Σεῖωσαντα σαφῆς, μὴ παρίδης μὲ Πάναγε, νῦν θλιβόμενον ἀλλ' οὐκ εἰρησον τάχος καὶ παντοῖα, θυσημενίας τε καὶ βλάβης, τοῦ ποηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Λυγία καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ, **Τί** τὸ ὄραμα, ἐκράξεν, **Υἱέ** ποθεινότητε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παρόνομος, ὁ πολλῶν σου Σταυμάτων ἀπολύσιος; **Ἀλλὰ** δόξα τῇ ἀρρήτῃ, συγκρατεῖσθε σου Δέσποτα.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Μετὰ τὴν συνῆθη στιχολογία, λέγεται ὁ Κανὼν, ἔχων Ἀκροστιχίδα τὴν δε-

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας εὐπρεπῶς μέλω, μάκαρ.

Ἠΰχημα Θεοφάνους.

Ὁδὴ α. Ἦχος πλ. β. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὡς** ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵγνησι, τὸν διώκτην Φαραῶν, κα-
• θρωπὴν ποιοῦμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἔδωκε ἄσαιμεν.

Τῆς εὐσεβείας τῷ φίλτρῳ κατασχεθεῖς, καὶ τῷ Δεῖῳ ἔρωτι, τρικυμίας κοσμηκάς, ἀπεκρούσῃ Ὅσιε, Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἀνακρουόμενος.

Ὁ φωτοφόρος σου βίος καὶ τὸ φαίδρον, τῆς φυγῆς καὶ σύντονου, εὐσεβείᾳ συγκαταθέν, ἀρετῆς εἰκόνησα λαμπρὸν, ἐν σοὶ Ὅσιε τρανῶς, ἀπικριεῖσθαι.

Υπερβίου ὁδοῦ γὰρ καὶ φηταυγεί, τοῦ Χριστοῦ λαμπόμενος, τῶν παλῶν τὰς προσβολάς, ἐγκρατῶς ἐμάρανας βωῶν, ἐπινίκιον ᾠδὴν, τῷ Παντοκράτορι. **Θεοτοκίον.**

Σεσαοικόμενον τὸν Ἄγιον Θεοπρεπῶς, συλλαδοῦσα Παναγνε, τὸν ποῖν ἄσαρκον ἡμῖν, ὑπὲρ φύσιν τέτοκας Ἀγνή, μετὰ γέννησιν Παρθένῳ διαμεινῆσα. **Ὁδὴ γ. Ὁ Εἰρμός.**

• **Ὁ**ὕκ ἐστιν Ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν Πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρῃ, τῆς ὁμολογίας σου.

Σοὺ ἡ Ξεληπτος φυγῆ, τῷ τῆς πίστεως ζήλω, πυροπολυμένη μάκαρ, τῶν ἀνόμων τὴν πικρὰν, μανίαν καὶ τὸν θυμὸν, Θεοφόρε, κραταιῶς διέλυσεν.

Ὁικεῖοις αἵμασι βαφεῖς, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ἐμμησῶ τρισμάκαρ, αἰκισμοὺς τῶν ἀσεβῶν, ἀνδρειοτάτῃ φυγῇ, ὑπομείνας, καρτερῶς Προκόπιε.

Υπέστης Ὅσιε διπλοῦς, τοὺς ἀγῶνας ἐμπρόσως, τὰς ἀιρέσεις ἐλέγγων, καὶ λεόντων τὰς ὀρέας, ἀνδρείως ὑπενεγκῶν, Θεοφάνους, πάνσοφε Προκόπιε. **Θεοτοκίον.**

Σοφία Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ πρὸ πάντων αἰῶνων, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀπορρήτως σαρκοθεῖς, ἐξ ἀπειρανδρῶν Μητρὸς, Θεοτόκου, ταύτην ἀπειρογάστο.

Κάλεσμα, Ἦχος α. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ασώματος ἐν βίῳ ἐγνωσῆς Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἐνωσάρχος Ἀγγέλῳ ἀνεδείχθη συνδίατος, τῷ κόσμῳ κατὰ Παῦλον σταυρωθεῖς, τῷ σοὶ ἐσταυρωμένῳ ἀληθῶς, καὶ εἰς οὐράνῳ οὐρανῷ, τῇ θανάτῳ γῶρον ὁ γήϊνος. Δόξα τῷ εὐδοκίῳσαντι ἐν σοὶ δόξα τῷ γνωρισθέντι σοὶ δόξα τῷ ενεργούντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς Δείας, αἰς τὸν Κτίστην τεβάστασας, Παναγνε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστέτη, προτεινῆσα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ πάλιν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφροσύνας πόθη καὶ βουλήσας σοὶ. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγμέντος ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σάτερ λόγῃ τὴν πλευρὰν οὐρνεύοντος, ἡ Παναγνε οὐδύροτο πικρῶς, τὰ σπλάγγνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ τὸ πάλιν σου καὶ φρικτόν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βουῖσα. Δόξα τῷ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ δόξα σοὶ τῇ χρηστότητι δόξα τῷ ἐν τῷ Σανάτῳ σου βροτοῦς ἀθανατίζοντι.

Ὁδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ριστός μεθ' ἑσέ, Θεός καὶ Κύριος, ἡ
• σεπτή Ἐκκλησία, Θεοπρεπῶς, μέλπει
• ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
• ρίῳ ἐορτάζουσα.

Αρδύων Ὅσιε, δακρυῶν χεῖμασι, τὴν καρδίαν σου μάκαρ, τῶν ἀρετῶν, σπόρον ἐγνώσθησας, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ὀσιώτατε Προκόπιε.

Γεῶδες φρόνημα, τῷ Δεῖῳ Πνεύματι, καθυπέταξας Πάτερ, ἀσκητικόν, βίον ἀνελόμενος, καὶ συνταττόμενος χοροῖς, τῶν Μαρτύρων παμμακάριστε.

Ὁς μάρτυς ἔθνος, καὶ ἀληθέστατος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, αἰρετικῆν, ἠλεγγῆς ἀπό-

νοϊαν· τῆς γὰρ μαϊνίας ἀληθῶς, τῶν ἀθέων κα-
τερονήσας.

Θεοτοκίαι.

Νομίμως ἀνευθεν, Σεσιῶν Πανάμωμε, συλ-
λαβούσα τὸν Κτίστην διχα φθώρας, τοῦ-
τον ἀπεργήνησας, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, καὶ
κυρίως ἐχορημάτισας.

ᾨδὴ ἑ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ Σείῳ φέγγει σου ἀγαθῆ, τὰς τῶν ὀρ-
• θραϊζῶνται σου φυγὰς, πῶθω καταύρασου
• δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγῃ Θεοῦ τὸν ὄντως Θεῖον,
• ἐκ ζῶσων τῶν πταισμάτων, ἀνακαλούμενον.

Αγισθέντα ἀσκητικῶς, καὶ τελευθῆντα
σε δι' αἵματος, χειραίρωμεν Ὅσιε· μνήμη
γὰρ Δικαίων μετ' ἐγκωμίων αἰεὶ πιστῶς ἐπι-
τελεῖται, καὶ μνημονεύεται.

Σοφῶς ὁ πάντα μεταποιῶν, καὶ μετασκευά-
ζων πρὸς τὸ κρεῖττον, ὡς βούλεται Κύ-
ριος, τῆ τῶν δυσσεβούντων μακροφάνει τῆ σῆ,
ἀσκήσει μακροῦσι, κλέος προσήετο.

Επί τῶν ὤμων ἀναλαβῶν, τὴν διὰ Σταυροῦ
πανοπλίαν, σὺ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας,
τῶν ὀπίσω Πάτερ λήθην ποιούμενος, καὶ τοῖς
ἐμπροσθεν ὁράσεις, ἐπεκτεινόμενος.

Θεοτοκίου.

Υμνοῦμεν Πάναγε τὸν ἐκ σοῦ, σάρκα πα-
θῆναι τε καὶ θνήσκειν, περιβαλλόμενον Κύ-
ριον, καὶ τελευθῆναι ἀπεργασάμενον, ἐνώσει
ἀσυγχύτη, τῆ καὶ ὑπόστασιν.

ᾨδὴ ς. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν ὄχλασσαν, ὑφαιμένῳ καθο-
• ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῆ κλύδωνι, τῆ εὐ-
• δία λιμένει σε προσδραμών, βιάσοι Ἀνάγα-
• γε, ἐκ πθώρας τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Προβαίων ἀειμνηστε, ἀπὸ διζῆς ἀληθῶς,
ἀσκητικῶς ἀνδραγαξίᾳ, πρὸς Μαρτύρων
ἀνδρείαν τε καὶ τιμῶν, οὐκ αἰματός, ἐρ-
ρυθρῶν πορφυροῖα περικείμενος.

Ρέοντων τὰ ἀσπασίον, λογισάμενος φυγῆ,
καὶ λογιστῶν θεόφρονι, τοῖς αἰεὶ διαμένον-
σιν ἀγαθῶς, καὶ πέρας οὐκ ἔχουσιν, εὐσεβῶς
ἐπετρεβῆς παμμακάριστε.

Εγχεάτιαν σύντονον, καὶ ποσότητα Χρι-
στός, σὲ καθαρῶν πλουτήσαντα, φιλον-
θροπῶς ἐπέβλεψεν ἐπὶ σέ, καὶ ὁδῶς ἀνέδει-
ξε, κοινῶν Σεσοφῶς πανοιόημε.

Θεοτοκίου.

Πανάμωμε Δείποινα, τῆς φυγῆς μου τὰ
δεινὰ, καὶ γαλεπὰ συντήματα, χειροφ-
γίαις ἰατρυστον μυστικαῖς, δραστήθια φάρμα-
κα, τοῦ Υἱοῦ σου βαλοῦσα τὰ παθήματα.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ, Προκοπίου τοῦ
Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Οὐδὲν, Δεκαπολίτα, γῆς πάσαι πόλεις
Πρὸς τὴν νοπήν, εὐθα περ τάττη, πόλιν.

Εἰκάδι ἐβδόμητῃ Προκοπίῳ τέσμα φαίθη.

Οὗτος τὸν μονήρῃ βίον πρότερον ὑπέδου,
πᾶσαν ἀσκησιν ἀκριβοῶς διαμείψας, καὶ
τελείως καθάσας ἑαυτὸν, τοὺς τὸ Λόγου τὴν
ἀρκουτὴν δυσσεβῶς ἀθετήσαντας διελέγξας
ἀνδρείως καὶ καταπτύσας· ὕστερον δὲ καὶ διὰ
μαστίγων ἀλλήσας, μέγας Ὁμολογητῆς ἀνε-
φάνη, θαυματῶν ἐνεργείας ἐνδείξάμενος· καὶ
οὕτω πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Γελασίου, ὁ τὸ Πατήριον κελυνοθεσίᾳ διαπαί-
ζει παρὰ τοῦ Ἄρχοντος, βαπτίζεται ἀληθῶς,
καὶ ἔπειτα τελειοῦται.

Στίχ. Φώτισμα μελῶν ἐγγέλων, γελᾶς πλάυνη
Πηλοῖς δὲ, Γελασίε, ἐκτίμηη κάραν.

**Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Θελλελαίου.**

Στίχ. Ὁ Θαλλέλιος φαυρῶς ἦναι πρὸς πόλον,
Θαλλῶς ἐλαιῶν, ἀρεταῖς ἰσχυμένως.

Οὗτος Κιλιεὶ μὲν ἦν τὸ γένος· ἀγαπήσας
δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν, τὴν πόλιν
κατέλαβε Γαβύλων· ἢ ἀπὸ σταδίων εἴκοσι
γεωλιφόν τινα καταλαβῶν, ἐν ᾧ τέμνωος ἦν
δαιμόνων, ἐν αὐτῷ ἐπήξαστο μικρὴν καλύβην,
τοῖς τῆς ἀσκήσεως ἀσχολούμενος πόνοις, νη-
στείας καὶ ἀγρυπνίας καὶ κακουχίας ἑαυτοῦ
ἐκτίχων. Ὅθεν οἱ ἐν τῇ τεμνείᾳ δαιμονος πλεί-
στοις αὐτὸν φοβήτορας ἐξεδειμάτουν· οὗς καὶ
κατηρχυμένους ἐξέπεμπε, καταγελῶν τῆς ἀ-
σθενείας αὐτῶν. Μειζόνων δὲ πόνων ἐπιέμενος,
τὴν μὲν καλύβην κατέλιπε. Κελλίον δὲ στενω-
τάτου δειμάμενος, μὴδὲ τῇ σωματι σύμμετρον,
ἐν αὐτῷ εἰσῆλθε, τοῖς γόνασι τὸ πρόσωπον ἔχων
προσηλόμενος. Θεαρέτως οὖν ἐν αὐτῷ ἐπὶ
ἔτη δέκα βεβιωκῶς, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

**Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Ὁ Ὅσιος Στέφανος, ὁ συστη-
σάμενος τὸ γηροκομεῖον τοῦ Ἀρματίου, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.**

Στίχ. Γῆριε Στέφανος πρῦτανις ζωῆς πόρου·
Ὅν περ θαυόντα πρῦτανις στέφος φέρει.
Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Ὁ Ἅγιος Νήσιος, βουνεύροος
τυπτόμενος, τελειοῦται.

Στίχ Νεύροις βραχίσις Νήσιος πασχών φέρει·
Νευρούμενος γὰρ, τῶν πότων λήθην ἔχει.
Ταῖς τῶν Ἁγίων σου προσβραχίσις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. **ᾨδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.**

• **Δ** ροσδόβλον μὲν τὴν κἀμῖνον εἰργάσατο,
• **Δ** ἄγγελος ταῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
• δαίτους δέ, καταρτέων πρόφαγμα Θεοῦ, τὸν
• τύραννον ἔπεισε βῶαν· Ἐυλογητός εἰ ὁ Θεός,
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως ὑπέρλαμπρος ὁ βίος σε, Θεόσορε, γέγονε
δι ἀκλήσεως, οὕτως ὠρθη σου, προφανῶς,
πᾶλλησις στεφρᾶ· Χριστὸν γὰρ ἐδόξασας βῶαν·
Ἐυλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαρροσύνη καθαρότητα Θεσπέσις, Πάτερ
περιζωσάμενος, ἐν ἀνδρείᾳ δέ, Μικρυτοῦ
στεφανῶν λαμπρῶν, δεξιάνου γράει βυθῶν·
Ἐυλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μὴ τὴν ἀρχοτύπην εἰκόνα προσκυνουῦντές
σου, Σάτερ οἱ ἀπεθέστατοι, τὸν οἰκίτην
σου, μαστιγῶντες ἔξουθενῶς, ὑμνοῦντι καὶ
κράζοντα πρὸς σέ· Ἐυλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Εὐφραίνουμένον τῷ τόκῳ σε Παναγίμω, πάν-
τες σέ μακαρίζομεν· δι αὐτοῦ γὰρ νῦν,
σαρκινῆς γεννήσεως ἡμεῖς, οὐσθέντες κορυμ-
ζομεν αὐτῷ· Ἐυλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν. **ᾨδὴ η. Ὁ Εἰρμός.**

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὅσίοις δόξασον ἐπὶ γασας,
• καὶ Δικαίον Θεσίαν ὑδάτι ἐπέλας·
• ἀπαντα γὰρ δόξας, Χριστὸν μόνον τῷ βούλεισθαι.
• Σέ ὑπερψύομεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας·

Αελυμένους τῆς ὕλης καὶ πρὸ θανάτου ὀ-
φθεῖς, μετετέλης ἐκτεθεῖν πρὸς τὴν ἀκή-
ρατον, Ὅσιε ζωὴν, τῷ θανάτῳ χρυσάμενος,
κλιμακί προσφόρῳ, Προκόπιε Θεόρρον.

Πεπλησμένοι ἐφροῦντες φράτος τῆς πίστεως,
καὶ πρὸς αὐτοῦν ἀγγέλλοις Πάτερ ἐφροῖτη-
σας, πάσαν ὑλικὴν, ἀποθέμενος ἐφροῖν· ὅθεν
σε τιμῶμεν, Προκόπιε Θεόρρον.

Ωπλισμένοι δυνάμει τοῦ Δείου Πνεύματος,
πονηρίας πνευμάτων ἐτρέψω φράλαγγας·
ὅθεν οὐρανῶν, πύλαι σοὶ ἠνεῳγήθησαν, μάκαρ
ἀνμνοῦντι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζουσι πᾶσαι γενεαὶ Δέσπονα, ὡς
πρέφης ἡ μόνη Θεομακάριστος, σέ τὴν
ἀληθῆ, Θεοτόκον ἢ Παναγνον· ἢν ὑπερψύομεν,
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας. **ᾨδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.**

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ἐν οὐ-
• τολμᾷ, Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-

• τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠρῖσθη βροτοῖς, Λί-
• γος σεσαρκωμένος ὁν μεγάλινοντες, σὺν ταῖς
• οὐρανίαις Στρατιάις, σέ μακαρίζομεν.

Απλῶν, ὀρμῆς δι ἐγκρατείας ἐνέκρωσας,
καὶ σαρκὸς σιμρήματα Σεράπων Χριστοῦ·
ὅθεν τῆς ἀπαθείας, νῦν τὴν ἀνώλεθρον, σὺν
ταῖς ἀσωμάτοις Στρατιάις, εὐοῖς ἀπύλουσιν.

Κριτὴ δικαίῳ φαίδοῦς παρίστασαι, ὡς νι-
κητῆς, φερόνους ἀμαράντους δεξιάνου,
ἐκτενάς Προκόπιε δόξομενος, ὑπὲρ τῶν ἐκτε-
λῶντων, σοῦ τὴν πανίερρον, μνήμην καὶ τὴν
βῶαν ἔορτὴν, τῆς μεταστάσεως.

Αὐγαῖς τρισὶ νῦν καταληκτόμενος, ταῖς ἐκ-
μῖς, ὑπεράτας ποιοῦνταίς Θεότητος,
πανολόσιον ἠέξου ἤμῃσαι, καὶ τερπνῆς θυ-
μασίας, συναγαλλόμενος, ταῖς ὑπεροκρῖαις
Στρατιάις, Πάτερ Προκόπιε. **Θεοτοκίον.**

Ρευστὴν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἀόφροστος, μορ-
φήν λαβῶν, ἀνθρώπου ἀμαρσίαν ἐνέδυ-
σεν, εὐδοκίᾳ Πατρικῆ σακνάσας ἐν σοί, τῇ
κερασισηματῶν ὅθεν Παναγνυτε, σὺν ταῖς οὐ-
ρανίαις Στρατιάις, σέ μακαρίζομεν.

Δεκαποκτελειάρριον Γυναικίους ἀκλυτῆσθαι.
Σαρκίς τοῦ τριτοῦ σε, ἀπολυθεῖς Προκόπιε,
σπαρέσθης νῦν σὺν Ἀγγέλοις, τῇ ἀπροσίτῳ
Τριτάτῃ πρὸς ἡν ἡμῶν μνημόνευς, τῶν ἐκτελοῦν-
των εὐδοξέ, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σέ
τιμῶντων ἐκ πόθου, Πάτερ σοφὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα κατασφύριον, καὶ σπέθη τῶν θυχῶν
ἡμῶν, ἡ οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερου-
βιμ ὑπερτέρα, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπησον, ὑπὲρ
οἰκείων δούλων σου, Θεοκλυπτορ Πάναγνε· ὅπως
βουθεῖτημεν πάντες, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων.

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρβρου, κατὰ
τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολύσις.**

Τῆ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου
τοῦ Ὁμολογητοῦ, συνασκητοῦ τοῦ Ἁγίου
Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν τρία Στι-
χηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ. Ἐδωκας σημεῖον.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμε-
νος, ἐλογίσω Θεσπέσις, τρυφὴν τὴν ἐγ-

κράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτιμοσύνην, περιουσίαν θαφιλῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητά· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἀγίων Βασιλείε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης· ὃν σοι ἠτοίμασε Χριστός, ὁ κατ' ἀξίαν νέμουν τὰ ἐπάλλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν δυσώπει Θεόπνευστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπραγῆσω Θεόσφοι, πικραίνων τὴν αἰσθητὴν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῆ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίαι τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τροφήν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομήτορ πανώμιμα, τῆς ψυχῆς μου μετέβαλε, εἰς βῆσιν ἢ δύναμιν, νῦν τοῦ Θεοῦ φέδω, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκρύψω τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον, καὶ κληρὸν τὴν εὐσάνην, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὐρω Δεσποινά, ευφραίνόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρωμένον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ἐκλαίει βιώσα· τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχαριστος λάτρεσθαι δύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καὶ ἄνω αὐτοῖς καὶ σπεῖδεις με, ἀτεκνωθῆναι καμψότατος· καταπλήττοιμα Εὐσπλαγγχε, σὺν ἐκούσῳ σταυρῶσιν.

Καὶ τα λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς πίστεως βῆσιν σε γινώσκω, Πάτερ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

• **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχαις ἵχθυσι, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, φαιροστίποις Μωσῆς χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴν τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὴν βῆσιν ἐπὶ τὴν πέτραν Σήμενος, Πάτερ τῆς πίστεως, τῶν πειρασμῶν οὐκ ἐπιτη-

ξας ὁρμάς, ἀλλ' ἀσάλευτος ἔμεινας, ὡς ἀριτῆς ὑπέμαχος, τῆς βασιλείας ὡς ἐπάνωμος.

Η χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, σὲ δυναμώσασα, τῶν ὀλγεινῶν μαρτίων καρτεροῖν, τὰς νηθάδας ἐνίσχυσε, καὶ νικηφόρον ἐδείξε, κατὰ Ἰουδαίῳ ματαιόφρονος.

Συνάθλου καὶ στρατιώτου ἔμφρονος, Πάτερ ἐπέτυχες, ταῖς ἀρεταῖς προκόπτοντος αἰεὶ μεθ' οὗ χαίρων πανόλιβις, τῆς σταθῆρας ἀλήσεως, διηγωνίσω τὸ μαρτύριον.

Θεοτοκίον.

Προστάτιν καὶ σωτηρίαν πρόξενον, καὶ τειχος ἀρρήκτον, σὲ τῆς ἐμῆς προβάλλομαι ζωῆς, Θεοτόκε πανύμνητε, τὴν τὸν Θεὸν γεννήσασαν, τὸν εὐεργετὴν πάσης κτίσεως.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

• **Ε**υφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Εκκλησία σου
• **Χ**ριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχυς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ιθύνας ἐπιμελής, τὴν σὴν καρδίαν πρὸς Θεὸν Ὅσιε, ἀσκητικῆ χάριτι, καὶ ὁμολογίᾳ διέπρεψας.

Στρατεῖαν ἀναλαβῶν, καὶ πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ ἐτρέφας, τὸν νοσητὸν δράκοντα, καὶ τὸν αἰσθητὸν Πάτερ λείοντα.

Τηρήσαντες εὐσεβῶς, τὸ κατ' εἰκόνα τῆς ψυχῆς Ὅσιοι, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἄχραντον, σεβόμενος εἰκόνα ἠλλήσατε. **Θεοτοκίον.**

Εὐλόγηται διὰ σοῦ, ἡ πρὶν κατάρτας καὶ εὐφορᾶς μέτοχος, φύσις ἡμῶν Ἀχραντε, καὶ τῆς ἀφθαρσίας μετέληφεν.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Χριστοῦ, ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, πλοῦτον ἐλίπεσ φληρτόν· καὶ δόξαν ρέουσαν σφεδρῆ· εἰς τὸν σταυρὸν σου ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν τρίβον τὴν στενήν, χαίρων διήνυσας, παθῶν τὰς ἰδονάς, τὰς ἐκ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας Ὅσιε πάσης, κακοπαθείας, καὶ ἐσθίας, πρὸς πλάτος Θεῖον, τοῦ Παραδείσου, Σηγήγορος Βασιλείε.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον αὐτόμελον.**

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν Θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόνον νηστῶν, ἐν τῇ ἀσπάρᾳ συλλήψει σε Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· Ραβδὸν Ἀβρὰμ τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σε καὶ φυλάξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκράνγαζε· Παρθένος τίττει, καὶ μετὰ τόκον, καλὴν μένει Παρθένος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστάσα τῷ Σταυρῷ, ἡ πανακμήτορος Ἄμνας, τοῦ Ἄμνου καὶ Ἀυτροπιτοῦ, Ἑρήνοιο συνέκοπτεν αὐτήν· καὶ ἀτενίζουσα ἐξέγρεν ἐκπληττομένα· Τί τοῦτο τὸ καινόν, καὶ ξένον θάμα; γλυκύτατε Υἱέ, πῶς φέρεις ταῦτα ἑκών, ὀνειδιζομένης καὶ μαστιγῆς· καὶ ὕβρεις, καὶ ἐπονείδιστον θάνατον; Δοξολογῶ σε, τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου συγκατασίαν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**παρθίνα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
• ἔσθη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ως ἡραία σε παμμακάρο ἡ καρτερία, ἐν πολλῇ νεότητι, ἐπιδεικνυμένη, ὅτις φερόβριστα, μετ' ἧς ἀνεκραυγάζεις· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνημμένος δι' ἀγάπης τῷ σῶ Δεσπότη, καὶ τὴν αὐτοῦ βασίλειαν, περιβεβλημένος, πόνων οὐκ ἠσθάνου σαρκίς, κραυγάζων δὲ ἐψαλλές· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βασιλείας ὡς ἐπώνυμος εὐαρέτου, τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπάγουταν ὁδὸν ἐπερευθίης, συμπνοον εὐράμενος, Προκόπιον κραζόντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. **Θεοτοκίον.**

Απειρογάμοις ἐκύθησας ὡ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκου ὡφθίης παρθενεύουσα πάλιν ὄβην ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαίρει σοι Δέσποιννα, πιστεῖ ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἄγιον ἐπιστρέφον, ἐκ Ἥσφωδου ἀγνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε.

• **Σ**ὺ ὅτι λαμπρῶς ἠγωνίσω Βασιλεῖς, τοῦ Λέοντος ἐκκυλίνας, τὸ ἀμειλικτον θράσος, καὶ γνάμην τὴν ἀγνώμονα.

Πρόδροπον εὐρών, διανύεις τὴν ἄλλησιν, Προκόπιον τὸν ἐν πόνοις, προκοπαῖς πολυτρόποις, ἐνθάς στεφανοῦμενον.

Νῦν βλέπεις καθαρώς, τὸν Χριστὸν ὃν ἐπόθησας· οὐ πόρρωθεν τὰς ἐμφάσεις, νοητῶς ἐθέρεις, Παμμακάρο ἱερωτάτε.

Σε ὅλον ἄρα γέ, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σε ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτῆμεθα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων ὕβρε

• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρευσταὶ αἱματι.

Επί γῆς Βασιλείας τῆς ἄνω λαβόμενος, τοῦ ἐπιτοῦ προσταγμάτων, καὶ δογμάτων, Θεοφόρε ἠγωνίσαις κλῆροσας.

Πυμνός μὲν τῶν ἐπὶ γῆς ἐμφρόνας ἠγωνίσαι· ἐνδοδυμένος δὲ θείας, δυναστείας ὡφθίης στεφανοφῆρος, ὡς νικητίας, τῶν ἀθέων Τυράννων τὴν ἐνστάτιν. **Θεοτοκίον.**

Πδοῦ νῦν, τῶν Προφητῶν πληροῦνται κηρυγμάτων, σοῦ τῆς Παρθένου τεκνύσης, τὸν Προφήταις πάλιν κεκηρυγμένον, καὶ πληροῦντα, τὰ προρρηθέντα Πνεύματος χάριτι.

Κοτακίον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκαλύψιν, ἐπέβλεψες σοφῆ, ἐν μέτῳ τῶν σοφῶν· καὶ μυστήσας ὁσίαις, τῶν θαυμάτων εἰληφας τὴν ἐνεργεῖαν, καὶ τὰς νόσους ἰασθαι τῇ χάριτι, Βασιλεῖ παμμακάρο ἱερωτάτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ Ἁγίου Προκόπιου.

Στίχοι.

Ὁ Βασιλεῖος, Χριστὸν ἐν ψυχῇ φέρων,
Ψυχὴν σκιάς τίθησι τῆς αὐτοῦ χάριτι.

Κρούων ὑπὸ γλῶσση εἰκάδι ὀρθοτάτη Βασιλείων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου. Καταλιπὼν δὲ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, ἐγένετο Μοναχός. Καὶ καλῶς ἀσκήσας πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων ῥιπίσεις, τιμῆς σπουδαίας ἀντέστη τοῖς Εἰκονομαχοῖς. Ὅθεν κρατηθεὶς, καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, οὐκ ἐνέδωκεν, ἀλλὰ τὴν ἀληθειᾶν ἐκήρυττε μέχρι θανάτου, συμμαρτυροῦντα ἔχων καὶ τὸν εὖθιμον Προκόπιον. Διὸ ἐξέστη ἅπαν τὸ σῶμα καὶ τὸν τράχηλον, καὶ τῇ φρουρᾷ παρεδόθη. Τοῦ δὲ Τυράννου τελευτήσαντος, ἀπελύθη· καὶ τῆς φυλακῆς ἐξελθὼν, τῆς ὁμοίας ἐπεμελεῖτο διαγωγῆς· καὶ πολλὰ πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐπαλειφών, καὶ πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν ἐπανάγων ἐν διαφόροις καιροῖς, πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐπόθησεν ἐκ βρέφους, χαίρων καὶ εὐχαριστῶν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Προτερῆς, Ἀρχιεπισκόπου. Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ὁ Ποστέριος σφάττεται τοῖς κλάμοις,
Ὁ Ξυγράφου κλάμος ὡν κατὰ πλάνης.

Οὗτος ὁ μακάριος, πρεσβύτερος ἦν ἐν τῇ κατ' Ἀλεξάνδρειαν Ἐκκλησίᾳ. Καὶ συνελθὼν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνείηθυσιν Ἀλεξανδρεῦσι, καὶ πλείστα τοῖς Ἁγίοις Πατρᾶσιν ἀγωνισάμενος κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς Συνόδου προβάλλεται. Στασιαζόντων δέ, ὅσοι τὰ Εὐτυχῶς καὶ Νεστορίου φρονούντες ἐτύγγαζον, καὶ τὴν σιτιπομπὴν κωλύσειν ἐπαπελησάντων, ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς Μαρκιανός, οὐκ εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὸν αἶτον, ἀλλ' εἰς τὸ Παλουσιον ἀνάγειν διὰ τοῦ Νείλου παρεκλεύσατο. Ὅθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ληυμένους, μεσίτην τὸν Ἀρχιερεῖα πρὸς τὸν Βασιλέα προβάλλονται. Ὁ δέ, τῇ τοῦ Ἀρχιερέως εἰσῆς παρακλήσει, πάλιν ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ κατὰγεσθαι τὸν αἶτον παρεκλεύσατο.

Μετὰ δὲ τὴν τελευταίην τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανῶ, Τιμόθεός τις, τὴν ἐπωνυμίαν Ἀίλουτος, ἀπέλαβεν τινα νυκτὰ ἐπιτηρήσας, καὶ τοῖς τῶν μοναζόντων κελύεις ἀκριτῶν νυκτῶν ἐπιστάς, Ἄγγελον ἐαυτὸν εἶναι ἔφησε, καὶ τῆς κοινωσίας ἀποστῆναι Προτεροῖο ἐπέσκηψε τοῦτους. Οἱ δὲ, ὡς ἀπόλοις ἐπαπατήντες, στάσαν κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἐγείρουσιν. Οὗτος δὲ φεύγων, τὸν Ἐπιτάτου Προφήτην Πσαῖον ἐθεάσατο λέγοντα Ὑπόφρον, κατὰ περιμένα διαβερύσθαι σε· ταῦτο δὲ ἐδύλου τάχα τὴν βίαν σου τελευτήν.

Ὑποτρέψας οὖν, καὶ ἐν τῇ θείᾳ κλυμωθίᾳ εἰσελθὼν, ὑπ' αὐτῶν ἐπέσει κλάμοις οὐδέσσι κατασφάττεται. Εἶτα χειροτονοῦσιν αὐτὸν ἐκείνου τὸν ἀπατήσαντα αὐτοῦ Τιμόθεον, καὶ ἐπὶ τὸν τῆς ἀρχιερατικῆς θρόνου ἀνάγουσιν. Ὅπερ μετῶν ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας Ἀέων, τὸν μὲν Τιμόθεον ὑπὸ τὴν τῶν Ἐπισκόπων ἐξουσίαν κρηθῆναι κανονικῶς ἐποίησεν, ὃν καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς γυμνώσαντες, εἰς Γόγγραν ἐξήρισαν· τοὺς δὲ κοινωνήσαντας λαϊκοὺς εἰς τὸν τοῦ Ἀρχιερέως φρόνον, μάλιστα καὶ ὀφειμένους παιδεύσας ὁ βασιλεὺς, ἕτερον Τιμόθεον ὀρθόδοξον, Σαλοφαναϊστὸν λεγόμενον, χειροτονήθησαν Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον παρεκλεύσατο. Καὶ οὕτως ἡ στάσις πέρας εἴληψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Στίχ. Οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος ἐν ξυλῶ
Νέστω ἀλώθεις, τὸ προφητικὸν φάναϊ.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Ηουπλίου ἡγεμόνα, ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Διὰ δὲ τὸ ἀσεβῆσαι τὸν Χριστὸν, συνειήθη παρὰ τοῦ ἀρχοντος Κερνάρχου, καὶ ἤχθη πρὸς τὸν ἡγεμόνα. Καὶ ὀμολογήσας κατ' ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, σταυροῦται· καὶ πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαριστοῦς φωνᾷς ἀφίει, καὶ τοὺς Πιστοῦς ἐπιστηρίζων, τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν, Κύρας καὶ Μαρῆας.

Στίχ. Καταξιοῦνται Μαρᾶνα τε καὶ Κύρα,
Σαρὸς μαρμαρῶ, κυριεῦνι τοῦ πόλου.

Ταῦται πατρὶς μὲν ἢ πρὸς εἰς κείμητιν Βέρβονια· γένος δὲ τὸ τῆς πατρίδος ἐπιστημῶν ἀνατροφή δὲ τῇ γένει συμβαίνουσα. Ἀλλὰ τούτων ἀπάντων υπερειδούται, καὶ εἰσω γενόμεναι τινὸς οἰκίου, πλῆθ' τε καὶ λίθος ἀναφράξασαι τὴν θύραν, καὶ θυροῖον μικρὸν ἐξασασαί, δι' αὐτοῦ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν εἰσεδέχοντο, καὶ ταῖς πρὸς αὐτὰς ἀφικνουμένας γυναῖκι διελέγοντο, καὶ τῷ Θεῷ τὰς δοξολογίας ἀπέπεμπον. Καὶ ὅλον μὲν τὸν ἡναιαυτὸν ἐν ἡλικίᾳ διαῖον, μόνον δὲ τοῦ τῆς Πεντηκοστῆς καιρῶν τὴν διαίτην ἐποιούνη. Τοῖς δὲ σάμιασιν ἔφερον σιδήρου βίους ἄπειρον, τὰ δὲ περιβόλαια μέγιστα εἶχον ἀσιτεῖα δὲ καὶ καρτερίας ὑπομονή, τοσοῦτον διήμεναν, ὡς διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἅπασ μεταλαμβάνειν τροφήν, ἐπὶ τρεῖς ὅλους ἡναιαυτοῦ.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ζωοδόχον τάφον τοῦ Χριστοῦ πορευθεῖσαι, οὐδεμίαν τροφῆς ἀπῆλθουσιν, μέγιστος ἂν τὴν προσκυνῆσιν ἐποίησαντο. Καὶ πάλιν ἐπανείηθυσαι, αἱσίοι τὴν πορείαν διήνυσαν. Τὸ δὲ τῆς ὁδοῦ μῆκος σταδίων ὑπέρχεν εἰκοσι. Καὶ εἰς τὴν καλλιπῶν Θεῶν τέμενος ἀπεβλήθουσιν, αἰσάτω; διεπραξάντο. Αὗται μὲν οὖν ταυαυτῇ πολιτείᾳ τὸ ἴηλον κατακλιπῆσασαι γένος, πρὸς τὸν ποθούμενον ἀνέδοσαν Κύριον. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἐξ Μάρτυρες, οἱ ἐξ Αἰγύπτου, εἴφει τελευτοῦνται.

Στίχ. Εἴφει θάψιν ἐγραψαν ἐξ Αἰγυπτίους,
Οἱ τοὺς χρόνος γράφαντες ἄλλης καὶ βίος
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι Νυμφᾶς καὶ Εὐβουλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Χριστοῦ φτεῖα Χρισταπόστολοι δύα,
Χριστῶ συνεισιν Εὐβουλος, Νυμφᾶς ἀμα,

Τῆ αὐτῆ ἡμέσᾳ, ὁ Ὅσιος Βάσσος, Ἐπίσκοπος Δαμασκού, ἐν ἐσχάτῃ τελειούται.

Στιχ. Πανήγυριν βέντας ἐλπῶν βίου,
Σύνεσι Βάσσος, Ἀγγέλων πανήγυρι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέσᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀβίρκιος (') ζῆρει τελειούται.

Στ. Χριστοῦ λατρευτῆς ἀνχένα τμηθεὶς ζῆρει,
Θεῶν λατρευτῆς Ἀβίρκιος αἰσχροῦνι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν τῇ καρδίᾳ, Ἀβραμαίτιοι Παῖδες τῆ
• Περσικῆ, πόθῳ, εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ
• φλογί, πισπολούμενοι κραυγάζον· Εὐλογη-
• μένοι εἰ, ἐν τῷ Νῶϊ τῆς ὁδοῦ σου Κύριε.

Γεωργηθέντα, καὶ καθαρόντα δι' ἀσκήσεως,
Πάτερ, καὶ ἀλλήτῃ λαμβάντα καρτερῶς,
ὁ Χριστὸς σε προσεβέξατο, Εὐλογημένος εἰ, ὁ
Θεὸς μου βούντα καὶ Κύριος.

Νευρωσμένος, δεῖξά σὺν ἀμει Πάτερ ἡλεη-
ξας, πάντας, τοὺς σεπτὸν εἰκόνημα τοῦ
Χριστοῦ, ἀθετοῦντας ὡς παράνομους, Εὐλογη-
μένος εἰ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ως Θεοτόκον, καὶ Βασιλίδα πάσης κτίσεως,
πάντες, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε τὴν ἀγνήν,
καὶ τὸ Χαῖος σοὶ κραυγάζομεν· Εὐλογημένη
σύ, ἐν γυναίκεν ὑπάρχεις Παύλαμμε.

Ὡδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

• Χείρας ἐκπετάσας Δαυιδ, λέοντων χα-
• σματα, ἐν λόκῳ ἔρρασε· πυρὸς δέ
• δύναμιν ἔσβαρον, σὸσπῃν περιώταμνοι, οἱ
• εὐσεβείας ἐραταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σαῖμα Θεοφόρε καὶ τὸν ζῶν, εἰς ὀλοκάτωμα
τέλειον, τῷ πυρὶ τῆς συειδόσεως, καὶ τῆ φλογί
τῶν αἰκισμῶν, ὀλοκαυτούμενον καὶ κραυγά-
ζεις· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κατεδιώξας σου τοὺς ἐχθρούς, ἢ δικώμε-
νος, Πάτερ κατέλαβες, καὶ κατεπάτησας
Ὅσιε, τὴν ἄβρην τὴν ὑψηλόφροναν, ἀνηρημένους
κατιδῶν τοὺς σέ μασιζήκοντας, καὶ κραυγάζων·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ως τις περιδξέεις ἡμῖν, τοὺς φοιτητᾶς ἀρι-
στεύς, ἀφθης πανδλβιε· τῆ πρὶν ἀσκήσει
γὰρ αἰλλῃσιν, ἀνδρικώτατα προστέθεικας, συν-
αλλῃπτὴν τὸν μαθητῆν, ἔχων Προκόπιον, καὶ
βούντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

(') Ἐν ἄλλῃ γραφεται Ἀβίρκιος.

Θεοτοκίον.

Πύλιν φωτοφόρον οὐρανῶν, σέ ὀνομάζομεν·
δι' ἧς διήλθε Θεός, καὶ σεσωμᾶται Πά-
ναγκες, ὁ ἀσώματος τὸ πρότερον, καθὼ Θεός,
καὶ τῷ Πατρὶ ὡς ὁμοούσιος, ὡ βούμεν· Πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄϊθος ἀγερότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• σου Παθβένε, ἀκορῳμνιάσις ἐτμηθῆ,
• Χριστὸς συνάβας τὰς διεστῶστας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτότε μεγαλύνομεν.

Απασαν τὴν αἰσθῆσιν Πάτερ, νῦν ὑπερβάς
πρὸς τὸν Δεσπότην, χαίρον μεταδέ-
βικας πόθῳ, τῶν σῶν ἀγῶνων πλοῦτον δρεπό-
μενος, Ἀγγελικῆν τερπνότητα, καὶ Παραδεί-
σου τρυφήν ἀλλῃπτον.

Τῷ σῷ μαθητῇ καὶ συνάλλῳ, συναπολαύων
Ἀθλοφόρος, τῆς τῶν μακαρίων ἐλπίδος, καὶ
δι' αἰῶνος συνευφρανόμενος, τοὺς τὴν ὑμῶν
πανήγυριν, ἐπιτελοῦντας ἐπαπευοῖτε.

Εκ γῆς πρὸς οὐρανὸν λήξιν, στεφανηφόροι
μεταστάντες, ἐνθα τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι,
καὶ τῶν Ἀγγέλων δεῖα στρατευματα, τὸν μα-
σιζῶν τὸν συλλογον, ὑμῶν πρεσβείαις διασώ-
σατε.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν σέ
ὑμνοῦντων Θεομητορ· παῦσον τὰς ὁρμὰς
τῶν πειρασμῶν· τῆς ἀμαρτίας Ἐραῦσον τὸν
τάραχον· τὴν καταγιδα συντριψον, τὴν τῶν
κινδύων Μητροπάρβενε.

**Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρβρου Ἀκολουθία,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολυσις.**

Τῆ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ
Ὁμολογητοῦ Κασσιανοῦ.**

ΕἶΔΗΘΗΣΙΣ.

Ἰστίον ὅτι, ὅτι ὁ γούνος ἐστὶ Βίσεκτος, φάλλεται ἢ
Ἀκολουθία αὐτῆ κατὰ τὴν κθ'. Εἶδὲ οὐκ ἐστὶ Βίσεκτος,
φάλλεται τῇ κθ. ἐν τοῖς Ἀποδείμασις.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξά, φάλλομεν προσόμοια
Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου τρία.**

Ἦχος β'. Ἀγγελος μὲν τὸ χαῖρε.

Αγγελικῶς βιώσας, ἐπὶ γῆς Ἐσφορον μα-
κάριε, γοροῖς τῶν Ἀσωμάτων πρὶθῃσιν
φαυρόν γὰρ ἐπὶ ἡμῶν σου ἀράμενος Ὅσιε, τῷ
τῶν ὄλων Θεῷ ἠκολούθησας· καὶ πάθῃ ψυχο-

φθόρα, ἐγκρατείας πόνοις θανατώσας, τοῦ Πνεύματος δογῆτον, καὶ σκευὸς καθαρὸν ἐχορημάτιας. Διὸ βωῶμέν σοι· Ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούτων σε.

Νηφειαῖς ἀγρυπνίαις, τῷ Θεῷ αἰεὶ προσκλιώμενος, ἀπάσης δόξης ὑψηλότερος, μακάριε ἐδείχθης καὶ καλὰς ἀνάθεσιν, ἀπαύστως φωτίζουμος, ἐβλύσας διδασκαλίαν βίβρα, τῶν πιστῶν ἀρδεύοντα καρδίας, καὶ γνῶσιν ἐκτίθεντα, Κασσιανὲ θεόφρον σωτήριον. Διὸ βωῶμέν σοι· Ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούτων σε.

Ανωθεν φωτισθεῖσα, ἡ σοφὴ σε Πάτερ διάνοια, διδασκαλίαν φέγγος ἀπίστραψε, διὸ οὐ φωταγωγεῖται Μοναζόντων τὸ σύστημα, τῶν παλῶν τῆς ἀγλίας λυτρούμενον διὸ καὶ ἐορτάζει, τὴν ἀγιῶν πάντοτε ἀνάμνησιν, τὸν Κύριον τῆς δόξης δοξάζον, τὸν αἰεὶ σε δοξάσαντα, ἀγωνισάμενον, καὶ νικῆσαντα τὸν ὄφιν τὸν πολυμήχανον. Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροβροτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ἔθλου σε.

Βόθρον, τὸν παυπέπειρον ἀγνή, διὸ ἄγχιον γήτως ἐν μήτρᾳ ἐκνεύρησας, ξυλῶ ὡς εἰράκα, τοῦτον κερμάμενον, θρηνηδοῦσα ἡ λαλαξες, καὶ ἐκράξες· Τέκνον, γλυκύς ἐναπόσταξεν, διὸ οὐ ἡ μέλι ἀδῆ, πᾶσα τῶν παλῶν εὐεργετα, διὸ ἐμοῦ τῆς σε τετοκίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγίαν ἐνδεικνύμενος.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινῶ, καὶ Ἀπολύτις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνῆδη Στιχολαγίαν, λέγεται Κανὼν, οὗ ἡ Λαοσοτήγης·

Σοί, Κασσιανὲ, τήνδε τὴν φθῶν πλέκω. Ἰωσήφ.

Ὤδῃ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιάν ἡ ὑπερόπλος δύναμις· σαρωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δόδοξασμένος,
- Κύριος· ἐνδόξως γὰρ θεδοξάσεται.

Στεφανίτας θείας ἀρετίς, Ὅσπερ τὸν βίον σου, Κασσιανὲ πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησας· παρ' οὐ ἦν ἂν αἴτησις, ἀπολύτρωσιν τῶν πταισμάτων δεόμεθα, τοῖς ἐπιτελοῦσι, πίστει τὴν ἀγιῶν σου μετᾶσασιν.

Ολοτρόφω νεύσει πρὸς Θεὸν, πάντων ἀξιάγαστε, τῶν ἐμπαθῶν νοημάτων ἐξένευσας, καὶ φῶς ἐχορημάτιας, ταῖς μεβεῖσσε ταῖς

αἰολίς θεοῦμενος· ἄθεν σε τιμῶμεν, καὶ πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην σου.

Πατρός γενέσθαι ψυχῶν, θεοῖς σου διδάγμασι, Κασσιανὲ ρυθμιζῶν τὰ φρονήματα, Μοναζῶν ἐν χάριτι, καὶ τὴν φέρουσαν πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἀριστα δεικνύων, τρίβον θεοφῶρε παμμακάριστε. **Θεοτοκίον.**

Κυφορὸν ἀναδρον Ἀγνήν, πάντες τε γινώσκουμεν· τὴν γὰρ Θεὸν σάρκα θνητὴν ἐνδυσάμενον, ὑπὲρ νῦν ἐγέννησας, τὸν φαιδρύναντα τῶν Ὁσίων τὸν σύλληγον. Ὅσπερ σε ὑμνοῦμεν, πίστει μεγαλύνοντες τὸν τόκον σου.

Ὤδῃ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐξηθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρήνον Κύριε, ἡ τῶν ἔθλων στερεύουσα, Ἐκκλησία τῆς παρουσίας σου, ἐν ἡ ἑσπερωίῃ ἡ καρδία μου.

Αστέρα ἐν τῷ ὕψει σε, Ἐκκλησίας λάμπουσα, ὁ φωτισμὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐν σιότητι Χριστὸς πανεύφημε, ἀσκητῶν ὠραϊότης Πάτερ πάνσοφε.

Σταυρῶ τὸν ὁμιλήσαντα, καὶ τὸν κόσμον σώσαντα, Κασσιανὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κίστη καὶ πάβισι, πανουργίας δαιμόνων τροπευάμενος.

Σοφίας πληρωθεῖσά σου, ἡ καρδία πάνσοφε, διδασκαλίαν ἔβυσσον, ἐν Ἁγίῳ ἔβλυσε Πνεύματι, Μοναζῶν τὰς ἀγέλας καταρδεύουσα. **Θεοτοκίον.**

Πάτρουσον Πανάμομος, τὴν ψυχὴν με θεομαί, ἐξαιθεροῦσαν πάβισι, καὶ παντοίαις ἐπαναφάσσει, τῶν κακίῶν δαιμόνων μεστειταῖς σου. **Κάθισμα, Ἦχος δ'.** Ὁ ὕψαθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οστωθεὶς σὺ τῷ Θεῷ ἀνετήρης, καὶ λαμπροβθεὶς, σὺ τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις, Κασσιανὲ οἷς ἡλιος ἀπίστραψας, φέγγει τῶν ἐνθῶν σου, ὀδοχῶν τὰς καρδίας, πάντων τῶν τιμῶντων σε, ἀένωνος φωτίζων· ἀλλ' ἐκτενῶς ἰκέτευε Χριστὸν, ὑπὲρ τῶν πόθῶ, θερμῶς εὐφημούτων σε. **Θεοτοκίον.**

Τῆ θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμομεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσέπεσμεν, ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγγισθεῖσα· σπεύσον, ἀπολύμεθα, ὑπὸ πλῆθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σὸς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεντήμεθα.

Ἡ Σταυροβροτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάργου τοῦ Πατρός γεννηθέντα, ἡ ἀνωδίνως σε σαρκὶ τετοκία, ἐπὶ Σταυ-

ροῦ κρεμάμενον ὀρθῶς σε Χριστέ, ἄιμοι· πο-
 ρεύνατε, Ἰησοῦ ἀνεβόη· πῶς ὁ διζήμενος,
 ὡς Θεός ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνομίῃν ὡν βροτῶν
 Υἱέ, Σέλιον σταυροῦσαι· Ὑμῶς με κολούριμε.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**λπίδας, ἐκ Παρθένου οὐ κρέθους οὐκ
 • Ἀγγέλους, ἀλλ' αὐτοῦ ὁ Κύριος, σεσπαρκο-
 • μένος καὶ ἑσπασας, ἔλιον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ
 • κραυγάζη σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αγάσι σου, τῆς σαοῦς ὑπὸ τῆς σιαιτῆ-
 ματα, τῷ πνεύματι Ὅσιε, ταῖς ἱεραῖς
 νοῦσις σου, πάτας ἀπερῦμνωτας, τὰς πα-
 νουρμαῖς τοῦ πλάου καὶ τὰ ἐνεδρῶν.

Νεκουόμενος, ἐκουσίως τῷ κόσμῳ τὴν μελ-
 λουσαν, ζῶν κληρῶν εἰληφας, Κασσιανέ
 πανοιόριμε· ἡμῶς συνεγράψω δὲ, εἰς Μονα-
 στῶν ὁρίων καὶ τελείωσιν.

Εὐνοίησε, τῇ ψυχῇ σου ἡ χάρις τοῦ Πνεύ-
 ματος, καὶ πάντων ἀνοήτων, τῶν τῆς
 σαοῦς φρονημάτων σε, εἰδείξεν πανοιόριε, καὶ
 τῶν τοῦ πλάου ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἄριστον, ὑπὸ χρόνον γερόμενον τέτο-
 κας, ἀεδοίως Παναμίησε, τὸν τοῦ Ὅσιε
 λαμπρόν, τῆς αἰσθησάντας, καὶ τῶν
 ἀρχέλικου ὅριον ταπεινώσαντας.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**ετίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέροντας,
 • Χριστέ ὁ Θεός· διὰ τοῦ γὰρ Δέσποτα,
 • τὴν πρὸ τῶν ἀρχέλικου Πατέρα σου, ἐκ νο-
 • κῆς ἀγγελίας, προσαργυρῶν ἐτρημάειν.

Ηρπάζη, ταῖς σοῖς ἀρεταῖς Σελήπτε ὁ-
 γουόμενος, καὶ γαίρων κατέπαυσας, πρὸς
 τὰ ἐπουράνια σκηνοῦματα, τῶν καρμάτων τὰ
 γέρα, ἀξίως κομιζόμενος.

Νοὶ καθαροὶ, σὺ ἐνοπριζόμενος τὸ κάλλος
 Χριστοῦ, ἴστασο ἀκλόνητος, νύκτωρ με-
 τ' ἡμέραν τε αἰδίμει, τὰς ἐθελούς δηλώσεις, ἐ-
 κείθεν εἰσδεχόμενος.

Δακρύων πηγῆς, Θεοτότος Πάτερ ὀρθεύο-
 μένος, ὡς δένδρον ὕψιλον, ἔνεγκας κασ-
 ποῦς τὰ κατὰ θάματα, ἐπεφραίνοντα πάντων,
 ἐνθέας τὰ νηήματα.

Θεοτοκίον.

Εκ σου ἡ ζωὴ, ὑπὲρ νοῦν Παρθένε ἀνατείλα-
 σα, ἐγὼ δὲν ἐθανάτωσεν, ἀπαντας ἡμᾶς
 τὸν θανάτων, καὶ ἐζώωσε κόσμον, ἀπύ-
 στως ἀνυμνοῦντά σε.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ὀδύσσω πταισμάτων κυκλούμενος,
 • τῶν ἀνεξιχνίαστον τῆς· εὐσπλαγγίας

• σου, ἐπικαλούμαι ἄδυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
 • Θεός με ἀνάργε.

Τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν Πάτερ ὠδεύσας, πᾶσι
 τε τοῖς λόγοις σου ταῦτα ὑπέδειξας, ἦν
 οἱ καλῶς βραδύοντες, Παραδείσου πρὸς πλά-
 τος εἰσάγονται.

Ηζῶντα ὅσα γεγένηται, καὶ ἡ τελευταῖα
 μακαρία καὶ ἐντιμος, Κασσιανέ Πατὴρ
 ἡμῶν, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνοίητε.

Νυσταγμῶν ἀμελείας ἀπερῶντας, καὶ ἐπα-
 γουρῶν Σαοῦς καὶ πράξεσιν, Ἀγγε-
 λικῶς εἰδίωσας, ἐπὶ γῆς Θεοτότος πανοιόριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς καλῶν ὡς ὄρασαν ποθήσας σε, ὁ καλλο-
 ποῖς Ἰησοῦ Παναμίησε, ἐκ σου σαοῖ
 γεγένηται, καὶ θεοῖ με δεοῖκτον ἀμέτρητον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
 Πατρός ἡμῶν καὶ Ομολογητοῦ Κασσιανοῦ τοῦ
 Ρωμαίου.

Στίχοι.

Θεῖος μεταστάς· Κασσιανός πρὸς Νίαν,
 Θείας νοητῆς κασσίας ἀποπέμει.

Εἰκάδα ἀμφ' ἐνάτην ἔδωκε Κασσιανός με-
 γάλωτον.

Ὁστος ἦν ἐκ πόλεως Ρώμης, περιφανῶν καὶ
 λαμπρῶν γένεω ὑπόσχων υἱός. Ἐν ἀρ-
 γῇ οὖν τῶν αὐτοῦ πολλὴν πρὸς τοὺς λόγους
 ἐκτίητο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπου-
 δῆ, καὶ τῆς φύσεως οὐσίτη, πάσαν ἑλληνικὴν
 παιδείαν μετήλθε, φιλοσοφίαν τε καὶ ἀστρου-
 μίαν εἰς ἅπαν ἐκμελετήσας. Καλῶς δὲ καὶ τὴν
 Σείαν Γραφήν ἐμαθῶν, καὶ εἰς τὸ ἄριστον τῆς
 περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἐν ἀριεῖα
 καὶ καλῶς τῶν τὸν βίον κομητῆας, ἀπανα-
 γὰς τῆς πατιόδος, καὶ τὴν σῆτην καταλαβῶν,
 τὸν μονήρην βίον ὑπέσχεται. Καὶ ἐλθὼς ἐαυτὸν
 μοναστήριον, πᾶσάν τε ὑπὸ κόνιν ἐξασκήσας,
 καὶ πᾶσαν σκληραγωγίαν ἐκείθεν ἐμαθῶν,
 καὶ ἐαυτὸν ἔλασας, εἰς ἄλλοτε τε διακοίσεως ἐκ
 τῆς ἀρκας ὑπὸ κόνις φθίσας, ἐπὶ τῶν ἡσυρίαν
 ἐργασίαν. Χρόνους δὲ πλείστους πατοιόριως, καὶ
 πᾶση σκληραγωγίᾳ ἐαυτὸν ἐκτίησας, πρὸς
 πλείονα πείρον καὶ γυμνασίῳ ἐχώρησεν.

Ἀναστὰς οὖν ἀπὸ τῆς ἡσυρίας, ἀμείθει πάν-
 τα τὰ μοναστήρια, τῆς τε Αἰγύπτου πάσης
 καὶ Θεβαΐδος, καὶ τῆς Νιτροίας ἔρης, Ἀσίας
 τε καὶ Πόντου, Καππαδοκίας τε καὶ πάσης
 Ἀνατολῆς. Ἀνεμάξατο δὲ πάντων τοῦ βίου,

καὶ τύπους, καὶ ἀγγέλους, ὡς μὴδὲ κρῶς τῶν
δακτυλίων τοῦς τύπους ἐκμάττεισθαι. Καὶ δη-
λοῦσι ταῦτα αἰ παρ' αὐτοῦ συγγραφῆσθαι διὰ
τυπώσεως, πάσης ἀκρίβειας καὶ σοφίας· καὶ ὡ-
φελείας οὕτως πεπληρωμέναι, καὶ αἱ αἰ παρ' αὐ-
τοῦ συνεγράφησαν, καὶ συνετέθησαν δι-
δασκάλλει. Ἄς ἐπεσκεπτεμένους· καὶ ἡρι-
σωμένους διέλη, πολλὴν ἐκ τούτων ὀρέσεται
τὴν ὠφελείαν, καὶ τὸν τοῦ Συγγραφέως βίον
καὶ τρόπον ἐκ τούτων γινώσεται. Οὕτως οὖν
βίου, ὁ Θεὸς οὗτος ἀγαθὸς, καὶ οὕτω πολιτευ-
σάμενος, πρὸς τὰς ἐκείθεν μετέβη μονάς.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις προσεβίαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ὡδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀντίθεον πρόσφατον, παρανομοῦντος, τυ-
ραννοῦ μετασσειν, τὴν φύσιν ἀνεφρί-
πισε· Χριστὸς δὲ ἐφ' ἠπλύσε, Θεοσεβίαι Παισί,
δράσαν τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὧν εὐλογημέ-
ως καὶ υπερῶνδρος.

Διόλου ταῖς νεύσεσι, ταῖς φανοτάταις, Θεό-
σρον Θεοῦμενος, φωστῆρ ἐδείχθησ ἀδυ-
τος· ἐντεῦθεν ἀπ' ἠπτεμάσας, λόγον σωτήριον,
πάντων τὰ κήματα ἡμῶν, φωταγοῦντα
τῶν εὐφραίνουσέ.

Ἡ γλώσσα σου κάλαμος, ἐκτεθημένη, σα-
φῶς διεγάρσε, τὸν ἕμιν τὸν σωτήριον,
καὶ τύπους ἐδείξε, ὡς περ ῥυθιζόνται, πά-
σαι παμμάκαριστ' αἰεὶ, τῶν μονάζοντων ἀγέ-
λαι χαίρουσαι.

Νοήματα Ὅσιε, σωτηριώδη, καὶ ῥήματα ἀ-
γνῶναι, καρδίας ἀπελευθύνοντα, πλουσίως
ἀνέβλυσαι, Πάτερ Θεόσασε· ἔβυσσε ἡμοίσομεν
πιστῶς, τὴν παναγίαν τελούντες μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πατὴρ ἐχορημάτισε, τοῦ Θεοῦ Λόγος, καὶ
Θρόνος πιστήμορος, ἐν ᾧ ἐπανεπαύσατο,
ὁ Λόγος σακοῦφρος, δι' ἄκραν ἀγαθότητα·
τούτου οὖν ἐκτεῦσε Ἀγνή, κατοικειοῦσθαι καὶ
ἐλεῖσαι ἡμᾶς.

Ὡδή η'. Ὁ Εἰρμός.

Κάμινος ποτὲ, πυρός ἐν Βαβυλωνί, τὰς ἐν-
εργείας διεμέριζε, τῷ θεῷ προστάγ-
ματι, τοῦς Χυλδαίους καταφίεγουσα, τῆς
δὲ Πιστοῦς ὀροσίζουσα, φάλλοντα· Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τῶν Κυρίου.

Ἀμπαν ὡς ἀστὴρ, τῷ λόγῳ καὶ τῷ βίῳ,
Κασσιανὲ φωτίζεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ

πληρώματα, τῆς ἀγνοίας ὑπεξίρων ἀγλῶν,
καὶ μέλπειν προτροπόμενος, ἅπαντας· Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τῶν Κυρίου.

Ἐδύσας θανάτῳ, ὡς ἤλιος παμμάκαρ· ὡς περ
ἀκτίνας δὲ κατέλεπε, ἀδύτους τοῦς λό-
γους σου, φωτίζούσας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν
πίστει τὴν ἁγίαν σου, μνήμην ἐπιτελούντων,
καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον.

Κάλλους νοητοῦ, ἀρετῆς ἀπολαύεις, ἀπο-
λυθεῖς τοῦδε τοῦ σώματος, καὶ βλέπειν
ἤξωσαι, ἃ περ βλέπουσιν ἀόδιτες, Ἀγγέλων
τὰ στρατεύματα, μέλποντα· Εὐλογεῖτε, πάν-
τα τὰ ἔργα τῶν Κυρίου. Θεοτοκίον.

Ὡφίης οὐρανό, Παρθένε πλατυτέον, τὸν
μυθαμοῦ Θεῶν χωρούμενον, ἀφραστῶς
κησάσα, καὶ τεκῶσα ὑπὸ ἔνοιαν, διπλῶν
ἔντα ταῖς φύσεσι, μίαν δὲ κεκτημένην, Θεο-
κρεπῶς τὴν ὑπάστατον.

Ὡδή θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄναρχον Γεννήτορος, Υἱὸς Θεός καὶ Κύ-
ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῶν ἐ-
πέφανε, τὰ ἐκκετισμένα φητίσαι, συνκα-
γεῖν, τὰ ἐσχορπισμένα· δι' τὴν παννυνητον,
Θεοτόκην μαζαίνουμεν.

Ἰσχῆσαι δεδωῶνται, παρὰ Θεοῦ καὶ δύνα-
μις, τὰς ἀργὰς διόλεσαι τοῦ κοσμοκράτο-
ρος· ἔβεν ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς ἀληθῶς,
Πάτερ Θεοσφρε, χροίς συννήθησαι, τῶν Ὁ-
σίων ἀγαλλόμενος.

Ὡς ῥόδον ἠδύπνοον, ἡμᾶς εὐωδιάζουσιν, οἱ
ἱερόπνευστοι λόγοι, τῆς Θείας γλώττης
σου· σὺ γὰρ εὐωδία ἐγένου, τοῦ δι' ἡμᾶς Θεοῦ
παρκαθέντος, δι' ἀμετρον ἔλεος, Θεοσφρε παν-
σεβίστριε.

Σκιρτήσομεν ἄνθρωποι, πνευματικῶς χο-
ρευόντες, Κασσιανῷ νῦν τῇ μνήμῃ, ἐπα-
γαλλόμενοι, φάλομεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυ-
μαστό, ὅτι ἐν Ἀγίοις, καὶ καθαγιάζοντι, τοῦς
ἐν πίστει αὐτὸν σεβόντας.

Θεοτοκίον.

Φθαρείσαν ἐκαινίσας, τὴν φύσιν τοῦ Προ-
πάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκῶσα, καὶ παρ-
θενεύουσα, φύσεως ἀπάσης τὸν Πλάστην· ἐν
ἐν Σταυρῷ, κρεμάμενον πάλαι, ἠλάλαξες βλέ-
πουσα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
κατὰ τὸ σύνθημα, καὶ Ἀπολύσις.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ

ΚΑΙ

ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ

Ψαλλόμενα μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ τυγχόντος Ἁγίου, ἐν ταῖς ἐξ ἡμέραις τῶν Μεθόρων τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰν αὐταὶ τύχῳσιν ἐν Τεσσαρακοστῇ. Ὡσαύτως μετὰ τὰ Κάθίσματα τῆς γ'. Ὡδῆς, Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία ἕτερα, διὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας.

ΤΗ Γ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπεριοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Τὸ χαῖνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομήτορ Παναμάμε, τῆς φυγῆς μου μετὰδασε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θεῖς φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιοῦματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κληρὸν τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὐρω Δέσποινα, εὐφραίνόμενος πάντοτε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλεπούσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττέμενον, ὑπὸ λόγγης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἐκλαίε βοῶσα· τί τοῦτο γιέ με; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτινυέει ἀνθ' ἂν πεποθήκας, καλῶν αὐτοῖς ἢ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφιλτατε; Καταπλήτομαι εὐσπλαγγες, σὺν ἐκούσῳ σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. Ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Τὴν ἁραιότητα.

Α'κατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, φοικτὸν ὄντως μυστήριον· τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβίσασα ἐκύσασα, σάρκα περιθήμενον, ἐξ ἀγγράτων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἁγνή ὡς γιάν σου, δυσάπει τοῦ σωσαι τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπειρόγαμος, Ἁγνή ἢ μήτηρ σε, Χριστέ ὁράσά σε, νεκρὸν κρεμασμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητροικῶς, θεσησῶσα ἀπεφθέρηγο· τί σοι ἀναπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, ὄμηρος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, γιέ μου ὄρωσῶν ἀπολαύσας; Ὑμῶν σου τὴν θεῖαν συγκατάβασιν.

ΤΗ Δ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπεριοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάστυσιν.

Επομβρίαις πανάχαραντε, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδόσισον, ἢ τὴν σταγόνῃ κηύσασα, Χριστὸν τὸν τὴν ἀμετρον, ἀνομιῶν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσημῶντα· καὶ κατακλύσων, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμαρῶν, καταξίωσον τρυφῆς με, τῇ αἰζῶν προεδεία σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμνον καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, Ἄμνας ἢ κηύσασα, ἐπαθύροτο, καὶ μητροικῶς σοὶ ἐφθέρηγο· γιέ ποθεινότητε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνητήθης μακρόθυμς; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἶμα, τὸ σὺν ἐξέχεας Δέσποτα;

Μετὰ τὸ Κάθισμα, τῆς γ'. Ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα γέγονας σιγήν τοῦ Λόγου, μόνη πάναρχε Παρθενομήτωρ, τῆ καθαρότητι Ἀγγελίας υπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γόνυ γενόμενον, ρερυπωμένον σαρκίος πλημμελήμασιν, ἀποκαθάραρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυαμένῃ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύαζεν· Οἶμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Τῆ Ε'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδοκας σημειῶσιν.

Τὸ χάυνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομήτωρ πανάμωμ, τῆς ψυχῆς μου μεθάβαλε, εἰς ῥάσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φώσε, ποιεῖν τε καὶ κἀττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκρύψω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κληρὸν τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὐρῶ Δέσποινα, εὐφραίνομενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν οὐροτύμονον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναρχος, Χριστοῦ τὸν φιλάνηθρωπον, ἐκλαίει βιάσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοὶ ἀχάριστος λαός, ἀποτινύει ἀνθ' ὧν πεποιθήκασι, κηλὼν αὐτοῖς ἢ σπεύδεις με, ἀτενωθήναι καμυρίτῃ; Κατακλήττομαι εὐσπλαγγε, σὺν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. Ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα γέγονας σιγήν τοῦ Λόγου, μόνη πάναρχε Παρθενομήτωρ, τῆ καθαρότητι Ἀγγελίας υπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γόνυ γενόμενον, ρερυπωμένον σαρκίος πλημμελήμασιν, ἀποκαθάραρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυ-

αμένῃ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύαζεν· Οἶμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Τῆ Σ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πάσι γέγονε σαφῶς· Θεὸς γὰρ τὴν φθορίσαν, καινίζει πάλιν φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀβράβινον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναρχος ὡς εἶδὲ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἀνεβόα, θρηνηδοῦσα μητρικῶς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονειδίστον;

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. Ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὕψιθις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σά ἐλεῖν Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, προσβῆατον καὶ λήτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀσράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάγκου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁράσθαι σε Χριστέ, Οἶμοι, ποθεινότες, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξάζομενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγελῶν, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ἰμῶ σε μακροθύμει.

Τῆ Ζ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθήμενος.

Τετραυματισμένον με, ταῖς λεηστῆσιν τῶν δαιμόνων, εὐδοκίαι καὶ κείμενον, ὅλην ἀνεργητόν παναμώμητι, ἐν ὅλῳ πάντοτε, τοῦ ἀσάτου βίαι, καὶ ἐλέους προσδεόμενον, τὰς ἐπίσκεψαι, οἶνον ἐπιβίβισα καὶ ἔλαιον, τοῖς ἀνιάτοις μάλωψι, καὶ πρὸς εὐρωστίαν ἀνάγαγε· ὅπως σὲ δοξάζω, καὶ πᾶσα κατὰ χάριτος

άνυμνῶ, τὰ μεγάλαί σου ἄχραντα, Μήτηρ
αἰπαύθησε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφαπεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν,
τὴν σὴν διελήλυθε, παναχία Δέσποινα, ὅτε
ἔβλεπας, τὸν ἐκ σοῦ λαμβάνοντα, ἀπόρρητον λόγον
ὑπ' ἀνόμων ὡς κατακρίτον, Σταυρῷ ὑψούμενος,
ἔξω καὶ γολῆνι τὸ γέννημενον, πλευρᾶν δὲ ὀρου-
τόμενον, γείρας τε καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ
οδυρμένην, ἠγάλαξιν βροῦτα μητρικῶς· Τί τοῦ-
το Τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Μετὰ τὸ Καθίσμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναικί, σὲ ἀ-
σπίρως τεκοῦσαν Θεοῦ σαρκί, πάσαι μα-
καρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνησεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρο-
φος Σπλάξεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ἔθεν
τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως
δοξάζουμεν, τὸν πανάμιον τόκον σου, καὶ συμ-
φώνας βροῦμέν σοι· Ἠρέσθεις τῇ οὐκ Ἰγῶ καὶ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεῖναι διώρησθαι,
τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν ὄψην σου Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Παιμένα καὶ Ἀυτοῦτάν, ἡ
Ἀμνάς Στεφρούσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠγάλα-
ξε θαυροῦσα, καὶ πεκρῶς ἐκδοῦσα· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν Ἰωρῶσιν,
τὰ σὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, οσάτης σου
τὴν σταύρωσιν, ἢν παρ' ὑπομένεις, διὰ σπλάγγ-
να ἐλέους, μακρῶμεν Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ
ἀβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. Σπλάγγχι-
σθητι καὶ διώρηται οὐ, τῶν πταισμάτων ἀφε-
σιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πί-
σται, τὰ Δεῖα παθήματα.

ΤΗ Π. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμια τοῦ Ἐσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. α'.

Μακρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, καὶ δο-
ξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν
πέλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρόηκτον,

τὴν ἀρόαχην προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν
φυγῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ος ἀμνὸν σε Λόγε, ἡ ἀμνάς καὶ Παρθένος,
Ἐξέου τοκουήματος· πῶς ἀνημι στραττοῦσι,
τὸν τοῖς ἀνθρώποις ζωοῦντα; Μέγα σου Υἱέ
μου τὸ εἶλες.

Τῆ αὐτῆ ἡμερᾶ, μετὰ τὰ Προσόμ. τοῦ Προφήτη.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς κλέσωμεν Ἄγιοι;
Ἦμῶν σε Παρθένον ἐκήρυξεν, τῆς ἀξίας
τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, οἱ
Θεοὶ ἀζωοῦντες, κατιθεὶν σωματικῶς, καὶ Λό-
γον καὶ Θεοῦ Κῆρην Γεννήτριαν, καὶ Πνεύμα-
τα· Ἄμιατο σωματικῶν ἐν σοὶ γὰρ πάντῃ τῆς
Θεότητος, σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλῆ-
ρωμα, πληρεστάτης οὐσίας χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὺν προσπηνύμενον Κύριε, ὡς εἴρακεν
ἀπόρρητο, ἡ τεκοῦσα σε Ἀμνάς, κατεξεί-
μετο τὰς ὄψεις, καὶ ἔβρα ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου
πῶς σφαγὴν φέρεσι τὴν ἄδικον; πῶς Σπῆτικε,
ὁ ἀλάματος ὡς ἄνθρωπος; Λόγον μοι ὅς φῶς
γλυκύτατον· βλέβιν Μῆτέρα Σπηνουτᾶν σε, κῆ
δοξάσων, ταῦτην Λόγε τῆ ἐγέρσει σου.

Μετὰ τὸ Καθίσμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Τὴν ἰοσιότητα.

Ακαταπότον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπέροχον
Δέσποινα, Σοχαρότιπτε, τὸ πεπραγμένον
ἐπὶ σοὶ, φρικτὸν ὄντως μυστήριον· τὸν γὰρ
ἀπερίληπτον, συλλαβούσα ἐκύησας, σάρκα
περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν
πάντοτε Ἀγνή ὡς Υἱὸν σου, δυσώπει τοῦ σώ-
σαι τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σε, Χρι-
στὲ ὁράσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ
τοῦ ξύλου μητρικῶς, Σπηνουτᾶ ἀπερβήγγετο·
Τί σοι ἀναπεθῶκε, τῶν Ἐβραίων ὁ ἄνομος,
ἄμμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων
σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύτας; Ὑμῶ σου
τὴν Δεῖαν συγκατάδασιν.

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ
ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΑΟΥΣΑΣ
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

ΕΔΞΕΙΝΟΣ ΛΕΟΝΤΗ
ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΑΥΟΘΑΣ
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυροπολίνης

7
M